

Knihá o Plutonu¹

ASTROLOGICKÉ NALEZENÍ MOUDROSTI V TEMNOTĚ

Steven Forrest

Robin Salomon

Ostrava – 2025

ŘADA: MODERNÍ ASTROLOGIE (V.)

¹ Forrest, S.: *The Book of Pluto: Finding Wisdom in Darkness with Astrology*. 2012.

Steven Forrest

„Astrologové, kteří stáli na vrcholcích pyramid a zikkuratů, používali pouze své oči a svým lidem jistě pomohli. Byli jistě stejně inteligentní a moudří jako my. Ale parafrázujíc Isaaca Newtona, „stojíme na jejich ramenou, takže můžeme vidět o něco dále“. Můžeme oslavovat individuálního génia, ale génius lidského pokolení se pomalu posouvá vpřed, sdílí a vzpomíná, vidí trochu hlouběji do kosmu – a tím i do nás samotných.“

Řada Klasická astrologie:

Úvod do studia helénské astrologie - Daimon a Štěstí (I.)²

Definice a základy helénské astrologie: Antiochos Athénský spolu s Porfyriem z Tyru, Rhetoriem Egyptským, Serapiónem Alexandrijským, Thrasylllem, Antigonem Nikájským, Héfaistiómem Thébským a dalšími (II.)³

Abú Ma'shar a al- Qabīsī: Uvedení do tradiční astrologie (III.)⁴

Ptolemaios a Geminus - fáze fixních hvězd (IV.)⁵

Starověké nauky o fixních hvězdách: Anonymovo (379) Pojednání o jasných fixních hvězdách - Hermes Trismegistus o fixních hvězdách (V.)⁶

Liber Hermetis - Kniha Hermova o astrologii (VI.)⁷

Antiochos Athénský: Tezaurus. Vysvětlení a přehled celého astronomického umění podle Pokladnice Antiocha Athénského (VII.)⁸

Dorotheus, Orfeus, Anubio a Pseudo-Valens: Učení o tranzitech (VIII.)⁹

Porfyrios Filozof - Úvod k Tetrabiblos. Serapión Alexandrijský - Astrologické definice. (IX.)¹⁰

Julius Firmicus Maternus - Mathesis. Starověká výkladová astrologie. (X.)¹¹

Starověká astrologie v teorii a praxi: Příručka tradičních technik (XI.)¹²

Orfický astrolog Kritodémos (XII.)¹³

Helénská astrologie: Studium osudu a štěstí (XIII.)¹⁴

² <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=103>

³ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=115>

⁴ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=116>

⁵ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=120>

⁶ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=121>

⁷ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=125>

⁸ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=134>

⁹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=135>

¹⁰ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=136>

¹¹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=137>

¹² <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=165>

¹³ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=180>

¹⁴ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=205>

Mimořádné překlady řady *Klasická astrologie*:

*Abū Maʿšar Ġaʿfar ibn Muḥammad ibn ʿUmar al-Balḫī - Velký úvod do astrologie (I.)*¹⁵

*William Lilly a jeho způsob primárních direktí (II.)*¹⁶

*Gauricus a Jindřich II. Francouzský: Středověká astrologická prognóza (III.)*¹⁷

*Primární direktce I. Primární direktce k MC, IC, ASC a DSC. (IV.)*¹⁸

*Primární direktce II. Placidovy klasické meziplanetární direktce (V.)*¹⁹

*Omar z Tiberiady: Tři knihy o nativitách (VI.)*²⁰

*Diplomový kurz středověké astrologie (VII.)*²¹

*Roční prediktivní techniky řeckých, arabských a indických astrologů (VIII.)*²²

*Nástroje a techniky středověkého astrologa: Prenatální záležitosti a výpočet délky života (IX.)*²³

Řada *Astrologická magie*:

*Gájat al-hakím - Picatrix - Cíl mudrce: uvedení do středověké astrologické magie (I.)*²⁴

Řada *Babylonská astrologie*:

*Rady hvězd - Mikro-zodiak v seleukovské Babylónii (I.)*²⁵

*Babylonský Astroláb - Kalendář stvoření (II.)*²⁶

¹⁵ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=122>

¹⁶ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=123>

¹⁷ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=128>

¹⁸ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=129>

¹⁹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=130>

²⁰ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=131>

²¹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=172>

²² <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=238>

²³ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=240>

²⁴ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=109>

²⁵ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=107>

²⁶ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=124>

Řada Astrologické aforismy:

*Cardanovy astrologické aforismy (I.)*²⁷

Řada Moderní astrologie:

*Liz Greene: Astrologie osudu (I.)*²⁸

*Zodiak a svastika. Jak provázela astrologie hitlerovské Německo (II.)*²⁹

*Fixní hvězdy a souhvězdí v astrologii (III.)*³⁰

*Symboly horoskopu (IV.)*³¹

Kniha o Plutonu. (V.)

²⁷ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=110>

²⁸ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=163>

²⁹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=204>

³⁰ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=239>

³¹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=241>

Obsah

Předmluva – Liana Re Jurich	13
Předmluva – Robin Salomon	17
I. Temnota	30
Pojďme na oběd	32
Ambivalence	34
II. Podobenství o plechovce od piva	35
Existenciální navigace	36
Potlačení přichází ve třech příchutích	37
Kde nosíme zranění	38
Ráj?	39
Kde se potulují psychologové	40
V děloze	40
Břemeno neprožitého života rodičů	41
Zranění dějin	42
Trauma dospělých	43
Karmická zranění	43
Chce to energii	45
III. Představte si to/promyslete to, nebo to prožijte	46
Prásk!	46
Nová naděje pro Sama	47
Nechutná analogie	48
Hodina modlitby	49
Co řekla Barbara	51
Pojďme se zhulit	52
K čemu je tedy Pluton dobrý, a opravdu ho potřebuji mít v horoskopu narození?	53
Gratuluji	53
IV. Naděje, účel a možnost	55
Pamatujete si Sama?	55
Čarodějnice	58
Stín	59
Sex	59
Co děláš?	60
Žádný stín, žádné světlo	61

Nebe je energie	62
V. Oheň	64
Spiritualita?	65
Magie	65
Ach ne! Zase peklo!.....	67
A rychle zpátky do nebe	67
Pošlete peníze!	68
Síň spravedlnosti.....	69
Sedím na skále... ..	71
Co mě naučil Henry.....	72
Kde je váš Pluton?.....	73
VI. Astrologická terminologie	74
Znamení.....	77
Interpretace planet ve znameních a domech.....	78
VII. Pluton v domech	80
Pluton v 1. domě.....	80
Pluton ve 2. domě.....	87
Pluton ve 3. domě.....	93
Pluton ve 4. domě.....	98
Pluton v 5. domě.....	105
Pluton v 6. domě.....	111
Pluton v 7. domě.....	118
Pluton v 8. domě.....	125
Pluton v 9. domě.....	132
Pluton v 10. domě.....	138
Pluton v 11. domě.....	145
Pluton ve 12. domě.....	152
VIII. Pluton ve znameních	159
Znamení jsou psychologická.....	160
Pluton jako duch generace	160
Co bude dál.....	161
Pluton v Beranu	164
Pluton v Býku.....	167
Pluton v Blížencích	171

Pluton v Raku	175
Pluton ve Lvu	180
Pluton v Panně	184
Pluton ve Váhách	188
Pluton ve Štíru	193
Pluton ve Střelci	197
Pluton v Kozorohu	201
Pluton ve Vodnáři	205
Pluton v Rybách	209
IX. Rozpoznávání plutonských přechodů	213
Morální hra	214
Zpět k Plutonu	214
Aspekty	216
Jste stále zmateni?	217
Další morální hra	218
X. Plutonské spouštěče	220
Pomalý pohyb překonává rychlejší	221
Rychlé tranzity	221
Pomalé tranzity	222
Progrese	223
Perspektiva	225
Planety v progresi	225
Progresivní planety v kontaktu s Plutonem	226
Progresivní úhly	227
Direkce solárního oblouku k Plutonu	229
XI. Pluton a planety	231
Pluton a Slunce	235
Aspekty Slunce-Pluton v nativním horoskopu	235
Nativní konjunkce	237
Nativní tvrdé aspekty	237
Nativní měkké aspekty	238
Události Slunce-Pluton	239
Pohyblivá konjunkce	240
Pohyblivé tvrdé aspekty	241

Pohyblivé měkké aspekty	242
Pluton a Měsíc	243
Aspekty Měsíc-Pluton v nativním horoskopu	244
Nativní konjunkce	245
Nativní tvrdé aspekty	246
Nativní měkké aspekty	247
Události Měsíc-Pluton	248
Pohyblivá konjunkce	249
Pohyblivé tvrdé aspekty	250
Pohyblivé měkké aspekty	251
Pluton a čtyři úhly	252
Pluton v aspektu ke čtyřem úhlům	254
Pluton-Ascendent/Descendent: Pohyblivé aspekty kvadratury	255
Pluton-Ascendent/Descendent: Nativní aspekty kvadratury	256
Pluton-Ascendent/Descendent: Pohyblivé měkké aspekty	257
Pluton-Ascendent/Descendent: Nativní měkké aspekty	258
Pluton-Nadir/Střed nebe: Pohyblivé kvadratury	258
Pluton-Nadir/Střed nebe: Nativní kvadratury	260
Pluton-Nadir/Střed nebe: Pohyblivé měkké aspekty	260
Pluton-Nadir/Střed nebe: Nativní měkké aspekty	261
Pluton a Merkur	262
Aspekty Merkur-Pluton v nativním horoskopu	262
Nativní konjunkce	263
Nativní tvrdé aspekty	264
Nativní měkké aspekty	265
Události Merkur-Pluton	266
Pohyblivá konjunkce	266
Pohyblivé tvrdé aspekty	267
Pohyblivé měkké aspekty	268
Pluton a Venuše	270
Aspekty Venuše-Pluton v nativním horoskopu	270
Nativní konjunkce	271
Nativní tvrdé aspekty	271
Nativní měkké aspekty	272

Události Venuše-Pluton	273
Pohyblivá konjunkce	274
Pohyblivé tvrdé aspekty	275
Pohyblivé měkké aspekty	276
Pluton a Mars.....	277
Aspekty Mars-Pluton v nativním horoskopu	277
Nativní konjunkce	278
Nativní tvrdé aspekty	279
Nativní měkké aspekty	280
Události Mars-Pluton	281
Pohyblivá konjunkce	282
Pohyblivé tvrdé aspekty	283
Pohyblivé měkké aspekty	284
Pluton a Jupiter	286
Aspekty Jupiter-Pluton v nativním horoskopu	286
Nativní konjunkce	287
Nativní tvrdé aspekty	289
Nativní měkké aspekty	290
Události Jupiter-Pluton	291
Pohyblivá konjunkce	292
Pohyblivé tvrdé aspekty	292
Pohyblivé měkké aspekty	293
Pluton a Saturn	295
Aspekty Saturn-Pluton v nativním horoskopu.....	296
Nativní konjunkce	297
Nativní tvrdé aspekty	298
Nativní měkké aspekty	299
Události Saturn-Pluton.....	299
Pohyblivá konjunkce	300
Pohyblivé tvrdé aspekty	301
Pohyblivé měkké aspekty	302
Pluton a Uran	304
Aspekty Uran-Pluton v nativním horoskopu	305
Nativní konjunkce	306

Nativní tvrdé aspekty	308
Nativní měkké aspekty	309
Události Uran-Pluton	309
Pohyblivá konjunkce	310
Pohyblivé tvrdé aspekty	311
Pohyblivé měkké aspekty	312
Pluton a Neptun	314
Aspekty Neptun-Pluton v nativním horoskopu	315
Události Neptun-Pluton	319
Pohyblivá konjunkce	320
Pohyblivé tvrdé aspekty	321
Pohyblivé měkké aspekty	322
Pluton vůči sobě	323
Direkční Pluton v sextilu se svou nativní pozicí	323
Direkční Pluton v kvadratuře se svou nativní pozicí	324
Tranzitní Pluton v aspektech se svou nativní pozicí	325
Tranzitní Pluton v sextilu se svou nativní pozicí	326
Tranzitní Pluton v kvadratuře se svou nativní pozicí	327
Tranzitní Pluton v trigonu se svou nativní pozicí	329
Tranzitní Pluton v opozici se svou nativní pozicí	331
XII. Život s temnotou	335
Růžová okna	336
Svět podle Plutona	336
Co má s tím společného láska?	338
Jazyk	339
Kam se hodí astrologie	341
Dejte si pozor na dobrého krále	341
XIII. Hádova přísloví pod plutonským podnětem	344
XIV. Jerry Brown	346
XV: Johanka z Arku	349
XVI. Mestre Gabriel	355
XVII. Eric Clapton	361
Doslov: Nová sluneční soustava	365
Kamenité světy	377

Plynní obři	378
Transneptunická tělesa	380

Předmluva – Liana Re Jurich

Pluto, nejvíce nebezpečná planeta vzbuzující obavy, místy až beznaděj. Protože přechod Pluta čímkoli ve velmi velké míře vypadá asi takto: Pluto přejde. Plynule odejde o kousek dál, aby se zase vrátilo. A následně se zase posune kupředu. Celkově tedy může skrze jeden stupeň projít až 3krát. Tam, zpět a zase tam.

Někdo v tom vidí hrůzu a někdo naopak příležitost ke zlepšení. Pluto nám pouze ukazuje, že život má i nepříjemné stránky, sune nás kupředu a nutí vystupovat z komfortní zóny (řečeno slovy moderního jazyka).

Máme svobodnou volbu, i když nám někde v horoskopu řadí nativní, a ještě i tranzitující Pluto.

Bud' budeme prožívat horor. V takovém případě doporučuji většinu esoterických astrorozborů ve skupinách na sociálních sítích, kde se o tom dá diskutovat, a nenechat si ujít příležitost se předhánět v tom, čí míra utrpení je horší, bolavější. Pozn. tam, kde do toho strčila pracky Lilith, ještě jako bonus nastupují pocity srovnatelné s těmi, když je člověk nucen plazit se po střepech.

Druhou možnost představuje rozhodnutí vypořádat se s tím, co prožíváme, a mít snahu přijít na to, proč a zda to musí probíhat právě takto. Přesně pro tento přístup je vhodnou podporou kniha Steven Forresta *Kniha o Plutonu. Astrologické nalezení moudrosti v temnotě*.

Forrest zde pracuje s podobenstvím k vnitřnímu kompasu. Má snahu čtenáři vysvětlit, že Pluto velmi nepříznivě zasahuje člověka, když má člověk vadu na svém vnitřním kompasu. Přirovnává to k příhodě s lodí, kdy manželský pár na lodi narazí na skály a rozbije si loď, protože u kompasu manžel zastrčil plechovku od piva, která vychýlila ukazatel kurzu. Přesně takovou vadu na ukazateli kurzu vnitřního kompasu bude společně se čtenářem hledat. Protože jestli Forrest něco umí, tak vtáhnout čtenáře do děje svých knih.

Také nám ihned úvodem bude objasněno, že v astrologii se na rozdíl od astronomie slovem „planeta“ myslí planeta v kulturním kontextu, tedy i Slunce a Měsíc. Proto skutečnost, že podle astronomů již Pluto není planetou, ničemu v astrologii nepřekáží.

Takže, kdo je Steven Forrest? Steven David Forrest se narodil 6. ledna 1949 (03:30 hod, ale uvádí se i alternativa 3:21 hod, což posouvá jeho Saturn do přímé konjunkce s MC v 10. domě) v USA (Mount Vernon, New York) a nebyl pouze astrologem, ale zároveň má za sebou i kariéru hudebníka se zájmem o rock a blues. Vystupoval také jako milující manžel, který ve svém manželství spatřoval duchovní úroveň. Pro svoji ženu zkomponoval hudbu ovlivněnou jejím fantasy románem v rámci projektu Dragonship. Jednalo se o projekt v 90. letech, v němž kombinoval dohromady prvky rockové opery s astrologickými a mytologickými tématy.

Jestliže chceme porozumět Stevu Forrestovi, nesmíme vynechat jeho první ženu Judy, kterou potkal na univerzitě (kde Steve získal bakalářský titul z religionistiky) v roce 1981 a od roku 1983 společně začali provozovat astrologickou praxi. Vzali se v roce 1984 a napsali spolu knihy *Skymates* a *Skymates II*, v nichž se spolu zabývají vztahovou astrologií. Steven Forrest se stal proslulým svým pohledem na svobodnou vůli člověka, tzv. evoluční astrologie, když přistupuje k člověku jako někomu, koho postavení planet v horoskopu neomezuje, ale naopak horoskop mu umožňuje se měnit a vyvíjet. Proto i jeho společná práce s Judy kombinovala psychologickou astrologii s metafyzikou, kladla důraz na vývoj duše skrze reinkarnace a karmické lekce.

Manželství nevydrželo do dnešních dní, v roce 2012, jak již to bývá osudem spřízněných duší, se rozvedli a každý z nich má vlastní osobní praxi a také mají jiné partnery. Každý se profesně věnuje astrologii sám za sebe. V roce 2023 Steven ve svém blogu uvedl, že jeho manželství s Judy skončilo po jednom úplném cyklu Saturnu. Zmiňuje tuto dobu jako důležitou součást své minulosti.

Steven Forrest představuje nesporně charismatickou osobnost, čtenáři právě do češtiny předkládaná kniha byla napsaná v roce 1995. Kdyby chtěl, mohl by založit pochybnou sektu a živit se jako guru, jenomže přesně toto nečiní, ačkoli mu někteří kritici jeho charisma kladou ke škodě. O jeho přednáškách se často mluvilo jako o něčem, co přerůstalo v osobní zážitek srovnatelný se šamanismem.

Dovolím si citovat některé jeho výroky:

„Uzdravujeme se tím, že důvěřujeme a ctíme zákony vnitřního světa, že věnujeme pozornost svým srdcím a duším, že příliš neustupujeme od svých vládnoucích potřeb a že víme, že odevzdání se rozmarnosti okamžiku je jedním z největších tajemství štěstí.“ (The Book of the Moon)

„Mír a klid jsou duchovní nezbytnosti; bez nich se my, lidé, stáváme velmi nervózními—a s touto nervozitou přichází neklidné, nekontrolovatelné obavy a vystrašená, posedlá starost o vnější situace.“ (The Book of Pluto)

„Romantika je nebezpečná. Většina z nás to může potvrdit ze své vlastní zkušenosti. Ale někteří lidé mají ještě temnější pohled. Některý si myslí, že romantické city jsou jakýmsi duševním onemocněním. Poukazují na to, že tento druh lásky často vezme jinak rozumného jedince a promění ho v žvatlajícího psychopata: žárlivého, nejistého, majetnického a monomaniakálně posedlého jednou osobou, jako by tento jediný jedinec držel klíč ke všemu štěstí a smyslu ve vesmíru.“ (Skymates)

„Opouštíme dobu, kdy bylo možné považovat lidi za duchovně zdravé, pokud neprovedli svou psychologickou práci. Aby byl Neptun zdravý, musíte mít zdravého Pluta. Pokud jste se nevypořádali se svými problémy s matkou, bude to mít velký vliv na váš duchovní růst.“ (The Book of Neptune)

Do češtiny byla prozatím přeložená pouze jeho jediná kniha **„Vnitřní obloha – Nová dynamická astrologie pro každého“** (The Inner Sky). Tato kniha byla vydána v roce 2002 nakladatelstvím Šťastní lidé a přeložila ji Šárka Fellegiová. Jedná se o překlad, který rozhodně nepatří do kategorie „rychle a zběsile“, jak bývá zvykem obvykle u Synergie. Dá se říci, že se jedná o úvod do evoluční astrologie. Osobně jsem měla štěstí, že jsem na začátku své astrologické cesty narazila na tuto knihu. Výrazně mi pomohla porozumět tomu, o čem je astrologie.

Jelikož ani knihy Steve Forresta nepatří mezi knihy, které by měly být v nejbližších letech vydávány v češtině, nezbývá, nežli si je pořídit v originále. Za těchto okolností je pro českého čtenáře Robinův překlad do češtiny požehnáním. Sama jsem ráda za jakoukoli příležitost pro místní astrologické kruhy, protože pro astrologa je nesmírně užitečné podívat se na různé

astrologické směry, na to, jakým způsobem lze astrologii praktikovat. Jen tak můžeme do své astrologické práce nejen pro jiné, ale především sami pro sebe zakomponovat věci, které nám umožní stát se lepšími jako lidé i jako astrologové. Někteří z nás upřednostňují přístup, v němž je realita pojmenována přímočarým způsobem bez další pitvy na dalších několika stránkách. A přesně takový čtenář bude z Forrestova přístupu nadšený.

Předmluva – Robin Salomon

Clyde Tombaugh

Percival Lowell

Pluton. Jeden z nejvíce protěžovaných prvků v soudobé astrologii, přestože o něm víme teprve ani ne sto let.

Plutona objevil americký astronom *Clyde Tombaugh*³² 18. února 1930. V té době se odborníci domnívali, že je větší než Země.

V pozadí příběhu o Plutonu stojí *Percival Lowell*,³³ který hledal devátou planetu za Neptunem, tzv. *Planetu X*. Pátrání zahájil už v roce 1905.

Stejně jako Neptun, tak i Pluton byly objeveny předpokladem, že Uranu musí způsobovat odchylky v oběžné dráze jiná planeta. Když byl objeven Neptun, hledala se další planeta, která by stála za odchylkami Uranu a Neptunu.

Tombaugh si však nebyl jistý, zda je Pluton dostatečně velkým tělesem na to, aby ovlivnil dráhu Neptuna, a tak pokračoval v hledání další planety.

Pluton je v mnoha ohledech neobvyklým tělesem. Již jeho dráha je zcela neobvyklá, a to jak pro největší excentricitu vůbec (0,29), tak i pro největší sklon k rovině ekliptiky (17°9'). Přestože jeho

průměrná vzdálenost od Slunce je podstatně větší než u Neptuna, může se právě díky velké excentricitě dostat blíže ke Slunci (cca 20 let z celkové oběžné doby 248 let).

³² Clyde William Tombaugh (4. února 1906 – 17. ledna 1997) byl americký astronom. V roce 1930 objevil Plutona, první objekt objevený v oblasti, která byla později označena jako Kuiperův pás. RS

³³ Percival Lowell (13. března 1855 – 12. listopadu 1916) byl americký obchodník, spisovatel, matematik a astronom. RS

Planeta byla pojmenována jak po římském bohu podsvětí, tak po *Percivalu Lowellovi*, jehož iniciály tvoří první dvě písmena Plutona. Jeho iniciály tvoří první astronomický a astrologický symbol pro Plutona: ♇.

Jméno navrhla *Venetia Burney*, jedenáctiletá dívka z Oxfordu v Anglii. *Venetia Burney*, vášnivá milovnice mytologie a astronomie, považovala za vhodné spojit jméno boha podsvětí s tímto temným a ledovým světem. Její dědeček, který pracoval v knihovně Oxfordské univerzity, se o tom zmínil *Herbertu Hallu Turnerovi*,³⁴ který tuto myšlenku předal svým americkým kolegům.

Astronomové začali hledat měsíce Plutona. To se jim dlouho nedařilo. Teprve v roce 1978 byl objeven Cheirón. Za objevem stojí *Jim Christy*,³⁵ a také ho pojmenoval. V současné době víme o dalších měsících: Hydra, Nix, Kerberos a Styx. Jak vidíme, pojmenování mají blízko k Plutonu.

24. srpna 2006 Mezinárodní astronomická unie (IAU) na svém valném shromáždění v Praze vyřadila Plutona ze seznamu planet sluneční soustavy a zařadila ho mezi takzvané trpasličí planety.

Pro astrology není podstatné, že již není planetou. Astrologové běžně označují za planety i Slunce a Měsíc, přestože víme, že Slunce je hvězda, a Měsíc oběžnicí Země. V tradiční astrologii to byla Světla, protože to jsou největší „světla“ na obloze, která mají největší autoritu.

V astrologii se stal Pluton jakýmsi tahounem klíčových a nejdůležitějších událostí. Tato nálepka mu částečně uškodila, protože se stal vděčným tématem všeho, co člověka nejvíce „drtí“ a rozkládá „na milimetry“, což má svá úskalí v různých pojetích. Část astrologické tradice to pojala jako klíčový prognostický element, bez něhož není možné predikovat události. Pro moderní a psychologické astrology, kteří spíše pracují s horoskopem jako s potenciálem či *mapou duše*, je to nejvýznamnější komponenta, reprezentující nevědomí, které je především sídlem traumatizujících zážitků, což souvisí právě s Plutonem. Pak je tu třeba tradice, která s planetami za Saturnem nepracuje vůbec, a není to jenom otázka védské astrologie. Co můžeme asi říci, je to, že většina astrologů

³⁴ Herbert Hall Turner (13. srpna 1861-20. srpna 1930) byl britský astronom a seismolog. RS

³⁵ James Walter "Jim" Christy (* 15. září 1938 v Milwaukee ve Wisconsinu) je americký astronom, který se proslavil objevem Cheiróna. RS

s Plutonem pracuje, stejně jako s planetami Uran a Neptun, ale i s dalšími tělesy.

Téma je svým způsobem provokativní, protože ani tato kniha není procházkou „růžovou zahradou“. Není to však ten typ vulgární literatury, který nacházíme jinde jak u Plutona, tak třeba u Lilith, což jsou témata, která na sebe nabalila nejvíce *pikantní složky* horoskopu (to ještě velmi jemně řečeno).

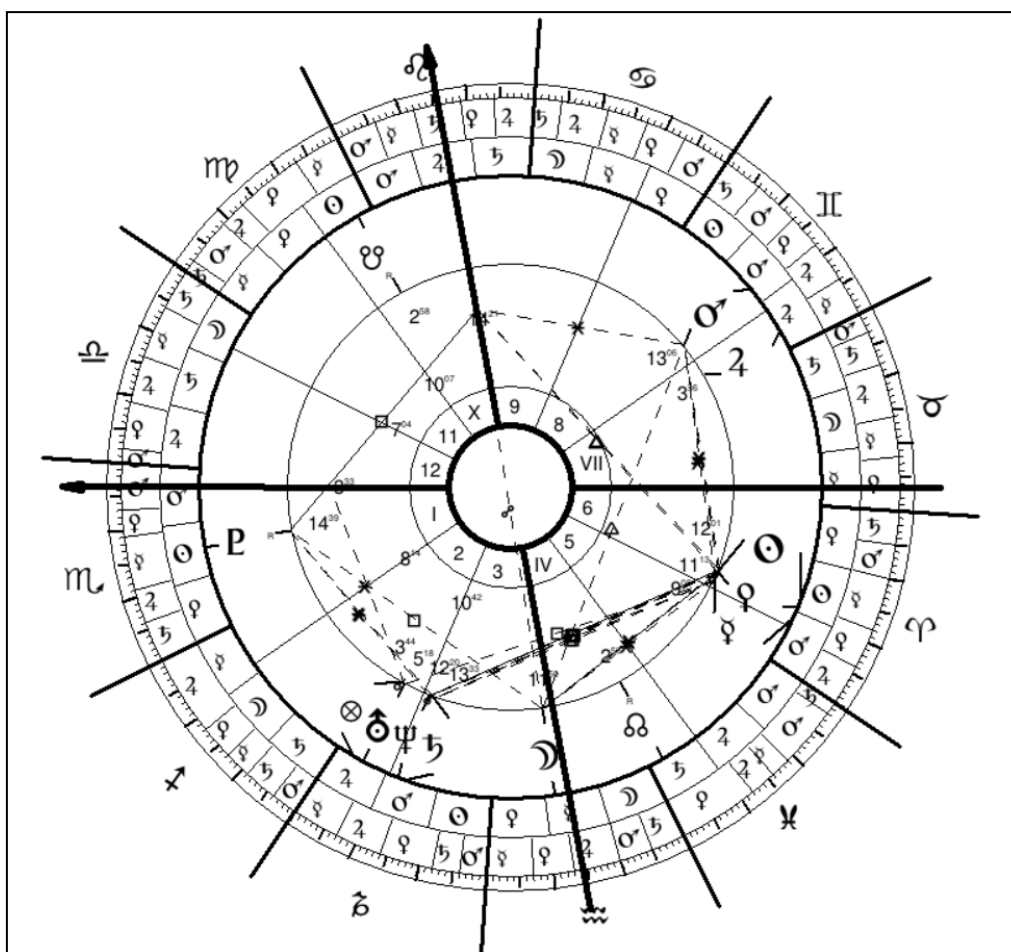
Pluton byl od začátku spojován s *extrémy*. Jednak to souvisí s jeho astronomickou složkou, jednak je astrologicky největším reprezentantem extrémů. Základní signaturou může být také *intenzita*. Často je vnímán jako ta součást horoskopu, která řídí hlubší a skryté aspekty života, včetně podvědomých motivací, tužeb a procesu změny, což jsou oblasti, které si nemusíme okamžitě uvědomovat. Jak víme, tranzity Plutona působí dlouho, několik let.

Největší potenciál Plutona je, že na konci porodních bolestí vzniká nový život. Důležitým tématem je smrt a znovuzrození. Transformace. Nový začátek. Světlo na konci tunelu. Aby člověk mohl jít dál, musí opustit určité vzory, které musí identifikovat, a vydat se po nových. Tohoto tématu se drží *Steven Forrest*, autor naší publikace. Podle *Forresta* je klíčové identifikovat Plutona v domě. To je dům, který dává Plutonu kulisy.

Všichni máme někde v horoskopu umístěného Plutona, což nás přivádí k tomu, kde skutečně je. Víme, že Pluton mívá extrémní šířky. Nejvíce se to týká těch, kteří mají Plutona poblíž hlavních os. Pokud je astrolog trochu šikovný a ví, o co běží, je schopen vám říct, kde máte Plutona. V celé historii astrologie bylo důležité, zda je planeta, stálice nad obzorem nebo pod ním. Skutečné tělo, pozorovatelné. Pluton je příliš daleko a neodráží dostatek světla, abychom ho spatřili, proto jsme odkázáni na virtuální projekce.³⁶

³⁶ V následujícím jsou obrázky vytvořeny v programech *Morinus*, *Placidus* a *Solar Fire*. RS

1. 4. 1989. Ostrava: Pluton na Ascendentu: 19:13:39 UT.

Na obrázku vidíme, že Pluton je poměrně hluboko pod obzorem, nicméně je na Ascendentu.

P_R	$14^{\circ}39'04'' \text{ m}$	$16^{\circ}15'44''$
-------	-------------------------------	---------------------

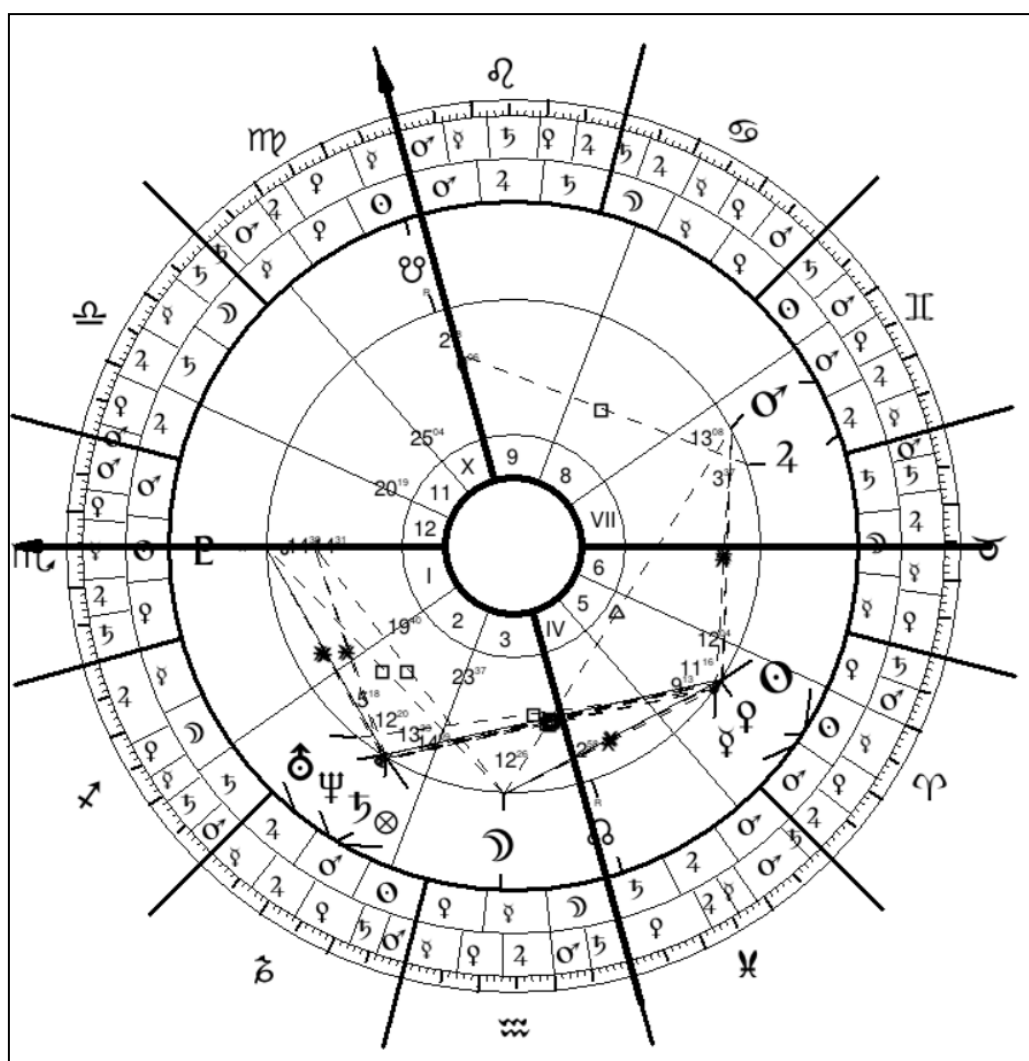
Pluton má $16^{\circ}15'44''$ šířky, což je velký kus oblohy.

M	P	D →	Asc	0.112	1989.05.13
---	---	-----	-----	-------	------------

Vy to samozřejmě zjistíte v mundánní direkci, kde se vám ukáže minimální direkční oblouk, záleží na nastavení.

Kde by tedy byl Pluton, kdybych měl na obrázku Plutona na Ascendentu?

To dává čas: 20:15 UT

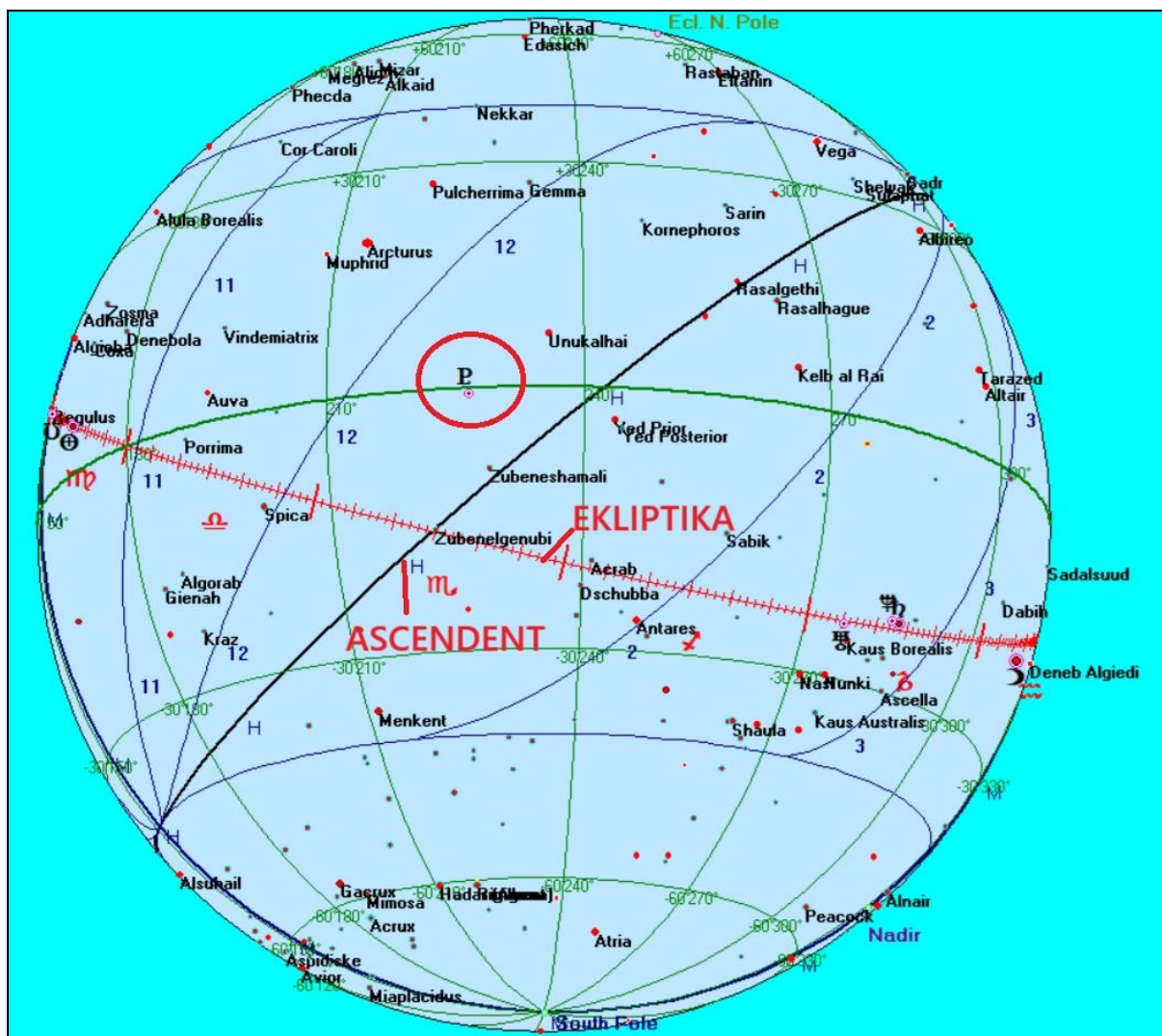

M	P	C →	Asc	14.495	2003.12.16
---	---	-----	-----	--------	------------

Když si dám primární direkci, vidím, že je direkce konverzní, a že direkční oblouk je 14,495.

To samozřejmě není konjunkce. Ta nastává, až někdy v 15. roce života.

Osobně na tyto záležitosti používám program *Placidus*, který má ve výbavě 3D modul, kde vidíme i domy:

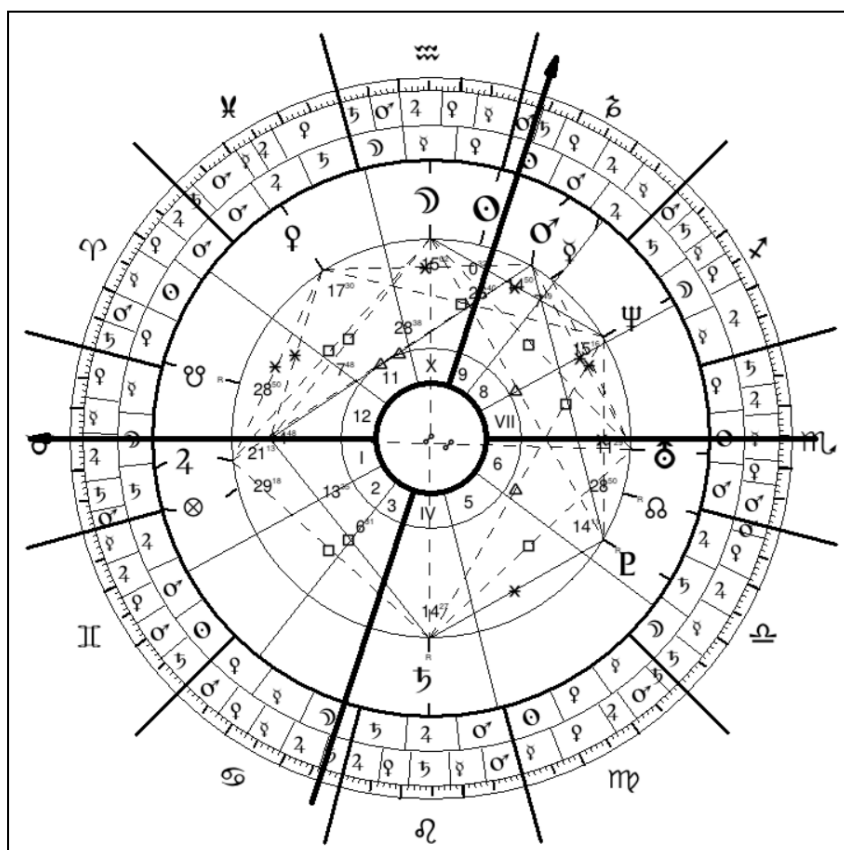

Na obrázku vidíte, jak daleko je Pluton od ekliptiky, a že je jeho tělo ve **12. domě**. Není na Ascendentu. Kdyby odrážel dostatek světla, pozorovatel by ho viděl nad obzorem, výše. Toho si dobře všimnete u stálic typu Vegy, Síría, které mají extrémní šířky, a třebaže je máte v horoskopu pod obzorem, jsou dávno nad ním, nebo naopak.

Zjistíte to i ve *Stellariu* (1.4.1989 20:15 UT):

Pluton je celkem vysoko nad obzorem, to není konjunkce s Ascendentem.

Jiný příklad uvádí *Robert Hand* ve svých *Esejích o astrologii*,³⁷ kde se zaměřuje na inauguraci *Jimmyho Cartera*. Prezident *Jimmy Carter* složil přísahu 20. ledna 1977 ve Washingtonu, D. C. v 12:03 EST. Kochovy domy.

Pluton je cca 30° pod Descendentem. Pokud si však vypočítáme hvězdný čas, ve kterém Pluton skutečně zapadl, budeme překvapeni. Hvězdný čas

inauguračního horoskopu je: 19:54:42. Hvězdný čas, kdy Pluton zapadl nad

³⁷Hand, Robert: *Essays on astrology*. Rockport, Mass.: Para Research. 1982. S. 96.

zeměpisnou šířkou Washingtonu, D. C., je 19:52:23, což je o pouhých 00:02:19 hvězdného času dříve. Jinými slovy, Pluton se v době inaugurace nacházel těsně pod západním obzorem.

Všimněte si, že Uran je od Plutona vzdálen o 27°. Uran však zapadl v 19:47:22 hvězdného času, pouhé čtyři minuty před Plutonem. Co se týče časů západu, jsou si velmi blízké. Podle moderního učení se obě planety nacházejí v šestém domě, jak ukazuje ekliptikální projekce, ale nejsou zdaleka tak hluboko v 6. domě, jak by se mohlo zdát. Pokud by byl *Carter* inaugurován o pět minut dříve, zdálo se, že Pluton i Uran by se stále nacházely v šestém domě podle délky, ale byly by nad obzorem!³⁸

Podívejme se na šířky planet:

Slunce: 0

Měsíc: 4N47

Merkur: 2N25

Venuše: 0S09

Mars: 0S48

Jupiter: 0S53

Saturn: 0N55

Uran: 0N27

Neptun: 1N28

Pluton: 17N09

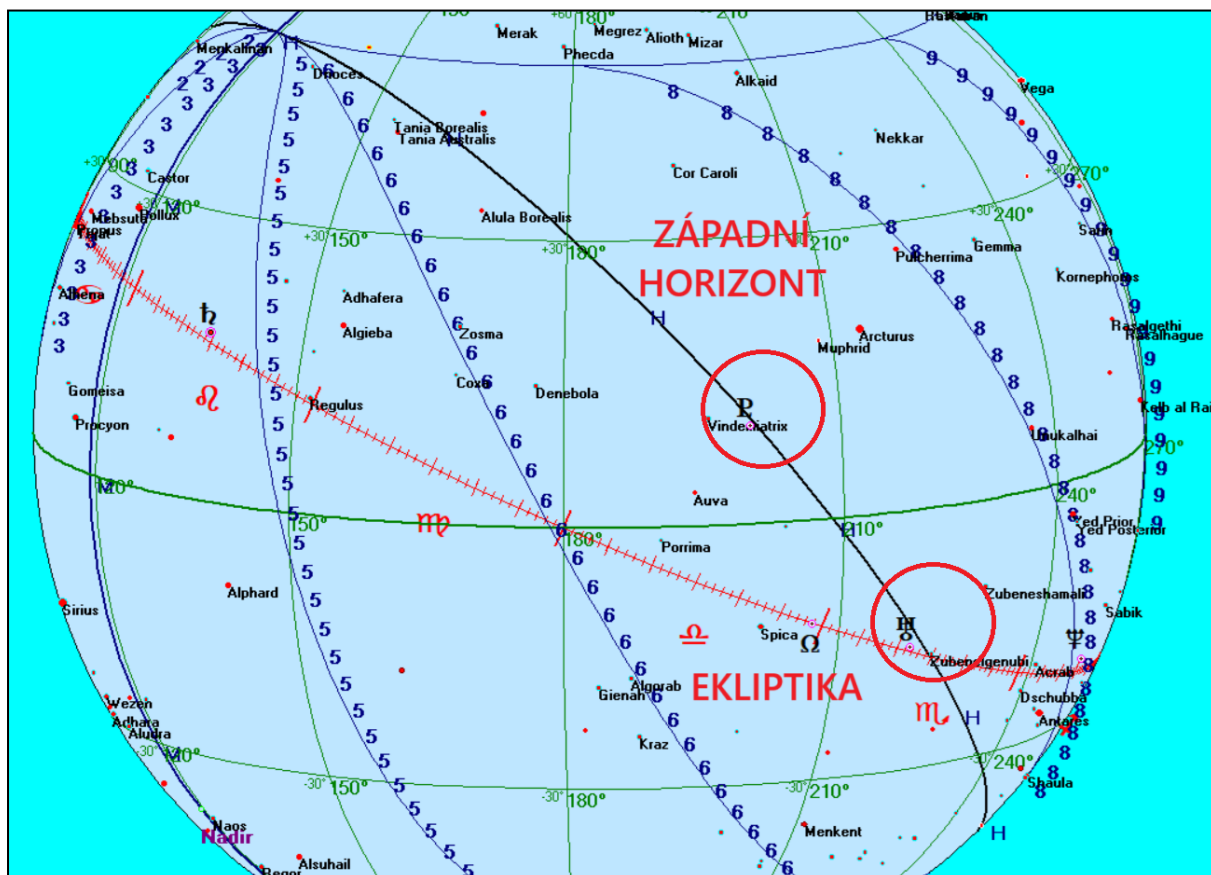
Pouze Pluton má extrémní šířku a pouze jeho poloha v domě by mohla být sporná.

V dalších krocích se *Hand* zaměřuje na techniku *paranatellont* a ukazuje některé zvláštnosti, jak ve svém horoskopu se Síriem³⁹ a Betelgeuze, tak

³⁸ Hand, Robert: *Essays on astrology*. Rockport, Mass.: Para Research. 1982. S. 97.

³⁹ Stálíce s extrémní šířkou. RS

zmiňuje také v horoskopu inaugurace paran mezi Plutonem a Uranem. Pro nás je nyní důležité si uvědomit to, kde je Pluton, a že je nutné uvažovat jeho tělo.

Pluton s Uranem inaugurace na západním horizontu

Na výše uvedeném obrázku je vidět skutečná poloha Plutona, který je s Uranem na západním horizontu, tedy v mundo kříži v paranu. Každopádně není Pluton hluboko v 6. domě, jak by se mohlo na první pohled zdát.

	Rise	MC	Set	IC
☉	12:22:55	17:19:08	22:15:43	05:19:00
☽	12:44:53	18:14:56	23:50:49	05:48:37
☿	10:50:09	15:41:45	20:33:10	03:42:54
♀	14:36:07	20:22:23	02:08:03	08:22:30
♂	11:31:35	16:13:00	20:54:33	04:13:19
♂	17:23:09	00:26:59	07:26:55	12:25:03
♂	23:14:10	06:18:53	13:19:20	18:16:46
♂	06:33:01	11:45:50	16:58:38	23:43:54
♂	09:15:44	14:05:24	18:55:05	02:07:19
♂	03:52:45	10:28:08	17:03:32	22:26:10

V programu Morinus se lze podívat na skutečné vzestupy, kulminace a západy těl planet.

Slib byl složen 17:03 UT, podívejte se, jaké jsou hodnoty u Uranu a Plutona pro západ.

Můžeme říci, že v době slibu byly na Descendentu Uran s Plutonem. Jejich skutečná těla.

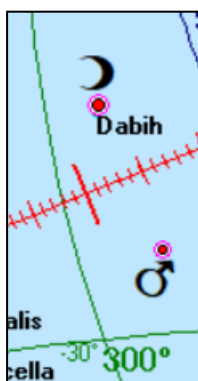
Uvažuje se orbis 8 minut.

Největší úskalí s Plutonem s velkou šířkou tak spočívá v tom, že je sporná jeho poloha v domě, nehledě na další věci, které pak souvisejí s tranzity atd.

Jste-li majiteli Plutona s velkou šířkou, nechte si od astrologa, který tomu rozumí, udělat projekci svého Plutona, než se pustíte do toho, co by měl přinášet ve vašem životě. Rozhodně by to měli udělat ti, kteří ho mají poblíž os. Je rozdíl, zda je nad obzorem, nebo pod ním, zda je na MC, nebo v 9. domě atd.

Jak si představit skutečnou konjunkci? Jednoduše. Je to zatmění. Když je Luna poblíž nodální osy, automaticky víme, že má malou šířku. Staří astrologové říkali, že Luna poblíž nodálních os je na ekliptice, a že je negativní. Slunce nemá nikdy žádnou šířku. Když Světla nemají šířku a jsou poblíž nodální osy, vzniká zatmění.

*Robert Hand*⁴⁰ na to naráží příkladem z 3. července 1939, kdy se Luna ekliptikálně spojuje s Marsem na 4° Vodnáře. V té době měla Luna šířku 5N01, zatímco Mars měl šířku 5S14. V době konjunkce byla tedy obě tělesa od sebe vzdálena 10 stupňů a 15 minut. Vhodnější by bylo říci, že jde o *šířkovou kontraparalelu*. Ale těch 10 stupňů tam stále bude.

Na obrázku výše je vidět vzdálenost těl Luny a Marsu. Kontraparalela je významem jako opozice.

Tolik alespoň pro představu. *Robert Hand* už nad tím přemýšlel v roce 1982. A odlehčuje to slovy: „Pokud je stálice na 18° Střelce, a má-li 85° severní šířky, mohla by být v konjunkci s planetou na 18° Střelce, která má 5° jižní šířky,

⁴⁰ Hand, Robert: *Essays on astrology*. Rockport, Mass.: Para Research. 1982. S. 93.

*pokud se vezme v úvahu pouze délka. Z hlediska skutečné úhlové vzdálenosti mezi nimi je však skutečná vzdálenost 90 stupňů!!*⁴¹

To se samozřejmě týká i *cazimi*, kdy je podstatně silnější varianta, kdy má planeta se Sluncem minimální šířku, nebo také případů, kdy má Venuše velkou šířku, a přestože je blízko Slunce, je viditelná, tudíž nemůže být spálená, jak upozornil například *Petr Radek*.⁴² Na problematiku velké šířky Plutona upozorňuje ve svých výstupech na internetu také *Pavel Turnovský*, jehož ovlivnila *Bradleyho* práce *Solar and Lunar Returns*.⁴³ Kniha vyšla v češtině v roce 2002: *Solární a lunární revoluce*. *Pavel Turnovský* studoval reprint v 70. letech minulého století.

Před rokem upozornila *Rosanne Finn* na další zvláštnost, která se týká Plutona a jeho deklinačního cyklu.⁴⁴ Má se za to, že pokud má planeta deklinaci, která je větší, než je deklinace Slunce na slunovratech, jedná „divočeji“, je „uvolněna, nemá žádné zábrany, a není omezena běžnými omezeními.“ Připojuji tabulku následujícího období, které započne v září 2025:

11. září 2025 – 9. listopadu 2025
21. srpna 2026 – 1. prosince 2026
10. srpna 2027 – 13. prosince 2027
4. srpna 2028 – 17. prosince 2028
2. srpna 2029 – 21. prosince 2029
4. srpna 2030 – 20. prosince 2030
7. srpna 2031 – 16. prosince 2031
13. srpna 2032 – 12. prosince 2032
22. srpna 2033 – 4. prosince 2033
4. září 2034 – 23. listopadu 2034
25. září 2035 – 3. listopadu 2035
Vrchol 6. – 16. října 2030 (23 S 48)

⁴¹ Hand, Robert: *Essays on astrology*. Rockport, Mass.: Para Research. 1982. S. 94.

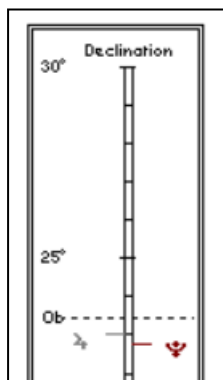
⁴² *KONSTELACE*, revue Astrologické společnosti ČR. Ročník XV, číslo 52-23. Léto 2018 – jaro 2019. „Hermova nauka o aspektech.“ S. 73.

⁴³ Bradley, Donald: *Solar and Lunar Returns*.

⁴⁴ https://www.astro.com/astrology/aa_article240604_e.htm

Autorka si všimla dějinných událostí, kdy měl Pluton extrémní jižní deklinaci. Pro nás to může znamenat další měřítko, jak posuzovat Plutona. Tedy nejen, že je schopen mít extrémní šířky, ale také deklinaci.

V současné době je pod hranicí spolu s Jupiterem (květen 2025, *Solar Fire*):

Na obrázku je vyznačena mez slunovratové deklinace Slunce, která určuje hodnotu, ke které je třeba se přiblížit, nebo ji překonat. Z planet takto může vystupovat také Mars. Planeta má méně zábran a je tzv. svévolná, bezohledně se uplatňuje a nenechá si do svého projevu příliš „kecat“. Tranzity takové planety mohou být důraznější. V nativitě se jedná o signifikátora, který bude zásadně v něčem překonávat hranice, půjde za dovolené meze, což může samozřejmě být i pozitivní. Nejblíže by byla tradiční definici „divoké planety“, což je však situace, kdy planeta vstupuje do znamení, a než uzavře s jinou planetou aspekt, vystupuje jako „urvaná z řetězu“. Z toho však může pramenit jakási brutalita, zpuštěnost, zvělost a bezohlednost.

Jak vidíte, Pluton umí být skutečně *extrémní*. Nějakým způsobem se tyto signatury „přetavily“ do jeho vlastního působení, před kterým není úplně úniku, a mnohdy si jeho „nahlodávání“ nemusíme být okamžitě vědomi. Astrologové však mají tu výhodu, že mohou odhadovat budoucí kvalitu času, a rozpoznávat i tyto procesy, jejichž vyústění hodnotíme jako *rektifikační momenty*, přesto než dojde k těmto momentům, záležitosti mají určitý náběh a uvolnění.

Tranzity Plutona trvají několik let, to platí i pro jeho paralely, které mohou trvat ještě déle. Pokud máme stupeň před, tělo a stupeň za, to jsou 3°. A pokud je nadto Pluton ve znameních, ve kterých bude dlouho, „tyto“ 3° pokrývají období několika let, což musí astrolog korelovat se solárními

revolucemi, progresemi a direkce, protože Pluton sice mívá tu nálepku, že působí vždy a stále („ať se nám to líbí, nebo ne“), přesto existují techniky, jak dané období tzv. zúžit. Pokud nemáte odpovídající direkce, samotný tranzit nemůže úplně překonat techniky, které jsou nad ním. To je ryze tradiční přístup, ve kterém byly tranzity na nejnižších místech využívaných technik, přestože každá revoluce je samozřejmě tranzit. Skupina astrologů tohle obešla tím, že prohlásila, že tranzitní Pluton je to samé jako direkce, tedy že jeho tranzity jsou stejně silné jako direkce.

Část zahraničních astrologů je toho názoru, že Pluton žádný svůj domicil nemá, že působí všude stejně. Nikde není doma, ani ve zničení. Hodnosti planet za Saturnem vzbudily velké vášně, které dodnes neutichly, na což zareagovala část obce tím, že vládcovství opustila. Tento přístup je svým způsobem elegantní a netváří se „pseudovědecky“.

Stále existují astrologové, kteří nepoužívají planety za Saturnem. Není to však otázkou pouze východní astrologie, ale i západní astrologie. Má to své opodstatnění. Byla znovuobjevena velká část klasické astrologie s technikami, které nemohou zahrnovat planety za Saturnem. *Steven Forrest* na mnoha místech svého díla si je velmi dobře vědom této skupiny, ke které má velkou úctu a respekt. Dokonce říká, že některým tradičním mohou jeho závěry přijít jako z jiného světa. Nikoho z nich však nemá potřebu přesvědčovat, nabízí svůj pohled.

Už nějaký čas nerozlišuji knihy na „dobré“, a „špatné“. Svou badatelskou činností jsem zjistil, že jsou knihy, které mě „obohacují“, a že můžu obohatit i ostatní. Přestože jsem zůstal v tradiční (starověké) astrologii, „tam jsem doma“, je zde skupina knih, která mě nějakým způsobem zaujala, obohatila, a možná i trochu ovlivnila. Nejsou to díla tradiční astrologie.

Postupně bych vám rád představil některá další, tentokrát je to dílo *Stevena Forresta*, který nás provede proslule temným terénem darů Plutona, na jehož konci je Světlo.

Robin Salomon

I. Temnota

Dva smutné plutonské příběhy, oba dnes již všeobecně známé: Malá holčička přijde domů po škole a najde svou maminku plakat. „Táta se domů nevrátí... našel si někoho, koho miluje víc než nás...“

Naproti přes ulici přichází domů další holčička. Další matka pláče. „Táta se domů nevrátí... před hodinou se zabil při autonehodě...“

Jak odlišné jsou tyto obrazy, a přitom jak podobné jsou svým dopadem. V prvním případě se muž obdařený inteligencí, svědomím a svobodou vůle rozhodne opustit svou dceru. Ve druhém se otcova pozornost na okamžik vytratí, když jede po silnici. Možná je nachlazený. Možná měl mizerný den. Možná si hraje s autorádiem. Možná jeho poslední slova jsou: „Sakra, znovu Garth Brooks –“⁴⁵

Druhá dcera je z psychologického hlediska stejně opuštěná jako ta první. Ať tak či onak, táta je pryč.

Nehody se stávají. Lidé trpí smrtelnými nemocemi. Přírodními katastrofami, velkými i malými, se to jenom hemží. Jeden můj přítel, švagr, šel jednoho večera ven zkontrolovat psy. Nikdy se nevrátil. Zabit bleskem. Upřímný a poctivý. Koho můžeme vinit?

Naše existence je křehká; není to ničím chyba. Zranění nezmenšuje nedostatek ničemy.

Pojmenujme tu část lidské zkušenosti „Katastrofa“. Je to polovina plutonského obrazu... ta jednodušší polovina, alespoň z filozofovy perspektivy.

První příběh vyvolává těžší otázky. Otec opustí své dítě, v tomto případě bez jediného slova s ním.

Nic nás nenaučí pokoře a soucitu rychleji, nežli upřímná úvaha o této straně plutonské reality. Toho otce možná dohnalo k jeho emocionálním otřesům nemožné manželství. Třeba vyzkoušel všechno, co uměl, aby udržel rodinu pohromadě. Emoce, kterou poznáváme jako lásku, v něm mohou vyvstat, kdykoli se zamyslí nad malou tvářičkou své dcery. Nemusíme podlehnout pokušení vykreslit ho s rohy, rozeklaným ocasem a sirným dechem.

⁴⁵ Americký zpěvák. RS

Nakonec se ale zhroutil. Zamiloval se do někoho jiného, pravděpodobně zoufale a nevědomě. A přibil své dítě ke zdi.

Byl k tomu donucen šílenstvím a lidskou omezeností: Chudák!

Je to dospělý člověk. Je zodpovědný za své činy. Rozhodl se, že poškodí své vlastní dítě: Toho parchanta!

Dva pohledy. Jsem v pokušení říct „vyberte si“. Ale místo toho se držme obou. Je psychologickou pravdou, že z našeho zranění pochází strašné množství destruktivního lidského chování. Vcítit se do bolesti srdce chladnokrevného vraha v nás spouští něco blízkého božskému. Soucit, odpuštění a porozumění jsou vzácné. To nemohu dokázat, ale pokud o tom pochybujete, můžete knihu rovnou zavřít. Nebudeme spolu vycházet.

Na druhé straně nemůže existovat lidská důstojnost, žádná ušlechtilost ducha bez osobní odpovědnosti. Ten opouštějící otec měl na výběr; stejně jako vy a já je svobodným působcem, obdařeným nezávislostí a vůlí.

Odpuštění je posvátné, ale jako všechna silná světla vrhá stín. Ve spěchu odpustit otci bychom ho – i sebe – mohli neúmyslně okrást o jeho vysoký, hrdinský potenciál. Mohl to udělat lépe. Ignorovat tuto schopnost v něm nás všechny oslabuje a zahanbuje.

Druhé holčičky, té, jejíž otec byl zabit, se katastrofa dotkla. Nemůžeme nikoho vinit; můžeme nabídnout útěchu pouze tehdy, když se budeme snažit udržet svou víru tváří v tvář těm nejbolestnějším filozofickým otázkám: Proč, proč, proč?

První holčičky, kterou opustil její otec, se dotkla jiná síla, podobná svým dopadem, ale zcela odlišného původu: její bolest pramení z **volby**, kterou učinila jiná lidská bytost.

Jak nazveme tento aspekt plutonské reality? Tady jsou rozbouřené vody. Pro naše účely v této knize bude zásadní pojmenovat tuto dimenzi života a neuhnout z ní. Rozhodl jsem se použít nebezpečné slovo, slovo s hodně špatnou historií. Když se ve své svobodě a bez přesvědčivých morálních důvodů rozhodneme vytvářet bolest v jiných bytostech, říkám tomu Zlo.

Pokud chcete, můžete to nazývat „pochybením“. Nebo „zavádějící energií“. Nebo dokonce „božím tajemstvím“. Ale děti jsou týrány, ženy jsou znásilňovány, mladí muži pět let po pubertě jsou narvaní do uniforem a lstí, aby se navzájem vraždili...to je realita a dožaduje se pojmenování. Nemusíme upadnout do starého nevědomého myšlení, které by nás zuřivě opíjelo představou zla a zapomínalo na lidskost těch, kdo ho páchají. Nemusíme však upadnout ani do nového nevědomého myšlení s jeho sklonem předstírat, že žádná taková realita neexistuje.

Životní katastrofické zkušenosti a zlé aspekty lidské povahy se tak proplétají a vytvářejí komplexní plutonský celek. Tam, kde leží v horoskopu narození Pluton, budeme konfrontováni s těmito obtížnými pravdami. A když Pluton projde citlivými oblastmi horoskopu, objeví se v našich srdcích a v našich okolnostech.

Co s tím uděláme, je naše věc a možná nejčistší měřítko naší spirituality.

Pojďme na oběd

...v pohodlné restauraci, představme si, že jsme dva archetypičtí vzdělaní Američané z konce dvacátého století. Popisujete ve svém životě spíše situaci plnou intrik a silných emocí jako z telenovely Až budete hotovi, navážu s vámi usilovně intenzivní oční kontakt. S výrazem milovaného rodinného lékaře, který navrhuje operaci, říkám: „Myslím, že je tu něco, co tady neřešíte.“

Vaše linie? Jednoduchá - alespoň v tomto standardním scénáři: „Co si myslíš, že to je, Steve?“

Žijeme ve věku paperbackové psychologie. A jedním z jeho nevyslovených axiomů je, že čestní lidé s dobrými úmysly jsou samozřejmě vždy odhodláni se se vším „vypořádat“. Z plutonského hlediska je tento postoj překvapivě naivní.

Obsah často upadá do nevědomí z těch nejlepších důvodů. Například osoby, které přežily sexuální zneužívání v dětství, si obvykle neuvědomují zraňující události, přinejmenším do dospělosti. Nedávno bylo napsáno mnoho o nespolehlivosti takových „obnovených vzpomínek“ a jejich obrovském a destruktivním potenciálu. Takové opatrné perspektivy mohou poskytnout užitečnou rovnováhu a pomoci ochránit nevinné strany před hony na

čarodějnice. Přesto, mezi poradci v první linii je virtuální pravdou, že mysl je schopna blokovat obtížný obsah z vědomé paměti či jej deformovat do té míry, že jeho důsledky již nejsou dostupné.

Chlapec je znásilňován důvěryhodným knězem; paměť je „potlačena“. Možná je dítě sužováno nočními můrami. Možná se stane mírným, deprimovaným a nudným. Možná se z něj, hnán nevědomou zuřivostí, stane tyran. Jinými slovy potlačení není řešením; je to jen dočasná výpomoc. Ale kdybychom se nějak mohli přiblížit tomu chlapci, když mu bylo patnáct, použít kouzelnou hůlku a zrušit potlačení, co by se mohlo stát? Bylo by pošetilé předpovídat jeho osvobození. Spíš by se psychika zhroutila tváří v tvář čiré destruktivní síle těchto vzpomínek. Chlapec by se mohl stát katatonickým, zmrzačeným depresí. Mohl by se zabít. Možná by Svatého otce odbouchl brokovnicí...událost, která bude od té chvíle figurovat na předních místech v jeho životopise.

Duch svatý nám všem dal nevědomou mysl z těch nejlepších důvodů. Vesmír jako by poznal, že všichni budeme mít zkušenosti, které jsme prostě nebyli schopni žádným užitečným způsobem zpracovat v době, kdy jsme se s nimi setkali. Vyvinuli jsme, nebo nám byl dán, jakýsi skladovací mechanismus pro tyto intenzivní události, tato setkání s ohromující katastrofou, tyto ledové kontakty s tím, čemu říkáme zlo.

Nevědomá mysl a potlačující mechanismus, který ji řídí a definuje, mají zvláštní vlastnost: Fungují automaticky. Nikdy nejsme „vinni“ potlačením; prostě se to „stane“. Vědomé rozhodnutí nemyslet na výhrůžný, trapný nebo nepříjemný fakt je dost běžná lidská realita, ale správný název pro toto chování je „potlačení“. Je to zcela odlišné od předmětu, o kterém uvažujeme.

Zde je kritický psychologický bod:

Lidské nevědomí je schopno udržet obtížný obsah mimo vědomé uvědomění, dokud není psychika dostatečně zralá na to, aby byl obsah integrován.

Jedna poznámka: jak zjistíme, jedinou zárukou zabudovanou do systému je, že pokud jsme žili dostatečně moudře a láskyplně, mohli bychom být schopni absorbovat tyto obtížné energie dále na své cestě. Pokud jsme se svými

životy neudělali nic jiného, než že jsme studovali televizní obrazovku, existují tvrdší možnosti.

Z astrologického hlediska přidáme další kritický termín:

„Zrání: nevědomé mysli – a naše potenciální připravenost integrovat zraněné aspekty nás samých – je signalizováno plutonskými spouštěči.

Technicky jsou tyto „plutonské“ spouštěče tranzity, progrese nebo solární oblouky⁴⁶ Plutona k aspektům planet v horoskopu, či tranzity a direkce samotného Plutona do citlivých oblastí. Jste-li studentem astrologie, víte, co tyto odkazy znamenají. Pokud ne, nemějte obavy. Všechny termíny upřesníme později. Prozatím stačí poznamenat, že můžeme snadno a jednoduše předpovídat načasování těchto vzestupů z nevědomí prostřednictvím sledování plutonských událostí v horoskopu narození.

Nemůžeme předvídat, jak bude jednotlivá lidská bytost reagovat na tyto vzestupy.

Ambivalence

Řekněme, že se Pluton dostane do citlivého bodu ve vašem horoskopu narození. Znamená to, že se vám stane něco ohromujícího? Znamená to, že se vás dotkne nějaká krutost? Nebo to znamená, že nastal čas udělat psychologickou očistu ohledně zdrcujících či krutých situací, které se mohly stát už dávno?

Obraz, který vytváří, ještě není kompletní. Žádná z těchto událostí není pevně „předurčena“, aby se vám stala. Za prvé, existují vyšší plutonské možnosti, které prozkoumáme dále v knize. Prozatím se na Plutona díváme především z psychologické perspektivy. Na této úrovni, jak zjistíme v několika příštích kapitolách, tyto dva plutonské potenciály – dějí se těžké věci a příležitosti k integraci a léčení – spolu souvisí intimním, zvláštním způsobem...způsoby, které vědomému člověku umožňují ovládat život formující magii v tomto smysluplném, symbolickém vesmíru.

⁴⁶ To jsou tzv. symbolické direkce. RS

II. Podobenství o plechovce od piva

Z kabiny se vynoří plavá hlava navigátora. „265,“⁴⁷ říká. „Jen trochu na jih od západu.“

Kormidelník přikývne, pohlédne na kompas a provede drobnou úpravu v kormidle. „Jaký krásný den,“ řekla. „Zajímalo by tě, co ti chudáci dělají?“

Bílé plachty ztuhlé v prudkém větru, plavidlo se řítí vpřed. Opustili kalifornské pobřeží někde za obzorem a neočekávají, že uvidí vysoké vrcholky svého ostrovního cíle dříve než zítra v polovině dopoledne. Kormidelník se znovu rozhlíží. Vše včetně předpovědi počasí je perfektní. „Je čas na Millera,“ oznámil. „Dej mi pivo, drahoušku.“

Přítelkyně vyhoví. Ten muž není velký piják; o hodinu později je plechovka od piva zapomenuta, stále do třetiny plná. Popadl dalekohled, aby se podíval na snášecího buřňáka a zaklínil plechovku do vhodné štěrby blízko kompasu. Pták předvedl dobrou show; o několik minut později se k zábavě připojilo hejno delfínů. Nakonec se vrátil k plachtění, pivo zapomněl.

O hodinu později převzala kormidlo jeho žena, která stále držela stejný kurz. Pečlivě to naplánovala. Jejich plavidlo bylo silné, počasí nehrozilo. Jediné možné nebezpečí, které viděla, byla oblast ponořených skal uprostřed ostrova. Proto byla tak pečlivá se svou navigací; jejich kurz by je zanesl kolem nebezpečné mělčiny. Tak ji minou s dvoumílovou rezervou.

Jediné, co museli udělat, bylo řídit opatrně a dávat pozor na svůj spolehlivý kompas.

Ale ta plechovka od piva byla trochu zvláštní; byla v něm ocel. Železo, což zachytila střelka kompasu, vychýlila se o několik stupňů a zamířila na kov. Chyba byla nepatrná, a proto byla o to nebezpečnější. Kdyby byla větší, možná by si toho všimli.

Těsně po setmění naráží plavidlo do skály. Dvě minuty a vrchol hlavního stěžně mizí pod potemnělými vlnami. Zpanikařený pár se uchýlí na nafukovací člun. Druhý den je zachráněný projíždějící rybářská loď. Ale ztratili svou milovanou loď.

⁴⁷ Pravděpodobně magnetický kurz. V originálu „265 magnetic“. RS

To vše kvůli špatně umístěné, zapomenuté plechovce od piva.

Existenciální navigace

Příběhy, jako je tento, jsou v lidových tradicích moře bohužel běžné, ale učí nás víc, než kam neschovávat plechovku od piva při jachtingu v nebezpečných vodách.

Základním předpokladem astrologie, jak ji vidím, je, že každý z nás se rodí s jakýmsi vnitřním kompasem. Budeme-li tomu věrni, půjdeme po ideální cestě přes moře lidské zkušenosti. To znamená, že budeme žít svůj život způsobem, který bude smysluplný a naplňující. Setkáme se se správnými lidmi, budeme ve správný čas na správném místě a budeme mít spravedlivý podíl na tom, čemu svět říká „štěstí“.

Rozum a zdravý rozum jsou užitečné nástroje, ale skutečně důležitá navigační rozhodnutí života musí být vždy učiněna jinými způsoby. Následovat vnitřní kompas, jinými slovy, není čistě logická záležitost. Měl bych být v oddaném vztahu, nebo bych byl raději single? Jsou děti pro mě? Jakou práci bych měl dělat? V co mám věřit? Toto jsou volby, které ve skutečnosti utvářejí život, a správná odpověď jednoho člověka může být neštěstí druhého.

Hluboce pochopený horoskop narození poskytuje individuální pohled na tyto kritické navigační otázky. Astrologie není váš vnitřní kompas; sebepoznání je. Ale astrologie podporuje sebepoznání a pomáhá nám třídít dobré volby od prázdných.

Stručně řečeno, uvnitř vás je kompas, kterému musíte být věrní, chcete-li být šťastní. Horoskop narození to symbolizuje a pomáhá vám udržet váš směr jasný.

Ale co když máte u kompasu schovanou zapomenutou plechovku od piva? Stejně jako náš neschopný námořní pár můžete být o pár stupňů mimo kurz – a to vás může uvrhnout do skal.

Nevědomý plutonský obsah je právě takový.

Potlačení přichází ve třech příchutích

Představa, že zraňující zkušenost – nevědomě uložená v podvědomí – může mít na naše životy zkreslující vliv, je pro pochopení Plutona zásadní. V celé této knize budu tento proces pohřbívání a distancování označovat jako „potlačení“. Mám v úmyslu tímto slovem označovat některý nebo všechny tři odlišné procesy.

K prvnímu, „klasickému“ potlačení dochází, když člověk zažije úplnou amnézii ohledně traumatické události. Sexuální zneužívání v dětství je toho zářným příkladem. Jsou tací, kteří pochybují o reálnosti tohoto potlačovacího procesu. Nepochybuji o tom, ale vyzývám pochybovače, aby se překlenuli a pokračovali ve čtení tak jako tak, protože nikdo pravděpodobně nebude pochybovat o dalších dvou typech potlačení, a mé argumenty mohou stát pouze na těchto dvou nohách.

Druhý druh potlačení se obecně nese pod praporem kavalírskeho postoje „To jsem řešil už dávno“. Člověk si těžké události pamatuje velmi jasně ve všech ohledech, kromě toho, jak se cítil. Tento typ potlačení je čistě emocionální. „Máma se dostávala do ráže a mlátila nás, ale, hele, minulost musíš hodit za hlavu. Nevěřím na všechny ty ufňukané psychologické nesmysly...“ To říká muž, který občas „ztrácí kontrolu“ a bije svou ženu, ale „neví proč.“ Hle: plechovka plutonského piva, velká jako státní dluh.

Třetí druh potlačení se podobá druhému, až na tu aroganci. Stane se nám něco zraňujícího. Cítíme to, vzpomínáme na to, pláčeme nad tím. Intelektivně však nedokážeme pochopit plné důsledky ve smyslu obav, varování a deformací, které do našich životů vnáší. Například chlapec je „povzbuzován“ svým vojenským otcem s hrozbou, že „nikdy ničeho nedosáhne“. Otcovy záměry jsou pozitivní; chce, aby jeho syn vynikal, ale jeho metoda je choromyslná. Dítě je zasaženo plutonskou realitou: jeho vlastní otec ho zahanbuje.

Co bude s chlapcem? Možná svědomitě dostál otcově předpovědi, nikdy nic neznamenal. Nebo je možná dohnán k tomu, aby se vzepřel předpovědi; stává se válečným hrdinou. Fajn, ale jeho skutečným osudem bylo stát se veterinářem. Jeho zranění zkresluje jeho cestu životem. Stejně jako plechovka od piva neviditelně a nenápadně vychyluje střelku kompasu o několik stupňů.

Pamatuje si zneužívání; Freud by to nerozlišil jako „potlačení“. Je to třetí druh a pohání temnější plutonskou dynamiku stejně jistě jako jakákoliv ztráta paměti.

Kde nosíme zranění

Před lety jsem byl „Rolfed“ – a pro ty z vás, kteří tento termín neznají, postačí, když řeknu, že rolfing je mocná forma práce s tělem zaměřená na uvolnění tělesných uzlů a blokády, které si člověk může nést po celá desetiletí. Při prvním sezení se mi terapeut zaryl do břišních svalů – a okamžitě mě napadl obrázek Jacka a Jill,⁴⁸ jak jdou do kopce pro vědro vody. Ten obraz mě dezorientoval a rozrušil; byla to vzpomínka na obtisk na malovaném modrém povrchu, dávno zapomenutá vzpomínka z mého raného dětství. Chvíli mi trvalo, než jsem ji zařadil. Pak to udeřilo: obraz byl přilepený na záchytném stole mé vysoké židle, což se datuje do doby, kdy mi nebyly ani dva roky.

Když jsem ten obraz poznal, moje mysl se okamžitě naplnila řadou asociací. Když jsem byl velmi mladý, byl jsem přirozeným vegetariánem. Maso jsem nazval „špínou“ a opatrně jsem ho vybral z bramborové kaše, kam ho máma schovala. Bůh jí žehnej, psal se rok 1950 a ona měla pocit, že když nebudu jíst maso, určitě zemřu. Nakonec vyhrála a já začal krájet typicky americký pás mezi národy krav, ovcí a vepřů. Ale muselo pro mě být značným traumatem, když jsem byl nucen jíst něco, na co jsem pohlížel s odporem.

Řečeno řečí pracujících s tělem, „uložil jsem si vzpomínku do břišních svalů“. Musel to být hluboký zásah rolfingu, aby mě „probudil“ k zapomenutému traumatu. To, že by taková vzpomínka byla uložena v žaludku, dává jakýsi zjevný metaforický smysl, ale proč ne v mé pěsti? Určitě jsem musel cítit hněv. Nebo v puse, kde se mě trauma dotklo nejpříměji?

Mějte se mnou ještě chvíli strpení; blížíme se ke kritickému bodu.

Týden předtím, než jsem začal psát tuto knihu, za mnou přišly pro radu dvě ženy. Obě byly v polovině života a obě dostaly velkou dávku genderového naprogramování ve venkovském jižanském stylu, pokud jde o „ženské místo.“ Jedna se pasivně podvolila a podle vnějších měřítek se svým životem neudělala téměř nic. Druhá vydělávala značný zlomek milionu dolarů ročně v

⁴⁸ <https://www.csfd.cz/film/268601-jack-a-jill/prehled/>

realitách...ale byl to klasický workoholik s křehkým manželstvím a dvěma teenagery z pekla.

Stejné zranění, dvě zřetelně odlišné reakce. Každá žena „uložila trauma“ do jiné části svého života. Jde-li o první, její důvěra v sebe jako legitimní sílu ve světě byla vykořelejována. Pro tu druhou škoda spočívala v její neschopnosti oddat se citové intimitě.

Z psychologického hlediska je extrémně obtížné přesně předvídat, jak daná osoba zareaguje na danou škodlivou zkušenost — kam si „uloží zranění“.

Astrologicky je snadné předpovědět, kde si zranění vyžádá svou cenu: jednoduše se podíváme na pozici Plutona v nativním horoskopu.

Tam, kde se Pluton nachází v horoskopu narození, jsme obzvláště zranitelní vůči deformacím a navigačním chybám na základě nezpracovaných zranění.

Technicky je naším hlavním zájmem pozice natálního Plutona v domě a jakékoli významné aspekty, které má na jiné planety v horoskopu narození. Ve druhé a třetí části prozkoumáme tuto myšlenku konkrétně ohledně každé nativní pozice. Pro tuto chvíli je důležitý princip: Pluton představuje naše zraněná místa – a kde platíme poplatek za uskladnění, alespoň do té doby, než ten nepořádek uklidíme.

Ráj?

Uklidňuje mě představa, že ve čtenářově zemi je někdo, kdo to má s touto knihou zatím těžké... někdo, jehož život byl něžný, muž nebo žena vychovaní anděly v zahradě, jichž se nikdy nedotkl podvod, krutost, ba ani dobře míněná nevědomost...

Žádné „plechovky od piva“, žádné plutonské pokřivení.

Takoví lidé musí být stejně vzácní jako kondoři. Znepokojivě velkého počtu z nás se dotkla skutečná temnota – špatné fyzické týrání, psychické mučení, sexuální násilí. Někteří z nás poznali démonické aspekty chudoby, války nebo ničivé nemoci. Mnozí prošli traumatickými fyzickými událostmi – hroznými neštěstími, požáry, hroznými pády.

Tyto kontakty se zlem nebo katastrofou vždy zanechají stopy. Vždy, i když si je vědomě pamatujeme, zasahují kořeny hluboko do psychiky, vyvolávají vrstvy vzteku, strachu nebo bolesti, které mění náš pohled na život a jeho možnosti.

Kde se potulují psychologové

...je v podstatě prvních pár let života. A psychologové jsou v cíli: události, které se odehrávají v našich raných životech, mají hluboký dopad na naši dospělou osobnost. V praxi často zahrnuje zbavování se „plechovek od piva“, které deformují naši zkušenost, klasickou psychoterapeutickou práci. Jinými slovy, plutonské události jsou často výzvami k přehodnocení našeho dětství.

Paradigmata psychologie se však vtěsnala tak hluboko do moderního astrologického myšlení, že si na ně musíme dávat trochu pozor. Snadno se vyvine reflex, který všechny současné obtíže přisuzuje bolestem a ponižování dětství. Vstupujeme tak do kvazi-středověkého pohledu na svět s chudou mámou a tátou nahrazujícími Lucifera a jeho hordy.

Zatímco taková perspektiva je bohužel často spíše produktivní, jiné, neméně užitečné perspektivy se mohou v tomto smíchání ztratit. Za ta léta, co pomáhám lidem vyhledávat jejich vnitřní „plechovky od piva“, jsem odhalil několik dalších linií bádání, které se často ukážou jako použitelné. Zde je několik z nich.

V děloze

Stanislav Grof⁴⁹ významně přispěl k psychologické teorii. Hluboce se ponořil do vlivu nitroděložního zážitku a samotného porodu na psychiku dospělého. Ačkoli jsou jeho názory rozvíjeny akademickou tvrdostí, v podstatě jsou přímočaré a mají přesvědčivou kvalitu „zřejmých“ pravd, o kterých jsme si prostě nemysleli, že si jich všimneme.

Grof se domnívá, že dlouhý, obtížný porod, možná takový, při kterém je život matky nebo dítěte skutečně ohrožen, zanechá nesmazatelný dojem na dospělého charakter dítěte. Nebo že ti z nás, kteří byli příliš omámení anestézií

⁴⁹ Stanislav Grof (* 1. července 1931 v Praze) je americký psychiatr českého původu, jeden ze zakladatelů transpersonální psychologie. RS

matky, než aby skutečně zažili narození, možná postrádají určité vnitřní paradigma boje a úspěchu, které by jiní mohli snadněji vlastnit. Nebo že když máma kouřila nebo pila, když jsme byli v děloze, pak v sobě nosíme paradigma „toxického vesmíru“, které odráží skutečné podmínky v plodové vodě.

„Znovuzrození“ a „holotropní dýchání“ jsou odvozeniny z Grofových teoretických výzkumů. Mnohokrát jsou to velmi užitečné techniky během plutonských období. Hlavním bodem je, že zatímco pohled na dětství konvenčním psychologickým způsobem může být užitečný, plutonská zranění, která se snažíme přimět k vědomí, tam nemusí existovat. Mohou ležet v té dřívější, méně dostupné vrstvě vědomí zakořeněné v děloze.

Břemeno neprožitého života rodičů

Další směr bádání se sice ve skutečnosti točí kolem našich zkušeností z dětství, ale nemusí to nutně stavět do špatného světla ani jednoho z našich rodičů – jen do velmi lidského. Tady je příběh:

Mladá žena je obdařena krásným hlasem. Její osud spočívá v opeře a tímto směrem se již ubírá. Ta se ale zamiluje, a nechtěně otěhotní. Ona a její milenec zvažují všechny možnosti, ale rozhodnou se vzít a mít dítě. Vzhledem k tomu, že rodičovské povinnosti jsou takové, jaké jsou, naše operní diva je nyní mámou na plný úvazek. Po svém starém snu se jí stýská tak hluboce, že si na něj nikdy nedovolí pomyslet.

Uběhne několik let. Máma a její šestiletá dcera jsou jednoho dne venku na procházce. Narazí na přítelkyni, svobodnou ženu...malířku. Několik minut příjemně hovoří. Malířka pokračuje ulicí. Matka se toužebně ohlédně a pak řekne své dceři: „Je to ta nejšťastnější žena, kterou znám...může stále malovat.“ Nic víc se neřekne, ale dceři se dostane poselství: Svoboda být kreativní je ta nejžádanější věc na světě. Matka ji ztratila a zaplatila strašlivou cenu.

Dcera dospívá, možná nese břímě matčina neprožitého života. Předpokládá, že vlastní osud dcery nemá nic společného v jakékoliv podobě s uměním; zrodila se díky bohatým zážitkům z manželství a rodinného života. Tato cesta možná není tak trýpytivá jako cesta umělce, ale je stejně svatá.

A co ta dcera vlastně dělá? Možná snáší ponižující univerzitní hudební školu v neopodstatněném, pomýleném pokusu stát se houslistkou...něco, co si

vroucně představuje, že chce, ale co ve skutečnosti nemá nic společného s jejím osudem. Nevědomky se snaží žít život, který její matka nedokázala naplnit.

V časech plutonských stimulů jsem často dosahoval užitečných výsledků s klienty prostřednictvím metody, kdy jsem se jich zeptal, čím by se jejich rodiče mohli stát, kdyby jejich životy byly o něco svobodnější a vědomější...nebo dokonce o trochu šťastnější. Tato technika má tendenci nejvýmluvněji pracovat s rodičem téhož pohlaví jako klient, i když někdy jsou chlapci nuceni nést sny svých matek a dcery sny svých otců.

Všechno souvisí s tím teskným pohledem v očích mámy nebo táty. Dítě to absorbuje a od té chvíle „ví, kde je zakopaný poklad“. Jakkoli mohou být tato zjištění něžná, jakkoli v nás mohou vzbuzovat soucit se ztrátami našich rodičů, deformace způsobené neprožitými rodičovskými životy nás mohou stejně jako plechovka piva uvrhnout do skal, stejně jako to nejkrutější týrání.

Zranění dějin

Jsem *baby boomer*,⁵⁰ Bůh mi pomáhej, narozený v roce '49. Rodiče lidí mé generace byli tak či onak zapojeni do druhé světové války. Někteří byli vojáci, kteří čelili hrůze. Další byli partneři nebo rodinnými příslušníky, kteří den co den v tiché hrůze čekali na strašlivé zprávy. Někteří byli v koncentračních táborech. Podle mých zkušeností si generace, která prožila druhou světovou válku, oblíbila některé neobvykle odvážné lidské bytosti, ale později se spíše dusily ve svých zraněních, nežli aby o nich hovořily. Většina z nich se narodila s Plutonem v Raku, obecně nejinternalizovanějším z dvanácti znamení, jak uvidíme dále v knize.

Muž kvůli nacistům ztratí svou ženu. Znovu se ožení...ale v rodinném domě straší duch první manželky. Manžel ženy je nezvěstný; znovu se vdá...avšak milovaného přízraku se nejde zbavit. Otec byl na gestapu. Nikdy se o tom nehovoří, ale vztek a sebedestruktivní pocit viny naplňují ovzduší rodinného domu jako podzimní pyl v noční můře astmatika.

⁵⁰ Generace Baby boomers je označení lidí narozených během ekonomické prosperity v USA následující po 2. světové válce. RS

Tyto příběhy jsou pravdivé; pod plutonským podnětem vyšly na světlo v mé pracovně. V každém případě byl život klienta ovlivněn nevymítanými příznaky historie.

Hovořím o druhé světové válce, ale pouze pro ilustraci. Žádná doba a žádná generace nebyly bez temnoty. Stejně jako v předchozí části, i zde se citlivě chováme k perspektivám našich rodičů, které jsou nemódně shovívavé, přestože nejsou méně zraňující než ty, které by člověk mohl objevit v konvenční psychoterapii.

Trauma dospělých

Jednoduchý bod, avšak dostatečně významný, aby si zasloužil upřesnění. V naší horlivosti odhalovat zranění z dětství bychom mohli podcenit psychologický dopad plutonských zážitků, ke kterým dochází ve zralosti: zrady, hořká rozloučení s drahými přáteli, úmrtí, ponižující selhání, nehody, kontakt se zločinem. Takové zážitky mohou člověka zafixovat ve strašných či ponurých stavech vědomí téměř stejně jistě jako traumata z dětství.

V poslední části knihy se podíváme na techniky pro zkoumání načasování plutonských období v životopisu člověka. Jedním z nejlepších využití těchto technik je retrospektiva. Poradenský astrolog si může například všimnout, že Pluton v roce 1989 prošel opozicí vůči klientovu Měsíci. Jednoduchá otázka na tento rok a přichází papírový kapesník.

Karmická zranění

Některým lidem je nepříjemná představa reinkarnace; jiní to berou jako samozřejmost. Patřím do druhé kategorie, ale nechci působit kazatelsky. Pokud nejste spokojeni s myšlenkou, že jste mnohem starší, než by mohl naznačovat váš rodný list, přeskočte.

Každý praktikující poradce vám řekne, že se někdy zdá, že úroveň emočního utrpení člověka není úměrná jeho zraněním. Někdo je vychován Darthem Vadarem,⁵¹ nebo Madonnou, a stejně je pozoruhodně dobře přizpůsoben. Jiná osoba vykazuje všechny příznaky dětského sexuálního

⁵¹ Anakin Skywalker, též známý jako Darth Vader, je fiktivní postava, původně rytíř Jedi, později temný pán ze Sithu ve světě Star Wars. RS

traumatu, ale nikdy se neobjeví ani útržek důkazů o tom, že k němu někdy skutečně došlo.

Lidé se samozřejmě liší ve své citlivosti. To je alespoň částečné vysvětlení. Ale předpokládejme na chvíli reinkarnaci...

...Torquemada⁵² vás má přivázaného ke skřipci. Je to Svatá inkvizice a vy jste známý kacíř – zaslechli vás, jak říkáte, že hory a pole samy o sobě jsou tělem Kristovým. A co je horší, nejste sami: ostatní sdílejí vaši herezi. Ale kdo? To víte jen vy. Pokud odvoláte a odhalíte jména ostatních ztracených duší, máte naději. Torquemada utahuje šrouby a znovu vás žádá, abyste uvedli identitu svých společníků. Bolest přesahuje snesitelnost; zlomíte se. Vykřiknete jméno. Torquemada se usměje a povolí šrouby. V hanbě a šoku si uvědomíte, co jste udělali. Zradili jste malou sestru svého nejlepšího přítele. Přejete si nežít...

Stalo se, to je fakt. Církevní dějiny.

Mohlo by se takové trauma, alespoň ve své nejhlubší úrovni emocionálního dopadu, přenést přes smrt a dostat se zpět do života? A mohlo by být uchováno...nebo alespoň mít nevědomý dopad na stávající existenci člověka? Mohla by například naše oběť inkvizici nést obrovskou – a zdánlivě nevysvětlitelnou – míru blíže nespecifikované viny? Nebo strašné nepřátelství proti katolické církvi? Na takové otázky nelze v konečném důsledku logicky odpovědět, ale každá kulturní tradice, která předpokládá reinkarnaci, se shodla na tom, že takový přechod je nejen možný, ale i nevyhnutelný.

Pod plutonským podnětem lidé, kteří přijímají reinkarnaci – a někteří, kteří ne! –, je známo, že přecházejí do spontánních stavů vzpomínek. Berte tyto vzpomínky doslova, berte je metaforicky, berte je, jak chcete. Ale taková vzplanutí, i když jsou obecně traumatická, často dávají očistné, osvobozující emocionální zážitky.

Poznámka: Ve své vlastní praxi jsem zaznamenal vzorec symetrie mezi dynamikou těchto vzpomínek z minulých životů a temnější dynamikou klientových zkušeností z dětství. Nejsou „vzpomínky na minulé životy“ nic jiného, nežli snové konstrukce založené na světských psychologických příčinách

⁵² Tomás de Torquemada (1420 – 16. září 1498) byl dominikánský mnich, první španělský velký inkvizitor a zpovědník Isabely I. Kastilské. RS

zakořeněných v dětství? Nebo existuje tendence ke zraňujícím a karmickým zážitkům šířit se jako vlny, opakující se v mnoha existencích, opakující se v dětství a typicky opakující se v dospělosti, dokud není řetěz přerušen mimořádným aktem sebeuvědomění?

Přikláním se k druhému výkladu. Ale i když předpokládáme, že ten první je pravdivý, takové vzpomínky z minulých životů mají ve zvyku přicházet v plutonských obdobích. Stále ještě mohou poskytnout skutečný vhled do zraňující dětské dynamiky a snad i do možnosti katarzního uvolnění.

Chce to energii...

...zůstat bláznem. Přesněji řečeno, je potřeba hodně energie, aby se bolestné zážitky nedostaly do povědomí. Zdaleka nejčastějším příznakem nezpracovaného plutonského obsahu je prostě otrávenost. Muž, kterému je to prostě jedno. Žena, která jí, protože se nudí. Máme tomu říkat deprese? Možná je to slovo příliš klinické. Říkejme tomu prostě „pocity nudy“.

Ale co se stane, když odemkneme tu životní sílu? V ideálním případě vyjmete plechovku piva z vnitřního kompasu. Otevírají se nové směry; oheň, který potřebujeme, abychom je pronásledovali, v nás stoupá. Osudy se prosazují.

Tyto šťastné, energetické možnosti jsou skutečné. Prozkoumáme je později, až sníme špenát.

Ale lidská svoboda je základním pilířem astrologického vesmíru. Jsme kreativní, nepředvídatelní a zodpovědní za svá vlastní rozhodnutí. Na plutonské křižovatce vystávají dvě odlišné možnosti. Jaké to jsou? No, pro začátek je to název další kapitoly.

III. Představte si to/promyslete to,⁵³ nebo to prožijte

To jsou dvě možnosti, které nám život nabízí během plutonských období: To, čemu nečelíme přímo v sobě na psychologické úrovni, v našich okolnostech opět projeví svou obludnou tvář.⁵⁴

„Plechovka od piva“, kterou jsme popsali ve druhé kapitole, může odchylovat náš směr životem, když plujeme v blažené nevědomosti. Jinými slovy, Pluton se může skrývat v neznámých částech našeho horoskopu narození. Když se však blíží mělčiny života, vynoří se ze stínů Pluton.

A pak pracujeme na našich „věcech“ či naše „věci“ fungují na nás.

Prásk!

To nebyla ruka, to byla pěst. A tatínek už Sama jen tak neukázňuje. Tatínek ztratil nervy; tatínek se zbláznil a zapáleně mlátí chlapce.

Samovy modřiny se zahojí za týden; jeho vnitřní modřiny mohou trvat roky. Další rozdíl: vnější modřiny se hojí fyzickým procesem, automaticky a bez vůle. Psychické modřiny se skutečně mohou zahojit, ale jen jinou metodou. Vzhledem k tomu, že jsou to modřiny v Samově vědomí, musí být uzdraveny vědomě. A to znamená, že čas sám pro ně nic neudělá.

Čtyřicetkilový Sam je zasažen rozzuřeným obrem: odpor je zbytečný. Podřídí se. Učí se být obětí.

To je smutné tvrzení, ale logické. Chlapec živě vstřebal roli oběti. Jako oběť může jít v životě klidně dál i jinými způsoby. Může tolerovat násilnického šéfa v nemožné, neobohacující profesionální situaci. Může si vzít oslabující, zahanbující ženu.

Ale statistiky i kultura se shodují na tom, že Sam je na dobré cestě stát se násilníkem. O třicet let později v záchvatu nekontrolovatelného vzteku rozmlátí vlastního syna nebo dceru.

Nemusí to tak být. To prostě často je.

⁵³ Možná i ve smyslu zamyšlení se nad situací. RS

⁵⁴ Věta, která říká, že si „osud“ prakticky tvoříme sami. RS

Zajímavé, když se nad tím zamyslíte: Sam dostane ránu, naučí se to očekávat. Jak se stát obětí. Logicky a jasně. Ale také se učí, jak být tyranem! Vstřebává celý ten ďábelský výjev. Zde se setkáváme s jedním ze základních principů temné stránky Plutona:

Když se nás dotkne plutonská temnota, absorbujeme do naší psychiky nejen roli, kterou sami hrajeme, ale také roli, kterou hraje osoba, skupina nebo okolnost, která nás zraňuje.

Když se nás dotkla temnota, neseme v sobě temnotu...dokud nebudeme ochotni rozsvítit světla. Není to nic zlého, emocionálně, když něco uvnitř nás ví, že světlo může odhalit místo vraždy.

Nová naděje pro Sama

Našemu hrdinovi je nyní dvaatřicet let a je sám otcem. Na dnešní odpolední schůzi správní rady na něj Samův nový šéf svalil pochybení, aby se vyhnul viny sám. Když se vrátí domů, jeho zkažený den pokračuje. Samova žena má šíravou náladu. Děti křičí jako hyeny. A malý Billy právě prostrčil arkýřovým oknem baseballový míček.

Sam ještě nikdy svého syna neuhodil, ale má ruku ve vzduchu. Udělá pěst, pěst se snese dolů – a zastaví se tři palce od Billyho přikrčeného obličeje. Sam zbledne. V očích se mu tvoří slzy. Čas se plazí napjatým vzduchem. Billy vzhlédne. „Tati, jsi v pořádku?“ Výraz ve tváři jeho otce děsí chlapce víc než jakákoli fyzická rána. Sam sotva slyšitelně zašeptá do prázdna: „Omlouvám se.“ Je milion mil daleko. Viděl se v očích svého syna – před pětadvaceti lety jako týrané dítě.

Přeruší řetěz šílenství.

Sam jde do ložnice. Leží na posteli. Prožívá kaleidoskop emocí: vztek, zmatek, vinu...a zástup vylekaných energií bez jasných jmen.

Sam možná nezná astrologii, ale prochází plutonským tranzitem nebo progresí. Čelil výzvě a zvítězil. Místo toho, aby znovu ztvárnil drama, které ho zranilo, rozhodl se, že si ho představí. Místo toho, aby nevědomě vyjadřoval svůj vztek nad tím, že byl jako chlapec bit, použil tuto energii k proměně sebe sama.

Věřím, že jsou tyto koncepty platné, ale proces, který Sam zažívá, není vůbec intelektuální nebo konceptuální. Pravděpodobně není ani verbální. Je to jen vyděšený muž, který se třese na posteli. A hrdina.

Nechutná analogie

Někdo se utopil v místním jezeře. Záchranná služba tvrdě pracuje na tom, aby tělo našla. Jak se západ slunce posouvá do soumraku, pro dnešek se vzdávají. Je slyšet, jak starší člen týmu komentuje: „Neboj, najdeme ho.“ Ale tón hlasu není zrovna uklidňující. Z dlouhodobé zkušenosti ví, že ponořená těla v uzavřených vodách dříve nebo později téměř vždy vyplavou na hladinu. Jak postupuje rozklad, v hniјících orgánech se tvoří plyny. Tělo vyplaví stejně jistě jako záchrannou vestu, a to ze stejných důvodů.

Proces, při kterém tělo vyplave na hladinu jezera, je mechanický a nevyhnutelný. Zároveň poskytuje dokonalou analogii k základnímu plutonskému efektu na psychologické úrovni, a to až k té příšerné představě. Stejně jako se utopená těla vznášejí, budou se „vznášet“ i ta zranění a rány, které si v průběhu let nashromáždíme v podvědomí. Nasáklá těla a potlačené energie: po určitý čas může obojí zůstat tam dole. Pro každý proces existuje promlčecí lhůta.

V plutonských obdobích potlačené touhy, pudy, emoce a vzpomínky již jednoduše nelze udržet mimo vědomí. Vystávají buď ve vědomé realizaci, nebo v nevědomém „vystupování“.⁵⁵

Tento plutonský proces, stejně jako proces, který odhaluje utopené tělo, je zcela automatický. Nelze uspěchat a nelze tomu odolat. Stejně jako stárnutí, jako nástup puberty, jako přeměna období, každý to může předvídat, ale nikdo to nemůže ovlivnit. Jediné, co můžeme ovlivnit, je naše reakce.

Dva vesmíry. V jednom zastaví Sam zařatou pěst jen pár centimetrů od synova obličeje. V tom druhém ne: Malý Billy je pošramocený a v chorém řetězu plutonského hororu se ukuje další článek.

⁵⁵ Chovat se špatně, protože jste nešťastní nebo rozrušení, často způsobem, kterého si nejste vědomi. RS

V tom obrazu je svoboda. Sam se může rozhodnout. Ve šťastné verzi se rozhodne ruku zadržet. Zastavení ruky mohlo být tím nejvýjimečnějším výkonem v jeho životě.

V této úvaze se prolíná dvojice témat. Jedním z nich je, že psychologické dny zúčtování přicházejí pro nás všechny, předvídatelně a nezadržitelně, načasované plutonskými přechody. Druhým tématem je, že když tyto energie vyvěrají z psychických hlubin, stojíme před věčnou volbou: buď je promyslet, nebo je provést.

Hodina modlitby

„Má je pomsta, tak praví Hospodin.“⁵⁶

Jazyk doby bronzové, to jistě, ale stále platný princip. Vládce vesmíru, jednající skrze okolnosti, nás všechny dříve či později přivede, abychom se zodpovídali z našich činů. Hebrejci si představují soudícího Boha, udržujícího záznamy dobrých a špatných činů. U křesťanů se nachází Síně spravedlnosti.⁵⁷ Buddhisté hovoří o „zákonu karmy“ – naše činy, ať už dobré či zlé, si nemohou pomoci, ale vracejí se k nám.

Dříve nebo později.

Ta poslední věta je zavánějící, pokud máme pocit, že nám bylo ukřivděno a provinilá strana z toho zjevně prosperovala. Odtud pochází lidský sklon podávat Pánu ruku tím, že sami nabídneme potrestání viníků.

Většina náboženství zavádí pojem pokání jako prostředek k obcházení krajností soudu. Kdyby Sam podlehl a svého syna skutečně udeřil, mohl by být ponoukán k tomu, aby „požádal Boha o odpuštění“. Opět platí, že tento druh jazyka může některým lidem vyhovovat více než jiným, ale princip lze vyjádřit i jinak a přitom si zachovat svou podstatu. Jelikož si jednoduše dovolíme uvědomovat, co jsme udělali, přiznat to s otevřeným srdcem a cítit určitou pokoru a výčitky svědomí, často pociťujeme břímě.

⁵⁶ Římanům 12:19-21. RS

⁵⁷ „Hall of Judgment“. Jan 18:28; Jan 18:33; 19:9; Matouš 27:27. Ve všech těchto pasážích se uvádí „palác“, „místodržitelství“. Marek 15:16, toto slovo je přeloženo jako „Praetorium“, což je latinské slovo, které doslova znamená sídlo přetora a pak sídlo guvernéra obecně, i když ne přetora. V evangeliích má slovo „praetorium“ tento význam. Pilátova oficiální rezidence, když byl v Jeruzalémě, byla pravděpodobně součástí pevnosti Antonia. RS

Historicky mělo náboženství tendenci být posedlé otázkami hříchu – neboli „špatné karmy“, chcete-li. Takový jazyk dnes ve většině kruhů vychází z módy. Od velké psychoanalytické revoluce v prvních desetiletích dvacátého století se moderní myšlení ubírá i jinými směry. Neobyčejným skokem se lidská moudrost přiklonila k poznání, že většina „hříchu“ je poháněna zraněním.

Sam málem udeřil svého syna. Kdyby jej srazil pěstí, nazval bych to jednání zlým. Ale také bych poznal, že to, co to způsobilo, byla Samova vlastní zranění: Jeho otec mu udělal totéž. Proč? Inu, otec Samova otce udeřil své dítě...a pozpátku v závratné, nechutné síni zrcadel mizejících v mlžném úsvitu historie primátů.

Kdyby Sam svého syna uhodil, pomohlo by mu, kdyby se k tomu přiznal. Jen hovořit o tom, pokorně, otevřeně a pravděpodobně zahanbeně, by pomohlo uzdravit jeho srdce. Kdyby byl Sam římský katolík, mohl by ta slova říct knězi. Kdyby byl pohan, mohl by to říct své bubnující skupině. Kdyby byl mechanik Harley-Davidson, mohl by to říct barmanovi Joeovi. Totéž lze říci o paralelním procesu „propracování“ zážitku v psychoterapeutickém kontextu: moderní, sekulární zpovědnice.

Proč má mluvení o věcech tak osvobozující účinek? Zdá se, že odpověď leží blízko ústředních záhad našeho lidství.

V TOMTO rohu... vážíci 243 liber, včetně polyesterového obleku a slizkých vlasů, máme ...bla, bla, bla. „Čiňte pokání a budete spaseni,“ řekl reverend.

A v TOM rohu... vážíci 126, bez tuku, bez cholesterolu, máme ceněného a sebezdokonalujícího gurua...bla, bla, bla. „Tys ubohá oběť,“ řekla.

Tyto postavy znáte; obě jsou součástí komiksu moderního života. Je zvláštní, že jsou často považovány za přirozené nepřátele. Sebezdokonalující; na člověka zaměřený terapeutický zástup New Age je často cílem hněvu fundamentalistů. „Sebeuctívači,“ říkají fundamentalisté.

Dělové koule samozřejmě létají oběma směry. „Jak povrchní,“ pošklebují se sebeuctívači, když jsou nabádáni, aby jednoduše činili pokání a skončili s tím.

Pokud Sam udeří své dítě, bude potřebovat oba procesy. Bude potřebovat nějakou verzi pokorného prosení vesmíru o odpuštění. A bude

potřebovat způsob, jak rozplést spojitost temných, zdrcujících psychologických sil, které v něm vřely, když praštil svého chlapce. A i když Sam nezahraje plutonské drama, i když si povede dobře a udrží proces psychologický, až odhalí ničivé jedy, které v sobě nese, pocítí cit podobný vině a bude potřebovat víc než pouhý vhled, aby ho zbavil břemene.

Jak čisté náboženství, tak čistá psychologie v takových situacích bídne selhávají. Potřebujeme něco, co zahrnuje obojí. V praxi, s výjimkou „fundamentalistů“ obou kategorií, duchovní a psychoterapeuti často hrají role, které se navzájem zamlžují. Totéž lze podle mého názoru říci o každém poradenském astrologovi, který má cenu nikláku.

Jde o to, že plutonské uzdravení závisí na tom, abychom čelili vnitřní temnotě dvěma odlišnými způsoby: prostřednictvím mamutího aktu vlastní vůle se ponoříme do bažiny nepříjemných vzpomínek a emocí, hledáme vhled a pochopení. Současně se v duchu obnažené pokory žalostně modlíme k vesmíru o pomoc.

Co řekla Barbara

V přednášce, kterou před pár lety přednesla ve Washingtonu DC, nás chicagská astroložka Barbara Schermer během plutonského přechodu varovala: „nikdy nechodit k psychiatrovi“. Barbara je skutečně moudrá žena a její slova byla, myslím, přehnaná, ale to, co řekla, bylo vážné: varovala nás před ukvapenými rozhodnutími ohledně drogové terapie. I když člověk vědomě a sebevědomě překračuje Plutonovu sféru, pravděpodobně zažije, slovy Barbary, „silné emoce“. Často se objevují silné, ale blíže nespecifikované úzkosti, stejně jako pocity osamělosti, beznaděje nebo opuštěnosti.

Tyto emoce jsou drobky chleba, které musíme následovat dolů do temnoty, k jejich zdroji. To je jádro plutonského procesu. Ale moderní psychiatrie má nyní k dispozici obrovský arzenál psychoaktivních chemikálií, látek, které dokážou tyto emoce účinně zrušit či je rozmazat k nepoznání.

Choulostivé teritorium a dogmatismus zde mohou být nebezpečné. Zkušenost mírnila kolísavé reakce mého mládí; viděl jsem lidi, kterým v plutonských časech pomáhala antidepresiva. A viděl jsem lidi, kteří díky nim vytrvali v prázdných, sebedestruktivních směrech.

Otázka se zdá zašmodrchanou, ale možná ve skutečnosti není tak neřešitelnou. V plutonské události záleží na tom, aby se nevědomí stalo vědomým. Je to vždy záměrný, odvážný proces, který se provádí prostřednictvím monumentálního aktu vůle a sebekázně. Plutonský hrdina tlačí proti svému vlastnímu odporu, popírání a pýše dolů do zraněné, vyděšené země, kde vznikají noční můry. Pokud tato práce probíhá, jedinec je na vysoké cestě; pokud ne, pak je to nízká cesta. Jednoduché. Proč se starat o to, zda užívání antidepresiv končí? Záleží jen na intenzitě vnitřní práce, a to může pokračovat ve spojení s protidrogovými terapiemi, nebo ne, záleží na problému, situaci a lidech, kterých se to týká.

Stejná úvaha se podle mne týká i otázek, zda má jedinec „chodit“ na psychoterapii, chodit k astrologovi, jíst toto jídlo nebo brát tento vitamín, vstoupit do kostela, koupit si šamanský buben, přečíst si určitou knihu, připojit se k určité podpůrné skupině a tak dále. Na těchto otázkách skutečně záleží, ale sklánějí se před skutečnou otázkou: jak hluboce jste ochotni se cítit?

Pojďme se zhulit

Nebo opít. Nebo se dívat na televizi, dokud z nás nebudou kapky protoplazmy s kalnýma očima. Nebo jíst, pracovat nebo cvičit, dokud nezůstanou žádné lidské city. Nebo – pokud naše mechanismy popírání vyžadují zdání vznešenosti – postit, nebo meditovat či držet jógovou pozici, dokud nedosáhneme stejného stavu. Nebo číst sebezdokonalující knihy, dokud se nezredukujeme na záplavu konceptů a postřehů tančících v horních třech palcích našich lebek.

Háček je v tom, že zranění se vrací, a to nejen na emocionální úrovni, i když to je samo o sobě pravda. Zranění se vrací, podle věčného plutonského zákona, prostřednictvím základního principu této kapitoly: co si nepromyslíme, prožijeme...znovu.

Sam udeří svého chlapce.

Žena, kterou v dětství opustil její otec, se zamiluje do nezodpovědného Petera Pana,⁵⁸ který ji jistě opustí...nebo opustí dobrého muže, který ji úplně a

⁵⁸ Petr Pan je fiktivní postava nestárnoucího chlapce z původních děl, jejichž autorem je skotský novinář, dramatik a spisovatel James Matthew Barrie. RS

hluboce miluje, v domněnání, že to „není ten pravý“. Jinými slovy, stává se opouštějící. Zlomí mu srdce stejně, jako bylo kdysi zlomeno to její. Ať tak či onak, zraňující drama se znovu nastartuje.

K čemu je tedy Pluton dobrý, a opravdu ho potřebuji mít v horoskopu narození?

Vypadá to jako docela férové otázky, co?

Je lákavé považovat Plutona za „špatnou“ planetu. Filosoficky lze proti této představě vznést mnoho argumentů, ale emocionálně je těžké ji vyvrátit. Až na několik málo výjimek jsou plutonská období pro lidi, kteří je zažívají, obtížná...i když je s nimi zacházeno elegantně a vědomě. V jedné verzi příběhu, která otevírá tuto kapitolu, Sam svého syna neuhodil. Dobrá zpráva, ale o deset minut později skončil ležet na posteli se slzami v očích a třásl se strachem a studem.

Samův příběh nekončí. Vše, co je u konce, je ta nejstrašnější část. V další kapitole se setkáme s další dimenzí plutonské možnosti, s takovou, která vyvažuje temné emoce a rozeklané zážitky, o kterých jsme uvažovali.

Takovou, kvůli níž ta bolest stojí za to? Kdybych se živil psaním pohlednic, asi by to byla moje věta. Takhle nechám ten úsudek na vás.

Gratuluji

...za to, že jste to se mnou zatím vydrželi. Žádný z těchto obsahů není snadnou společností. Být člověkem, těší mě, když se lidé cítí dobře kvůli mně a tomu, co píšu. A laskavé přijetí mých dalších astrologických knih bylo velmi potěšující. Celou tu dobu, co píšu tyhle stránky, hlásek uvnitř mě říká: „Budeš toho litovat, Steve...budou tyhle věci nenávidět...Až moc negativní.“

Stejně to píšu (a modlím se, aby to můj vydavatel stejně vydal...), protože toto jsou skutečnosti, které jsem viděl na vlastní oči, zatímco lidé čelili plutonské temnotě. Zapomeňte na samozvané guruy a vesele tvářící psychologické filozofy; zeptejte se kteréhokoli poradce v první linii, zda jsou bolest, temnota a známky zlé stránky lidské povahy skutečné. Vždy dostanete stejnou odpověď.

Krása je v tom, že v lidském duchu je něco dost silného, dost moudrého, věrného, vznešeného, aby čelilo těmto tvrdým pravdám a nenechalo se jimi zlomit.

V očích mých klientů jsem v plutonských časech viděl slzy – ale některé z těch slz byly slzy radosti z toho, že někdo prostě obalil bolest do slov, někdo nabídl empatii a možná i nějaký vhled, a hlavně někdo nabízí záblesk naděje, cíle a možností.

Naděje, účel a možnost?

Pojďme se na ně podívat.

IV. Naděje, účel a možnost

„Sestoupil do pekla, třetího dne vystoupil do nebe...” – Apoštolské krédo⁵⁹

V křesťanském mýtu existuje útržkovitý příběh, který každý zná, ale málokdo o něm diskutuje: Ježíš po ukřižování a před vzkříšením navštívil na tři dny peklo.

Sestup do temnoty musí předcházet výstupu do světla; toto je jistě jedno z nejhlubších učení v křesťanství. Bohužel se to ve skutečnosti moc neučí, možná proto, že je tak málo srozumitelné. Ale i ten nejméně přemýšlivý čtenář Bible by souhlasil s tím, že ukřižování a vzkříšení byly nevyhnutelnou teologickou nutností a že bez nich by Kristovy vykupitelské síly nebyly dostupné.

V křesťanském rámci byl Ježíš v těle mocný, ale Jeho plná moc mohla být realizována pouze skrze Umučení...a to znamená částečně skrze Jeho osamělou cestu dolů do říše démonů...

No, démonů a temnoty jsme v posledních třech kapitolách viděli dost. Podívejme se do nebe.

Pamatujete si Sama?

Několik hodin předtím, než téměř zbil svého malého synka, byl Sam ponížen svým šéfem v práci. Linie, které jsem využil, byla téměř k zahození, určená jen k tomu, aby tu noc připravila půdu pro jeho vznětlivost: „Na dnešním odpoledním zasedání správní rady mu jeho nový šéf přišil chybu, aby nepadla na něj.“

Proč má Sam vůbec takového šéfa? Proč ho toleruje? Zeptejte se Sama (nebo kohokoli jiného) před plutonským propadem a uslyšíte známou litanii vysvětlení typu „pojdme-nastoupíme-na-realitu“: Účty k zaplacení, povinnosti, „zralé vize reality“ a tak dále.

⁵⁹ Zřejmý odkaz na katechismus (§ 631). Ježíš sestoupil do předpekli: „Stejná osoba je ten, kdo sestoupil, i ten, kdo vystoupil“ (Ef 4,10). Apoštolské vyznání víry v témž článku víry vyznává Kristovo sestoupení do pekel i jeho zmrtvýchvstání třetího dne, protože při své Veliké noci dal vytrysknout životu z hlubin smrti: „Ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu: tvůj Syn, Ježíš Kristus. On s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.“ RS

Skutečnou pravdou je, že Sam byl týrán jako dítě a roli oběti si osvojil. Ještě horší je, že netuší, že je zachycen ve scéně, která smrtonosně reprodukuje temnou dynamiku jeho raného života. Ten bezskrupulózní šéf je klon Samova vlastního násilnického otce. Když byl Sam chlapec, byl opravdu v pasti. Děti moc možností nemají. Nyní, v dospělosti, zažívá jistotu, že je nezměnitelně vpleten do své práce... a typicky lidským způsobem vyniká v zahalování této psychologické síly do roušky racionálních, nevyhnutelných vnějších „důvodů“. Tento nevědomý předpoklad, jakkoli iluzorní, váže Sama k těmto omezujícím okolnostem stejně spolehlivě jako tlaky, které drží čtyřleté dítě v rodinném domě.

Jinými slovy Sam má u svého existenciálního kompasu plechovku od piva. Je mimo kurz, možná míří ke skalám. Horší je, že vůbec netuší, že je něco špatně.

Až do té plutonské noci.

Když Sam zastavil přest, něco se v něm zlomilo. Síla, která nevědomky formovala jeho životopisný život, teď začala formovat jeho vědomý způsob života. Sam si ve tmě lehl na postel. Třásl se po celém těle. Plakal. Cítil se nemocný, zahanbený, osamělý, šílený. Hrozné pocity, ale úžasné poselství. Plutonské hojení už začalo.

Samova cesta právě začíná. Kristovy „tři dny“ v pekle jsou buď symbolické, nebo nevázaně optimistické. Později, když se dostaneme k technickým kapitolám, uvidíme, že plutonské události se mohou značně lišit v trvání. Některé, kratší, projdou během několika dní, jako například když rychle se pohybující planeta, jako je Venuše nebo Mars, projde místem, ve kterém je v době narození Pluton. Jiné, mnohem méně běžné, mohou trvat deset let, než se rozvinou. (Příkladem této možnosti pro ty z vás s určitými technickými astrologickými znalostmi by mohla být progresivní planeta, která by vytvořila zastávku⁶⁰ v aspektu natálního Plutona.) Typicky však plutonské události trvají několik let, než se vyvinou. To neznamena, že Sam bude ležet a třást se ve tmě tak dlouho. Nikdo nemůže. Ale k jeho uzdravení nedojde přes noc.

⁶⁰ Byla by tedy stacionární. RS

Jak se uzdraví? V zásadě je snadné říci: uzdraví se tím, že to, co v něm bylo v nevědomí, se stane vědomým. V praxi ho povedou jeho sny, dokonce i sny, kterým druhý den ráno nerozumí nebo si je nepamatuje. Myšlenky, události, „šťěstí“ – to vše bude upřednostňovat a podporovat nápravu. Jakmile se muž nebo žena zapojí do léčebného procesu, zdá se, že se odvíjí na mnoha úrovních, vyvolaných odvážným úmyslem jednoduše čelit temnotě. Sam se setká se správnými lidmi, neboť jeho vnitřní ochota zažehne zákony synchronicity.

Sam se může cítit přitahován vstupem do psychoterapie. Může se přistihnout, že zírá na staré fotografie, dívá se do očí svého otce, matčiných, svých vlastních očí, jak byly zobrazeny před třemi desetiletími. Může ty lidi vidět opravdu poprvé, vnese na ně nezávislou dospělou úroveň uvědomění, která nahradí zkreslené perspektivy dětství.

Sam může mít chuť se kreativně vyjádřit. Možná se poprvé pustí do malby – a jeho plátna jsou znepokojující masy červené, černé a oranžové. Možná vezme do ruky elektrickou kytaru – a jeho hudba je znepokojující, hlasitá a pokřivená. Ztracen ve svých plátnech nebo kytáře, nepřemýšlí o sobě v abstraktních psychologických pojmech. Mnohem lépe zažívá zcela přímo psychické energie obklopující jeho vnitřní zranění a uvolňuje je.

Jinými slovy, v tom léčivém vesmíru je Samovi otevřeno mnoho dobrých cest. Jeho statečný úmysl ho k nim povede a při dalším postupu ho udrží na uzdě. Než skončí léčení, bude ve tmě ležet třesoucí se na posteli víc než jednou. To je alespoň dobrá sázka. A po celé dálnici jsou výjezdy...zbabělé výjezdy do sebeotupujícího opilství v jeho deseti tisících svůdných podobách. Jak uvidíme, jeho horoskop narození nabídne vodítka o dobrých silnicích a varování před výjezdy v poněkud konkrétních termínech.

Ale už jsme zmapovali bezútesné území za těmito východy. Předpokládejme, že hrdinské rozměry Samovy postavy obstojí. Předpokládejme, že hledí Plutonu do očí tak dlouho a tak zuřivě, že Pluton nakonec ucukne...

Čarodějnice

Nebohé měsíční kněžky dostaly za ta staletí spoustu nezasloužené energie. Doufám, že mi odpustí, že jsem napumpoval trochu víc vzduchu do starého mýtu o vrásčitých tvorech, kteří znečišťují studny, jedí děti jako burzovní makléř jí sushi a užívají si těch nejvřelejších myslitelných vztahů s Luciferem. Je to pro dobrou věc.

Robert Bly ve své přednášce „Kultivované srdce“ hovoří o pohádkových čarodějnicích překvapivě. O čarodějnici mluví jako o strážkyni vyšších úrovní vědomí. Všechno to hrozné, negativní chování, které se těmto čarodějnicím běžně připisuje, považuje za docela reálné a docela vážné. Čarodějka je ďábelská, prohnaná a naprosto se staví proti hrdinově výpravě. Udělá cokoliv, aby ho zastavila, a přitom se nebude vzpírat žádné lži ani zvěrstvu.

Ale nakonec, pokud se hrdinovi podaří jí projít, čarodějnice ho přivítá. Je to, jako by si svlékla masku a s výrazem jednoho rčení „je to všechno na den práce“ ho poplácá po zádech a nabídne mu chladivý nápoj vody.

Jak tvrdí Robert Bly, není účelem čarodějnice ve skutečnosti zabránění dosažení, uzdravení a realizace. Je to proto, aby se „slaboši“ nedostali do vnitřní svatyně. Myšlenka je taková, že pokud vás nemůže zabít, znamená to, že nejste žádný slaboch, a proto si zasloužíte vítězství. A čarodějnice, která nikdy neměla zálibu v pochvalách, to uznává a ctí vás za to.

Tato perspektiva je zcela plutonská. Abychom dosáhli nebe, musíme projít peklem. Abychom dosáhli svého plného potenciálu, musíme čelit svému zranění. Abychom dosáhli slávy, musíme trpět ponížením. Popel leží na cestě k trůnu.

„Čarodějnice“ poslala Samovi jeho nového šéfa, pravděpodobně právě ve chvíli, kdy v něm začínal plutonský cyklus. „Čarodějnice“ zařídila šéfovu ostudnou lež na schůzi představenstva, zařídila, aby Samova žena měla toho dne premenstruaci, zařídila, aby baseballový míček malého Billyho proletěl arkýřem... (a „čarodějnice“ je prostě živý způsob, jak odkazovat na tajemný synchronistický princip, který přivádí naše vnitřní dramata do vnějšího projevu během plutonských období).

Ale Sam zůstal vědomým. Stěží, možná. To bylo dost dobré. Pod tímto tlakem není nikdo duší milosti a vyrovnanosti. Když je zranění nahoře, objeví se divoký pohled i v očích světce. Sam uspěl; to je základ. Vytlačil plutonskou energii z oblasti chování. Zbýval tedy jediný směr, kterým se dalo jít: nahoru, do vědomí.

A smějící se čarodějnice ho přivítala s otevřeným srdcem.

Stín

„Stín“ je jako psychoanalytický termín nejednoznačný. Sám Jung jej používal různými protichůdnými způsoby. Někdy se objeví jako odkaz na všechny potlačené aspekty Já, včetně výjimečně pozitivních a kreativních. Jindy je to užší odkaz na destruktivní nebo antisociální dimenze psýché. Pro naše účely použijme stín v prvním, inkluzivnějším smyslu.

Stín je součástí Sama a úzce souvisí s testovacím principem ochrany moudrosti, který jsem se rozhodl nazvat čarodějnicí. Jungián by rychle zdůraznil, že stín je také extrémně energickým aspektem lidské psýché.

Stručně řečeno, stín zahrnuje vše, co vás rozpálí.

Když se Sam ožení s čarodějnicí, zdědí pohanský oheň svých vizí, tužeb, sexuality a své pudové, zvířecí povahy. Jak jsme si všimli na konci druhé kapitoly, je potřeba hodně energie, abychom zůstali blázniví – to znamená, abychom udrželi mimo vědomí velká území naší povahy, vzpomínek a tužeb. Při znovuzískání těchto ztracených psychických kolonií Sam zažívá „rozpálení“ svého života nad rámec všeho, co dosud znal.

Sex

Dokonce i těm z vás, kteří čtou tuto knihu velmi pozdě v noci, pravděpodobně netrvalo dlouho, než si se sexualitou spojili myšlenku, že stín člověka „rozpálí“. Sex nás primárně rozpáluje a zcela jistě v zájmu zachování civilizace trpí i lidská sexualita značným nasměrováním do Země stínů. Hodně z toho je uvrženo do temnoty...a co se stane? Jako bílé světlo dopadá na hranol, objevuje se spektrum barev. Pozorujeme, jak se sexualita vrací k behaviorálnímu projevu ve zkreslených, bestiálních formách, provázaných s temnějšími energiemi, jako je násilí nebo chamtivost. Vidíme lidi natolik

odcizené od své základní sexuální vitality, že se z nich stávají sušené švestky...

Naštěstí také vidíme, jak se sexualita vrací jako žár dospělé, oddané psychospirituální vášně, generující úrovně sebeuvědomění a uvědomění druhých, které leží v jádru velké části skutečné psychologické moudrosti – moudrosti, kterou skutečně máte, nikoli řádků, které jste si zapamatovali.

Mohl by sex někdy takto rozkvést, kdyby nebyl utvářen a ukován kulturou a tradicí? Mohl by „vystoupat do nebe“, kdyby nejprve „nesestoupil do pekla?“ Osobně o tom pochybuji. Šťastné opice, pářící se náhodně z rozmaru, by o světelné roky postrádaly péči a soucit, které může naučit opravdová oddanost.

Sex je žár, metaforicky i doslova. Probouzí nás, prohlubuje naši pozornost, zostřuje smysly. Stínová energie, znovu integrovaná, to tak vždycky cítí. Stejně tak plutonská energie, když se nám s ní začne dařit pracovat.

Pro mnohé z nás má podobný efekt i prostá vyhlídka na víkend. Proč? Protože o víkendu, kromě nájezdů na povinnosti, můžeme konečně jednat podle našich přirozeností a tužeb: jinými slovy jednat podle stínových energií. Dělat konečně a jednoduše to, co nás baví. A že jde spíše o širší pojetí svobody a citové angažovanosti než o prostý sex. Sex to jen názorně ilustruje.

Co děláš?

Touha ve všech jejích podobách se zdá být tak přirozená. Všichni trávíme spoustu času tím, že chceme to či ono. Představa, že být v kontaktu se svými touhami může představovat nějakou výzvu, se zdá přitažená za vlasy. Přesto lidé pod plutonským podnětem často nacházejí základní touhy, které utvářejí jejich životy, radikálními změnami – a objevují se překvapivým způsobem.

Touha po jídle nebo sexuálním uvolnění se zdá být základní a téměř univerzální, ale ani tyto biologicky řízené touhy nejsou osvobozeny od zkreslení – nebo od léčivého přesměrování. Jako dítě ho mohl Samův otec krmit nezdravým jídlem, i když odměna v podobě upřímné chvály mohla být vhodnější. Sam tu symboliku správně vyčetl. Správně spojil konzumaci bramborových lupínků s nevysloveným otcovým souhlasem...požehnáním, které Sam potřeboval o to víc jako rovnováhu pro otcovy výbuchy násilného vzteku.

O třicet let později Sam miluje bramborové lupínky. Opravdu si myslí, že pro ně má vášeň. A kdybychom mu naznačovali, že to nejsou brambůrky, co chce, ale uznání, které symbolizují, myslel by si, že jsme četli příliš mnoho psychologických knih. Ví, co má rád – nebo tomu alespoň věří.

Síly, které otupují a zatemňují náš hlad po životě, by si naše přirozená individualita zvolila působení svého ďábla ještě účinněji, až začneme uvažovat o těch touhách, které jsou méně biologicky determinované: o volbě povolání, filozofii nebo náboženství, o postoji k penězům, umění nebo politice. Tam plutonské „plechovky od piva“ způsobují největší škody.

Sam snáší tyranského šéfa v tísnivé podnikové situaci. Násilí jeho otce ho přivedlo k tomu, aby přijal roli oběti. Co by mohl dělat se svým životem, kdyby byl bez této deformace? Jinými slovy, jaké by mohly být osvobozující výsledky jeho vědomého přechodu plutonskými říšemi? V dalších kapitolách se dozvíme, jak moc pozice Plutona v horoskopu narození tyto otázky osvětluje. Pro naše účely nyní postačí, když řekneme, že pro Sama existuje další profesionální směr, a že pokud bude vykonávat plutonskou činnost, tento směr se před ním otevře a naplní ho ohnivou intenzitou a totálním tvůrčím nasazením...nemluvě o zmenšené touze po bramborových lupíncích.

Žádný stín, žádné světlo

Jednou jsem byl pozván, abych promluvil na psychologické konferenci. Tato zkušenost byla znepokojivá a chvíli mi trvalo, než jsem zjistil důvody. Zde bylo několik stovek duší, z nichž všechny se chovaly mimořádně citlivě, „naladěným“ způsobem. Cítil jsem se trapně, jako bych byl celý od bláta a slaninového tuku, a zapomněl si zapnout poklopec. A musel jsem odolat podmanivému nutkání chovat se špatně, krkat nebo funět jako prase. Jsem si jist, že bylo přítomno mnoho skutečně moudrých mužů a žen, ale byl tu ještě jeden host, nejmenovaný, ale přítomný: rigidní „kultura zdravého rozumu.“

Tito chytrí lidé se naučili komplexní soubor „zdravých, rozumných, pozitivních“ pohybů a postojů. A tyto koncepty do značné míry nahradily pravdivější, chaotičtější lidskou realitu. Podle mých očí nahradily čistou, ohnivou vitalitu integrovaného stínu.

Když jsem byl dítě, pár let jsem hrál v rockové kapele. Tam byla kultura podobně rigidní. „Cool“ byl ideál a existovala přesná, dobře srozumitelná pravidla, jak to předstírat, stejně jako se psychologové naučili vytvářet zdání vyladěného, dobře nastaveného rozumu.

Pluton tento druh pózy roztrhá na kusy.

Pokud s touto zkušeností naložíme moudře a statečně, vymaníme se z těch bezduchých, oddělených stavů falešnosti, ať jsou jakkoli „politicky korektní“. Vstřebáváme vlastní teplo. Začínáme hořet lidskostí a vizí a tím druhem hladu, který člověka žene ke skutečné tvůrčí individualitě.

Nebe je energie

Muž nebo žena, kteří vědomě proplouvali plutonskými vodami, vycházejí z procesu s určitou divokostí...barbar, zvířecí vitalita. Konají neočekávané věci a je těžké je kategorizovat. Osobnost se zdá být méně souborem názorů, konceptů a pozic, a spíše výrazem spontánního instinktu. Obvykle se rozvíjí více přímočarosti a ostrých hran, větší intenzita a výrazně méně trpělivosti s pozéry.

Osobně je pro mě těžké vyhnout se závěru, že vědomé plutonské působení mění lidi v mnohem zajímavější tvory. Určitě jsou více nabití energií. Je v nich cítit živost a přítomnost, která často chybí bojovně vyrovnaným, bojovně chladným a bojovně duchovním lidem.

Co budou tito plutonští hrdinové dělat se svou znovuzrozenou vitalitou a objeveným zrakem? Cokoli, co se jim zlíbí...to je hlavní. Jsou svobodní. A ať už budou dělat cokoli, budou to dělat radostněji než ti, kteří stále nevědomky vnitřně krvácejí. Jak to před půldruhým stoletím vyjádřil William Blake: „Energie je věčná rozkoš“.

To, že nemůžeme vědět, k čemu se absolvent vědomé plutonské zkušenosti rozhodne, je základní pravda. Chování individuovaných lidí je nesrovnatelně obtížnější předvídat, nežli chování chodících zraněných, kteří směřují k hrstce sebeotupujících vzorců a několika smrtelně známým činům sebedestruktivity či jiné destruktivity.

Přesto ti, kteří si nárokují plody tvrdé plutonské práce, projevují ve svých následujících životech jeden sjednocující vzor...a ten je předmětem další kapitoly.

V. Oheň

Intenzita – možná více než jakékoli jiné slovo vystihuje ducha plutonského vědomí. Plutonské epizody v životě člověka jsou „intenzivní“ období. Lidé se silně postaveným Plutonem v horoskopech narození jsou vždy charakterizováni jako „intenzivní“ jedinci.

Co přesně znamená pojem „intenzita“? Zdá se, že pokrývá širokou škálu lidských možností.

Při několika příležitostech jsem měl tu čest sedět v blízkosti lidí, které jsem považoval za svaté. Ne všichni z nich byli „oficiálně“ náboženskými typy. Všechny však byly „intenzivní“. Jejich uvědomění mělo pronikavou vlastnost. Zdálo se, že se do mě hluboce zařezávají. Ten zážitek byl pro mě nejednoznačný: dojemný a trochu znepokojující.

Při jiných příležitostech jsem seděl v přítomnosti lidí, které jsem považoval za docela šílené. Ne všichni, říkám, jedli thorazin.⁶¹ Někteří byli na poměry světa docela úspěšnými. Opět měli velkou intenzitu...i když nyní byla mnohem znepokojivější a výrazně méně potěšující.

Tak co to je? Co je to za tajemnou, ambivalentní plutonskou kvalitu, kterou nazýváme intenzita? Napadá mě slovo „zaměření“ nebo „koncentrace“ nebo „jednomyslnost“. Tyto představy vyvolávají obrazy Buddhy sedícího v hluboké meditaci či Einsteina na pokraji objevu. Vyvolávají také představu fanatických teroristů nebo osob, které se věnují pouze jedné otázce.

Méně dokonale mě napadá slovo „hlad“. Buddhovi to možná nesedí, ale na Einsteina to padne jako ulité. Intenzivní lidé vyzařují hlad. Chtějí něco a chtějí to velmi moc...tak moc, že zaplatí hroznou cenu, vzdají se mnoha běžných životních pohodlí, vzdají se přátelství, míru, zdraví. Zde najdeme padajícího narkomana...a vizionářského spisovatele. Jsou to plutonské postavy. Projevují cílevědomý, všestranný závazek k vytčené cestě.

Něco v nás je schopno zázraků. Něco v nás může překonat vrcholy úspěchu, přebrodit řeky protivenství, plavit se po osamělých mořích génia. Něco vlčího v nás nezná kapitulaci, žádný kompromis. A tato plutonská energie je možná tou jedinou morálně nejambivalentnější vlastností, kterou my lidé

⁶¹ Antipsychotikum. RS

máme. Ve spojení s našimi nejvyššími, nejzdravějšími energiemi může vnést ideály do manifestace. Ve spojení se šílenstvím může „samo-spravedlivě“ zničit svět.

Spiritualita?

Většina z nás, když je požádána o volnou asociaci se slovem „spiritualita“, si rychle vybaví meditaci nebo modlitbu. Na mysl mohou přijít schopnosti divinace spolu se soucitem, jemností a bezpodmínečnou láskou. Představujeme si mírné, klidné postavy, které nabízejí almužnu potřebným a obrací druhou tvář k násilníkům. A to je skutečně jeden druh spirituality...alespoň v tom vnitřním, „nahoru“ směřujícím, transcendentním smyslu.

A co spiritualita „sestupná“? Je to rozpor? Musí se spiritualita vždy vzdálit od světa, od vášně, od ega a individuality? Mnohé náboženské tradice tomu nasvědčují. Astrologie, věrná svým pohanským kořenům, naznačuje opak. Zajisté, prostřednictvím symboliky planety Neptun, astrologie zahrnuje mystičtější, svět přesahující aspekty naší duchovní povahy. Ale všechny planety jsou potenciálně součástí naší duchovní cesty a většina z nich je také aktivní, zainteresovaná, neoddělitelná od osobní touhy, a částečně pozemská.

Zvláště Pluton, protože Pluton, i když je vědomý, integrovaný a zdravý, je řízen energií náročnou na ego. Je vyhladovělý, vypočítavý a neúprosný. Vždy se nesnaží překročit svět, ale spíše svrhnout do pozemského projevu nějaký imaginární stav. Řečeno teologicky, duch do těla, nežli tělo do ducha.

Magie⁶²

Každý, kdo praktikuje kreativní vizualizaci nebo opakuje denně afirmace, potenciálně vykonává plutonskou práci: probíhá pokus vtlačit ideál do fyzické reality. Jádrem procesu je vytvoření žádoucích, vnějších okolností prostřednictvím aplikace silného, soustředěného záměru. Je to také docela férová definice termínu „magie“.

Myš může roztřeseně dávat najevo, že „nyní projevuje božskou odvahu“ tváří v tvář hladové kočce...a přesto skončí jako kočičí večeře.

⁶² „Magick.“ Forrest tak odlišuje „vytahování králíků z cylindrů“. RS

Chudák z New-Age by mohl stejně rozechvěle tvrdit, že „nyní projevuje boží prosperitu“ tváří v tvář rostoucím účtům...a nakonec ho máma s tátou opět zachraňují.

Afirmace může být skutečně mocná, ale slova samotná nemají žádnou moc. Nejsou nic jiného než chvění vzduchu. Myš a chudák jsou „chvějící se“. Jejich jazyk byl odvážný a pozitivní, ale ne jejich srdce. A v magii – neboli plutonském konání – se musí vášnivé srdce sladit se slovy. Jinak se všechno obrátí proti němu. Kočka si pochutná, a máma s tátou měli zase pravdu.

Co spouští magii, je ta naprosto plutonská emocionální kvalita: intenzita. A intenzita je spojena s hladem a hlad s touhou. Ale touha musí být naprosto skutečná. Pokud není zakořeněna v nejhlubší individualitě psýché, selhává. Aby magie fungovala, musíte opravdu chtít, aby fungovala, od hlavy až k patě.

V poslední kapitole bylo vypořádáno, že Sam vykazuje zanícení pro bramborové lupínky. V jednoduchém smyslu po nich toužil. Ale když jsme Sama pronikavěji zvažovali, uvědomili jsme si, že v mládí ho jeho otec odměňoval nezdravým jídlem, a to na úkor vhodnějšího přístupu. Samova lidská potřeba požehnání byla tak vytěsněna do lásky k bramborovým lupínkům. Jeho touha po nich je dostatečně reálná; žere je na kila. Ale touha není hluboká. Je to neurotický pohon, ne skutečný. A to ke spuštění magie nestačí.

Tajemství je naprosto jednoduché říci: klíč k uvolnění veškerého silného, život formujícího potenciálu Plutona spočívá v tom, že přesně víte, co chcete. A to, co stojí mezi vámi a těmito znalostmi, je zkreslující dopad lží, hanby, krutosti a tak dále: „plechovky od piva“ z našich předchozích kapitol.

Nejhlubší psychospirituální touha každého člověka je jiná. V horoskopu narození jsou indikace, jak brzy zjistíme. Ale ve všech autentických plutonských touhách je jeden společný jmenovatel. Abychom to pochopili, musíme ještě jednou udělat krátkou odbočku do Hádu.

Ach ne! Zase peklo!

Jaký je tvůj nejhlubší, nejstrašnější strach? Chci říct, proč chceš vyskočit z kůže? Mohou se vynořit obrazy strašlivé nemoci. Nebo znetvořující zranění. Nebo šílenství. Nebo mučení. Seznam je známý; je to známý profil zla a katastrofy.

Ale přidejme ještě jednu hrůzu, možná nejhlubší: nesmyslnost.

V porovnání s přejetím vlakem se může zdát nesmyslnost jako menší problém. Ale je to jako příslovečné čínské mučení vodou: prvních sto tisíc kapek nemusí vypadat tak špatně.

Život je mimo jiné boj. V průběhu let na světě všichni zažíváme hrozný smutek, žalostnou ztrátu, hluboké zklamání. S tím, jak dospíváme a shromažďujeme více vzpomínek, se tato pravda nevyhnutelně stává živější.

Ve tvářích starších lidí je výraz, pohled, který vidíme na upřímných fotografiích nebo v klidných chvílích, kdy nevědí, že se díváme. Nazývat tento pohled „smutkem“ je částečná pravda, a tudíž mnohem nebezpečnější než lež. Ale smutek je toho součástí. Který starý člověk neviděl dobré přátele, jak se propadají hanbou a tragédií, kterou si sami způsobili? Která stará žena neviděla, jak ztroskotávají sny, umírají děti, upřímné úsilí vychází naprázdno? Jak se život vyvíjí, hromadíme tyto temné plutonské otisky. Každý z nich zanechává na naší tváři doslova stopu.

To je jeden z důvodů, proč je mezi námi spousta starých a nešťastných opilců.

A rychle zpátky do nebe

Ale naštěstí to není celý příběh. U opravdového starce - ne jen starého člověka - pozorujeme ve tváři vepsáno ještě něco jiného, něco, co vyvažuje všechnu tu bolest a ztrátu a těžké vzpomínky. Něco dostatečně silného, aby to dokázal integrovat, přijmout a nenechat se tím strhnout.

Říkejte tomu víra. Ale co to je? Pocit, mnohdy až nesmyslný, že ve všech těch zážitcích byl smysl, v těch hořkých i sladkých. Tváří v tvář starému člověku vidíme hlubokou citovou jistotu, že život měl smysl. Slovo „smysluplné“ se

může zdát nevýrazné, ale bez toho, co představuje, zůstáváme zírat do tváře – a naslouchat skličujícímu žvanění – toho nešťastného opilce.

Bez pocitu, že život má smysl, je ten „nešťastný a starý opilec“ tím, kde všichni končíme. Z dlouhodobého hlediska v tomto vesmíru není nic děsivějšího. A není nic žádoucího, než tvrdit opak: smysluplnost. Nebo jednodušeji víra.

Dostáváme se tedy ke kritickému principu:

Všechny skutečné plutonské touhy mají jako jeden ze svých rozměrů pocit morální či filozofické smysluplnosti.

Co se týče té myšlenky, mám velkou jistotu. Ale ohledně mého výběru slov trpím vážnými pochybnostmi. „Morální“ a „filozofické“ jsou církevní pojmy, které nesouvisí snadno s našimi těly, touhami nebo našimi vnitřnostmi.

V předešlé kapitole jsme hovořili o stínu a částečně jsme ho definovali jako vše, co může člověka „rozpálit“ – to znamená rozhořet hladem a touhou, ať už ve smyslu dobrém či zlém. Opět platí, že morálka a filozofie nejsou přesně na vrcholu seznamu. Ve skutečnosti výchova, kterou většina z nás absolvuje, obvykle staví naši morálku a filozofické principy proti našim horkým touhám. Morálka nezahrnuje touhy; obsahují je.

To je polovina pravdy, kterou se učíme v kostelech, chrámech a meditačních společnostech. Uvidíme, jestli najdeme druhou polovinu.

Pošlete peníze!

Nevím, jak je to s vaší poštovní schránkou, ale vím, že pokaždé, když tu svou otevřu, možná se brzy budu bránit výčtkám viny. Tady je tvář hladovějícího dítěte z třetího světa, které mě prosí o jídlo. Tady je ubohá velryba, jejíž inteligenci⁶³ zabila japonská harpuna. Tady je horlivý politický kandidát. Tady je slon, sova skvrnitá, deštný prales, moje alma mater. Pošlete prosím __25 __50 __100 __dolarů __jinou částku?

⁶³ Velryby a delfíni se často chovají jako lidé. RS

V některých z těchto systémů získávání financí se slušní lidé setkávají s opačnými stranami problému. Ale ve všech jsou v sázce vážné morální a filozofické principy.

Mnohokrát tato vroucí prosba skončí v mém koši. Nebo vaše. Pokud by spravedlnost věci byla jediným hlediskem, většina z nás by byla o naše dary tak ochuzena, že bychom na konci měsíce nemohli platit vlastní účty, natož se bavit.

Co vás nebo mě přiměje k tomu, abychom si udělali čas a vypsali šek? Co nás vede k tomu, že se rozhodneme zachránit velrybu, ale dítě necháme umřít hladu? (Nebo cokoli jiného.) Je jasné, že taková rozhodnutí děláme - pokud ovšem nezatvrdíme svá srdce natolik, že vlastně řekneme: „Ať si všichni jedí koláče,“⁶⁴ a budeme ignorovat všechno a všechny. Člověk je v pokušení racionalizovat... „Pečlivě vyvažuji relativní potřeby.“ Ale pro většinu z nás je to logická dýha skrývající emocionální volbu. Dalšímu zase hřeje krev v žilách ochrana divočiny. V každém případě je pravděpodobné, že když dotyčný vypisuje šek, má v srdci dobrý pocit. Je pravdou, že štědrost je sama o sobě odměnou. Každý, kdo není uvnitř z ledu, zná hřejivý pocit, který pramení z toho, že děláte něco slušného a starostlivého čistě pro sebe.

Ten hřejivý pocit je naprosto plutonský. Je to emocionální reakce na jakoukoli činnost, která dává našemu životu smysl.

Síň spravedlnosti

Deset sekund poté, co zemřete, tam jste: stojíte před Božím trůnem. Jejda: Vypadá to, že ti televangelisté⁶⁵ měli nakonec pravdu...

No, vroucně doufám, že ne, vzhledem k jejich názorům na metafyzickou budoucnost, kterým čelí mrtví astrologové. Pojdme ale na chvíli do jejich mýtu. Pomáhá nám cítit vyšší dosah plutonského vědomí. Stojíš před Jehovou. Jehova říká: „Co řekneš sám za sebe? Jinými slovy, jak ospravedlňuješ své dny na zemi?“ Legrační, jak prázdná se v tomto kontextu stává většina toho, čeho si v

⁶⁴ „Když nemají chleba, ať jedí koláče.“ Výrok se v přeneseném významu používá jako narážka odtržení od naprosto zjevné reality a odkazuje na neschopnost osoby rozdávající nepoužitelné rady vcítit se do života strádajících a problémů druhých osob všeobecně. RS

⁶⁵ Televangelisté jsou buď oficiální, nebo samozvaní kazatelé, kteří věnují velkou část své služby televiznímu vysílání. Snaží se „evangelizovat“ médii. RS

každodenním životě ceníme. „No, jsem rád, že ses zeptal. Za celý život jsem na svých investicích vydělal v průměru 14,2 %. Působivé, co?“ Nebo: „Shodil jsem patnáct kilo.“

Moderní Amerika: vydělávejte peníze, zhubnete. Sen žije.

Je lákavé zaujmout zde nadřazený, odsuzující postoj, ale nechme to. Na vydělávání peněz nebo hubnutí není nic špatného – nic špatného, to znamená být prostě člověkem a starat se o vlastní zahradu. Ale tyto linie dopadají v Síni spravedlnosti. Tam chceme hovořit o tom, co dávalo smysl naší existenci. Tomuto obrazu odpovídá mnoho činností, ale všechny mají jeden společný plutonský princip: zahrnují děláni něčeho jiného, než je pouhé hledání čísla jedna. „Vychoval jsem své děti s láskou a oddaností.“ Může to být tak jednoduché. „Pomohl jsem zachránit velryby.“ „Jednou za měsíc jsem se dobrovolně přihlásil do útulku pro bezdomovce.“ Vždy: Rozhodl jsem se něco udělat jednoduše proto, že jsem cítil, že je to správné. Některé své přirozené, animální touhy jsem podřídil vyššímu principu.

Zkuste tyto dvě: (a) neúnavně jsem vedl kampaň za zachování Bohem daného práva ženy na potrat, pokud ho chce podstoupit, nebo (b) neúnavně jsem vedl kampaň za ukončení morálního moru potratů.

Zde jsou rozbouřené vody. Zodpovědné lidské bytosti se musí s touto otázkou poprat, zjistit, kde jsou, a podle toho hlasovat. Zodpovědní astrologové, když pracují, potřebují ctít individualitu svých klientů a uznat, že člověk, který vroucně věřil jedné z pozic a neúnavně věnoval energii, čas a peníze na její podporu, vykonává vysokou plutonskou činnost.

Věřím, že kultivace tohoto stupně respektu k individualitě a autonomii každé lidské bytosti je součástí duchovní cesty astrologa. Ale to je jiná kniha a myslím, že ji nenapíšu, dokud nebudu mnohem starší.

Jde o to, že si dokážeme představit, jak se náš pohled na život dramaticky změní několik sekund po smrti. I když v sobě chováme pochybnosti o realitě posmrtného života, stále můžeme použít takovou perspektivu jako mentální disciplínu. Staví nás to přímo do zaměřovače silného plutonského myšlení. Každá planeta představuje lidskou potřebu. Zdá se, že Pluton je poslední

planetou⁶⁶ v naší sluneční soustavě, na okrajích. Symbolicky představuje velmi silnou, velmi důmyslnou lidskou potřebu: hlad po smyslu.

Sedím na skále...

...hluboko v lese, zameškávající směny hrozný, deprimující práce, kterou jsem zastával v roce 1973, najednou jsem v sobě našel Plutona. Je to emocionální zážitek, který mají všichni astrologové: objevit planetu na svém vlastním vnitřním nebi. Najednou se všechna teorie, všechna klíčová slova, všechny prostudované horoskopy narození spojí dohromady. Něco ve vašem těle, něco, co jste vždy znali, začne rezonovat.

Je zajímavé, že každý z nás může najít planetu novým způsobem. Do lidské kultury se vrací nějaká významová nuance, která možná nikdy předtím nebyla známa nebo již dávno zapomenuta.

Tehdy jsem měl z knih, které jsem studoval, na Plutona dost ponurý pohled. Tento názor není zcela nesprávný, jak může potvrdit každý, kdo si přečetl několik prvních kapitol této knihy: Pluton je ta část lidského vědomí, která se spojuje s nejtemnějšími, nejtragičtějšími a nejopuštěnějšími vjemy, jaké může člověk vydržet. Ale když jsem seděl na té skále, najednou jsem cítil něco jiného: že Pluton také představuje to, co dává smysl našemu životu. Platí pro nás ono transcendentní nutkání dělat něco jiného než jíst, vydělávat, chtít a stárnout.

Také jsem se dozvěděl, že nelítostným poselstvím Plutona je, že naše životy nemají ze své podstaty smysl; že význam musí být aktivně, vědomě vytvářen.

Tomu, čemu jsem se tehdy naučil, stále věřím. Ale roky života s touto myšlenkou ji zdokonalily. Mladí lidé mají často jednodušší a přísnější názory než starší. Nebyl jsem výjimkou. Stejně jako spousta mladých mužů z mé generace Plutona ve Lvu jsem byl nabubřelý a odsuzující. Představoval jsem si, že jediný způsob, jak „ospravedlnit svůj život“, je zcela ho odevzdat nějaké transcendentální věci. Zachránit velryby, nakrmit hladové, napravit nespravedlnost, ukončit válku...tyto představy ztělesňovaly plutonský princip dostatečně odvážně, abych to viděl.

⁶⁶ Astronomicky už tomu tak není. RS

Tomu všemu stále věřím. Když se člověk vnitřně uzdravuje, vždy se v něm objeví touha stát se součástí širšího procesu uzdravování světa a jeho obyvatel. Ale na paletě jsou vedle nestoudných oranžových a svíravých fialových i některé pastelové barvy.

Co mě naučil Henry

Mám dobrého přítele, jehož největšími hrdiny jsou „loupežní baroni“ z Ameriky devatenáctého století. Jmenuje se Henry DaVega Wolfe a dlouhou dobu se živil výukou seminářů o seberealizaci v obchodním prostředí. On a já jsme si v posledních několika letech užili temperamentní dialog prostřednictvím dopisů a faxů. V některých oblastech mě přivedl ke svému způsobu myšlení (ale prosím, neříkejte mu to). Henry říká, že „kapitalismus je o myšlenkách, ne o penězích“. Ze všeho nejvíc si cení lidské schopnosti vytvořit myšlenku, věřit v ni a uskutečnit ji. Nazývá to duchovní prací a poukazuje na to, že lidé jsou mnohem angažovanější a živější, když hoří snem, než když naříkají nad svými vnitřními zraněními.

Henry a já jsme se hodně neshodli v tom, do jaké míry psychologické zranění zasahuje do procesu vytváření vize a udělování vize. Říkám, že se nejprve musíš vypořádat se zraněními. Henry, riskuje, že svou pozici trochu zjednoduší, říká ne, jen pokračuj ve splnění svého snu a tento proces sám o sobě zahojí rány. V extrému je dokonce znám tím, že se nelichotivě zmiňuje o „červích psycholozích“.

Henry mě naučil, že ne všechno, co dává lidskému životu smysl, oheň a intenzitu, je tak prosté „sobeckých“ zájmů, jak jsem si představoval. Naprosto se oddat nějaké vznešené věci je jistě ztělesněním duše Plutona. Ale například houslista může najít smysl v nekonečném úsilí o hudební dokonalost. Nenakrmí hladové ani nenapraví nespravedlnost, ale „věří“ v hudbu. V závislosti na svém charakteru pravděpodobně pociťuje určitou míru altruistické radosti z potěšení a uvolnění, které poskytuje svým posluchačům. A je ochotna věnovat dlouhé hodiny, často v duchu velké frustrace, pilování svých dovedností - s vědomím, že rozdíl uslyší jen jeden z tisíce posluchačů. Věnuje se něčemu nadpozemskému: Hudbě. Podřídil se principu, a tím se vydal plutonskou cestou ke smyslu.

Již dříve jsme pozorovali, jak je Pluton spojen se vroucí touhou a že vroucí touha je spouštěcím zařízením magie. „Konat dobro“ je ze své podstaty plutonské pouze tehdy, když jsme ochotni to dělat. „Dobro“, které konáme z viny nebo povinnosti, může být také plutonské, ale pouze v temnějším smyslu chování, které je řízeno nevědomými faktory.

Houslista může pociťovat jen mírnou starost o trpící velryby, zatímco cítí žár vášnivé oddanosti hudbě Antonia Vivaldiho. Pak je Vivaldi silným plutonským směrem, a velryby musí hledat svého šampiona jinde. Je to žár, s nímž se počítá, a pro většinu z nás může být tento druh žáru generován pouze činnostmi, kterým vášnivě věříme.

Vysoká plutonská síla se tedy může projevit ve výchově rodiny, v rozvoji podnikání nebo v uměleckém úsilí, stejně jako ve zjevnějších altruistických zájmech, jako jsou veřejně prospěšné práce, politika nebo aktivismus pro idealistickou věc.

Kde je váš Pluton?

V další části začneme odhalovat záhady Plutona v kontextu individuálního horoskopu narození. Naučíme se vymáčkout vodítka z domu, znamení a aspektů Plutona – vodítka o tom, kde si pravděpodobně ponesete zranění a deformace ve své psychice a jak je vyléčit. Jinými slovy, dozvíme se o vašem zranění a vašem sestupu do pekla.

Potom budeme schopni objevit metodu, jak do vašeho životopisu uvolnit rezervoáry čiré životní síly – tu nervózní, intenzivní, hladovou plutonskou energii, která vás může donést až k hranicím vašeho potenciálu jako lidské bytosti.

Nakonec se naučíme vydestilovat z horoskopu otisk smysluplné vize, jíž chce nově nalezená životní síla přirozeně sloužit.

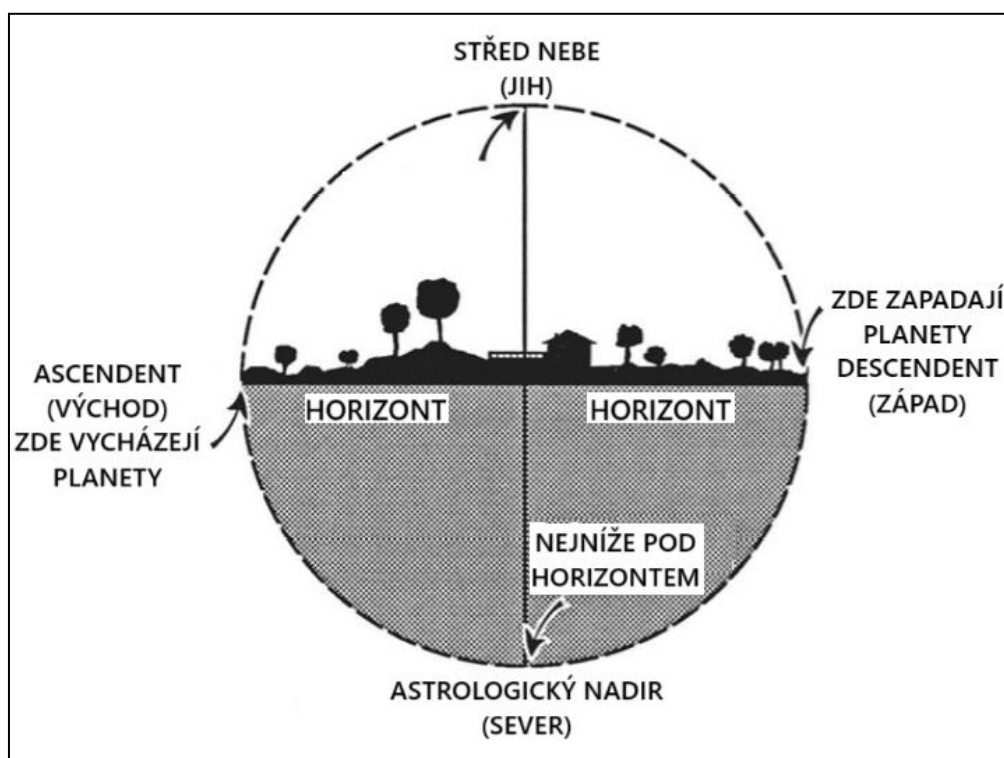
VI. Astrologická terminologie

Pokud jste již obeznáni s astrologickými základy – znamení, planety, domy atd. – přeskočte na kapitolu VII.

Zůstal někdo? To doufám. Při psaní této knihy si přeji, aby se dotkla některých lidí mimo relativně úzký svět seriózních, technicky zdatných astrologů. Opravdu neexistuje žádný důvod, proč by se astrologičtí začátečníci museli omezovat na vtipné dovádění skrze sexuální a finanční slabosti dvanácti znamení.

Stejně jako mnoho jiných řemesel vypadá i astrologie zvenčí nesmírně složitě. Je v ní tolik neznámých víceslabičných slov. Když nový klient poprvé vstoupí do mých dveří, často mu ukážu na horoskop se všemi těmi nesrozumitelnými slovy a podivnými hieroglyfy a řeknu: „Všechny ty věci jsou tam proto, abych vypadal chytřejší, než jsem.“ Vždycky se tomu zasměju, ale je v tom i kus pravdy.

V podstatě je horoskop narození jednoduchý. Je to pouze mapa oblohy, sestavená z pohledu místa a okamžiku, kdy jste se narodili. Pokud se chcete dozvědět více, podrobněji se tím zabývám ve své první knize *The Inner Sky*. Ale zatím se podívejte na obrázek níže, který představuje srdce horoskopu narození.

Jak vidíte, vodorovná čára je pouze fyzický horizont. Východ je vlevo, západ vpravo, pravý opak standardní mapy. Zvyknete si na to, i když jedním z mála pracovních rizik spojených s povoláním astrologa je tendence skončit v Kalifornii, když jste mířili do Vermontu.

Levý (východní) konec čáry se nazývá Ascendent, protože to je místo, kde Slunce, Měsíc a planety vystupují na oblohu. Myslete na Slunce za úsvitu: je na Ascendentu. Dítě narozené v tu chvíli by mělo symbol Slunce přesně na levém konci této vodorovné čáry.

Druhý konec čáry se nazývá Descendent. Horní část horoskopu znázorňuje, kde planety v průběhu dne dosáhnou svého nejvyššího bodu na obloze. Nazývá se Střed nebe. Naproti leží Nadir...správněji nazývaný Astrologický Nadir, aby se odlišil od bodu naproti Zenitu (přímo nahoře).

Tyto čtyři body – Ascendent, Descendent, Střed nebe, Nadir – jsou kostrou horoskopu narození. Na nich visí dvanáct domů, které jsou prostě výseky prostoru. Počítejte domy proti směru hodinových ručiček od Ascendentu. První dům je úsek prostoru těsně pod východním horizontem. Druhý dům k němu přiléhá, ale o něco níže pod horizontem a tak dále. Když se planeta chystá vyjít, je „v prvním domě“. Když se připravuje zapadnout, je v sedmém domě.

Každý dům má svůj význam a v každém horoskopu bude Pluton samozřejmě ležet v jednom z dvanácti domů.

V následujících kapitolách podrobně prozkoumáme význam každé z těchto pozic Plutona a zároveň představíme specifickou symboliku každého domu.

Zbývá pár technických věcí. Začátky domů se nazývají „hroty“ a jsou to ve skutečnosti spíše rozmazané zóny, i když je většina horoskopů narození popisuje s extrémní přesností ve stupních a minutách oblouku. Jakmile se planeta dostane do domu velmi daleko a přiblíží se k hrotu následujícího domu, začne být vtahována do tohoto hrotu a vrhne svůj význam kupředu do domu následujícího. Mým pravidlem je, že pokud je planeta do stupně a půl od hrotu domu, zacházím s ní, jako by v tom domě již byla.

Někteří astrologové s touto praxí nesouhlasí a celá otázka je zamotaná základní praktickou obavou: přesné polohy vašich hrotů jsou extrémně citlivé na čas vašeho narození. Chyba čtyř minut v čase porodu posune hroty domu asi o jeden stupeň od místa, kde by měly být. A takové chyby musí být samozřejmě velmi časté, jednoduše proto, že hodiny jsou špatně, pediatři mají důležitější starosti než přísně dbát na čas atd. Kromě toho se sami astrologové neshodnou ani na tom, co přesně rozumíme slovem „zrození“. Obvykle tento proces chvíli trvá. Máme tomu říkat první nádech? Výstup hlavičky z porodních cest? Přerušení pupeční šňůry? Existuje mnoho různých odpovědí, a jak je u našeho druhu běžné, čím nejasnější a nedefinovatelnější odpověď, tím větší vašeň a jistota projevují zastánci různých úhlů pohledu.

Sečteno a podtrženo: pokud Pluton leží o několik stupňů od hrotu, přečtěte si o obou pozicích v domě a rozhodněte se, která interpretace se vám zdá relevantnější.

Další pocit marnosti: existují různé myšlenkové školy ohledně toho, jak vypočítat hroty domů. Existují hroty podle „Placida“, „Kocha“ a „Porfyria“ a nejméně tucet dalších, které vás matou. Všechny systémy se shodují na dvou principech: východní horizont je hrot Ascendentu a prvního domu a západní horizont je Descendent a hrot sedmého domu. Všechny systémy kromě jednoho („ekvální“ domy)⁶⁷ souhlasí s tím, že Střed nebe a Nadir představují desátý a čtvrtý dům. Takže hádka zuří o hroty 2., 3., 5., 6., 8., 9., 11. a 12. domu. Obecně nejsou různé systémy domů příliš daleko od sebe, takže nic z toho pro vás nemusí být v praxi relevantní.⁶⁸

Jsem uživatelem Placida. Ale neodmítnu oběd s lidmi, kteří používají Kocha, za předpokladu, že je místo slibné a oni zaplatí účet. Tyto dva systémy jsou zdaleka nejčastěji používané.

Základem je opět rozhodnout se, jaké domy vám osobně nejvíce vyhovují. Ve většině případů zůstane Pluton ve stejném domě bez ohledu na to, jaký systém používáte. Všechny renomované služby pro výpočet horoskopů na vyžádání nabídnou horoskopy v různých systémech domů, i když pokud neurčíte jiný, použijí se jako výchozí.

⁶⁷ To se může týkat i domů přes celá znamení. RS

⁶⁸ To je poněkud odvážné tvrzení. RS

Znamení

Jak každý ví, je jich dvanáct. A nejsou úplně stejná jako hvězdná souhvězdí, se kterými sdílejí svá jména – Býk, Blíženci a tak dále. Je však užitečné nejprve uvažovat o znameních jako o souhvězdích.

Představte si, že zatímco byste si v klidu četli tuto knihu, by Země náhle ztratila atmosféru. Představme si také, že jste opravdu hluboce ponořeni do knihy. Obloha by okamžitě zčernala, i kdyby bylo Slunce nahoře – určitě jste viděli ty děsivé fotografie, které astronauti pořídili na Měsíci se Sluncem vycházejícím do černé hvězdné oblohy. Když jsou hvězdy viditelné, můžete si všimnout, že se Slunce objevilo v souhvězdí Blíženců. Jak se den vyvíjí, viděli byste, že Slunce stoupá výš a výš, ale stále by bylo mezi těmi hvězdami Blíženců - ty také vycházejí, Slunce s nimi.

Nyní se na chvíli zamyslete nad domy. Planeta těsně nad východním horizontem je ve dvanáctém domě. Jak vychází, vstupuje do jedenáctého domu, pak do desátého.

To je přesně to, co dělá naše Slunce v Blížencích: zůstává v Blížencích, ale rychle se pohybuje mezi domy.

To samé s Měsícem a všemi planetami. V průběhu hodin projdou několika domy, ale ve znameních se téměř vůbec nepohybují.

Mezi souhvězdími a znameními jsou důležité rozdíly, ale tyto rozdíly neovlivňují základní pravdu myšlenek, které jsme právě zvažovali. Planety se pohybují přes znamení velmi pomalu, zatímco kolo se rychle otáčí kolem domů a nese planety s sebou. Pokud máte zájem proniknout hlouběji do astronomie, dovolte mi, abych vás odkázal na knihu *The Inner Sky*.

Malé přezkoumání a pár detailů:

Domy a znamení jsou dvě soustředná kola. Domy jsou pevné, znamení se kolem nich otáčí jednou za dvacet čtyři hodin.

Tam, kde se hrot domu dotkne znamení, je podle astrologické tradice třeba zaznamenat průsečík. Hrot osmého domu tedy může být označen 9,5, což znamená, že dům začíná na devíti stupních a třiceti minutách Lva. To je

jednoduše místo, kde se zastavilo točící se kolo rulety znamení. Co ho zastavilo? Zrození.

Slunce, Měsíc a planety se pohybují skrze znamení velmi proměnlivou rychlostí. Měsíc pokryje celý okruh zhruba za měsíc. Plutonu, na straně druhé, to trvá 245,33 let...a proto tráví v každém znamení velmi dlouhou dobu.

Vzhledem k tomu, že sledujeme show z pohyblivé platformy (Země), zdá se, že planety zrychlují, zpomalují, zastavují se a dokonce couvají. Když se zdá, že stojí na místě, říkáme, že „vytvářejí zastávku“ nebo že jsou „nehybné“. Když se zdá, že jdou pozpátku, říkáme, že jsou „retrográdní“. Když se opět normálně pohybují, říkáme, že jsou „direkční“.

Interpretace planet ve znameních a domech

Bude pro mě těžké to shrnout do několika odstavců. Jak jste zjistili, Pluton je komplikovaný symbol. Podobně složité jsou domy a znamení. A – uhodli jste správně – spojení všech tří dohromady to nijak neusnadňuje.

Přesto existuje několik základních principů. Planety jsou jako základní obvodové desky ve vaší hlavě. Pluton je například tou vaší částí, která se dokáže vypořádat s temnou stránkou života a vytvořit mu tvář v tvář smysl a energii. Podobně existuje planeta komunikace (Merkur), estetické zkušenosti (Venuše) a tak dále.

Domy představují oblasti činnosti. Pro ilustraci existuje dům kariéry. Pokud je tam Pluton, seznáme, že v této profesní nebo kariérní oblasti vašich zkušeností potenciálně existuje zdroj intenzity, ohně a životadárného smyslu. Chcete-li to však uvolnit, možná budete muset rozpoznat a odstranit některé plutonské „plechovky od piva“.

Znamení jsou spíše psychologická. Týkají se potřeb, starostí a programů, které ochucují planety, jak se tyto planety vyjadřují chováním v domech. Kdyby tedy byl Pluton v Raku, stejně jako v domě kariéry, získali bychom další náповědu o povaze tohoto zdroje ohně a plechovek od piva – měly by co do činění s potřebou Raka něco chránit a žít.

V další části knihy podrobně prozkoumáme všechny tyto pozice Plutona v domech, takže pokud se vám začíná zkratovat mozek, nebojte se. Prostě

vyhrabejte svůj horoskop, najděte dům, ve kterém se nachází Pluton, a nalistujte další kapitolu.

VII. Pluton v domech

Ve zbytku knihy budeme podrobně zkoumat každý dům a znamení, ve kterých je Pluton, stejně jako vztahy Plutona k jiným planetám. Bezstarostně tak porušíme základní pravidlo astrologického výkladu a možná i života: že nic nelze pochopit mimo jeho kontext. Za chvíli se například dozvíte o Plutonu v prvním domě. Dočtete se, že tato konfigurace naznačuje působivý a intenzivní charakter. To je obecně dobrý postřeh – tím spíše, pokud je zbytek nativního horoskopu dané osoby plný ohnivého sebevědomí. Ale co když zbytek horoskopu naznačuje mírnost, jemnost a ostýchavost? Je zřejmé, že tyto faktory zmírní naše divočejší čtení jakéhokoli Plutona v prvním domě. Mentální instinkt pro vyvažování mnoha sil tímto způsobem a jejich věrohodná syntéza jsou dva znaky skutečného astrologického řemeslníka. Moje další knihy jsou snahou učit astrologii holisticky; v následujícím se spoléhám na vaši vlastní schopnost přizpůsobit má slova skutečné lidské realitě v celé jejich rozmanitosti.

Ještě jeden bod: i když dětství není zdaleka jediným obdobím života, ve kterém jsme zranitelní vůči plutonským zraněním, zdůrazňuji to na následujících stránkách. V praktické poradenské astrologii je to často nejproduktivnější pohled. Přesto, pokud se vaše spekulace přirozeně rozšiřují, doporučuji vám preformulovat některé z mých následujících obrazů dětského soužení jako materiál z minulého života, děložní zkušenost⁶⁹ nebo jakékoli jiné paradigma, které vám osobně vyhovuje.

Pluton v 1. domě

Aréna prvního domu: Vedení,⁷⁰ osobní dopad, styl.

Pasti prvního domu: Jednoduchý egoismus a moc.

V tradici...

...první dům se často nazývá „Domem osobnosti“. O co zde ve skutečnosti jde, lze vyjádřit přesněji: první dům představuje tu část *Já*, kterou dáváme světu najevo prostřednictvím svých obvyklých stylů jednání, chování a sebe prezentace. Představte si jej jako rozhraní mezi dvěma částmi vašeho

⁶⁹ Odkazuje na plod a následně na průběh porodu. RS

⁷⁰ Ve smyslu vedení nějaké skupiny. RS

lidství: veškerou složitostí a nejednoznačností vaší hluboké psýché a základním požadavkem materiálního života, abychom se zviditelňovali, rozhodovali se podle svého chování.

Někdo vás uráží. Vnitřně prožíváte desítky emocí a reakcí. Hněv. Ublížit. Porozumění. Opovržení. Ostuda. Transcendentní lhostejnost. Strach. Všechny jsou skutečné. Jaký vnitřní stav vyjádříte? Nebo přesněji, který stav vyjádříte jako první, jako reflex? Odpověď se odráží v povaze všech planet ve vašem prvním domě, stejně jako na hrotu tohoto domu, kterému říkáme Ascendent. Pluton v prvním domě? Pojdme se podívat...

Váš vysoký osud⁷¹

Pravděpodobně jste měli tu smůlu, že jste působili ve skupinách osob, u nichž zdravé principy demokracie a konsensu vykazovaly své stinné stránky: nekonečná nečinnost, zdlouhavá posedlost triviálními starostmi, patová situace. Tato sestupná trajektorie je ve svých raných fázích často charakterizována vzájemnými projevy zdvořilosti, respektu a pozornosti. Na konci procesu obvykle pozorujeme pomluvy, obětní beránky a dětskou pomstychtivost připomínající středověký soud. A stále se nic nedaří. V takové chvíli člověk často touží po tom, aby se objevilo skutečné vedení, takové vedení, které dokáže rychle prosekat vrstvy prázdných řečí a dostat se k jádru věci.

Váš osud spočívá v tom, že budete poskytovat takovéto pronikavé vedení. Takové vedení nemusí být kruté ani autokratické, ale obvykle se příliš nestará o to, abyste byli oblíbení. Lidská společnost potřebuje své hlasatele pravdy, a pokud se jim daří v soutěžích popularity, je to zpravidla posmrtně. V krizových dobách společnost potřebuje muže a ženy činorodé, sebevědomé a s pevnými nervy...lidi, jako jste vy, kteří dokážou v ambivalentních podmínkách rychle a bez ohlížení učinit bolestná rozhodnutí.

Taková ostrost dopadu nespočívá jen v aktivizaci skupin k soustředěným činnostem; může jít i o to, aby se energizující a vyzývavá pravda dostala až k

⁷¹ V hinduismu znamená „vysoký osud“ předem stanovenou, významnou životní cestu s ušlechtilým účelem, odrážející božské plány a nevyhnutelný osud čekající na ty, kdo jsou důvěrně spojeni s božským. Vysoký osud znamená hluboký potenciál, který někteří jednotlivci mají k dosažení velikosti prostřednictvím kreativity, podpořené filozofií *Advaita*, která podporuje naději a odolnost, překonává pozemské výzvy a boje. Velký a vznešený osud nebo účel, často související s božskými plány. RS

jednotlivcům: jinými slovy, aby se lidem řeklo, co nechtějí slyšet. A nemusí fungovat v režimu tváří v tvář; může působit i méně přímo, pokud zbytek horoskopu takovému přístupu přeje. Příklady této druhé možnosti mohou existovat v žurnalistice, například.

Vaše deformující zranění

První dům je velmi citlivá oblast. Planeta v tomto domě je prý v horoskopu narození silná. I když všichni máme Plutona v našich horoskopech, bylo by fér označit vás jako výrazně „plutonského“ člověka, a to již od velmi raného věku.

Plutoničtí lidé mají tendenci vidět svět skrze plutonské brýle, což znamená, že jste vždy dobře viděli skutečnosti, které jsou lidem nepříjemné. Žijeme ve světě, který je plný ohrožujících skutečností, některých vážných, některých banálnějších, ale všechny jsou tabu. Dokážu si vás představit jako malé dítě na rodinném setkání. Vyslechli jste doma několik tichých rozhovorů, dozvěděli jste se věci, které nikdo nechtěl, abyste věděli. „Strýčku Jacku, slyšel jsem tě křičet před příbuznými. Co je to barbína,⁷² a proč jsi do ní zamilovaný?“

Váš plutonský radar citlivý na tabu zachytil v hlasech vašich rodičů jistou směsici napětí a fascinace, když se bavili o Jackových milostných sklonech. Nechtěli jste nikomu ublížit. Neměli jste tušení, že jste vstoupili na nebezpečné území. S Plutonem v prvním domě se však váš přirozený instinkt k činnosti ubírá směrem ke zkoumání emocemi nabitých skutečností.

Nikdo se nenarodil s vědomím, co je tabu; musíme se to naučit. Jako plutonský člověk jste měli přirozený hlad dostat se do té hlubší, méně pohodlné vrstvy života. Ale nevyhnutelně jste byli naivní.

Jak strýček Jack reaguje na váš dotaz? Pokud sám nebyl plutonský typ, je velká šance, že vás za váš dotaz potrestá. Tím trestem mohlo být ostré, rozzlobené slovo. Pravděpodobnější je, že to byl prostě jen velmi trapný okamžik: bolestný, bezradný výraz ve tváři strýce Jacka, a pak nějakým způsobem přišla na pomoc máma nebo táta...ti vypadali přinejmenším stejně bolestně jako Jack. Nikdy jste to neměli v úmyslu, ale v té scéně jste ublížili všem. A to samo o sobě bylo vaším trestem.

⁷² „bimbo“. Pravděpodobně odkazuje na „hloupou krásku“. RS

Začali jste zjišťovat, že na vaší povaze je něco, co lidi rozčiluje, znepokojuje, či je prostě zavrženíhodné. Byli jste příliš mladí na to, abyste pochopili, že určité pravdy jsou laskavé pouze v určitých obdobích, a někdy nikdy. Začali jste nést své zranění: tajnůstkářství, vnitřní intenzitu, kterou není radno sdílet, opatrnost při spontánním vyjadřování.

Nesení zranění vás rozzlobilo. Někdy ten hněv unikal napůl úmyslně ...věděli jste, jak lidem ublížit, a někdy jste to dělali jen proto, abyste vypustili trochu jedu. Možná jste setrvali na té zraňující cestě; pokud jste ten typ člověka, který by tuto knihu přednostně přečetl, je pravděpodobnější, že jste překonali tento druh nutkavé, zlostné sebe prezentace. Právě jste v sobě drželi všechnu tu sálající pravdu. Ale pořád je to zranění: temný, hořký okraj vaší povahy. Možná to dáváte najevo, možná ne. Do jisté míry to závisí na „kvocientu zdvořilosti“ ve zbytku vašeho horoskopu. Ale je to tam.

Ve zkratce: představa, že nesení pravdy a ztělesnění pravdy by mělo být zdrojem studu, dítě nenapadne. Vešli jste do té pasti a vyšli jste z ní s jizvami.

Je toho víc. Cokoli v prvním domě má tendenci viditelně a zjevně vyzařovat z osobnosti. Když vysíláte takové plutonské vibrace, lidé ve vašem okolí vás často nechávají, abyste pro ně symbolizovali tuto část života. A když se s plutonskou realitou nespokojí – a to je většinou dost pravděpodobné –, mají tendenci promítat své nepohodlí do vás a označovat vás za „špatného“: jste „příliš intenzivní“, „příliš psychologičtí“, „příliš sexuální“, „příliš morbidní“, cokoli. Tento vzorec obětního beránka se pravděpodobně někdy ve vašem životě projevil a i on je součástí zranění, které si nesete.

Vaše navigační chyba

Stejně jako plechovka piva, která je u kompasu v našem dřívějším podobenství, může jizva vašeho nositele pravdy nebo zranění vašeho obětního beránka narušit vaši cestu životem. V podstatě se můžete příliš držet zpátky nebo se vyjadřovat energicky a vášnivě, ale nesmyslnými způsoby, které nemají mnoho společného s tím, kým skutečně jste a co skutečně cítíte.

Dokud neprovedete nezbytnou vnitřní práci, jste náchylní k tomu, že se ocitnete v situacích, kdy „víte příliš mnoho“, ale cítíte se neschopní podle těchto znalostí jednat. Můžete se například ocitnout v situaci, kdy pracujete pro

firmu, která překračuje předpisy na ochranu životního prostředí. V závislosti na dalších aspektech vaší povahy se s touto skutečností můžete vypořádat tak, že začnete být cyničtí, racionalizovat nebo ospravedlňovat svou volbu pracovat tam, a mlčet; jako předpoklad k tomu, abyste uživilí své děti nebo zaplatili účty... jako by žádná jiná práce neexistovala.

Ve všech těch temných výrazech vidíme základní znak Plutona: v každém jste vázáni k sebeovládání, které potlačuje pravdu, což je charakteristické pro nezpracované zranění Plutona v prvním domě. Dále by tyto nahromaděné vnitřní toxiny přidaly nepříjemný nádech vašemu charakteru mimo práci. Přirozená, zdravá touha vyjadřovat pravdu se tak stává zranitelnou vůči tomu, že je nabitá hněvem a pak se špatně vyjadřuje. Klasické, nesprávné vyjádření takové energie spočívá v tom, že se člověk ustaví psychologem pro „bezpečné“ lidi ve svém životě. Aniž byste to zamýšleli, můžete jednat příliš vlezle, zejména pokud jde o citlivé zóny druhých lidí. Ilustrace: Své nejlepší kamarádce můžete říct, že důvodem, proč se jí nedaří zhubnout, je to, že její nadbytečná kila jsou ve skutečnosti jen brněním proti jejímu nepohodlí v oblasti sexuality. A to může být docela dobře pravda. Ale je připravená to slyšet? A pomůže jí to? A proč to vlastně říkáte?

Pokud je vaše povaha méně psychologicky orientovaná, můžeme vidět nevhodné předpoklady praktické autority nad ostatními – syndrom „příliš mnoho rad“. Můžeme také pozorovat manipulativní chování – a takové chování je obvykle úspěšné díky vaší instinktivní znalosti o zranění jiných lidí, a tedy o tom, kde leží jejich zranitelnost. V pozadí toho všeho by vznikla temná, zádumčivá, „existencialistická“ povaha – nevyhnutelný znak nízké plutonské energie.

První dům má také mnoho společného s naší schopností jednat a činit rozhodnutí. Když jste v této části v rovnováze, přirozeně se rozhodnete fungovat plutonskými způsoby (jako někdo, kdo má sklony hloubat, pronikat, odhalovat pravdu), a často v tomto ohledu vést nebo inspirovat ostatní. Ale pokud převládne navigační chyba, pak ztrácíte směr a upadnete do jakési existenciální pozice reaktivního vyrovnávání se s bezvýznamným vesmírem.

Musíme opakovaně zdůrazňovat, že když hovoříme o zraněních a navigačních chybách, nikdy nehovoříme o neměnných charakterových vadách;

díváme se na psychologické zvraty, které lze rozmotat, a tím uvolnit energii pro mnohem užitečnější a zajímavější chování.

Léčebná metoda

Jít za plutonské léčky prvního domu není zdvořilá záležitost. Abyste uspěli, musíte udělat dva kroky: musíte čelit temnotě a musíte vyjádřit to, co jste se naučili, alespoň jedné další lidské bytosti.

Tváří v tvář temnotě může mít mnoho podob. Někdy – ale jen někdy – to znamená vykonat na sobě hlubokou psychologickou práci. Udělal to každý, kdo prošel procesem skutečné psychoterapie, včetně jejích bezútěšných terénů.

Existují i jiné možnosti. Představuji si člověka, který se dobrovolně hlásí k práci v hospici. Možná k práci přistupuje s idealismem, ale s jistou naivitou, očekávajíc spoustu „kosmických“ zážitků kolem smrti. Pokud se toho bude držet, bude mít i některé z těch silných zážitků – ale také uvidí spoustu úzkoprsého, vystrašeného, deprimujícího chování u těch lidí, kteří umírají přesně tak, jak žili.

Co se objeví v naší dobrovolnici, až bude těmto lidem čelit? Všechny rozměry jejího plutonského zranění. Pro jistotu bude v hospici čelit některým tabuizovaným pravdám; smrt je vrcholné tabuizované téma. Ale také bude v sobě čelit cynismu, chladu a hněvu, a to jsou stopy jejího vlastního zranění: břímě vlastního mlčení.

Mladý muž by mohl podniknout Vision Quest⁷³ v indiánském stylu. Jde sám do divočiny, možná vyzbrojen krystaly, šamanskými fantaziemi a naivitou. Druhý den půstu je strašně hladový, vyděšený, prázdný a zranitelný. Cítí, že je smrt blízko, a to není příliš inspirativní. Jeho zranění ožívá – ale možná se v něm objevuje i něco jiného. Možná v sobě najde něco, co je dost silné na to, aby čelil všem svým prvotním obavám, aby je pojmenoval a integroval.

Jde o to, že s Plutonem v prvním domě jste se narodili se schopností rozhodně fungovat v přítomnosti zuřivých pravd. Protože ani uznání těchto pravd není běžnou praxí, byli jste zahanbeni a potrestáni za to, že máte takovou schopnost. Léčebný proces pro vás spočívá v tom, že se dostanete do situací,

⁷³ Vision quest neboli hledání vize je rituál přechodu ze stávajícího stavu bytí, které přirozeně končí nebo jej ukončit chceme, do nového stavu bytí. RS

kdy je ta schopnost dívat se temnotě do očí, a přesto vědomě jednat, nezbytná a užitečná. Obrázek z hospice ilustruje myšlenku provedení léčebného procesu ve veřejném kontextu; terapie nebo Vision Quest dokreslují její soukromější tvář. Obě metody fungují.

Obě metody však proces pouze zahajují. Musíme uznat, že první dům je docela společenský. To znamená, že se týká naší společenské prezentace nás samých. K dokončení procesu léčení musí člověk z prvního domu integrovat zkušenost temnoty se svým vnějším, sociálním *Já*.

V hospici je starý muž, který umírá na rakovinu. Předstírá, že bude v pořádku. Nadává svým lékařům, sestrám, rodině. Nic není dost dobré. Je posedlý penězi, bojí se, že ho okrádají. Co k němu doopravdy cítíte? No, smutek a možná i soucit s ním by se mohly objevit ve vaší odpovědi. Ale každý, kdo denně vysedává s takovým skrblíkem, bude mít také jadrnější emoce, které může vyjádřit. Člověk s Plutonem v prvním domě musí najít nějaké místo, kde vyjádří všechny ty myšlenky a postoje, a tím integruje tu drsnou, temně se tvářící energii do *Já*.

Energizující vize

Potřebujeme lidi, jako jste vy, kteří se narodili se vzácnou schopností čelit vlastní radikální zuřivosti a vlastní bezútešné bezútešnosti. Potřebujeme vás, abyste se po tomto osobním „sestupu do pekla“ objevili a pomohli nám čelit temnotě v našich vlastních životech. Dokážete to a narodili jste se pro to. Bude se vám dařit v prostředí, kde se lidé potýkají se svými nejzákladnějšími problémy a strachy, jsou ochotni jim čelit, ale možná si nejsou jisti, jak to udělat. Když jsou lidé připraveni na pravdu, můžete zasáhnout. Pomůžete jim, samozřejmě, ale to je jen část věci. Zbytek spočívá v tom, že se tam budete cítit naživu a nabití energií.

Když se odehrává skutečné lidské drama, když jsou lidé zbaveni přetvářky a pózování, a stojí nazí, stane se ve vás něco mimořádného. Pak jsou jako dynamit čekající na zápas – a zápas je smyslem toho, co dělat, kam zamířit všechen ten zápal a ochotu. Zápas by se dal nazvat vůdcovstvím a vy ho můžete zajistit. Toto vůdcovství se může odvíjet zřejmými kolektivními způsoby, například v podnikání nebo občanské skupině, kterou můžete ovlivnit, nebo může být vyjádřeno v soukromí, mysl vyvolávající slovo vyslovené jednomu

jednotlivci. Mohlo by vás to dostat do očí veřejnosti jako určitý vzor, nebo se to může vyvíjet tišeji. Tyto druhy rozdílů lze provést astrologicky, ale pouze prostřednictvím znalosti celého vašeho horoskopu narození. Ať tak či onak, jste nejlepší v situacích nahé upřímnosti, bezprostřednosti a přímosti. A naopak, nejméně se cítíte v situacích, kdy se vyhýbáte pravdám, skrytým za divadelními závoji formy a slušnosti.

Pluton ve 2. domě

Aréna druhého domu: Budování základu pro sebevědomí.

Pasti druhého domu: Omezené rozšíření⁷⁴ kvůli pochybnostem o sobě samém.

V tradici...

...druhý dům je často nazýván „Domem peněz.“ V praxi je to platná asociace za předpokladu, že udržíme myšlenku v perspektivě. Zde, stejně jako v mnoha jiných oblastech astrologického zájmu, považuji za užitečné připomenout, že astrologie je mnohem starší než lidská kultura. Nemluvím o znalostech astrologie, ale spíše o samotném astrologickém mechanismu. Primitivní hominidi, kteří před pár miliony let čenichali kolem Olduvajské soutěsky, měli horoskopy narození a reagovali na astrologické podněty. Nevěděli to, samozřejmě, o nic víc, než to ví moderní senátor nebo profesor fyziky.

Co pro toho hominida, věky před první kartou VISA, znamenaly „peníze“? Nejlepší odpovědí je asi jídlo, kameny na házení, možná teplá zvířecí kůže na nošení za chladné noci.

A jak by se ten hominid cítil, kdyby těch zdrojů měl nadbytek? Asi docela dobře. Sebevědomě. A jestli by mu chyběly? Nejistě.

To je základní logika druhého domu. Abychom se cítili sebejistě, musíme cítit, že jsme připraveni a vybaveni čelit požadavkům života. Potřebujeme

⁷⁴ „Underextension“. Ve smyslu chápání nebo konceptu užším způsobem, nežli je běžné. Obecně označuje jazykový jev, kdy dítě nebo osoba používá slovo k označení mnohem užší skupiny objektů nebo konceptů, než jakou slovo skutečně zahrnuje. To znamená, že dané slovo je aplikováno pouze na určité konkrétní předměty nebo případy, a ne na celou množinu. Např. když dítě aplikuje slovo „pes“ pouze na svého domácího mazlíčka, a ne na jiné psy. RS

zdroje, jak materiální, tak z hlediska dovedností, spojení a znalostí. Peníze jsou jistě jedním takovým zdrojem, ale zdaleka ne jediným.

S jakoukoli planetou ve druhém domě jsou dovednosti, spojení a znalosti, které jsou s touto planetou nejpřirozeněji spojené, jádrem věci, pokud jde o udržení příjemného pocitu legitimacy, sebeúcty a schopností.

Pluton ve druhém domě? Pojdme se podívat...

Váš vysoký osud

Každý věk má svou lidovou moudrost. Něco z toho je skutečně stálé a drahocenné; některé jsou jedinečně spojeny s přechodnými slepými místy času a kultury. „Čiň druhým to, co bys chtěl, aby oni činili tobě“ – to je, myslím, v té kategorii: stálé a drahocenné. „Ženino místo je doma.“ „Kluci nepláčou.“ Tyto rádobý všeléký se dnes zdají méně přesvědčivé, nežli před několika generacemi.

Zde je další věta: „Jsi dost dobrý takový, jaký jsi.“ V dnešní době slyšíme v tomto směru spoustu názorů. Jak jsou stálé? To je těžké říct. Nabádání k láskyplnému sebepřijetí může jistě sloužit užitečným a léčebným účelům. Ale nepomáhají nám pochopit logiku druhého domu. Zde čelíme lidské potřebě ani ne tak přijmout sám sebe, jako dokázat sám sebe. Jak? Každá planeta má svůj vlastní příběh, ale s Plutonem ve druhém domě se musíte prokázat výrazně plutonskými způsoby. A Pluton, jak jsme viděli, prospívá v extrémnosti a intenzitě. Pluton v této pozici zahrnuje realizace vašeho osudu překročení vašich emocionálních limitů. Může to doslova znamenat čelit riziku fyzické smrti – jako například když člověk dosáhne sebeúcty a seberealizace prostřednictvím výstupu na horu, nebo bojem proti násilnému útoku či virulentní nemoci. Velmi často dochází k plutonskému rituálu průchodu, v němž je třeba prolomit nějaké mocné tabu – muž či žena se například vezmou, navzdory rasové hranici, nebo „se ukáže“ jako homosexuál v konzervativní společnosti. A tím dosahuje důstojnosti.

Dříve v knize, kde citujeme Roberta Blyho, jsme hovořili o „čarodějnicích“, která střeží bránu do vyšších stavů energie a zuřivě brání v přístupu „slabým“. Pokud máte Plutona ve druhém domě, při uvědomování si svého vlastního osudu má pro vás tato metafora zvláštní význam. Pro lidi, jako jste vy, často existuje jedna kritická zkouška, ve které čelíte strachu a tabu, a která vytvoří,

často nečekaně, křižovatku ve vašem životě. Jeden přítel říká: „Opustíme naše odporná zaměstnání a odstěhujeme se do Evropy.“ Pokud ano, překročili jste Rubikon. O měsíc později si vyděláváte pizzou v Curychu. Každý, koho znáte v pojišťovně, si myslí, že jste bláznem. Některé dny si to myslíte také. Ale v této dramatické akci, která porušuje tabu, jste si něco dokázali: že v sobě máte základní zdroje přežití, že váš život nezávisí na vaší práci a že jste mnohem autonomnější, než jste si kdy představovali.

Vaše deformující zranění

Zen-buddhisté říkají, že narodit se je jako vydat se na moře v dřevěné lodi. Pokud nejste buď hodně mladí, nebo není-li váš Pluton slabě umístěn, asi nepotřebujete, abych vám to přísloví vysvětloval.

Život je plný nebezpečí, a dříve nebo později zemřeme. Nic z toho nikomu příliš nevyhovuje, a tak existuje nevyslovená kolektivní smlouva nezdůrazňovat v běžné konverzaci takové plutonské perspektivy. Určili jsme si kněžskou třídu, která se o tyto skutečnosti postará za nás. Oblékáme je do černého, povzbuzujeme je k nošení protáhlých obličejů,⁷⁵ a většinou je nezveme na naše večírky.

Už když jste byli malými, měli jste instinktivní pocit křehkosti našich poměrů. Energie druhého domu se zabývá vyzbrojováním se proti hrozbám a Pluton je obzvláště zběhlý v rozpoznávání i těch nejstrašnějších hrozeb. Spojení planety a domu je zde velmi přirozené; navzájem se posilují. Pluton ve druhém domě tedy často představuje opatrnou vlastnost. Opatrnost je v mnoha ohledech ctností, ale dovedena do extrémů může člověka ochromit. A pokud je nevědomě dovedena do extrémů, její účinky mohou být zničující.

Kolik strachu bylo v ovzduší ve vašem rodinném domě? Jaká byla povaha toho strachu? To jsou kritické otázky. Protože vaše přirozené vědomí křehkosti života bylo jako vakuum, do kterého se vřítíl strach vaší matky a strach vašeho otce. Tento strach, který není zpracován, a je-li ponechán v nevědomí, může hluboce ovlivnit váš pohled na život, takže budete váhat, zda se chcete posunout směrem k vašim nejzajímavějším potenciálům.

⁷⁵ Přeneseně, vážní, nešťastní, zklamaní atd. RS

Ve stavu laskavosti chce dítě s Plutonem ve druhém domě zkušenosti „okraje“. Chce vylézt vysoko na strom, chce vidět strašidelný film – chce si vytvořit základ pro sebevědomí, jinými slovy. Všechny děti si ale pilně vytvářejí pohled na svět založený z velké části na rodičovských a společných popisech toho, „co je tam venku“. Čím více dítě vnímá rodiče motivované strachem, tím více si osvojuje pocit nedostatečnosti a bezmocnosti. „Pokud se bojí oni, myslím, že bych měl také.“

Tuto dynamiku komplikujeme také tím, že pozorujeme tendenci jakékoli formy zneužívání, podvodu nebo zrady, aby se okamžitě usadila jako druh jedu ve vašem okruhu druhého domu – tedy ve vašem sebevědomí. Dříve v knize jsme položili otázku „kde neseme zranění“ a poznamenali jsme, že ne každý, kdo zakouší stejnou bolest, bude krváčet ze stejného místa. Pro vás je vaše sebevědomí plutonský hromosvod. Psychologické schéma zapojení vypadá asi takto: „Muselo na mně být něco špatného, jinak bych nebyl napaden, klamán, propuštěn, ignorován, a tak dále.“

Vaše navigační chyba

„Pivní plechovka“ v blízkosti vašeho existenčního kompasu se může projevit jako systematické podceňování vaší schopnosti vypořádat se s čímkoli, co na vás život vrhne, což vás vede ke zbytečnému důrazu na bezpečnost, záruky a jistotu, když procházíte životem.

V naší kultuře jsou peníze obecně považovány za konečnou záruku. Peníze jistě vyřeší spoustu problémů – bylo by naivní předstírat opak. Ale jeden bod je jistý: lidé, kteří reagují slabě na svého Plutona ve druhém domě, mají sklon přikládat penězům příliš velkou moc ve svém uvažování. Platí příliš velkou cenu. Promrhají své životy v bezrizikové práci, která je nudí. Bojí se směnit vydělané peníze za radost, zkušenost a dobrodružství. Představují si, že nedostatek peněz jim brání dělat to, po čem v hloubi duše pahnou. Peníze se stávají náhražkou vnitřní bezpečnosti, kterou tato plutonská konfigurace ideálně označuje.

Člověk, který se vydá touto peněžní cestou, často získá velký finanční vliv. Ale budou se někdy cítit bezpečně? Nejspíš ne. Navíc peníze koupené za takovou cenu a z toho důvodu často obklopují laciné okolnosti: náznak zločinu, hanby nebo něčeho, co nesnese denní světlo.

Peníze jsou jen částí obrazu. Přemýšlejte o obrovském množství faktorů, které vám pomáhají cítit se ve světě bezpečněji. Je velká šance, že žádný z nich není ze své podstaty „špatný“, a slepé vyhazování všech záchranných sítí rozhodně není pro mnoho lidí ideální cesta.

Možná pocházíte z tradiční rozšířené rodiny a život v blízkosti všech vašich příbuzných vám dává pocit pohody a bezpečí. Pokud ano, tito lidé jsou součástí vaší sítě druhého domu. Vzhledem k tomu, že tam máte Plutona, musíte zvážit, zda se příliš neopíráte o tu rodinnou solidaritu. Zeptejte se sami sebe, kolik vás vaše závislost na těchto lidech stojí z hlediska intenzity a naplnění. Vyhnuli jste se hledání práce v jiných státech? Přemýšlíte příliš o tom, co si budou myslet příbuzní, když si vyberete přátele, koníčky, systém víry, oblečení? Tyto otázky není vždy snadné vyřešit, ale existuje jeden jistý test: pokud je váš Pluton nezdravý, bez ohledu na to, v jakém domě se nachází, budete ve svém každodenním životě cítit jakousi tupou prázdnotu, bez vášně. Pokud ano a máte Plutona ve druhém domě, platíte příliš velkou cenu za bezpečnost ve svém životě. A s penězi to nemusí mít nic společného.

Léčebná metoda

Pluton ve druhém domě se musí osvědčit v extrémních, intenzivních podmínkách. Vyžaduje to rituál průchodu. Dříve jsme použili barvitý příklad člověka, který opustil nudnou práci a přestěhoval se do Evropy: děsivý zážitek, ale vrací se domů s pocitem, že může dělat cokoli a kdekoli.

Pluton se vysmívá niklakovým a desetacentovým sázkám. Chce to mít na stole velké bankovky. Chce, aby výhra byla proměňující život...a cena je taková, že ztráty jsou potenciálně katastrofické. Abyste si uvědomili to nejlepší, co nabízí váš Pluton ve druhém domě, musíte se vrhnout do děsivých zkoušek. Mnohokrát tyto zkoušky zahrnují čelit vašim největším obavám. Mladý muž by mohl říct svému panovačnému, zahanbujícímu otci, aby se šel bodnout...a riskovat výprask nebo vydědění. Žena by mohla konfrontovat svého šéfa ohledně jeho sexuálních narážek a riskovat ztrátu zaměstnání. Tyto dva příklady zahrnují klasickou plutonskou strategii říkat tvrdou pravdu, z očí do očí, s člověkem, který to možná nechce slyšet.

Muž se silně omezeným zrakem by mohl svůj strach přemoci a vycestovat do zahraničí na experimentální korekční operaci. Čelí vážným rizikům, ale potenciální odměnou je neocenitelný zdroj zraku.

Padesátiletá žena by si mohla vzít životní úspory a peníze použít na financování návratu do školy, aby se stala počítačovou programátorkou. Je vyděšená a „hlasy rozumu“ jí říkají, aby se těch peněz držela jako pojistky na stáří. Místo toho teď investuje do sebe...a její stáří slibuje, že bude mnohem šťastnější a zajímavější a pravděpodobně také prosperující. Směňuje zdroje peněz za větší zdroje obchodovatelných dovedností a sebevědomí, které pochází z přijatých, splněných a přemožených výzev.

Energizující vize

Zajištění je vnitřní stav, nikoli vnější. To je jedna z těch skutečně definitivních pravd, které se snadno ztratí v síti menších pravd. Mít peníze v bance, dobrou práci, úvěry a tak dále určitě přispívají k pocitu bezpečí. Takovou podporou se nesmí opovrhovat, a o svaté chudobě se zde nedočtete nic. Chudoba je pouze vnější stav, a jako takový není ze své podstaty svatější než jakýkoli jiný viditelný stav. Ale opravdové zabezpečení je sebevědomý postoj ke své schopnosti přežít v tomto vesmíru: postoj, že ať se stane cokoliv, je tu skvělá šance, že budu schopen stát na vlastních nohou.

Část tohoto zajištění pochází z praktických zdrojů: z vědomí, že máme řadu dovedností, které nás činí cennými pro ostatní, nebo z vědomí, že jsme propojeni s podpůrnými lidskými sítěmi. Něco z toho pochází z naší vlastní historie: pamatujeme si, že se nám často dařilo improvizovat ve způsobech přežití v nelehkých podmínkách. Něco z toho pochází z vlastnictví správných nástrojů a znalostí, jak je používat. Malá část této sebejistoty se odvozuje od peněz.

Avšak lví podíl sestává z vnitřního pocitu, že jsme dostatečně moudří, dostatečně mazaní, dostatečně vhodní, dostatečně divocí, dostatečně kreativní, abychom se vypořádali s čímkoliv, co přijde. A tato sebejistota může být vytvořena pouze v duchu plutonského podnikání a rizika.

Pluton ve 3. domě

Aréna třetího domu: Vnímání; komunikace.

Pasti třetího domu: Chaos; jazyková zlomyslnost.

V tradici...

...třetí dům je spojen s mluvením a nasloucháním. Tento pojem je obvykle rozšířen tak, aby zahrnoval psaní a čtení. V moderním světě to posouváme o krok dál a zahrnujeme vysílání, počítačové sítě, satelitní uplinky a downlinky, rádio, video, DTP, na co si jen vzpomenete. Lidské nutkání shromáždit data a vyjádřit je: to je třetí dům.

Ale je tu ještě jeden proces třetího domu, který je základem všech těchto způsobů komunikace, alespoň v ideálním případě: myšlení. Zdá se, že toto je dům, který nejlépe odráží všechny mikroobvody samotné mysli: naše obvyklá základní paradigmaty myšlení, jako je „teze+antiteze=syntéza“ nebo „každá pravda má dvě strany“. Planety a znamení spojená s vaším třetím domem vám poskytnou ostrý vhled do těch tektonických struktur, které jsou základem, na kterém spočívají všechny vaše vhledy.

Pojďme o krok hlouběji: před myšlením musí existovat vnímání. Je těžké si představit mysl, která nemá absolutně co vnímat a trávit. Dokonce i embryo v děloze je zaplaveno vnějšími vjemy – světlem, zvukem, matčinou náladovou biochemií. Mohly by se myšlenky vůbec tvořit ve věčně tiché, izolované mysli? Je pravda, že je to vážná filozofická otázka, ale základní logika třetího domu naznačuje, že vnímání, myšlení a nakonec komunikace jsou jakýmsi triadickým psychickým balíčkem. Pokud chcete jeden, musíte přijmout další dva.

Data dovnitř, data ven. To je třetí dům. Co když tato data musí být vždy filtrována přes Plutona? Pojďme se podívat...

Váš vysoký osud

Většina astrologů má za sebou naprosto dojemný zážitek, jak ohromit skeptika. Astrologie funguje; ale téměř univerzálně jsou dnes lidé „vzdělávání“ tak, aby věřili, že tomu tak není. „Takže rok 1981 byl pro vás ve vztahovém životě pěkným rokem, co?“ A skeptikovi spadne čelist.

Jak rychle my lidé vytváříme modely pravdy, věříme jim a pak bezstarostně ignorujeme své vlastní skutečné zkušenosti. Dělají to jednotlivci. Kultury to dělají. Dělají to nepřátelé astrologie – a stejně tak i astrologové.

Váš osud je osudem ničitele paradigmat. Narodili jste se, abyste vytrásli z lidí jejich pohodlné jistoty a učinili je nahými a otevřenými syrové pravdě, která se jim valí smysly, zapíranou a nepozorovanou.

Váš osud je v tomto ohledu neoddělitelně spjat s komunikací. Obecně to znamená jazyk, ať už je mluvený šepem, vysílaný na vlnách, tištěný, rýmovaný nebo zdůvodněný. Někdy lidé s Plutonem ve třetím domě komunikují jinými způsoby, pomocí fotografie, videa nebo kresleného filmu, aby se prosadili. Ať už to má jakoukoli formu, všechno je to komunikace.

A pro vás to musí být zřetelně plutonská komunikace: což znamená, že učení předurčené k tomu, aby vámi procházelo do většího společenství, je často zpočátku svou povahou šokující. Obtěžují lidi, zneklidňují je. Ale tím to nekončí. Končí to tím, že posluchači – ti, kteří jsou ochotni tam zůstat s otevřenou myslí – jsou nabití energií a inspirací.

Mezitím ti, kteří tam nezůstanou, mohou začít plánovat vaše ukřižování. Součástí paradigmatu, které žijete, je nebezpečný příběh o nositeli pravdivých zpráv. Svět bude vzdorovat vašemu hlasu. S tím můžete počítat.

Vaše deformující zranění

Jakákoli planeta ve třetím domě funguje jako zkreslení vnímání. Totéž lze říci o jakémkoli znamení spojeném s vaším třetím domem, zejména o znamení na hrotu domu. Všichni tedy nevyhnutelně pozorujeme své okolí systémem filtrů. Nedůvěřivá osoba s větší pravděpodobností pozoruje temné, tajné motivy v něčím chování, nežli důvěřivá osoba. Na druhou stranu důvěřivá duše rychleji uvidí anděly, jak stojí ve frontě v obchodě.

S Plutonem ve vašem třetím domě máte vrozený percepční⁷⁶ sklon v plutonském směru – což znamená, že od narození jste šikovní v získávání nevyřčených, tabuizovaných nebo popřených energií v jakékoli situaci. Rád bych začal triviální ilustrací. Představuji si vás jako malé dítě, jak sedíte na

⁷⁶ Percepce (vnímání) patří mezi základní procesy orientace člověka. Je to proces odrazu předmětů a jevů, které v daném okamžiku působí na smyslové orgány. RS

večeři na Den díkůvzdání s rodinou. Babička si odříhne. S nikým to ani nehne. Zachovají se zdvořile, jako by se nic nestalo. Avšak vy jste byli ohromeni. Ne, že by to říhání bylo nějakým velkým přestupkem; co upoutalo vaši pozornost, byla dokonalost kolektivního popření události.

Říhání je jen začátek. Existují mnohem temnější reality, reality, na které jste vjemově naladěni instinktem. Táta poslední dobou pije čím dál víc. Sestra je zasmušilá a nepřítomná. Vnímáte to všechno. Popírají ostatní tyto reality nebo je prostě nevidí? Často je to to druhé. „Realita“ je z velké části mytický systém víry a součástí lidského dědictví je mimořádná schopnost vstoupit do sdíleného mýtu o rodině nebo komunitě, a nevidět nic jiného. To platí pro většinu z nás, ale ne pro vás. Psychologicky máte oko soukromého detektiva: pronikavost, vypočítavost a podezřívavost.

Když člověk velmi dobře ví, co vidí, ale nikdo jiný s tím nesouhlasí, rozvine se předvídatelná řada zraňujících událostí. Zde je váš příběh: Nevinně jste promluvili a byli jste za to zbiti. Napadení mohlo být doslovné, nebo mohlo mít podobu toho, že se na vás všichni soucitně zadívali, jako byste přišli o rozum. Poté jste zarytě mlčeli...a tiše se soustředili na negativní vnímání.

To je kritický bod; čím více ostatní popírali ten temný kus pravdy, tím více jste se cítili nuceni ho studovat, tvrdit jej a vnitřně trvat na jeho realitě. Do vašeho systému vnímání tak vstoupilo zkreslení: zaujatost ke zdůrazňování plutonského obsahu jakékoli složité reality.

Vaše navigační chyba

Syrové plutonské reality mají ze své podstaty tendenci vyvolávat v nás vztek nebo smutek. Nebo obojí. Pokud se vaše zkreslující zranění neřeší a nezahojí, obrátí vaši mysl podezřívavým, pochybujícím a negativním směrem. Veškeré vjemy musí nejprve projít tímto domem a tam být filtrovány. Vzhledem k tomu, že jednou z vlastností Plutona je naladění se na děsivé, nepřijemné pravdy, vaše mysl by mohla být ovládána těmito perspektivami.

Vzhledem k tomu, že cokoli ve třetím domě je spojeno přímo s vaším jazykem, budete pak ve své řeči směřovat k hořkosti a hrubosti, hněvivě a nevědomky využívající psychologického vhledu k ubližování lidem. Ve vašem životě bude mnoho nedorozumění a špatné komunikace, a vaše vlastní mysl

bude plná paranoidních, pochybovačných konstrukcí reality, zatímco si lidé kolem vás budou nepochopitelně stěžovat na váš „tón hlasu“ nebo váš „postoj“. Pakliže...nebo pokud je zbytek vaší astrologické povahy velmi divoký, mohou se vás jednoduše bát a nervózně sledovat své chování, kdykoli jste poblíž.

Vaše „paranoidní, pochybné“ interpretace událostí mohou být někdy 100% platné. Tady nejde ani tak o to, že z vaší strany máte sklony k nepodloženým, hororově-fantastickým perspektivám; je to mnohem více spojeno s deformujícím důrazem na plutonství – důraz, který lze vysledovat přímo zpět k vaší rané samotě, když čelíte temnější dynamice života. Byli jste izolováni tím, co jste viděli; mohli jste se upínat k pravdě toho, co vám proudilo smysly, nebo jste mohli přijít o rozum. Byla to vaše volba. Obě možnosti byly velmi reálné. Lepší ze dvou možností spočívalo v lpění na pravdě toho, co jste viděli...ale i tato volba vám ublížila. Jak to? Tím, že nakláníte svou mysl plutonským směrem. Mohli byste strávit život tím, že byste viděli krev, a postrádali květiny.

Léčebná metoda

Jako vždy, když uvažujeme o temné stránce plutonských rovnic, musíme zdůraznit, že tyto bezútěšné možnosti nejsou v žádném případě vašim osudem. Prostřednictvím plutonského procesu zapamatování si pravdy o tom, co se vám skutečně stalo, mohou být rozpleteny a do hry vstoupí vyšší energie. To je čistý Pluton, bez ohledu na to, v jakém domě se nachází: osvobozujeme se tím, že z nevědomí učiníme vědomí.

Pro vás je tento proces zcela svázán s řečí. Součástí léčebné metody třetího domu je rozhovor.

V procesu budování skutečné intimity je stálý tanec. Člověk trochu zariskuje a sdílí o něco trochu více odhalujícího, což je v kontrastu s normální společenskou diskuzí. Druhá osoba reaguje způsobem, který neomylně uznává informaci i riziko. Pak je na řadě druhá osoba a možná se společně dvojice posouvá o něco hlouběji...a posouvá se o něco dále do vzájemné důvěry. S Plutonem ve třetím domě se v tomto konverzačním procesu léčíte. Konkrétně právě ty aspekty vaší povahy, které byly zahrnuty do ticha a izolace zneklidňující, tabuizovanou silou toho, co vnímáte, jsou nyní vítány zpět.

Stručně řečeno, vaše léčebná metoda spočívá ve vyjádření intenzivnějších aspektů vašeho vnitřního života slovy. K tomuto procesu může dojít v hlubokém přátelství, které vyžaduje intenzivní konverzaci. Může k tomu dojít v hlubokém psychoterapeutickém kontextu...i když zde musíme varovně poukazovat na ono plemeno „terapeuta“, který je naplno oddán tomu, že vás nutí do svého „pozitivního“ či „negativního“ systému víry, že prostý, uzdravující akt vyprávění vlastního příběhu spontánně a bez zábran je zmařen.

Psaní je další léčebná metoda, protože psaní je také druh rozhovoru. Lidé s Plutonem ve třetím domě často obnovují svou pravou povahu prostřednictvím žurnalismu či oduševnělé korespondence. Pokud to podpoří zbytek horoskopu, můžeme zde dokonce nalézt uzdravení prostřednictvím poezie, vyprávění příběhů, natáčení filmů nebo psaní románů.

Všechny metody se skládají z jedné techniky: vypravováním svého příběhu.

Energizující vize

Jste mluvčí pravdy. Nebo učitel, v tom nejlepším slova smyslu...což znamená, že vy jste ten, kdo nás šokuje, abychom přemýšleli sami za sebe. To je osud, se kterým jste se narodili. Okolnosti možná udělaly maximum, aby z vás tuto vlastnost vymlátily, ale stále jste tím, čím jste.

Seberte tu sílu zpět silám, které se vás o ni pokusily okrást, a zjistíte, že jste plni ohně a energie. Nic na tomto světě vás lépe nenaplní žářem života, než šance prorazit závoj utěšující falešnosti a povrchní zdvořilosti, která hrozí, že nás všechny promění ve figurky postrádající hloubku a uvěřitelnost.

V tom, k čemu jste zrozeni, je neodmyslitelný prvek konfrontace, ale ne podlost či zbytečná destrukce. Přesto ne všichni budou připraveni vyslyšet váš vzkaz: přijměte to. Dostali jste však tři mimořádné dary: pronikavé oko, nos na vyčenichání popírání a koluze,⁷⁷ a hypnotický způsob vyprávění. Využijte je!

Nakonec to dopadne takto: s Plutonem ve třetím domě musíte získat zpět svůj hlas. A musíte se toho držet, dokonce i tváří v tvář silám, které by vás nutily mlčet.

⁷⁷ Spolu-aktérství, tajné dorozumívání, ztěžování něčeho atd. RS

Pluton ve 4. domě

Aréna čtvrtého domu: Rodinný krb, rod, vázané vztahy, psychologické Já.

Pasti čtvrtého domu: Bezdomovectví, zážitek blízké smrti.⁷⁸

V tradici...

...čtvrtý dům je „Domem rodinného domova“. Ve většině moderních astrologických textů je interpretován v psychologičtějších termínech, jako dům nitra, pocitů, nejhlubších archetypálních kořenů člověka.

Obě perspektivy jsou platné a zcela jistě jsou pojmy „domov“ a „psychologie“ úzce souvisejícími pojmy. Zeptejte se kteréhokoliv psychologa, o čem denně diskutuje. Obecně vzato bude odpověď odrážet věčnou starost o ranou rodinnou dynamiku, jejich vztah k současnému domácímu životu v jeho hrůzách, odměnách či v jeho nepřítomnosti.

Spěte s někým v duchu lásky a zjevení po dobu deseti let a mohli byste opravdu začít poznávat člověka – tedy pronikávat do jeho čtvrtého domu. Všichni máme hlubokou niternost, zahalenou mlčenlivostí a tajemstvím. Nezřetelnost čtvrtého domu není nutné úmyslnou. Spíše je zabudována do základní reality lidské přirozenosti.

Zde je obrázek, který zaručeně vykouzlí úsměv každému dospělému: Dospívající chlapec nadšeně popisuje hluboký vztah se svou šestitýdenní přítelkyní. „Víme o sobě všechno,“ říká. „Chci říct, neexistují absolutně žádná tajemství.“

My, lidé, se pomalu otevíráme jeden druhému jako květiny. A nejvnitřnější okvětní lístky jsou ty plaché, které se odhalují až po letech...pokud vůbec.

Odhalení těch nejniternějších okvětních lístků vyžaduje úroveň mezilidské důvěry, kterou prostě nelze vynutit...nebo věrohodně zaručit v zápalu vášně. Vztah se musí cítit ověřený, pevný a radikálně bezpečný, než podstoupíme takové riziko. Jádrem věci zde není ani tak psychologická intenzita, jako spíše prostý slib, možná nevyslovený, že jsme v tom navždy

⁷⁸ *Near-Life Experience*. RS

spolu. To je skutečný význam *Hearth and Home*⁷⁹ – mýtické paradigma čtvrtého domu, které se v této době přechodných a jednorázových vztahů téměř vytratilo.

Je Pluton ve vašem čtvrtém domě? Pojďme se do toho ponořit...

Váš vysoký osud

Lidský příběh je dlouhý, ale jako jedinci jsme jako komáři, kteří sledují, jak se pobřeží rozleptává. Naše životy jsou příliš krátké na to, abychom měli příliš intuitivní smysl pro celkový obraz. Naštěstí máme všichni dva druhy paměti. První, paměť komára, je krátká a plná detailů života a vzdělání. Druhým je archetypální paměť: celé lidské dědictví, jak dýchá ve vás. Tam vaše vzpomínky sahají mnohem dál.

S Plutonem ve čtvrtém domě jste se narodili a zapamatovali jste si něco, co většina z nás zapomíná: rod, rodinný krb, rodina. Zajištěné, nerozbitné vztahy.

Souhrnně by se nám v těchto odděleních mohlo hodit malé připomenutí. Každý člověk, který kdy žil, má čtvrtý dům. Přeloženo, my všichni do určité míry potřebujeme „rodinu“ – slovo, které musíme široce používat k označení souboru nepochybně bezpečných sociálních vztahů. Rozhodujícími pojmy jsou zde loajalita a celoživotní závazek, nikoli pokrevní příbuzenství. V těchto svazcích se může vyvinout hloubka, často nevyslovená hloubka, ale je méně ústřední. Kořeny, bezpečné útočiště, místo, kde si člověk může rozcuchat vlasy – to jsou klíčové pojmy.

Jednou z velkých neformulovaných bolestí naší současné doby je naše kolektivní ztráta uznání psychologické nutnosti takových kořenů. Rodiny se rozpadají. Lidé opouštějí své přátele a komunity, přijímají práci ve vzdálených státech. Váš osud, i když se může projevit mnoha různými směry, zahrnuje vyjádření vaší moudrosti, zkušeností a instinktů týkajících se tohoto nejzákladnějšího a nejintimnějšího lidského pudu. Tady máte vhled, kde je většina z nás slepá.

⁷⁹ Krb a domov. RS

Vaše deformující zranění

Pojem „dysfunkční rodina“ se v posledním desetiletí stal klišé. Chvíli jsem měl na lednici karikaturu. Bylo na ní vidět hlediště se třemi nebo čtyřmi široce roztroušenými, usměvavými tvářemi, všechny pod transparentem prohlašujícím je za „Dospělé děti normálních rodin“. Po chvíli jsem karikaturu sundal. Ten vtip se nejen vyčerpal, ale začal být až příliš nápadný i na to, aby už byl vtipný.

Samotná rodina je v dnešní době nefunkční. (Ne)věštec by se mohl podívat na vašeho Plutona v domě rodiny a předpokládat, že jste byli bití, sexuálně zneužíváni nebo podrobeni jedovatému náboženskému drilu ve vaší původní rodině. Vzhledem ke smutné realitě moderního světa jsou takové předpoklady často přesné, bez ohledu na umístění nativního Plutona. Podle mých zkušeností je pravděpodobnost takových zranění ve skutečnosti vyšší u těch s Plutonem ve čtvrtém domě. Ještě více se však dozvídáme, když si všimneme, že samotné rodiny jsou často oběťmi proti-rodových energií naší současné kultury, a že škody způsobené rodičům mohou doléhat na děti, a to i bez jakékoli rodičovské neschopnosti či zloby.

Abychom mohli uchopit vaše zranění, možná budeme muset jinými slovy rozhazovat síť šířeji, než se jen bavit temnými myšlenkami o vašich rodičích. Na začátek seznamu, navzdory mým varovným poznámkám, dávám úvahu o přímém, zlovolném ublížení ze strany jednoho nebo obou rodičů: opuštění, zneužívání, zanedbávání a tak dále. Možná je to nejdál, kam musíte zajít. Pokud tato perspektiva nepřináší vhled, doporučuji vám, abyste se zamysleli nad několika obrazy jiného druhu a zjistili, zda se v nich můžete ocitnout:

Obraz páru „zůstávajícího spolu kvůli dětem“. Žádné rvačky, žádné hrůzy, žádná zjevná dysfunkce. Ale co cítí děti ve vzduchu? Co se učí předpokládat o vztazích?

Obraz dvou rodičů, kteří dlouhé hodiny pracují v deprimujících zaměstnáních a snaží se vyjít s penězi. Dělají to částečně z lásky k dětem, ale co je jejich vyčerpání, plochost a nepřítomnost stojí? Co na to dítě?

Obraz vážné nemoci v domácnosti. Opět zde není žádný padouch. Ale co to dítě?

Obraz stresující početné rodiny kvůli démonickým „náboženským“ omezením plánování rodičovství. Výsledná chudoba nebo útlum pozornosti každého dítěte – za jakou cenu?

Časté geografické stěhování, stěhování náročného prarodiče do domu, ztráta zaměstnání, nebezpečné sousedství, kriminální dopady – je toho mnoho, co může rodině ublížit, aniž by jeden z rodičů vykazoval sebemenší známky ďábelského charakteru.

Vaše navigační chyba

Sloupněte vrstvy něčí cibule a přicházíme do čtvrtého domu: Kým jste na nejhlubší, nejvnitřnější úrovni. A s Plutonem jste v podstatě plutonská postava, která je schopná podívat se na spoustu tvrdé psychologické pravdy a vydržet ji.

Tato vnitřní síla je ctností – ale může být také zátěží. Když jste byli malí, naučili jste se přežít. To je dobrá zpráva. Špatná zpráva je, že jste se také naučili jakési ponuré, internalizované samoty. Musím zdůraznit, že toto pozorování, i když si za ním stojím, více než obvykle podléhá úpravám jinými faktory horoskopu. Jinými slovy, můžete nebo nemusíte vypadat, jako byste se naučili té ponuré, vnitřní samoty. Abychom poznali něčí čtvrtý dům, jak jsme viděli, musíme toho člověka důvěrně znát. Sociální Já je další problém, utvářený jinými astrologickými faktory.

Vytvoření rodu a rodinného krbu s jinými lidskými bytostmi je konečným aktem důvěry. Kvůli svému zranění se od ní můžete odvrátit a uchýlit se do své vlastní soběstačnosti. Na této cestě najdeme lidi, kteří se rozhodli žít osamělé životy... a sezdané lidi se šesti usměvavými dětmi a ovčáckým psem: svědomité, velkorysé, ale emocionálně neviditelné pro jedince, s nimiž sdílejí svůj život.

„Kdybych se opravdu otevřel, byli by příliš šokovaní, aby to zvládli“ - to je často domněnkou v kořenech této konkrétní navigační chyby. Ještě zásadněji: „Je ve mně něco obludného a špinavého.“

A přesně tak se dítě cítí, když je jeho instinktivní potřeba bezpečného hnízda zmařena jakoukoli řadou temných obrazů, které na něj zaútočily. Dítě se cítí odmítnuté... a zaslouží si odmítnutí. Výsledkem této plutonské navigační chyby čtvrtého domu je, že příliš mnoho z něčího skutečného života zůstává skryto a nevyjádřeno.

Mnozí z nás znají fenomén „zážitku blízké smrti“, kdy se člověku na operačním stole dočasně zastaví srdce a on nebo ona se později vrátí do našeho světa s příběhy o přítomnosti andělů. Mám klientku, která přežila výrazně plutonské dětství, ale během svého dospělého života se u ní projevilo mnoho symptomů, které popisuji. V žertu nazvala svůj život před léčbou jako zkušenost „zážitku blízké smrti“. Když to řekla, oba jsme se zachichotali. Pak jsme oba velmi ztichli – v tom obrazu zapouzdřila cenu, kterou zaplatila tímto vážným nezpracovaným plutonským zraněním.

Vaše navigační chyba, pokud jí podlehnете, by spočívala v tom, že budete žít život přízraku, neboť váš oheň, intenzita a vidění budou odstraněny z vašeho života, zatímco budete procházet podněty existence. A bez ohledu na vnější vzhled, na psychologické úrovni byste žili život bezcitného člověka, bezdomovce.

Léčebná metoda

S Plutonem ve čtvrtém domě se vyléčíte tím, že si uvědomíte své zranění. To je samozřejmě pro Plutona jednoznačná pravda. Ale pro vás to začíná tím, že si uvědomíte, do jaké míry byla pokřivena vaše schopnost najít, rozpoznat a nárokovat si „své lidi“.

Tento problém je nesmírně komplikovaný skutečností, že v současné době procházíme epochální změnou paradigmatu ohledně toho, co bychom mohli chápat pod pojmem „vaši lidi“. „Atomární rodina“⁸⁰ často propagovaná jako „normální“ v konzervativních kruzích je ve skutečnosti z historického hlediska tak trochu náhoda. Během většiny lidského příběhu byli máma, táta a děti neoddělitelně začleněni do větší sociální sítě prarodičů, tet, strýců, bratranců a sestřenic a tak dále. Nikdo ve skutečnosti neuvažoval o klanových vztazích tak úzce jako dnes vychvalovatelé „rodinných hodnot“. Když to vezmeme izolovaně, „máma, táta a děti“, to by bylo jako myslet na osamělou dešťovou kapku padající z modrého nebe.

O něco dále v lidském příběhu se rodina rozmazává do představy rodu – a to je myšlenka čtvrtého domu, pokud vůbec nějaká existovala.

⁸⁰ Nukleární rodina či též atomární rodina je pojem užívaný v sociologii a antropologii. Označuje se jím model soužití lidí, kdy v jedné domácnosti žije manžel, manželka a jejich děti. RS

Většina klanů, kmenů, rodů včetně našeho, uznává manželství jako vstup do společenství kmene. Zároveň si však typicky uvědomují potřebu jiných metod, jak si nárokovat někoho zvenčí. Většina z nás například zná indiánský rituál stát se „pokrevními bratry“. Mezi původními obyvateli našeho kontinentu se tak drazí přátelé (realita sedmého domu) mohli proměnit v lidi kmene (realita čtvrtého domu).

Vaše léčebná metoda spočívá v napojení na vaše mimořádné a vzácné instinkty týkající se toho všeho. Rozšiřuje se do vašeho hledání nebo vytváření vlastního krbu nebo kmene – a skládáte je jakýmkoli způsobem, který vám vyhovuje; manželstvím nebo bez něj, s dětmi nebo bez dětí, s pokrevními pouty nebo bez nich. Abyste toho dosáhli, musíte odložit svou nepřirozenou připoutanost ke své soběstačnosti a neviditelnosti, a projít ohněm svého vlastního krbu.

Jak poznáte, že jste uspěli? Dvě jistá znamení. Jedním z nich je, že ve svém životě budete mít pár lidí, na které se absolutně a bez pochyby spoléháte: své „pokrevní bratry“ a „pokrevní sestry“. Budou tu pro vás. Vždy. A tento závazek není závislý vůbec na ničem – kromě toho, že ho oplácíte.

Druhé znamení se točí kolem jednoho z nejzákladnějších atributů kmene: že je to místo výchovy. Děti jsou zde archetypem, ale jisté je pouze to, že v pravém rodinném krbu vzniká neodolatelný impuls něco vychovat. Ve skutečnosti to mohou být děti. Ale klidně to může být i zahrada. Nebo jiní dospělí, kteří potřebují pomocnou ruku. Nebo možná extravagantní toulavá kočka.

Energizující vize

Jeden z klíčů k pochopení vnitřní logiky čtvrtého domu spočívá v uvědomění si, že ze všech domů je to ten, který je nejvíce vzdálen realitě v konvenčním, pondělním dopoledním smyslu toho slova. „Realita“ čtvrtého domu je čistě vnitřní a psychologická, s výjimkou případů, kdy se setkáváme s lidmi, kterým absolutně důvěřujeme. A ani tam není nejjasnější obraz intenzivní psychologické konverzace; je to tichý večer u ohně s živoucí sítí „rodinnosti“ a nevysloveného sdílení.

Takže kvůli inherentní subjektivitě a niternosti této konfigurace, pakliže Pluton ve čtvrtém domě zdravě sílí, roste a začíná naplňovat psýché plutonským ohněm, je těžké předvídat, kam tato energie bude proudit navenek. Pravdou je, že se tak široce zakládá na osobě, která vykonala hrdinskou práci a přihlásila se o něj, že se může stát cokoli. Oheň může být nasměrován do jakéhokoli podniku, záleží jen na zálibách jedince, jak se odrážejí ve zbytku jeho horoskopu narození.

V nejčistším a nejjednodušším vyjádření plutonské šťávy čtvrtého domu však energizující vize obecně proudí jedním ze dvou možných potrubí.

První energizující potrubí leží v oblasti nabídky hlubokého psychologického poradenství. Pokud to podporuje zbytek vašeho horoskopu, můžete v této oblasti vynikat a být z ní nabití energií. Získali jste hloubku moudrosti a porozumění ohledně vnitřního světa emocí. Máte talent na rozplétání snů a dalších psychologických symbolů. Můžete mít například hodně dovedností číst astrologické horoskopy a hluboce je spojovat s lidskou realitou. Možná pojedete do Curychu, abyste se stali jungovským analytikem... nebo odjíždíte do Amazonie, abyste studovali u jiného druhu hlubinného psychologa, šamana.

Druhé potrubí spočívá v jednoduchém, revolučním aktu znovuobjevení krbu a domova v tomto osamoceném, nefunkčním světě. V dnešním světě jsme všichni takoví bezdomovci. Kolektivně máme strašnou bolest a zapomněli jsme, odkud pochází. Vy si to pamatujete a jste jedním z lidí na této planetě, kteří jsou pověřeni osudem znovu vytvořit to, co jsme ztratili: prostou radost z trvalé, nezpochybnitelné lásky.

Jsou tací, kteří říkají, že historie se opakuje. Mají pro to dobrý důvod, ale považují tento přístup za depresivní a úzkoprsý. Jistě můžeme také říci, že historie je nekonečně nová a bezprecedentní. Jak bude vypadat rodinný krb, oddané manželství a rodina za sto let? Nikdo neví. Pokud bychom měli odpověď, nemyslím si, že by to typickému televangelistovi⁸¹ příliš vyhovovalo. Právě teď máme jen zranění a chaos – a někteří lidé, jako jste vy, kteří si začínají vzpomínat na některé prastaré pravdy, začínají je magicky spojovat s novými myšlenkami...

⁸¹ Kněží působící na lidi v médiích, zejména v TV atd. RS

Pluton v 5. domě

Aréna pátého domu: Tvořivost; sebevyjádření; obnova prostřednictvím radosti.

Pasti pátého domu: Ztráta promrháním.

V tradici...

...pátý dům se často nazývá „Domem dětí“ a bere se doslova a úzce jako astrologický způsob, jak označovat děti. Tato představa není ani tak špatná, jako spíše omezená. Lidé, kteří mají ve svých nativitách silný pátý dům, se jistě běžně setkávají s dětmi. Možná mají vlastní děti. Možná jsou to učitelé na gymnáziu či návrháři hraček, nebo sociální pracovníci, kteří pomáhají dětem, které byly týrané nebo opuštěné. Ale důraz na pátý dům se také běžně objevuje v nativitách lidí zapojených do kreativní činnosti – hudebníků, herců, malířů. Nebo velmi aktivní, angažovaní lidé s koníčky. Nebo jednoduše v nativitách lidí, které bychom mohli považovat za obzvlášť pestré nebo zábavné.

Společným jmenovatelem nejsou děti ve vnějším, konkrétním smyslu. Je to „vnitřní dítě“ – ta hravá, výrazná, sebeuspokojivá, často sebestředná součást každé lidské bytosti bez ohledu na její věk. Něco uvnitř nás všech je hlučné, nevinné a hladové po pozornosti. Chce to špičkový zážitek a mít ho okamžitě. A pokud se to pokusíme ignorovat příliš úplně, staneme se buď skličujícím, plochým člověkem či nebezpečně výbušným.

Pátý dům má tradičně také varovnou stránku. Je brán jako Dům prostopášnosti. Lidská potřeba mít potěšení a emocionální uvolnění je jako mohutná řeka, která se může vylévat z břehů, což vede k posedlosti a závislosti. Staří astrologové ten vzor rozpoznali: lidé se silným důrazem na pátý dům byli zastoupeni jako hráči, opilci a nenažranci. Netřeba dodávat, že divočejší aspekty lidského sexuálního projevu byly patrné i zde.

Takže se všichni potřebujeme trochu pobavit...ale z pohledu pátého domu, co je na Plutonu tak zábavného? Pojdme to rozluštit...

Váš vysoký osud

Čím se lidé liší od ostatních zvířat? Příliš ne. Fundamentalisté rádi zařazují „člověka“ úplně do jiné kategorie, ale stále častěji vidíme, jak věda i ekologicky uvědomělá populární kultura směřují k poznání, že propast mezi námi a zbytkem života není tak široká, jak si naši předkové představovali. Říkali jsme: „Lidé používají nástroje“ – ale čím dál tím více rozpoznáváme použití nástrojů mezi jinými tvory. A jazyk: ale šimpanzi se učí znakový jazyk alarmujícím tempem a každý, kdo má kočku nebo psa, vám může říct, že má velkou a výraznou slovní zásobu. A co sdílená kultura předávaná z generace na generaci? Podívejte se na kmenové „písně“ velrybích kultur. Cynik může mít trumf: my lidé jsme jedineční v tom, že jsme jediným druhem, který kdy hrozil, že zcela vyhladí život. Působivé – ale opět špatně. Zhruba před miliardou let začaly zelené rostliny pumpovat do zemské atmosféry obrovské objemy hrubě toxické chemikálie, čímž zničily téměř veškerý existující život na planetě. Tou „chemikálií“ byl kyslík.

Jsou lidé vůbec nějakým způsobem skutečně odlišní? Možná ne, ale kdybych měl v debatě obhajovat naši jedinečnost, zapomněl bych na všechna stará tvrzení a položil bych svůj argument na umění. Jsme kreativní stvoření. A dokonce i ti z nás, kteří nejsou aktivně kreativní, stále reagují na umění...a dělají „kreativní“ rozhodnutí, jakou barvu trička si obléknou, jakou pohovku si koupit, který automobil nejvíce lahodí našemu oku.

Umění, jak ho zde používám, je velmi široké. V podstatě se jedná o jakýkoli pokus reprezentovat zkušenost a prostřednictvím této reprezentace ji interpretovat. Žena, která na večírku vypráví vtip, je tedy na stejné lodi jako Georgia O'Keeffe:⁸² vyjadřuje se kreativně.

Umění v nějaké formě baví prakticky každého. Devadesát dva procent z nás tráví velkou část života například před televizí. Většina z nás občas poslouchá hudbu nebo chodí do kina. A samotný požitek nás osvěžuje. Určité umění je zde legitimně jen proto, aby nás rozesmávalo – a nebyl by život bez smíchu těžký? I „hloupé“ umění slouží vážnému účelu. A samozřejmě existuje „vážné“ umění – například filmy a romány, které se zabývají složitými,

⁸² Georgia O'Keeffe byla jednou z největších amerických malířek 20. století. Zaujala významnou pozici v americkém umění, a to nejen díky své tvorbě, ale i způsobem života v divočině Nového Mexika. RS

emocionálně nestabilními tématy. Mohli bychom bez nich být plně lidmi? Bez umělců, kteří pro nás představují tyto aspekty života, bychom byli všichni strašně sami – stejně sami jako truchlící holubice, která tupě zírá na tělo svého druha.

S Plutonem v pátém domě váš osud zahrnuje rozvoj vaší schopnosti dramatizace, reprezentace a sebevyjádření. Je to „kreativní“ v nejširším slova smyslu... ale chci zdůraznit, že kreativita není vždy „umělecká“ v úzkém a zřejmém smyslu. Scvrkává se na energickou, údernou exhibici nějakého vnitřního stavu nebo hodnoty, kterou udržuje srdce. Váš osud znamená barvitě a nevědomě směřovat ego-energii způsobem, který povzbuzuje ostatní, aby na sebe na chvíli zapomněli a ztratili se v identifikaci s vámi. Tak či onak vás to postaví do centra pozornosti.

A jaké je vaše poselství? Nemůžeme to přesně vědět, protože je to především vysoce individuální – o to skutečně jde u kreativního sebevyjádření. Ale víme, že poselství je plutonské: váš osud spočívá v tom, že pro nás symbolizujete temnotu a v ideálním případě pro nás představujete cestu temnotou.

Vaše deformující zranění

Dědeček umírá na rakovinu. Je vyhublý. Chemoterapie ho zbavila všech vlasů. Je bledý jako skvrnitý sníh. Malý Billy je přivezen do nemocnice, aby se rozloučil se svým umírajícím dědečkem. Pro dítě je to velmi dramatický okamžik. Všichni jsou na Billyho něžní a za pár minut může opustit místnost. O několik dní později dědeček zemře.

O měsíc později se shodou okolností koná rodinné setkání. Život se vrátil do normálu a dospělí jsou v obývacím pokoji a mluví, pijí a smějí se.

Dovnitř vejde Billy. Má přes hlavu přetaženou punčochu, která reprodukuje dědečkovu bledou vizáž. Na obličej si nanese pudr a odpornou růž. Líce má vcucnuté. Jako zombie vejde do obývacího pokoje a vysloví dědečkovu jméno.

A dokážete si představit, jaké ohlasy má jeho vystoupení.

Billy následuje nejhlubší impuls svého pátého domu s Plutonem: impuls reprezentovat temnotu. Ale lidé mají z takového čísla smíšené pocity. V tomto případě Billy ve své nevinosti zasáhl všechny trochu moc tvrdě a trochu moc nečekaně. Máma ho vyžene z obývacího pokoje a zanechává jeho příbuzné šokované a omráčené... dokud nervózní chichotání neuvolní napětí.

Tento příběh je dramatický; ten váš nemusí být tak extrémní. Ale v mládí jste byli fascinováni tím, co by svět nazval „morbidním“ nebo „strašidelným“ – ve skutečnosti to byla prostě fascinace těmi aspekty života, které nás všechny znepokojují nebo přivádějí do rozpaků. Velmi pravděpodobně jste za to byli potrestáni buď přímo, nebo odepřením lásky či souhlasu. Řekli vám, ať to držíte pod pokličkou. A to vás ranilo. Ublížilo to vašemu vnitřnímu dítěti – konkrétně to ranilo vaši dětskou spontánnost, vaše bezelstné nutkání dělit se o sebe. A méně přímo toto potlačení ovlivnilo vaši nevinou, svévolnou touhu po zábavě.

Vaše navigační chyba

...může mít mnoho různých podob, částečně v závislosti na povaze zbytku vašeho horoskopu narození. Ty se ale dělí na dvě jasné kategorie. První je nevhodným vyjádřením lidské touhy po kreativním potěšení. Druhým je nepřírozené potlačení této cesty.

V první kategorii rozeznáváme formy „zábavy“, které jsou destruktivní pro vás i pro ostatní. Ve všech příkladech, které následují, pozorujeme jednoho společného jmenovatele: nevědomé nutkání reprezentovat ve svém vlastním tělesném životě temnotu. Na této cestě můžeme vidět člověka, který se soustavně zaplétá do zraňujících, neslušných nebo prázdných sexuálních záležitostí. Můžeme vidět závislého nebo opilce. Můžeme pozorovat člověka, který je morbidně obézní. Nebo někoho v neustálých, samostatně vytvořených finančních dilematech. Jde o to, že všechna tato chování se stávají součástí veřejného „aktu“ jednotlivce; nevědomky symbolizuje temnější, tabuizovanější aspekty života společnosti: přirozený lidský hlad po rozkoši, který se rozhořel.

Takový člověk se může cítit neovladatelný a zahanbený těmito okolnostmi, nebo může zaujmout arogantní postoj „ve tváři“. Ať tak či onak, všimneme si stejných kritických rysů označujících chování jako nevědomé. Chování vyhledávající potěšení moc dobře nefunguje: takový člověk se ve skutečnosti moc nebaví. Existuje zjevná touha, vlastněná či nevlastněná, aby

dysfunkce byla pro komunitu viditelná. A jedinec může být nevyhnutelně uváděn jako „špatný příklad“ ostatními.

To vše je stínovým vyjádřením osudu, který by v nějaké podobě proměnil plutonskou šťávu v umění a sdílel by ji s komunitou mnohem uzdravujícím – a příjemnějším – způsobem.

Druhá plutonská navigační chyba pátého domu spočívá v nepřírozeném potlačování nebo „démonizaci“ stejných kreativních pudů vyhledávajících potěšení. V každé příjemné činnosti je divokost, ve všem, co nás naplňuje ohněm a životem, je stínová dimenze. Člověk by se mohl tak nezvykle a zbytečně vyděsit ze ztráty sebekontroly, že by se uchýlil do odsuzující mokré přikrývky. Pak, zcela nevědomky, vzniká simultánní nutkání omezit potěšení a sebevyjádření v životě všech ostatních. On nebo ona si libuje ve slovech: „Nebudeš,“ a aplikuje je hojně a stejně na sebe i na ostatní.

A ve sklepě, dole v popelu, za tím represivním chováním a divokým, ubližujícím chováním, které jsme prozkoumali dříve, je smutné dítě, které příliš mnohokrát slyšelo slovo „Ne“.

Léčebná metoda

Před mnoha lety jsem se zúčastnil koncertu virtuózního jazzového kytaristy Johna McLaughlina. Měl jsem dobré místo a oči mi lezly z důlků. Sám hraji na kytaru, a přestože mé schopnosti nejsou v okruhu sta světelných let od McLaughlinových, věděl jsem dost na to, že jsem v přítomnosti mimořádného talentu. Jeden obraz mi zůstal v paměti: McLaughlin, jeho tvář zkroucená v extrémní koncentraci, mě oslnil tím nejrychlejším kytarovým vystoupením, jaké jsem kdy slyšel. Pak se jeho tvář uvolnila; podíval se k nebesům s výrazem transcendentální blaženosti – a hrál dvakrát rychleji.

Kreativita má extatickou složku. I když člověk musí vynaložit značné úsilí na zvládnutí technik, nástrojů a řemesel spojených s vybranou formou, existuje místo, kde do rovnic vstupuje magie. John McLaughlin to předvedl na svém koncertě té noci. Bruslař, který překonává sám sebe a podává mimořádný výkon, to dělá také. Nebo herec, který se úplně ztratí a stane se rolí, kterou hraje.

Vaše léčebná metoda spočívá v napojení na vaši latentní kapacitu pro tento druh dionýské tvůrčí extáze. Možná se připojíte k bubenickému kruhu a ocitnete se ve společenství se svými pohanskými předky, ztraceni v rytmickém transu. Nebo se v tichosti chopíte akvarelů a zůstanete vzhůru do čtyř do rána, budete malovat květinovou výzdobu. Na tvaru kreativity nezáleží. Důležité je, že se v ní ztratíte, poddáte se jí, dobrovolně a záměrně se vydáte k té hraně, za níž leží šílenství.

Něco ve vás musí opustit zábrany a vlastního vědomí a naučit se řvát.

Energizující vize

Ve staré velšské kultuře bylo jedno přísloví: „Tři sobě rovni: básník, harfeník a král.“ To se mi zdá jako skvělý postoj, který je zdravý i z psychologického hlediska. Lidská kultura potřebuje inspirované vedení – „krále“ – ale stejně tak zásadně potřebujeme naše „básníky“ a naše „harfeníky:“ naše umělce. Povznášejí nás a inspirují. Utěšují nás v naší bolesti a zármutku a někdy mírní náš smích moudrostí.

Jste plutonský bard; vaše poselství pro nás nemusí být vždy snadné slyšet, ale stejně ho potřebujeme slyšet. Zprostředkujte nám to tedy obratně a elegantně, s krásou, řemeslem a trpělivostí. A vstoupí-li do poselství lehkost a smích, dá se i o tom říci mnoho dobrého. Vaše umění nemusí být „těžké“ pořád; mnohokrát slyšíme pravdu jasněji od komika než od duchovního.

Ale co když se necítíte jako kreativní člověk? Při psaní těchto slov jsem přesvědčen, že existují čtenáři s Plutonem v pátém domě, kterým budou tyto myšlenky připadat cizí. Pokud jste jedním z nich, musím vám říci dvě věci:

Zprvé, pamatujte, že plutonské kreativní sebevyjádření musí být definováno co nejširší. Někdy jde o dobrovolné osobní anekdoty, které zahajují rozhovory o citlivých tématech: „představení“ v každém smyslu. Odhalte v příběhu dost ze sebe a ostatní jsou povzbuzováni, aby učinili totéž... i když tak činí pouze vnitřně. To je vysoká kreativita a léčivé divadlo, stejně jako cokoli, co lze snadněji identifikovat jako „umění“.

Zadruhé, pokud se necítíte kreativní, pamatujte na povahu svého plutonského zranění. Dřívější zkušenosti velkého NE mohly poškodit vaši schopnost plně se odevzdat svým tvůrčím energiím. Jinými slovy, můžete být

mnohem kreativnější, než si myslíte. Pokud v sobě odhalíte tuto tvůrčí sílu, získáte klasickou plutonskou výhodu: smyslné bohatství, prostopášnost, vitální energii. A můžete s tím dělat, co uznáte za vhodné.

Pluton v 6. domě

Aréna šestého domu: Dovednost; kompetence; odpovědnost; učenictví.

Pasti šestého domu: Ponížení; nuda; ostuda

V tradici...

...šestý dům byl často nazýván „Domem služebníků“. Označení je dostatečně vhodné, pokud jej chápeme symbolicky. Poměrně málo z nás už zaměstnává komorníky a komorné, nebo sami touží hrát takové role. Naše demokratická kultura nás nabádá k tomu, abychom se necítili dobře při představě, že máme „podřízené“ — a abychom měli pozitivní fobii z toho, že se na nás někdo v takových termínech dívá.

Jak můžeme spojit starý šestý dům s moderní realitou, jak je skutečně zažívána? Klíčem je dvojí pojetí podřízenosti a pokory. Čemu se podřizujete? A pokuste se odpovědět, aniž byste vnášeli jakékoli zjevně náboženské nebo duchovní perspektivy. Co činíte větším, než jste vy sami, tedy dobrovolně obětujete nezávislost, impuls a osobní potěšení? Před čím se koříte?

Tady je náповěda: Jaké máte plány na pondělí ráno? Ach ano: práce. Většina z nás chodí do práce pokorně, možná bez spalujícího nadšení, ale dobrovolně. A samozřejmě „chodit do práce“ nemusí zahrnovat zaměstnání v jednoduchém smyslu; může to znamenat dostat děti do školy, nakoupit a připravit jídlo. Odpovědnost je klíčovou myšlenkou — a srdcem šestého domu.

Lidská psychika má mnoho potřeb, které musí být splněny, pokud si má zachovat své zdraví a pohodu. Jednou z nich je potřeba zažít pocit kompetence a efektivity: potřeba být dobrý v něčem, co ostatní oceňují. Tento úspěch téměř vždy vyžaduje určitou míru sebekázně a sebeobětování, což jsou základní vlastnosti šestého domu.

Symbolika má další vrstvu, o něco blíže starému pojmu „Sluhů“. Součástí reality života je, že někdy potkáváme lidi, kteří jsou významným způsobem „lepší“ než my. Pokud jste flétnistou, můžete vyhledat učitele, který vám

pomůže zlepšit vaši hru... a ten učitel musí mít dovednosti, které vám chybí, jinak je váš vztah zbytečný. Slyšet hru takového učitele je ambivalentní zážitek: inspirující i pokořující. Na cestě ke kompetentnosti jsou však taková setkání vzácná.

V lidské mysli existuje obvodová deska, která nám umožňuje takové vztahy zpracovávat a přijímat. Ve skutečnosti je potřebujeme, abychom mohli plně realizovat své vlastní potenciály. V moderním světě takové lidi nazýváme „vzory“. Za starých časů to byli „mentori“ nebo „hrdinové“. A pokud se nadřazenost mentora rozšíří tak široce, že přesahuje přenos dovedností do přenosu něčeho zásadnějšího, nazýváme mentora „duchovním mistrem“ či „guruem:“ tedy klasické spojení šestého domu s „učednictvím“.

Váš vysoký osud

Kdykoli se v horoskopu narození vznítí šestý dům, víme, že se díváme na osobu, jejíž osud zahrnuje nějaký druh světové služby. Říkám to sebevědomě, ale váhám nad velkolepostí termínu „světová služba“. Vyvolává obrazy hladovějících mas, a blažených světců, kteří rozdávají moudrost a ryby; ale reality šestého domu jsou vždy méně okouzující. Nevyhnutelně existuje určitý pocit „vyhrnout si rukávy a ponořit se“ do této dimenze života.

S Plutonem je služba, do které se máte ponořit, plutonská, což znamená, že zahrnuje špinavé zákopové války vytvořené temnou stranou života. Jaká jsou zranění v těchto válkách? Kdo jsou ti potřební? Komu z nás, jinými slovy, ublížila lež, sadismus, necitlivost?

V podstatě všichni. A při uvědomění si svého osudu se dotknete spousty lidí velmi přímo. Chcete to udělat; byli jste obdařeni nebo prokleti silným svědomím. Neodmyslitelnou součástí vašeho bytí je touha pomoci zmírnit bolest a beznaděj jiných tvorů.

Jak na to? Zde vstupujeme do delikátní oblasti. Pluton, jak jsme viděli, není ze své podstaty jemná planeta. A přesto by všechna má dosavadní slova mohla naznačovat obrazy dlouhodobě trpících sociálních pracovníků, dobrovolníků v útulcích pro bezdomovce, dobrosrdečných pracovníků charitativních organizací. A Bůh jim žehnej, jeden a všichni...mnoho z nich

ukazuje Plutona v této natální pozici. Pluton však vyžaduje víc. Touží říkat divočejší, méně pohodlné pravdy. Pojmenovat dábly.

Když si uvědomujete svůj osud, můžete nabídnout pohodlí, ale jdete ještě dál. Jsou i jiné bitvy, které se vedou na dvou frontách. Na první frontě vidíme ošetřovatele, který místo účasti zraněných vojáků protestuje proti válce, která je v první řadě zraňuje. Jinými slovy vidíme plutonskou ochotu prolomit tabu a jít přímo ke zdroji bolesti, pojmenovat ji, pokud možno ji vykořenit.

Druhá fronta je ještě tabuičtější, ještě děsivější. Zde spočívá osud ve výzvě lidí, kteří se pasivně podřídili roli oběti. Konfrontovat je. Pojmenovat jejich vlastní slabost a jejich vlastní pohodlnou lež, odvážit se je dostat z jejich pasivity, a získat vlastní oheň.

Vaše deformující zranění

Dětství je instinktivní, dospělost se učíme. Možná. Každý, komu se podaří udržet srdce v chodu, samozřejmě zestárne a projde vizuální kontrolou dospělosti. Ale skutečná dospělost znamená víc než jen dosažení zákonného věku pro pití alkoholu... zahrnuje rozvoj dovedností, převzetí konkrétních zodpovědností, osvojení si řemesla, skládání a dodržování slibů. To naznačuje psychologickou možnost kompetentního rodičovství. Ne každý se rozhodne stát se rodičem, ani tato zkušenost nebude vždy dostupná, a to ani těm, kteří by si ji zvolili. Jde pouze o to, že k dosažení skutečné dospělosti je třeba se naučit základní životní dovednosti a zvládnout psychologickou schopnost podřít vlastní potřeby potřebám druhého.

Nic z toho se neděje automaticky tak, jako se aktivuje sexualita nebo touha po moci. Tyto dovednosti odevzdání se musíme naučit. A musíme se je naučit od někoho, ideálně, dokud jsme ještě mladí.

Totéž lze říci o složitém problému oddělení našich práv od našich povinností. Doposud jsme zdůrazňovali odpovědnost dospělých – schopnost odložit uspokojování svých bezprostředních osobních potřeb a choutek kvůli morálním či etickým úvahám či svým dlouhodobým cílům. Zároveň si musíme uvědomit, že nikdo, kdo se vzdá všech svých potřeb, nezůstane dlouho v dobré kondici. Mezi těmito dvěma extrémy existuje rovnováha a není vždy snadné ji najít. Zeptejte se jakékoli unavené matky nebo otce.

I tuhle rovnováhu se musíme od někoho naučit.

Něco se pokazilo v mentorském procesu ve vašem životě. To je vaše deformující zranění. Co to bylo? Kdo vás zklamal? Žádný astrolog to nemůže vědět. Ale zde je několik možností. Na nejzřejmější úrovni můžeme spekulovat o hrubé nezodpovědnosti ze strany jednoho nebo obou vašich rodičů. Opuštění. Zanedbávání. Aktivní zneužívání. Nebo můžeme klást otázky o kompetenci rodičů. Zde se můžeme dívat na nevinné úmysly: například sedmnáctiletá matka, která se ze všech sil snažila. Pokud půjdeme dál, můžeme si představit rodiče, kteří byli docela schopní a zodpovědní, ale kteří se tak zprotivili břemenu, že dar otrávil. Nebo rodiče, kteří byli přehnaně ochranitelští nebo příliš řídící, či dítě „povzbuzovali“ zahanbujícím chováním vyvolávajícím pocit viny. Nebo kteří nedali potřebné poučení o penězích, sexualitě či čemkoli jiném.

A můžeme jít za hranice rodičovství. Máma a táta rozhodně nikdy neměli být našimi jedinými mentory. Mnoho tradičních kultur klade velký důraz na roli strýců a tet. To dává velký psychologický smysl. Mladí lidé mohou často mluvit s otevřeným strýcem nebo tetou uvolněněji, nežli se svými rodiči; v přirozené formě tohoto vztahu je vždy náznak nemravnosti, zvláštních tajemství a spiknutí. Rozrůstající se mladý člověk se musí začít odtahovat od gravitace domova, ale stále potřebuje dospělé vzory.

Mluvím o „tetách“ a „strýcích“, ale v naší společnosti tito lidé často nejsou ve skutečnosti příbuzní; obvykle jsou to rodinní přátelé nebo důvěryhodní učitelé.

Kde byli tety a strýcové? Došlo v této části vašeho života k „hříchům opomenutí nebo provinění“? Kdo vám ukázal, jak být nezávislým dospělým člověkem se zdravými a život potvrzujícími postoji k autoritám, k jídlu a alkoholu, k sexualitě?

Ještě jedna poslední poznámka: Chci zdůraznit, že absence efektivního vzorování rolí, i když méně zřejmá, je zde stejně destruktivní jako přítomnost skutečně jedovatých dospělých v životě mladého člověka.

Vaše navigační chyba

Dříve jsme hovořili o křehké rovnováze mezi odpovědností vůči druhým a odpovědností vůči sobě samému. Některá z nejzapeklitějších životních dilemat spočívají v nalezení této rovnováhy. Lidské instinkty směřují k sobectví; pochybnosti o tomto tvrzení lze snadno rozptýlit sledováním hrajících si předškoláků. Opakujícím se tématem je „já-mně-moje“.

Lidská civilizace však zčásti závisí na ochotě ke kompromisu, k dávání a k trpělivému čekání, až na ně přijde řada. A to je naučené chování.

Navigační chyba, která vás svádí k odchýlení se od kurzu v libovolném směru: k převzetí příliš velké nebo příliš malé zodpovědnosti. Chování spojené s každou chybou je velmi odlišné; intuitivně si nemusíme všimnout rodinné podobnosti mezi nimi. Pojďme se podívat na obě.

Příliš málo zodpovědnosti: v závislosti na povaze bolestných zážitků ve vašem životě se tato chyba může projevit jako prostá nezodpovědnost. Potíže s udržením si zaměstnání. Vzor poškozování vašich vztahů, přátelství, a dokonce i dětí, zanedbáváním nebo sobectvím. Nedostatečná péče o vlastní tělo. Nikdy neměníte olej v autě, zapomínáte včas platit účty, nepodáváte daňová přiznání...

Může to mít i jinou podobu: nedostatečné výkony. Můžete se ocitnout „uvěznění“ v deprimující, nudné práci. Proč? Protože jste se hluboko uvnitř a napůl nevědomky báli skutečně jít na hranice svých možností. Možná vám nikdo nedal dar jednoduše věřit v sebe, když jste byli mladší a tuto víru jste potřebovali pro normální vývoj. Mimochodem, když se člověk vydá touto cestou, často si vytvoří zřetelně plutonského šéfa: představte si Čingischána v nové inkarnaci, jak se zastaví u vašeho stolu s několika návrhy týkajícími se vaší efektivity.

A co chyby typu „přílišná zodpovědnost“? Zde nacházíme lidi, jejichž povinnosti se promění v jakousi nenasytnou černou díru, nikdy neuspokojenou. Čtrnáct hodin v kanceláři a stále pocit bezprostředního selhání. Oddané a starostlivé rodičovství... ale stále pocit viny, že své děti zklamáváte. Takoví lidé dávají tolik, aniž by si doplňovali vlastní baterie, že dříve či později dosáhnou onoho depresivního, vyčerpaného stavu, kterému se běžně říká „vyhoření“.

Léčebná metoda

Napravit tento konkrétní druh plutonského působení je s pomocí mnohem snazší než bez ní. Nikdy nejste příliš staří na to, abyste si našli mentora, a to je ve zkratce vaše léčebná metoda.

Naše kultura je v mnoha ohledech velmi posilující, ale ne tady. Od nás dospělých se očekává, že převzmemme odpovědnost sami za sebe a nebudeme příliš závislí na ostatních, aby za nás věci vyřešili. To platí zejména pro muže, i když to jistě ovlivňuje i ženy. To, že se dospělý člověk pokoří před druhým člověkem a požádá ho o radu, porušuje nevyslovené tabu.

Další komplikace spočívá v tom, že jakmile byt jen zašeptáme, že bychom potřebovali pomoc, můžeme být obklíčeni. Lidé rádi dávají rady, i když jsou mylné. A není nouze o psychoterapeuty, jasnovidce, guruy a evangelisty všeho druhu a zabarvení.

K vašemu uzdravení přispívají dvě vlastnosti: pokora a rozlišovací schopnost. První je potřeba k tomu, abyste si mohli požádat o pomoc, a druhá je v plné míře potřebná k tomu, abyste odlišili skutečnou pomoc od těch pomýlených, falešných nebo lstivých.

Jak poznáte své skutečné mentory? Zde je vynikající pravidlo. Jelikož je šestý dům tak silně spojen s prací a povinnostmi, je více než pravděpodobné, že vašimi skutečnými pomocníky budou lidé, se kterými se v těchto oblastech přirozeně setkáváte: Spolupracovníci nebo lidé, kteří jsou ve vašem povolání před vámi a u kterých se můžete formálně či neformálně učit. Varianta této myšlenky: vaši mentoři mohou být v oborech, které vás přitahují, i když se v těchto oborech ještě aktivně neangažujete.

Další vodítko: Vaši mentoři jsou plutonikové. Bývají to intenzivní lidé, ochotní čelit znepokojivým myšlenkám a realitě. Nejsou „milí“ – alespoň toto slovo by se nikdy nepoužilo k shrnutí jejich charakteru, i když mohou být docela schopni noblesy a laskavosti.

A třetí vodítko: Vašimi mentory budou lidé, kteří si našli práci nebo vzorce zodpovědnosti, které je naplňují, kterým se s velkým západem oddávají – a od kterých mohou v pátek odpoledne odejít.

Energizující vize

Když den skončí, jaký druh práce nabízí nejhlubší a nejtrvalejší uspokojení? Jistě neexistuje jediná odpověď, která by se hodila pro každého. Můžeme si představit svatého jedince, jak hovoří o ctnostech práce, která „mění svět k lepšímu“. Nakrmit hladové, chránit Zemi. Stejně snadno si můžeme představit motivačního řečníka, který nám vypráví o radostech z realizace vlastní kreativní vize a o tom, jak z ní prosperovat. Pak, pokud bychom hledali nějakou zábavu, mohli bychom představit svatého a motivačního řečníka a nechat je, aby si navzájem popovídali. Svatý by mohl řečníka nazvat „sobeckým“ nebo dokonce „chamtivým“. Motivační řečník by mohl oplatit palbu slovy jako „mučednictví“ či „provinilé dobročinné jednání“.

Pro vás spočívá energizující vize v dvoření se motivačnímu řečníkovi a spojení se světcem. Dříve, když jsme diskutovali o vašem osudu, jsme se zabývali představou, že máte pro svou komunitu něco významného udělat formou služby. Pak jsme zdůraznili, že by to z vaší strany mohlo zahrnovat určité konfrontační chování – že to není jen práce v „polévkové kuchyni“. Vždy, když je Pluton zdravý, je s tím spojena velká vlna ohnivé energie ega...máte zápal do něčeho, natolik spalující, že nemůžete usnout. U vás se energizující vize točí kolem práce nebo dovedností, které ve vás vyvolávají tento pocit. Věříte tomu, co děláte, ale zároveň to prostě milujete. A stává se, že když se budete věnovat této vášni, téměř bez záměru nakonec uděláte něco skutečně užitečného pro vaši komunitu. Může to být tak jednoduché, jako založit firmu, která poskytuje práci lidem, kteří by jinak byli nezaměstnaní... a pak od nich vyžadovat to nejlepší, což jim pomáhá ještě více.

Takové jednání rozhodně není stylem nezodpovědného člověka nebo člověka, který nedosahuje požadovaných výsledků. Stejně tak to není styl tvrdě pracujícího otroka tahajícího pluh. Stalo se vám něco, co vás může jako strašlivá gravitace stáhnout do těchto pastí. Abyste se z jejího sevření dostali, musíte si nejprve sednout s někým, kdo zná lepší cestu, nechat něco vyplynout z jeho očí, kostí a buněk do vašich. Necht' dojde k tomu pokornému, odevzdanému kouzlu a zbytek nabude pocitu nevyhnutelnosti. Než se nadějete, a rozhodně aniž byste to zamýšleli, zjistíte, že jste obklopeni mladšími lidmi, kteří v tichosti hrají roli mentora a předávají věčnou pochodeň.

Pluton v 7. domě

Aréna sedmého domu: Intimita; důvěra; partnerství.

Pasti sedmého domu: Emoční izolace; neustálé mezilidské drama.

V tradici...

... sedmý dům je „Domem manželství“. A to je docela dobrá metafora, ale v sázce je zde něco mnohem většího než manželství. V sedmém domě nezkoumáme nic menšího, nežli naši schopnost intimně interagovat s ostatními lidskými bytostmi. Představuje základní okruh „já-ty“ v lidské psýché.

„Významní jiní“ – to je jeden z těch bolestně správných, bolestně sociologických termínů, které v posledních několika desetiletích charakterizují vývoj anglického jazyka. Je v něm zabudována představa, že svět je osídlen jinou třídou „jiných“, kteří se vyznačují především svou bezvýznamností.

A je to svým způsobem pravda: ne každý, koho v životě potkáme, se k nám opravdu dostane. Ne každý je „spřízněná duše“ – a to je termín, který tu rád používám. Ale nedefinuji jej úzce romantickým způsobem, ba ani úzce šťastným způsobem. Spřízněná duše, jak tento termín používám já, je v podstatě někdo, kdo si zahrává s vaší duší, po jehož kontaktu s vámi zůstáváte zásadně odlišní, než jste byli předtím. A sedmý dům by se dal docela dobře nazvat Domem spřízněných duší.

Zamilujete se. Pokud to překročí fázi námluv do bodu, kdy se skutečně začínáte jasně vidět, vidíte stíny i světlo, pak se rozhodně nacházíte ve vnitřních kruzích sedmého domu. Ale kdykoli se spojíte s někým jiným, jste také v sedmém domě. Začněte podnikat s partnerem a spálíte za sebou mosty: to je sedmý dům. Vytvoříte pouto hlubokého, oddaného přátelství se všemi jeho nevyslovenými sliby: opět sedmý dům. Erotické nebo romantické výměny nejsou v žádném případě středobodem tohoto domu.

Ale co to znamená, když je tady Pluton?

Váš vysoký osud

Intimita je slovo, které se v dnešní době často používá, ale co doopravdy znamená? Možná se k němu dostaneme jasněji procesem eliminace, nežli přímým přístupem. Intimita není totéž co sexualita, ačkoli mnoho lidí se shoduje, že tyto dvě věci spolu vycházejí stejně dobře jako arašídové máslo a džem. Není to totéž jako společné trávení času či soužití.

Všichni jsme po celá desetiletí pozorovali fenomén dvou lidí, kteří sdílejí jednu střechu a stále vykazují jen málo známek skutečné intimity. Není to totéž jako „magie“, „chemie“ nebo „elektřina“ – slova, která si vymýšlíme, abychom popsali obrovský psychický dopad spřízněné duše na nás. Takové zážitky mohou vést k intimitě, ale nejsou totéž.

Samotné plynutí času intimitu nepřinese. Náhlé prozrazující, odhalující záblesky ji také nevytvářejí, alespoň ne okamžitě. Tak o co jde? Nějaká kombinace všech faktorů: záblesky děsivého sebeodhalení ze strany obou lidí v kombinaci s historií, po kterou spolu vydrželi. Pro tento šťastný, rozvíjející se stav existuje jednoduché slovo. Tím slovem je důvěra.

Uskutečnění vašeho osudu zahrnuje důvěru v někoho jiného. Nemůžete to udělat sami. Na cestě k seberealizaci procházíte znepokojivými situacemi, ve kterých musíte dovolit jiné osobě, aby se ocitla v pozici, kdy by se mohla rozhodnout vám velmi silně ublížit. Zdůrazněme zde, že skutečný pocit ublížení není smyslem. Není to povinné a děje se to pouze z nutnosti na nevědomé cestě. Nezbytné je bezbranně se svěřit do rukou jiné osoby a nechat ji, aby na vás měla vliv.

Jde o to, že k realizaci svých plně lidských schopností potřebujete katalytický vliv určitých plutonských jedinců. A abyste ho získali, musíte se rozhodnout být vůči nim otevření, odhalit své nejniternější zranitelnosti a důvěřovat, že se proces vyvine způsobem, který pro vás nakonec bude léčivý.

Vaše deformující zranění

Pravda je silným lékem, a jako u čehokoliv silného, důležité je i dávkování. Není-li pravdy dost, intimita se rozpadá. Zůstane nám forma lásky, ale žádný obsah. Příliš mnoho pravdy – to je obtížnější pojem, ale platný. Pravda může být řečena krutě, hrubým a nevhodným způsobem nebo s manipulativními skrytými úmysly. Pak se stává přinejmenším stejně škodlivou jako naprosté lži.

Některé zkušenosti v jedné z těchto kategorií poškozují vaši schopnost důvěřovat ostatním lidem. Psychologická paradigmatu nám ukazují na vaše „formativní“ léta a vedou nás k úvahám o falši a zradě ve vašich raných rodinných vztazích. Nebo o temnějším využití pravdy v nich. A tato podezření mohou představovat oprávněné směry zkoumání. Ale jak jsme zkoumali v předchozích kapitolách, nesmíme vyloučit škodlivé zkušenosti z pozdějšího období vašeho života či z předchozích životů, pokud je pro vás reinkarnace myšlenkou, která funguje.

Někdo vám lhal a poškodil vaši schopnost důvěřovat. Nebo na vás někdo použil částečnou pravdu, ale bez lásky, omezenou pravdu jako obušek. Nebo někdo na důvěryhodném místě prostě neřekl slova, která bylo třeba říct. A toto zranění nemůžete vyléčit sami. Důsledkem tohoto zkreslení je vaše izolace a poškození vaší schopnosti posuzovat charakteru druhých.

Matka sedí s dospívající dcerou a snaží se najít slova, která by vysvětlila menstruaci. Vzdá to a dá dívce brožuru. Otec se svému synovi nikdy nezmíní o „ptácích a včelách“.⁸³ V obou případech můžeme cítit soucit s tímto neohrabaným a sebevědomým rodičem. Přesto existovaly pravdy, které bylo třeba říct. A ty zůstaly nevysloveny. To je zrada a dítě je tím zraněno.

Táta mámu nenávidí, ale zůstává s ní pro dobro dětí. V domě je velké ticho; děti vědí, že tam je, ale nevědí, co to je či co to znamená.

Billymu je šestnáct. Strýc Harry se ho ptá, jestli v poslední době „někoho má“. Harry se možná ve své poznámce chystá vytvořit nějaký rituál pro

⁸³ Metaforický příběh někdy vyprávěný dětem ve snaze vysvětlit mechanismy a výsledky pohlavního styku odkazem na snadno pozorovatelné přírodní události. Například včely nosí a ukládají pyl do květů, což je viditelná a snadno vysvětlitelná paralela s oplodněním. Podobně viditelnou a snadno vysvětlitelnou paralelou k ovulaci je kladení vajec. RS

vybudování mužského pouta, ale Billy je stydlivý a citlivý kluk. Otázka ho zahanbuje. A má rád svého strýce Harryho a instinktivně cítí, že mezi strýcem a synovcem se má předávat něco zvláštního – a tento jemný instinkt poskytuje dráty, po nichž se přenáší zranění.

Vaše navigační chyba

Pokud zbytek vašeho horoskopu naznačuje vysoký stupeň nezávislosti a soběstačnosti, pak bychom očekávali, že se toto zkreslující zranění projeví jako zveličování těchto autonomních vlastností. Tento jev se může jevit s maskou snadné přátelskosti či chladným postojem poustevníka; opět vám zbytek horoskopu poskytne vodítka.

Pokud je vaše povaha přirozeněji interaktivní a vzájemně závislá, pak bychom očekávali, že zranění bude vyjadřovat jemnější vzorec: Ve vašem životě by se objevily náznaky intimity, ale bližší zkoumání by odhalilo, že ačkoli víte o lidech kolem sebe spoustu emocionálně citlivých faktů, jejich znalosti o vás jsou omezené na obsah, který jim nedává možnost vám ublížit. Samozřejmě, že velká část jejich moci vám pomoci vyjde nazmar.

S nevědomým, neuzdraveným Plutonem v sedmém domě jsou v podstatě k dispozici tři odlišné temné cesty. Vypadají od sebe dost odlišně, ale všechny mají společného jmenovatele – dysfunkci v oblasti důvěry.

První je čistá izolace. Zde se setkáváme s jedincem, který se k něžnosti staví přezíravě. Obvykle mluví jazykem cynismu, pokud jde o lásku a sexualitu, a může velmi dobře využívat nebo zneužívat druhé lidi. Toto vykořisťování může být vědomé, nebo může být popíráno: na tom nezáleží. Výsledek je stejný: stopy hněvu a zlomených srdcí. Na stejné cestě můžeme najít člověka, který se jednoduše zcela stáhne z jakýchkoli „pout“, možná nikomu neublíží, ale přebývá v citovém vakuu.

Druhá temná cesta zahrnuje čistou povrchnost. Postižený člověk může vést rušný společenský život, ale systematicky se vyhýbá jakékoli možnosti, aby se mezi lidmi projevila nabitá psychologická realita. Paradoxem je, že takový člověk má stále Plutona v sedmém domě a bude i nadále přitahovat plutonické lidi do svého života, kteří ho možná vyzývají, aby se otevřel, nebo spíše jen představují některé z ponurých aspektů plutonského chování. Můžeme zde

tedy pozorovat „neškodného člověka“ postiženého dlouhou řadou zrádců, lhářů, záletníků a citových ničemů.

Třetí temná cesta má podobu nekonečného dramatu. Zde nacházíme jedince, který „má v lásce prostě smůlu“. Člověk na této cestě může velmi dobře hovořit o intimitě a jejích složitostech. Zdá se, že je moudrý, psychologicky stálý a zdánlivě obeznámený s většinou brožovaných knih vydaných na téma lásky od roku 1938. Láska se však v jeho životě nikdy doopravdy neuchytí. Proč? V podstatě buď sabotuje každý vztah, nebo je spíše předem sabotuje tím, že si vybírá nemožné, nevědomé a zraněné partnery.

Na každé z těchto cest pozorujeme fenomén sebeobrany, tak či onak. Důvěra se nerozvíjí; není jí přáno. Tajemná alchymie trvalé lásky se nikdy neuchytí. Neexistuje žádná transformace, pouze bolest a vyhýbání se bolesti.

Léčebná metoda

My lidé jsme instinktivně obezřetní, když hrozí pád z velké výšky. Člověk vychovaný do dospělosti v rovinaté krajině by pocítil nervozitu, když by poprvé nahlédl přes zábradlí Empire State Building, i kdyby mu nikdo nenaznačoval, že se tak cítí. Instinktivně jsme sexuální tvorové. Dívka a chlapec vychovaní v naprosté izolaci, poté umístění společně na tropický ostrov: Jaké jsou jejich vyhlídky na cudnost o rok později? Docela mlhavé, myslím. Zpočátku mohou být trochu neohrabaní, ale na věci přijdou.

Pud existuje ve všech tvorech, včetně nás. Lze ho mařit, ovládat, svést na špatnou cestu, zohnout... ale nelze ho zcela vykořenit.

Opuštění a zneužívání dětí jsou realitou, ale na mnohem zásadnější úrovni je v našich genech obsažen instinkt péče a důvěry. Přežití kojence je naprosto závislé na matce. Jak v matce, tak v dítěti se skrývá něžný instinkt, instinkt, který vede k vytvoření pouta hluboké důvěry na straně novorozence.

Tento instinkt musíte znovu najít. Vaše metoda uzdravení spočívá v tom, že nejprve najdete někoho důvěryhodného a pak mu z čiré vůle začnete důvěřovat.

Je zřejmé, že v tomto případě je klíčové dobře se rozhodnout, komu důvěřovat. Vaše přirozeně spřízněné duše jsou plutonští lidé, což znamená, že

jsou intenzivní a odhalující. Na začátku vašeho vztahu s nimi zažijete jakýsi rituál iniciace, při kterém objevíte vážné a znepokojivé otázky. Například otevřené rozhovory o smrti. Nebo o sexu, stárnutí či strachu. Není to ten druh tématu, které se snadno objeví na typickém koktejlovém večírku. Takové spřízněné duše s vámi obvykle navážou poměrně pronikavý oční kontakt – to je ve skutečnosti jeden z nejjednodušších způsobů, jak poznat plutonské lidi.

Ale dávejte si pozor na jejich nevyzpytatelné příbuzné: ty, co touží po moci, samozvané guruy a psychology, sebestředné chodící zraněné, kteří vám chtějí vnutit svou vlastní bolest. Rozlišit tyto dva druhy plutoniků není těžké. Vyšší plutonici budou vždy ochotni vám naslouchat, sdílet s vámi své vlastní nejistoty a učit se od vás. Navíc mají ve svém životě obvykle něco energizujícího, něco, co je naplňuje intenzitou a ohněm. Jejich nižší příbuzní se prozrazují svou neschopností otevřeně přijímat vhled. Co se týče jejich vášní, mohou mít ve svém životě nadšení a touhy, ale většinou se točí spíš kolem vytváření zdání než skutečného zájmu o vnitřní téma.

Nemůžete najít ty správné lidi? Jednou z možností je zapojit se do psychoterapie s doporučeným psychiatrem. Další možností je zapojit se do nějaké veřejné plutonské aktivity a zjistit, koho tam potkáte. Zapojte se do dobrovolnické činnosti v první linii: environmentalismus, idealistické politické cíle, útulky pro zraněné v jakékoli formě. Plutonští lidé se hrnou do těchto míst. Jakmile najdete ta správná, začnete s delikátním, děsivým a časově náročným úkolem postupného objevování šťastného významu slov důvěra a intimita.

Zde je třeba zdůraznit pomalost a trpělivost. Náhlý vrcholný zážitek vzájemného odhalení je slavnou součástí životní cesty, ale neměl by být zaměňován s intimitou sedmého domu. Aby se to mohlo rozvinout, musí oba lidé odhalit své otravné stránky, své bláznivé stránky, své slabosti... celou paletu svého lidství. Společné vysmívání je toho velkou součástí. Být spolu nešťastní a bezradní je někdy jiná část. Dostat se přes stupidní hádku či nedorozumění je asi něco jiného. Dotek je obrovský prvek. Intimita nikdy není jen o sdílení toho nejlepšího z toho, čím jsme...je to o sdílení celistvosti.

Energizující vize

Narodili jste se s mimořádnou schopností hlubokého spojení s ostatními lidmi. Všechny ty milující a důvěřivé instinkty, které jsme popsali v předchozí části, jsou ve vás ve skutečnosti mimořádně silné. Ale něco se rozbilo a byly poškozeny...alespoň tak se to dá říct. Existuje však hlubší pravda. Při výstupu z temnoty se vracíte do jasného světa dne s více, než jste měli při narození. Vaše naivita byla zmírněna; nyní máte vnímání lásky mnohem hlubší než Adam nebo Eva – nebo kdokoli jiný, jehož cesta byla hladší než ta vaše.

Víte, jak se láska může pokazit, jak si můžeme lhát a svázat si životy do osamělých uzlů. Chápete, co je v sázce, když si lidé věří.

Víte o přítomnosti vyděšeného dítěte v každém z nás a o tom, jak toto dítě může někdy za nás rozhodovat.

Chápete ústřední důležitost naší lidské schopnosti být sami sobě důvěryhodní a víte, že to znamená víc než dělat to, co slibujeme, že uděláme. Znamená to také někdy otevřeně naslouchat kvílení milovaného.

Intimita existuje mezi dvěma lidskými celistvostmi. A Stín je součástí balíčku. Když dokončíte své uzdravení, hluboce pochopíte tuto myšlenku, a proto nesete Znamení Poradce. Budete vtahováni do složitých situací jako mediátor, který spojuje lidi, kteří by si jinak mohli navzájem způsobit strašlivou škodu. Jste docela schopni za tuto práci dostat zapláceno, i když to zdaleka není jádro věci. Můžete zprostředkovávat v obchodním kontextu, mezi přáteli nebo mezi milenci. V této roli budete pravdo-mluvcem, a jsou-li lidé připraveni pojmenovat své demony, budou k vám přitahováni.

Tato cesta je pro vás správná. Naplní vás smyslem, účelem a ohnivým nadšením. A je součástí vašeho osudu, dokud nazýváte Zemi svou adresou.

Pluton v 8. domě

Aréna osmého domu: Sexuální pouto; uzdravování; vyrovnávání se s temnotou.

Pasti osmého domu: Emoční izolace; „sedění na vejcích“; zoufalství; osamělost.

V tradici...

... osmý dům měl poněkud zlověstný název: „Dům smrti“. Astrologové v dávných dobách jej spolu s řadou dalších faktorů používali k určení načasování a povahy odchodu člověka z tohoto světa. Z etického i praktického hlediska je to citlivá oblast. Předpovídání něčí smrti může být pro záležitosti nepříjemné. Navíc podle mých zkušeností nejsou tyto techniky příliš spolehlivé.

Přesto je myšlenka na smrt dobrým spouštěčem pro vhledy do osmého domu. Smrt nás znervózňuje; stejně jako všechno ostatní v této části horoskopu. Emoce uvolňované kolem intimní smrti jsou silné: může se objevit jak mystická extáze, tak i kvílející zoufalství. Stejně je to se všemi ostatními terény osmého domu: sex, naše zranění, prvotní strachy a fobie. Zde se zabýváme vším energickým, vášnivým a znepokojivým v lidském životě.

Jádrem pudla je dostat se na hranici svých citů: smrt a láska vás tam mohou dotlačit. Stejně tak dlouhý a těžký rozhovor se sebou samým. Nebo přátelství tak hluboké, že jde nad rámec zdvořilosti a přehnané „úcty k hranicím“ – tedy vztahu, který musí z nutnosti existovat mezi dlouholetými milenci. Kdykoli poctivě a přímočaře jednáme s ublíženými či vystrašenými místy uvnitř nás, jsme v této oblasti.

Jak si asi dokážete představit z předchozího textu, Pluton má zvláštní vztah k osmému domu. Pán podsvětí je naladěný na tyto druhy ohromujících energií. Ve starém hierarchickém jazyce astrologické tradice říkáme, že „Pluton vládne osmému domu“. To znamená, že když je Pluton v tomto domě, je velmi silný. Už jen samotná přítomnost planety v tomto domě vás kvalifikuje jako plutonský typ: hluboký, intenzivní a se sklonem k psychologickému myšlení.

Váš vysoký osud

Před milionem let jsme byli kolem táboráku a hleděli do uklidňujících plamenů, zády k noci. Vyprávěly se příběhy, dělilo se o jídlo. A za námi, v rozlehlé tmě, praskaly větvičky. Pohled přes rameno mohl odhalit pár divokých, žlutých očí. Nacházeli jsme útěchu ve společenství a doufali v to nejlepší. Každou chvíli se něco vyřítilo ze tmy, popadlo nešťastnou tetu nebo strýce a hnalo se zpátky do obklopující noci. A třásli jsme se a zpívali hlasitěji.

Scénář je mytický, nelze jej brát doslova. Jako každý mýtus si vymýšlí fakta, aby poukázal na pravdy. A jednou z pravd je, že být naživu je nejistá a děsivá záležitost. Věci se řítí ze tmy a lapají nás. Hrozná nemoc udeří bez jasného varování. Střelci z aut udeří bez jakéhokoli varování. Milenci odejdou. Děti najdou jehlu nebo pistoli.

To jsou nepříjemná témata. Stejně jako naši mytičtí předkové máme tendenci hledět na uklidňující oheň zády k nim. Dovolte mi, abych hned řekl, že láska je skutečná, radost je skutečná, něha, krása a mír jsou skutečné. Ale stejně tak i tyto temnější prvky.

To víte. Vždycky jste to věděli. Říct, že se s děsivou stránkou života „cítíte dobře“, by bylo hloupé; kdo by taky? Ale vy se s ní cítíte lépe než většina z nás. Narodili jste se s vzácným druhem emocionální odvahy, se schopností snášet silné emoce v sobě či v druhých, a potlačovat běžnou tendenci popírat temnotu.

Když nás život dotlačí na okraj, jak se to dříve či později stane každému, potřebujeme moudrost a klidnou ruku. Potřebujeme někoho, s kým si o tom promluvíme, někoho, kdo bude naslouchat, někoho, kdo nebude příliš spěchat s tím, aby všechny naše pocity zabalil do úhledného filozofického nebo „duchovního“ balíčku. Potřebujeme někoho, kdo dokáže smířit se s nejednoznačností, tajemstvím a enormností života a neuchýlit se k „odpovědím“, které pocity jednoduše zaženou zpět do temnoty. Potřebujeme „kněze“ nebo „kněžku“ v pravém, archetypálním smyslu. Váš osud spočívá v tom, že si nárokuje plné vyjádření této moci.

Vaše deformující zranění

Na večírku vás zahání do kouta žena. Upřímně, smrtelně vážně a bez jakýchkoli podrobností vám popíše chirurgický zákrok, o kterém uvažuje. Po celou dobu jí po klopě pomalu leze pavouk.

Snažíte se předstírat, že vás její monolog zajímá. Snažíte se ze všech sil nepodléhat fascinaci pavoukem. Možná po minutě zmatku zmíníte brouka. Co si pamatujete o rok později? Její příběh? Její jméno? Pravděpodobně ne. Pamatujete si pavouka.

Mysl je taková. Všímáme si nečekaného. Jsme fascinováni makabrozním, nevhodným, tabu. Když jasně vidíme pravdu, zejména tu, kterou ostatní ignorují nebo popírají, máme tendenci ji centralizovat ve svém vědomí. Tyčí se velká, jako pavouk.

S Plutonem v osmém domě jste vždy disponovali vysoce vyvinutým čichem pro temnější, psychologičtější skryté proudy v jakékoli situaci. Jelikož jsou tyto skryté proudy často popírány, měli jste tendenci se na ně soustředit o to intenzivněji. Toto okouzlení ostrými hranami lidských emocí a temnou stránkou lidské zkušenosti je vaší velkou silou i vaším zkreslujícím zraněním.

Prostou realitou ve většině lidských záležitostí je, že tato nevyslovená atmosféra touhy, hněvu nebo strachu má sexuální složku. Pro většinu lidí ve věku mezi dvanácti a devadesáti lety je sexualita v praxi srdcem osmého domu. Všichni máme potlačené touhy, žárlivost, pocity viny, „zlobivé“ myšlenky a fantazie: vysoce nabitý materiál osmého domu, který visí jako hladový duch hned za našima očima.

I když jste byli malí a neměli jste slova ani pojmy pro to, co jste cítili, cítili jste tyto skryté proudy ve světě kolem sebe. Všude hlad a strach. Už jen tato skutečnost je součástí vašeho zkreslujícího zranění: protože ostatní tyto problematické reality obecně neuznávali, vy jste to vyvažovali tím, že jste se na ně zaměřovali. To v této oblasti vytvořilo přehnaný důraz: přehnaný důraz na popírané pravdy, na nevyslovené energie a pudy. Temnotu vidíte jasně, ale ve vašem vnímání se může rýsovat více, než je opodstatněné. A temnota je děsivá.

Pouhé spatření děsivé stránky života by se dalo nazvat zraňující zkušeností, ale pointa je zde přesnější: Jde o to, že spatření temnoty o samotě,

bez pomoci a podpory, je tím zraněním...tím spíše, pokud ostatní aktivně popírali realitu toho, co jste vnímali, nebo prostě nebyli schopni snést ten pohled.

K tomu všemu musíme přidat synchronní princip. Toto vnitřní zaměření na problematičtější a znepokojivější pravdy života se často shoduje se zvýšenou hustotou bolestných životních zážitků: rané zkušenosti s intimními úmrtími nebo nemocemi, setkání s násilím nebo naprostým zlem, sexuální tajemství nebo chronické frustrace, které kazí atmosféru rodinného domova. A tyto zážitky vás samy ještě více zraňují.

Vaše navigační chyba

...může nabývat mnoha různých podob, částečně v závislosti na povaze zbytku vašeho horoskopu. Všechny je můžeme rozluštit jedinou meditací: k čemu slouží Nevinnost? Protože pokud pro ni existuje nějaké využití, potenciálně se nacházíte v určitých potížích. Vaše nevinnost zmizela brzy, pokud jste ji někdy měli. Jednoduše nejste od přírody „nevinný“ typ.

(Mimochodem, tato myšlenka by neměla být vykládána jako prohlášení o vaší vině! Slovo nevinnost zde používáme k označení něčeho bližšího „nevinnosti“ dětí – naivity, nezkušenosti, bezelstné důvěřivé vlastnosti.)

Nevinnost nám umožňuje vrhnout se po hlavě do životních zážitků. Umožňuje nám nastoupit na horskou dráhu bez zaváhání. Například první manželství se obvykle uzavírá v duchu značné nevinnosti: kdo by mohl pochopit obrovskost této výzvy, aniž by ji sám ochutnal? Děti často přicházejí do našich životů, když sami nejsme daleko od dětství: opět máme obvykle jen mlhavé představy o tom, do čeho se pouštíme.

Je to všechno opravdu tak špatné? Možná ne. Možná, že z evolučního hlediska je něco pozitivního na tom, když se vrhneme do života s naivní důvěrou, že všechno dopadne dobře. Možná bychom bez této vrozené nevinnosti byli ochromeni a báli se pohnout. Jistě každý, kdo má oči dokořán a kdo stále bez obav důvěřuje životu, se těší větší než běžné porci čisté víry.

Vaše navigační chyba je samozřejmě dobrovolná. Ale pokud jí podlehnete, stanete se opatrnými a váhavými a postupně se vyvinete v náladového a zamyšleného člověka. Vaše postoje mohou být řízeny strachem a

obavami či ochromeny extrémní opatrností. Můžete se ocitnout v emocionální izolaci, bez nikoho ve svém životě, s kým byste si mohli promluvit na přirozené a otevřené úrovni. Tento syndrom se může projevovat v různých oblastech, ale tou jedinou, která se týčí nad ostatními, je potenciální zkreslení vaší schopnosti navazovat sexuální vztahy.

V „nevinném“ sexuálním spojení odhalujeme bez váhání mimořádně intimní detaily o našich životech a myšlenkách ... dlouho předtím, než se setkáme s temnějšími dimenzemi charakteru našeho milence. Zdá se, že vesmír takto zařídil naši mysl, a možná z dobrého důvodu: ocitáme se hluboce spojení s milencem dříve, než budeme mít velkou šanci skutečně uvažovat o tom, co děláme. A pak jsme v tom, musíme se s vztahem vypořádat a možná vyrůst mnohem víc než člověk, který by viděl nebezpečí jasněji v raných fázích...a moudře utekl.

Mohli byste se dostat do pastí paradoxní existence: přirozeného poradce pro vztahy, který si nedokáže přizpůsobit svůj intimní život. (A „poradcem pro vztahy“ nemyslím nutně někoho, kdo za to dostává zapláceno. V této oblasti máte dovednosti a ty budou uznávány a využívány, i když jste dispečerem pro kamionovou společnost.) Tohoto pochybného cíle byste mohli dosáhnout systematickým výběrem partnerů, kteří jsou „bezpeční“ – to znamená lidi, které snadno přechytračíte nebo přeanalyzujete, nebo kteří nemají dostatečnou intenzitu, aby se vám vyrovnali, nebo kteří jsou oslabeni vlastním zraněním. A pak můžete trpět frustracemi, které jsou s takovými omezenými vztahy spojeny.

Proč byste si něco takového dělal/a? Ze strachu. Z nedostatku nevinnosti. A tyto dvě myšlenky jsou stejné: vrcholem nevinnosti je nebát se lidské lásky.

Když píšu tato slova, uvědomuji si nutkání je upravit nebo smazat. Ale neudělám to. Jakkoli negativně to zní, tvrzení, že se lidské lásky máme bát, vyjadřuje pravdu o životě. Láska nás povznáší a dává smysl naší existenci, ale někdy nás také velmi zraňuje. Každý má temnou, nebezpečnou stránku – zraněnou stránku – a v hluboké intimitě se tato ostrá, sžíravá energie jistě projeví. Říct, že se takové eventuality nebojíme, je stejně „nevinné“ jako říkat, že se nebojíme vzteklého psa či teroristy s divokým pohledem.

Stručně řečeno, to, co jste instinktivně vnímali ohledně děsivé stránky života, může potenciálně postavit zeď kolem vaší duše. Nic se dovnitř nemůže dostat a zranit vás – ale nic se ani nemůže dostat ven.

Léčebná metoda

Bolestí a strachem poháněné síly ničení v tomto světě mohou zmrazit i ta nejodvážnější srdce. Pokud o tom byť jen na okamžik pochybujete, vzpomeňte si při čtení těchto slov na nejnovější zvěrstva v jakékoli válce, která se odehrává. Lidská schopnost vyvolávat hrůzu se zdá být neomezená a nenasytná.

Ale existují i jiné síly. V každém stínu vidíme známky světla. Lidské bytosti nadále milují, doufají, sní. Stále se o sebe staráme. Prostoduší lidé si vytvářejí obraz „dobrých lidí“, kteří odstraňují zlo způsobené „špatnými lidmi“. Moudří rychleji vidí obojí v jednom těle. Většina z nás přispívá k souhrnu bolesti ve světě – a k souhrnu odpuštění, uzdravení a lásky. Obojí jsou impozantní síly a je zaslepením ignorovat kteroukoli z nich.

Dítě je vychováváno v násilném, crackem zamořeném ghettu. Nakonec je odebráno a umístěno do pěstounské péče. Probojovat se skrz jeho ulitu nebude snadný úkol. Bude to chtít víc než jen dobrý přístup. Bude to vyžadovat něco, co se více podobá magii... kvalita očního kontaktu, ulitou drásající intenzita lásky. Neexistuje mnoho účinných slov pro tyto konkrétní lidské potenciály; existuje určitá naléhavost, „šmrnc“, který můžeme do naší lásky vložit, vlastnost, která umocňuje léčivou sílu této lásky. Ne každý chápe, o čem tu mluvím, ale s vaším Plutonem v osmém domě věřím, že to chápete.

Vaše léčebná metoda je dvojí. Zaprvé, musíte se otevřít a přijmout od někoho spalující, láskyplnou intenzitu. Zadruhé, musíte ji nabídnout zpět. Právě v tom nestřeženém, široce otevřeném sdílení čiré životní síly je potvrzena, a je potvrzena vaše pravdomluvnost, pronikavost. Podstatou věci je, že musíte prožívat nejen svou schopnost milovat, ale i svou anděly poháněnou, čarodějnickou schopnost nahlédnout do duše druhého. A paradoxem je, že nemůžete otevřít okno, aniž by se do vás druhá osoba nepodívala.

K této interakci může dojít v hlubokém terapeutickém kontextu. Může se stát v mimořádném přátelství. Nejsnadněji a nejpřirozeněji se však odehrává v rámci osmého domu: v posvátné sexualitě, tváří v tvář smrti nebo hrozně

ztrátě, nebo v jakékoli jiné lidské situaci, kde emocionální energie je tak silná, že se nemůžete ubránit třást.

Energizující vize

Tibeťané nazývají své učitele „Rinpoče“,⁸⁴ což znamená „Velevzácný“. Tento termín má mezi buddhisty specifické důsledky a rozhodně jde nad rámec pouhého naznačení, že je někdo prostě laskavý a bystrý. Přesto jste se narodili se schopností být jedním z „Velevzácných“ ve své komunitě, jedním z lidí, kteří jsou tu s vhodnými slovy, vhodným dotekem, vhodným tichem v dobách zoufalé nouze.

Máte hluboké instinkty tváří v tvář krizi a ztrátě. Můžete mít klidně léčivé dary nebo věštecké schopnosti, které se objeví, když jsou potřeba. Prosperujete, když se život stane intenzivně reálným, a můžete pomoci i ostatním, aby prosperovali. Nosíte v sobě archetyp šamana, léčitele, mága, dobré čarodějnice, kněze, kněžky, duchovního... vyberte si svůj titul. To vše jsou různé způsoby, jak označit lidi, kteří mají schopnost být „u toho“, je-li život těžký či extrémní, a my jsme tlačeni na své limity – nebo za ně.

Na té cestě leží obrovský rezervoár čisté životní síly. Tam leží vaše horlivost, váš hlad po životě, vaše touha po existenci. V této intenzivní říši nacházíte energizující vizi, která vás zušlechťuje a dává smysl a směr vašemu pozemskému příběhu.

⁸⁴ Rinpoče (tibetsky རིན་པོ་ཆེ) je titul, který bývá používán v buddhismu k uctivému oslovení lámů. V překladu rinpoče znamená „velevzácný“ či „ctihodný“. RS

Pluton v 9. domě

Aréna devátého domu: Hledání pravdy.

Pasti devátého domu: Fanatismus; nihilismus.

V tradici...

...devátý dům nesl poněkud romantické jméno. Byl to „Dům dlouhých cest“. Implikovalo to mytické hledání, cestu do podivných a nebezpečných míst, cestu, z níž se člověk vrátí, pokud vůbec, jako změněný člověk.

Devátý dům byl také spojován s náboženstvím... a to není takový skok od cest, jak by se na první pohled mohlo zdát. Náboženství je lidský pokus dát životu smysl nebo objevit jeho smysl. A o životě se učíme tím, že ho žijeme – tím, že tuto „cestu“ plně přijmeme a podnikneme. Jak uvidíme, právě tento „náboženský“ rozměr devátého domu je skutečně jádrem věci.

Navíc nic tak nezpochybní a nezaostří naše vlastní přesvědčení jako setkání s jejich vášnivě zastávanými alternativami. V průběhu lidských dějin byla taková setkání obecně obtížně dostupná. „Multikulturalismus“ byl vzácným jevem; kultury měly tendenci být monolitické, s určitým souborem obecně přijímaných hodnot, morálky a mytologií, které je spojovaly v jedno. Aby člověk zažil plnohodnotnou realitu alternativních perspektiv, neměl dlouhý seznam možností. A cestování bylo na seznamu hodně vysoko. Stačilo opustit město. Jít mezi cizince, „pohany“, „nevěřící“. Mohlo dát „vzdělání“, které jinde nebylo k dispozici, alespoň dokud by se „vzdělání“ nestalo široce dostupným – a to je další tradiční význam devátého domu: univerzity, učení, vědecká erudice. S těmito pojmy úzce souvisela myšlenka šíření znalostí. Proto je devátý dům spojen s vydavatelským průmyslem... a koho kniha nikdy nezavedla na „dlouhou cestu“?

Ale všechno se vrací k nekonečnému hledání smyslu, vzorců a významu v našich životech: k našim „náboženským“ potřebám. Co to znamená, když zde máme Plutona?

Váš vysoký osud

Život se sotva automaticky zdá smysluplný. Většinu času se jen potýkáme se svými povinnostmi a zápolíme s okolnostmi. Kterého upřímného, přemýšlivého člověka občas netrápila ta věčná otázka: Proč se obtěžovat? Jednou jsem viděl karikaturu, ve které se Všemohoucí zjevil ve vidění utrápenému muži. Jeho vzkaz zněl: „Vesmír existuje proto, aby tě otravoval!“ Tento vtip jsem si nedal na ledničku. Asi mě trochu moc zasáhl.

Tváří v tvář zdánlivé nesmyslnosti života se přirozeně obracíme k náboženství – a tím slovem nemyslím jen katolicismus nebo Islám. Mám na mysli cokoli z „věcí, v které lze věřit“, které lidstvo vymyslelo. Věda pro některé z nás slouží tomuto účelu. Umění slouží jiným. Humanitismus může vyhovovat jednomu člověku, zatímco vydělávání milionu dolarů může stačit jinému. A každé z těchto „náboženství“ má nejen své stoupence, ale i své mluvčí. Říkejme jim Učitelé, Vzorové, Kazatelé... jakkoli. My lidé je instinktivně vyhledáváme. Chceme muže nebo ženu, kteří by pro nás ztělesňovali ideál, a kteří by k nám autoritativně a sebejistě hovořili o morálním nebo metafyzickém rámci života.

Vaším osudem je být takovou postavou. Zodpovědnost je zde obrovská. Kdykoli hovoříte o správném a špatném, nebo o smyslu života, lidé vám přirozeně naslouchají. Je to, jako by z vás něco vyzařovalo, jakési poselství od Boha, které říká: „Berte vážně, co tento člověk říká.“ A pokud šíříte myšlenku, že život je beznadějný chaos odehrávající se v náhodném vesmíru, lidé budou tímto úhlem pohledu silně ovlivněni.

Můžete to udělat mnohem lépe, ale nejdříve se musíte postavit čelem...

Vaše deformující zranění

My lidé jsme jako opice docela chytří. Mám podezření, že tato perspektiva není nijak zvlášť vzdálená od toho, jak se na nás dívají andělé. Jsme vynalézaví, mazaní a kreativní, ale naše znalosti o tomto rozlehlém, mnohorozměrném vesmíru jsou nesmírně omezené. Když v neděli ráno kazatel vystoupí na kazatelnu a začne bouřit o podstatě a účelu života ve vesmíru, představuji si, že se andělé dobře zasmějí. I když má kazatel srdce na správném místě, jeho hlava je stále uvízlá v trojrozměrném, časově omezeném světě.

Ale kázání je jeho práce a je na ni hrdý. A když byl mladým seminaristou, hluboce ho inspiroval učitel, který nebyl starší ani moudřejší než on sám. Jakékoli pochybnosti, které měl o svém zděděném systému přesvědčení, tento učitel rozptýlil.

Navíc mu kongregace za jeho pochybnosti neplatí; chtějí jistotu, srozumitelnost a sebevědomí – nazývají to „vírou“.

Je běžným poznatkem, že náboženství způsobilo v tomto světě více krveprolití a bezcitného, samolibého sadismu než peníze, sex a územní choutky dohromady. Lidé dělají věci pro „víru“, které by z žádného jiného důvodu nesnesli. A jejich „kazatelé“ je k tomu povzbuzují „poselstvími od Boha“.

S Plutonem v devátém domě tohle všechno instinktivně vidíte. Máte schopnost skeptika klást ty správné, nepříjemné otázky. Reflexivně zpochybňujete předpoklady, na nichž stojí jakýkoli metafyzický karetní zámek, který je vám předložen. Máte obzvláště ostražitě oko, pokud jde o pozorování „kazatelů“, vyčenichávání jemných pastí, které jim nastražuje jejich vlastní ego, a míst, kde jejich Stíny pronikají do chování.

Když jste byli mladými, bylo vám předloženo náboženství a důrazně vás povzbuzovali k jeho přijetí. Toto náboženství nemuselo být konvenční – mohla to být liberální nebo konzervativní politika, vzdělání, peníze, téměř cokoli. A vy jste cítili něco prohnílého a pochybovali jste...nebo zpočátku hluboce věřili, a tím jste se připravili na tvrdší pád.

Synchronistické principy zde často naznačují raný kontakt s obzvláště zlými příklady náboženského nebo morálního pokrytectví či jinými, podobně deziluzivními zážitky. Pedofilní kněz. Záletnický guru. Přidáme-li k tomu guláši takové vnější životopisné události, vaše plutonská výchova k temné straně náboženství byla o to intenzivnější.

Ať už příběh čteme jakkoli, vaše deformující zranění je naučenou reakcí pochybností, cynismu a váhání věřit.

Vaše navigační chyba

Ti z nás, kteří jsme vychováni v křesťanské tradici, znají příběh o Kristově setkání s římským místodržitelem Pontiem Pilátem. Evangelijní zprávy vykreslují Piláta ne ani tak jako špatného člověka, ale spíše jako slabého. Zdá se, že je motivován poskytnout Ježíši cestu ven z ukřižování, kdyby se s ním Ježíš trochu domluvil. Ale Ježíš to samozřejmě neudělá. Ke konci jejich dialogu se Pilát zoufale ptá: „Co je pravda?“ V nedělní škole jsme povzbuzováni k tomu, abychom to vnímali jako příklad Pilátovy zrádné povahy, ale ve skutečnosti je to docela dobrá otázka.

Co je pravda? Svět je plný lidí, zlých nebo jen důvěřivých, kteří vydělávají velké sumy na tvrzení, že dávají odpověď. Na to jste přišli ještě předtím, než jste byli velmi dospělí, a takoví paraziti vám vaří krev.

Ve svém nutkání nenechat se znovu oklamat a zároveň odhalit podvodníky se můžete dopustit několika zásadních navigačních chyb.

První chyba spočívá v přijetí pochybností a cynismu jako svého „náboženství“, a bez uvědomění si, že jsou stejně úzké a omezené jako jakákoli jiná nauka. A zdaleka ne tak povznášející, dodali bychom. Člověk pod vlivem tohoto dogmatu bude žít život plný strachu a bude váhat sklidit skutečné radosti lásky, dobročinnosti a společenství. Může se stáhnout od skutečných zdrojů inspirace a odvrátit se od potěšení a výhod prosté víry.

Druhá chyba spočívá v nevědomé reakci na „náboženství“ z dětství – a fanatickém přechodu k jinému učení, které je od rodného náboženství tak vzdálené, jak jen může být: klasický krok „z pánve do ohně“. Táta byl pravicový podnikatelský kapitalista; dcera je levicová marxistická sabotérka. Joe byl vychován v duchu Bible,⁸⁵ ale pak objevil zoroastrismus. Ať už skončíme kdekoli, pokud se ocitneme v sevření této chyby, jedna možnost je jistá: kazatelé nového náboženství se ukážou jako stejně či nebo morálně vinní jako kazatelé, s nimiž jsme vyrůstali.

Třetí možnou chybou je stát se inkvizitorem, ať už se jedná o všechna náboženství, nebo o náboženství vlastního dětství. V tomto směru se člověk horlivě a fanaticky snaží zdiskreditovat víru při každé příležitosti. Útoky mohou

⁸⁵ V originálu „pentekostální“ = striktně se řídící podstatou Bible. RS

být velmi dobře přesvědčivé; naše obavy z nich spočívají spíše v úvaze o jejich motivaci a jejich přínosu pro útočníka. V takových útocích je obvykle velký prvek nevědomého hněvu a nedosahují ničeho, co by někomu zlepšilo život.

Čtvrtou chybou je pokus uniknout celému problému a ve skutečnosti se vyhnout svému osudu. Lze to ale podat docela dobře: „Každý si na to musí přijít sám. Kdo jsem, abych soudil? Všichni bychom měli prostě důvěřovat svému vnitřnímu vedení.“ To jsou v mnoha ohledech jistě chvályhodné myšlenky. Něco jim ale uniká. Všichni nosíme boty, ale ne každý je stvořen pro to, aby byl ševcem. Většina z nás řídí auto, ale jen málokdo z nás dokáže opravit brzdy nebo zapalovací systém. Podobně ne každý je nastaven na to, aby chaos každodenního života zredukoval na několik spolehlivých morálních principů. To je stejně tak vrozená, jedinečná dovednost jako dovednost ševce či mechanika. A ne každý ji má.

Jste mentálně naladěni na to, abyste byli filozofem. Máte v sobě tyto instinkty a reflexy. A nejste jediným člověkem, kdo to ví – každý, kdo si vás začne prohlížet, dojde ke stejnému závěru. Takhle to funguje s Plutonem. Ať se vám to líbí nebo ne, jste připraveni na takový osud a lidé vás budou vidět skrz tento filtr. Budou od vás přijímat morální vodítka, ať uděláte cokoli.

Léčebná metoda

První část vaší léčebné metody je jednoduchá, ale naprosto nezbytná pro uzdravení vašeho osudu. Musíte fyzicky opustit zemi svého narození.

Tento odchod nemusí být nutně trvalý, i když často je. Nevyžaduje ani překračování mezinárodních hranic; kulturní hranice zde mají větší význam než ty politické. Pokud jste rodilým Kalifornňanem, mohlo by být řešením přestěhování do New Hampshire.

Jde o to, že na kulturním šoku je něco osvobozujícího a osvěžujícího. Vaše zranění v devátém domě jsou spojena s „náboženstvím vašeho lidu“ – vaší církví nebo chrámem v mládí, nebo kolektivním postojem vaší etnické skupiny, vašeho sousedství či vaší širší rodiny... nebo jakoukoli kombinací takových faktorů, které byste mohli shromáždit. Už jen to, že se z takového prostředí vzdálíte, vyčistí vzduch. A v tomto čistém vzduchu začnete přirozeně myslet svěžeji.

Druhá část vašeho uzdravení zcela závisí na tom, zda se vydáte na cestu vzdělávání. To může zahrnovat i přijetí do formálního studijního programu s diplomem, který si pověsíte na zeď. Stejně tak to může mít méně oficiální formu, jako například když se člověk rozhodne zvládnout astrologii a horlivě se oddá náročnému intelektuálnímu cvičení, které s tím souvisí. Opět jde o posouvání hranic, rozšíření vědomí za úzký rámec raného života.

Synchronistické principy tvrdí, že během cestování daleko od domova a získávání vzdělání se setkáte s náboženstvím, které vám vyhovuje. To je součástí utváření vašeho osudu. Třetím krokem k uzdravení je jeho přijetí. „Náboženstvím“ označujeme světonázor či morální perspektivu; soubor hodnot, podle kterých máme žít. Může, ale nemusí to být náboženství v obvyklém slova smyslu.

Náboženství, které vám bude nejlépe vyhovovat, bude samozřejmě plutonské – to je to, co odpovídá vaší povaze. Jak takový systém víry poznáme? Pro začátek, plutonské náboženství je takové, které se nerado dívá na pochybnosti jako na hříchy; bude povzbuzovat ke kladení otázek, zkoumání a výzkumu. Je to náboženství, které uspokojivě vysvětluje problém zla ve světě; žádné filozofie blahopřejných pohlednic nebudou fungovat. Je to náboženství, které povzbuzuje a podporuje introspektivní psychologickou sebeanalýzu a neoddělitelně ji spojuje s pojmem duchovního hledání. Typicky se energicky a obsáhle zabývá realitou smrti a procesu umírání a bude ochotno přijmout pozitivní názory na duchovní potenciál, který je vlastní vědomě řízené sexualitě.

Všechny tyto pojmy jsou jednoduše plutonické; plutonické náboženství, které je pro vás přirozené, je všechny do jisté míry přijme.

Energizující vize

Co jsme, když ničemu nevěříme? Co by byl život, kdyby se všechno zredukovalo na bezvýznamnost? Co by zůstalo? Jen chuť k jídlu...

„Nejen chlebem bude člověk žít,“ řekl Ježíš. A je to jednoduchá pravda. Potřebujeme víc než jen chuť k jídlu. Potřebujeme účel a smysl. Ale pokud, jak říkají někteří unavení moderní intelektuální teologové, účel a smysl jsou čistě lidskými výtvary, pak to všechno zní trochu prázdně. Proč se tím obtěžovat?

Podstata je následující: ve svém nitru víte, že život má smysl. S touto jistotou jste se narodili. Některé rané zážitky zklamání z vás tuto víru málem vyrazily, ale ta se jen dostala do podsvětí. Použijte své léčebné metody a víra bude vzkříšena. A bude z vás vyzařovat. A této víře je dána integrita a legitimita vaším vlastním silným závazkem pochybovat.

Jak podivně zní tato věta z běžného náboženského hlediska! Ale vaše ochota zpochybňovat sebe i všechny ostatní, vždy jít hlouběji, vždy nechat pravdu být víc než to, co už víte, tyto vlastnosti vás vytahují z bažiny, která tak často stahuje evangelisty a amatérské guruy.

Jste povoláni promluvit jako jeden z morálních hlasů vaší komunity. A dokud jste ochotni zůstat ve spojení se svým vlastním plutonským stínem, nesklouznete k pouhému moralizování. Potřebujete oživení? Tak se zase vydejte na výpravu! Cesty vám protkají vědomý život a každá z nich trochu posune vaše duchovní hranice.

Pluton v 10. domě

Aréna desátého domu: Postavení; kariéra; osud; vedení.

Pasti desátého domu: Pokrytectví; selhání; pouhá extravagance a povrchní předvádění; tyranie.

V tradici...

...desátý dům se často nazývá „Domem pověsti“. Astrolog před pěti sty lety mohl dostat otázku: „Jsem v dobré pověsti u burgundského vévody?“ Středověký astrolog by se pak správně podíval na stav klientova desátého domu a dal mu odpověď: „Ne, chce tě setnout, a kromě toho i tvého prvorozeného.“

Specifika předchozího dialogu jsou nesmazatelně poznamenána duchem minulé kultury, ale přeložme si to do moderní terminologie. Na koktejlovém večírku se dva lidé setkají a začnou věčný proces vzájemného hodnocení. Zde je jedna otázka, která se téměř zaručeně objeví: „Mimochodem, čím se živíte?“ Přečtěte si: jaké je vaše postavení? Přeložte zpět do středověkého lexikonu: máte dobrý vztah s vévodou? Přeložte si to znovu: kde se nacházíte ve společenské hierarchii?

My lidé jsme intenzivně sociální tvorové. A společnost je vždy do určité míry strukturovaná a hierarchická. Od „vládnoucí elity“ až po „cool děti ve škole“ pozorujeme tendenci našeho druhu zavádět hierarchii. Na této realitě je mnoho emocionálně a filozoficky obtížných věcí a mým cílem zde není ji odsuzovat ani obhajovat, pouze říci, že zájem o status je součástí lidského obrazu, a že astrologie jej popisuje prostřednictvím symboliky desátého domu.

Ale astrologie jde ještě dál. I když jsou status a reputace neoddělitelně spjaty s desátým domem, a „kariéra“ je jedním z hlavních způsobů, jak si tyto hodnoty vytváříme, v sázce je zde mnohem více. Dělat něco pro lidskou komunitu, veřejně reprezentovat nějaký princip nebo ideál, jsou také záležitostmi desátého domu. Při vědomém procházení tímto domem poskytuje člověku pocit poslání nebo osudu v životě. Osobně kóduji desátý dům jako „kosmický popis práce“ – vaši „práci“, jak by ji definoval Velký Duch. Pokud s tím daňový úřad souhlasí, tím lépe. Pak jste dosáhli jednoho z velkých úspěchů vědomé práce desátého domu: přišli jste na to, jak dostat zapláceno za svou duchovní práci.

Co kdybyste se narodili s Plutonem v tomto domě?

Váš vysoký osud

Pravda bolí: realitě této představy je těžké uniknout. My, lidé, sice rádi racionalizujeme a popíráme. Vedle prvního postřehu však stojí za zmínku ještě jedno: vyhýbání se pravdě bolí ještě hůř. Tato dvojice myšlenek shrnuje mnoho z toho, co potřebujeme o Plutonu obecně pochopit.

Vyhýbání se pravdě je oblíbený sport nejen na úrovni individuální psychologie. Komunity a národy ho bezstarostně praktikují také. V cynických chvílích si někdy myslím, že se náš volební proces v tomto ohledu redukuje na soutěž talentů. Totéž bychom mohli říci o tom, co se často děje v církvích.

Lži nás dříve či později dostihnou, ať už jsme jednotlivci nebo země. A pak padneme v plamenech při čtení inspirativní literatury, nebo se statečně vypořádáme s tím, co je opravdu skutečné. Aby se komunita nebo národ vydaly po vyšší cestě, potřebují vedení. Vyžadují odvážného muže nebo ženu, kteří se jasně vyjádří k populárním lžím a jejich hodnotě – a definují lepší cestu. Taková osoba může, ale nemusí být „charismatická“, může, ale nemusí vyzařovat

sebejistotu a autoritu. V takových chvílích záleží více na poselství, nežli na jeho nositeli. A společenství, které tato osoba oslovuje, může být město nebo národ, nebo častěji část populace. Terén desátého domu v podstatě začíná tam, kde končí vaše osobní vztahy, a odtamtud se rozšiřuje směrem k horizontům globální obce: jinými slovy, může, ale nemusí zahrnovat to, čemu běžně říkáme „sláva“. Vždy však zahrnuje dotýkání se životů lidí, které ve skutečnosti na osobní úrovni neznáme.

A pro vás je vaším osudem dotknout se této širší komunity plutonským způsobem: reprezentovat nějakou nelítostnou pravdu a bojovat v zákopových válkách za její společné uskutečnění.

Vaše deformující zranění

Už odmala máte (správně!) pocit, že jste se narodili, „abyste udělali něco velkého a důležitého“. Pluton se v nejlepším případě zabývá pouze těmi aktivitami, které jsou schopny dodat životu hmatatelný smysl a účel, a které nás naplňují ohnivou intenzitou. Cokoli méně je nudné a prázdné. Právě tento vzorec motivu a ideálu utváří váš nejzdravější pohled na kariéru.

Jak dobře byly podporovány vaše ambice, když jste byli malí? Vaše zranění leží v této oblasti. Jako vždy se nás temná stránka života může dotknout mnoha způsoby a ne každý člověk se stejnou konfigurací bude mít stejný příběh - nebo alespoň symetrie nebude vždy hned patrná. Uvažujme o několika scénářích zranění.

Možná jeden nebo oba vaši rodiče trpěli ubíjejícími druhy práce a nedokázali si představit žádné alternativy. Jejich postoje vám nevědomě či otevřeně vnucovaly obraz „velkého světa“ jako džungle, v níž je pouhé přežití to nejlepší, v co lze doufat.

Varianta: Možná, že rodiče – nebo jiné významné vzory ve vašem mládí – měli skutečně omezenou schopnost najít si obohacující a duchovně nabitou kariéru, a to kvůli společenským předsudkům, politickým nepokojům či ekonomickým problémům. Přesto by se na vás přenesl stejný postoj omezení a nemožnosti.

Možná jste se narodila jako žena v kultuře, která projevuje zřetelný nedostatek představivosti ohledně „místa ženy“. Součástí této reality je

nevědomé, systematické oslabování sebevědomí dívek, jde-li o jejich kariéru. Po generaci feministického aktivismu jsou to známé myšlenky, ale stále někdy mají značnou sílu při formování představ žen o jejich místě ve velkém světě.

Možná jste se narodili jako muž v kultuře, která projevuje zřetelný nedostatek představivosti ohledně „místa muže“. O tom se diskutuje méně než o feministické perspektivě, ale je to stejně silná – a omezující – síla. Tlak na muže, kteří slepě dosahují konvenčního statusu, je obrovský. Jsme učeni prožívat hrdost nebo stud úměrně k našemu nahromadění moci a/nebo peněz. Do jaké míry vás tyto obavy mohly připravit o prostor pro plnější vyjádření individuality a kreativity ve vaší práci?

Pod všemi těmito zraňujícími scénáři se skrývá temný plutonský obraz komunity jako nehostinného místa, odolného vůči projevu čehokoli skutečně vzrušujícího či individuálního, a poskytujícího v nejlepším případě boj o přežití.

Pojďme v naší analýze zranění posunout naši analýzu o krok dále. Děti obecně moc nevědí o realitě světa. Když se dětí ptáme, čím chtějí být, až vyrostou, bereme jejich odpovědi s rezervou. Které dítě by řeklo: „Pojišťovacím agentem?“ (Ale v reálném světě je spokojených pojišťovacích agentů víc než jen pár, myslím). I když se někdy najdou fascinující výjimky, docela dobrým pravidlem je, že dětská odpověď bude v nejlepším případě skrytou metaforou – například malý chlapec, který se stane leteckým inženýrem, může říct „Astronaut!“. Jeho nos ukazuje správným směrem a jeho duše ho vede grandiózními zveličováními života, který si skutečně vytvoří. Je to jemný mechanismus, dokonce posvátný.

S vaším Plutonem v desátém domě máte skutečně „vysoký“ osud... a v mládí by nevědomá mysl měla tendenci vytvářet přehnané metafory i toho. Tedy: „Až vyrostu, budu slavná filmová hvězda.“ Nebo dokonce: „Až vyrostu, zachráním svět.“

Milující dospělí mohli cítit, že vám potřebují „pomoci“ přizpůsobit se reálnému světu tím, že vás „uzemní“. Nevědomky sabotovali velký mechanismus, kterým vaše hluboké *Já* připravovalo základy ve vaší představivosti pro realizaci toho, k čemu jste se vlastně narodili. Jednoduše řečeno: pro realizaci jistých dospělých osudů je určitý stupeň nevšední grandiozity v mládí psychologickým předpokladem.

Vaše navigační chyba

Prošli byste se po sluncem zalité louce za milion dolarů? Nechci vám vnucovat myšlenky, ale cítím vysokou míru jistoty ve svou schopnost předpovědět vaši odpověď.

Co kdyby na louce bylo zakopaných devět smrtelně nebezpečných nášlapných min? Nyní vaše odpověď zřetelněji vstupuje do sféry individuality. Hádám, že někteří z vás by si procházku náhle rozmysleli, zatímco jiní by začali zvažovat radostnou vyhlídku na peníze s pravděpodobností katastrofálnějších událostí.

Přidejme třetí podmínku: pronásleduje vás hladový Tyrannosaurus Rex. Za loukou leží váš jediný únikový prostor. Najednou riskovat s těmi nášlapnými minami má větší přitažlivost.

Než přidáme čtvrtou podmínku, podívejme se na chvíli na obrázek. Tady jste, nervózně si to lehce štrádujete po prosluněné trávě, rozpolcení mezi zkoumavým sledováním každého kroku a nervózními úvahami našeho jurského přítele. Oceňujete čistou krásu louky? Navrhujete v duchu dům snů, který byste si tam mohli postavit za milion dolarů? (Vzpomínáte si vůbec na ten milion dolarů?) Nejspíš ne. Pod takovým tlakem ustupují do pozadí estetičtější, tvůrčí zájmy.

Naše čtvrtá podmínka: dinosaur je falešný, jedna ze Spielbergových chytrých iluzí. Žádné zakopané miny tam nejsou; byla to lež.

Vaše chování na louce dává smysl, ale pouze na základě informací, kterým věříte. Kdybychom vás zastavili a řekli: „Víte, až dostanete ty peníze, vidím na tom kopci projekt Franka Lloyda Wrighta –“⁸⁶ podívali byste se na nás, jako bychom se naprosto zbláznili. Byli byste naprosto přesvědčeni, že se chováte jediným možným způsobem vzhledem k hrozivým skutečnostem.

Iluzorní reality.

Vaše navigační chyba spočívá v představě příliš mnoha nášlapných min a hladových dinosaurů. Mohli byste se světa příliš bát, a tím okrást sebe – a

⁸⁶ Frank Lloyd Wright, rodným jménem Frank Lincoln Wright byl americký architekt. Osm jeho budov je zapsáno na Seznamu světového dědictví UNESCO. Bývá označován za nejvlivnějšího amerického architekta 20. století. K jeho nejslavnějším stavbám patří rodinný dům Fallingwater a Guggenheimovo muzeum. RS

komunitu – o plody svého osudu. Pro komunitu tyto plody znamenají nějaký druh uzdravení, vedení nebo inspirace. A pro vás znamenají plutonské teplo, intenzitu a vizi ve vašem životě.

Lidský svět je ze své podstaty nebezpečný a v mnoha ohledech negativní; co byste z rovnic mohli vynechat, je plné uvědomění si vlastní síly vyrovnat se s těmito překážkami. A to zde zkresluje váš smysl pro rozsah vašich možností. Pokud podlehnete, můžete se ocitnout v kariéře nebo ve společenské pozici, která vám přijde hanebně nevyrovnaná s vašimi vlastními hodnotami. Chmurnější plutonská možnost spočívá v tom, že se stále ocitnete v rukou společenské moci, kterou si s touto planetou spojujeme, ale zároveň jste unášeni proudem událostí, které vás nechávají pracovat pro „zlé lidi“, třeba v nějaké okázalé roli. Pokud jste dostatečně odvážní, abyste si to přiznali, pocítíte cynismus, stud a bezmoc. Pokud nejste dostatečně odvážní, abyste si to přiznali, stanete se v této roli tyranem, protože se budete nevědomě snažit ospravedlnit svou vlastní špatnou volbu pouhou hlasitostí svého hlasu.

Léčebná metoda

Jste dítětem, které se učí jezdit na kole. Stále jste závislími na pomocných kolečkách. Jednoho dne táta nebo máma řeknou, že je čas se těch berliček zbavit. Ať se vám to líbí, nebo ne, sundají je. Posadí vás na kolo a zeptají se, jestli jste připraveni. Nervózně přikývnete. Trochu vás popostrčí; když začnete šlapat do pedálů, bude to nejspíš v pořádku. Pokud vás zabrzdí opatrnost, spadnete.

To je součást života; někdy existují kroky, které lidé musí udělat naplno nebo vůbec. Přísloví, že „nikdo nepřekročí propast ve dvou krocích“, to shrnuje. Právě takové je uzdravení Plutonem v desátém domě. Polovičatá opatření nepovedou k úspěchu.

Představte si, že jste právě zemřeli. Stojíte před Bohem, který se ptá: „Mimochodem, čím jste se živil?“ Jakou odpověď byste chtěli dát? A nesnažte se být příliš „dobří“ – upřímnost v tomto cvičení znamená mnohem víc než ctnostný postoj. (Pamatujte: pokud vás to nevzruší, není to Pluton!)

Vaše odpověď bude pravděpodobně mít dvě složky. Jedna z nich bude odrážet velkou dávku vaší vlastní tvůrčí individuality a základních přesvědčení.

Druhá, která může být na první pohled méně zřejmá, je, že následováním svého snu mimochodem prokážete světu nějakou skutečnou službu, i když „jen“ tím, že budete sloužit jako příklad někoho, kdo měl odvahu a kuráž následovat sen a uskutečnit ho.

Jakmile spatříte tuto vizi, vaše léčebná metoda spočívá v tom, že se do ní pustíte a uvedete ji do pohybu. Opět platí, že polovičatá opatření jsou lichá. Zde nacházíme člověka, který v polovině života opustí bezpečnou, ale nudnou kariéru, aby získal titul v antropologii, nebo se připojí k Mírovým sborům, nebo začne podnikat v oblasti stavby ekologicky šetrných domů. Možná je to žena, která opustí korporaci, aby zahájila soukromou praxi investičního poradce. Nebo spisovatelka. Nebo astroložka. Možná je to mladý člověk nastupující na univerzitu, který se rozhodne pro „nepraktický“ obor jednoduše proto, že cítí, že je to ten správný duchovní směr.

Vždy platí, že omezení Plutona v desátém domě spočívají v tom, že to za vás nikdo neudělá, že se musíte chopit svého osudu sami, a že ačkoliv ustrašený pohled na svět může ochromujícím způsobem interagovat s uraženým sebevědomím, nikdo v tom nemusí zůstat uvězněný. Strach sám o sobě je překážkou.

Energizující vize

Narodili jste se, abyste byli silou v tomto světě a abyste se zastávali něčeho, co vás nadchne. Následujte oheň v sobě a najdete podobu tohoto osudu. A protože mluvíme doslova o osudu, musíte věřit, že zde působí více než vaše vlastní vůle či touha. Vy jste spouštěčem, ale samotný vesmír upřednostňuje projevení vašeho plutonského poslání. Jakmile v něj začnete věřit, důvěřovat mu a pohybovat se s ním, začnou se odvíjet synchronní „náhody“, které nabíjejí vaši cestu silou, kontakty a tím, co jsme učení nazývat „štěstím“.

Jaká je podstata tohoto osudu? Tradičně se často uvádí řada profesí spojených s každou planetou nebo znamením, jak interaguje s desátým domem. Tento přístup má skutečnou hodnotu a prozkoumáme ji za chvíli. Moderní pohled na astrologii je však méně deterministický, více se zaměřuje na motivační nebo psychospirituální faktory. A to, o co zde skutečně jde, je vaše schopnost intenzivního – a intenzivně smysluplného – zapojení se do života.

Jakékoli povolání, které splňuje tento požadavek, může být zdravým a legitimním vyjádřením plutonské energie desátého domu.

Přesto je s touto konfigurací člověk často přitahován klasicky „plutonickými“ druhy práce: cokoli, co zahrnuje přímý kontakt s vážnější stránkou života. Hluboká psychoterapeutická práce. Medicína. Profese související s katastrofami. Někdy práce zahrnuje překročení hranice společenského tabu: sexuální terapie, práce související s homosexuály, vedení pohřebních ústavů či práce v hospicích. Nebo něco, co vzbuzuje hluboké vášně: environmentální křížové výpravy, politické zájmy, divočejší tváře umění nebo představení. Pluton má zálibu v řešení záhad a hlubokém vyšetřování. Tedy: výzkum ve všech jeho formách, policejní práce, práce soukromého detektiva. A často je přítomen tam, kde se uplatňuje skutečná moc – proto je Pluton v desátém domě spojen mimo jiné s ovládáním velkých peněz.

Seznam je dlouhý a nejlepším účelem, kterému by mohl posloužit, by bylo pouze napumpovat vlastní tvořivou, vizionářskou představivost. Ať už se vydáte jakkoli, vězte, že jste se nenarodili proto, abyste s sebou všechny potěšili. Ti, kdo mluví pravdu, to nikdy nedělají. A vězte, že mnoho v odvíjejícím se příběhu lidské rodiny závisí na vás; narodili jste se s obrovskou zodpovědností – zodpovědností něco změnit v tomto světě.

Pluton v 11. domě

Aréna jedenáctého domu: Získávání kontaktů; identifikace skupiny; stanovení priorit.

Pasti jedenáctého domu: Sociální přetížení; plýtvání časem se špatnou společností.

V tradici...

...jedenáctý dům je „Domem přátel“. Tento název je podle mého názoru zavádějícím jazykovým přenesením z dávných dob, které může stále znepokojovat a mást moderní astrologie. „Přátelství“ v pravém smyslu jedenáctého domu se jen málo podobá tomu, co si pod tímto slovem představují dnešní lidé. Pro nás je přítel někdo, s kým prožíváme pocit spojení a vztahu, někdo, s kým sdílíme své pocity, obavy a sny. Přátelství v podstatě znamená lásku.

Ne tak pro astrology dávných dob. V jedenáctém domě vůbec nešlo o lásku, ale spíše o pocit „společné věci“. Našimi „přáteli“ byli ti, s nimiž jsme se rozhodli spolupracovat, abychom dosáhli určitých společných cílů. Pokud jsme si je náhodou oblíbili, byla to jen příjemná poznámka pod čarou.

Takové „přátelství“ je nevyhnutelným aspektem civilizovaného života, a to i dnes. Možná se například připojíte k nějaké církvi. Pravděpodobně přejete církvi prosperitu a blaho. Pokud jste nedávno nevyhráli velkou soutěž, pravděpodobně nejste v pozici, abyste tuto prosperitu sami zaručili. Žádný problém. Ostatní v komunitě sdílejí váš cíl; společně můžete v církvi pracovat, aniž byste na kohokoli vyvíjeli nepřiměřenou zátěž.

Prožíváte „přátelství“ s ostatními členy církve v jedenáctém domě, i když můžeme předpokládat, že mezi nimi je mnoho lidí, s nimiž by vás ani nenapadlo večeřet. Vzhledem k tomu, jaká je lidská přirozenost, můžeme pravděpodobně jít ještě o krok dál a říci, že mezi těmito „přáteli“ je i pár takových, kteří vám trnou zuby.

Pocit vlastních cílů a priorit má tedy v našem chápání jedenáctého domu prvořadé místo... zejména těch cílů a priorit, kterých bychom sami jen těžko dosáhli. Pokud jsou naše hodnoty a směr jasné, jsme schopni moudře volit své skupinové vztahy; pokud jsou nejasné, do této části života vstupuje matoucí nádech nahodilosti, která nás sociálně přetíží a stane se jím povrchní.

Co kdybyste se narodili s Plutonem v jedenáctém domě?

Váš vysoký osud

V životě existuje určité napětí mezi dosahováním výsledků a tím, být milým člověkem. Toto je delikátní postřeh, který lze snadno použít jako útočiště pro ničemy. Naším cílem rozhodně není ospravedlňovat krutost a necitlivost; pouze si uvědomit, že nikdo v pozici aktivního vedení se nedokáže vyhnout tomu, aby občas frustroval a obtěžoval některé členy skupiny. Generální ředitel může být nucen propustit zaměstnance, aby společnost zůstala životaschopná; pokud to udělá bezohledně, je to dábelská bezohlednost. Pokud však nenajde odvahu k takovému rozhodnutí a v důsledku toho celá společnost o rok později zkrachuje, neštěstí je znásobeno.

Který skutečně energický, kreativní člověk nebyl nikdy obviněn ze sobectví? Zeptejte se romanopisce, který někdy ignoruje přátele, aby měl čas psát. Zeptejte se rockové kapely, co si o hluku myslí sousedé. Jak se říká, bez rozbití vajec se omeleta neudělá.

Realizace vašeho osudu závisí na tom, zda se s tímto druhem morálního relativismu sžijete. Pro člověka se svědomím to není snadný úkol. Jedna okamžitá útěcha: struktury jedenáctého domu mají tendenci „rozkvést pozdě“. To znamená, že obvykle přicházejí k plnému biografickému vyjádření až v polovině života. Jeden bod je ale jistý: váš osud zahrnuje skupinovou činnost – nemůžete to dělat úplně sami. A v těchto skupinách sice nemusíte být zjevným vůdcem, ale bude se po vás chtít, abyste byli tím, kdo „pojmenovává demony“, když by jejich nepojmenování zničilo efektivitu skupiny.

To, že realizace vašich vlastních cílů zahrnuje tento druh myšlení, je jen částí věci. Abychom se dostali k jádru věci, musíme jít dále.

Existují lidské podniky, které vyžadují společné úsilí mnoha kreativních, temperamentních a nezávislých lidí – plutonských typů. Války ega, které mohou vzniknout, když se takové osobnosti pokusí o spolupráci, mohou být přirozeně velkolepé. Vaším osudem je pomáhat tomuto konkrétnímu druhu týmového úsilí. Jak se váš příběh odvíjí, stále častěji se ocítáte v takových politicky citlivých pozicích – a politika, jak toto slovo zde používáme, je to, co se nevyhnutelně odehrává, kdykoli se dvě nebo tři silné, nezávislé osobnosti spojí na velmi dlouhou dobu. Jste požádáni, ať už skrytě nebo otevřeně, abyste byli „psychologem“, který předvídá a odvrací explozivní mezilidské tření, nebo který je řeší, jakmile propuknou. Diplomacie zde hraje roli, ale ne tak velkou jako role, kterou hraje vaše vlastní plutonská schopnost konfrontovat lidi, zpochybňovat je, nutit je k upřímnosti a smiřovat je s realitou společného úsilí.

Vaše deformující zranění

Být tím, kdo sděluje shromážděnému společenství krutou pravdu, není vždy v souladu s dobrým stavem. Lidé mají rádi lži; stačí se podívat do historie. A je známo, že trestají každého, kdo se odváží lež zpochybnit.

Můžeme jít dál. Všem nám naskakuje husí kůže, když se díváme na filmové záběry o Hitlerovi, jak v roce 1939 v Berlíně burcuje davy. Nebo když

přemýšlíme o nejnovějších městských nepokojích. Davy obsahují šílenství, které přesahuje šílenství jednotlivců. Sto tisíc lidí skandujících heslo – i když s ním souhlasím – je pohled, který mě děsí... částečně proto, že probouzí část mého hlubokého genetického Já, které umí s tímto uskupením vybuchnout, dupat, zuřit, nabíjet děla, zapomenout na individualitu, morální hodnoty, jemné paradoxy a toleranci.

V mnoha ohledech je svět pekelná díra. Ale lidé v ní obecně nejsou tak špatní. Je to věčný paradox. Jsme lepší jednotlivě než jako skupiny. Jaká část lidské rodiny je skutečně osobně vinna vraždou? Znásilněním? Násilným zneužíváním nevinných? Kolik lidí se k takovému kroku vůbec vážně přiblížilo?

Bůh ví, že smyslem této knihy je, že je nebezpečné být naivní, ale stále mám pocit, že se díváme na zřetelnou menšinu jednotlivců, kteří takové zločiny skutečně spáchali. Národům se tak dobře nedaří. Nemohu jmenovat jediný, který by neměl na rukou krev historie. Existuje zde jakýsi morální potravní řetězec, s národy dole a jednotlivci nahoře. Mezi nimi, vzestupně, pozorujeme komunity, kliky nebo podskupiny, širší „rodiny“ přátel nebo příbuzných, doslovné rodiny a hluboká přátelství. Pořadí se může v daných situacích lišit, ale pointa je dostatečně jednoduchá: čím větší skupina, tím výraznější je tendence dané entity k řádění.

Vaše deformující zranění? Okusili jste hořkou, démonickou stránku skupinového vědomí a děsila vás. Jak už to tak bývá, musíme zde prozkoumat mnoho možností. Na první pohled se sice málo podobají, ale při bližším zkoumání se vynořují společná plutonská témata.

Možná jste se narodili do skupiny, která se zbláznila nějakou formou nenávisti, temnoty, bezmoci nebo závislosti. Nebo jste se možná ve své naivitě do takové skupiny dobrovolně dostali. Intenzivní rasismus jakékoli podoby by to dobře ilustroval. Stejně tak extrémní třídní nenávist nebo genderová nenávist. V jednom zraňujícím scénáři jste tam prostě nasáli spoustu jedu. V jiném něco ve vašem duchu internalizovalo hluboké tušení ze skupinového vědomí.

V jiném případě jste tu hrůzu prohlédli dostatečně rychle, ale neviděli jste žádné připravené východisko ze skupinové identifikace. Tak jste se naučili izolovat se, stát se něčím jako osamělým „Stepním vlkem“.

Možná jste se skutečně stali obětí nevědomí nebo šílenství nějaké skupiny – a opět, „skupina“ zde v podstatě znamená jakoukoli kombinaci tří nebo více lidí zaměřených na nějaký společný cíl, i když je to jen přežití. Mohli bychom hovořit o rodinném systému, který hledá obětního beránka, stejně jako o skupině zlých dětí, které vás pronásledují na druhém stupni základní školy. Nemluvě o národě, který vás obléká do uniformy, plní vám hlavu slavnými lžemi a posílá vás někam, abyste cizím lidem vystřelili hlavu.

Vaše navigační chyba

Znalost temné a potenciálně zlomyslné stránky skupinového vědomí nijak neusnadňuje mávání červenou vlajkou před skupinou. V průběhu celé historie se ti, kdo říkali pravdu, stávali oběťmi. Něco ve vás tuto myšlenku niterně chápe. I v „duchovních“ skupinách, kolikrát jednotlivci drželi ústa zavřená tváří v tvář sexuálnímu nebo finančnímu predátorství „guruů“? Nebo je otevřeli – a byli ostrakizováni? Kolik „vězňů svědomí“ dnes hnije ve vězení?

Pojmenování skupinového stínu je riskantní záležitost. „Možná jsme na černochoy/bělochoy, muže/ženy, bohaté/chudé příliš přísní. Možná bychom se měli podívat na ty části sebe sama, které potřebují zkoumání a uzdravení.“ Je to dobrý vzorec pro ukřižování.

Problém je, že na této cestě leží váš osud. Ne ukřižování! Ale říkání pravdy a skupinové uzdravování. Vaší navigační chybou je, že rané zkušenosti, které vás nevědomě zraňují, vás mohou vést k tomu, abyste se vyhýbali takovému aktivnímu, konfrontačnímu zapojení do společnosti. Ze soběstačnosti byste mohli udělat vysokou ctnost a vše zaměřit na dosažení nezávislosti. Mohli byste se snažit být spokojeni s tím, že si od skupiny (korporace, církve, organizace, party přátel) „vezmete, co potřebujete“, a „držet ústa zavřená, když by nebylo dobré je otevřít“.

Na té cestě je nuda a prázdnota – to jsou vždycky výsledky nerealizované plutonské síly. Ale horší je, že i když je Pluton v jedenáctém domě ponechán nevědomým, stále dá o sobě vědět. Zde nacházíme osobu, která se nevědomky ocitá v morálně kompromitované pozici: „týmově zdatná“ sekretářka skartující usvědčující dokumenty, „týmově zdatný“ vězeňský dozorce, který se od násilí odvrací zády a pak popírá, že k němu došlo, aby se vyhnul pokárání, policistu, který ví o úplatcích, ale z úcty ke „kodexu“ drží jazyk za zuby.

Cokoli v jedenáctém domě získává na síle s tím, jak dospíváme. S Plutonem v tomto domě a s navigačními chybami, které se hromadí a nekorigují, se nakonec cítíte slabí, zahanbení a zahořklí. Díky Bohu, že existuje lepší způsob...

Léčebná metoda

Svět je plný věcí, kterým můžeme věřit. Mnohé z nich jsou nabité velkou vášní: otázky spravedlnosti, udržitelnosti životního prostředí, politiky. Spiritualita: kdo by bez ní mohl plně žít? Totéž bychom mohli říci o umění a o hledání poznání.

Nemůžete se do nich všech zapojit, alespoň ne tak pohlcujícím způsobem, jaký vyžaduje Pluton; není dost času. Ale můžete si vybrat ty, které vás naplní nejhlubší vášní. Na této oddané cestě leží vaše léčebná metoda.

Najděte si to, čemu věříte. Najděte si další, kteří jsou oddáni stejné věci nebo principům. Spojte se s nimi a společně začněte prosazovat zásady nebo hodnoty, které sdílíte. Vznikají přirozená spojení; přátelství se projevují v každém smyslu. Projekty se samy prezentují.

A tam začíná skutečné uzdravení.

I mezi vašimi přirozenými spojenci existují rozdíly. Žádná lidská bytost neexistuje bez stínové strany. V jakékoli skupině se dříve či později objeví napětí, soutěživost, hledání obětních beránků a sabotáže. A ty mohou zničit hodnotné cíle, které skupinu spojily. Právě zde mohou vaše přirozené dovednosti a instinkty skutečně zazářit.

Pokud jste si skupinu vybrali moudře a vědomě... stále to bude politický chaos! Ale vy se s tím efektivně vypořádáte. Proč? Protože budete hovořit silou morální autority. Za slovy bude stát celá vaše bytost. Když je problém takový, který otřásá a zaujme vaši duši, když prostě nedokážete prožít disociaci a odstup, ve vašich očích a ve vašich slovech je oheň, který znemožňuje ignorování.

Pocit této morální síly v sobě – a pozorování jejího dopadu na ostatní – je jádrem toho, co léčí tuto část vašeho života. Zvládnete to; otázkou je, zda to uděláte?

Energizující vize

Žijeme ve společnosti, která, alespoň v principu, hodně klade důraz na individuální iniciativu. Kulturně jsme učeni vážit si osamělého, odvážného člověka, který se statečně chopí příležitosti. Co se týče mýtů, je to asi dobrý mýtus. Ale větší pravdou je, že jsme vysoce sociální tvorové. Mnoho z toho, na co může lidstvo s hrdostí poukazovat, bylo dosaženo pouze díky naší schopnosti komplexní sociální organizace. Pokud by Michelangelo musel Sixtinskou kapli postavit sám, než ji vymaloval, možná by nežil dostatečně dlouho na to, aby z mramoru vytesal i Davida.

Ale na samotném Michelangelovi bylo něco zvláštního; dekonstruovat ho jednoduše jako „vyjádření jeho doby“ opomíjí jedinečnost a vizi, která byla jen jeho vlastní.

Paradox: My lidé můžeme být „stvořeními úlu“, ale nejsme jen to. Individuální genialita a iniciativa interagují se sociální strukturou; výsledkem je civilizace. Každá část paradoxu potřebuje tu druhou – a manželství není snadné! Spolu s lidským géniem přichází lidská nespokojenost a tvrdohlavost; jsme společenšší, ale je také docela těžké s námi vycházet.

Je to právě tato nestálá kombinace, která z nás dělá lidi. Mravenci sice mohou mít stabilnější a harmoničtější společnost, ale neměli Michelangela ani renesanci. Z Kitty Hawk se za šedesát šest let nedostali na Měsíc.

Aby lidé mohli kulturně fungovat tak, jak fungují, potřebují lidi, jako jste vy – hledače pravdy, skupinové psychoanalytiky, prostředníky, arbitry – ty, kteří se přímo zabývají třením, napětím a zmatkem, jež vznikají, když se takové „proklínané opice“, jako jsme my, pokoušejí dát dohromady pyramidu – nebo newsletter. Potřebujeme vás, abyste nás udrželi víceméně upřímnými, víceméně zdvořilými k sobě navzájem, víceméně na správné cestě k našim společným cílům. Zastupujete asi osm procent populace; ale bez vás se kultura zastaví. Někdy jste mazivo v soukolí; jindy jste kladivo – nebo rychlý kopanec. Někdy vám budou říkat svatý; jindy prudký. Ale vždycky, bez vás, tým upadne do nevědomí, a starý červ začne hlodat...

Pluton ve 12. domě

Aréna dvanáctého domu: Duchovní vědomí; soucit; sebepřekonávání.

Pasti dvanáctého domu: Utrpení; nihilismus; duchovní prázdnota nebo povrchnost.

V tradici...

...dvanáctý dům je „Domem problémů“. Jakákoli planeta v tomto domě by byla vnímána jako zdroj neštěstí – a dvojnásob, pokud by se jednalo o planetu ze své podstaty „nešťastnou“, jako například Pluton!

Nevzdávejte se. Představíme vám povzbudivější a slibnější pohled na tuto situaci, ale než tak učiníme, musíme zvážit jednu znepokojivou myšlenku: z filozofie existuje odvěká souvislost mezi spiritualitou a utrpením.

Než tato myšlenka bude mít jakýkoli význam pro naše účely, je třeba se zbavit mnoha iluzí, ale obsahuje zrnko pravdy. Mnozí z nás pozorovali fenomén člověka rozkvétajícího do zářivé spirituality při boji s rakovinou. Tento jediný obraz nám poskytuje vodítko, které potřebujeme: ztráta, snášená vědomě a s vírou, může být mocným učitelem.

Potřebujeme ztrátu a utrpení, abychom duchovně rostli? To je delikátní otázka, ale jeden jistý vhled nás nabádá k uvědomění si: my lidé jsme jistě schopni prožívat spiritualitu jinými, bezprostředněji přitažlivějšími způsoby. Můžeme se například cítit velmi blízko Velkému Duchu, když otevíráme svá srdce nádherné krajině nebo transcendentálně krásnému hudebnímu dílu – nebo i jeden druhému. Můžeme s jistotou říci, že utrpení zdaleka není jedinou cestou k vyšší víře.

Přesto nás hrozná ztráta rychleji než cokoli jiného odvádí od duchovních realit. A pokud se Pluton, planeta všeho, co je v životě děsivé, nachází ve vašem dvanáctém domě, co by to mohlo znamenat?

Váš vysoký osud

Je vaším osudem trpět více než většina z nás? Pokud ano, pak bez ohledu na to, kolik duchovního cukru si do toho dáme, pravděpodobně nakonec budete toužit po tom, abyste měli natální horoskop někoho jiného. Naštěstí mohu upřímně prohlásit, že jsem v životě nezaznamenal konkrétní souvislost mezi touto plutonskou konfigurací a vzorcem katastrofy.

Nejlepší způsob, jak se obecně vyrovnat s nejvyšším potenciálem planet dvanáctého domu, je vnímat je jako naše „mistrovské učitele“ – vnitřní duchovní obry, kteří nás, jako laskavé guruové, vedou do transcendentních stavů vědomí. Každý planetární mistrovský učitel ve vás podporuje určitý druh zkušenosti nebo vnímání, které je přizpůsobeno tak, aby spustilo evoluční skoky. Pokud byste tam měli například Venuši, mohly by tou správnou volbou být zážitky lidské lásky či estetické extáze.

Ale co Pluton? Tady je planeta Zla a Katastrofy. Chce váš vnitřní učitel, abyste trpěli? Nebo, což je ještě nepochopitelnější, abyste se stali zlým člověkem? Vůbec ne. Cíl vašeho vnitřního učitele je mnohem jednodušší: učitel chce, abyste prohloubili svůj soucit.

Váš vysoký osud spočívá v tom, že se stanete jednou z těch bytostí na Zemi, jejichž pouhá existence nám ostatním připomíná, že po skončení dne je soucit tím nejčistším, nejušlechtilejším duchovním naplněním, jaké má člověk k dispozici.

A jak se učíme soucitu? Otevřením srdce utrpení. Čí utrpení? Musí být naše vlastní? Z lidského hlediska je tato otázka naléhavá. Ale naše naléhavost v jejím položení by pravděpodobně vykouzlila úsměv na tváři andělů. A jejich odpověď by, myslím, byla, že nezáleží na tom, čí utrpení máte na mysli. Ať už je to vaše, nebo utrpení jiné bytosti, v obou případech je soucit nejvyšší reakcí, kterou lze vyvolat.

Vaše deformující zranění

Představte si, že máte kamarádku, která ve své povaze nese hodně politické intenzity. Chce, abyste s ní dnes večer šli na film; je o hrůzném mučení zkorumpovaným režimem ve Wazoowazoolandu. Situace je tam reálná; řádí síly sadismu a destrukce a vy s lidmi skutečně cítíte soucit. Film je ale drsný. Detailní záběry mrzačení jsou přerušovány pouze detailními záběry uplakaných tváří. A to pokračuje a pokračuje. Prvních patnáct minut jste ohromeni směsicí hrůzy a spravedlivého rozhořčení: přesně ty emoce, které se filmař snažil vyvolat. Ale po chvíli si prostě přejete, aby to už skončilo. Po čtyřiceti pěti minutách filmu se nenápadně podíváte na hodinky. Když konečně začnou titulky, jste citově „rozbití“. Cítíte otupělost a nic jiného než hluboký odpor k tomu, abyste ještě někdy slyšeli o Wazoowazoolandu nebo jeho nešťastných obyvatelích.

Druhý den v práci k vám někdo přistoupí s pohledem nemravného veselí. „Slyšeli jste ten o...?“ Je to špatný vtip, chorý vtip o mučení. A vy se smějete, až vám po tvářích stékají slzy.

Potřeboval jsi úlevu. Podprahově byl film stále s vámi. Je psychologickou samozřejmostí, že humor je většinou o vyrovnávání se s nemyslitelným. Většina vtipů je způsobem, jak se lidstvo vyrovnává s temnější realitou existence: smrtí, stářím, nemocemi, nevěrou, sexuálními problémy, katastrofou či nehodou. A o žádný z těchto zdrojů bolesti není na tomto světě nouze; je jich habaděj. Život se někdy až moc podobá tomu filmu o Wazoowazoolandu.

S Plutonem ve dvanáctém domě jste se narodili s jedinečným psychickým naladěním na utrpení. Kdyby byl svět v mládí jemnějším a laskavějším místem, mohli byste sedět pod stromem Bodhi,⁸⁷ takříkajíc, a jednoduše se vnořit do jakési soucitné meditace. Místo toho se ale stalo to, že jste byli zaplaveni, přemoženi psychickým křikem, kvílením a nářkem vtělených životních forem. A vy jste se uzavřeli, alespoň částečně. Museli jste.

Tato plutonská konfigurace se od ostatních liší tím, že zranění s ní spojené může vzniknout v psychice nezávisle na konkrétní „zraňující události“ v mládí či karmické biografii. Jinými slovy, nikdo vás nemusel osobně zranit,

⁸⁷ Strom bódhi, také Strom osvícení či Strom probuzení, je fíkusovitý strom, pod kterým podle buddhistické tradice dosáhl Buddha Gautama probuzení. Mělo k němu dojít přibližně před 2 500 lety v Bódhgaji. RS

abyste mohli být zraněni synchronním vytržením veškeré osamělosti, smutku a bolesti na planetě.

Přesto zde mají určitý význam i zraňující životní události. Můžeme najít příběhy o přímém vystavení intimní katastrofě v raném životě: babička žije v rodinném domě a prožívá dlouhou a vleklou smrt na rakovinu. Co tato atmosféra znamená pro dítě, které se v ní vyvíjí? Možná je to ztráta rodiče v důsledku smrti, šílenství nebo opuštění. Možná je sourozenec vážně nemocný. Možná se domova nebo raného života dotkne násilí.

Ať už je vnější příběh jakýkoli, skutečné zranění nevzniká ani tak z přímé reality bolestivé události – jak jsme viděli, jste psychicky naprogramováni k tomu, abyste se s touto dimenzí života docela uspokojivě vypořádali –, ale spíše z dopadu adaptace ostatních lidí na danou potíž. Dítě, které například vidí, jak se máma stává tvrdou, nedosažitelnou a ocelovou tváří v tvář leukémii své sestry... on nebo ona tento model internalizuje. Chlapec, jehož otec je plný hořkých, černohumorných vtipů jako obrany proti vlastním slzám... co se tento chlapec naučí o mužnosti?

Bylo by nečestné opustit toto území, aniž bychom se zmínili o naší otupělé, násilím posedlé kultuře. Dítě s Plutonem ve dvanáctém domě bude sedět před televizí se svými vrstevníky a učit se smát a jásat nad bitím, mrzačením a vraždami. Vyrostli jsme do děsivého znecitlivění vůči utrpení druhých; to je opak soucitu, a proto, do té míry, do jaké jste si ho osvojili, je tento postoj sám o sobě součástí vašeho zranění.

Vaše navigační chyba

Jen málo může být přirozenější nebo instinktivnější než vyhýbání se utrpení. Blížíme se k potěšení; ustupujeme před bolestí. Ty, já a trepka⁸⁸ vrtící se na podložním sklíčku: všichni máme společný tento pár reflexů.

A soucit je bolest. Může být víc než bolest; má v sobě jemnost, dokonce i nuance blaženosti. Ale především, ohromně bolí, když si dovolíme cítit bolest druhého. Otevřít se bolesti zármutku nebo ostré hraně strachu v jiném tvoru znamená přivítat tuto energii v sobě. Učinit ji svou vlastní.

⁸⁸ Trepka (Paramecium) je rod obrvených vodních prvoků z kmene nálevníci, třídy chudoblanní. RS

Ujistěme se, že mluvíme stejnou řečí: Nemluvíme o abstraktním znepokojení nad „světovým hladem“ nebo „týranými dětmi“, jakkoli chvályhodné mohou být tyto pocity. Mluvíme o pohledu v očích žebráka, který vás zastaví na ulici a chce po vás drobné. Je to člověk a bolí ho to. Pravděpodobně nenávidí svou situaci, ať už je za ni jakkoli zodpovědný. Pravděpodobně nenávidí i vás. Možná mu dáte pár mincí. Ale můžete mu věnovat chvilku očního kontaktu? Trochu empatie? Vydržíte to?

Nechci tu znít jako kázání. A dovolte mi hned dodat, že většinu dní nedokážu žít podle standardu, který popisují. Ale to, co líčím, je skutečný soucit a je nesmírně těžké si ho udržet.

Vaše navigační chyba spočívá v tom, že se od tohoto soucitu příliš vzdalujete. Jde o to, že i když máte přirozený sklon ho cítit, samotná nepříjemnost této emoce vás může vést k tomu, abyste ji potlačili. Možná to uděláte tak, že se uchýlíte k normálnosti: dáte tomu tulákovi třeba pár korun a pak rychle zmizíte, než cokoli řekne. Možná se schováte v cynismu nebo nihilismu – skutečná past s Plutonem ve dvanáctém domě. Možná je vaším útočištěm humor, druh černého humoru, který čerpá z vtipů o těžké ztrátě.

Na této cestě číhá katastrofa – a to nejen kvůli promarněné evoluční příležitosti. Když je Pluton vytlačen z vědomí, má tendenci se projevovat v životě. Jinými slovy, pokud se Plutonovy účinky netýkají vašeho vědomí, projeví se ve vašem příběhu. Jde o velmi důležitou věc: pokud váháte s otevřením se soucitu s ostatními lidmi, zvyšujete pravděpodobnost, že dříve či později budete mít dostatek inspirace k tomu, abyste cítili soucit i sami se sebou.

Léčebná metoda

Ze všech domů je dvanáctý nejvíce transcendentní – to znamená, že ze všech má nejméně přímého spojení s viditelným světem. V této části bytí se mohou odehrát mimořádné události, které ve vašem vnějším životě nevyvolají ani nejmenší vlnku. Jde o to, že vaše léčebná metoda zde není ani tak něco, co musíte udělat, jako spíše něco, čím se musíte stát.

Meditace je jádrem věci. Meditace je ale slovo, které se snadno špatně chápe. Astrologie, pokud vůbec něco znamená, je oslavou lidské individuality. Kdybych zde zastával nějaký konkrétní náboženský nebo filozofický postoj,

prokázal bych vám, sobě i duchu toho nejlepšího v astrologii medvědí službu. Pokud se pro vás mé slovo „meditace“ nejlépe překládá jako „modlitba“ nebo dokonce jako „soustředění“, je to v pořádku.

Mluvím o vysoce soustředěné a trvalé vizualizaci obrazu v mysli. Čím více se stává objekt meditace „reálnější“, tím silnější je uzdravující zážitek. A pro naše účely musíme přidat další dvě vrstvy: s obrazem musí být spojeny emoce; musí být prociťován stejně jako viděn. A obraz musí naplňovat srdce soucitem.

Křesťané si mohou představovat Ježíše na kříži. Buddhisté si mohou představovat Gautama, jak slibuje sloužit světu, dokud nebudou všechny bytosti osvobozeny. Kdokoli si může představit dítě, kolouška, kotě... mladé bytosti ve své nevinnosti a bezbrannosti nás často naplňují soucitem. Můžeme si představit přítele, který prochází něčím bolestným, a vpustit jeho psychickou realitu do našich srdcí. A pokud chcete svůj doktorát s Plutonem ve dvanáctém domě, možná byste si měli zkusit představit někoho, koho považujete za nepřátelského nebo nepříjemného, ve stejném soucitném světle.

Vnitřní práce je tou skutečnou prací ve dvanáctém domě; vše ostatní je méně důležité a má tendenci následovat přirozeně. Jakmile znovu získáte svou přirozenou schopnost cítit soucit, často se objeví silná touha řešit utrpení ve vnějším světě. V praktické astrologii není neobvyklé najít lidi s Plutonem ve dvanáctém domě, kteří pracují v nemocnicích, věznicích, útulcích nebo ústavech – místech, kde lidské utrpení vrcholí. Ale označovat takovou práci, jakkoli je ušlechtilá, za léčebnou metodu by bylo zavádějící. Není to léčebná metoda; je to pouze typický vedlejší účinek hlubšího otevření srdce.

Energizující vize

Právem uctíváme naše vědce, umělce, kteří nám rozveselí srdce, komiky, kteří nám rozesmívají srdce, léčitele, kteří nám ovazují rány. Zvláštní místo si však vždy vyhrazujeme pro ty, které nazýváme „svatými“ – soucitné, kteří nás milují bezvýhradně. Někdy tito svatí vykonají mimořádné činy a mimochodem si získají velkou pozornost; napadá mě Matka Tereza. Jiní žijí tišeji a přitahují méně pozornosti. Ale i bez velkých vyhlídek na filmové životopisy a poutě po jejich smrti jsou tito světci přesto vzácní. Myslím, že jsem takové bytosti jednou nebo dvakrát viděl v mýtných budkách na dálnicích, poznal jsem je ve zlomku

vteřiny očního kontaktu a byl jsem čtvrt kilometru dále po silnici, než jsem si uvědomil, co se stalo.

„Svatý“ možná není slovo, které byste zde přirozeně použili; „Dobrý člověk“ ale nějak není dostatečně silný slovní lék, takže se budu držet slova svatý. Jediné, čeho lituji při používání tohoto slova, je, že církve všech druhů po staletí říkaly hroznou lež; vykreslovaly svaté jako mnohem vzácnější, než ve skutečnosti jsou, takže se zdá, že vzývám něco velmi exotického, i když tomu tak není. Všichni jsme poznali jednoho nebo dva svaté; život je prostě tak nastavený. Z takových lidí vyzařuje péče a podpora; přirozeně se k nim obracíme, když jsou naše břemena těžká, když potřebujeme někoho, kdo by potvrdil naši základní hodnotu a dobrotu, navzdory naší vině, zmatku a frustraci. Nelitují nás; tato emoce je mnohem chladnější a vzdálenější než to, co vyzařují. Ať už cítíme v sobě cokoli, cítili to také oni – jakkoli temné nebo ponižující to může být.

Odhalujeme tak další lež, kterou církve šíří: tito svatí jsou naprosto lidští a naprosto akceptují svou lidskost. Rozlišuje je pouze míra, do jaké se otevřeli svému vlastnímu lidství. A tato otevřenost jim dává sílu otevřít se stejně vašemu lidství jako tomu mému.

Říct, že s Plutonem ve dvanáctém domě máte horoskop svatého – i v mírnější, širší definici slova, kterou zde obhajuji – by bylo zavádějící. Ve skutečnosti neexistuje nic jako „horoskop svatého“. Šváb narozený pod jeslemi měl Kristův horoskop. Svatost se vztahuje k dosažení cíle; horoskop se vztahuje pouze k potenciálům a při přesném čtení popisuje temné i světlé potenciály.

Přesnější by bylo říci, že v tomto životě máte příležitost dosáhnout té úrovně soucitného zapojení, kterou charakterizují jako „svatost“, a dotýkat se životů lidí tímto intimním a inspirativním způsobem. To je váš vysoký osud a jeho dosažení v žádném případě není automatické. Jak jsme viděli, existují i jiné cesty, kterými se můžete vydat.

Ale tato vysoká osamělá cesta, možná ta nejvyšší ze všech, je vám nyní otevřena, pokud se po ní rozhodnete jít.

VIII. Pluton ve znameních

Plutonova oběžná dráha je poněkud výstřední; jde daleko do vesmíru, až na okraj všeho, a pak se řítí ke Slunci, během každého cyklu se na chvíli dostává blíže než Neptun. Když je Pluton blízko, pohybuje se velmi rychle; když je daleko, má plazivou rychlost.

Pro astrology je praktickým důsledkem této zvláštní oběžné dráhy to, že doba, kterou Pluton obvykle stráví v určitém znamení, je značně proměnlivá. Může být krátká, ať už něco málo přes deset let, nebo až třicet let.

Například Pluton vstoupil do Lva 7. října 1937 a neopustil ho až do podzimu 1956. Takže, „Jé... oba máme Plutona ve Lvu!“, je jen stěží přesvědčivým důkazem trvalého vztahu. Dokonce i mezi lidmi narozenými s rychle se pohybujícím Plutonem existuje tendence, že většina příslušníků jedné generace má Plutona ve stejném znamení. Ve skutečnosti, jak uvidíme, je z kulturního hlediska možná nejlepší definicí slova „generace“ „skupina definovaná společným znaméním Plutona v okamžiku narození“.

Jedna problémová poznámka pod čarou, než půjdeme dál: protože se zdá, že Pluton periodicky přechází do retrográdního pohybu – pozpátku –, jeho vstup do nového znamení je často nejednoznačná záležitost. Obvykle vstoupí, pak krátce vystoupí a pak znovu vstoupí. Pluton tedy vstoupil do Lva v říjnu roku 1937 – ale rychle se otočil a v následujícím měsíci ustoupil zpět do Raka, kde zůstal až do srpna roku 1938. Po několika dalších měsících ve Lvu se opět vrátil do Raka a ve znamení Lva se plně usadil až 14. června 1939.

V souladu s tím lidstvo zažilo několik let balancování na pokraji propasti a poté se pevně ponořilo do druhé světové války.

Mým cílem při psaní této knihy je prozkoumat osobní význam Plutona v individuálním nativním horoskopu. Studium historie, jak se odráží v Plutonově okruhu znamení, je fascinující a platné, a může nás dokonce leccos naučit o jednotlivcích. My se však budeme primárně zaměřovat na vnitřní psychospirituální sféru.

Znamení jsou psychologická

A domy jsou také psychologické. Přesto mezi nimi můžeme rozlišovat. Při čtení předchozích kapitol popisujících Plutonův průchod dvanácti domy by jistě každý rozpoznal psychologickou kvalitu pojmů a jazyka. Ale byl zde také kladen silný důraz na okolnosti.

Slovo „osud“ svými těžkými, rigidními a omezujícími konotacemi dostalo astrologii do světa problémů, přesto si lze oprávněně myslet, že umístění Plutona v natálním horoskopu má s osudem hodně společného. Například dítě s Plutonem v sedmém domě si nikdy nepřálo být zrazeno, alespoň ne na této úrovni existence. Umístění Plutona v domě tedy, alespoň v širším smyslu, naznačuje nevybrané vnější události a podmínky, kterým jedinec čelí a na které může reagovat různými způsoby.

Znamení jsou spíše čistě interní. Odkazují na vlastnosti energie a postoje, základní hodnoty a přirozené perspektivy. Ve srovnání s domy jsou spíše charakterologická, a méně biografická. Vzhledem k tomu, jak charakter ovlivňuje život a naopak, by bylo zavádějící tento rozdíl dále rozvádět, ale přesto je platný. U Plutona znamení tedy zvažujeme tón a texturu emocionální a psychologické reakce jednotlivce (nebo generace) na temnotu.

Pluton jako duch generace

Vzhledem k pomalému pohybu Plutona mezi znameními může v daném okamžiku historie existovat doslova několik miliard lidí, kteří sdílejí stejné znamení. Budou těmi, jež sociologové nazývají „skupinou“ – skupina jedinců spojených společnými charakteristikami. Jak taková skupina dospívá, postoje, které sdílí, se přirozeně stávají základem jejich kolektivního vnímání toho, co je skutečné. Definují „selský rozum“ a „zjevné pravdy“, někdy poněkud trpce či komicky z pohledu lidí mimo danou plutonskou věkovou skupinu.

Brzy se na tento materiál podíváme podrobněji, ale začneme s jednoduchou ilustrací, postavenou na několika předpokladech.

Předpoklad č. 1: Pluton se mimo jiné zabývá našimi bolestmi, studem a psychickými zraněními.

Předpoklad č. 2: Znamení, ve kterém se nachází Pluton, bude korelovat s kolektivním postojem generace k vyjádření těchto bolestí.

Předpoklad č. 3: Znamení Raka představuje vnitřní, možná až přehnaně ochrannou vlastnost.

Předpoklad č. 4: Znamení Lva představuje expresivní, možná i sebepovyšující vlastnost.

Doplňme ještě pár faktů. Zjednodušeně řečeno, Pluton se nacházel v Raku od roku 1912 do roku 1937. Po několika letech, kdy se Pluton pohyboval mezi hranicemi znamení, vstoupil v roce 1939 do Lva a zůstal tam až do roku 1956, po kterém následovalo opět několik let mezi hranicemi znamení. Jinými slovy, Pluton ve Lvu označuje horoskopy generace „baby boomers“,⁸⁹ zatímco Pluton v Raku označuje jejich rodiče.

Přidejme další vrstvu. V roce 1983 vstoupil Pluton do znamení, jemuž „vládne“, Štíra, což v podstatě zvýšilo obavy všech ohledně čehokoli skrytého, tabuizovaného či psychologicky zatíženého.

A tady je klasický scénář z 80. let. Příběh generace „baby boomers“, čerstvě odcházející z ordinace terapeuta, jde domů navštívit své stárnoucí rodiče. Příběh generace „baby boomers“ dychtivě vypráví o tom, v čem „naše rodina byla dysfunkční“. Máma a táta jsou zděšení a brání se. Cítí se napadeni. Příběh generace „baby boomers“ se cítí nepochopen. Všichni jsou zranění, všichni jsou naštvaní. A každý vypadá šíleně a „nevhodně“ vůči všem ostatním.

Lev napadá krunýř Raka. A kolo se točí donekonečna.

Co bude dál

V následujících krátkých kapitolách se budeme zabývat každou kombinací znamení. V některých případech, například u Plutona v Rybách, v současné době na Zemi nikdo tuto energii nezažívá – poslední z nich se narodili koncem zimy 1822-23 a rozpadli se na prach a popel mnoho desetiletí před vaším narozením. A pokud jste v době vydání této knihy těhotná, můžete být prababičkou další osoby s Plutonem v Rybách, která bude chodit po Zemi. Narodí se 9. března 2043 přibližně ve 3:24 londýnského času.

⁸⁹ Generace Baby boomers je označení lidí narozených během ekonomické prosperity v USA následující po 2. světové válce. RS

Následující diskuse o Plutonu v jednotlivých znameních je třeba pojmut s jistou dávkou umění. Jak praví přísloví, ryba toho o vodě moc neví. Podobně, pokud je vám nyní, kdy píšete, dvacet let, a jste tedy příslušníkem toho, co média nazývají „generací X“, máte Plutona ve Vahách - ale to má i většina vašich přátel. Jinými slovy, to, co následuje, nemusí mít zřejmě mnoho společného s vaším vnímáním vlastní individuality.

Dvě pravidla, která vám pomohou tento problém obejít:

Prvním je, že čím prominentnější roli Pluton hraje ve vašem horoskopu, tím důležitější budou následující myšlenky pro tvar vašeho života. Co je to „prominentní“ Pluton? Takový, který tvoří silný aspekt k vašemu Slunci nebo Měsíci, takový, který je v konjunkci s vaším Ascendentem, Descendentem, Středem nebe nebo astrologickým Nadírem, nebo takový, který zaujímá váš první dům. Pokud nenesete žádnou z těchto energií, pak se pro vás objevují další dimenze vašeho natálního horoskopu. Můžeme říci, že nesete pouze některé vlastnosti, které vás označují za člena vaší generace, ale jsou „upozaděny“. Pokud máte prominentního Plutona, pak má jeho pozice ve znamení pro vás mnohem větší osobní význam. Mohli bychom také spekulovat, že vaše osobní cesta je poměrně přímo spojena s osudem vaší generace jako celku – budete unášeni jejími proudy, nebo možná uděláte něco, co pomůže tyto proudy definovat.

Druhým pravidlem je, že z praktického hlediska je pozice Plutona v domě na osobní úrovni mnohem významnější než jeho pozice ve znamení. Proto jsou následující krátké náčrty Plutona v každém znamení podstatně kratší, nežli předchozí materiál týkající se Plutona v domech.

Ještě jedna věc: Pluton, jak jsme se dozvěděli, má hodně společného s nejtemnějšími a nejničivějšími dimenzemi lidské mysli. To je pravda, ale jen částečná: viděli jsme také, že Pluton je spojen s nejvyššími projevy lidského potenciálu. Jak se budeme podrobněji zabývat Plutonovým cyklem dvanácti znameními, vstupujeme do vysoké sféry, kde začínáme chápat základní ideály, které jsou základem kultury, kterou každá generace vytváří.

Nevyhnutelně se však musíme zamyslet i nad stínem, který by tyto ideály mohly vytvořit, pokud by se připletly do potlačeného zranění. Jinými slovy, každá generace má svou temnotu i světlo.

Na mírnější úrovni má každý soubor plutonských ideálů také soubor charakteristických slepých míst. Například velmi důvěřivý člověk může být slepý vůči zradě. Podobně, když Pluton prochází každým znamením, jeho horlivost pro určité ušlechtilé principy často vede k nezamýšleným důsledkům, protože jiné, stejně ušlechtilé ideály jsou potlačovány.

V následujících kapitolách si přečtete o „slepých místech“ spojených s Plutonovým umístěním v každém ze znamení. Tyto slabosti se vždy vetkávají do kultury dané doby, téměř jako státní náboženství. Dočtete se také o „stínu“. Naštěstí plné behaviorální projevy této nevědomé, zlomyslné síly, ačkoli jsou v historii generace prakticky vždy dramaticky patrné, v populaci obvykle nejsou rozšířené.

Inspiraci nacházím v uvědomění si, že většina z nás svým tichým a soukromým způsobem často uspěje ve vítězství v tisícileté bitvě s bezútěšnou a bezvěrnou temnotou.

Pluton v Beranu

Poslední cyklus:

Vstupuje: 16. dubna 1822

Vystupuje: 16. září 1822

Znovu vstupuje: 3. března 1823

Další cyklus:

Vstupuje: 18. června 2066

Vystupuje: 10. července 2066

Znovu vstupuje: 9. dubna 2067

Vystupuje: 27. září 2067

Znovu vstupuje: 23. února 2068

Zápal

Co si Beran přeje? Máme-li Plutona v tomto znamení, co může takovému člověku pomoci cítit žár a vášeň života?

Začneme chápat, o co jde, když vstřebáme základní archetyp Berana: Válečníka. Násilí není ústřední; blíže cíli je odvaha. To, co zde rozproudí krev, je zocelit se, utišit vnitřní demony a pochybnosti a vydat se na cestu vítězství. Pluton v Beranu získává z výzev a stresu; v nejlepším případě ctí a oceňuje své hodné soupeře a překážky, protože ví, že v porážce myši není nic světoborného a hodného cti.

Pluton v Beranu touží po hrdinství. Zbabělost, slabost a podrazy jsou opovržením hodné a často tvrdě trestané. Ctnosti jsou prosté a vznešené; filozofie je ceněna - nikdy však ne tehdy, pokud se rozostří nebo „situačně“ rozmělní. Žádoucí jsou zde pevné, jasné zásady a konkrétní výzvy lidskému duchu.

Styl

Styl spojený s Plutonem v Beranu nemusí být nutně militaristický, navzdory tónu naší dosavadní řeči. Stejně snadno může být dobrodružný. Nebo podnikavý.

Jde o to, že je zde ctěn individuální charakter nade vše ostatní. Možná bude užitečné si připomenout, že většina „kovbojů Divokého Západu“, ať už v bílých nebo černých kloboucích, se narodila s touto konfigurací.

Styl je přímočarý, s tendencí nazývat věci pravými jmény. Klade se velký důraz na loajalitu a ochota cenit si osobních vztahů více než férovosti – navzdory filozofickému závazku ke spravedlnosti. Standardy jsou vysoké; příteli, který udělá chybu, bude odpuštěno – jednou. A urputná loajalita se může proměnit v hořké nepřátelství, jakmile se objeví náznak zrady nebo nečestnosti. Představa, že někdo je „dobrý přítel, a špatný nepřítel“, je široce zřejmá.

Záliba v ohni a explozi, v červené barvě, ve vysoké dramatickosti a divoké vášni... a v hrdinovi, který má dost odvahy, aby si je užil.

Slepé místo

Pluton v Beranu nevidí úplně jasně, že naše hrdinské stránky se nemusí projevovat každé deštivé čtvrtční ráno. V nejjednodušším slova smyslu všichni zažíváme oslabující podmínky spojené s biologickou realitou života. Všichni například začínáme jako děti. Tehdy si ještě neuvědomujeme svou fyzickou, morální a intelektuální sílu. Podobně na druhém konci životního cyklu většina z nás zestárne a mnoho z nás tehdy zažívá určitý stupeň fyzického nebo duševního selhání, které nás oslabuje. Přidejte k tomu realitu nemocí, které mohou udeřit kdykoli. Nebo menstruační křeče. Nebo nataženou Achillovu šlachu. Pluton v Beranu neví, co si počít s dětmi, nemocnými a stárnoucími. Je tu slepé místo.

Můžeme jít ještě dál. Zním velmi dobře ženu, která vykazuje ohromné charakterové vlastnosti tváří v tvář náročnému programu fyzického cvičení... ale kterou někdy přivádí k morálnímu chaosu pouhá přítomnost čokolády. Je to hloupý příklad, ale vážně míněný: každý člověk má ve svém charakteru zranitelná místa, jakkoli jsme obecně ctnostní. Kdo z nás nikdy neudělal nic opravdu hrozného? Kdo z nás nikdy nepocítil stud? „Nikdy bych nekradl“ - to se snadno řekne, pokud máme výdělečné zaměstnání, ale co když nám hrozí hlad a naskytne se příležitost okrást hrubiána, sobce, který má nadbytek? S radostí racionalizujeme a morální princip zavrhneme. Je to lidské.

Druhým slepým místem Plutona v Beranu tedy je jeho neschopnost zohlednit univerzální sílu pokušení. Zdůrazňováním užitečného principu lidské ušlechtilosti může přehlédnout naši temnější, slabší stránku – a tváří v tvář tomu upadnout do nevědomí, což vede přímo k...

Stín

Vysoké hodnocení hrdinských ctností směřuje ke stejnému trestání či odsuzování slabosti. Když tuto vlastnost smícháme s ohnivou intenzitou Berana a sklonem Bojovníka k odplatě a násilí, spatříme stínový rozměr této energie. „Spravedlnost“ je rychlá a extrémní; a všichni si ji zasloužíme.

V tom je háček: nikdo, snad s výjimkou vlastních očí, není dost čistý na to, aby Meči spravedlnosti unikl. Zde se může rozrůstat samolibost a „ospravedlňovat“ všechny druhy slepé destrukce, nevědomého sadismu a hrůzy. Když ve své mysli vytvoříme příliš ostrou hranici mezi dobrem a zlem a pak ze sebe uděláme „Dobro“, je možné se vsadit, že to budou dělat i ostatní, a to se stejnou samolibostí a jedovatostí. Brzy ve jménu Ctnosti (cti, Ježíše, národa...) poteče krev, bolest bude naříkat a zranitelnost bude zneužita všude, kde se ukáže.

Zachraňující milosrdenství

Jako vždy je stín Plutona v Beranu v podstatě zkreslením pozitivního principu. Lidská odvaha a iniciativa, ochota ctít to, co je v naší povaze skutečně hrdinské, a statečná schopnost pojmenovat temnotu, když ji vidíme – bez ohledu na nebezpečí, která se nás mohou snažit uvrhnout do bázlivého, poddajného ticha –, to jsou spásné milosti této explozivní energie.

Lidé s Plutonem v Beranu: *Helena Blavatsky, Friedrich Nietzsche, Alexandr Veliký, Jules Verne, René Descartes, Thomas Edison, Julius Caesar, Hildegarda z Bingenu, John D. Rockefeller, Auguste Renoir, Claude Monet, Paul Verlaine, Alexander Graham Bell, Auguste Rodin, Čajkovskij, Lewis Carroll, Lev Tolstoj, Mark Twain, Emily Dickinson, Jesse James.*

Pluton v Býku

Poslední cyklus:

Vstupuje: 20. května 1851

Vystupuje: 14. října 1851

Znovu vstupuje: 7. dubna 1852

Vystupuje: 12. prosince 1852

Znovu vstupuje 14. února 1853

Další cyklus:

Vstupuje: 9. června 2095

Vystupuje: 20. září 2095

Znovu vstupuje: 23. dubna 2096

Vystupuje: 14. listopadu 2096

Znovu vstupuje: 10. března 2097

Zápal

Co si přeje Býk? Co může takovému člověku s Plutonem pomoci pocítit vášeň a zápal života?

Odpověď začneme chápat, když pochopíme základní vývojový cíl Býka: Mír. Býk chce nade vše klid ducha. Stejně jako většina vývojových cílů je to vznešená myšlenka – a stejně jako všechny vznešené myšlenky je to abstrakce. Býk však není abstraktní, je to zemské znamení, což znamená, že je zde patrný instinkt pro praktické a konkrétní věci. Jak tohoto klidu dosáhnout? - A Býk říká: neslibujte mi žádné vzdušné zámky. Chci to tady a teď, dnes.

Odpovědí je jistota a stabilita, které se však nutně neomezují na konzervativní finanční nebo profesní přednosti. Sahají i do jemných oblastí srdce. Kde se cítíte lépe, na horské dráze nebo při tiché meditaci ve známé tajné zahradě? Býk má vášeň pro vytváření trvalosti, trvalé krásy a stabilních lidských institucí.

Styl

Styl Plutona v Býku klade důraz na vše, co naznačuje stabilitu. Váží si rodiny a má slabost pro cokoli, co ji vyživuje: stabilní, „rozumné“ náboženství, komunita, konvenční morálka. Tyto vlastnosti ho naplňují vášní.

Žádné znamení nemá tak hluboké naladění na samotnou zemi; toto je znamení farmáře, zahradníka, krajinářského architekta. A stejně jako krása uklidňuje lidského ducha, Býk je zapálený pro vytváření krásy – zejména těch forem stvořené krásy, které mají tu vlastnost, že přetrvávají v čase: obrazy, sochy, hudba, budovy.

Postoj Plutona v Býku je střízlivý a přirozený; to, co je přirozené, je přijímáno, a také akceptováno. Obecně panuje tělesné pohodlí, a odpor k jeho deformaci. Zde se objevuje výrazná afinita k fyzickému pohodlí – láska k dobrému jídlu, uklidňujícímu nábytku, doteku.

V Býku je paradox; jeho zemitost existuje v jistém napětí s jeho výraznou estetickou citlivostí. Zde máme klidného básníka přírody, který si řihne. Pak se usměje. Pak pokračuje v básni.

Slepé místo

Opravdu byste chtěli žít navždy v neporušené, neměnné stabilitě? Spisovatelé science fiction často používají techniku popisu naprosté fádnosti a povrchnosti, které postihují nesmrtelné. Společnost, která porazila smrt, plodí zmiže,⁹⁰ a pokud zapojíme svou intuici, je snadné pochopit proč. Smrt, i když se jí bojíme, je milosrdenství. Představte si, že byste tisíc let, den po dni, byli přesně tím, kým jste dnes. A tisíc let mizí ve věčnosti jako individuální tvář na přeplněném stadionu.

Potřebujeme změnu, dokonce i tu konečnou změnu prostředí, které říkáme smrt. Lidská potřeba je chaos, stres z neočekávaného, nové možnosti. Pluton v Býku této potřebě moc dobře nerozumí; ve svém hledání stability a klidu může vytvořit otupující, klaustrofobní prostředí, které v nás dusí veškerou živost.

⁹⁰ Přeneseně velmi nepříjemný člověk, kterému nemůžete věřit. RS

Slepé místo, stručně řečeno, spočívá v tendenci plést si stabilitu s klidem. První je vnější stav; druhý psychický nebo vnitřní. Takže jsou to jablka a pomeranče: jsou různé. Vysoký klid Býka je neotřesitelný klid tváří v tvář nevyhnutelným životním šokům. Slepé místo Plutona v Býku spočívá ve snaze vytvořit tento klid udržováním mrazivé míry kontroly nad vnějšími záležitostmi. Což nás přivádí přímo k tomu.

Stín

Většina toho, co je potenciálně temné a destruktivní u Plutona v Býku, souvisí se snahou zastavit život. Nevědomá představa se zdá být: „Když se to nehýbe, neublíží mi to.“ Tato snaha dosahuje svého nejzávažnějšího projevu v touze rozbít veškerou změnu, kontrolovat, zastavit každou evoluční či revoluční sílu v jejím průběhu. Zde nacházíme stinnou stránku konzervatismu: rigidní patriarchát, svatou neměnnou církev, všechny ty síly, které příliš rychle říkají: „Ne! Nemožné!“ A všechny ty síly, které používají termín „Bezprecedentní“ coby zatracující odsouzení.

Jedním z následků tohoto strachu ze změny je nekontrolovatelný materialismus. Všichni se cítíme mnohem bezpečněji s penězi v kapse – pozorování, které nemusí být nijak zvlášť inspirativní, ale má určitou souvislost s realitou života. Přesto si musíme zachovat nadhled. Když začneme vyjmenovávat hrozby, které život přináší, jen menšinu z nich lze ovládat nebo omezit pouze penězi. Je naprosto správné a přirozené, že se Býk zajímá o finanční či materiální stabilitu; tyto vlastnosti přispívají ke klidu ducha. Stínová stránka Býka se však v tomto ohledu může stát posedlou a proměnit se v Lakomce, hromadícího peníze, pozemky, investice a projevujícího vysokou míru hrubosti a nezdvořilosti, spolu se zuřivou ochotou zašlapat po čemkoli neočekávaném nebo novém, zejména pokud by to mohlo ohrozit všemocný bankovní účet.

Zachraňující milosrdenství

Temnější možnosti obsažené v Býku jsou jen zkresleným vyjádřením pozitivního významu této symboliky. Klid a mír jsou duchovní nezbytnosti; bez nich se my lidé stáváme velmi nervózními – a s touto nervozitou přichází neklid, zběsilé starosti a vyděšená, posedlá starost o vnější situace. Pluton v Býku je v

nejlepším případě energií, která ztělesňuje snadnou, sebe-přijímající přirozenost, jež je předpokladem skutečného vnitřního růstu.

Lidé s Plutonem v Býku: *Mahátma Gándhí, Albert Einstein, Pablo Picasso, Sigmund Freud, Vincent van Gogh, Carl Jung, Edgar Cayce, Josif Stalin, Arthur Rimbaud, Winston Churchill, Nikola Tesla, Aleister Crowley, Rudolf Steiner, Sri Aurobindo, Oscar Wilde, Franklin D. Roosevelt, Marie Curie, Alice Bailey, Henri Matisse, Virginia Woolf.*

Pluton v Blížencích

Poslední cyklus:

Vstupuje: 21. července 1882

Vystupuje: 9. října 1882

Znovu vstupuje: 2. června 1883

Vystupuje: 4. prosince 1883

Znovu vstupuje: 19. dubna 1884

Další cyklus:

Vstupuje: 17. června 2127

Vystupuje: 17. listopadu 2127

Znovu vstupuje: 4. května 2128

Vystupuje: 16. ledna 2129

Znovu vstupuje: 11. března 2129

Zápal

Po čem Blíženci touží? Pokud je v horoskopu Pluton v Blížencích, co to znamená pro takového jedince a jeho generaci? V době, kdy píšu tento text, jsou nejmladší z lidí, kterých bychom se mohli zeptat na Plutona v Blížencích, na začátku osmdesátky.

Blíženci lační po datech, čistě a jednoduše. Chtějí informace. Chtějí se učit, rozšiřovat obzory. A chtějí tyto informace sdělovat. Informace dovnitř i ven. Ať tak či onak, v takové výměně je pro Blížence potěšení a živost, ať už jde o výdej či příjem.

Hodnota informace je nepřímě úměrná její předvídatelnosti. To je elegantní způsob, jak říct, že to, co nejlépe upoutá naši pozornost, nás nejvíce překvapí – a že „učit se“ to, co už víme nebo tušíme, je ve srovnání s tím nudné. Tento princip vrhá více světla na převládající zvědavost, která pohání Blížence; mají instinkt nahlížet na realitu z nových úhlů pohledu, činit chaos a náhodnost,

a tím produkovat výsledky, které by nás mohly napjat nebo zmást. A tento proces naplňuje Blížence životem a energií.

Styl

Styl Plutona v Blížencích je radikální a divoký; rád posouvá lidský intelekt na/za jeho hranice a sděluje výsledky. Vzhledem ke zkoumavé povaze Plutona zde máme silnou energii pro ponoření se do vědeckých nebo okultních záhad, zejména těch, které kolem sebe nesou nádech tabu. Máme také dychtivost a dovednost v sdělování těchto záhad. Tuto konfiguraci sdílí F. Scott Fitzgerald, Ernest Hemingway a Henry Miller. Společně posouvali hranice té nejvíce blíženecké umělecké formy, románu. Autobiografický, zpovídající a přímočarý ohledně lidských choutek – jen máloco by mohlo lépe shrnout ducha Plutona v Blížencích.

V této plutonské pozici je horlivost, touha po zážitcích. Chtít pohyb a změnu. Dychtí po cestování a setkáních s čímkoli exotickým, cizím nebo novým. Je fascinován rychlostí a nečekaným. Pluton v Blížencích, hladový po dalších možnostech a relikviích, pohrdá jakýmkoli omezením.

Slepé místo

Většina z nás už někdy použila výrok: „Je vědění a je poznání.“ Jedna věc je intelektuální pochopení skutečnosti, druhá je její plné vstřebání do své podstaty. Řekněte teenagerovi, že každý rok života ubíhá rychleji a rychleji; pravděpodobně souhlasně přikývne. Ale ti z nás, kteří jsou v polovině života nebo ještě dál, vědí, že jeho či její skutečné pochopení významu těchto slov je ještě roky vzdálené.

Pluton v Blížencích může nevědomě příliš zdůrazňovat přednosti mentálních, konceptuálních znalostí, aniž by si uvědomoval, že pod nimi existují vrstvy naší lidskosti... nedotčené a proto nevzdělané. To může vést k povrchnosti a lehkomyšlnosti.

Mít otevřené možnosti je v mládí velkou předností – a čistý archetyp Blíženců je tradičně spojován s myšlenkou „mladého člověka“. Sedmnáctiletý jedinec, který vyjadřuje výhrady k rychlému sňatku se svou stávající láskou, se v rozumných kruzích neseťká s velkou kritikou; uznáváme, že mládí je nejzdravější, když se na něj díváme jako na přípravný experiment pro dospělé

život. Na druhou stranu, pohled na padesátiletého muže nebo ženu, kteří jsou provždy odhodláni ponechat všechny možnosti vztahu otevřené, je mnohem smutnější a méně přirozený. Takže další slepé místo Plutona v Blížencích: „mladistvý“ pocit nezodpovědnosti, nemyšlení na zítřek a nekontrolovatelný syndrom „Petra Pana“.

Stín

My lidé jsme experti v přicházení s logickými důvody pro téměř cokoli, co děláme. Vynikáme v racionalizaci a popírání. Naše mysl je nekonečně snadnou v konstrukci verzí reality, které dávají přesvědčivý smysl – i když jsou mylné. Toto je univerzální, ale je to přehnané s Plutonem v Blížencích, kde potenciální temnota Plutona vytváří nesvaté spojenectví s verbální a intelektuální virtuozitou Dvojčat.

Hitler je extrémním příkladem. Jeho Pluton ležel asi v pěti stupních Blíženců a nabízí mrazivý příklad všeho, co je v této kombinaci potenciálně groteskní. Jeho řečnictví bylo očividně přesvědčivé pro mnoho pravděpodobně bystrých a dobře uvažujících lidí – a cítím se správně, když předpokládám úroveň bystrosti a dobrých úmyslů u německé populace 30. let 20. století, která by se dala srovnat s těmito vlastnostmi v jiných epochách a kulturách. Lidé jsou lidé. Ale Hitler byl slovně svůdný a vykresloval přesvědčivou a souvislou verzi reality. Pak své argumenty posílil strategickými lžemi a iluzemi.

Toto je Pluton v Blížencích v jeho nejtemnější podobě: odcizujeme se lidskému citění a lidské spiritualitě natolik, že se necháváme svést do intelektuálního domečku z karet, který ve skutečnosti není správný, pouze logický. Mysl, neintegrovaná do širšího transracionálního kontextu vlastního Já, se stává monstrem. A to je stínem Plutona v Blížencích.

Zachraňující milosrdenství

Energie stínu nemá žádnou vlastní nezávislou realitu; je to jednoduše beznadějně zamotaná verze pozitivního principu. Rozum a inteligence jsou legitimní, úrodné cesty vnímání a pod Plutonem v Blížencích se mohou rozvinout. Zde pozorujeme nespoutanou lidskou přednost: schopnost klást správné otázky a nebát se jít po stopách logických drobků, které vedou k osvobozujícím odpovědím.

Lidé s Plutonem v Blížencích: *Charlie Chaplin, Adolf Hitler, Matka Tereza, Isaac Newton, Salvador Dalí, Jiddu Krishnamurti, Alfred Hitchcock, Cary Grant, Greta Garbo, Agatha Christie, Frida Khalo, Walt Disney, Al Capone, Jean-Paul Sartre, Ronald Reagan, Howard Hughes, Ernest Hemingway, Katharine Hepburn, Paramahansa Yogananda, J. R. R. Tolkien, Bette Davis, Louis Armstrong, Anaïs Nin, Dane Rudhyar, Jean Cocteau, Georgia O'Keeffe, Henry Miller, Joan Crawford, Lucille Ball.*

Pluton v Raku

Poslední cyklus:

Vstupuje: 10. září 1912

Vystupuje: 20. října 1912

Znovu vstupuje: 9. července 1913

Vystupuje: 28. prosince 1913

Znovu vstupuje: 26. května 1914

Další cyklus:

Vstupuje: 15. srpna 2157

Vystupuje: 15. listopadu 2157

Znovu vstupuje: 26. června 2158

Vystupuje: 12. ledna 2159

Znovu vstupuje: 12. května 2159

Zápal

Rak je Krab – „defenzivní“ tvor schovaný uvnitř ulity. Což je docela dobrý nápad, vzhledem k tomu, jak nepříjemně se svět někdy chová. Chvíli si se mnou fantazírujte. Představte si, že my lidé máme ulity, do kterých bychom se mohli stáhnout, kdykoli bychom se cítili ohroženi. Pěkné, teplé ulity s ledničkami, knihami a stereo. Je to příjemná myšlenka. Je to také blízké vládnoucímu zápalu Plutona v Raku.

Zde sledujeme generaci, která si z konstrukce dokonalé ulity vytvořila ideál a nadšení.

V tomto bodě jsme vstoupili na dnešní území. V době psaní tohoto textu mnoho lidí s Plutonem v Raku stále žije docela energicky. I když jsem to již zmínil, chci znovu zdůraznit, že když hovoříme o umístění Plutona ve znamení v daném horoskopu, ve skutečnosti získáváme informace o celé generaci – sociálním kontextu, ve kterém se život dané osoby odvíjí. Vlastnosti Plutona v Raku například nejvýrazněji vynikají u lidí, u kterých je samotná plutonská

energie velmi silná – planeta je například v konjunkci s jejích Sluncem nebo Ascendentem –, nebo u lidí, u nichž zbytek horoskopu naznačuje silnou přirozenou rezonanci s těmito vlastnostmi plutonského znamení.

Co je tou „dokonalou ulitou“, tímto Svatým grálem, který hledá generace Plutona v Raku? Může to být fyzické: domov. Může to být finanční: neprůstřelný penzijní plán. Může to být psychologické: Pollyannin⁹¹ obranný postoj. Může to být duchovní: náboženství, které všechno slibuje, všechno vysvětluje a nabízí rodičovskou útěchu výměnou za dětskou víru.

Račí zápal? V nejlepším případě je to bezpečný a starostlivý svět, ve kterém jsou všechna stvoření živena, povznášena krásou a inspirována něžnou vírou. Svět jako zahrada, ochraňující, pečující a plná snů.

Styl

Styl Plutona v Raku je vyživující a podpůrný, dychtivý poskytovat útěchu. Nabízení jídla nebo pití je jedním z nejzákladnějších lidských rituálů a zde dosahuje svého vrcholu. Totéž lze říci o pohostinném přijetí hosta: jedná se o rituály domova a krbu a mnoho dalšího v doméně Raka.

Všichni se cítíme nejvíc nepříjemně, když se projevuje naše šílenství. Kdo by rád byl odhalen jako egomaniak, opilec nebo lhář? V Raku se styl točí kolem poskytování útěchy... a proto je v umění pomáhat druhým „zachránit si tvář“, a tím zajistit jejich psychickou spokojenost a klid, značná elegance a dovednost.

Je běžným pozorováním, že mláďata všech druhů projevují vlastnost, kterou je těžké definovat, ale snadno rozpoznat: roztomilost. A odtud je to jen krátký krok k poznání, že „roztomilost“ je u mláďat vlastností pozitivním faktorem pro přežití, protože dospělá naplňuje touhou poskytnout útěchu a ochranu. Rak, jako archetypální symbol Velké Matky, má spřízněnost s roztomilostí ve všech jejích podobách. Zvláště si cení roztomilosti jako estetiky v umění, oblečení a dekoracích.

Pluton v Raku se především zaměřuje na bezpečnost domova a rodiny. V potravním řetězci je nejprve pečováno a chráněno vlastní *Já*. To je zajištěno,

⁹¹ Pollyanna je původně dvoudílná knižní série pro děti, jejíž autorkou je americká spisovatelka Eleanor Hodgman Porterová. Po vzoru této postavy se jméno Pollyanna začalo přeneseně používat pro neotřesitelné optimisty. RS

další přichází rodina. Pak „host“, pak národ a nakonec, pokud se dostaneme tak daleko, planeta.

Slepé místo

Představte si ženu narozenou v roce 1936. Vdala se v roce 1960 a o pár let později se jí narodil syn. V době psaní tohoto textu je mladému muži něco přes třicet. Stále žije doma. Táta odešel v roce 1978, takže jsou jen dva. Mladý muž nikdy nepracoval déle než pár týdnů; nechce prát prádlo ani pomáhat v domácnosti. Chová se ke své matce hrubě na všech úrovních, zatímco ona jeho dysfunkce vysvětluje jako reakci na brzký rozvod a nadále trvá na tom, že s ním bude „trpělivá“ a „pomůže mu“, navzdory protestům svých přátel.

Výchova může lidi oslabit; to je pravda, vůči které může být Pluton v Raku slepý.

Představte si, že vědci ze dvou národů současně vyvinou strašlivou novou zbraň. Ani jeden z nich nemá žádný přesvědčivý důvod k útoku na ten druhý. Ale v zájmu bezpečnosti se každý národ cítí nucen nashromáždit jen o něco více zbraní než ten druhý... To je samozřejmě stručná historie nedávných světových dějin a vynikající příklad dalšího ze slepých míst Plutona v Raku: snaha o „dokonalou bezpečnost“ často vede k hroznému, stupňujícímu se nebezpečí.

V globálním měřítku se tedy setkáváme s paradoxem, že doma rostou přebujelé sociální státy, zatímco mezi národy vládne paranoia, podezřívavost a zloba, a to vše pod vedením lidí Plutona v Raku či pod přímou vibrací energie Plutona v Raku v letech 1912 až 1939. Ve srovnání s tím se pseudodebaty o „svobodě“ a „komunismu“ jeví jako pouhá srážející se změť vln na hladině hlubokého, homogenního moře.

Stín

Pod rouškou mlčení, které zachraňuje tvář, se množí hrůzy. Udržování „nebezpečného“ světa v bezpečí mimo ulitu umožňuje, aby to, co je uvnitř ulity, hnísalo, rostlo podivně a nepřírozeně. Soukromí je výtečný luxus, ale jeho přílišné množství může potenciálně zničit lidského ducha a učinit ho imunním vůči stabilizujícím a korigujícím vlivům společenské interakce.

Pokud by tyto temnější, tajemné aspekty Plutonova zápalu pro bezpečí zplodily monstra, kde jsou? Kde bychom je měli hledat? V území Raka! Domov! Rodina. Za hranicemi pouhých slepých míst nyní vstupujeme do říše skutečné temnoty. A každé plutonské znamení má takový potenciální rozměr, jak jsme viděli. Pro generaci Plutona v Raku na sebe „dábel“ vzal podobu Překrouceného rodiče a tiše způsoboval strašlivou zkázu všemu „roztomilému“.

Některé reality jsou natolik tabuizované, že je nemožné o nich shromáždit objektivní data. Pochybuji však, že dnes existuje mnoho psychoterapeutů, kteří by zpochybňovali myšlenku, že v letech, kdy generace Plutona v Raku vychovávala své rodiny – hovoříme o dětech narozených přibližně mezi lety 1935 a polovinou 70. let –, probíhala tichá, nevýrazná epidemie zneužívání dětí, sexuálního, fyzického i psychického. (Stanovení dat je zde obtížné kvůli širokému věkovému rozpětí, ve kterém lidé mají děti.)

Jistě, musíme rychle zdůraznit dobrou zprávu, že plnohodnotný projev stínu prakticky nikdy není společenskou normou – na rozdíl od kolektivního projevu destruktivních „slepých míst“ ve znamení Plutona, což společenskou normou rozhodně je. Většina matek a otců se pravděpodobně snažila ze všech sil vytvořit pro své děti bezpečné hnízdo, a byli spíše až přehnaně ochránářští. Ale jako vždy, v temnějších zákoutích lidského ducha, starobylá bestie kula pikle... a v tomto případě to bylo proti právě těm tvorům, kteří potřebovali péči.

Zachraňující milosrdenství

Pokud jste člověk s Plutonem v Raku a myslíte si, že jsem na vaši generaci byl trochu přísný, prosím, dopřejte mi dvojí směr. Zaprvé se znovu podívejte v této kapitole na části „Zápal“ a „Styl“ – v této kombinaci, stejně jako v každé jiné, působí ušlechtilý kosmický princip: péče, léčení, péče o mladé, staré a zraněné. Zadruhé, pravděpodobně vás trochu utěší moje charakteristika temnějších stránek mé vlastní generace, lidí s Plutonem ve Lvu, kteří následovali.

Lidé s Plutonem v Raku: *Martin Luther King, Marilyn Monroe, Elvis Presley, 14. dalajláma, Che Guevara, Grace Kelly, Robert Redford, JFK, Sean Connery, Jack Nicholson, Marlon Brando, Elizabeth Taylor, Clint Eastwood, James Dean, Audrey Hepburn, Nelson Mandela, Jeanne Moreau, Maria Callas, Edith Piaf, Roman Polanski, Woody Allen, Bhagwan Rajneesh, Anthony Hopkins,*

François Mitterrand, Johann Sebastian Bach, Sai Baba, Saddám Husajn, Linda Goodman, Carlos Castaneda, Sylvia Browne, Warren Buffett, Johnny Cash.

Pluton ve Lvu

Poslední cyklus:

Vstupuje: 7. října 1937

Vystupuje: 25. listopadu 1937

Znovu vstupuje: 3. srpna 1938

Vystupuje: 7. února 1939

Znovu vstupuje: 14. června 1939

Další cyklus:

Vstupuje: 25. srpna 2183

Vystupuje: 9. ledna 2184

Znovu vstupuje: 6. července 2184

Vystupuje: 30. března 2185

Znovu vstupuje: 24. dubna 2185

Zápal

„Být viděn je ambicí duchů. Být zapamatován je ambicí mrtvých.“ Tato slova filozofa Normana O. Browna dokonale vystihují pravý opak všeho, co musíme o Plutonu ve Lvu pochopit. V tomto znamení chce být dotyčný viděn, povšimnut a zapamatován.

Stručně řečeno, zápal Lva spočívá v kreativním sebevyjádření: zviditelnit společnosti každý detail svého vnitřního vesmíru. Tento proces může prorůstat v oblasti umění, ale v žádném případě se neomezuje pouze na tuto oblast. Jakékoli místo, kde můžeme světu zanechat hmatatelné důkazy o své existenci – to je území Lva. Může to být v podnikání, v našem „životním stylu“, dokonce i v našem oblečení.

S Plutonem, který modifikuje a zesiluje sebe-dramatizující tendence tohoto znamení, získává to, co je vyjádřeno, znaky Plutonova vlastního ducha: nejhlubší vášní je vyjádření „smysluplného“, tabu, psychologického... zkrátka

vyjádření čehokoli emocionálně „intenzivního“. A být za to uznán – pouto Lva se uzavírá teprve tehdy, když je výkon Lva oceněn potleskem.

A pokud se neozývá potlesk, Lev prostě řve hlasitěji.

Styl

Pestrý, okázalý, extrémní... tato slova vystihují něco ze stylu Lva. Nejdůležitější je snaha být viděn, a proto má chování tendenci být křiklavé, teatrální a histriónské.⁹² Musíme však také uznat, že Lev je velkoryse nakloněn i výkonům druhých. Jeho duch je vděčný, povzbudivý a vřelý.

Stůl je přeplněný; džbán s vínem se blíží k prázdnosti a ručičky na starých hodinách ukazují přímo nahoru. Večeře a dezert byly dávno doženy, ale nikomu se nechce vstávat a nikdo se nevrací domů. Deset dobrých přátel s dlouhou společnou historií znovu prožívá staré časy. Jeden po druhém vyprávějí příběhy z minulosti, přehánějí, dramatizují a přikrášlují. Když každý promluví, má plnou pozornost skupiny a dostatek podpory pro dlouhé povídání. Srdce jsou vřelá, noc je hlučná a ve vzduchu je cítit energie Lva.

V generaci Plutona ve Lvu se rozpínají kreativita a sebevyjádření. Někdy se zdá, že každý píše knihu, skládá hudbu nebo plánuje vysoce individualizovanou kariéru. Právě tyto cesty slibují vysoký plutonský dar: dosažení smyslu života skrze to, že si jeho příběhu povšimnou. Rocková hvězda, filmová hvězda, dokonce i duchovní „hvězda“ se staly bohy generace. Jen málo lidí s Plutonom ve Lvu chce být pouze „dobrymi vojáky“; ve vzduchu se vznášejí královská a majestátní moc spolu s duchem hojnosti, který připouští alespoň možnost, že se každému splní velké a odvážné sny.

Slepé místo

Život může být krásnou tapisérií, ale některé nitky jsou fádny.

Musí být; jasné barvy ztrácejí viditelnost a dopad, pokud s nimi nejsou kontrastní šedé a bledě bílé. Podobně se velká část reality každodenního života skládá z nudných nitek – těch „nijak zvláštních“ hodin a dnů, které definují normálnost. Pro Plutona ve Lvu nepřichází přijetí nevýrazné, „neohromující“ stránky života automaticky. Často se objevuje pocit, že pokud nejsem ve

⁹² Většinou touží po uznání, mají sklon k teatrálnímu chování a zveličování svých starostí a problémů. RS

vytržení, pak musí být něco špatně. Pokud neprožívám vrcholný zážitek, pak musím být ve špatném vztahu, ve špatné práci, na špatné duchovní cestě, ve špatném městě.

Existuje mnoho pozitivních stavů vědomí, které se nevyznačují radostí z poskakování nahoru a dolů: pocit tiché sebeúcty nebo důstojnosti, pocit, že přispíváme malou částí k hodnotnému celku, onen neurčitý pocit správnosti, který pramení z odkládání uspokojení či odolávání pokušení. Ve svém hladu po vrcholech může být Lev k těmto nuancím slepý... a paradoxně skončí strašně nešťastný.

Jsou někteří lidé sami „fádními nitkami“? Tato fráze je zkreslená svou drsností, ale rozhodně si musíme uvědomit, že ne každý má stejnou měrou kreativitu, charisma a prezentaci. Vůdcovství nemůže existovat bez následovníků; výkon nemůže existovat bez publika. Vesmír potřebuje každého. Ale pod oslavným paprskem Plutona ve Lvu mohou lidé slepě přeceňovat „řev lva“, což nechává ty, jejichž povaha je mírnější, cítit se zbytečně špatně – a ty, kteří jsou jen hluční, povyšuje daleko nad své zásluhy.

Stín

Sebestřednost je vlastnost, vůči které my, generace „baby boomers“,⁹³ zdaleka nejsme imunní. A jeden plutonský projev této nešťastné vlastnosti spočívá v našem sklonu hlasitě a dlouho kvílet nad urážkami naší důstojnosti, ať už skutečných či domnělých. Pronikavé psychologické porozumění Plutona může být jako kopí a bujará touha být slyšen jako sval, který toto kopí pohání. Psychologické porozumění tak může být vedeno nikoli soucitem či laskavostí, ale potřebou být uznán za moudrého. Výsledek může být strašlivě zraňující.

Stínový projev Plutona ve Lvu dosahuje svého nejnižšího bodu v posedlosti slávou a leskem. Pokud chce být každý „hvězdou“, znamená to, že city mnoha lidí budou zraněny. Hnání potřebou uznání a potlesku ze sebe mnozí udělají hlupáky a vydají se směrem, který je pro ně nepřírozený. A co hůř, někteří budou pózovat tak úspěšně, že dosáhnou určitého úspěchu či uznání bez ohledu na zásluhy. V umění z toho většinou vznikají takové

⁹³ Generace Baby boomers je označení lidí narozených během ekonomické prosperity v USA následující po 2. světové válce. RS

bezobsažné slátaniny, které jsou půl roku „další velkou věcí“, a za dva roky jsou zapomenuty. Neškodné, ale zhoršující se.

Mnohem škodlivější je hojná záplava pochybných psychologů, guruů, jasnovídců a duchovních učitelů, kterých je mezi generací „baby boomers“ spousta. Poháněni nejistotou a potřebou být si všímáni, mohou, pokud předvedou dostatečně dobrou show, svést i sami sebe. Nejdůležitější pravidlo zde zní, že „duchovní učitel“, který touží být uznáván jako učitel, jím pravděpodobně není!

Stručně řečeno, stín Plutona ve Lvu spočívá v ubohé, nejisté posedlosti zdáním slávy: věčné nemoci králů.

Zachraňující milosrdenství

Stínové projevy jsou děsivé k zamyšlení, ale musíme si zachovat nadhled. Tyto projevy nemají žádnou skutečnou, nezávislou realitu; jsou to zkreslení zdravých, pozitivních pudů. Energie Plutona ve Lvu je o nevědomém, bujarém projevu lidské individuality. Je to oslava a obnovení našeho závazku ke každému okamžiku života. Bez ní by šedivý režim zastínil duhu lidské rozmanitosti.

Lidé s Plutonem ve Lvu: *Mick Jagger (v konjunkci s Jupiterem a Sluncem), Nicolas Sarkozy, John Lennon, Bill Gates, Leonardo da Vinci, Al Pacino, Hillary Clinton, Steve Jobs, Oprah Winfrey, David Bowie, Paul McCartney, Bruce Lee, Joan Baez, Catherin Deneuve, Meryl Streep, Bill Clinton, Bob Marley, Tina Turner, Sharon Tate, Usáma bin Ládín, Bob Dylan, Prince, Vladimir Putin, Janis Joplin, Liz Greene, Robert Plant, Tony Blair, princ Charles, Muhammad Ali.*

Pluton v Panně

Poslední cyklus:

Vstupuje 20. října 1956

Vystupuje 15. ledna 1957

Znovu vstupuje 19. srpna 1957

Vystupuje 11. dubna 1958

Znovu vstupuje 10. června 1958

Další cyklus:

Vstupuje 30. října 2202

Vystupuje 4. ledna 2203

Znovu vstupuje 25. srpna 2203

Vystupuje 28. března 2204

Znovu vstupuje 23. června 2204

Zápal

Preciznost. To je podstata Panny. Dělat všechno k dokonalosti. Jak to udělat? Člověk musí začít s pocitem ideálu... a Panna je idealistické znamení. Ale nesmí se ztratit v opojné, nadpozemské meditaci o ideálu. Pak se nic nestane. Panna je také zemské znamení, což znamená, že je praktické: realistické, konkrétní, logické. V tomto znamení je tedy ve hře spíše stereoskopické vědomí: na jedné straně smysl pro ideál, ke kterému směřujeme. Na druhé straně svědomitý, puntičkářský smysl pro to, co je skutečné.

A s Plutonem v Panně je dosažení ideálu, aniž bychom obětovali neomylný a neochvějný obraz reality, vůdčím zápallem. V jádru hmoty je touha po sebezdokonalování a dosažení dokonalosti. Modlitba generace? „Vidíme jasně. Jednejme podle toho, co vidíme.“

Styl

S Plutodem v Panně je styl plný otázek, pochybností a rychlé kritiky. A ne: omylem jsme nepřeskočili dopředu do části „Stín“. Panna chce pravdu a slepá víra není cestou k tomuto cíli. Styl tohoto znamení se může zdát skeptický či rezervovaný, dokonce cynický. Cílem je však vždy vytřídit pravdu od líbivé lži - a žádné plutonské znamení nemá menší trpělivost s prázdnými frázemi nebo pokryteckým „idealismem“. Vždy je v popředí stereoskopická mysl, která porovnává a konfrontuje pozorovanou realitu s ideály. A pozorovaná realita těmto ideálům vždy neodpovídá, což vede Plutona ve znamení Panny k tomu, aby současné okolnosti ještě více vybrousil a zdokonalil.

Je zde opatrnost a nemálo podrážděnosti. Ale převládá zde oddanost poctivosti. „Děbel se skrývá v detailech“ – to je staré přísloví přímo z nitra Panny. Bude hledat drobné nesrovnalosti, malé přehlížené nesrovnalosti v logice čehokoli – vztahu, systému víry, politické teorie –, a vždycky tušit, že existuje nějaká chyba... nebo oblast, kterou je možné zlepšit.

V souladu se svým zájmem o detaily se Pluton v Panně nebojí technických systémů ani tvrdé práce potřebné k jejich zvládnutí. Nejzřetelnějším projevem této vlastnosti u generace narozené mezi lety 1956 a 1972 je jejich spojení s počítačem. V podstatě pozorujeme smíšené pocity, s nimiž média označovaná jako „Generace X“ vnímá „baby boomers“.⁹⁴ V jejich postojích je silné téma „prosím, vzpomeňte si na realitu“ a zároveň skrytý proud základního ocenění mnoha takzvaných „hippie“ ideálů: komunity, ekologie, osobní svobody.

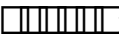
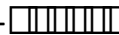
Někdy mi připadá, že generace Plutona ve znamení Panny má kosmický úkol vzít ideály Plutona ve znamení Lva, upravit je, zmírnit a nakonec je s mnohem menší halasností a mnohem větší pílí uskutečnit. Tedy pokud se nenechají lapit do...

⁹⁴ Generace Baby boomers je označení lidí narozených během ekonomické prosperity v USA následující po 2. světové válce. RS

Slepé místo

Ideálů je těžké dosáhnout. Dokonalost je nemilosrdným měřítkem, podle kterého se člověk posuzuje.

Zde je postoj, který zároveň zaručuje působivé úspěchy i naprosté zoufalství: „Budu šťastný, až tohle udělám úplně správně.“ Může to fungovat dobře s uvařením večeře či spuštěním počítačového programu, ale pokud jde o práci na čistě lidské úrovni života, určitě to selže. Nikdy nebudeme šťastní. Který muž nebo žena je „zcela rozumný“? ⁹⁵ Nebo dokonce „dokonale vyvíjející“? Který vztah nemá žádná drsná místa, žádná nesmrtelná nedorozumění, žádnou epickou frustraci? Život je chaotická záležitost a jedno z tajemství existence spočívá v tom, vědět, kdy říct: „A dost!“ A relaxovat, užívat si, oceňovat – mohli bychom dodat i odpouštět.

Potíže s přijetím reality - to je klíčové slepé místo Plutona v Panně. Zdůrazňuji, že hovořím o „přijímání“ reality. To je naprosto odlišné od otázky, zda člověk realitu vidí. Jasně vidění reality je činnost, ve které může Pluton v Panně vypráskat Plutona ve Lvu ještě před snídaní. Ale přijmout realitu – zejména svou vlastní chybnou realitu – a nenechat se jí přivést k zoufalství: to je umění, které může Panna postrádat.

Pokud Pluton v Panně padne do této idealistické pasti, paradoxně přestává vůbec působit idealisticky. Místo toho se propadá do cynismu, pocitu odsouzené nemožnosti a hyperkritičnosti.

Stín

Lidé, kteří se cítí provinile, mají tendenci trestat se: to je jeden z nejzákladnějších zákonů lidské psychologie. A emoce viny vzniká, když máme pocit, že jsme nedosáhli hluboce zakořeněného ideálu. Ale pro Plutona v Panně jsou všechny ideály ze své podstaty nedosažitelné! Proč? Protože samotná dokonalost je základním ideálem Panny a to je božská vlastnost, nikoli lidská. S Plutonem v Panně tedy pozorujeme generaci, jejíž stín spočívá v udělování tvrdých trestů sobě samým. A odtud je jen kousek k udělování stejně tvrdých trestů ostatním, protože všichni máme nakonec tendenci chovat se k ostatním se stejnou úctou nebo neúctou, s jakou chováme sami k sobě.

⁹⁵ Snad i ve smyslu duševně zdravý. RS

Drsné věty. Volně asociujeme a můžeme rychle přeskočit na pojmy fyzického mučení. A v „Generaci X“ jsme byli svědky ničivých následků fyzicky destruktivního užívání drog: „cracku“ a všech jeho hrůz. Byli jsme svědky epidemie násilí a střelby. Pozorujeme rozšířené ignorování základních principů bezpečného sexu. Jdeme-li za hranice fyzického, rozpoznáváme zvýšený postoj beznaděje a zoufalství ohledně budoucnosti, planety, osobních pracovních vyhlídek, vztahů a tak dále.

Jaký zákeřnější a děsivější sebetrest si lze představit, než připravit lidskou bytost o naději, sny a pocit zářných vyhlídek? Můj dobrý přítel, který je velmi významnou postavou ve své generaci Plutona v Panně, označuje své kolegy za „pochmurné hippies“, a i když rozhodně ne každý v této věkové skupině nosí černé oblečení a fialové vlasy, někteří z těch zahořklejších, kteří tak činí, pro nás viditelně ztělesňují stínovou stránku Plutona v Panně.

Zachraňující milosrdenství

Cítím potřebu zde zdůraznit, že dynamika Stínů je pouze jedním aspektem plutonského obrazu a je zcela volitelná. Je to svůdná past, do které se můžeme chytit nebo se jí vyhnout v závislosti na našich rozhodnutích. „Generace X“ má vysoký osud, stejně jako všechny ostatní generace. Jejich úkolem je vyhrnout si rukávy a vytvořit praktickou realitu humanizované budoucnosti v ekologicky citlivém, multikulturním a technologickém věku. Zda toho dosáhnou, či nikoli, je jejich vlastní volbou. Aby uspěli, musí se postavit svému Stínu a překonat ho: zoufalství poháněné studem a z něj vyplývající sebedestrukci. Toto zoufalství a sebetrest jsou však zvrácenými projevy ctihodné, léčivé síly: radikálního závazku vidět sebe a svůj život jasně a upřímně, bez egoistického laku, který nás utěšuje a zaslepuje.

Lidé s Plutonem v Panně: *Barak Obama, Brad Pitt, Michael Jackson, Jodie Foster, princezna Diana, Dave Gahan, Bono, George Clooney, Kate Bush, Uma Thurman, Kurt Cobain, Russell Crowe, Whitney Houston, Céline Dion, Emmanuel Kant, Jean-Jacques Rousseau, Edward Norton, Viggo Mortensen, Matt Damon, Sean Penn, Ewan McGregor, Robert Downey Jr., J. K. Rowling, Ellen Degeneres, Madame de Pompadour, Jeff Buckley, Elizabeth Fraser, River Phoenix, Sarah Palin, Julianne Moore, Robert Smith, Tim Burton, Ethan Hawke, Brene Brown, Jeanette Winterson.*

Pluton ve Váhách

Poslední cyklus:

Vstupuje: 5. října 1971

Vystupuje: 17. dubna 1972

Znovu vstupuje: 30. července 1972

Další cyklus:

Vstupuje: 5. listopadu 2217

Vystupuje: 4. března 2218

Znovu vstupuje: 4. září 2218

Zápal

Misky: věčný symbol Vah. Představují rovnováhu a harmonii... a vážení a smíření protikladů.

Zápal Plutona ve Váhách spočívá ve vytváření podmínek harmonie a symetrie. Kde? Kdekoli. Všude. Všemi myslitelnými způsoby. Umění je jedním z takových území. Stejně tak spravedlnost. A mír. A lidská láska ve všech jejích podobách, od prostého přátelství až po společenství v nejširším slova smyslu.

Odložení těžkého břemena. Ukončení hádky dohodou. Dospět k závěru, když stojíte před těžkou volbou. Vždy zažíváme stejnou fyziologickou reakci: povzdechneme si. A povzdech je uvolněním napětí. A toto uvolnění napětí je srdeční vášní Plutona ve Váhách.

Krátce poté, kdy Pluton vstoupil do Vah, mírové hnutí dosáhlo kritické hodnoty a válečná mašinérie byla přivezena domů z Vietnamu. Mnohem důležitější však bylo, že se začala objevovat generace potenciálních mírotvorců, chytře převlečených za malá miminka, aby to Nixon nepoznal. Tyto děti měly ve svém vědomí zakořeněný nejen smysl pro mír, ale co je mnohem důležitější, měly i zvláštní instinkty pro procesy, které musíme při vytváření míru používat: vyjednávání, schopnost naslouchat, vcítění se do cizích perspektiv.

Styl

Zdá se, že menšina lidí si hádky skutečně užívá. Pro zbytek z nás je to přinejlepším nepříjemný proces. Manželské hádky, problémy v rodině, třetí místo ve vztahu s drahým přítelem – to vše je pekelně nepříjemné. Tak nepříjemné, že se často snažíme konfliktu vyhnout, i když je to nezbytný krok k vyčištění ovzduší. A pak se problémy jen zhoršují.

Pluton, jak jsme se dozvěděli, nemá sklon odvracet se od tvrdé reality. S Plutonem ve Vahách, ačkoliv vysoký osud generace spočívá v nastolování míru, tito lidé v žádném případě nejsou rozkošní malí andělé, kteří se jen „budou chovat mile“. Proč? Jednoduše proto, že to nikdy nefunguje příliš dlouho. Není to účinná metoda nastolování míru. Skutečného míru nelze nikdy dosáhnout popíráním či přehlížením obtížných otázek. Plutonův instinkt zde spočívá v ponoření se do bahna, čelem žáru hněvu, zášti, předsudků a hořkosti a pak vyřešení dohody, která bude úspěšná.

Styl Plutona ve Vahách je tedy vyjednávací, s instinktivním důrazem na rozpoznání oblastí vzájemného prospěchu a shody jako základů jakéhokoli trvalého míru. Váhy se hádají! Ale hádají se s cílem, ne jen proto, aby si vylili hněv.

Kosmicky je tato generace pověřena úkolem dostat nás z bažiny zablokovaných opozic, v nichž se lidstvo v současnosti nachází. Liberalismus versus konzervatismus. Rasa versus rasa. Environmentalismus versus ekonomický růst. Mužský versus ženský. Socialistická péče versus kapitalistický individualismus a osobní odpovědnost.

Musíme také zdůraznit naprostý estetický cit Vah. S Plutonem ve znamení Vah pozorujeme generaci, která bude vášnivě lpět na tvorbě krásy – ale pravděpodobně bude mít jen vlažný postoj k „pouhé kráse“. Pluton má rád silnější a šokující medicínu.

Slepé místo

Existují dva základní typy otázek, na kterých se lidé mohou neshodnout: ty, které jsou náchylné ke kompromisu, a ty, ve kterých neexistuje střední cesta a musí být buď jedna, nebo druhá.

Využití půdy je snadnou ilustrací prvního případu. Na stejném pozemku chtějí všichni blondýni přírodní rezervaci, zatímco všichni hnědovlasí lidé chtějí průmyslový park. Když se prach usadí, na okraji rozlehlé přírodní zahrady je malý průmyslový park. Všichni se cítí trochu naštvaní a trochu oškubaní, ale není jasného vítěze ani poraženého.

Pak jsou tu otázky jako potrat. V době psaní tohoto textu stále zuří debata mezi lidmi s „právem na život“, a lidmi s „právem na volbu“. A jeden bod tuto debatu činí tak obtížně vyřešitelnou: ve skutečnosti neexistuje žádná střední cesta. Existují sice určité detaily, o kterých se zákonodárci mohou hádat, ale v tomto případě existuje základní ano či ne. Potrat bude bezpečný a legální, nebo bude nelegální. Nic jako polopotrat neexistuje.

Slepé místo Plutona ve Vahách spočívá v této druhé kategorii otázek. Ve své horlivosti najít zlatou střední cestu se lidé narození v této konfiguraci mohou ocitnout paralyzovaní tváří v tvář těžkým rozhodnutím, v nichž budou skuteční poražení. Touha po spravedlnosti, jakkoli je v principu chvályhodná, se může změnit v pouhou nehybnost a prokrastinaci. Pak energie steče temnějšími kanály: nekonečné debaty o trivialitách, posedlé zabývání se detaily etikety (ať už je to za dvacet let definováno jakkoli!) a byzantské politické manévrování.

Stín

Klíčovou plutonickou vášní ve Vahách je mír: ten povzdech úlevy, který ulevuje duši a přichází těsně po dohodě, odlehčení břemen nebo řešení. A mír je ušlechtilý cíl. Existují však formy míru, které mají příliš vysokou cenu, a společně tvoří ono vážné varování, kterému říkáme stín Plutona ve Vahách.

Tváří v tvář těžké otázce s odpovědí Ano nebo Ne jsme si již všimli potenciálního slepého místa Vah: nerozhodnosti a otálení. Ale co když tlak na řešení problému naroste? Váhy tlak neocení a mohou se pod ním zhroutit. Spravedlnost se může stát obětí touhy po míru – míru obnoveném za každou

cenu. A pak můžeme vidět hrozné, rychlé, téměř nevědomé násilí, které zadupává urážlivou alternativu.

Jsem si vědom/a toho, že velká část toho, co můžeme považovat za „obyčejnou zdvořilost“, je specifická pro naši vlastní kulturu kolem roku 1950 a zcela zjevně jde cestou pterodaktyla a paruky Beatles. Ale každá společnost, jakkoli drsná a neklidná, má pravidla přijatelného chování. Až lidé s Plutodem ve Vahách dosáhnou svého vrcholu, s velkou pravděpodobností vytvoří novou sadu přijatelných norem chování, které odrážejí novou realitu společnosti. Pravá multikulturní slečna Manner⁹⁶ už možná na Zemi existuje, a prostě se ještě neodhalila!

Tato myšlenka možná patří spíše pod „zápal“, nežli sem pod „stín“, ale zdvořilost má i svou stínovou stránku. Pluton ve Vahách může vytvářet otupující situace, v nichž chladná formálnost zdvořilosti a „vhodnosti“ maskuje nevyslovenou válku jehlových podpatků a jedů. Například můj drahý afroamerický přítel se šklebí, když mluví o bolestivých podtónech, které často zažívá v „liberálním“ bílém prostředí. Zdvořilost bez lásky může být zjevně mírumilovná, ale je otupující. Opět pozorujeme elementární princip: láska Vah k míru může mít alarmující cenu.

A konečně, moderní technologie vytvořila řadu metod, kterými lze v lidském organismu navodit „mír“ s minimálním úsilím. Objeví se nové vlny antidepressiv a léků proti úzkosti, pravděpodobně vyvinutých mladými vědci, kteří se dnes teprve vzdělávají. A navzdory všudypřítomnosti počítačů jsme stále teprve na prahu kybernetické revoluce. Virtuální realita, rozhraní mozkových strojů, přímá elektrochemická stimulace mozkové kůry – všechny tyto cesty, i když pravděpodobně pozitivní a v mnoha ohledech vzrušující, budou také poskytovat dostatek pokušení pro „mírumilovnou“ stínovou stránku Plutona ve Vahách.

⁹⁶ Eeva-Liisa Manner (5. prosince 1921 Helsinky – 7. července 1995 Tampere) byla finská básnířka, spisovatelka, literární kritička a překladatelka. Měla obrovský vliv na rozvoj finské modernistické literatury. Je autorkou jedenácti básnických sbírek, tří románů, drobné prózy a divadelních her. Do finštiny přeložila díla českého spisovatele, dramatika a prezidenta Václava Havla. Svaz finských spisovatelů (Suomen Kirjailijaliitto) uděluje od roku 1997 ocenění Básnická cena Eeva-Liisy Manner (Eeva-Liisa Manner – runopalkinto). RS

Zachraňující milosrdenství

Energie stínu je pokřiveným odrazem užitečné stránky jakékoli astrologické konfigurace. Ubohé možnosti plynoucí z interakce Plutona s Vahami jsou dostatečně reálné, ale vždy musíme zdůrazňovat skutečný účel této kombinace: obnovení lidstvu spravedlivého míru, vyvážené spravedlnosti a úctyhodného pohodlí společnosti odrážející široce přijímané standardy zdvořilosti, slušnosti a elegance.

Lidé s Plutonem ve Vahách: *Angelina Jolie, Leonardo DiCaprio, Brittney Spears, Justin Timberlake, Christina Aguilera, Prince William, Amy Winehouse, Heath Ledger, Joaquin Phoenix, James Franco, Pink, Tiger Woods, Lance Armstrong.*

Pluton ve Štíru

Poslední cyklus:

Vstupuje: 5. listopadu 1983

Vystupuje: 18. května 1984

Znovu vstupuje: 28. srpna 1984

Další cyklus:

Vstupuje: 24. prosince 2229

Vystupuje: 14. března 2230

Znovu vstupuje: 14. října 2230

Zápal

Pluton „vládne“ Štíru, což jednoduše znamená, že se Pluton v tomto znamení cítí jako doma. Tato kombinace je tedy obzvláště opojná. Jak si asi dokážete představit, klíčovým slovem je zde Intenzita. Na druhou.

Ve Štíru má Pluton zápal pro vypátrání všeho, co se komfortně skrývá za pavučinou strachu, lží a nevědomosti. Je hladový po osvěžující, ostré jiskře, která pramení z pohledu ďáblu přímo do očí.

Musíme zde zdůraznit, že v konečném důsledku se všechny planety týkají vědomí, a že lze ostře rozlišovat mezi čistou negativitou, a vědomím čisté negativity, které je skutečnou doménou Plutona ve Štíru. Pouze když je smrtelně pokroucená, tato energie sestoupí do identifikace s temnotou.

Styl

Pro slabé povahy se styl Plutona ve Štíru jeví jako bezútěšný, samolibý,⁹⁷ ba až morbidní. My lidé jsme vždy měli ambivalentní vztah k děsivým aspektům života: na jedné straně fascinace, na straně druhé děs. Tento jev můžete poněkud komicky pozorovat při sledování hororu v kině. Možná se odehraje hrůzostrašná šokující scéna, před kterou byli všichni varováni. Polovina diváků si zakryje oči rukama, ale stále se upřeně dívá na obrazovku roztaženými prsty.

⁹⁷ Brát se příliš vážně, snobsky a bez humoru přesvědčovat o vlastní vážnosti. RS

Stejné chování se spolehlivě vyskytuje i na místě autonehody: přihlížející zpomalují a zírají v naději – a strachu –, že uvidí krvavý masakr.

V podstatě se styl Plutona ve Štíru soustředí na podmanivou zvědavost ohledně všeho, co nám způsobuje nepříjemné pocity. Během Plutonova stávajícího průchodu tímto znamením (v podstatě 1983-95) tedy došlo k prudkému nárůstu zájmu o dětská zranění, sexuální zneužívání a psychologii obecně. Dvanáctikrokové⁹⁸ skupiny se exponenciálně rozmnožily. S tím souvisí i odpovídající nárůst prodeje hororové literatury a filmů. Upír – klasický tvor temnoty – se stal „národním ptákem“ kolektivního nevědomí.

Vzniká hřbitovní nálada opuštěnosti... a obsahuje spoustu moudrosti. Černá je ta barva. Cílem je neochvějný pohled na pravdu. Přesněji řečeno, cíl spočívá ve vytváření vědomí ohledně určitých, konkrétních pravd: těch, které lidi nutí se svíjet. Jiné, šťastnější pravdy o lidském životě mohou být ignorovány. Vibrace Plutona ve Štíru nás však laserově naladí na rezonanci s kolektivním Stínem. A tím, že v tomto bodě zvyšujeme vědomí, ho okrádáme o část jeho moci řídit naše životy.

Slepé místo

Pesimisté ze své podstaty vynikají v rozpoznávání problémů. Psychologové si díky svému vzdělání a zkušenostem vypěstují talent pro odhalování psychopatologie. Lékaři hledají nemoci. Soukromí detektivové a policisté se učí zacházet s každým jako s podezřelým. Všechny tyto role jsou ve světě nezbytné a mnoha z nás se díky kontaktu s takovými lidmi zachránil nebo alespoň zlepšil život. Ale představte si, jaké by to bylo mít všechny ty postoje a vnímací schopnosti srolované do jedné velké koule ve vaší hlavě! Mysl by pak fungovala jako filtr a to, co by jím neprošlo do vědomí, by byla laskavost, zdraví a ušlechtilost vtkaná do každé lidské bytosti. Chyběl by nám jasný pocit možností, který existuje pro každého člověka, každou situaci, dokonce i pro lidskou budoucnost. V našem „realismu“ bychom podlehlí zoufalství – a ironicky bychom ztratili přehled o významném rozměru toho, co je ve skutečnosti reálné.

⁹⁸ Dvanáctikrokové programy jsou svépomocné skupiny pro lidi zasažené závislostí. Jejich náplní je proces léčení, metoda, jak překonat chorobné potřeby, komplexy a nutkavé vzorce chování. RS

To je slepé místo Plutona ve Štíru. V podstatě se to dá shrnout do jednoho slova: beznaděj. A tato beznaděj je často komplikována samolibým pocitem vlastní nadřazené moudrosti a morální odvahy. Představte si hloupého, arogantního psychoterapeuta, který slepě vnímá každý rozdílný názor jako důkaz „vašeho odporu“. To je slepé místo Plutona ve Štíru.

Většina z nás zná takové psychoterapeuty, ať už jsou to profesionálové nebo samozvanci. Jedinec, který padl do této pasti, se tedy hluboce brání pomoci; každou představu širšího, jasnějšího a nadějnějšího postoje odmítá jako „popírání“. V důsledku toho může velmi snadno na dlouhou dobu hnit v sebestředném, zhrouceném stavu izolace, nemožnosti a ponurému očekávání.

Stín

Zlo má strašlivou důležitost. Každý, kdo se někdy podíval na zprávy, chápe, jak strašlivým způsobem zvěrstva plodí zvěrstva. „Oni to udělali první!“ – to je věčná obhajoba. Je to nejsmutnější lidský paradox: tak často „trestáme zlo“ tím, že se sami stáváme zlem. Tato nemoc je stále s námi, my lidé ji přenášíme jako obyčejné nachlazení. Ale když Pluton prochází Štírem, jsme všichni zranitelnější.

Pomsta je opojná; všichni jsme se už někdy nechali unést emocemi z filmu nebo knihy, kde padouši konečně „dostanou své“. Znovu ten samý paradox: dejte nám věrohodné „morální ospravedlnění“ a násilné „vykonávání spravedlnosti“ se stane vzrušující záležitostí. Ačkoli tomuto procesu dáváme vznešená jména, prostou pravdou je, že něco v nás považuje za naprosto opojné uvolnit Stín k plnému, divokému projevu.

Kolik z těch temných činů, které se v tomto krvavém světě dějí, páchají lidé, kteří se považují za zlé? Mám podezření, že ne mnoho. Ve většině případů existuje nějaký spravedlivý „důvod“ – a ten „důvod“ je téměř vždy ve smyslu „Já jsem byl první obětí“.

S Plutonem ve Štíru se tato psychologie oběti může rozbujet a spustit stupňující se cyklus nenávisti, vášnivé samolibosti a slepého násilí.

Stín nás děsí. Většina z nás by raději byla slušnými lidskými bytostmi. Když se hlasitě rýsuje temnota, existuje jiná cesta, kterou můžeme být v pokušení se vydat, nakonec téměř stejně temná. Ve strachu z vlastní

schopnosti zoufalství a zkázy se můžeme pokusit uchýlit k Pollyannině⁹⁹ pohledu na život, v němž se „negativní myšlenky“ stávají démony, kterým je třeba se vyhýbat.

Pozitivní myšlení je v mnoha ohledech duší moudrosti, ale jako každá mocná síla má i svou silnou temnou stránku. A její temnou stránkou je povrchnost a dobrovolná nevědomost, na nichž se vždy daří skutečné temnotě. Tedy další moderní scénář Plutona ve Štíru: „pozitivně myslící člověk New Age“, který je šokován zjištěním, že jeho dítě bere kokain už pět let, šokován zjištěním, že má rakovinu, která se dala vyléčit před dvěma lety, šokován z rozvodu, šokován z toho, že „duchovní učitel“ má problémy s ovládáním zipu.

Zachraňující milosrdenství

Pluton ve Štíru v konečném důsledku znamená generování vědomí temnoty. A žádná forma vědomí sama o sobě není nikdy zlá. Jako vždy je stín Plutona ve Štíru ve své podstatě zkreslením pozitivního principu. Emoční odvaha, psychologické porozumění, ochota čelit vlastním bolestem a také uznat bolest, kterou jsme způsobili druhým – to jsou spásné vlastnosti této intenzivní, skličující energie.

Lidé s Plutonem ve Štíru: *Mark Zuckerberg, Lady Gaga, Robert Pattinson, Daniel Radcliffe, Kristen Stewart, Rafael Nadal, Keira Knightley, princ Harry, Adele, Michael Phelps, markýz de Sade.*

⁹⁹ Pollyanna je původně dvoudílná knižní série pro děti, jejíž autorkou je americká spisovatelka Eleanor Hodgman Porterová. Po vzoru této postavy se jméno Pollyanna začalo přeneseně používat pro neotřesitelné optimisty. RS

Pluton ve Střelci

Poslední cyklus:

Vstupuje: 17. ledna 1995

Vystupuje: 21. dubna 1995

Znovu vstupuje: 10. listopadu 1995

Další cyklus:

Vstupuje: 18. prosince 2241

Vystupuje: 28. května 2242

Znovu vstupuje: 15. října 2242

Zápal

Svobodomyslný člověk,¹⁰⁰ Učenec, Filozof – to jsou ústřední archetypy Střelce. A všechny mají jednu společnou zásadní vlastnost: smysl pro život jako Hledání. Svobodomyslný člověk vyjadřuje tuto myšlenku geograficky, pátráním po cizích zemích a cizích kulturách. Učenec vyjadřuje stejný princip, ale nyní se objevuje intelektuálně, jako „honba za poznáním“. Nakonec Filozof přináší intuitivní rozměr, kdy lidské vědomí hledá odpovědi na meta-otázky života: proč jsme tady, jaký je smysl naší existence atd.?

Rozpínání se novými, neznámými směry - to je zápal Plutona ve Střelci. Chce se učit, růst a žasnout. Hlad po vědění je velký, ale v žádném případě se nejedná o vyprahlou, pedantskou energii. Je to vzrušení z poznání, po kterém Učenec touží, a vzrušení z realizace, které motivuje Filozofa. Co se týče Svobodomyslného – zde vidíme ztělesnění vášnivého, nadšeného života, bez studu, a s velkou chutí po dobrodružství.

Styl

„Chtěl bych žít temperamentní, dobrodružný život – ale jen kdybych to bez problémů dokázal.“ Hodně štěstí. Riziko a dobrodružství k sobě patří; jedno bez druhého nejde. A Pluton ve Střelci se v riziku vyžívá. Styl je proto odvážný a bezstarostný, plný silného nadšení. Nesnáší nudu. Má malý vkus pro

¹⁰⁰ V originálu „Gypsy“. RS

konformitu a už vůbec ne pro praktičnost. Oceňuje odvahu – v lidské osobnosti, v jakémkoli podniku, dokonce i v barvách. Má výrazný odpor k omezením a omezujícím mechanismům a velký důraz klade na osobní svobodu a individualitu.

Nové hranice jsou pro Plutona ve Střelci elementární fascinací. Když píší tato slova na konci průchodu Štírem, očekávám obnovení globálního nadšení pro vesmírný program a nové národy, které se k tomuto velkému dobrodružství připojí. Dost dobře můžeme být svědky nového zájmu o Arktidu nebo o hlubiny oceánu. Kyberprostor – tato vysněná realita vytvořená počítači – se stane ještě přeplněnějším a „informační dálnice“ vytvoří novou zemi k prozkoumání a kolonizaci. Okraje lidského vědomí si vypěstují hlubší přitažlivost pro veřejnost a pravděpodobně dojde k obnovení zájmu o studium paranormálních jevů, psychedelických médií a různých změněných stavů mozku.

Ústředním bodem jakéhokoli pochopení Střelcova stylu je představa, že toto znamení je orientováno do budoucnosti. Fascinují ho možnosti a je nakloněn optimismu. Trendem je spíše zájem o odpovědi, nežli zaměření na problémy. Vizionář je ceněn více než prorok, a hrdina více než ufňukaný reptal.

Slepé místo

Optimismus je zaměřen na přežití. Optimista si rychleji uvědomuje nové příležitosti a nové zdroje než pesimista, protože je očekává, že je uvidí.

Pesimismus je ale také pro přežití pozitivní. Pesimista si rychleji uvědomí vznikající hrozby a možné špatné výsledky, protože je tímto směrem zaujatý.

Zdá se, že lidský život funguje nejlépe, když člověk dokáže fungovat v obou režimech a plynule mezi nimi přecházet. Pluton ve Střelci však může být slepý k moudrosti pesimismu. Může skočit dříve, než se podívá, „důvěřovat životu“ – a přistát po hlavě napřed v mělké vodě. Naděje je jasné světlo, a proto musí vrhat temný stín. Slepým místem je zde, stručně řečeno, pošetilost. Přepínání, přílišné spoléhání se na štěstí, neschopnost předvídat nezamýšlené důsledky – tyto chyby trápí Plutona ve Střelci.

Po stresující a temné náladě let Plutona ve Štíru (1983-1995) bude lidstvo připraveno na naději, smích a pocit, že existuje budoucnost, která stojí za to žít. A pravděpodobně se tyto postoje projeví silněji, než tomu bylo po mnoho let.

Ještě důležitější je, že děti narozené během tohoto cyklu, v podstatě od roku 1996 do roku 2007, v sobě ponosou zárodek vize lidské budoucnosti a začnou ji aktivně budovat, až v první polovině jednadvacátého století „dospějí“. Jejich hlad po odpovědích však bude, dá-li Bůh, zmírněn a usměrněn staršími, temně vidoucími dětmi s Plutonem ve Štíru, a později praktickými dětmi s Plutonem v Kozorohu, které budou následovat.

Stín

Chyby se stávají. Všichni jsme udělali spoustu hloupostí – zamkli jsme klíče v autě, zapomněli jsme na sporáku vařící hrnec, stiskli jsme špatné tlačítko na počítači a smazali dopis, nad kterým jsme se právě namáhali. Je to univerzální, ale o nic méně trapné. Když uděláme takovou chybu, cítíme se zranitelní; vynese to na povrch vyděšené dítě, které pochybuje, že někdy dozraje. Z vnějšího pohledu je efekt často docela roztomilý: existuje jakýsi druh intimity, který může vzniknout pouze mezi lidmi, kteří se navzájem smáli hloupým chybám a tento smích přijali s grácií.

Ale něco v nás nenávidí ponížení. Něco ve vás, ve mně a v každém z nás udělá maximum, aby se vyhnulo odhalení v takové hloupé chybě – tím spíše, pokud je chyba závažnější. A mnoho z toho, co je na Plutonu ve Střelci potenciálně opravdu temné, pramení právě z této politováníhodné vlastnosti.

Střelec je znamení průzkumné a experimentální. Je přirozeně náchylný k chybám, protože nejlepší způsob, jak se chybám vyhnout, je opačná cesta: fádňání na osvědčených postupech. Střelec však může upadnout do povrchní racionalizace a své chyby přehlížet. A co hůř, pro své chyby si může snadno vymyslet přesvědčivá filozofická ospravedlnění.

Cynici říkají, že si všichni z voleb, které jsme učinili, vytváříme náboženství, nebo že vždycky najdeme „písmo“, které ospravedlní jakýkoli směr, který jsme si zvolili, i z těch nejzákladnějších důvodů. Tyto představy nám poskytují vhled do temnější stránky fungování Střelce. Představují největší nebezpečí, když Pluton tímto znamením prochází, a v životech těch, kteří nesou jeho znamení.

Jedním slovem, mluvíme o temné stránce pýchy. Stín Plutona ve Střelci hrozí, že zruší tvrdou, temně se tvářící práci vykonanou za Štíra, a nahradí ji hrami.

Zachraňující milosrdenství

Temnější dimenze Plutona ve Střelci jsou jen překrouceným vyjádřením pozitivního významu této symboliky. Expanze, riziko a čiré dobrodružství jsou nezbytnými duchovními živinami; bez nich se stáváme automaty. V nejlepším případě Pluton ve Střelci představuje čistou živost: energii, která ztělesňuje lidskou ochotu překročit hranice známého a vytvářet tak bohatou a nepředstavitelnou budoucnost.

Lidé s Plutonem ve Střelci: *Wolfgang Amadeus Mozart, Marie Antoinetta, Maximilien Robespierre, Anna Boleyn, William Blake, Malia Ann Obama, Terezie z Avily, Jan Kalvín.*

Pluton v Kozorohu

Poslední cyklus:

Vstupuje: 26. ledna 2008

Vystupuje: 14. června 2008

Znovu vstupuje: 27. listopadu 2008

Další cyklus:

Vstupuje: 21. prosince 2254

Vystupuje: 17. srpna 2254

Znovu vstupuje: 6. října 2254

Zápal

Víte, jaký máte pocit, když se konečně dostanete k úklidu domu? Ne ta hořká úzkost před samotným úkolem, ale spíše ten spokojený a spravedlivý pocit, který prostupuje vzduchem, když je práce hotová a dobře odvedená. Pro Plutona v Kozorohu je dosažení tohoto uspokojivého stavu ovládajícím zápallem.

Nuda? Možná ano, pokud jde o úklid domácnosti. Kozoroh ale představuje lidskou schopnost vydržet v jakémkoli delším úsilí. Má v sobě spíše vyhrnutí rukávů, ale jeho hlavním cílem je vždy dosažení klasického ideálu Kozoroha: Velké práce.

Projekty, rozsáhlé a ušlechtilé podniky, stavby epických rozměrů – to vše těší Plutona v Kozorohu. V souladu s tím se vyznačuje vášní pro efektivitu a organizaci, smyslem pro nadhled a zálibou v efektivním vedení.

Styl

Pracovitý, seriózní, oddaný – to jsou vlastnosti Kozoroha. Jeho styl je trvalý a vytrvalý. Říct, že se jedná o jednoduchost, je do jisté míry pravda, ale představa, že Pluton v Kozorohu představuje temné období pro umělce nebo designéry, je zavádějící. Vkus se mění, ale lidská potřeba estetického prožitku je věčná. Pod Kozorohem směřuje k mistrovství a virtuozitě; nadšení pro to, co je vnímáno jako věčně přitažlivé či hodnotné, je vysoké.

Velkou hodnotu mají pod vlivem Plutona v Kozorohu takzvané „protestantsko-etické“ ctnosti: charakter, integrita a produktivita. Do popředí se dostává společenský řád, který se projevuje jak v oblasti prosazování práva, tak i v oblasti prosté etikety a zdvořilosti. Ve vzduchu je cítit formálnost, která však nemusí být nutně bez radosti. Možná se rádi obléknete a vychutnáte si drahé jídlo ve vybrané, slušivé francouzské restauraci: to je energie Kozoroha a může to být obnovující zážitek.

Jádro věci však spočívá v představě masivního úsilí k dosažení praktických cílů. Pluton v Kozorohu si především přeje vybudovat něco, co vydrží.

Slepé místo

Touha je křehké stvoření. Pokud ji příliš ovládáte, zemře – nebo se promění v něco groteskního. Pokud ji ovládáte příliš málo, požírá vám život a ničí štěstí.

Pocit, že život je dobrý a hojný, pramení z velké části z toho, že poměrně pravidelně získáváme to, co chceme; chronická deprivace a neúspěchy nahlodávají lidskou energii a hravost. Touha je tedy úzce spjata se štěstím. A přesto touha může štěstí zcela pohltit.

Tato zamyšlení nám pomáhají naladit se na slepá místa potenciálně spojená s Plutonem v Kozorohu. Vědět, co chceme, a získat to, co chceme, vychází z velmi odlišných center lidského vědomí. Abychom poznali touhu, musíme se s ní rozplynout, nechat ji vyjít na povrch, vychutnat si ji, cítit ji, prozkoumat ji ve své fantazii. Je to jemný proces; v řeči předků, „ženský“ proces. Později, posílení moudrým, sebe-uvědomělým poznáním toho, co skutečně chceme, psychika ztvdne, oči se zúží, mysl se stane vypočítavou a my si pro to půjdeme – v řeči předků, „mužský“ proces.

Kozoroh vyniká ve druhém z těchto procesů: uskutečňování věcí. Jeho slepé místo však spočívá v prvním procesu: ve změkčení moudrého srdce touhy. Jednoduše řečeno, Kozoroh možná neví, co skutečně chce. Ještě horší je, že by pak mohl začít stavět pyramidu, pro které nemá žádné skutečné využití ani touhu. Jak se tento prázdný proces odvíjí, nedostatek očekávaného uspokojení Kozoroha jen více tlačí. Vidíme workoholika, neustálého oddalovače uspokojení, posedlého budovatele bankovních účtů, hromaditele vítězství,

dosahovatele osamělých výšin... nebo přísného, bezradostného „oddaného duchovní cesty“.

Stín

Jednou z charakteristik, která pomáhá odlišit slepé místo od stínu, jak je používám já, je to, že slepé místo ubližuje pouze nám samotným, zatímco stín obvykle ubližuje i ostatním. Když Kozoroh sestoupí do svého vlastního stínu, převezme nad ostatními nepřiměřenou kontrolu a zapojí je do svých vlastních obsesivních projektů.

Pluton v Kozorohu je zlověstným znamením tyrana nebo diktátora. V nejhorším případě je to ten nejzkaženější lidský duch: majitel otroků.

Pokud nevěříme nějakým poněkud neuvěřitelným zprávám z Indie, v době psaní těchto slov na planetě nežije nikdo s Plutonem v Kozorohu. Energie Kozoroha je však kolem spousta, takže se nejedná o neznámou veličinu. Až Pluton v roce 2008 znovu vstoupí do tohoto znamení, kolektivní nálada se posune směrem ke Kozorohu. To může, a mělo by signalizovat, začátek masivního, praktického úsilí o přechod lidstva do nového tisíciletí.

Velkým dílem Plutona v Kozorohu je, jak se domnívám, nastolení udržitelného, praktického vztahu mezi deseti miliardami lidí a jejich omezeným ekosystémem.

Pluton ve Štíru nám přinesl pochmurné uvědomění si toho, co jsme udělali s naší planetou, spolu s bezprostředností naší vlastní apokalypsy, pokud se situace nezvrátí... a vyhrožoval nám prostým zoufalstvím okořeněným násilím. Pluton ve Střelci slibuje rozsáhlé znovuoobjevení naděje založené na věrohodných a atraktivních vizích lidské budoucnosti... a hrozí kolektivním záchvatem bezstarostného, popíráním hnaného sebezničení. A Pluton v Kozorohu nabízí skutečné, praktické vytvoření postmoderního světa, který funguje realisticky a efektivně od toalet až po vesmírné stanice. A hrozí nám strašlivým zásahem, protože nějaký patriarchát (jednoho nebo obou pohlaví!) se rozhodne, že vlaky budou jezdit včas, ať se děje cokoli.

Zachraňující milosrdenství

Řídící Stín Kozoroha nemá žádnou autonomní realitu; je to pouze překroucený, deformovaný projev nezbytného principu. Disciplína, realismus a vážnost cíle mohou rozkvést pod Plutonem v Kozorohu, což umožňuje vizionářským duchovním principům fyzicky a trvale se projevit v tomto hmotném světě.

Lidé s Plutonem v Kozorohu: *Ludwig van Beethoven, Napoleon I., Jane Austen, Andrew Jackson, John Adams, Madame de Staël, John Dee, Alexandr I. Ruský, Jonathan Chapman, Joseph Fourier.*

Pluton ve Vodnáři

Poslední cyklus:

Vstupuje: 3. dubna 1777

Vystupuje: 28. května 1777

Znovu vstupuje: 26. ledna 1778

Vystupuje: 21. srpna 1778

Znovu vstupuje: 1. prosince 1778

Další cyklus:

Vstupuje: 23. března 2023

Vystupuje: 11. června 2023

Znovu vstupuje: 21. ledna 2024

Vystupuje: 1. září 2024

Znovu vstupuje: 20. listopadu 2024

Zápal

Kdysi dávno si někdo všiml rostlin, které rostou tam, kde zbyly slupky a semena z předchozí sezóny. V tu chvíli se svět navždy změnil.

Jindy, opět dávno, si někdo všiml, jak látka držená proti větru dokáže hnát dutý kmen vodou mnohem snadněji než jakékoli pádlo. Znovu: realita se změnila a nic už nemohlo být jako dřív.

Objev ohně, jazyka, bubnů a rytmu, poezie... a tak dále. To jsou vášně Vodnáře. Objevy. Vynálezy. Inovace. A změny, které s sebou nesou.

Takovým objevitelům říkáme géniové. Často však toto slovo definujeme hloupě, jako by znamenalo „někdo velmi chytrý“. Svět vždycky oplýval chytrými lidmi, kteří si nemohli nárokovat genialitu. Génius je jiný; často je inteligentní, ale co je důležitější, je ikonoklastický, vzpurný, dychtivý zpochybňovat „zjevné pravdy“.

Rozvoj takových radikálních vlastností u mužů a žen je dalším zápallem Vodnáře. Tomuto procesu říkáme „individuace“ a vždy se můžeme spolehnout, že vyvolá nepředvídatelné účinky, změny základy, na nichž stavíme svůj smysl pro realitu, a rozčílí autority.

Stručně řečeno, s Plutonem ve Vodnáři spočívá ovládající zápal v oslavě lidské schopnosti inovovat ve všech směrech, ale především v naší schopnosti znovuoobjevit sami sebe.

Styl

Postoj nekonečných pochybností – to je srdce stylu Plutona ve Vodnáři. Vodnář instinktivně zpochybňuje vše. Veškerá „přijatá moudrost“ podléhá hodnocení a přehodnocení, a nic není považováno za posvátné, dokud to neprokáže svou pravdivost. Tato představa – posvátnost samotné pravdy – je pravděpodobně ústřední duchovní hodnotou energie Vodnáře.

V této kombinaci je výrazná chuť na nové a neočekávané, na odpovědi, které přicházejí z nepředvídaných směrů. Lidé, kteří tyto vlastnosti nesou, jsou vysoce ceněni. Jsme tedy svědky věku Individua, plného překvapivých vhledů a návrhů na zcela nové perspektivy a postoje. Odhalení a úžas jsou žádoucími zážitky a ti, kdo je poskytují, jsou odměněni. V umění, ve vědě, ve společenských mravech prostupuje vzduchem chuť na radikální. Budoucnost je koncipována v pojmech revoluce; minulost je vnímána jako vězení, z něhož nové, osvícenější vhledy poskytují únik.

Jaké dary nám přinese další cyklus Plutona ve Vodnáři? Poslední nám přinesl rozkvět Mozarta a každý, kdo má rád klasickou hudbu, chápe obrovský rozsah průlomu, který jeho díla představují. Méně známo je, že právě za Plutona ve Vodnáři bratři Montgolfierovi¹⁰¹ ve Francii dosáhli činu, který se obvykle připisuje Wilburovi a Orvillu Wrightovým:¹⁰² létali. To, že to dokázali v balonu, a ne v letadle, jen málo ubírá na šokující hodnotě jejich úspěchu. Navždy změnil způsob, jakým lidé vnímali svět.

¹⁰¹ Bratři Montgolfiérové, tedy Joseph-Michel Montgolfier a Jacques Étienne Montgolfier, byli francouzští vynálezci. Prosluli zkonstruováním prvního horkovzdušného balonu, který je dle nich někdy nazýván jako montgolfiéra. RS

¹⁰² Bratři Orville a Wilbur Wrightové začali své pokusy s pilotovanými kluzáky v době přelomu století. 17. prosince 1903 se Orvillu Wrightovi podařil první úspěšný pilotem řízený let s letadlem Flyer těžším než vzduch a poháněným motorem. Tento první let trval 12 sekund a Orville uletěl 37 metrů. RS

Jaké inovace nás čekají, až Pluton v roce 2023 znovu vstoupí do Vodnáře? A jaké zázraky přinesou jeho děti? Odpověď je stejně vzrušující, jak jen může být: Nikdo nemá nejmenší tušení.

Slepé místo

V historii prakticky každý průlom v jakékoli oblasti vyvolal nepředvídatelnou řadu nezamýšlených důsledků. Kdo by si pomyslel, že objev spalovacího motoru povede tak přímo k hrozbě globálního oteplování? Představa, že by člověk mohl změnit počasí na světě, by byla vysmívána, pokud by o ní vůbec někdo uvažoval. Nebo že pokrok medicíny povede k tak prudkému nárůstu počtu lidí na Zemi? Nebo že směs kariérismu, geografické mobility a relativního blahobytu, která charakterizuje naši společnost, povede k takové epidemii naprosté osamělosti?

Nic nelze změnit, aniž by se změnil celek: to je jeden ze základních principů, na nichž je založena sama realita. A to je pro Plutona ve Vodnáři zásadní slepé místo. Během doby, kdy Pluton prochází tímto znamením, a ještě více v následujících životech dětí, které se v něm narodí, se budou artikulovat mýtické základy nové společnosti. Po vizionářském cyklu Střelce a konkretizujícím cyklu Kozoroha bude cesta k polidštění toho, co jsme vytvořili, volná. To bude úkol Vodnáře.

A nepochybně to, co se pak dá do pohybu, bude víc, než se zdá, méně, než se zdá, jiné, než se zdá...

Stín

Na všeobecné shodě je cosi uklidňujícího; pokud během přednášky pronesu poznámku, kterou považuji za riskantní, ulehčeně si oddechnu, když uvidím příkyvující hlavy a zaslechnu jedno nebo dvě „amen“. My lidé jsme společenské bytosti; na planetě jsme přežili hlavně díky naší výrazné schopnosti spolupráce. Hluboko v mých buňkách – a ve vašich – je instinkt, který spojuje naši pohodu s členstvím ve skupině.

Vodnářský génius zahrnuje překonání tohoto instinktu. Aby člověk skutečně inovoval, musí porušit existující pravidla a přijmout odsouzení a možné vyloučení. Všichni géniové jsou nepochopeni; to je zabudováno do definice slova. Aby člověk uspěl, musí si vypěstovat silnou kůži ohledně naší

základní potřeby uznání. Držet se pravdy, se kterou všichni ostatní souhlasí, je snadné; postavit se proti proudu populárních předpokladů je mnohem obtížnější. Jak se přizpůsobuje psychika? Existují zdravé odpovědi, jinak by všichni géniové byli šílení a nepochopení, a nejsou. Existuje však také snadná, nezdravá odpověď: zmrazit srdce. Stát se chladným, lhostejným a emocionálně disociovaným. Prostě se vzdát péče o lidi a o vlastní lidskost. Ve Stínu Vodnáře pozorujeme ledového zabijáka – ne vášnivého, násilného výtržníka, ale něco, co se více podobá efektivně placenému vrahovi.

Možná by se měla zpochybnit všechna pravidla. Některá pravidla by se jistě měla porušovat. Existuje však několik věčných principů, které porušujeme jen na vlastní nebezpečí: „Čiňte druhým to, co byste chtěli, aby oni činili vám“ je jedna z nich, myslím. Pokud máme empatii, pokud máme smysl pro naši lidskost, dodržování této zásady je pro nás poměrně přirozené. Ale pokud Pluton ve Vodnáři klesne do svého Stínu, přestane cítit teplo a propojení, a stane se stejně nebezpečným a lhostejným jako zapomenutá pozemní mina, která zbyla z války, kterou bojoval váš dědeček.

Zachraňující milosrdenství

Stínové projevy jsou skličující na pohled, ale musíme si zachovat nadhled. Tyto projevy nemají žádnou svrchovanou realitu; jsou to deformace zdravých, prospěšných pohnutek. Pluton ve Vodnáři představuje vrchol lidské intelektuální svobody. Je to hostina tvořivého myšlení, osvobození z pout zvyku a únik z tyranie tradice. Kdyby to nebylo součástí života, věčná ospalost by prosakovala do kostí lidstva.

Lidé s Plutonem ve Vodnáři: *Franz Schubert, Lord Byron, Arthur Schopenhauer, Michael Faraday, Percy Bysshe Shelley, John Keats, Tycho Brahe, Mary Shelley, Davy Crockett, Petrarca, Marie Stuartovna, Auguste Comte, Gaetano Donizetti, Jan od Kříže, Wilhelm Grimm, Pedro I. Brazilský, Mikuláš I. Ruský.*

Pluton v Rybách

Poslední cyklus:

Vstupuje: 11. dubna 1797

Vystupuje: 21. července 1797

Znovu vstupuje: 17. února 1798

Vystupuje: 28. září 1798

Znovu vstupuje: 26. prosince 1798

Další cyklus:

Vstupuje: 9. března 2043

Vystupuje: 1. září 2043

Znovu vstupuje: 19. ledna 2044

Zápal

Za tímto světem leží jiný. Nebo v tomto světě, vtěsnaný do prostoru přímo před vaším nosem, je jiný svět. Nebo čtvrtá dimenze. Nebo Bůh. Nebo bohové. Nebo Bohyně. Nebo andělé. Nebo platonická úroveň ideálů. Nebo psychonoetická rovina. Nebo, nebo, nebo...

Vedly se války o formulaci toho, pro co žádná slova nikdy nestačí. Astrologové používají jiné slovo: Ryby.

Přesněji řečeno, v lidské mysli existuje okruh, který se zabývá překonáním naší navyklé trojrozměrné, individualizované perspektivy. Tímto okruhem jsou Ryby proplouvající v kosmickém oceánu samotného vědomí.

Pro Ryby je ovládajícím zápallem svoboda extatické transcendence.

Styl

Stylu Ryb dominuje fascinace čistým vědomím. Vzniká nutkání opustit světské spletnosti a vstoupit do říše Mysli, jít hlouběji než kognitivní, konceptuální procesy a konečně dospět k základnímu základu bytí. Takový jazyk

naznačuje zájmy, které lze přirozeně zařadit do kategorií „náboženství“ nebo „mystika“. A to je jistě přesné. Ryby jsou do značné míry znamením mystika.

Musíme však jít dál. Mnoho z toho, co je zdravé a zároveň naprosto Rybí, má navenek málo společného s tím, co obvykle považujeme za metafyzické. Umělci jsou lidé s bujnou fantazií – to je téměř samozřejmost, a přesto se tato myšlenka stává zajímavější, jak o ní přemýšlíme. Pro umělce nabývají vnitřní světy grafického druhu vícerozměrnosti. On nebo ona, pravděpodobně se zavřenýma očima, vstupuje do vnitřního světa a prožívá ho stejně živě jako vnější svět všem. I jednoduchá imaginace je tedy druhem transcendence a astrologicky je těžké ji odlišit od mystiky.

Teatrálnost se také objevuje jako součást Ryb. Kdykoli si vytváříme iluze, které nám umožňují uniknout z běžného rámce reality, nacházíme se v říši Ryb. Maškarní ples je dobrým příkladem; většina z nás zažila lehce drzou radost, která plyne z festivalu kostýmů, na kterém se naši přátelé promění v cizince.

S Plutonem v Rybách je hranice mezi realitou a fantazií záměrně rozmazaná. Maškarní ples je všude a neexistují žádná východiska. Představivost je stimulována a vítána. Svět nabývá snové kvality a vládne magie.

Slepé místo

Z duchovního hlediska je hlavním pokynem „plavat v hejnu“. Z nějakého důvodu se starý Tvůrce¹⁰³ rozhodl, že nás umístí sem na zem, do těchto těl a do těchto situací. Přemýšlet proč je v pořádku, možná se i trochu pohádat, protože nám to prospěje. Ale odchod z hejna je možná jediný skutečný „hřích“. A „odchod z hejna“ znamená vzdát se. Útěk. Sebevražda je radikální formou tohoto úniku, ale existují i jiné formy: alkoholismus, drogová závislost, závislost na televizi, závislost na nakupování, závislost na jídle. V podstatě cokoli, co je zábavné, lze dělat zneužívajícím způsobem, jako formu úniku. Nepochybuji o tom, že v roce 2043, kdy se Pluton přesune do Ryb, dojde k renesanci technologie úniku.

Takže se nebavíte? Nemusíte chodit tak daleko! Jen si uvědomit, že existuje jemná hranice mezi sebeobnovou skrze potěšení na jedné straně a na straně druhé sebeobnovou v podobě anestezie.

¹⁰³ Přeneseně. *Cosmo*. Týkající se světa nebo vesmíru. RS

Znalost existence jiných rovin reality je běžně vnímána jako pozitivní duchovní vlastnost – alespoň mezi těmi, kteří ji nepovažují za důkaz šílenství. Méně často se pozoruje, že s touto znalostí je spojeno i břemeno. Pokud jsme přesvědčeni, že tento současný svět hmoty a vjemů je celkem vesmíru, nemáme příliš sklon z něj unikat. Jednoduše řečeno, nedokážeme si představit, kam bychom mohli uniknout. Ale pod vibrací Plutona v Rybách se vědomí intuitivně otevírá existenci jiných říší. A ony lákají, byť jen slabě. Když je život bolestivý, může být toto slabé lákání písní Skyilly,¹⁰⁴ která nás volá přes okraj zapomnění.

Stín

Lidská touha po transcendenci se ve svém stínovém projevu objevuje jednoduše jako touha osvobodit se od odpovědnosti a tlaku individuality. Jak jsme tedy výše prozkoumali, pokušení úniku z reality je velmi velké. Za normálních okolností je tento druh plýtvání neškodný pro všechny – kromě nás samotných –, s čímž jsem se vypořádal, když jsme uvažovali o „slepém místě“ Plutona v Rybách.

Musíme si však uvědomit, že určité formy úniku od reality nesou značný potenciál pro ublížení ostatním, a proto si zaslouží zmínku v této démoničtější kategorii Stínů. Opilec, který se rozhodne řídit, je pravděpodobně nejzřetelnějším příkladem. Většina drog má dezinhibiční¹⁰⁵ účinek; a proto většina z nich může potenciálně dezinhibovat naše vyjádření našeho vlastního Stínu. Kokain může znamenat rozdíl mezi rozzlobeným slovem a fyzickou ranou; pivo může vytlačit sexuální fantazii z hlavy a dostat se dítěti do kalhot.

Opět opakuji, že mým cílem není znít jako Nancy Reagan.¹⁰⁶ Vysoká energie Plutona v Rybách by mohla zahrnovat vědomé a zodpovědné užívání látek ovlivňujících mysl. Ram Dass¹⁰⁷ byl během přednášky, které jsem se zúčastnil, dotázán na kampaň bývalé první dámy „Just Say No“ (Prostě říkej ne).

¹⁰⁴ Skylla (řecky Σκύλλα, latinsky Scylla) je v řeckých bájích mořská obluda se šesti hlavami a dvanácti nohama. Je pravděpodobně dcerou mořského boha Forkýna a bohyně mořských vln Krataie. V bájích je nebezpečná plavcům, kteří proplovají Messinskou úžinou u Sicílie, a její nástrahy vždy násobí druhá příšera na protějším břehu, Charybda. RS

¹⁰⁵ Odtlumení zábran, neadekvátní změna sociálního chování. RS

¹⁰⁶ Nancy Davisová Reaganová byla manželka prezidenta Spojených států amerických Ronalda Reagana a v letech 1981–1989 první dáma USA. RS

¹⁰⁷ Ram Dass, také známý jako Baba Ram Dass, byl americký duchovní učitel, guru moderní jógy, psycholog a spisovatel. RS

Překvapivě řekl, že s ní naprosto souhlasí... pak přidal jednu malou úpravu. Jeho verze byla „*Just Say Know*“ (Prostě řekni, že víš). A to je opačná podstata toho, co by se zde objevilo jako Stín Ryb: „vědění“ je vymazáno. Vědomí je vymazáno. Mysl je osvobozena od odpovědnosti individuality.

Ze všech způsobů, jak může lidská bytost dosáhnout pochybného cíle osvobození se od individuálního svědomí, není pravděpodobně nejjedovatější alkohol ani drogy, ale spíše prostý akt obléknutí si uniformy. Pokud jste voják nebo policista, který toto čte, prosím, vydržte se mnou; ctím vás. Hovořím o Stínu, a stejně jako se ne každý, kdo vypije sklenku vína, stane Nástrojem temnoty, ne každý v uniformě ztrácí individualitu nebo individuální svědomí. Přesto je pravdou, že lidé v uniformě spáchají zvěrstva, která by pod vlastním praporem nikdy nespáchali. Jde o to, jak tomu musí být vždy u Plutona v Rybách, že „překročení vlastní individuality“ je delikátní a nebezpečný proces, plný možností pro posílení jak nejvyššího, tak nejnižšího potenciálu lidského charakteru.

Zachraňující milosrdenství

Zde, stejně jako všude jinde, je energie Plutona v Rybách pouze zvráceným odrazem konstruktivní stránky konfigurace. Nezodpovědné, únikové možnosti, které jsou vlastní interakci Plutona s Rybami, jsou autentickými možnostmi, ale vždy musíme zdůrazňovat skutečný účel této kombinace: znovuzasazení onoho starodávného, transracionálního instinktu v lidstvu, že jsme všichni tvory duchovního světa, na okamžik ztělesněnými, ale nakonec předurčenými k návratu domů.

Lidé s Plutonem v Rybách: *Abraham Lincoln, Frédéric Chopin, Edgar Allan Poe, Karl Marx, Florence Nightingale, Fjodor Dostojevskij, Charles Darwin, Louis Pasteur, Galileo Galilei, Charles Dickens, Brontëovi, Johannes Kepler, Henry David Thoreau, Walt Whitman, Herman Melville, Hans Christian Andersen, Ralph Waldo Emerson.*

IX. Rozpoznávání plutonských přechodů

Všichni se rodíme jako „někdo“. Dokonce i kojenci projevují individualitu. Některá jsou čilá, jiná otupělá. Některá navazují oční kontakt, jiná ne. Některá nám jediným pohledem otevrou srdce, zatímco jiná vyvolají naše nejlepší diplomatické schopnosti, když blahopřejeme nic netušící mamince a tatínkovi.

Jak můžeme vysvětlit tuto rozmanitost? Říkejte tomu dědičnost, náhodné roztočení genetické rulety. Připisujte ji, jako buddhisté nebo druidové, přenosu z minulých životů. Nebo pokrčte rameny a řekněte: „Takhle to dítě prostě stvořil Bůh.“ Z praktického hlediska na tom sotva záleží. Nikdo se nerodí s čistým štítem.

Ale to není celý příběh. Stačí jeden nádech a zkušenost začne formovat tyto vrozené vlastnosti. Možná jste se narodili na zadním sedadle limuzíny, zatímco se maminka vracela ze svého letního domu v Hamptons. Možná jste se narodili v kmenové rezervaci nebo v ghettu. Ať už jste si na tento svět přinesli cokoli, okamžitě to spustilo jakýsi geologický proces zvětrávání, tvarování a eroze.

„Dospělý charakter“ tak vzniká jako jakýsi mezistupeň, střet zkušeností s primárním materiálem vrozené povahy. Výsledkem tohoto spojení může být moudrost, síla a intenzivní přítomnost mysli. Nebo to může být hořkost a nekonečná temnota. Vždy však tanec pokračuje, „přirozenost“ se spojuje s „výchovou“, dokud se tanečníci nedostanou mimo dosah zraku smrtelníků.

V astrologii se s dokonalou jasností odráží základní dualita esence/zkušenosti, která je základem formování lidské psychiky. Na jedné straně máme horoskop. Ten představuje vrozené potenciály, dobré i zlé, se kterými jsme se narodili. Na druhé straně máme širokou škálu měnících se faktorů – jakési proměnlivé astrologické prostředí, kterým procházíme, jak se naše životy odvíjejí.

Tyto pohyblivé astrologické faktory spadají do dvou základních kategorií. První kategorie se nazývá tranzity, které jednoduše označují skutečný, fyzický pohyb planet po obloze. Druhá kategorie se nazývá progrese – termín, který ve skutečnosti zahrnuje širokou škálu různých technik, které mají společné to, že jsou čistě symbolické a matematické, a nemají nic společného s tím, co se v daném okamžiku astronomicky skutečně děje.

Tranzity a progrese ovlivňují horoskop stejně, jako zkušenosti ovlivňují vrozenou psýché. Tyto dva procesy nejsou jen analogické; jsou identické.

Morální hra

Člověk dostane spolehlivou, ale pochybnou příležitost vlastnit deset tisíc dolarů. Co se stane? Co tato zkušenost znamená?

Jak již bylo řečeno, otázky jsou zcela nezodpověditelné. Chybí klíčová složka: Kdo je tato osoba?

Možná si vezme peníze a se smíchem uteče na Tahiti. Možná cítí pokušení a modlí se k Ježíši o milost, aby mu odolala. Možná se jich chopí a každý halíř rozdá nějaké potřebné rodině, takový Robin Hood. Možná si tu příležitost ani neuvědomuje kvůli jakési reflexivní „dobrotě“ – a možná toto dobro pramení z hluboce nevinné spirituality, nebo možná pramení z toho, že ji potlačil patriarchální otec, který byl pekelně ohnivým a sirným kazatelem evangelia.

To vše dává jakýsi intuitivní smysl; to, kým jsme, do značné míry určuje, co budeme dělat a co pro nás naše činy nakonec mohou znamenat. Jedno bez druhého nelze pochopit.

Při přechodu od zdravého rozumu k astrologii je nezbytné, abychom nikdy neztratili ze zřetele stejný princip: **Tranzity a progrese působí na horoskop**. Nejprve pochopte horoskop a poté se pokuste pochopit tranzity a progrese. Pokud na tento princip zapomeneme, je až příliš snadné začít předpovídat meditační pobyty u Jacka Rozparovače.

Zpět k Plutonu

Se základní znalostí technik tranzitů a progresí je snadné rozpoznat a definovat načasování „plutonských období“ v životě člověka. Je to ve skutečnosti tak snadné, že to zvládne i počítač. Umění spočívá v tom, jak se vžít do významu těchto období a nabídnout druhým či sobě takovou radu, která něco změní.

Nejprve si rozetřeme tranzity a progrese do jediné síly: času a všeho, co nám objektivně i subjektivně přináší. Tato síla se pohybuje horoskopem

složitým způsobem, kdy se mnoho jednotlivých faktorů proplétá a tvoří celek. Současně člověk prožívá působení svého „progresivního Merkuru“, svého „tranzitujícího Saturnu“, svého „progresivního Marsu“ atd. Každá planeta se projevuje jak tranzitem, tak progresí a v každém okamžiku jsou všechny přítomny a dávají o sobě znát... i když někdy je intenzita jejich individuálního vlivu natolik nízká, že dobrou strategií je ignorovat danou planetu a soustředit se na ty, které v současnosti způsobují větší rozruch.

Když nastávají plutonské periody, jsou charakterizovány jedním ze dvou odlišných druhů signálů. Oba jsou stejně relevantní a oba je třeba rozpoznat. První se týká pohybu samotného Plutona:

Když se Pluton dotkne citlivé zóny natálního horoskopu, člověku se vnucují „plutonské“ reality, vnitřní i vnější.

V podstatě se zde bavíme o tranzitujícím Plutonu. Když například v roce 2043 vstoupí do Ryb, mnoho lidí ve znamení Ryb se bude cítit dost plutonsky!

Progresivní Pluton je mimochodem v podstatě nepraktický astrologický nástroj z prostého důvodu, že se pohybuje extrémně pomalu, jen o několik stupňů za život.¹⁰⁸ Nikdy se příliš neliší od natálního Plutona. Z této myšlenky existují určité výjimky, které prozkoumáme v další kapitole.

Druhý signál plutonského období není založen na tom, co činí samotný Pluton, ale spíše na pohybech jiných planet:

Když jakákoli planeta tranzitem či progresí spustí natálního Plutona, jsou člověku vnuceny také „plutonské“ reality, vnitřní i vnější.

Takže dvě možnosti: Pluton se může dotýkat jakékoli planety ve vašem horoskopu, nebo se jakákoli planeta může dotýkat vašeho natálního Plutona.

¹⁰⁸ Jak kdy. Může však zdokonalit nativní aspekt. RS

Aspekty

Tento „dotyk“ mezi Plutonem a jinými planetami – jak to funguje? Ústředním bodem toho všeho je pojem „aspektů“, což jsou jednoduše určité citlivé geometrické úhly mezi pohybujícími se planetami a planetami v natálním horoskopu. Řekněme, že váš nativní Pluton je uprostřed Panny. Pohybující se (tranzitující nebo progresivní) planeta ho aktivuje tím, že se dostane do středu samotné Panny. Tomu říkáme konjunkce a jejím účinkem je dočasné sloučení obou sil. Pokud se však planeta pohybuje opačným znamením, Rybami, vytváří opoziční aspekt k vašemu nativnímu Plutonu, a aktivuje ho jiným způsobem.

Následující tabulka shrnuje působení hlavních aspektů. Pro hlubší pochopení vám doporučuji přečíst si buď mou první a druhou knihu, *The Inner Sky* a *The Changing Sky*, nebo si jednoduše koupit několik desítek výtisků od každé z nich a rozházet je po domě, abyste co nejlépe absorbovali jejich éterické vibrace.

Aspekt	Úhel	Působení
Konjunkce	0°	Splynutí: ¹⁰⁹ Integrace
Sextil	60°	Stimulace: Excitace ¹¹⁰
Kvadratura	90°	Tření: Podráždění
Trigon	120°	Vylepšení: Podpora
Opozice	180°	Napětí: Polarizace

Žádný aspekt nemusí být přesný; všechny mají to, čemu se říká „orbisy“. To znamená jen, že se mohou trochu „vychýlit“ a stále fungovat docela efektivně. Jak daleko? Astrologové se neshodnou. Pro účely tranzitů bych doporučil asi čtyři nebo pět stupňů. Pro progrese mi dobře slouží něco jako dva a půl stupně.

Výše shrnuté aspekty se obvykle nazývají „Hlavní aspekty“ – nebo „Ptolemaiovské aspekty“, pokud dáváte přednost erudici. Kromě toho existuje řada „Malých aspektů“ s menším či jemnějším dopadem. Velké aspekty obvykle považuji za dostatečně ohromující a zřídka cítím potřebu se jimi více zabývat, ale mezi malými aspekty existuje několik, které se v praxi zdají být účinnější.

¹⁰⁹ V originálu fúze. RS

¹¹⁰ Vybuzení. RS

Pokud jste na rozdíl ode mne obdařeni rozumem, který při setkání s jednotlivými komáry neztrácí smysl pro džungli, podívejte se na další tabulku.

Aspekt	Úhel	Působení
Kvinkunx	150°	Splynutí: ¹¹¹ Integrace
Seskvikvadratura	135°	Stimulace: Excitace ¹¹²
Semikvadratura	45°	Tření: Podráždění
Kvintil	72°	Vylepšení: Podpora

Jste stále zmateni?

Pokud se astrologii věnujete vážně už delší dobu, pravděpodobně jste většinu předchozího materiálu vynechali z toho výborného důvodu, že ho už znáte. Pokud jste začátečník, pravděpodobně vás začíná bolet hlava spolu s oním úzkostným pocitem, který pramení z vynoření všech vašich plutonských zranění z dětství na vašem intelektuálním sebevědomí.

Karty na stole: pokud se opravdu chcete naučit řemeslo používat aspekty, tento úvod je pouze začátek. Podívejte se na jakýkoli dobrý astrologický úvod. Některé jsou uvedeny v zadní části této knihy. Tento materiál sem zařazuji se dvěma myšlenkami. První je, že v následujících kapitolách uvidíme podrobně demonstrované různé spouštěcí účinky různých aspektů. Stručné, abstraktní myšlenky, které jsem dosud prezentoval, pak budou jasnější. Druhým důvodem, proč tyto tabulky uvádím, je to, že v této počítačové době je pro člověka stále méně nutné mít teoretické astrologické znalosti, aby mohl astrologii osobně používat sofistikovaným způsobem. Konkrétně, pouhým seřazením „seznamů výsledků“ s daty, kdy dochází k určitým astrologickým událostem, byste mohli zjistit, že váš progresivní Merkur tvoří sextilový aspekt k vašemu nativnímu Plutonu 4. listopadu.

Možná nemáte nejmenší ponětí o tom, jak vypočítat progresi, a ani vás to nezajímá. Možná nepoznáte sextil, ani kdyby vám jednoho jasného rána vystříkl z tuby se zubní pastou. Jinými slovy, možná jste „nezaplatili cenu“, kterou museli zaplatit všichni astrologové, aby se naučili svému řemeslu, řekněme před rokem 1980. Žádný problém! Víte (nebo se to dozvíte v mnoha dalších

¹¹¹ V originálu fúze. RS

¹¹² Vybuzení. RS

kapitolách), že progresivní Merkur vždy nabízí nové, často překvapivé informace, často prostřednictvím konverzace, knih nebo jiných médií. Budete vědět, že výzva spočívá v tom, abyste tyto informace viděli, spíše než abyste si je tak zvykli přehlédnout. Budete vědět, že sextil naznačuje něco vzrušujícího, stimulujícího a obecně snadno dostupného. A samozřejmě víte, že Pluton je relevantní pro vaše zranění, hojení a následné uvolnění ohnivého nadšení a vášně. Navíc, díky znalosti domu a znamení vašeho nativního Plutona, již máte poměrně specifický vhled do povahy tohoto zranění.

Okamžitý výklad: listopad slibuje nová, snadno dostupná data, která, pokud uvidíte, co máte před očima, vám umožní fungovat na vyšší, sebevědomější a angažovanější úrovni.

Čím hlouběji člověk zná dané řemeslo, tím jasnější a konkrétnější osobní poznatky lze z astrologického horoskopu vytěžit. Příklad, který jsme právě prozkoumali, sotva proniká pod povrch astrologického oceánu. Znalost, například znamení a domu, kterým prochází progresivní Merkur, poskytne vhled do povahy těchto užitečných dat a jejich pravděpodobného zdroje. Vydržte po zbytek této knihy, a i když jste váhavým, začínajícím astrologem, budete pracovat na mnohem hlubší úrovni interpretace – a toho můžete dosáhnout, aniž byste se nutně zavázali k plnému astrologickému vzdělání.

Další morální hra

Existuje astrolog, který zná osobně každý asteroid, který přečetl každou knihu, který čeká jako sup, až se jiný astrolog dopustí sebemenšího technického překročení, a který by proto mohl znervózit i samotného dalajlámu...

A je tu moudrá, laskavá duše, která právě dočetla tuto knihu, jež byla jejím úvodem do seriózní astrologie. Je to skromná, laskavá žena, která na sobě v tichosti hodně pracovala i jinými způsoby.

Oba, stejně jako v našem předchozím příkladu, mají v listopadu progresivního Merkura, který se dostane do sextilu s jejich natálním Plutonem. Každý z nich je životem, nejen astrologií, vyzván k rozpoznání jemného a snadného daru vhledu: budíčku ohledně nepříjemné a ohrožující části jejich vnitřní psychologické situace. Astrologie každého z nich upozorňuje na podobu této duchovní výzvy a její načasování.

První osoba je na tuto výzvu mnohem lépe vybavena – z hlediska vzdělání; uznává, že kromě události s Merkurem existuje simultánní seskvikvadratura progresivního Marsu k midpointu nativního Plutona a tranzitujícího Jupiteru, a že se na otázku lze dívat i heliocentricky...

Ale z hlediska reálného růstu, na koho sázíte?

X. Plutonské spouštěče

Uvařte si kávu. Počítáme-li Slunce a Měsíc, existuje deset astrologických „planet“. Všechny z nich mohou tranzitovat do souladu s citlivými body, nebo do aspektů s citlivými body.

Všechny také mohou „progresivně postupovat“, a to různými způsoby. Stejně jako u tranzitů se tyto progrese mohou projevovat přesným zarovnáním (konjunkcí) či aspekty.

Existuje pět „hlavních aspektů“, jak jsme viděli v předchozí kapitole. Ke každému citlivému bodu může existovat pouze jedna konjunkce a jedna opozice – existuje pouze jeden způsob, jak můžete být s daným bodem na kružnici v přesné konjunkci nebo v přesné opozici. V každém jiném aspektu jsou však dva. Například u kvadratur může Pluton procházet oblastí 90 stupňů před citlivým bodem nebo 90 stupňů za ním. V obou případech se jedná o kvadratury a stejné je to se sextily a trigony. Omezíme-li se tedy striktně na hlavní aspekty, pozorujeme, že každý citlivý bod v horoskopu narození rozprostírá kolem dokola síť osmi „spouštěcích bodů“. Pomocí „menších aspektů“ můžeme tento počet snadno zdvojnásobit nebo ztrojnásobit.

První pohled na astrologický horoskop může být skličujícím zážitkem, podobně jako první pohled na schéma zapojení zapalovacího systému vašeho auta. Opravdová bolest přichází, když si uvědomíme, že je zastoupen jen nepatrný zlomek počtu skutečných citlivých bodů, které v horoskopu existují. Dokonce i na té nejjednodušší úrovni je horoskop plný těchto „tlačítek“, která čekají na stisknutí.

Naštěstí je astrologie extrémně uspořádaný systém. Po pochopení několika základních konceptů se detaily začnou uspořádávat do rodin a hierarchií. Jak jsme také viděli v předchozí kapitole, počítače mohou lidskému intelektu pomoci vyrovnat se se složitostí astrologie.

Pomalý pohyb překonává rychlejší

Astrologické prediktivní nástroje jsou četné a všechny mohou spustit plutonské události. Některé se však shodují pouze s nejkratším a nejméně důležitým plutonským zážitkem – například s výrazně plutonským odpolednem. Jiné se mohou projevit během roku nebo dvou, a tak mají čas rozvinout skutečnou hloubku a komplexnost významu – a to nám poskytuje náš první zjednodušující princip: **pomalý pohyb překonává rychlejší**. Čím déle plutonské období trvá, tím hlubší je jeho význam.

Všechny důležité druhy progresí se pohybují pomalu, takže náš princip v tomto ohledu mnoho složitostí neodstraňuje. Mezi různými tranzitujícími planetami se však některé pohybují příliš rychle, než aby měly čas hluboce se ponořit do něčího postoje nebo povahy. Což neznamená, že jsou bez užitku.

Rychlé tranzity

Nejrychlejší tranzity probíhají u Slunce, Měsíce, Merkuru, Venuše a Marsu. Každý z nich bude podrobněji prozkoumán v následujících kapitolách. Zde si je stručně shrňme. V podstatě všechny tyto rychlé tranzity nejlépe pochopíme na pozadí příběhu, který vyprávějí pomalejší planety. Pokud se tedy tranzitující Pluton (relativně velmi pomalá planeta) nachází nad vaším natálním Sluncem, měli bychom se zaměřit na kontakty mezi kteroukoli z rychlých planet a vaším nativním Plutonem, abychom načasovali specifické události, které jsou vyjádřením tohoto širšího plutonského tématu. Například můžeme být více než obvykle pozorní k rychlému tranzitu Venuše v kvadratuře k místu Plutona v horoskopu zrození.

V takovém případě bychom brali rychlý tranzit Venuše vážně ze stejného důvodu, *proč má hozená cigareta větší význam na benzínce než v rybníku*. Pokud by Pluton v té době nepřecházel Sluncem, možná bychom takovým hemžícím se, drobným tranzitům k natálnímu Plutonu věnovali mnohem menší pozornost.

Stručně řečeno, **tranzitující Slunce** v kontextu plutonských období urychluje životní události, v nichž jste vy a vaše ego hybnou silou.

Tranzitující Měsíc v kontextu plutonských období vyvolává krátkodobé nálady a vznikající postoje, které, pokud jsou pochopeny, poskytují vhled do polovědomého či nevědomého obsahu.

Tranzitující Merkur v kontextu plutonských období urychluje příchod nových informací nebo perspektiv, které mohou přeorientovat vaše chápání hrozivých nebo znepokojivých realit.

Tranzitující Venuše v kontextu plutonských období urychluje kontakt s jinými lidmi, často dramatický, v němž vycházejí najevo buď vaše vlastní, nebo jejich vlastní zranění, slepá místa nebo ostré psychologické vhledy.

Tranzitující Mars v kontextu plutonských období vyvolává projevy asertivity, teritoriality nebo hněvu, které odhalují buď vaši zraněnost, nebo vaše nejzákladnější vášně.

Pomalé tranzity

Pomalejší tranzity, a tedy ty, kterým budeme věnovat více pozornosti, jsou tranzity Jupiteru, Saturnu, Urana, Neptunu a samotného Plutona. Jsou to skuteční tahouni biografické astrologie a jejich kontakty s natálním Plutonem se často shodují s hlubokými prožitky hlubších dimenzí vlastní psýché. Každý z nich bude podrobněji prozkoumán v dalších kapitolách, ale zde je několik stručných portrétů:

Příchod tranzitního Jupitera, kterému trvá asi dvanáct let, než projde horoskopem, do jakéhokoli aspektového kontaktu s nativním Plutonem signalizuje příchod šťastných, léčivých příležitostí, jak se dostat ze zajetí zastaralého, zraněními motivovaného, sebeomezujícího chování, a k radostnému chopení se lepší budoucnosti. Zároveň varuje před riziky přílišného rozpínání, lehkomyšlného popírání a pýchy.

Příchod tranzitního Saturna, kterému trvá přibližně dvacet devět let, než projde horoskopem, do jakéhokoli aspektového kontaktu s nativním Plutonem signalizuje příchod přesvědčivých vnitřních i vnějších tlaků na dozrání, obvykle prostřednictvím důsledného a emočně samostatného úsilí o dosažení nějaké konkrétní změny ve svých poměrech. Varuje také před rizikem deprese, rezignace a izolace.

Příchod tranzitního Urana, kterému trvá asi osmdesát čtyři let, než projde horoskopem, do jakéhokoli aspektového kontaktu s nativním Plutonem signalizuje příchod výbušné, vzdorovité snahy sladit svůj život se skutečnými pravdami své povahy, zkušeností a přání. Varuje také před rizikem svéhlavé idiocie, extremismu a netrpělivosti, když člověk jedná podle dosud nevědomých plutonských zranění.

Příchod tranzitního Neptuna, kterému trvá asi sto šedesát čtyři let, než projde horoskopem, do jakéhokoli aspektového kontaktu s nativním Plutonem signalizuje příchod příležitosti nechat plutonský materiál jednoduše vyplout na povrch prostřednictvím meditace, relaxace, vizualizace nebo umění. Varuje také před riziky sebeotupení „opilosti“ nebo bludu, protože psýché zažívá přecitlivělost na vlastní bolest... často bez hlubšího vhledu do skutečné podstaty a zdroje této bolesti.

Příchod tranzitního Plutona, kterému trvá přibližně dvě stě čtyřicet pět let, než projde horoskopem, do jakéhokoli aspektového kontaktu s jeho vlastní natální pozicí, signalizuje příchod obzvláště intenzivního období sebezkoumání, v němž se konfrontují pravdy, rozpoznávají staré bloky a vytvářejí se nové, energičtější životní perspektivy, které se rozhodujícím způsobem uplatňují. Varuje také před riziky hlubokého cynismu a krutého či sebedestruktivního znovuprožívání starých, dosud nevědomých zranění.

Progrese

Progrese mají mnoho podob. Ty, které považuji za nejúčinnější, jsou založeny na kuriózní myšlence, že pozice planet třicet dní po vašem narození poskytují vhled do vývojových otázek, se kterými budete konfrontováni o třicet let později. Technicky se jim říká „sekundární progrese“. V souladu se současnou astrologickou terminologií je často budu jednoduše označovat jako „progrese“, i když technicky existuje mnoho druhů progresí.

Dalším druhem astrologického pohybu, který se v dnešní době často používá, jsou „direkce solárního oblouku“. Tyto „direkční“ pozice se odvozují z pozorování, jak daleko se posunulo (sekundárně) progresivní Slunce, a

následného posunutí všeho ostatního přesně o stejnou vzdálenost.¹¹³ Výsledkem je posunutí všeho o jeden stupeň vpřed na každý rok života. V den vašich sedmých narozenin jsou tedy všechny vaše planety ve zvěrokruhu přibližně o sedm stupňů dále, než ve vašem natálním horoskopu.

Protože solární oblouky jsou „podřízeny“ Slunci, vyplývají z toho dvě pozorování. Prvním je, že jelikož vycházejí ze sekundárních progresí, lze je spravedlivě považovat za „sekundární“ vůči nim (zmatení?). Dalším pozorováním je, že solární oblouky musí odrážet „solární“ záležitosti věrněji než například záležitosti Venuše. V praxi to znamená, že solární oblouky jsou docela užitečné při vymezování záležitostí ega, vědomého *Já* a toho, co je relevantní pro sebeobraz, když procházejí světem událostí. Jinými slovy jsou poměrně biografické, což znamená, že z pohledu věstců „fungují“ docela dobře – pěkně se shodují s tím, co se skutečně děje. A to není radno podceňovat.

Ale zvažte: *Já* se liší od ega a je úžasně složité, vysílá úponky dolů do nevědomí a nahoru do astrálních a andělských říší. A to nejsou jen hezká slova. Možná jste pianista. Jednoho dne doslova k vaší radosti zjistíte, že jste ve své technice dosáhli obrovského průlomu. Proč? Jak? Nevíte! Ale vaše progresivní Venuše, která souvisí s vaší vyvíjející se estetikou a kreativitou, bude odrážet tuto tajemnou událost. Později možná triumfálně vystoupíte v Londýně a Budapešti – a tento (pouze?) biografický titul by mohl být klidně potvrzen solárními oblouky nebo samotným progresivním Sluncem.

Dřív jsem, já namyšlený, nad solárními oblouky ohrnoval nos a dával přednost hlubším, psychologičtějším sekundárním progresím s jejich příjemně „symfonickým“ smyslem pro vývoj psýché jako celku. Většinou jsem stále takový, ale snažím se zbavit zvyku být vždycky hrdý na jakoukoli formu nevědomosti, takže se nutím věnovat solárním obloukům větší pozornost.

Teoreticky je možné nastavit „oblouky Venuše“ nebo Merkuru“ stejným způsobem, jakým se odvozují oblouky Slunce. Jak daleko se dostala progresivní Venuše? Například oblouky všeho ostatního o stejnou vzdálenost. Nemám s tímto přístupem žádné skutečné zkušenosti a nikdy jsem neslyšel o tom, že by

¹¹³ Solární oblouk je definován jako rozdíl mezi polohou natálního Slunce a progresivního Slunce v daný den. Tento oblouk se poté přičte ke každé planetě, bodu a hrotu domu v horoskopu. RS

ho někdo skutečně používal více než zvědavým, průzkumným způsobem. Ale mám podezření, že by to mohlo fungovat.

Pak jsou tu terciární progrese,¹¹⁴ malé progrese¹¹⁵ a dnes většinou ignorované¹¹⁶ primární progrese (kterým se začalo říkat „direkce“) – to vše, a navíc každou formu progrese lze spustit pozpátku („konverzní progrese“),¹¹⁷ pokud máte pocit, že vaše úroveň zmatenosti je stále nedostatečná.

Perspektiva

Astrologie je napůl umění, napůl věda. Mám podezření, že totéž by se dalo říci o jakémkoli řemesle, dokonce i o neurochirurgii. Každý astrolog si vyvíjí své vlastní postupy. Někteří z nás jsou prostě opravdu „dobří“ v sekundárních progresích. Jiní vynikají v solárních obloucích. Téměř každý používá tranzity, i když někteří astrologové je používají jen zřídka. (Zip Dobyns, která svými přednáškami a knihami významně přispěla k moderní astrologii, se domnívá, že tranzity jsou mnohem méně spolehlivé než progrese – „primárně proto, že nejsou k dispozici tranzitní úhly.“) Stejně jako u většiny aspektů života, ochutnejte vše a uvidíte, co vám zachutná.

Z praktických důvodů vám doporučuji začít s pomalými tranzity, sekundárními progresemi, a pokud máte pocit, že zvládnete ještě jeden nástroj, solárními oblouky.

Planety v progresi

Vzpomínáte si na rozlišení tranzitů na pomalé a rychlé? Rychlé Slunce, Měsíc, Merkur, Venuše a Mars byly svou rychlostí připraveny o část své síly. Vynahrazují si to v progresích, kde výrazně zpomalují. Zatímco pomalu tranzitující Jupiter, Saturn, Uran, Neptun a Pluton se v progresi natolik zpomalí, že se za život nepohnou natolik, aby to vůbec něco znamenalo. Všechny solární oblouky se mezitím pohybují naprosto stejnou rychlostí – přibližně jeden stupeň za rok –, a proto můžeme stále využívat každou planetu.

¹¹⁴ Jeden den po narození se rovná jednomu lunárnímu měsíci života. RS

¹¹⁵ Jeden lunární měsíc po narození se rovná jednomu roku života. RS

¹¹⁶ Dosti odvážný názor. RS

¹¹⁷ Jeden den před narozením se rovná jednomu roku života (konverzní sekundární progrese/CSP), jeden den před narozením se rovná jednomu lunárnímu měsíci života (konverzní terciární progrese/CTP) a jeden lunární měsíc před narozením se rovná jednomu roku života (konverzní malá progrese/CQP). RS

V následujících vymezeních každé planety při jejím dopadu na Plutona budu sekundární progrese a solární oblouky považovat za totéž, alespoň dokud se nedostaneme k pomalým planetám, kde sekundární planety v podstatě odpadají. Nezapomeňte však na rozdíl mezi nimi: solární oblouky jsou citlivější na *biografický, vnější vývoj*, zatímco sekundární planety jsou naladěny jak na *hlubokou vnitřní realizaci, tak na vnější události*, které takové realizace často (ale ne vždy!) vyvolávají.

Progresivní planety v kontaktu s Plutonem

Když progresivní Slunce vstupuje do kontaktu s natálním Plutonem, nelze si představit intenzivnější plutonský spouštěč. Vyvíjející se *Já* (progresivní Slunce) se sráží s vlastní bolestí, vlastním stínem, vlastní naivitou. Při statečném a vědomém řízení může tato událost repolarizovat život a nasměrovat ho novými, vášnivějšími směry. Temná stránka, která je vždy volitelná, zahrnuje zaplétání se do skličujících událostí, které jsou ve skutečnosti typickým opakováním starých, zapomenutých a zraňujících dramát, starých katastrof, starých zrad a lží.

(Všimněte si, že sekundárně progresivní Slunce a Slunce v solárním oblouku jsou naprosto stejné.)

Když progresivní Měsíc vstoupí do kontaktu s natálním Plutonem, událost se odehrává během několika měsíců. Jsme vyzváni, abychom si PROCÍTILI cestu ke kontaktu se vším, co je momentálně uloženo v našem nevědomí. Sny jsou velmi ovlivněny; vzniká plutonská nálada plná badatelského zápalu, pokud jde o cokoli hlubokého, skrytého nebo tabuizovaného. Temná strana, pokud jí podlehneme, je obvykle jen o málo víc než nálada bezútěšné existenciální tísně, cynických nebo podezřívavých myšlenek a sklonu nespravedlivě a bezdůvodně se vrhat na každého, kdo má tu smůlu, že se ocitne v dosahu. Měsíc v solárním oblouku je jiný tvor, hlavně proto, že se pohybuje mnohem pomaleji. Problémy jsou identické, ale obvykle dramatictější – a více tíhnou k vnějšímu, dokonce veřejnému projevu.

Když progresivní Merkur vstoupí do kontaktu s natálním Plutonem, vyvíjející se mentální obraz světa (progresivní Merkur) je vyzván k vývoji prostřednictvím vstřebávání nových a neočekávaných informací, obvykle šokující povahy. V podstatě jsou tyto druhy Merkurových progresí signály, že

něčí pohled, alespoň na některé dimenze života, je naivní; je od člověka požadováno, aby přijal více informací týkajících se ohrožujících či tabuizovaných rysů lidského chování. Temná strana, pokud se příliš bojíme přijmout hlubší pravdy, zahrnuje nervózní snahu udržet zastaralý, naivní pohled nedotčený pomocí racionalizace, propracovaného popírání a otevřených lží.

Když progresivní Venuše vstoupí do kontaktu s natálním Plutonem, jste vyzváni, abyste dovolili jiné lidské bytosti hluboce zasáhnout do vašeho života. Tito lidé, v nejlepším případě, se vyznačují plutonskou intenzitou a upřímným sebeodhalem. Přinášejí takové vhledy, které lze realizovat pouze v kontextu intimity. Jste schopni důvěřovat na této úrovni – nebo jste stále v sevření ran, které vaši schopnost důvěry poškodily? To jsou otázky. Venuše je také spojena s estetickou stránkou lidského charakteru. Pokud máme sklony k tvůrčím směrům, progrese k Plutonu může signalizovat vznikající schopnost vytvářet symboly zranění – a poté je rozplést. Temná stránka kontaktů Venuše a Plutona, vždy volitelná, má dvě tváře. V jedné se jednoduše distancujeme od osoby, která by nám mohla tak hluboce pomoci. V druhé k sobě přitahujeme lidi, kteří na nás mají svůdný a nakonec destruktivní dopad, reprodukuje stará, zapomenutá dramata daných a porušených slibů.

Když progresivní Mars vstupuje do kontaktu s natálním Plutonem, je ve vzduchu cítit výbušnost. Váš rozvíjející se oheň (progresivní Mars) je aktivní složkou – a to může znamenat váš hněv, váš sexuální žár nebo vaši asertivitu. Touhy se derou do vědomí, často s velkou prudkostí. Cokoli jste si nevědomě přáli, se náhle ve vědomí projeví s neodolatelnou naléhavostí. Temnou stránkou je čirá destruktivita a krutost – k druhým nebo k sobě samým –, když se nevědomě vrháme na nepodložené přízraky naší psychologické minulosti.

Progresivní úhly

Ascendent a Střed nebe (MC) se mohou také pohybovat v progresi a tvořit solární oblouky. Tyto dva body v natálním horoskopu souvisejí s naším projevem, jak jej vnímáme z různých sociálních vzdáleností. Ascendent je to, jak vypadáme z poměrně blízka – odráží náš „styl“. Sebe prezentace, introverze/extroverze, vkus v oblékání, naše „vibrace“ –, to je materiál Ascendentu. A přirozeně se všechny tyto dimenze našich charakterů v průběhu

času vyvíjejí, což je v podstatě význam progresivního nebo direkčního¹¹⁸ Ascendentu.

Jde-li o Střed nebe, pozorujeme se z odlehlejší sociální perspektivy. Zde se méně zabýváme charakterem člověka, ale spíše jeho rolí ve světě. Existuje silná vazba na kariéru, společenské postavení a pověst člověka. Tyto „klobouky“, které nosíme, se také v průběhu času vyvíjejí, což se odráží v progresivním Středu nebe.

Když se progresivní Ascendent dostane do kontaktu s natálním Plutonem, jste vyzváni, abyste integrovali tvrdou vnitřní práci, kterou jste v průběhu let vykonali, do svého viditelného stylu. Často si například člověk, který prochází takovou událostí, vytvoří stabilnější, pronikavější oční kontakt či panovačnější hlas – a tento vývoj signalizuje ostatním, že ho/ji je třeba brát vážněji. Temná stránka, která nikdy není nutná, zahrnuje zahájení náročných útoků na ostatní jako odvetu za jejich vnímané urážky, zatímco ve skutečnosti nevědomě útočíme na své vlastní bolestivé, ale odtažené vzpomínky.

Když se progresivní Střed nebe dostane do kontaktu s natálním Plutonem, vyvstává jak příležitost, tak i potřeba najít si ve světě vhodnější a energičtější roli. Stejně jako u progresivního Ascendentu je užitečné si uvědomit, že tato událost se netýká ani tak hluboké plutonské práce na sobě samém jako takové; jde o změnu vlastního stylu nebo okolností tak, aby odrážely již vykonanou plutonskou práci. Temná stránka může jednoduše zahrnovat jakousi ponuru, rezignovanou, existencionální nudu ohledně vlastního „osudu“, ale někdy se může projevit i jako situace, kdy je člověk veřejně obětován, stává se z něj oběť či se zaplete do něčeho laciného nebo pokřiveného.

(Všimněte si, že progresivní Střed nebe je odvozen z pohybu progresivního Slunce. „Oblouk“¹¹⁹ pohyb Středu nebe urazí stejnou vzdálenost, jakou urazilo sekundárně progresivní Slunce. Stejně jako u zaměnitelnosti progresivního Slunce a solárního oblouku, tyto dva způsoby progresu Středu nebe vždy dávají stejné výsledky.)

¹¹⁸ Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹¹⁹ Ve smyslu progresivního/direkčního oblouku. RS

Direkce solárního oblouku k Plutonu

Odted' se budeme zabývat pouze solárními oblouky. Pomalé planety lze dále takto uvažovat,¹²⁰ ale s malým praktickým užitkem, protože jim trvá desetiletí, než se někam dostanou.

Když direkční¹²¹ Jupiter tvoří aspekt s natálním Plutonem, nastává příležitost k uzdravení a seberozevoji, stejně jako možnost načerpat novou energii do života. Průlomy jsou možné, pokud se chopíme příležitosti. I když jsou zapojeny těžší aspekty (kvadratury; opozice), tyto šance na vytvoření světlejší budoucnosti jsou velmi reálné – jen o něco děsivější a nákladnější. Temná stránka kontaktů Jupitera a Plutona je spojena s grandiózností, línými pocity „nároku“ a obecně s představou obrovských, slavných plánů, které se nikdy nerozjedou, ale slouží pouze k odvedení pozornosti od špinavé reality problémů, kterým je třeba čelit a vyřešit je.

Když direkční¹²² Saturn tvoří aspekt s natálním Plutonem, slova „udělej, nebo zemři“ vystihují doprovodné emoce. Psychologické a vnější okolnosti vyžadují sebedisciplinované úsilí; je třeba učinit skutečný krok – a „skutečným“ myslím něco konkrétního a viditelného. Staré omezení, založené na starém zranění, se stalo neudržitelným. Psychika vyžaduje jasný rituál přechodu do rozumnější, zralejší úrovně projevu. Temná stránka je čisté zoufalství, poháněné „logickými“ pocity beznadějně pasti, oběti smůly.

Když direkční¹²³ Uran tvoří aspekt s natálním Plutonem, vzniká prudká, explozivní nálada. Individuace je jádrem věci. Uran je strážcem toho, kým skutečně jste, a jeho nepřáteli jsou všechny síly, které „s vámi mají plán“. Často se objevuje vzdorovitý pocit „už to nejste ochotni snášet“. To je v pořádku a může to spustit skutečné průlomy. Slova „prostě to udělej“ mohou v rámci této rodiny konfigurací jít nad rámec prázdného klišé. Temná stránka spočívá v záměně současných okolností s dávnými, jejichž vzpomínky jsou skryty za zdmi potlačování nebo pyšného „přepisování“ skutečných faktů svého životního příběhu. Uransko-plutonská vzpoura je pak nesmyslně namířena proti symbolickým cílům, které jsou pravděpodobně buď nevinné, nebo nepodstatné.

¹²⁰ Míňena progrese. RS

¹²¹ Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹²² Ibidem. RS

¹²³ Ibidem. RS

Když direkční¹²⁴ Neptun tvoří aspekt s natálním Plutonem, klíčem je vnímavost a představivost. Úsilí paradoxně spočívá v tom, že se člověk jednoduše vymaní z cesty a nechá ve vědomí vzniknout nové, osvobozující obrazy. Představivost je nezbytná pro duchovní a psychologický růst; to znamená, že zdravější stavy je nutné si představit, než je lze v praxi realizovat. Nejrelevantnější disciplíny jsou zde reflexivní: meditace, modlitba, prediktivní práce a kultivace vztahu s vlastním nitrem prostřednictvím umění ve všech jeho podobách. Temná možnost pramení z extrémní citlivosti spojené s Neptunem. S rostoucí citlivostí na plutonský obsah se mohou objevit úzkosti, které mohou vést k uzavření vědomí zneužíváním jídla, televize, práce, hloupých existenciálních dramát, drog nebo alkoholu.

Když direkční¹²⁵ Pluton tvoří aspekt ke své vlastní natální pozici, je vám buď šedesát let, nebo devadesát... to je alespoň případ, kdy se zaměříme na hlavní aspekty. Jak si možná vzpomínáte, solární oblouk se pohybuje rychlostí přibližně jeden stupeň za rok; sextil šedesáti stupňů a kvadratura devadesáti stupňů jsou tedy jediné události, které mohou nastat. V obou případech je člověk vyzván, aby v duchu svědomité upřímnosti zhodnotil smysluplnost a autenticitu svého života. Pokud je hodnocení negativní a nemáme morální odvahu čelit této tvrdé pravdě a provést nějaké změny, pak se objeví temná stránka: monumentální špatná nálada, jejímž ústředním motivem je chudák-já-oběť.

¹²⁴ Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹²⁵ Ibidem. RS

XI. Pluton a planety

Roční období se mění; to vidí každý. Hory se mění; a to je o něco méně zřejmé.

I ti nejmoudřejší básníci někdy používají hory jako metaforu pro věčnost. Jaký je v tom rozdíl? Jak se liší vývoj hory od vývoje okamžiku? Pouze čas, pouze tempo proměn. Pomalost je skvělým převlekem.

Měníte se. Ale jste jako roční období, nebo jako hory? Možná trochu z obojího. Lidé často mluví o tom, že procházejí těžkými změnami – a standardní vtip zní, že je tyto změny někdy moc nezmění. Manželství končí, začíná nový vztah. A je to tentýž scénář s jiným hercem. Jiné listy na stejném starém stromě.

Naše nejhlubší změny se odehrávají pomalu. Tento princip byl jednou z klíčových myšlenek předchozí kapitoly – čím více času má plutonský tranzit nebo progrese na rozvinutí významu, tím hlubší zážitek pravděpodobně bude.

Každý měsíc stráví Měsíc několik dní v každém znamení zvěrokruhu. Během těchto dnů může na několik hodin vytvořit aspekt k vašemu nativnímu Plutonu. O nic nejde, i když pokud jste na to citliví, pocítíte to jako přechodnou náladovost nebo intenzitu bytí. Progresivní Slunce na druhou stranu potřebuje asi rok, aby překonalo jeden stupeň. Neexistují žádná pevná pravidla o tom, jak blízko Plutona musí být, aby byl cítit, ale považuji za praktický a účinný „orbis“ okolo dvou a půl stupně – jednu dvanáctinu znamení. To tedy znamená dva a půl roku, kdy se progresivní Slunce přibližuje k Plutonu, nebo se k němu, abychom použili technický termín, aplikuje. A samozřejmě podobně dlouhou dobu, než se separující aspekt rozvine a odezní. Progresivní přechod Slunce přes Plutona je tedy událost, jejíž vývoj, vrchol a integrace trvají asi pět let.

A progresivní Slunce není nejpomalejším astrologickým faktorem, i když je pravděpodobně nejvýznamnějším. Už jsme viděli, jak se sekundární progrese planet za Marsem pohybují příliš pomalu, než aby si jich bylo možné všimnout; je vzácné, aby se během života pohybovaly daleko mimo orbisy konjunkcí se svými natálními protějšky. Nikdo například nikdy nezažil progresivního Plutona jako něco jiného než jeho natální Pluton, protože je nikdy nelze oddělit o více

než několik stupňů.¹²⁶ Význam progresivního Plutona se tak stírá do základní symboliky natálního horoskopu.

Planeta se může zastavit ve svém pohybu. Termín, který používáme, je, že planeta je „v zastávce“, nebo jednoduše, že je planeta „nehybná“.¹²⁷ Tento jev vzniká jako trik perspektivy. Planety sledujeme z pohybující se Země, což vytváří iluze. Planety vytvářejí zastávky ze stejného důvodu, proč se nám zdá, že auto, které předjíždíte na dálnici, se při míjení zastaví a couvne.

Pokud pozorně pozorujete planety na noční obloze, uvidíte, jak se jedna z nich na pozadí hvězd na několik dní zastaví, poté obrátí svůj směr a pomalu zrychlí. Ale v progresích se z dnů stávají roky. Když tedy progresivní planeta zastaví, může z praktických důvodů v horoskopu stát roky a v orbisu aspektu setrvat deset let nebo i déle. Například by se mohlo stát, že se bude po celou dobu dospívání progresivní Mars neúnavně spojovat s natálním Plutonem.

Co si z toho všeho můžeme vyvodit? Že některé plutonské astrologické události se dějí rychle, jiné pomalu? Ano, ale pointa je jemnější. Dodejme, že čím pomaleji se událost odvíjí, tím hlouběji se propadá do charakteru a podstaty člověka, a to prostřednictvím jednoduchého mechanismu, kdy máme více času na formování našich myšlenek a zkušeností. Pomalejší rovná se silnější. Dodejme ještě jeden bod: v podstatě neexistuje žádné omezení, jak pomalu se může astrologická událost odvíjet. Ty nejdéle přetrvávající – progrese vnějších planet – z praktických důvodů zavrhuje. Ale ne proto, že by byly nevýznamné, jen proto, že je nedokážeme odlišit od samotného horoskopu.

Zpět k ročním obdobím a horám, léto se mění v podzim a nikomu to není třeba říkat. Tranzitující Pluton zasáhne váš Ascendent; podobně, i když o astrologii nic nevíte, cítíte, že ve vzduchu visí něco vážného, a události tento pocit brzy potvrdí. Řekněme ale, že jste se narodili s Plutonem na Ascendentu a tento „tranzit“ je pak trvalým stavem. Ve vaší vnitřní krajině se stane trochu jako hora, zdánlivě neměnná.

A mohli bychom to tak nechat, až na to, že změna a pomíjivost jsou vetkány do struktury našich životů. Chce to určitý slepý optimismus, když

¹²⁶ Vcelku nepřesný orbis. RS

¹²⁷ Stacionární. RS

tvrdíte, že váš natální Pluton nikdy neopustí svou konjunkci s Ascendentem. Rozhodně však odejde... až vy odejdete. Smrt „léčí“ všechny tranzity, progrese a natální konfigurace.

Když se díváme očima věčnosti, co je horoskop? Pouze dočasný soubor podmínek, v nichž působí duše. Pouze soubor tranzitů a progresí, které jsou pomalejší než normální. Prchavé, pomíjivé horské masivy.

Vztah mezi astrologií a metafyzikou je delikátní. Dokážu se v tomto ohledu rozčílit, což nepochybně znamená, že mám v této oblasti určité vazby a problémy, a proto mi nelze zcela důvěřovat, navzdory mým dobrým úmyslům. (Přiznání: Můj vlastní natální Pluton vládne mému Ascendentu a je v mém devátém domě – domě metafyziky.) V mém žaludku se odehrává boj mezi dvěma protichůdnými silami. Prvním je silný osobní pocit přítomnosti Ducha svatého, existence jiných rovin, pocitu všech našich bytostí jako duší na zázračné cestě, která nekončí, když sníte poslední miskou granoly. Protichůdnou silou je absolutní úcta k právu každého člověka vypořádat se s takovými otázkami svým vlastním stylem a způsobem. Tyto dva soubory pocitů obvykle existují ve snadné harmonii. V astrologické praxi se však často střetávají. Je téměř nemožné dívat se na život astrologickým pohledem, aniž bychom se obrátili k metaforám, jako je „duchovní cesta“. A odtud je už jen krůček k tomu, aby praktikující astrolog sklouzl k poučování, kázání a obecně k převzetí role gurua, čímž by porušil nejvyšší astrologický princip, kterým je základní respekt k individualitě a svobodě vnímání každého vyvíjejícího se lidského ducha.

Nechci vám tu tedy kázat, a přesto je třeba upozornit na jednu věc. Tranzity a progrese se v samotném horoskopu pohybují od rychlého k pomalému a od pomalého k úplnému zastavení: v perspektivě ročních období. Ale skrze Oko, které vidí hory stoupat a tát, neexistuje žádné zastavení, žádná stálost. Duše má na chvíli na sobě horoskop; v tomto okamžiku se kolem ní míhají různé tranzity a progrese, téměř příliš rychle na to, abychom je viděli, jako mihotavé obrazy na téměř klidném rybníku. A když duše opustí horoskop? Jak to vypadá kosmickým Okem? To nevím, takže to nedokážu říct. Ve svém vlastním vnitřním životě si představuji, že se duše na chvíli přesune do jiného prostoru a pak jde zpět do jiného lůna a jiného horoskopu: reinkarnace. A z pohledu duše je pomalý sled horoskopů skutečným příběhem. Možná je to víc než jen moje vlastní přesvědčení; možná je to pravda. Nebo možná naše

individualita žije dál nějakým jiným způsobem, na nějaké jiné rovině. Nebo možná raději myslíte, že naše bytí končí, když se nám zastaví dech... a pokud máte odvahu takto žít, skláním se před silou vaší disciplíny!

Praktickým bodem všech těchto metafyzických úvah je, že můžeme na horoskop narození pohlížet jako na soubor „zmrazených“ tranzitů nebo progresí. Pokud Pluton tranzituje přes váš Ascendent, pak po dobu několika let víceméně víte, jaké by to bylo narodit se s Plutonem v konjunkci s Ascendentem. Paralely jsou nedokonalé, ale skutečné. Jejich nedokonalosti v podstatě vyplývají ze dvou zdrojů. Prvním je, že osoba narozená s touto plutonskou konfigurací měla celý život na to, aby si vyvinula jemnost a komplexnost reakcí na ni. Druhým je, že žádné dvě lidské bytosti nejsou stejné, ať už astrologicky, nebo na hlubší, psychické úrovni, a proto se vy a daná osoba – s Plutonem v konjunkci s Ascendentem – budete s touto zkušeností vyrovnávat z různých úhlů pohledu.

Základní myšlenka je však správná: natální horoskop je pouze dlouhým, neměnným zážitkem tranzitu.

V následujících kapitolách se budeme podrobně zabývat vztahem Plutona ke každé z planet. Budeme tyto vztahy pozorovat jak z hlediska tranzitů a progresí, tak i tak, jak mohou být v natálním horoskopu. Rozdíl, jak zjistíme, spočívá především v tom, že natální kontakty s Plutonem představují témata a výzvy, které zůstávají po celý život relativně konstantní, zatímco tranzity a progrese se střídají a vycházejí z centrálního postavení. Cena spojená s nevědomou reakcí na tranzit je v jistém smyslu nižší, nežli cena spojená se slabou reakcí na natální konfiguraci. První z nich pomíjí naše okolnosti a vrací se, aby nás pronásledovala, až když nastane nějaká podobná astrologická událost, zatímco druhá je ve svém dopadu neúprosná a neměnná.

Ať tak či onak, v sázce je tentýž klíčový plutonský problém: schopnost vystrašených, porušených částí naší bytosti povstat v milosti, sebeuvědomění, sebedůvěře a ohni.

Pluton a Slunce

Jasně světlo dne, ústřední hvězda, na které závisí naše fyzická existence, Velký Bůh téměř každé starověké kultury... co je Slunce a co můžeme očekávat, když se ho dotkne Pluton?

Astrologická symbolika Slunce spočívá na dvou fyzikálních pozorováních:

- 1) Slunce je gravitačním středem sluneční soustavy. Využívá tak obrovské hybnosti planet na jejich oběžných drahách, zakřivuje je do spolehlivých drah a dává řád, formu a stabilitu systému, který by jinak okamžitě upadl do chaosu.
- 2) Slunce je hlavním motorem všech biologických procesů, ohřívá nás ze smrtelně mrazivého vesmíru, pohání fotosyntézu rostlin, které nás a všechny ostatní tvory živí, a vytváří počasí, díky němuž padá životodárný déšť.

Jak nahoře, tak dole. Astrologické Slunce je jak „gravitačním centrem“ vaší psýché – vaší identity –, také symbolem vaší základní vitality. Astrologicky jsou tyto dvě myšlenky neoddělitelné. Vitalita a identita nemohou existovat jedna bez druhé. Ve vás je něco, čemu musíte být věrní, pokud se chcete těšit na to, až ráno vstanete z postele. To je Slunce. Symbolizuje cestu autenticity a psychologické pravdy v životě – a každý, jehož život se příliš odchyluje od ducha jeho Slunce, vykazuje příznaky devitalizace: deprese, fádnost, věčné sledování televize.

Aspekty Slunce-Pluton v nativním horoskopu

Jakékoli propojení Plutona se Sluncem v horoskopu okamžitě naznačuje, že identita člověka (Slunce) je inherentně plutonská. Jako vždy si musíme uvědomit, že umění astrologie spočívá ve vnímání celistvosti a že symbolika může být často zavádějící, když z horoskopu vyčleníme jediný rys. Přesto člověk s kontakty Plutona a Slunce ve svém horoskopu obecně ztělesňuje velkou část ducha samotného Plutona.

Pokud takový jedinec žije vědomě, kontakt Slunce a Plutona naznačuje intenzitu charakteru. Jde o člověka, kterému je povrchnost nepříjemná, který má tendenci se uchýlovat spíše k pravdě než k laskavosti, a který si u druhých cení upřímnosti a přímočarosti. Pravděpodobně disponuje značnou koncentrací

a zálibou v hlubokém prozkoumávání všeho skrytého, tajemného nebo tabuizovaného.

Slunce, jak jsme viděli, ukazuje směr naší vitality. Pokud jsme věrní slunečnímu impulsu v sobě, jsme plní života a elánu; pokud ne, jsme nudní a náchylnější k našim vlastním „démonům“. Osoba ve spojení Slunce a Plutona tedy čerpá energii ze všeho plutonského. Na nejvyšším konci stupnice bychom pozorovali naléhavou psychologickou potřebu vztahů a zážitků, v nichž jsou vítány silné emoce a probírají se znepokojivá témata. Na spodním konci stupnice vidíme energizující fascinaci tématy, která by ostatní mohla znepokojovat: okultní zájmy, detektivky, hororové žánry, aféry „nízkých vrstev“. Zdůrazňuji, že zde stále uvažujeme o zdravých, pozitivních a život potvrzujících projevech energie Slunce a Plutona; takoví lidé z těchto druhů objevování těží. Nenarodili se proto, aby byli „dobří“ nějakým zjednodušujícím, život popírajícím způsobem.

Pro lidi se Sluncem a Plutonem je vitalita optimální v situacích, kdy je jejich činnost vnímána jako smysluplná... nejjednodušší ilustrací je představa jakékoli práce, která jasně přispívá k nějakému transcendentnímu dobru ve světě: krmení hladových, ochrana životního prostředí, dobrovolná pomoc v politické kampani.

Smysluplnost a altruismus jsou jistě příbuzné pojmy, ale nelze je zaměňovat. Například spojení Slunce-Pluton může velmi dobře považovat za smysluplnou intenzivní, téměř obsesivní snahu o dosažení dokonalosti v šachu – pro takového člověka jsou šachy svátostí, v níž prozkoumává vysoce plutonské oblasti soutěžení na „život a na smrt“ pod extrémním tlakem, strategie, psychologické kalkulace a zkušenosti s rozpoznáním zrad.

Co když člověk ve spojení Slunce a Plutona zareaguje méně než optimálně? Základní plutonská smlouva se dá jednoduše formulovat: jdete do temnoty, nebo temnota přijde k vám. Tato myšlenka nikdy neznamená, že se člověk musí stát „zlým“, pouze to, že se musí upřímně postavit méně pohodlným aspektům lidské existence. Jedinec ve spojení Slunce a Plutona, který se snaží dosáhnout jakési idiotsky šťastné, komerční „normálnosti“ ve svém životě, přitáhne temnou stránku života, stejně jako toaleta na autobusovém nádraží přitahuje podivíny. Takový muž nebo žena se může jevit

jako „milý“ člověk, který je chronickou obětí smůly nebo katastrofy, nebo který zažil více než spravedlivý podíl těžkých ran, zejména v oblasti lásky a přátelství. Může se stát jakousi určenou obětí či obětním beránkem.

V situacích slabé reakce na kontakty Slunce a Plutona, kdy má dotyčná osoba silnou ego-strukturu, pak nemáme tendenci vidět ani tak oběť, jako spíše jejího věčného partnera: tyрана, plného machiavelistické arogance, paranoidní podezřívavosti a destruktivnosti. Často je zde také vysoká náchylnost k fanatismu.

Sečteno a podtrženo, muži a ženy ve spojení Slunce a Plutona jsou intenzivní lidé, kteří se vyžívají v zážitcích, které by mnohé z nás zastrašily a znepokojily. Jejich svoboda – a odpovědnost – spočívá v nasměrování této vášnivé energie do vědomého zkoumání skrytých dimenzí života.

Nativní konjunkce

Když je Pluton v nativním horoskopu v konjunkci se Sluncem – řekněme do sedmi stupňů –, pak je splynutí plutonské energie s identitou dokončena. Zde je jedinec, který se v tomto životě „zaměřuje na Plutona“ a na kterého se výše uvedené odstavce vztahují bez větších úprav.

Kde se plutonská intenzita nejlépe projeví a jaký druh cesty povede k jejímu plnému a zdravému projevu? Hodně záleží na povaze zbytku horoskopu, což je téma, které přesahuje relativně úzký rámec této knihy. Dobrým začátkem pro rozluštění záhady by však bylo opětovné přečtení kapitoly o konkrétní pozici domu, ve kterém je nativní Pluton. A protože v konjunkcích Slunce a Plutona máme co do činění s lidmi s vysokým plutonským zaměřením, bude mít pravděpodobně značný osobní význam i kapitola o znamení, ve kterém se nachází.

Nativní tvrdé aspekty

Kvadratury a opozice bývaly nazývány „špatnými“ aspekty, nebo dokonce „nepřízněmi“ – což je skutečně jedovatá myšlenka. Nic astrologického není nikdy „špatné“; všechny konfigurace jsou vyjádřením nějakého vysokého potenciálu v rozsahu života. „Špatnost“ může být ve světě realitou, ale je to

realita, kterou tvoří lidé, ne planety. A jak brzy uvidíme, i takzvané „dobré“ aspekty obsahují dostatek prostoru pro temné projevy.

Tvrdé aspekty mají tendenci člověku vnucovat okolnosti a s Plutonem je zpočátku zkušenost často nepříjemná. Dobrou zprávou je, že lenost pod takovým tlakem mizí. Jen málo věcí nás tak naplní touhou pohnout nohou jako zjištění, že je v ohni.

Lidé narození v tvrdých aspektech Slunce-Pluton se mohou v mládí zdát méně plutonští než ti narození v konjunkci, ale jejich životy mají tendenci se střetávat s plutonskými realitami, které je postupně posouvají tímto směrem. Bylo by nepřesné podceňovat zranitelnost vůči šokujícím biografickým událostem, které mají tendenci člověka „plutonizovat“: dezorientující úmrtí, zrady, těžké ztráty. Zdá se, že se takové události u těchto jedinců vyskytují se zvýšenou frekvencí. Rychle dodávám, že jiní se stejnou tvrdou konfigurací Slunce-Pluton nemusí vykazovat takové traumatické životní cesty, ale spíše projevují ranou přitažlivost k plutonským subjektům – přitažlivost, která má za sebou určitou společenskou nebo existencionální cenu.

U kvadratur a opozic je vždycky důležité, že s sebou nese šok a svou cenu. Abychom si ale zachovali nadhled, musíme si uvědomit, že takové výzvy kalily ocel lidského charakteru a výsledky jsou ceněné.

Nativní měkké¹²⁸ aspekty

Trigony a sextily mezi Sluncem a Plutonem v natálním horoskopu narušují systém méně než kvadratury a opozice. Obvykle se vztahují k příležitostem – v tomto případě k příležitostem smířit se s děsivou stránkou života a uzdravit vlastní strachy a zranění. Například bychom mohli v raném věku nalézt existenci moudrého duchovního učitele, ať už „oficiálního“ či jiného, který pomáhá vyvíjejícímu se dítěti vyrovnat se s nesmírností života: neocenitelný dar. Podobně můžeme nalézt rané zkušenosti se smrtí, nemocí nebo zhroucením u lidí dostatečně blízko, aby byli viditelní, a dostatečně vzdálených, aby byli v bezpečí. V obou případech se naskytne příležitost položit pevný, plutonský základ co nejbezbolestnějším způsobem.

¹²⁸ Případně „snadné“. RS

Když člověk se snadným aspektem Slunce-Pluton cítí potřebu prozkoumat hlubší či temnější dimenze života, pomoc se dostaví. Drazí přátelé ukážou cestu. Zkušení poradci jsou k dispozici. Knihy padají z polic do rukou, otevřené na důležitých stránkách.

Jenže: zděšení ze snadných aspektů spočívá v tom, že máme tendenci je prospat a nijak z nich neprofitovat. Takový jedinec může propásnout hlubokou příležitost, a směnit ji za ospalost a špetku pouhého „štěstí“ tváří v tvář nevyhnutelným životním ztrátám: například smrt může přijít v „příhodnou“ dobu... ale my jsme propásli šanci stát se takovým člověkem, který může v takových smrtelných okamžicích něco skutečně změnit. Stojíme němí vedle pozůstalých a nejsme schopni vyslovit slova, která, jak cítíme, byla nějakým způsobem ve scénáři pro nás.

Události Slunce-Pluton

Když Pluton a Slunce interagují prostřednictvím tranzitů nebo progresí, vaše identita (Slunce) je vyzvána k nalezení nových zdrojů elementární vitality, smyslu a jiskry v životě. Abyste tohoto cíle dosáhli, musíte se obvykle potýkat s fakty a pravdami, které vámi otřesou.

Nikdo během života nezažije velké množství závažných plutonských tranzitů nebo progresí ke Slunci. Rozhodujícími hráči jsou zde samotné progresivní Slunce, direkční¹²⁹ Pluton a tranzitující Pluton. Žádný z nich se nepohybuje příliš rychle. Kdyby nebylo sítě aspektových spouštěcích bodů, které – natální Slunce a natální Pluton – rozprostírají po celém horoskopu, bylo by snadné prožít život bez jakékoli interakce mezi těmito energiemi. Takhle určitě navážou několik kontaktů, alespoň prostřednictvím aspektů.

V této kategorii astrologických událostí hraje menší roli jakýkoli kontakt tranzitujícího Slunce s natálním Plutonem. V průběhu každého roku Slunce prochází všemi možnými aspekty všeho v horoskopu. Základní problémy sice zůstávají stejné, ale zde jsou kvůli krátkosti události okrádány o velkou část svého významu. V praxi bych vám doporučil věnovat tranzitujícímu Slunci vážnou pozornost pouze tehdy, když jsou v pohybu jiné, podstatnější plutonské

¹²⁹ Míňena direkce solárního oblouku. RS

energie. Pak může fungovat jako časový spouštěč, který spustí události, jež ztělesňují větší problémy či je dovedou k vrcholu.

Tyto větší problémy Slunce a Plutona se točí kolem čiré pohanské touhy po teple ve svém životě. Jaký strach stojí mezi vámi a plnější a vitálnější existencí? Bojíte se přiznat si tvrdou pravdu o svém manželství, práci, náboženství, rodině, dětech, sexualitě, zdraví? Kolik platíte za svou připoutanost ke svému společenskému postavení? Za své peníze? Za své iluze?

Takové otázky nejsou pro slabé povahy, ale když se Pluto na Slunce setkají, jsou to právě ty druhy základního sebezkoumání, které je třeba přijmout. Pokud se jim postavíme čelem, ozve se skřípění zubů... a osvobození, možná po „sestupu do pekel“.

Pokud člověk nemá mravní odvahu sledovat vlastní život upřeným zrakem, pak se zhroutíme do klasického temného plutonského scénáře: do rekonstrukce jakéhokoli dramatu, které nás v první řadě zranilo. Tento pojem jsme důkladně prozkoumali v prvních kapitolách této knihy. Zde nacházíme týrané dítě, které vyrůstá a bije své vlastní dítě – nebo se snaží být znovu zneužíváno tím, že přijme práci pro gentlemana, který strávil svou poslední inkarnaci jako důstojník SS. Nebo opuštěné dítě, které zradí svého vlastního přítele či milence. Nebo osobu, jejíž matka kouřila krabičku denně po celou dobu těhotenství, a která chodí pracovat do ekologicky zkorumpované těžební společnosti a pomáhá s utajováním. Je to temný zákon nevědomého Plutona: otupující opakování hrůzy, další šíření nákazy.

Pohyblivá konjunkce

Pro čistou ovládající sílu neexistuje žádná událost Slunce-Pluton, která by odpovídala konjunkci. Přesto je v závislosti na geometrii natálního horoskopu docela možné, že se člověk může dožít vysokého věku a nikdy nezažije konjunkci směrového¹³⁰ nebo tranzitujícího Plutona se Sluncem, ani konjunkci progresivního Slunce s Plutonem. Pokud k ní dojde, předchozí odstavce vyjadřují podstatu této události. Představuje období několika let, z něhož jedinec vychází buď unavený a zahořklý, nebo zcela proměněný – moudřejší,

¹³⁰ Mířena směrem solárního oblouku. RS

tvrdší, autoritativnější a pravděpodobně naplněný neodolatelným hladem po novém životě.

Pohyblivé tvrdé aspekty

Tranzitující nebo progresivní kvadratury a opozice mezi Sluncem a Plutonem mají tendenci tlačit plutonské problémy do popředí. Nelze je ignorovat, i když je vždy možné se s nimi vypořádat falešným, nevědomým způsobem. Zde často nacházíme nucený kontakt s temnější stránkou života: u dítěte je objeven problém s drogami, dochází k trestnému činu, projevuje se nemoc, může dojít k vnitřní smrti.

I když dávám přednost pozitivnímu a povzbudivému přístupu k životu a astrologii, bylo by ode mě prostě nečestné o těchto skutečnostech neinformovat. Často se odehrávají pod vlivem tohoto druhu plutonského podnětu.

Možná častěji, alespoň mezi lidmi, kteří na sobě vědomě pracují, se rozvíjí naléhavý pocit, že je třeba vykonat nějakou vnitřní práci; z psychických hlubin vystupuje něco temného a hrozivého, a ti nejmoudřejší z nás se snaží setkat s tímto tvorem za jeho vlastních podmínek, spíše než aby se před ním krčili jako vyděšené děti.

Mezi těmi, kteří jsou méně duchovně nadaní, existuje děsivá tendence k prudkému a zuřivému útoku pod silným podnětem Slunce a Plutona. Opoziční aspekt je obzvláště náchylný k psychologickému jevu zvanému „projekce“, kdy si psýché představuje nějakou vnější osobu nebo skupinu, která v sobě ztělesňuje právě ty vlastnosti, kterých se bojí – a pak s nimi dělá to, co si ve skutečnosti dělá sama: drtí, zabíjí, mrzačí, mučí, posmívá se jim.

Jak údajně řekl Sigmund Freud: „Někdy je doutník jen doutník.“ A někdy se v životě bohužel ocitneme ve válce s někým a samotný koncept projekce nedokáže plně vysvětlit, co se děje. Jinými slovy, mít „nepřátele“ může být čas od času realitou a možná se jí bude muset čelit přímo. Pokud ale zažíváte těžké aspekty mezi Sluncem a Plutonem, a zároveň se ocitnete tváří v tvář „protivníkům“, podívejte se na situaci pronikavě. Jsou tito nepřátelé skuteční? Opravdu vám nějak ublížili? Nebo propadáte svůdným, hluboce přesvědčivým iluzím, které projekce vytváří?

Pohyblivé měkké aspekty

Tranzitující nebo progresivní trigony a sextily mezi Sluncem a Plutonem nabízejí vzrušující a posilující možnosti – pokud dokážeme najít motivaci je využít.

Mladý muž z dělnické třídy po střední škole zatlouká hřebíky, kdykoli se mu podaří získat práci. Abstraktně by si přál jít na vysokou školu, ale nevidí pro to moc možností, hlavně z finančních důvodů. Jeho známky jsou pro stipendium nedostatečné, a cítí, jak se kolem něj uzavírá existence – klasická plutonská emoce. Pak ale v časopise uvidí inzerát: vstupte do armády a po skončení služby vám pomůže dostat se na vysokou školu.

Takový směr nemusí vyhovovat každému, ale ve skutečnosti se docela hodí k duchu a povaze tohoto mladého muže. Může se svobodně přidat. Není zatížen žádnými protichůdnými povinnostmi. Ta myšlenka ho dokonce láká. Co mu brání v tom, aby si promluvil s náborářem? Nic – kromě setrvačnosti. Ve skutečnosti do armády vstoupit nemusí...

Takhle to tady chodí s trigony a sextily Slunce a Plutona. Naskytuje se nám šance přeorientovat se a oživit celý svůj pohled na život. Ale využijeme ji?

Co když náš mladý muž tuto šanci promarní? Cena je zřejmá, pokud jde o ztrátu... ale je toho víc. Tranzity a progrese se vždycky nějakým způsobem aktivně projeví. Pokud nefungují zdravým způsobem, budou fungovat temně. Náš hrdina čelí šanci jít sladkou cestou úpadku, zpočátku snadno a lacině. Zamiluje se do ležérní mladé ženy, která vydělává spoustu peněz prodejem kokainu...

Zbytek příběhu znáte.

Pluton a Měsíc

Královna noci, nositelka snů, proměnlivý Měsíc okouzluje naše archaické oči. Slunce živí naše těla, oživuje semena v zemi a oživuje zelené listy, které nás živí. Ale co vyživuje Měsíc? A jak chutná, když ho okořeníme plutonskými bouřemi?

Protože nás všechny mátlá víceméně stejná civilizace, mohu vám Měsíc definovat jednoduše a stručně: symbolizuje „ženské“ aspekty lidského vědomí.

Alespoň tímto způsobem je Měsíc typicky prezentován. Co ale máme na mysli slovem „ženské“? Snadné, stačí se zeptat Betty Crocker: „Ženské“ znamená emocionální, pečující, nepravidelné, tvořivé, vrtošivé a se sklonem k matení tváří v tvář mechanickým předmětům – stejný starý tradiční stereotyp, se kterým skutečně moderní ženy (a muži!) bojují už dávno předtím, než Beatles začali chodit po zemi.

Někdy, zejména mezi jungovskými mysliteli, je tato stará představa oděna do sofistikovanějšího hávu. Představa spočívá v tom, že každý, bez ohledu na pohlaví, má jak „ženské“, tak „mužské“ aspekty. Tento přístup zní docela přesvědčivě a rovnostářsky, dokud si nepřečteme text drobným písmem. Co přesně máme na mysli „ženskými“ aspekty psýché? Zpátky na začátek: znamená emocionální, pečující, nepravidelné, tvořivé, vrtošivé... Nemohu si pomoci, ale myslím si, že zachováním těchto genderových předsudků si nijak neprospíváme.

V lidské psychice existuje velmi reálný syndrom vzájemně propojených, „transraciálních“ vlastností. To je psychologický fakt. Ale podle mého názoru je načas, abychom přestali otravovat a mást se tím, že je nazýváme „ženskými“, a začali je nazývat jejich pravým jménem: lunárními rysy. Jinak, často navzdory nejlepšímu úmyslu, pevněji upevňujeme staré předpoklady o pohlaví. Každý muž má Měsíc; je schopen něhy, fantazie – a být náladový, „drzý“ a zmatený. Každá žena má Slunce; je schopna sebevědomého sebeprosazení, jasných rozhodnutí pod tlakem, vedení – a necitlivého egocentrismu.

Být člověkem znamená mít přístup k solárnímu i lunárnímu aspektu našeho společného lidství a zažívat jejich věčné vzájemné opylování.

Aspekty Měsíc-Pluton v nativním horoskopu

Tady je koťátko, jen deset týdnů staré. Je plné hravé zuřivosti, terorizuje klubko příze a je připraveno vládnout vesmíru. Zvednete jej. Zavrní a přitulí se k vám. Jak se cítíte? Co se ve vás ozývá? Pokud nesnášíte kočky, je to váš Měsíc.

Něco v nás všech ví, jak pečovat, jak vyjádřit obzvláště něžný aspekt toho příliš velkého slova Láska, aspekt, který zdůrazňuje nutkání, které je starostlivé, soucitné, uklidňující, ochranné, shovívavé, odpouštějící a trpělivé. Tato energie se projevuje navenek, vůči kotěti nebo vůči příteli, který je zraněný. Ale projevuje se také vnitřně, kdykoli si dáme pauzu. Cítíte to, když dlouho spíte, nebo když voláte do kanceláře, že jste nemocní. Kdykoliv si koupíte dárek, nebo si odpustíte nebo se něčemu oddáváte, jdete po stezce Měsíce.

Každý, kdo je se svým Měsícem ve zdravém vztahu, bude mít tendenci vést zdravý a vyrovnaný život. Pravděpodobně bude také praktikovat laskavost k druhým, a tím přitahovat lásku zpět do svého vlastního života. Ve zkratce, díváme se na tajemství štěstí. Může to znít trochu pateticky, ale s Měsícem se díváme na základní podporu lásky, pohody, zdraví a radosti v našem životě.

Když Měsíc funguje špatně, pozorujeme dvojici nástrah. První spočívá v tom, že nebudete o sebe pečovat. Možná vás bolí v krku, možná máte náznak horečky... a s nemocným Měsícem se stejně vykopnete z postele a jdete do práce. Přirozeně, budeme-li takto jednat sami se sebou, budeme pravděpodobně uplatňovat stejná měřítka na ostatní, čímž se izolujeme, protože takové je nás těžké milovat, neboť jsme nevďeční, když lásku přijímáme, a upjatí k jejímu vrácení.

Druhé lunární úskalí spočívá v přehnaně shovívavé, ufňukané, slabé mentalitě, protože lunární energie je plná psyché. Máme zde hypochondrii, věčnou psychoterapii, nastavení mysli „oběti“. Je charakteristické, že těmto energiím se daří také oslabovat ostatní lidi. Kamarádka říká, že má špatný den... a my začínáme mluvit o její „depresi“ a povzbuzujeme ji, aby zvážila zahájení cesty Prozacu.¹³¹ Záměry se zde mohou jevit jako dobře míněné, ale zdraví lidé jsou jimi instinktivně vyvedeni z míry a mají sklon uprchnout. Brzy v našem světě zbudou jen hypochondři, psychoterapeuti a profesionální oběti.

¹³¹ Syntetická sloučenina, která inhibuje vychytávání serotoninu v mozku a užívá se k léčbě deprese. RS

Dozvídáme se mnoho o Měsíci prostřednictvím jeho nativního znamení a umístění v domě a jakýchkoli planetárních aspektů, které může mít. Ale je-li Pluton spojen s Měsícem v horoskopu zdravého člověka, rozpoznáme, že:

1. Emocionální povaha jedince je plutonská. To znamená, že je potenciálně schopen mimořádné psychologické sebekontroly, nemluvě o kontrole ostatních.
2. Pocit pohody a štěstí jednotlivce radikálně závisí na tom, zda má odbytiště pro tento druh intenzivního, pronikavého dialogu nebo zážitku.
3. Radost a živost člověka jsou umocněny setkáním s čímkoli, co hraničí s územím tabu: hlubinná psychologie, ale také okultní zájmy, zkoumání smrti nebo zločinu či subkultury „nízkého života“ - a čehokoli, co souvisí přímo s dvojicí plutonských filozofických problémů: problémem zla, a problémem katastrofy.

Takový člověk bude instinktivně vyhledávat tyto druhy zkušeností, a tím se živit. Bude z něj také vyzařovat velmi zvláštní druh uvítacího poselství do světa, které konkrétně povznese každého, kdo prochází plutonským obdobím.

Co když člověk typu Měsíc-Pluton pracuje na méně než optimální úrovni? Zde pozorujeme chronickou „špatnou náladu“. Obvykle existuje základní přesvědčení, že „jsem obětí nespravedlnosti, smůly, předsudků, historie nebo špatného rodičovství“. Pro takovou víru může dokonce existovat nějaké ospravedlnění, ale jde o to, že v nemocných interakcích Pluton-Měsíc se z toho stává životní styl. Nevědomě se takový jedinec snaží podpořit svůj status oběti tím, že vytvoří další katastrofy, aby ilustroval pointu. Je zde výrazná tendence vytvářet patologické asociace s jinými dysfunkčními typy, dávat jim příliš mnoho, ztrácet jakýkoliv smysl pro hranice či meze, a tím se vystavovat k další zradě.

Nativní konjunkce

Je-li v nativním horoskopu Pluton v konjunkci s Měsícem – řekněme v rozmezí sedmi stupňů –, pak je splynutí plutonské energie se srdcem či duší dokončeno. Mnohé z toho, co jsme probrali v předchozích odstavcích, by platilo bez větších úprav.

Důraz je třeba klást na hlubokou potřebu smysluplného a autentického emocionálního spojení s ostatními, která je v této konjunkci obsažena. Jeden z projevů této dimenze energie vzniká, když vezmeme v úvahu společenská omezení týkající se jednoduchého pojmu očního kontaktu. Od útlého věku se učíme navazovat oční kontakt – ale ne příliš! Osoba se spojením Plutona a Měsíce touží po druhu nahého spojení, které může existovat mezi dvěma hluboce ponořenými dušemi, kdy se oči setkají, a otevřená pozornost se spojí a udrží. S konverzací nebo bez ní je tento druh splynutí zde klíčovou potřebou... a potřebou, kterou lze uspokojit pouze pěstováním důvěry s ostatními plutonskými typy.

Měli bychom si také povšimnout u takového jedince velmi přímého dopadu Plutona na pečovatelskou funkci. Může být velmi dobrým rodičem, přítelem v nouzi, nebo dokonce majitelem domácího mazlíčka. Potenciálně tyto schopnosti existují ve vytříbené míře, s přidaným bonusem schopnosti doplňovat prostou péči pronikavým, ba zneklidňujícím vhladem. Tyto pozitivní vlastnosti však mohou být účinně zmařeny jakýmkoli nezpracovanými zraněními u vlastního „vnitřního dítěte“. V temném scénáři může do obrazu vstoupit tón chladu, ba krutosti vůči mladým, nemocným nebo bezbranným.

Nativní tvrdé aspekty

Kvadratury a opozice mezi nativním Měsícem a nativním Plutonem znamenají zážitky v životě člověka, které vyvolávají růst, možná potenciálně z odolňující¹³² nebo ztrpčující.¹³³ Jak je tomu navěky, člověk může pak svobodně reagovat konstruktivními nebo sebeomezujícími způsoby.

Mnohokrát pozorujeme některé temné či katastrofické faktory, které začínají být pro život relevantní již v raném věku. Třeba v rodinném domě docházelo k násilí nebo psychickým mukám. Možná chudoba zanechala svou smutnou stopu, nebo se může stát, že vážné fyzické či duševní onemocnění postihlo člena rodiny.

V hloubkových astrologických poradách nebo vyšetřováních mohou tvrdé aspekty mezi Plutonem a Měsícem poukazovat na užitečnost vyšetřování skutečných okolností samotného porodu nebo nitroděložního zážitku, který

¹³² Spíše ve smyslu „zatvrzení se“. Na straně druhé, odolňující faktory posilují psychickou odolnost. RS

¹³³ Způsobující „zahořknutí“. RS

mohl být traumatický a zanechal stopy strachu či temnoty v hlubokých neverbálních vrstvách psychiky.

Lidé typu Měsíc-Pluton, se svou charakteristickou fascinací pro cokoli „hlubokého“, jsou často fascinováni regresními technikami minulých životů, a i ty se mohou ukázat jako produktivní pro osvobozující vhledy.

Tradičně je matka vnímána jako primární živitelka velmi malého dítěte – a proto je matka často umísťována v čele seznamu podezřelých, když pozorujeme poškození psychiky vlivem Měsíce a Plutona. To může být naprosto přesné, ale měli bychom být opatrní a rozšířit naši síť i do většího měřítka. Otcové, alespoň teoreticky, přinášejí dětem svůj vlastní druh péče... a mohou ji neposkytovat, nebo ještě hůř. Syn, který od svého otce nikdy neslyšel ani slovo potvrzující chválu, který s ním nikdy neměl „tajné“ rozhovory o tom, „jaké ženy jsou“, nese zranění způsobené vlivem Měsíce a Plutona. Dcera, jejíž otec nikdy neuznal její krásu, to znamená, že ji nikdy nepožehnal a nectil její sexualitu, nese podobné znamení.

Můžeme jít dál. Samotná „atomární rodina“¹³⁴ je něco jako chodící katastrofa. V průběhu historie bylo uznáváno, že děti potřebují intimní kontakt s mnoha dospělými – „tetami“ a „strýčky“, ať už je pojí skutečně pokrevní příbuzenství, nebo ne.

Pouhé vynechání jakéhokoli z těchto druhů vyživujících zážitků může zanechat jizvu, která se odráží v tvrdých kontaktech Měsíc-Pluton. A musíme samozřejmě dodat, že takové aspekty se běžně vyskytují i v situacích, kdy tyto druhy mentorských kontaktů nejen chyběly, ale byly zvrácené.

Nativní měkké aspekty

Tváří v tvář plutonské realitě se všichni bojíme. Bylo by naivní říkat to jinak. Tolik lidí například pohotově prohlašuje, že se nebojí smrti. Většina, tuším, je upřímná; někteří dokonce mluví pravdu. Domnívám se, že většina z nich shledá svou jistotu a klid méně výraznou v okamžiku, kdy lékař vysloví smrtelnou větu, nebo když se setkají s blížícími se světlomety auta.

¹³⁴ Nukleární rodina či též atomární rodina je pojem užívaný v sociologii a antropologii. Označuje se jím model soužití lidí, kdy v jedné domácnosti žije manžel, manželka a jejich děti. RS

Mnohému z toho, co je v životě skutečně děsivé, musíme čelit sami. Ale ne všemu. Někdy je k dispozici pomoc. Možná nás nakonec nezachrání, ale může poskytnout útěchu, pevnou ruku a moudrost. Trigony a sextily mezi nativním Měsícem a nativním Plutonem naznačují existenci tohoto druhu pomoci, když ji potřebujeme. Učitelé a utěšitelé jsou po ruce; průvodci se objeví, když se ztratíme – za předpokladu, že máme dost odvahy přiznat, že jsme ztraceni!

Zdůrazňuji existenci pozemské, lidské podpory během našich plutonských zkoušek. Ale musím dodat, že tato třída aspektů nabízí i jiné, éteričtější druhy podpory: vnitřní průvodci, andělé, duchové předků, Duch svatý... zde si můžete naservírovat cokoli, co používáme, abychom autoritativně hovořili o tom, čemu tak málo rozumíme.

U trigonů a sextilů vždy vyvstává otázka: udržíme si dostatečné sebeuvědomění, abychom využili příležitostí, které tyto „dobré“ aspekty představují? Odpověď nikdy neleží v horoskopu narození. Leží v té mnohem nejistější sféře, kterou nazýváme Vůle a svoboda.

Události Měsíc-Pluton

Když Pluton a Měsíc interagují prostřednictvím tranzitů nebo progresí, energie, kterou představují, je nervózní a nepříjemná. Důvod je velmi jednoduchý: obě těla se prostě nemají moc ráda. Pluton je tvrdý, neúnavný a náročný. Dokonce brutální. Měsíc je na druhé straně středem veškeré naší emocionální citlivosti a zranitelnosti. Takže: nervová zakončení se setkávají s vrtačkou zubaře, a nemusí to být nutně šťastné setkání.

Což neznamená, že to nemůže vést k pozitivním, život zlepšujícím výsledkům. Dokonce k extatickým výsledkům.

Klíčovým konceptem událostí Měsíc-Pluton, alespoň zpočátku, je náládovost.¹³⁵ Obsah se vynořuje ze substrátu psyché... plutonský obsah, tedy materiál, který jsme měli důvod potlačovat nebo dusit. Přichází k nám přes Měsíc, což znamená, že to pociťujeme dříve, než si to plně uvědomíme – odtud ta „náládovost“ spojená s těmito událostmi. V našem Měsíci/náládovosti zaznamenáváme některé znepokojivé informace, které změni náš životní směr.

¹³⁵ Snad i rozmrzelost. RS

Informace, které dostáváme, mohou potenciálně zvýšit naše štěstí, protože štěstí je doménou vyživujícího Měsíce – ale mnohokrát k tomu slouží to, že nám data říkají, co nás činí nešťastnými.

Někdy je zjištění zdroje našeho neštěstí velmi otřesným zážitkem.

Pokud předstíráte, že jste ve své práci šťastní, ve svých přátelstvích, vztazích, náboženství, čemkoliv, Měsíc-Pluton se vám tuto skutečnost pokusí odhalit. Tato představa „předstírání štěstí“ se může zdát podivná a nesmyslná, ale my lidé jsme mnohokrát ochotni zaplatit strašlivou cenu jen proto, abychom se vyhnuli rozhoupání lodi. Pokud by taková okolnost nastala, když dojde ke kontaktu Měsíc-Pluton, vznikne nepojmenované rozpoložení nespokojenosti. Pokud se zavázete k upřímnosti a budete se řídit tímto rozpoložením tam, kam vás zavede, naučíte se, co potřebujete vědět, abyste do svého života navrátili sebeobnovující kvalitu. Pokud se tomuto závazku vyhnete, pak jednoduše zažijete mizernou náladu, která bude vrcholit po dobu trvání progresu nebo tranzitu... a pak bude přetrvávat donekonečna jako tupý, otupělý pocit – „předsevzetí být mrtvý“, jak to formuluje můj přítel terapeut.

Pohyblivá konjunkce

„Velké věci“¹³⁶ se zde mohou časově shodovat s radikální změnou základních instinktů, hodnot a povahy člověka. Těmi „velkými věcmi“ mám na mysli takové události mezi Měsícem a Plutonem, které trvají rok nebo i déle: tranzitní nebo direkční¹³⁷ Pluton v konjunkci s nativním Měsícem, nebo direkční¹³⁸ Měsíc, který se sblíží k nativnímu Plutonu. V těchto případech platí předchozí myšlenky beze změn.

Přechod progresivního Měsíce přes nativního Plutona je kratší událost – obvykle zahrnuje asi šest měsíců aktivního spojení –, a je tedy o něco méně zásadní pro psychický vývoj člověka. Základní myšlenkou je, že cesta životem se střetává se všemi ranami, kterým jsme se vyhýbali. Abychom mohli pokračovat v cestě, musíme obsah integrovat. Kde má ke srážce dojít? Zkontrolujte pozici nativního Plutona v domě, jak jsme to popsali dříve v knize.

¹³⁶ Biggies. RS

¹³⁷ Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹³⁸ Míňena direkce solárního oblouku. RS

Každý měsíc se tranzitující Měsíc spojí s Plutonem. Trvá to pár hodin a není to moc. Veškerá frustrace, zlost či zášť, které ukrýváme těsně pod dosahem našeho psychického radaru, pak obvykle vyplouvají na povrch, nebo se nechají vyvést z míry. Pokud ke konjunkci dojde v noci, sny jsou často docela odhalující, zvláště pokud se v životě člověka současně rozvíjejí větší plutonská témata – ale rychle si je zapište, nebo je nevědomá mysl vysaje zpět do zapomnění dříve, než začne kapat káva.

Každý rok nastane úplňk jednou, možná dvakrát, ve stejném znamení, kde máte nativního Plutona. Každých několik let dojde ke skutečnému spojení úplňku s nativním Plutonem. Jsou to zvláště příznivé okamžiky, zvláště ty druhé, pro jakýkoli druh hlubokého psychického zkoumání, od psychoterapeutické „dílny“ po rituální magii či náboženský obřad, a dále včetně hledání vize, vigilie nebo očisty.

Pohyblivé tvrdé aspekty

Nikdo nikdy nebyl a nikdy nemůže očekávat, že bude dokonale vychován. Rodiče jsou jen lidé. Komunity jsou chybné. Stín se dříve nebo později projeví v každém životě. To je pravda, ale delikátní. Na jedné straně existuje pokušení říci: „Tak přestaň fňukat!“ (Ale tak snadno se to může zvrhnout v popírání a vyhýbání se...) Na druhé straně existuje nabádání toxického psychologa, že svůj život redukuje na rozhořčenou meditaci o svých zraněních. (A vzhledem k bohatosti a stručnosti života, není to pošetilé plýtvání?)

Ovládání středního průchodu mezi těmito dvěma extrémy je umění elegantně navigovat tvrdé kontakty mezi Měsícem a Plutonem. Jak je u této třídy událostí obvyklé, jsme pod vnitřním i vnějším tlakem, abychom se vypořádali s těmi dimenzemi Já, které byly zraněny špatnou výchovou, špatným či chybějícím mentorováním a něžnými zradami. Rozvíjejí se dramata; znalost dotčených domů a znamení je upřesní. Hněv často prudce stoupá – a nutně. Pod hněvem, pokud máme dost odvahy se podívat, je strašná, prázdná bolest. A pod bolestí se skrývá soubor dlouho zastřených potřeb a tužeb, otupěných před lety frustrací nebo hůř, ale stále životaschopných! Můžeme je znovuobjevit a dosáhnout hlubšího naplnění v našem současném životě, než jaké jsme měli dříve, když nám byla tato rána způsobena. A o to jde.

Pohyblivé měkké aspekty

Jako vždy přinášejí pohyblivé trigony a sextily úžasné možnosti – a prokletí ospalosti. Trikem, při měkkých tranzitech nebo progresích mezi Měsícem a Plutonem, je být ostražitý na příležitosti k léčení. Něco ve vás krvácí a vše, co potřebujete k zastavení zranění, máte po ruce. Natáhněte se a přijměte to!

Obvykle, pokud nedojde k jiným přesvědčivějším astrologickým událostem, tyto měkké situace nejsou ze své podstaty nátlakové, jak by mohly být pod kvadraturami nebo opozicemi. Partner nemusí vyhrožovat odchodem. Možná je vaše práce jistá, vaše zdraví je v pořádku a vaše rajčata jsou červená a šťavnatá.

Přesto je ve vás temné místo, unavené, hořké místo. A mimo vás, blízko po ruce, je otevřený přítel připravený naslouchat, nebo zkušený poradce, o kterém jste právě slyšeli, nebo šance rozvinout nějaký aspekt vašeho tvůrčího života, svého duchovního života nebo svého profesního života, který bude podporovat, byť nepřímo, opětovné ožívování oné vyhořelé, zničené spojnice obrany, psychohistorie a rezignace. Ta příležitost k uzdravení je skutečná. Říct, že je to „snadné“, může být pravda, nemusí, ale jedno je jisté: je to tak snadné, jak jen to kdy bude.

Pluton a čtyři úhly

Kříž hmoty, na kterém je ukřižován duch! Poněkud drastická metafora v těchto dobách více potvrzujících život, ale v mnoha ohledech je obraz, který vykresluje, výstižný. Na nejhlubší úrovni nejste svým horoskopem narození. Nejste ani těch dvanáct znamení. Vy jste nebe samo: to obrovské nediferencované vědomí, z něhož povstává vaše individualita a osobitost.

Vědomí oblohy je vtělením sneseno na zem a všechno, co se zrodí v čase, má horoskop. Každý horoskop je jedinečný, ale všechny horoskopy visí na stejném kříži: čtyři úhly – Ascendent, Descendent, Střed nebe (MC) a astrologický Nadir (IC).

Ascendent a Střed nebe představují vnější, sociální pohledy na vás. Jsou pohledem zvenčí, ne zevnitř. Rozdíl mezi nimi je pouze ve vzdálenosti. Ascendent symbolizuje to, čím se zdáte být z takové úzké sociální vzdálenosti, kde pozorujeme to, co nazýváme „osobnost“. Jste introvert nebo extrovert? Upovídaný nebo tichý? Ještě hlouběji vám Ascendent navrhuje dobrý způsob, jak se prezentovat sociálnímu světu, nejautentičtější a psychospirituálně nejužitečnější způsob. Noste si tu „masku“ a budete se cítit soustředění a v pohodě. Budete mít pocit, že máte vše pod kontrolou – protože to tak je.

Když se přesuneme do Středu nebe, stojíme dále od člověka. Již nepůsobíme v tom Meyers-Briggsově vesmíru obývaném ENTJ¹³⁹ a INFP:¹⁴⁰ jinými slovy, osobnostmi. Už nejsme schopni rozeznat charakteristické detaily, pouze hrubší druhy sociálních nálepek: „dělnický člověk“, „typ New Age“, „konzervativní bankéř“.

V naší kultuře se velká část činností Středu nebe soustředí na kariéru. Lékaři, právníci, indiánští náčelníci. V širším měřítku se vztahuje k nejpřirozenější a nejšťastnější roli člověka v komunitě: k jeho „poslání“ ve světě, se vší příchutí osudu a vysokého účelu, který figura naznačuje. Střed nebe má také hluboké spojení s otázkami reputace, postavení a cti (nebo potupy!), ve kterých vás drží lidé, kteří vás na intimní, osobní úrovni opravdu neznají.

¹³⁹ ENTJ (Extraversion, Intuition, Thinking, Judgment) je jeden z osobnostních typů podle MBTI. Je označován jako Extrovertní intuitivní typ usuzující s převahou myšlení. RS

¹⁴⁰ INFP (Introversion, Intuition, Feeling, Perceiving) je jeden z šestnácti osobnostních typů podle MBTI. Je označován jako Introvertní intuitivní typ vnímající s převahou cítění. RS

Astrologové obecně nejsou o nic moudřejší než kultury, ve kterých působí. Musíme se přizpůsobit zvykům a mytologiím „kmenů“, kterým se snažíme sloužit. Někdy to nutně vytváří slepá místa a zkreslení v astrologické praxi. Skvělý příklad tohoto nešťastného principu spočívá ve způsobu, jakým máme sklon brát Ascendent a Střed nebe vážněji než ostatní dva úhly; je to čistá kulturní zaujatost, nic víc. Mimoszemský kulturní antropolog na palubě UFO by mohl rychle získat doktorát. A pointa je až bolestně jednoduchá: v naší kultuře jsou převládajícími tématy Sebeobraz (Ascendent) a Status (Střed nebe). Odevzdání se věrné lásce (Descendent) a dvojím úkolům budování hnízda a psychologické reflexe (Nadir) jsou na kolektivním nákupním seznamu upřednostňovány méně šlechetně.

Ale to je šílenství... nebo alespoň vynikající recept na smutek. Ve svých dřívějších knihách jsem této pasti podlehl sám. Ale odted' se tomu budu snažit vyhýbat. Descendent a Nadir jsou stejně zásadní jako ostatní dva body; všechny úhly jsou stejné prvky stejného symetrického čtyřrozměrného symbolu.

Descendent odráží skutečnost, že nikdo nemůže být úplný, nebo dokonce psychologicky velmi srozumitelný, bez lásky. Slovo „láska“ zde používám široce. Daleko přesahuje pojmy sexuality a romantiky, i když je zahrnuje. Přátelství je sestupnou realitou, stejně jako obchodní partnerství. Dokonce i nelítostná konkurence, a to až do stavu „nepřátelství“, je fenoménem Descendentu.

Jde o to, že se o sobě dozvídáme prostřednictvím interakce s ostatními. V Descendentu zahlédneme soubor lidských psychologických energií, které jsou nám v jistém smyslu cizí. Setkání s nimi poskytuje šok, který v nás generuje sebeuvědomění. Na jednodušších úrovních, u Descendentu, jsme si vědomi kvalit u druhých, které sami postrádáme, a při společné věci s takovými lidmi se nám společně daří.

Ať už vztah odráží hlubokou intimitu dlouhého, hlubokého manželství, nebo prostě jemnou známost letitého přátelství, kritické pojmy s Descendentem jsou závazky, rovnost a sdílená cesta.

Pokud jde o čtvrtý úhel, rychlá praktická poznámka: Technicky se to nazývá „Astrologický Nadir“, ale v praxi jednoduše „Nadir“. Vzniká rozkol, protože oficiálně je Nadir bod přímo pod vámi, naproti Zenitu přímo nad vámi. V astrologii je Nadir spíše naproti Středu nebe – a Střed nebe nemusí být nutně

přímo nad.¹⁴¹ Nejjednodušší způsob, jak definovat Střed nebe, je to, že je to část oblohy, kde Slunce během dne dosahuje nejvyšší výšky. Zejména v zimě to nemusí být vůbec vysoko. Odteď budu dodržovat běžnou praxi a „astrologický Nadir“ budu jednoduše nazývat Nadir.

Kořeny — to je klíčový koncept při rozkrývání symboliky Nadiru. Hluboko uvnitř, co jsi? Když jste upřímní, odhalení, nehlídání, bez přetvářky, nezatížení žádnou pozicí nebo rolí... kdo jste? Odpověď, stejně jako geologické vrstvy, má mnoho úrovní. Jste svou duší: tím vnitřním pocitem, kterému musíte být věrní, chcete-li žít autenticky a živě. Vy jste vaše sny, vaše základní hodnoty. A v dobrém i ve zlém jste také hluboko uvnitř představitelem své původní rodiny, svých etnických kořenů, svých předků. To vše jsou dimenze Nadiru. A všechny jsou spojeny s touto vzácnou komoditou: sebepoznáním.

Symbolika Nadiru je neoddělitelná od problémů domova a rodinného krbu. Je zde symbolizována lidská touha mít členství v „klanu“. Co tento termín v dnešní době znamená, je těžké definovat – a tato myšlenka sama o sobě nám umožňuje nahlédnout do jednoho z nejrozšířenějších zdrojů smutku v moderním světě. Žijeme v době bezdomovců a nemluví jen o té ubohé duši, která chrastí polystyrénovým kelímkem za vaším oknem. V jistém smyslu jsme všichni bezdomovci – protože Nadir představuje základní lidskou potřebu, která se ve své podstatě od počátku nezměnila: potřeba mít bezpečné místo v síti lidských vztahů, které lze považovat za trvalé. To, co moderní svět v tomto ohledu udělal s Nadirem, mluví samo za sebe. Nahradili jsme to rozpadajícími se atomárními rodinami, přechodnými, jednorázovými vztahy a přátelstvími, a v ghettu také gangy.

Pluton v aspektu ke čtyřem úhlům

Všechny čtyři úhly představují extrémně citlivé body; naše psychické rádio je pečlivě naladěno na jakoukoli planetu, která se nachází v jejich blízkosti. Pokud tedy Pluton tvoří konjunkci s kterýmkoli z vašich úhlů, první a nejzákladnější prohlášení, které můžeme učinit, je, že jste extrémně plutonský jedinec už na tomto základě. Každý úhel má svou vlastní povahu a problémy, a Pluton s Nadirem není zaměnitelný s Plutonem na Descendentu, ale tato

¹⁴¹ Zenit je nejvyšší bod nad hlavou v daném místě, zatímco MC (Střed nebe) je nejvyšší bod Slunce v daném místě. RS

pozorování jsou ve srovnání s tím centrálním druhotná: „velký“ Pluton naznačuje život ovládaný plutonskými tématy bez ohledu na to, jak Pluton dosáhl tohoto druhu ústředního postavení.

Ascendent je hrot (nebo začátek) prvního domu. Mnohé z toho, co bychom mohli říci o Plutonu v prvním domě, platí stejně pro Plutona spojeného s Ascendentem; jejich povahy jsou stejné. Stejným způsobem je Descendent hrotem sedmého domu, Nadir je hrotem čtvrtého domu a Střed nebe je hrotem desátého domu.

Proto zde nebudeme muset opakovat materiál, který jsme probrali dříve. Pokud máte Plutona na Ascendentu, vraťte se do VII. kapitoly, přečtěte si o Plutonu v prvním domě a přidejte nějaké vykřičníky! Vše, co bychom mohli říci o Plutonu v prvním domě, je vyjádřeno v přehnané, zesílené formě, je-li Pluton ve skutečnosti spojen s Ascendentem.¹⁴² Totéž platí pro Plutona v Nadiru (přečtěte si o Plutonu ve čtvrtém domě), Plutona na Descendentu (přečtěte si o Plutonu v sedmém domě) a Plutona ve Středu nebe (přečtěte si o Plutonu v desátém domě).

Jeden detail. Možná jste se narodili s Plutonem ve dvanáctém domě... ale jen tak tak. Kdybyste se narodili jen o pár minut dříve, byl by ve spojení s Ascendentem, nebo by byl v prvním domě. Pořád se to počítá. Není zde nic rigidního, ale navrhl bych, že pokud je Pluton v rozmezí asi dvou a půl stupně od úhlu, i když je ve „špatném“ domě, stále se to počítá jako konjunkce... důkazem toho je, že to lidé pociťují jako konjunkci.

Mezi Plutonem a úhly se mohou tvořit i jiné aspekty než konjunkce. Pojdme je prozkoumat.

Pluton-Ascendent/Descendent: Pohyblivé aspekty kvadratury

Ascendent a Descendent jsou vždy naproti sobě. Když tedy Pluton je v kvadratuře k jednomu z nich, musí být také ke druhému. Podobně, pokud je Pluton v konjunkci s Ascendentem, je současně v opozici s Descendentem nebo naopak.

¹⁴² K tomu může dojít, pokud budeme uvažovat Plutonovu šířku, která může být extrémní. RS

Pokud jde o tranzity nebo progrese, kvadratura Plutona k ose Ascendent/Descendent naznačuje naléhavé, náročné okolnosti, za kterých jste vyzváni, mnohokrát doslova, abyste odhalili, kdo skutečně jste a co opravdu chcete. Je to období odmaskování. Někák falešná poznámka se vkradla do vašeho vnějšího, prezentovaného *Já*. Může to být stará lež, vyřčená pro bezpečnost, zisk nebo pohodlí, která se nyní vybarvuje. Je možné, že jste se vnitřně změnili do té míry, že vaše staré *Já* prostě běží... a situace se stává neudržitelnou.

Toto napětí pochází z interakcí Pluton/Ascendent. A co současná interakce Plutona s Descendentem? Vaši partneři budou před vámi držet zrcadlo. V přátelství, mezi milenci, v podnikání je v takových chvílích typicky trapnost. Pokud člověk reaguje slabě, často nalézáme chování a postoje oscilující mezi otupělostí a apatií na jedné straně, a citlivým vzdorem na straně druhé. Jak se vyvíjí reakce člověka, stále více se objevuje touha navázat „skutečný kontakt“ s několika lidmi – a tendence k brutálním řešením, pokud tento pocit skutečného setkání nepřichází. Někdo by mohl raději „zničit“ dlouhodobý vztah, než aby se snažil rozmotat síť rituálů, které byly roky utkávány.

To je delikátní záležitost. I když musíme uznat ctnost tvrdě pracovat na vztazích a držet se jich, musíme také přijmout, že někdy spojení, která byla smysluplná a živá, přicházejí do míst, kde již nejsou v souladu s tím, kým jsme: jednoznačně plutonská pravda.

Pluton-Ascendent/Descendent: Nativní aspekty kvadratury

V nativním horoskopu kvadratury mezi Plutonem a Ascendentem naznačují nebezpečnou dovednost: schopnost se stylově a umně zkreslovat, nebo přinejmenším efektivně udržovat tajemství.

Život je složitý a nastávají situace, ve kterých lze morálně zastírat pravdu. Mám například tuto konkrétní kvadraturu ve svém nativním horoskopu a být profesionálním poradcem znamená ctít důvěrnost – je to dost vznešený pojem, ale v praxi to často vyžaduje určitý stupeň verbální hbitosti připomínající podvod. Často musím „předstírat, že nevím“ nebo zkreslovat svůj vlastní životopis... jednoduše proto, abych dodržel vyšší princip důvěrnosti klienta.

Stejně dovednosti lze zneužít. Splétání sítě lží je zde jedním ze stínových aspektů; další spočívá v uvěznění v pavučině, která je často neúmyslně tkaná z těch nejvyšších důvodů – například muž nebo žena, kteří s úsměvem prožívají fingované manželství „kvůli dětem“.

Pokud jde o nevyhnutelnou kvadraturu Pluton/Descendent, která doprovází jakoukoli nativní kvadraturu Plutona k Ascendentu, v průběhu života existuje vzorec setkávání spřízněných duší, jejichž úkolem je udržet nás psychologicky opravdovými, často prostřednictvím dosti šokujících konfrontací a interakcí. Tady je vždycky potřeba něco vyřešit. Na jednu stranu tato konfigurace naznačuje, že přátelé, milenci a společníci se skutečným nadhledem a psychologickou intenzitou se objeví, kdykoli je budeme potřebovat, často nám řeknou, co nechceme slyšet, a pomohou nám odmaskovat se. Ale stejná konfigurace také slibuje druhou možnost a ohrožuje třetí: tyto spřízněné duše, přes veškerou svou lásku a důvěru, mohou být někdy nesprávné ve svých „pohledech“! Ještě horší je, že taková konfigurace naznačuje, že může existovat určitá „karma“ s temnými plutonskými kaziteli, mocnými manipulátory a falešnými guruy, kteří se mohou ukázat jako neuvěřitelně svůdní a přesvědčiví.

Pluton-Ascendent/Descendent: Pohyblivé měkké aspekty

Je-li Pluton v trigonu s Ascendentem, je současně v sextilu s Descendentem, a naopak. Nemůžeme mít jedno bez druhého.

Pokud jde o tranzity a progrese, trigony a sextily k této ose horoskopu naznačují období osobního objevování, často zářivého rozkvětu. Okolnosti se spiknou tak, že přivítají vnitřní osobu, kterou jsme se již na vnitřní úrovni stali, do viditelné, vyjádřené manifestace (to je Ascendent). Tyto okolnosti jsou obvykle způsobeny alespoň částečně jinými lidmi, které milujeme a kterým důvěřujeme (což je místo, kde přichází na scénu Descendent).

Často v těchto aspektech existuje zřetelný pocit zranění a zmocnění, a to jak subjektivně, tak z vnější sociální perspektivy. Zdá se, že člověk „přichází do sebe“ s větší přímostí, stabilnějším očním kontaktem a sebevědomější řečí těla. Nikoliv netypicky, tento osobní vývoj začíná v kontextu jednoho obzvláště hlubokého lidského vztahu, který slouží jako jakási „experimentální laboratoř“. Odtud se začnou generalizovat do zbytku života.

Pluton-Ascendent/Descendent: Nativní měkké aspekty

V nativním horoskopu plutonské trigony a sextily k ose Ascendent/Descendent často korelují se stupněm charisma, nebo alespoň s viditelnou kvalitou hloubky, intenzitou bytí a zjevnou moudrostí. Hodně záleží na zbytku horoskopu; pokud jsou představy o charismatické kvalitě obecně dobře podporovány, tyto konfigurace je zesilují. Pokud ne, přidají jen špetku této energie. Musíme okamžitě zdůraznit rozdíl mezi zdáním a realitou – Pluton v trigonu nebo sextilu k Ascendentu v tomto ohledu přidává na stylu; přidání k podstatě, která za ním stojí, je často jiná věc.

Současně nativní interakce Pluton/Descendent zahrnuje vzor hlubokých setkání s učiteli utvářejícími duši v průběhu života – a varuje před svůdnými falešnými učiteli, kteří nabízejí hloupé racionalizace a pokušení. Například osoba, která v duchovním faktu dala v životě příliš mnoho moci penězům, se zde setkává s guruem „vědomí prosperity“, který svým dopadem na tohoto konkrétního jedince nabízí jen kluzké racionalizace, jak zůstat zaseknutý a nepostavit se čelem k základní finanční vazbě. Nebo se žena, která se nakonec musí vyrovnat s hrozným zármutkem ze svého dětství, stane obětí veselého, „pozitivně smýšlejícího“ mistra, který jí jen pomůže oddálit sestup do pekla, jež ji nakonec osvobodí.

V těchto dvou příkladech musíme zdůraznit, že učitel může a nemusí mít čistý úmysl; důležité je, jak je jeho poselství přijato a využíváno. Něco v nás všech nesnáší konfrontaci s temnotou; s touto „šťastnou“ plutonskou konfigurací obvykle bez problémů najdeme přesvědčivé, autoritativní postavy, které nám pomohou předstírat, že neexistuje.

Pluton-Nadir/Střed nebe: Pohyblivé kvadratury

Střed nebe a Nadir jsou vždy naproti sobě. Tedy, stejně jako u Ascendentu-Descendentu, je-li Pluton v kvadratuře k jednomu, musí být i vůči druhému. Podobně, je-li Pluton s Nadirem, musí současně být v opozici vůči Středu nebe, a naopak. V takových případech si nejprve v knize přečtěte „Pluton ve čtvrtém domě“, nebo „Pluton v desátém domě“.

Většina z nás čas od času čelí otázkám ohledně kariéry ve Středu nebe. Můžeme pociťovat vnitřní potřebu změnit směr, nebo nás okolnosti nutí k takovým úvahám – jsme například propuštěni. Když to vezmeme za hranice

kariéry, čelíme také vývoji, pokud jde o náš veřejný, viditelný status: svatba, rozvod, stát se rodičem... to vše jsou také záležitosti Středu nebe.

Základem takových úvah je vždy Nadir a jeho věčná, silně osobní témata: Kdo jsem? Co mě uspokojí? Jaký je pro mě správný směr, duchovně a psychologicky?

Střed nebe vychází z Nadiru; to je klíčový princip pro pochopení plutonských kvadratur k této důležité ose horoskopu. Prochází-li Pluton těmito místy, nebo je-li vůči nim v direkci v kvadratuře,¹⁴³ vzniká tření mezi tím, čím jste se na jedné straně skutečně stali, a dvěma zaseknutými místy na straně druhé: komplex zapamatovaných sebeobrazů, postojů a psychologických „drilů“ (Nadir), a vaší výsledné role v komunitě (Střed nebe). Psychologické vhledy, statečně vyhrané, musí proniknout do základních předpokladů o vás samých, a pak být vyjádřeny veřejně.

Žena si například mohla uvědomit, že je obecně schopnější a kompetentnější, než čemu byla naučena. Možná je to dobrá malířka; možná se živí úklidem domů. Pluton, který vchází do této kvadratury s osou Střed nebe/Nadir, naznačuje, že i když už možná odvedla spoustu základní práce na vytvoření vhledu, stále musí překonat dvě překážky. První plutonskou překážkou, která se týká Nadiru, je to, že hluboko uvnitř stále nosí spoustu negativních nevědomých předpokladů o sobě, které ji omezují. Tyto předpoklady jsou neverbálně uloženy jako základní, nezpochybnitelné postoje. Ilustrace: Přítel říká: „Možná bys měla přemýšlet o tom, že bys zkusila prodat nějaké obrazy. Jsi opravdu dobrá, víš.“ A náš hrdina souhlasně říká: „Možná ano.“ A pak nic neudělá.

Všichni jsme s tímto inerciálním stavem obeznámeni. Aby jej mohla dobýt, potřebuje naše malířka pocítit svou vlastní schopnost, ne jen intelektuálně souhlasit s tím, že tam je. Vhledy nestačí. Jak to může udělat? To je místo, kde přichází Střed nebe prostřednictvím její představivosti z Nadiru. Vnitřně si musí vymyslet postavu, skoro jako filmový režisér, a pak ji nějakým veřejným způsobem předstírat. Konkrétně si můžeme představit, jak si vytváří image úspěšné, sebevědomé umělkyně a poté, co se týče charakteru, přináší diapozitivy své práce do místní galerie.

¹⁴³ Míňena direkce solárního oblouku. RS

Není to podvod nebo pokrytectví? Ne – skutečná „falešnost“ a „pokrytectví“ spočívá v životě, který ve skutečnosti žije.

Pluton-Nadir/Střed nebe: Nativní kvadratury

Když je Pluton v nativním horoskopu v kvadratuře na osu Střed nebe/Nadir, základní dynamika, kterou jsme právě nastínili, je provždy latentně umístěná v pevném zapojení psýché, a čeká na spouštěče. Existuje tedy vzorec výbušné, rušivé seberealizace, která vede k erupcím ohledně postavení člověka v komunitě. Z biografického hlediska se nejedná o mírumilovnou konfiguraci, i když vnitřně nemusí působit tísnivě. Psychologická práce je nebezpečná v tom, že plodí nepředvídatelné změny ve vnějším životě. Člověk narozený podle tohoto vzoru dělá dobře, když přijímá buddhistickou představu nestálosti; všechno se mění. Může se na změnách elegantně projet, nebo je uložit jako tlaky, které narůstají v hlubinném zlomu, až se jednoho dne všechny cesty překroutí, a všechno náčiní se rozbije.

Pluton-Nadir/Střed nebe: Pohyblivé měkké aspekty

Pokud je Pluton v trigonu se Středem nebe, je současně v sextilu s Nadirem, a naopak. Jedno bez druhého nemůže existovat.

Když tranzity, direkce¹⁴⁴ nebo progrese spouštějí osu Střed nebe/Nadir prostřednictvím těchto měkkých aspektů, objevují se příležitosti. Povrchně je přesné popsat je jako „profesionální“ příležitosti, i když musíme rychle rozšířit svou představivost do oblasti čehokoli, co viditelně v komunitě děláme.

Umění spočívá ve využití těchto příležitostí; abychom uspěli, musíme typicky použít plutonské techniky. To znamená, že náš úspěch bude existovat úměrně naší ochotě nechat se vést vášnivým pocitem osudu. V praxi takové postoje často vytvářejí touhu prosadit se, omezovat a agresivně si nárokovat to, co považujeme za své. V takovém uspořádání bychom tak mohli pozorovat nezaměstnaného mladíka, který se vydává za umývače oken, aby měl dvě minuty na to, aby obhájil svůj případ tváří v tvář mocnému manažerovi. Pod těmito plutonskými energiemi je takový talent, kreativita a iniciativa odměněna...

¹⁴⁴ Míňena direkce solárního oblouku. RS

... jestliže ovoce Středu nebe, po kterém sáhneme, je skutečně, kosmicky, naše. A to je otázka Nadiru. Jako vždy u této osy musí sebezkoumání (práce s Nadirem) předcházet seberozšíření do světa (práce se Středem nebe). A pod těmito energiemi se také nabízí spousta příležitostí k takové vnitřní práci. K dispozici jsou dobré rady nebo inspirativní knihy. Existuje čas na tiché sezení a prosté procítění a vstřebávání své pravé podstaty. Využijeme této možnosti? To je otázka.

Pluton-Nadir/Střed nebe: Nativní měkké aspekty

S nativním trigonem nebo sextilem mezi Plutonem a osou Střed nebe/Nadir zůstávají klíčové principy jako vždy v podstatě stejné jako ve scénáři, který jsme právě prozkoumali. Mění se pouze to, že na ně pohlížíme spíše jako na pokračující, stabilní stav, nežli na přechodný. Pokud zbytek žebříčku narození vykazuje mnoho známek důrazu na vnější, veřejnou stránku života, je rozsah kariérních úspěchů takového člověka omezen pouze jeho nebo její odvahou. Pokud se na tyto záležitosti v natálním horoskopu klade menší důraz, často se relevantnější analýza objeví, když vezmeme v úvahu jiné dimenze Středu nebe – reputace, služby komunitě nebo změny statusu spojené s vývojem v dospělosti, manželství nebo rodičovství.

Sebepoznání založené na Nadiru musí vždy utvářet, řídit a vymezovat změny Středu nebe. Ztratit ze zřetele tuto jednoduchou pravdu je jedním z mýtických slepých míst naší slávou posedlé společnosti.

Pluton a Merkur

Rychlý, bystrý jako jasná hvězda, a přesto těžko zahlédnutelný¹⁴⁵ – to je Merkur, planeta myšlenek. Rychle sviští kolem Slunce a nikdy se příliš nevzdaluje od tohoto základního symbolu ega a jeho působivé gravitace.

V Merkurově symbolice se prolínají dva pojmy. Jedním je vnímání; další je komunikace. Vidíme. A pak v reakci na toto vidění zažíváme dvojí touhu: vyjádřit to, co vidíme, a naučit se, co vidí ostatní.

Zvědavost a otevřenost jsou základní vlastnosti Merkura jako zdravého, psychospirituálního principu. To je naše lidská touha učit se a růst prostřednictvím procesu učení. To je naše schopnost, jinými slovy, tolerovat neočekávané vjemy.

Merkur také představuje naši schopnost sdílet naše výzkumy s ostatními: řeč, ale více než řeč. Je to také naše spojení s médii. A to znamená vše od jednoduchého tichého rozhovoru přes dopisy a knihy, až po moderní sféru filmu, videa a komunikace v kyberprostoru.

Temná stránka Merkuru spočívá ve způsobu, jakým můžeme kolem polopravd stavět poklidné, přesvědčivé zdi racionalizace. Veškeré zneužívání jazyka je Merkurovým šílenstvím: lži vyprávěné, lži uvěřené, hezká slova, která se šíří jako olejová skvrna v mnohem hlubších vodách.

Aspekty Merkur-Pluton v nativním horoskopu

Jsou-li Merkur s Plutonem ve spojení, existuje intenzivní zvědavost (Merkur) o temných nebo tabuizovaných stránkách lidského života. Společensky lze na tuto vlastnost pohlížet jako na chybu: dítě, které klade „příliš mnoho“ otázek na rozvod v rodině, „předčasně vyspělé“ osmileté dítě se svými vytrvalými otázkami, odkud přesně děti pocházejí. Jak takový člověk dospívá, základní principy zůstávají v podstatě stejné, ale otázky se přirozeně stávají hlubšími a matoucími. Zde je muž nebo žena, kteří, v závislosti na našem úhlu pohledu, buď mají tendenci klást „dotěrné“ otázky, nebo u kterých zažíváme vítanou „reálnost“ a ochotu překonat nesmyslné blábolení „normálního“ života.

¹⁴⁵ Merkura má viditelného velmi málo lidí. RS

V pochmurnějších výrazech může být spojení Merkura a Plutona kruté. Vhled je ostrý meč; vyjádření bez dobré vůle, může být destruktivní. Tato destruktivnost může být nevědomá – nevinná: „Páni, ale pořádně jsi přibral!“ Nebo to může být temně úmyslná zlomyslnost maskovaná jako nevinnost – „Páni... a tak dále.“

Nativní konjunkce

Vzhledem k tomu, že Merkur a Pluton jsou v nativním horoskopu od sebe o několik stupňů nebo méně, mysl přirozeně nabývá podoby, s jakou bychom se mohli setkat u policejního inspektora nebo psychoterapeuta: podezřívající. Stejně tak tón hlasu a frázování vět. Toto není míněno jako negativní komentář; podezření může vést k pronikavým otázkám, a tím i k pravdě. Zde je intelligence, která vyniká v práci s čímkoli, co není zřejmé, s čímkoli skrytým nebo nejasným. Může se například dobře uplatnit ve vědeckém nebo historickém výzkumu. U lékaře koreluje se schopností diagnostikovat v těžko dosažitelných nebo protichůdných lékařských situacích. V trestním právu je to klasická „slečna Marplová“,¹⁴⁶ která najde jediný nejasný fakt, na kterém závisí obhajoba nebo odsouzení.

Energie konjunkce Merkura a Plutona se může projevovat mnoha různými způsoby, jako je tomu u všech astrologických konfigurací. Ale příklady, které jsem dosud použil – hluboký výzkum, zločin a léčení –, zachycují ducha spojení s jeho intelektuálním vkusem pro znepokojivé, vážné nebo nejasné.

Takový hlas může být silný a znepokojující. Může se také zdát, že je zapálený kvůli maličkostem či „zbytečně pronikavý“. Může tam být touha argumentovat nebo to, co vypadá jako posedlost. Může existovat neschopnost „odlehčit“.

Jsou tyto problémy Merkura a Plutona skutečné, nebo jsou to pouze příznaky neschopnosti ostatních lidí vypořádat se s tak intenzivním hledáním pravdy? Na tyto otázky neexistuje jednoduchý způsob, jak odpovědět. Jistě, dokonce i u obdivuhodně zdravého člověka může být tato energie nepochopena – nebo dokonale pochopena, a přesto se jí příliš nelíbí. A když se

¹⁴⁶ Slečna Marplová je postarší neprovdaná dáma, která žije ve vesnici St. Mary Mead a vystupuje jako amatérský detektiv. Patří mezi nejznámější postavy Agathy Christie. RS

to zvrtné, může to skutečně projevít zvrácenou radost z vytváření nikoli vzhledu, ale rozrušení a nepohodlí.

Udržení zdravého nativního spojení mezi Merkurem a Plutonem radikálně závisí na zajištění toho, že má několik pozitivních způsobů vyjádření. Jedno hluboké přátelství s verbálním, výmluvným člověkem, ve kterém lze diskutovat o jakémkoli tématu. Vztah s poradcem, který neuhýbá před silným jazykem a syrovými, temnými emocemi. A jakýkoli soubor zájmů, který zahrnuje ponoření se do plutonských záhad života: studium jungovské psychologie, šamanismu, psychologie násilí, přírodních katastrof, nočních můr, hororové literatury.

Nativní tvrdé aspekty

Kvadratury nebo opozice mezi nativním Merkurem a Plutonem naznačují verbální výbušnost – téměř nedobrovolnou tendenci „rozmazávat věci“. Typicky jsou tyto „věci“ autentickými psychologickými pravdami, které nemusí být pro posluchače přijatelné... nebo zvláště vítané jako tlachání po večeři.

Tvrdé aspekty těchto dvou planet jsou signaturou „neochotného mluvčího pravdy“. Taková neochota je pochopitelná; říkat pravdu je často tvrdě trestáno. U mírného člověka, který se hodně zajímá o souhlas a sociální harmonii, mají tvrdé energie Plutona a Merkura tendenci být po dlouhou dobu nedostatečně vyjádřeny. Když vybuchnou, což nepochybně vybuchnou, mají podobu nečekané a netypické tirády, často doprovázené hojnými slzami a pronásledované ukrutnými omluvami. Hodnota šoku, neobratnost a intenzita takových prohlášení by mohla zastínit jejich zásadní platnost.

V horoskopu přímější osoby je menší tendence ukládat tyto plutonské vhledy, a tudíž menší tendence k jejich hnisání. Zde je pravděpodobnější, že pozorujeme potenciálně necitlivou či špatně načasovanou stránku kontaktu, i když jádro věci zůstává stejné: takové kontakty Plutona a Merkura plodí hloubku a tajemný instinkt pro vypátrání skutečné pravdy.

Kvadratury a opozice mají vždy působivou, donucovací kvalitu. Dříve nebo později něco praskne. V tomto případě jsou to ústa. Vědomá cesta spočívá v zajištění toho, aby nebylo dočasně obětováno příliš mnoho pravd na oltář pohodlnosti, potěchu lidem nebo vyhýbání se konfliktům. Hněv nebo

obtížné pozorování vyjádřené včas nemusí být ničím jiným než tím, čím je, a tudíž přiměřeně stravitelné; shromažďuje matnou auru rozkladu a současně se odklání dále od bezprostředního nepřímého kontextu, který mu dává smysl a jasnost. To je recept na přípravu hořké, kalamitní, bezděčné řeči někdy spojené s tímto druhem kontaktu Merkura a Plutona.

Nativní měkké aspekty

Jako pacient jsem pro oční lékaře noční můrou. Mám ohromně silný „mrkací reflex“. Nikdo se nemůže přiblížit k mému oku, ani já sám ne. Myšlenka nošení kontaktních čoček je pro mě přímo na místě s chemoterapií. Nechci být takový; takový prostě jsem.

Mnoho lidí má na plutonské vnímání takový názor. Je pro ně velmi těžké přijmout do svého vědomí bolest svých vlastních ran. Není to ani „výběr“ v jednoduchém smyslu; jako moje oční víčko, mysl prostě nebude spolupracovat.

Opak může být pravdou; jsou lidé, kteří nosí kontaktní čočky každý den bez přemýšlení, a lidé, jejichž mysl přirozeně tíhne k plutonskému psychologickému zkoumání. Trigony a sextily mezi Merkurem a Plutonem naznačují existenci druhého druhu intelligence: takové, která je přirozeně, téměř automaticky, psychologická.

Delikátní otázkou je, zda takový člověk skutečně využívá plné pronikavosti této dovednosti, nebo se místo toho spokojí s mělkými lesky. Zde můžeme najít muže nebo ženu s mimořádným darem, ale relativně malým vnitřním nutkáním posouvat své přirozené sklony k nejvyšším potenciálům. Je to snadné – ale pouze pokud se o to pokusíte. V opačném případě se můžeme setkat s člověkem, který se spokojí s druhy „postřehů“, díky nimž vzkvétá průmysl pohlednic.

Takové měkké aspekty Merkura a Plutona také korelují s darem pro verbální vyjádření obtížných plutonských vhladů způsobu, které jsou pro posluchače přijatelné. S jazykem může být ladnost, často propletená dovednými vtipy. Taková plynulost umožňuje jednotlivci mluvit moudře a láskyplně k pozůstalým, šokovaným a zničeným.

Tytéž vlastnosti, překroucené a vytvořené tak, aby sloužily temnějšímu mistrovi, naznačují přítomnost nejznamenitějšího a nejzručnějšího lháře.

Události Merkur-Pluton

Merkur je vždy v konečném důsledku o informacích. Pluton, alespoň zpočátku, je o znepokojivých nebo znepokojivých vhladech... a později o ohnivých vizích, které dávají životu nový smysl a směr. Když tedy dojde ke kontaktu Pluton-Merkur prostřednictvím tranzitu nebo progrese, signalizují příchod dat, která bychom mohli raději ignorovat. Ve skutečnosti je zde hlavní výzvou vidět, co je skutečně před našima očima – a nejrelevantnějším kusem varovného folklóru je představa, že „v co hlupák věří, to vidí.“

Při takových událostech se na nás vrhají knihy, které v nás vyvolávají děsivý pocit, že nás autor špehuje už desetiletí nebo dvě. Rodiče o sobě nebo o nás samých náhodně odhalují šokující příběhy z dětství. Vždy je výzvou přijmout realitu nekongruentních informací a začít znovu utkávat tapisérii reality v jejím světle.

Stručně řečeno, procházející kontakty Merkur/Pluton naznačují období téměř šamanistického vidění a naslouchání... čistě fenomenologického, nesoudného a otevřeného. A ostražitě jako nervové zakončení.

Relativně letmé tranzity Merkuru aspekty k nativnímu Plutonu mají význam, který jsme právě prozkoumali, ale v oslabeném způsobu. Jsou příliš krátké na to, aby rozvinuly velký význam, pokud současně nedochází k jiným, pomalejším vývojem Merkur-Pluton. To, o co se zde hlavně zajímáme, jsou tranzity nebo direkce¹⁴⁷ samotného Plutona k nativnímu Merkuru, nebo progrese nebo direkce¹⁴⁸ Merkuru k nativnímu Plutonu.

Pohyblivá konjunkce

Splynutí myšlení a vize s hlubším poznáním vlastního lidství je cílem pod pohyblivou konjunkcí Merkur-Pluton. Několik předchozích odstavců tedy platí v plném rozsahu.

Je snadné podceňovat význam Merkuru a zavrňovat ho jako pouhý blábol mysli a úst. Ve skutečnosti je Merkur světem, ve kterém skutečně žijeme – světem, který nosíme mezi ušima. Pokud mladý člověk upřímně věří, že pro mladé lidi v dnešní Americe není žádná naděje, pak tento člověk soustavně

¹⁴⁷ Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹⁴⁸ Ibidem. RS

nedokáže rozpoznat příležitosti, které se objevují. Nejde o to být „flákačem“; není to vůbec morální ani charakterologická otázka. Takové chování je ve skutečnosti naprosto logické – za předpokladu, že si uvědomíme, že veškerá logika je založena na předpokladech a nemůže být přesnější než tyto předpoklady.

Ve spojení pomalu se pohybujících plutonských a merkurických prvků musí člověk čelit skutečnosti, že jeho vlastní mysl byla zraněna vroucně věřícími dezinformacemi. Je ironií, že lidé se často stávají velmi vášniví v obraně starých lží. Pokud se dostaneme přes tuto past, tato období života v nás mohou vyvolat pocit, jako bychom sundávali klapky na očích. Najednou pro sebe vidíme osvobozující, povzbuzující možnosti, které tu mohly být celou dobu. Nevědomost je nejbezpečnějším vězením na světě.

Pohyblivé tvrdé aspekty

Když se mezi Plutonem a Merkurem vyskytnou napjaté aspekty – kvadratury a opozice, myšlenky a perspektivy, které jsme povinni internalizovat, jsou neúnosné. Toto je vynikající pravidlo se všemi tvrdými aspekty: obtěžují nás. To je důvod, proč jsou stále někdy považovány za „špatné“ aspekty nebo „utrpení“, ačkoli takový postoj může přežívat pouze v těch nejnereflektovanějších myslích. Většina z nás, v době, kdy začneme chovat podezření ohledně reality zoubkové víly, přišla na to, že výzva a potíže někdy plodí moudrost, zdravou hrdost a posilující pocit úspěchu.

Pod takovými energiemi Merkura a Plutona jsme často znovu a znovu napadáni skutečnostmi, kterým se snažíme odolat. Žena může například pracovat pro společnost, která je na pokraji bankrotu. Astrologicky možná její progresivní Merkur prošel jejím desátým domem (nové informace o práci), a je v kvadratuře s nativním Plutonem (zprávy jsou pravděpodobně těžké ve svých důsledcích a nebude se jí to líbit).

Když se firma zhroutí, zhroutí se i její práce. *Rukopis je na zdi.*¹⁴⁹ Čte články v časopise TIME o potížích ve svém oboru. Pozoruje řeči o propouštění, selhání při výměně nebo údržbě kritického vybavení, upjaté a vyděšené tváře svých „vůdců“. Ztuhne jako králík chycený ve světle reflektorů? Možná to není

¹⁴⁹ Idiom. Znamená, že existují jasné známky toho, že něco selže nebo přestane existovat. RS

příliš logické, ale stále je to oblíbená odpověď. Ztráta zaměstnání je děsivá; pokušení předstírat, že se to neděje, je silné.

Možná, že osoba v našem příběhu, podpořená dobrými astrologickými radami, přijímá poselství, které vysílá realita. Začíná usilovně hledat novou práci. Možná si uvědomuje, že ji ta stará práce stejně nudí, a jediný důvod, proč ji přijala, byl ten, že zkrátka pozřela spoustu lží o tom, „jak byla hloupá“. Nové hledání zaměstnání se stává součástí energizujícího vzoru sebeobjevování.

Smutných příběhů je na tomto světě habaděj, ale stejně tak i těch šťastných. Chceme-li zažít divoké teplo plutonského života, musíme nejprve věřit, že je to možné. Abychom toho dosáhli, musíme provést práci Merkur-Pluton, která spočívá ve vymýcení všech slábnoucích, omezujících lží, které nám byly řečeny... dokonce i lží, které milujeme!

Pohyblivé měkké aspekty

Ne všechny plutonské zprávy potřebují, aby se nám klepala kolena a chvěly rty. Někdy k nám hrdinské, osvobozující pravdy přicházejí jemně, padají do našich životů a našeho vědomí stejně přirozeně jako zralá jablka padající z větve. Takové jsou vhledy, které oplývají pohyblivými se sextily a trigony mezi Plutonem a Merkurem.

Trik je sbírat jablka.

Okolnosti jsou zralé na skok vpřed ve vašem životě. Jste připraveni skočit... a spouštěčem, na který čekáte, jsou nové informace, nápady a perspektivy. V závislosti na tom, co se v daném okamžiku děje ve vašem horoskopu, se můžete cítit dobře nebo se můžete cítit jako opuštěné štěně. Ať tak či onak, kontakt Merkuru a Plutona signalizuje, že jste v dobré pozici k získání souboru poznatků, které promění váš vnitřní obraz reality a vaše místo v ní. Tyto poznatky mohou pocházet z přednášky, která se bude konat dnes večer. Když to propásnete, příležitost je pryč. Není nic, kvůli čemu byste si to měli nechat ujít – kromě vlastní netečnosti. Zde je inspirativní a užitečná kniha v knihkupectví... fascinující – a brzy bude vyprodaná a nedostupná. Kupte si ji! Ve vašem mailu je pozvánka na váš dvacátý středoškolský sraz. Jděte a uslyšíte, jak jste tenkrát opravdu vypadali. Přeskočte to a budete muset počkat na další shledání – a do té doby se možná osoba s kritickými informacemi odstěhovala

ze státu a nebude se účastnit. Tyto jednoduché obrazy zachycují ducha měkkých pohybujících se aspektů mezi Plutonem a Merkurem: snadné, nenápadné příležitosti k učení, růstu a transformaci... vzácné, ale tady a teď, pak ne.

Pluton a Venuše

Venuše znamená harmonii. Pozorujeme-li onu harmonii mezi barvami, tvary, zvuky, pohyby, říkáme tomu umění. Pokud to prožíváme mezi sebou a někým, koho máme v srdci, používáme slovo „láska“. Sami v sobě, sami a se zavřenýma očima, tomu říkáme vyrovnanost. Ten řád vnímání, ten styl inteligence, ten soubor lidských zájmů, motivací a potřeb... astrologové to nazývají Venuší: buduje spojení, uvolňuje, změkčuje srdce.

Aspekty Venuše-Pluton v nativním horoskopu

Když „Bohyně lásky“ narazí na „Boha pekla“, ¹⁵⁰ prognóza se může zdát pochmurná. Pesimista by si dokázal představit nebohou Venuši zpustošenou, zrazenou a opuštěnou. Optimista by si naopak mohl představit Plutona proměněného láskou, odhalujícího čisté, důvěřivé srdce za maskou sirných výparů a hladové zuřivosti.

Obě perspektivy jsou naivní z různých důvodů, ale především proto, že takový postoj předpokládá nutnost konfrontace těchto dvou principů.

Pluton a Venuše ve skutečnosti nejsou vůbec nepřátelé. Jsou to spřízněné duše. Pluton je vždy o pohledu do temnoty. A nic nás k tomu nemotivuje a nenutí tak, jako osobní oddaná lidská láska.

Jaká láska, která trvá déle než šest týdnů, nepřináší „problémy“ pro oba milence? Obavy z opuštění, úzkost z výkonu, starosti s tělesným obrazem, problémy s ovládáním, patologická dětská dynamika – dejte lásce chvíli času a tato záludná místa mohou být stejně dobře ozdobena jako tetování na našich čelech. Pokud je v sobě máme, láska je odhalí. Světlo lásky je tak jasné. A abychom si udrželi dobrou lásku v našich životech, musíme zápasit s našimi vlastními monstry – a tančit s ďábly v našem milovaném.

Nebo vám monstra a ďáblové tu lásku odnesou.

Stejná slova a myšlenky platí pro nejlepší umění. Ne každé velké umění musí být záměrně „těžké“, ale umění s takovou vášní, autenticitou a duší, která mu může zajistit kulturní dlouhověkost, v nás vždy vyvolává hlubší touhy. Kdo může poslouchat Bacha, aniž by cítil, i když to slovy nevyjadřoval, hrozné napětí

¹⁵⁰ „God of Hell“. RS

každodenního života proložené extatickými okamžiky vizionářského uvolnění? Kdo může číst Shakespeara, aniž by se potýkal s lidským sklonem k šílenství, marnivosti, chtíči – a kráse, která dokáže roztavit srdce?

Nativní konjunkce

Je-li konjunkce Pluton-Venuše zdravá, označuje osobu, jejíž přirozenými milenci, přáteli a hlubokými přáteli jsou plutonské duše – to znamená, že jsou to lidé, kteří se dívají přímo do očí a říkají pravdu. Obvykle provedli dostatečně hlubokou sebekontrolu, aby dosáhli určitého stupně osvobození od vlastních ran... například nejsou podvědomě ovládáni rodičovskými schvalovacími a nesouhlasnými scénáři. Jsou ochotni na začátku vztahu vychovávat složitá, emocionálně nabitá témata, „překročit hranice tabu“. Nejsou to nutně temní nebo psychicky zatížení lidé, ale kolem nich je zřetelný pocit netrpělivosti ohledně povrchnosti, popírání a nutkavé triviality.

Je-li je spojení Pluton-Venuše nevědomé a bez vývoje, může se projevit několika způsoby, ale všechny mají ve své podstatě jedinou základní dynamiku: snahu reprodukovat dřívější zraňující scénáře v současných intimních vztazích. Žena, jejíž otec odešel z domova, když byla dítě, se cítí nucena milovat nezodpovědného, zrazujícího muže – nebo neustále ubližovat mužům ve svém životě tím, že je sama zradí. Někdo, kdo byl jako dítě chronicky zahanbený a oslabený, se nutkavě pokouší o intimitu s kritickými, neukojitelnými mocenskými intrikáři... nebo se jmenuje tyranem.

S tímto aspektem Venuše a Plutona přirozený tok života radikálně závisí na tom, zda dovolí husí mrazivé intimitě a mrazivé poctivosti působit svou transformační magií na psychiku.

Esteticky spojení často naznačuje chuť „plutonského“ umění – trochu znepokojivé, nekompromisní a vášnivé. Slova „jen hezká“ se stávají hrozným zlořečením.

Nativní tvrdé aspekty

Kvadratury a opozice v horoskopu narození mezi Plutonem a Venuší nabízejí skutečné odměny, ale pouze pro lidi, kteří se snaží žít vědomě, záměrně a statečně. Jinak patří mezi nejbolestivější z astrologických

konfigurací. Zda je to „smůla“ nebo „hodně štěstí“, je filozofická otázka, na kterou nemám právo odpovídat nikomu jinému.

Sexuální energie má jemné podtexty, ale ve své podstatě je těžké ji ignorovat – hlasitá, přesvědčivá a nevyhnutelná. Pokus o to, aby sexuální energie „zmizela“, není tak docela nemožný úkol, ale lze toho dosáhnout pouze asketickými praktikami nebo nejtvrďšími temně-plutonskými metodami: neustálým zahanbováním, sexuálním násilím a zneužíváním. Jinak se sex neustále vrací, stejně nadšený – a asi tak reflexivní – jako roční labradorský retrívr.

Takže: bez ohledu na horoskop narození se většina z nás zapojuje do vztahů. A s Plutonem v kvadratuře nebo v opozici vůči Venuši velmi pravděpodobně spustíme přehrávání raných zraňujících dramat v našich sexuálních „pokusech a omylech“. Jediná skutečná otázka zní: jak dlouho trvá, než se vzorec naučíme? Můžeme to „získat“ poprvé a použít událost jako odrazový můstek k moudrosti a změně. Nebo můžeme jít do hrobu s pocitem oběti neštěstí... nebo pravděpodobněji jít do hrobu otupělí a skrývající se, představovat si, že jsme asexuálové.

Máte-li takovou konfiguraci ve svém horoskopu, lidé, se kterými se v tomto životě sblížíte, jsou pro vás intenzivními učiteli. Když je energie vyladěna, jejich lekce přicházejí ve vědomé konverzaci a sdíleném růstu. Nenaladěná ponaučení jsou bolestná setkání s bezútěšnými či katastrofickými rozměry našich existencí... nebo prostě s některými velmi poškozenými, nesmlouvavými lidskými bytostmi.

Nativní měkké aspekty

S trigonem nebo sextilem spojujícím Plutona a Venuši v horoskopu narození jsou lidé vtaženi do života člověka, který svobodně nabízí příležitosti ponořit se hluboko do tajemných či psychologicky nabitých oblastí života. Zde najdeme první setkání s „dobrou čarodějnici“. Nebo navážeme kontakt s reverendem, knězem nebo rabínem, který má více než pouhý titul z bohosloví. Nebo to bude hluboce přemýšlivý přítel, který byl v jiném životě možná Lao-c¹⁵¹ či Carl Jung.

¹⁵¹ Je legendárním zakladatelem taoismu a autorem jeho základního spisu Tao Te ťing. RS

Jako vždy s těmito měkkými aspekty spočívá výzva v probuzení plného potenciálu příležitosti a jejího využití. Jinak může být šance promarněna nebo promeškána. Stručně řečeno, pozváním je zde rozpoznat ty lidi, kteří nabízejí pomoc při vyvolání skutečné vnitřní zkušenosti. To je polovina práce. Zbytek spočívá ve využití krátkých okamžiků, ve kterých jsou takové kontakty k dispozici.

Stručně řečeno, existuje jeden temnější rozměr těchto „snadných“ kontaktů Plutona a Venuše: svádění. Někdo může být „veden po zahradní cestě“ někým, kdo pro nás ztělesňuje fascinaci temnotou. Zde se skrývá riziko, že vás „láska“ zatáhne do závislosti, špatných návyků, násilných davů a sebezničení. Co nás přivádí do takového chaosu? Neznalost našeho vlastního stínu. A jak jsme se dostali k tak kritickému množství nevědomosti? Tím, že jsme kvůli čiré lenosti postrádali léčebné a vědomí povznášející možnosti zabudované do zdravějších interakcí, které jsme popsali v prvních odstavcích této části. Jako vždy, jámy jsou volitelné.

Události Venuše-Pluton

Když Venuše a Pluton interagují prostřednictvím tranzitu nebo progrese, je to čas pravdy. To, co je skutečné, je třeba ctít, někdy na úkor míru, laskavosti nebo stability.

Dva milenci si upřeně hledí do očí. Něco v nich taje; objímají se. Je to věčné – a slavné. Ale pozorně se podívejte: proč se objímají? Jednoduchá odpověď – milují se –, je jen částí pravdy. O další části se obvykle nehovoří: dlouhé vystavení takovému druhu naprosté duševní nahoty je extrémně nepříjemné. Vychutnáváme si chuť, pak ji rozdrtíme v prvotním, fyzickém dotyku.

Tanec lásky vždy zahrnuje tento druh ambivalence: blízkost – a stěny proti blízkosti. Můžeme se milovat. Ale i my si navzájem ubližujeme, frustrujeme se a otravujeme. Celá ta masa sil se projevuje ve střídavém toku blízkosti a prostoru, který existuje i v těch nejzdravějších a nejuspokojivějších vazbách.

I za těch nejpríznivějších okolností, kdy Venuše a Pluton interagují, je to znamení, že tyto nástroje pro oddalování zatuchly. Musí být odhaleny hlubší

vrstvy lidskosti, ať je tento proces jakkoli traumatický. Je třeba vyjádřit potřeby, prozkoumat úzkosti a obavy. A vášeň se vrátí.

Pod takovými pohyblivými aspekty musíme být také ostražití vůči základnímu plutonskému paradigmatu: možná je nyní čas podívat se na zraněné místo spojené s vlastní schopností milovat, důvěřovat nebo plně obývat svou přirozenou sexuální vitalitu. V mentálně nejinertnější verzi příběhu jednoduše reprodukuje staré zraňující vzorce dětství nebo karmy. Ve více vědomých verzích je nám předkládán někdo, kdo nás láká ke spuštění starého programu – ale my vidíme skrz iluzi a přetrhneme řetěz.

Poměrně rychlé tranzity Venuše k nativnímu Plutonu mají význam, který jsme právě prozkoumali, ale mírnějším způsobem. Jsou příliš krátké na to, aby rozvinuly velký význam, pokud současně nedochází k jiným, pomalejším vývojem Venuše-Pluton. To, co si zde především zaslouží naši pozornost, jsou tranzity nebo direkce¹⁵² samotného Plutona k nativní Venuši, nebo progresse Venuše nativnímu Plutonu.

Ještě jeden obrázek: v keltské mytologii se dveře, které umožňovaly přístup do světa Faerie,¹⁵³ otvíraly pouze v určité noci v roce. Tak je to i v lidské lásce. Jsou momenty, které je třeba uznat a uplatnit, jinak pominou. Některé z těchto speciálních „nocí v roce“ jsou signalizovány měkkými kontakty Venuše a Plutona. V případě krátkých tranzitů Venuše k Plutonu může být „noc“ doslova takovou – jednou nocí. Při pomalejších, důležitějších pohyblivých událostech může „zvláštní noc“ trvat několik let. Přesto lze určité momenty magické intenzity během těchto dlouhých cyklů často rozpoznat prostřednictvím „menších“ událostí, jako je tranzit Venuše trigonem k nativnímu Plutonu.

Pohyblivá konjunkce

Myšlenky vyjádřené v předchozích několika odstavcích platí v této situaci v nezměněné podobě. Pravda se odhaluje, ať už vědomě, nebo nepřímou prostřednictvím intimního vývoje. Pokud se v okruhu lidských kontaktů něco jeví jako falešné, musí to být restrukturalizováno a sladěno se skutečnými psychospirituálními realitami. Odvaha je zde nezbytná. Všechno musí být

¹⁵² Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹⁵³ Svět víl. RS

otevřeno otázkám a zkoumání, dokonce i budoucnost dlouhého vztahu. Otázky jsou zuřivé a děsivé: milujeme se stále? Jaká tajemství jsme potřebovali, když jsme byli mladší, a která už nepotřebujeme? Kým doopravdy jste?

Ne každý je v oddaném sexuálním vztahu, ale většina z nás má v životě významné intimní vztahy – hluboké pokrevní vztahy, hluboká přátelství. Všechny tyto druhy lidských spojení jsou venušské – a všechny jsou během těchto tranzitů a progresí předmětem plutonského zkoumání.

Pohyblivé tvrdé aspekty

Když se mezi Venuší a Plutonem tvoří kvadratury nebo opozice, dochází k intimním konfrontacím. To, co je pohání, může mít různé podoby. Mohou to být naši partneři, kteří nás konfrontují – a tato konfrontace může být přímá a dobře zamýšlená, nebo může mít podobu partnerovy Stínové dynamiky projevující se „pestrým“ způsobem.

Na druhou stranu můžeme své partnery konfrontovat stejným způsobem: vědomě a konstruktivně, nebo prostřednictvím nějakého „předvádění“ z naší vlastní strany.

Tyto tranzitující nebo progresivní aspekty jsou obzvláště těžké pro lidi, kteří se celý život snažili být „dobří“. „Dobrota“ v tomto kontextu neznamena ani tak opravdový srdečný soucit, jako spíše formálnost, rigidní „normálnost“ a onen běžný jev, hledání souhlasu „hodného dítěte“. Takoví jedinci jsou často šokováni intenzitou „tabuizovaných“ potřeb a tužeb, které vyvstávají při procházejících konfiguracích Venuše-Pluton, a mohou se pod tlakem zhroutit. Chování, které pak vzniká, má málo společného s individualitou a odráží známější, kýčovitější archetypy: nevěrného partnera, duchovního přistiženého s prostitutkou, psychologa při sexuálním kontaktu se svým klientem.

Jde o to, že kvadratury a opozice jsou přesvědčivé. Člověk na ně musí reagovat. Něco v sexuálním nebo intimním životě dosáhlo nejzazšího bodu. Už to nelze popřít. Vědomé rozpoznání vyžaduje odvahu a otevřenost. Začlenit jej, integrovat jej do svého života není jednoduchá záležitost. Cena může být velká. Ale výsledek stojí za to: zdravý rozum, integrita a autenticita v životě člověka.

Pohyblivé měkké aspekty

Možná právě zažíváte sextil nebo trigon, který dočasně spojuje Plutona a Venuši ve vašem horoskopu. Možná jste se dostali přímo do této sekce, aniž byste četli předchozí část. Bůh vás stejně miluje, ale v tomto případě se prosím podívejte na tři předchozí odstavce pod „Pohyblivé tvrdé aspekty“.

Strašidelné, co? I v tom nejlepším a nejkonstruktivnějším stavu nejsou tyto těžší časy Venuše a Plutona pro lidi se slabým srdcem. To, co máte nyní, s procházejícím trigonem nebo sextilem mezi Venuší a Plutonem, je mnohem mírnější. Většina problémů je úplně stejná, s jedním velkým rozdílem: nejsou tak přesvědčivé. Pokud chcete, pravděpodobně vám projde jejich zametení pod koberec. Stejně jako u trigonů a sextilů obecně není těžké je proměnit v naděje. Pokud se vydáte touto cestou, stane se vám jen to, že potkáte pár zajímavých, i když poněkud intenzivních lidí. Zaujmou vás něčím trochu temným a tajemným, ale neškodným: Tarotové karty, nový autor záhadných vražd, noční klub na kraji města...

Ale také se připravíte na pekelný zážitek – později v životě—, jakmile se Pluton a Venuše dostanou do kvadratury nebo opozice. Jde o to, že teď je skvělý čas si promluvit! Jak jednoduché to říct, jak těžké to někdy udělat. Jste připraveni udělat skok do mnohem větší upřímnosti a sebeuvědomění, pokud jde o vaši sexualitu a intimní styl. Pokud jste v oddaném vztahu, vzorec intimity tam bude růst v souladu s těmito hlubšími změnami ve vás samotných. Příležitost existuje. Váš partner je připravený a vnímavý. Pomoc je k dispozici, pokud ji chcete využít. Všechno je připraveno a čeká na spouštěč. A spouštěčem je to, že se musíte rozhodnout chopit se daného okamžiku.

Pluton a Mars

Mars: lovec v nás všech. A kořist. Na své nejlepší a nejvědomější úrovni je to energie, která nás chrání na naší cestě – a brání naše právo procházet životem svou vlastní cestou. Mars, jinými slovy, je naše asertivita a naše schopnost být nebezpečný, pokud to bude nezbytné pro naše přežití. Mars má ale ještě jednu temnou stránku: je to také naše schopnost být obětí, postavit se za cíl – a pak, v hněvu, který takové bolestivé, ponižující události za sebou zanechávají, se snažit vyvolávat bolest v ostatních.

Aspekty Mars-Pluton v nativním horoskopu

Planety nesou jména mytologických bohů, kteří často fungovali velmi lidskými způsoby. Díky historické náhodě zdělila moderní západní astrologie jména těchto bohů, která se náhodou vyvinula v římské civilizaci, ale každá kultura vytvořila podobné příběhy a postavy. Vždy, když slyšíme tyto mýty, poznáváme sami sebe a lidi, které známe; tito „bohové“ nebyli ani tak božští v nějakém transcendentním metafyzickém smyslu, jako spíše velmi jasné, velmi čisté a v mnoha ohledech velmi jednoduché vyjádření charakterologických vlastností a životních vzorců, které vidíme každý den.

Ne každý hovoří astrologickým jazykem, ale všichni dokážeme rozpoznat různé „typy Marsu“. Takoví lidé bývají neomalení a přímí. Obecně jsou robustní a mají sklon těšit se ze zkušeností zahrnujících vypočítané riziko. Prospívají nadšením a jsou zuřivě loajálními přáteli a daří se jim dobře pod tlakem krize nebo extrému. Mají radost ze střetu silných názorů. Když takoví lidé zhořknou, mají sklon stát se zlými nebo zraňujícími, a obecně jsou zapleteni do mezilidských dramát, která berou s vášnivou vážností bez ohledu na to, jak zapomnětlivá ta „drobnost“ může být z každé jiné perspektivy.

Pokud bychom porovnali takové „typy Marsu“ s podobnou řadou „plutonských typů“, poznali bychom mnoho paralel. Pluton má svou nervózní intenzitu, svou afinitu k pronikání, svou vášeň... a poněkud martickou netrpělivost s nepřímostí, slabostí či přílišnou zdvořilostí. Jinými slovy, obě planety spolu vycházejí docela dobře.

Když Pluton a Mars tvoří aspekt v horoskopu, každý zesílí oheň v duchu toho druhého. Navzájem se přetlačují, přehánějí. Dobrá nebo špatná zpráva? To nikdy není astrologická otázka; je to existenciální. Lidi s takovou kombinací

jsou, lidově řečeno, chcanky a ocet. Jak to využijí, je na nich. Můžeme zde nalézt pronikavou moudrost a mimořádnou sílu charakteru; můžeme pozorovat i prosté neřesti. Síla Mars-Pluton není ze své podstaty vyvážená energie; duch obou planet je na to příliš podobný. Jsou na stejné straně houpačky, takže tato kombinace směřuje k extrémům a člověka tak posouvá do jakéhosi stylu života „velké výhry, velké prohry“.

Nativní konjunkce

Mars je spojen na každé úrovni s našimi touhami – což je další paralela s Plutonem. Pluton je vždy spojován, přinejmenším v raném věku, s děsivými psychologickými oblastmi, kterým je třeba čelit přímo a statečně, aby nepůsobily nepřímo z naší nevědomé mysli a nemanipulovaly naše životy škodlivými směry: ty „plechovky od piva“, o kterých jsme hovořili na začátku knihy. Když dáme obě planety dohromady – to znamená do konjunkce –, zjistíme, že problémem je, že alespoň zpočátku se za plutonským závojem skrývají vlastní skutečné touhy.

To neznamená, že by osoba s nativní konjunkcí Pluton-Mars neprožívala žádné touhy či silné vášně; jen to, že skutečná povaha těchto tužeb může být nepolapitelná. V takové situaci hlodává emoce touhy ani nepatrně nepoleví na intenzitě. Vše, co se stane, je, že je to špatně pochopeno. Touhy vznikají ve vědomí s velkým přesvědčením, ale při jejich uspokojování se nic neděje: žádné uspokojení neexistuje.

Skutečné touhy, bez ohledu na jejich povahu, se mohou objevit nesprávně prezentované ve vědomí jako přehnaná potřeba peněz, jídla, široké sexuální zkušenosti. Mohou se dokonce projevovat jako extrémní nutkání ke slušnosti, čistotě nebo postavení.

S ohledem na pouhou životní sílu spojenou s tímto spojením je osoba, která ji vlastní, obecně svévolná a odhodlaná. Pokud je tedy například skutečná touha zaměňována s touhou po jídle, uvidíme někoho, kdo váží dost na to, aby byl zápasníkem sumo – pokud se u něj současně nerozvine vášeň pro hubnutí. Pak pozorujeme, jak se závislost na jídle a pohybová závislost vzájemně vyvažují, jako životní styl. Ale pozorujeme štěstí? Ne: jen hrozné, nekonečné napětí.

Jaké jsou ony „pravé touhy“, na jejichž odhalení závisí tolik zdravého rozumu? Napovídá nám horoskop narození. Nejprve je třeba pečlivě zvážit symboliku domu, v němž se konjunkce nachází (přečtěte si příslušnou předchozí kapitolu.) V menší míře může naznačit možnosti znamení konjunkce.

Vzhledem k povaze těchto dvou planet je často užitečné zkoumat způsoby, jakými mohla být přirozená odvaha, asertivita a schopnost sebeobranu (energie Marsu) v dřívějším životě či v předchozích životech nepochopena, zmařena či porušena (plutonské neštěstí).

Když jsou odhaleny skutečné touhy, a má-li jedinec odvahu je prožít, konjunkce Pluton-Mars naznačuje život žitý vášnivě a naplno. Pokud se tak nestane, hněv má tendenci naplňovat osobnost, kazit ji a komplikovat život nekonečným válčením.

Nativní tvrdé aspekty

Kvadratura nebo opozice mezi nativním Plutonem a nativním Marsem je napjatá, výbušná energie. Jako vždy u těchto dvou planet je klíčem k elegantnímu zvládnutí situace přesné poznání toho, co člověk chce.

Každý, kdo má nárok na zdravý rozum a zralost, si jistě uvědomuje, že si všichni nakonec musíme vyvinout schopnost ovládat, řídit a někdy i oddalovat uspokojení našich pudů a tužeb. Bez takové zdrženlivosti by se civilizace rozpadla. Je zde však křehká rovnováha. Představíme-li si někoho, jehož touhy jsou naprosto zkročené a poražené, většina z nás si spíš představí chodící sušenou švestku, nežli osvícenou bytost.

Metafyzický pojem „překročení vlastních tužeb“ je jiná věc. Tam touhy „odpadají“ jako vedlejší účinek určitých zvláštních druhů vnitřní práce. Tento proces je zcela odlišný od toho, co se děje, když jsou touhy poraženy, zahanbeny a zahnány do nevědomé mysli.

Touhy, vášně, žár života – ty nás sice někdy přivádějí k šílenství, ale bez nich nám zbývá jen tupé bezvládné nudných příznaků. Je to podobné, jako kdybychom si chtěli představit svět bez sexu. Určitě by to vyřešilo spoustu problémů, ale kolik lidí bude hlasovat pro zákaz?

Když Pluton a Mars vytvoří kvadraturu nebo opozici v horoskopu narození, touhy jsou zmařeny. Jejich znovuzískání je součástí práce, kterou konkrétní duše v tomto životě musí vykonat. Je to posvátné, evoluční dílo, a zaslouží si být ctěno. Něco – nebo někdo – tomu člověku zadupalo oheň a srazilo ho do podzemí, kde to vzkypělo jako telurická síla.

S těmito aspekty obvykle existuje životní vzorec zátarasů zahrnujících nelítostné postavy moci nebo hrůzy v životě: tyranští rodiče nebo šéfové, kamarádi chrlí oheň, děti z pekla. Stojí v cestě a říkají ve skutečnosti „nemůžete mít, co chcete“. Jsou to bitvy, které je třeba brát vyloženě poctivě a vést je bez váhání a bez výčitek svědomí. Ani Pluton, ani Mars nejsou „hezké“ planety; jsou to nezbytné energie, svým způsobem posvátné. Realitu, kterou představují, však příliš neřeší prosté filosofie lásky, trpělivosti a odpuštění, které obvykle doprovázejí nástěnné dekorace s koťaty, anděly z bílého chleba jako cherubíny a batolata s neuvěřitelně velkýma očima.

Nativní měkké aspekty

Nativní trigony a sextily spojující Mars a Plutona mají tendenci být v horoskopech produktivních lidí s vysokou energií. Jakmile je takový aspekt vědomě integrován, je úžasnou podporou v tom, že má tendenci korelovat s cílevědomostí a soustředěním, výraznou schopností určovat priority a vynikajícími instinkty pro probít se k podstatným bodům.

Potíž je v tom, že aspekt nemusí být „vědomě integrován“. Místo toho může existovat lehkovážný, nereflektující předpoklad externě definovaných tužeb a směrů, které mají jen málo společného s něčí skutečnou individualitou. A pak tvrdá práce a obyčejné štěstí dosahují spolupráce, dokud se těchto falešných cílů nedosáhne. Máme pocit, jako bychom právě vyhráli deset milionů babek... v penězích Konfederace.¹⁵⁴

Existuje spousta „standardních tužeb“, které „máme mít“, protože „je má každý“. V tom všem je jednoduchá pravda: v podstatě každý chce lásku, zábavu, bezpečí, zdraví. Ale je tu skluzavka pokrytá vazelínou, která nás vede přímo do světa avizovaného pro nás lidmi, kteří píší ty reklamy, které vás trápí v televizi.

¹⁵⁴ Konfедераční dolar neboli Dolar Konfederovaných států byl měnou v Konfederaci jedenácti jižních států Spojených států amerických mezi lety 1861 a 1865. Měna byla podložena pouze příslibem, že držitelé bude vyplaceno odpovídající množství zlata nebo stříbra, v případě, že Konfederace vyhraje válku. RS

Ne všichni muži musí být posedlí hromaděním peněz a moci. Ne všechny ženy musí být štíhlé. Ne všechny děti musí být „cool“. Tyto touhy jsou často v člověku pěstovány, a bez tohoto tréninku by nevznikly.

S trigonem nebo sextilem mezi Marsem a Plutonem je třeba být opatrný, abychom se vyhnuli těmto snům. Takové sladění může podporovat dosažení tužeb, ale aby to bylo skutečně požehnáním, je třeba nejprve provést hluboké vnitřní hledání, které vede k poznání vize, která vnáší teplo do duše, nejen do ega. Pozice nativního Plutona v domě poskytuje dobrý výchozí bod pro taková vyšetřování, stejně jako zvážení jakýchkoli jiných planetárních aspektů Plutona v horoskopu narození.

Události Mars-Pluton

Tranzity nebo progrese, které dočasně spojují Plutona a Marse, představují skutečné životní křižovatky. Můžeme je použít k vjezdu na nové existenciální superdálnice plné emotivního nasazení – nebo jako výjezdové rampy z dálnic, které se staly nudnými a nevýraznými. Takové události neslouží jednomu účelu: pravděpodobně vám nepomohou vyhrát žádné soutěže popularity.

Toto jsou roční období „Já“, zcela přirozeně a oprávněně. Touhy jsou ze své podstaty energie zaměřené na ego; jsou vždy koncipovány jako „chci...“ Může to být „chci klavír a pořídím si ho, tečka“. Nebo to může být „Chci se připojit k Mírovým sborům a pokusit se pomoci hladovějícím dětem v Ekvádoru“. Druhá touha je rozhodně „ušlechtilejší“, ale přečtěte si text napsaný drobným písmem: Člověk, který se rozhodl vstoupit do Mírových sborů, nechá svého psa u mámy a táty, spolubydlící bude hledat svobodnou bílou ženu,¹⁵⁵ a přítel se bude ptát, jestli to není jeho dech...

¹⁵⁵ „Single White Female“. Termín „svobodná bílá žena“ vzniká jako klasifikace podle rodinného stavu, rasy a pohlaví v amerických sčítáních lidu a lékařských publikacích na konci 19. století. Přeneseme se do 70. let 20. století, kdy se v osobních inzerátech v novinách začaly používat zkratky pro běžné identifikátory, aby se ušetřilo místo, například SWF pro svobodnou bílou ženu. V tomto případě se SWF mohlo vztahovat například na ženu hledající rande nebo spolubydlící, nebo jej mohla použít osoba, která takovou ženu hledá. Tato zkratka se objevila v thrilleru *SWF Seeks Same* z roku 1990 od Johna Lutze, ve kterém mladá běloška hledá spolubydlící poté, co se její přítel odstěhuje. Román inspiroval film *Single White Female* z roku 1992 s Bridget Fonda a Jennifer Jason Leigh v hlavních rolích. Postava, kterou hraje Fonda, je pronásledována a nakonec napadena její novou spolubydlící Leigh, která se zřejmě snaží ukrást jí život a identitu, pravděpodobně kvůli hraniční poruše osobnosti. Od doby, kdy se film objevil, se termín „svobodná bílá žena“ používá k popisu posedlé, zlomyslné a

I ty nejvznešenější záměry, jakmile se uskuteční, rozkolísají mnoho lodí. A to je nevyhnutelně vedlejší účinek období Marse a Plutona v životě člověka. Mění se kariéra, navazují se či ruší vztahy, bydliště překračují hranice států, přijímají se neodvolatelné závazky. A jednotlivé kousky do sebe zapadají, jak nejlépe dovedou.

Když se s nimi zachází vědomým způsobem, touhy, které jsou základem takového období, jsou skutečné, zakořeněné v duchovní cestě člověka. To samo o sobě ospravedlňuje spoustu rozbitých vajec. Ale když člověk špatně reaguje na takové interakce Mars-Pluton, uvolněné vášně jsou pokřivené. Vroucně si představujeme, že chceme něco, co ve skutečnosti vůbec nechceme. Touha je po nějakém symbolu a to, co symbolizuje, je nějaká zapomenutá věc, kterou jsme potřebovali už dávno, ale bylo nám zabráněno jí dosáhnout.

Rychlé tranzity Marsu k nativnímu Plutonu se nesou v duchu toho, co jsme právě prozkoumali, ale ve zředěném smyslu. Jsou příliš krátké na to, aby rozvinuly velký význam, pokud současně nedochází k jiným, pomalejším vývojem Mars-Pluton. To, o co nám jde především, jsou tranzity nebo direkce¹⁵⁶ samotného Plutona k nativnímu Marsu, nebo progrese Marsu k nativnímu Plutonu.

Pohyblivá konjunkce

Vytváří-li Pluton s Marsem konjunkci – prostřednictvím tranzitu nebo progrese –, tón období silně připomíná obrázek vykreslený v předchozích několika odstavcích. Dostali jste se na křižovatku. Otázky jsou tam neúprosné. Víte, co chcete? Máte dost odvahy si to zaprvé přiznat a zadruhé si to nárokovat?

Jak jsme viděli, pro osobu je velmi obtížné energicky tvrdit cokoli významného, aniž by to mělo důsledky v jiných životech. Když je reakce člověka na pohybující se konjunkci Marsu a Plutona vědomá a zdravá, zůstává toto narušení pravděpodobně součástí obrazu. Přesto se takový člověk bude snažit minimalizovat bolest nebo trapnost, kterou vytváří u ostatních.

manipulativní přítelkyně či romantické partnerky. V populární psychologii se k popisu takového antisociálního chování někdy používá pojem „porucha nebo syndrom svobodné bílé ženy“. RS

¹⁵⁶ Míňena direkce solárního oblouku. RS

Na jedné úrovni je ideál minimalizace ublížení druhým platným, ale dosti zřejmým etickým bodem. Ve zdravých, uvědomělých scénářích vznikne intuitivně, spíše jako „samozřejmé“ téma, než jako božské zjevení. Tam, kde se tato myšlenka stává aktivnější, je, když se přesouváme do šedých oblastí – ne zrovna temné, nevědomé reakce na konjunkci, ale spíše na místo, kde většina z nás skutečně žije: střed, mezi anděly a opicemi. Pokud tam prvky nezpracovaného plutonského poškození deformují naše chování, nejjistějším příznakem problému je, že budeme cítit neodolatelnou touhu ublížit někomu, „kdo si to sakra zaslouží“.

Takový hněv má pravděpodobně složitý původ. „Zasloužilý“ jedinec může být méně než vzorem laskavosti a bezúhonnosti. Ale on nebo ona je také téměř nepochybně symbolem někoho jiného, kdysi dávno, kdo je stále dole v nevědomé mysli, drží kritický kus vaší svobody a vášně, a chechtá se jako jeden z Dantových démonů.

Pohyblivé tvrdé aspekty

Kvadratury a opozice vznikající mezi Plutonem a Marsem naznačují krizi. Něco přetéká. Je to uvnitř vás? V někom blízkém? Ve vašich obecnějších podmínkách? Dvě odpovědi: první je, že můžeme získat určitý vhled do pravděpodobného místa výbuchu tím, že známe domy a příslušná znamení. Druhá odpověď, mnohem zásadnější, je, že zákony synchronicity spojují vnitřní a vnější události dohromady ve vzorcích. Vaše psychika a váš svět se navzájem zrcadlí.

Rozjímejte se mnou na chvíli o rozdílech mezi bombami a raketami. Funkčně jsou zcela odlišné, ale v podstatě jsou stejné. V každém je v kovovém pouzdře obsažen vysoce těkavý materiál. Když se ho dotkne plamen, rozvine se neodolatelný, nezastavitelný a strmý sled událostí. Raketa uvolňuje energii pomaleji a využívá ji k tomu, aby někam doletěla. Bomba to všechno vypustí najednou. Nemá žádný směr a výsledkem je zničení všeho kolem, včetně jí samé.

V tvrdém aspektu, který se odehrává mezi Marsem a Plutonem, je to vaše volba: být raketou nebo bombou. V principu je to snadná volba. V praxi v tomto světě vybuchne mnoho bomb. Nyní potřebujete směr; tato energie musí být využita, musí být na něco aplikována.

K čemu? Dostat to, co opravdu chcete! Zde se vracíme zpět na území, které jsme prozkoumali v předchozích odstavcích. Vědět přesně, co chcete, znamená oddělit vaše skutečné touhy od falešných, kterými jste byli vychováni vaší komunitou, vaší rodinou, přáteli a partnerem. Jakmile to víte, vyvstávají otázky – extrémně naléhavé otázky, pod kvadraturními a opozičními tématy – o vaší úrovni existenciální odvahy, a o vašem skutečném nasazení ve svém vlastním životě a jeho autentické cestě.

Nízká cesta v těchto konfiguracích velmi typicky zahrnuje určení nějakého „nepřítele“ a následné vytváření marnotratných scénářů válčící vzájemné závislosti. Mohou vládnout zuřivosti, může dokonce dojít k doslovným vraždám, ale pod tragédií se skrývá druh černé komedie: „...jeďda, promiň, špatný cíl. Vypadáš jako někdo, koho jsem znal před lety...“

Ještě jeden bod: falešným „nepřítelem“, jemuž můžeme tvrdě naložit pod tvrdými aspekty Mars-Pluton, můžeme být my sami. Sebesabotáž, nehody, dokonce i sebevraždy korelují s nevědomými reakcemi na takové tranzity nebo progrese.

Pohyblivé měkké aspekty

Život je radost. Život je boj. Každý postoj vyhovuje naší zkušenosti v jinou dobu. Frustrující a vyčerpávající části života si na nás vybírají svou daň. Akumulujeme napětí. Pokud je neuvolníme, požírá naši vitalitu, náš postoj a naše fyzické zdraví. Měkké, pohyblivé aspekty mezi Plutonem a Marsem naznačují období, kdy je takové uvolnění napětí dostupné a vhodné. V tomto procesu pravděpodobně téměř náhodou narazíme na nezvyklé touhy a aspirace. Je to, jako bychom tím, že se otevřeme vášním jednodušším a bezprostřednějším způsobem, zároveň „nastartovali pumpu“ a vítali ve vědomí dříve pohřbené vrstvy ohně a angažovanosti.

Jak bychom se tedy mohli otevřít vášni a uvolnit tak napětí? Kdybyste, něžní čtenáři, byli třídou osmé třídy na státní škole, zvedla by se předvídatelná vlna hihňání. Netřeba dodávat, že mě napadá sex. A pokud je pro vás sexuální uvolnění v přiměřeně zdravém kontextu při takovém tranzitu nebo progresi dostupné, nestydte se! Mars i Pluton mají spřízněnost se sexuálním teplem. Když se tomu otevíráme, otevíráme se jim. A při vypracovávání čehokoli, co

blokuje plné pohanské vyjádření vlastní sexuality, také vymýšlíme další, nepolapitelnější plutonské blokády.

Kromě sexuality určitě existují i jiné formy vášnivého uvolnění, které podporují zdraví a vyšší vědomí za měkkých událostí Mars-Pluton. Intenzivní tanec, tvorba hudby se spoustou emocí, prostě řvaní z plných plic – pochopíte. Cokoli, co nás zaujme na takové fyzické, prvotní úrovni, se hodí.

Vždy mám sklon myslet na sextily a trigony jako na přípravy na kvadratury a opozice. Za prvé, dostáváme šanci „získat“ to po dobrém. Pokud se to nepodaří, pak se zdá, že problém na chvíli zmizí, ale nakonec upadneme do mnohem nátlakovějšího prostředí, a to jak vnitřně, tak navenek. Tyto „jógy vášně“, které se hladově objevují při měkkých kontaktech Plutona s Marsem, mají za cíl dostat člověka včas do kontaktu s jeho potřebami, touhami a sny, zatímco v jeho okolí je ještě dostatek pružnosti, aby mohl provést příslušné změny bez traumat, která obvykle doprovázejí kvadratury a opozice v životě líného či bojácného člověka. Pokud jsme si dobře vedli v rámci aspektů příležitostí, pak když se objeví kvadratury nebo opozice, můžeme tyto energie svobodně vyjádřit nespoutaným, tvůrčím způsobem.

Pluton a Jupiter

Víra, triumf, bohatství a dobro života – to jsou postoje a vnímání, na které je naladěn Jupiter. V mytologii je to král bohů.

Jupiter, král, ale žádný tyran, nabízí požehnání, hojnost a vlídnou ochranu... přesto se může stát obětí odvěkého nepřítele všech, k nimž je život extravagantně štědrý: pýchy a slepoty, kterou může vytvořit.

Optimismus, sebevědomí a naděje: jednoznačně pozitivní, žádoucí vlastnosti. Ale ne bez jejich stínů. Na jednu stranu se inspirujeme tím, že vidíme někoho bez domova, bez peněz, bez přátel, kdo se z toho žaláře pozvedne a v každém smyslu prosperuje. Jak je takového výkonu dosaženo? Co tváří v tvář těmto beznadějným okolnostem funguje jako „nemožné“ kouzlo? Žádná krátká odpověď by nikdy nemohla být úplná, ale rozhodně by k takové transformaci nikdy nemohlo dojít, pokud by si ji nejprve nepředstavovali. Pokud není v srdci naděje, nemůže existovat ani v objektivním světě našich životů.

Na druhou stranu se před sto lety hodně zájemců o publicitu vydalo přes Niagarské vodopády v sudech. Moc z nich nepřežilo. Ale tuším, že většina z nich měla jeden společný postoj, když byli zapečetěni ve svých neopatrných nádobách: naději.

Psychologický postoj, který nám umožňuje vytvářet si pro sebe lepší budoucnost, z nás může udělat blázný. To je Jupiter. Pro dávné astrology to byla „dobrá“ planeta, „větším dobrodějem“. Daleko přesněji můžeme říci, že energie Jupiteru se vždy cítí dobře. Zda nám skutečně přinese to, co tyto šťastné emoce slibují, závisí na zmírnění Jupiterova nadšení a neprůstřelné naděje. K těmto vlastnostem musíme přidat sebepoznání a zdravý selský rozum, stejně jako ochotu přijmout méně okouzující témata tvrdé práce, rozvážné kalkulace a strategických kompromisů.

Aspekty Jupiter-Pluton v nativním horoskopu

Někdy potkáváme lidi, kteří si dělají těžkou hlavu, a někdy ten vztah zůstane přesně takový. Občas však dojde k podivné alchymistické transformaci. S ohledem na čas se z osoby, kterou jsme shledali tak odpornou, vyklube jeden z našich nejintimnějších přátel.

Pluton a Jupiter mají tento druh spojení. Dvě planety, které se přirozeněji přiklánějí ke vzájemnému nedorozumění, by bylo těžké odhalit. Pluton je tísnivý a psychologický, vždy se rychle soustředí na složitosti, nástrahy a bludy. Jupiter je naopak veselý a jasný, plný smíchu, velkých plánů a povzbuzení. Představte si Jeana-Paula Sartra¹⁵⁷ na dlouhém letu do Káthmándú, s jedním z těch motivačních řečníků se šťastným obličejem sedícím po jeho boku. To je asi tak všechno.

Pokud si začnou navzájem naslouchat, mohou z konverzace těžit oba. Jupiter potřebuje Plutonovu znalost temnoty; bez tohoto druhu porozumění Jupiter neustále zakopává o lidská zranění, lidskou nepoctivost, lidské chyby a neštěstí, které jsou vetkány do života. Podobně Pluton potřebuje schopnost Jupiteru jednoduše věřit v budoucnost.

Navíc s tím, jak se obě planety uzdravují a stoupají ve vědomí, se jejich oblasti stále více sbližují. Jakmile se jednou postavíme temnotě, Pluton je vždy tou částí nás samých, která v sobě ukrývá ohnivou vizi, zdroj smyslu života, jeho intenzity a vášně. V nejlepším případě je vždy toužící po něčem s naprostou citovou angažovaností, po naprostém a nezvratném odevzdání se životu. A to je také Jupiterův jazyk.

Když jsou tedy Jupiter a Pluton propojeny prostřednictvím aspektu v horoskopu, existuje skutečný vizionářský potenciál... ale jen v případě, že by zářivý král strávil noc nahý, sám a zbídačený, v daleké zemi, sedící mezi rozpadajícími se hrobkami zapomenutých vládců, pod obrovskou a lhostejnou kopulí hvězd.

Nativní konjunkce

Skromnost a pokora jsou příjemné, pozitivní vlastnosti. Mají tendenci jít ruku v ruce s ochotou učit se, otevřeností naslouchat a schopností vytvořit psychologický prostor pro druhé. Člověk, který naprosto postrádá skromnost a pokoru, je postrachem každého koktejlového večírku, každého rodinného setkání a každé požadované společenské funkce. Ale když Jupiter rozšíří intenzitu Plutona, a Pluton popudí ducha dobyvatele světa Jupitera, skromnost

¹⁵⁷ Jean-Paul Sartre (21. června 1905 – 15. dubna 1980) byl francouzský filozof, spisovatel, dramatik, literární kritik a politický aktivista. Patří mezi nejvýznamnější postavy poválečné kultury v Evropě. Byl jedním z hlavních představitelů existencialismu a marxismu ve 20. století. RS

a pokora nejsou v rovnicích zdůrazněny. Tato konjunkce může být troufalá, arogantní a povýšená – pokud není zaměřena skutečně a vědomě.

Co nemůže – a nemělo by – uniknout, je to, že do spojení Pluton-Jupiter je zabudována velkolepost vize. Životní „skromné úspěchy“ zde prostě nestačí. Zdravé děti, nevýrazná, ale přiměřeně placená práce, posekaný trávník: Jupiter zívá, zatímco Pluton reaguje jako namyšlené, cynické dítě.

Člověk, který se narodil v tomto uspořádání, se musí snažit integrovat velmi obtížný filozofický koncept: že psychologický postoj, který bychom mohli nazvat „zdravá grandiozita“, existuje jako zdravý potenciál v rámci možností tohoto vesmíru. Není to ješitnost, ne povýšenost, ale jasný, sebevědomý pocit, že „jsem schopen mimořádných, nezapomenutelných úspěchů“. Zde nalézáme duši, která dosáhla bodu na duchovní cestě, kde je nutné a vhodné vyhlásit určitý stupeň vlivu, „království“ a autoritativní odpovědnosti ve světě.

V čem se to liší od prostého egoismu? Skoro vůbec – až na to, že zdravá jupitersko-plutonská energie je vždy založena na skutečném pocitu osudu, nikoliv na nevkusném množství nejistot a internalizovaných televizních hrdinů, které bez výjimky tvoří základ prosté velkodušnosti. Když je to v pořádku, jupitersko-plutonská energie si nárokuje slávu prostřednictvím úspěchů, nejen prostřednictvím postojů, póz a ponížení.

Abyste se dostali do jasného vizionářského světa skutečného osudu, je téměř nevyhnutelně zapotřebí plutonský sestup do pekla. Narodíte-li se v tomto uspořádání, je pravděpodobné, že v dětství byla nějak pokřivena schopnost myslet o sobě dobře a sebevědomě. Zranění mohlo pocházet z prostého zahanbení. Může to pocházet z nějakého druhu stereotypu: sexismus a rasismus jsou zřejmé možnosti. Dokonce i tato sužovaná menšina – muži ze střední třídy, bílí, heterosexuální – se často stereotypně promítají do příběhů o úspěchu sucharů, kteří nemusí mít nic společného se skutečným ohněm nebo individualitou.

Ať už se jednalo o jakýkoli příběh, v centru představivosti stála falešná vize, která byla vynucována souborem odměn za lásku a trestů za hanbu. Je nezbytné ji opustit, ale to s sebou nese čelit tomu, co se jeví jako selhání, ostrakizace a ztráta tváře. To je sestup do plutonské temnoty. Podsvětí, v němž se pohybuje s grácií a věrností, zmírňuje sílu krále/královny moudrostí a vytváří

dvě vlastnosti, které charakterizují nejvyšší tvář této velké energie: ochotu riskovat vše a víru, že vše může být znovu stvořeno.

Co když osoba narozená v tomto spojení Pluton-Jupiter lpí na falešné vizi? Obecně se jim daří ve světských podmínkách, ale nesmyslným způsobem. A takovou zbytečnost cítí vnitřně. Paradoxně je to rozpaluje touhu po větší moci, lesku a „království“. Po chvíli pozorujeme jednoho z těch mnohomluvných, neurčitě nepřátelských večírkových tvorů, před kterým plánujeme útěk dvacet sekund poté, co nás hostitelka představí.

Nativní tvrdé aspekty

Kvadratury nebo opozice v horoskopu narození mezi Jupiterem a Plutonem naznačují život charakterizovaný zřetelnými výzvami vůči něčím nadějím a snům o budoucnosti, a tedy nakonec i schopnosti zažít pocit víry v život.

Předchozí věta by mohla být docela dobře vykládána jako negativní hodnocení tvrdých aspektů Jupiter-Pluton. Pokuste se znovu interpretovat myšlenku v pozitivním světle... tím v mikrokosmu rekapitulujete duchovní cestu někoho narozeného v takové konfiguraci.

Sny, za jejichž ochranu musíme bojovat, vize, které nenecháme zemřít za žádnou cenu, jsou ty, které se v životě duše skrývají nehlouběji a přinášejí nejsladší vítězství. Pod tvrdými aspekty Jupitera a Plutona můžeme najít mladou svobodnou matku, bez peněz, ale odhodlanou, která si po nocích dodělává právnickou školu. Mohli bychom pozorovat malého chlapce, který trénuje tak dlouho, dokud ho trenér nepozve do basketbalového týmu.

Vinaři mají přísloví: „Muč vinnou révu, zlepšíš hrozen.“ Nejlepší víno často pochází z rostlin, které bojují o přežití a často dávají jen velmi málo ovoce. Tato slova účinně vystihují ducha tvrdých natálních kontaktů Pluton-Jupiter, pokud jsou zdravé. Je to opravdu velmi jednoduché: víra, která byla zpochybněna, je nejhlubší.

V naší lidské svobodě je přirozeně v těchto aspektech k dispozici temná stránka. Rezignace. Odevzdání se hořkosti. Život zredukovaný na kňučící katalog stížností. A jako téměř vždy, když se energie Pluton-Jupiter zvrtnou, pozorujeme v osobnostním profilu archetyp temného krále: krutost,

malichernost a nutkání uvalit hranice nebo chudobu na určité úrovni na nevinné ostatní.

Kéž nás Bůh všechny ochraňuje před malým byrokratem, který se vydal touto cestou!

Nativní měkké aspekty

Vzhledem k tomu, že Pluton a Jupiter tvoří nativní sextil nebo trigon, existuje celá řada opor pro rozvoj vize a smyslu pro život. Nějaký prvek „štěstí“ obklopuje rozšíření vůle člověka do světa. Peníze nebo jakékoli jiné potřebné zdroje jsou obecně dostupné. Moudrá plutonská rada je vždy užitečná. Kola ekonomiky, kola sociálních potřeb a nálad, to vše se otáčí způsoby, které otevírají časté dveře k sebezdokonalování na jakékoliv úrovni, která by se nám mohla líbit.

Jako vždy platí, že s těmito měkkými aspekty můžeme ponechat ty nejlepší možnosti neprozkoumané a nerozvinuté – nebo je rozvíjet způsoby, které mají jen málo společného s naší skutečnou individualitou.

Četl jsem, že u přistěhovalců do Spojených států je asi čtyřikrát vyšší pravděpodobnost, že se stanou milionáři, než u lidí, kteří se zde narodili. Je otravné představovat si, že bohatství je přirozenou součástí každého úspěšného života, ale přesto nám statistika něco relevantního ukazuje. Amerika je prosperující, svobodná země plná příležitostí: prohlášení, které zní nejpravdivěji, když tuto zemi srovnáme s realitou, která je aktuální ve většině zbytku světa. Cizinec, který sem přichází, může na rozdíl od svého vlastního národa rozpoznat „jupitersko-plutonské sextily a trigony“, které jsou v této společnosti dostupné, a zmocnit se jich. Na druhou stranu může být dotyčný „spokojený“ (to znamená nemotivovaný se stěhovat) v nudné práci či kolébání v sociální síti. Tou ospalou stránkou „snadných“ aspektů je vždy ďábel podávaný v kompotu.

Události Jupiter-Pluton

Když Pluton a Jupiter interagují prostřednictvím tranzitů nebo progresí, existenciální semafor se rozsvítí zeleně – a zezadu rychle přijíždí neovladatelná osmnáctistovka bez brzd. Žádný jasnější astrologický signál, že je čas se posunout, nemůže existovat.

Spojení Jupitera s Plutonem spojuje příležitost s touhou, vizi s intenzitou, sebevědomí s ochotou rozvrátit vozík s jablky. Jemnost je vzácnou součástí života, ale není nijak zvlášť relevantní pro žádnou z těchto planet, zvláště pro Plutona. Zmocnit se osudu, získat pro sebe více území, rozšířit svou bublinu... tato rozšíření jsou často vítána se smíšenými reakcemi lidí kolem nás. Můžeme slyšet „auů“.

Dříve jsme použili ilustraci mladé svobodné matky, nemajetné, ale odhodlané, která v noci prochází právnickou fakultou. Možná, že když došla k tomuto rozhodnutí, zažívala nějaký pohyblivý kontakt Jupitera a Plutona. Bylo jí zle ze svého úzkostného života, z chudoby, z beznaděje – a byla ochotná chopit se příležitosti získat pro sebe a své dítě víc. Ale aby uspěla na právnické fakultě, musela by trávit méně času se svým dítětem, méně času se svými přáteli a rodinou. Pravděpodobně všichni trochu nesouhlasí. V temnějším světle si není těžké představit „uvízlé“ lidi, kteří považují její snahu o sebezdokonalování za hrozbu, a kteří se snaží podkopat její odhodlání studem, kritikou a odsouzením.

„K čertu s nimi,“ říká si naše svobodná matka. Tento sentiment nemusí být vznešený, ale není ani bez plutonské moudrosti. Pod těmito kontakty se musí chopit zářivých nových možností, jinak bude život zatuchlý a omezující jako vězeňská cela.

Jupiterovy tranzity k nativnímu Plutonu jsou dostatečně pomalé na to, aby mohly získat skutečný význam. V tom se liší od všech planet, které jsme dosud prozkoumali. K nim musíme také přidat k našim úvahám ¹⁵⁸direkce Jupitera k Plutonu, nebo ¹⁵⁹direkce či tranzity Plutona k Jupiteru.

¹⁵⁸ Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹⁵⁹ Ibidem. RS

Pohyblivá konjunkce

Když se Jupiter a Pluton nacházejí v konjunkci, mnoho z toho, co jsme právě probrali v předchozích odstavcích, platí velmi jednoduše a přímo. Je to především období nárokování si. Je čas vzít si to, co je vaše, zlepšit si svůj život a nechat ostatní, aby se po svém vypořádali s jakýmkoli pocity, které mohou mít ohledně daného vývoje.

Během takových událostí Jupiter-Pluton můžeme snadno zakopnout o internalizované skrupule proti „sobectví“. Existuje mnoho vyvažujících morálních argumentů, které by se zde daly použít, ale pro mě je nejjednodušší a nejpřesvědčivější, že každý zažije v průběhu života řadu těchto období Jupiter-Pluton. Pokud jste uprostřed jednoho, pokračujte a důvěřujte svým touhám. Lidé, kteří si dnes mohou stěžovat, budou mít svůj den dříve nebo později. Je zajímavé, že čím více závidíme ostatním lidem jejich okamžiky takového tvrzení, tím těžší je pro nás dopřát si stejnou svobodu, když nastane náš vlastní moment Jupitera a Plutona.

Jedinou podmínkou, kterou musíme zopakovat, je, že srdcem každé moudré odpovědi na možnosti Pluton-Jupiter je sebepoznání. Pečlivě zvažte své sny; jsou opravdu vaše vlastní? Opravdu chcete tento nový život, který si představujete? Přináší vám štěstí až do konečků prstů u nohou? Nebo narážíte na nějakou dezinformaci, zranění nebo omezení, které vám temná stránka života vryla do psychiky už dávno, dávno? To nové auto – stojí za ten měsíční účet navíc? Budete si ho opravdu tolik užívat? Nebo si jen představujete, jak byste v něm vypadali pro děti, které se vám na druhém stupni základní školy posmívaly, že jste šprt?

Pohyblivé tvrdé aspekty

Pod pohyblivými kvadraturami nebo opozicemi mezi Plutonem a Jupiterem je bojována víra. Možná se někdo vydal na cestu ze špatných důvodů. Práce, která nabízí kouzlo, peníze a prázdnotu. Manželství podobného popisu. Možná se díváme na mladého člověka, kterého „cool“ děti přijaly, jen aby objevili za dýhou povrchnost. Pod těmito tvrdými aspekty jsou takové iluze zpochybňovány. A my to nenávidíme!

Trik spočívá v tom, že si uvědomíte, že váš život, který žijete, nestačí k uspokojení vašich duchovních a emocionálních potřeb, a že polovina důvodu,

který je pravdivý, je, že jste celý život věřili příliš mnoha lžím. Druhá polovina důvodu je, že jste vyrostli a změnili se, a to, co bylo dříve uspokojivé a uvěřitelné, je nyní neplodné a falešné.

Udržet naživu oheň, nadšení a víru je výzvou, kterou tyto kvadratury a opozice přinášejí. K tomu je obvykle nutné zaplatit určitou cenu. Je třeba uvolnit uklidňující, ale falešné prvky života a využít nové možnosti za méně než příznivých okolností.

První astrologická kniha, kterou jsem napsal a která nikdy nebyla publikována, byla napsána, když jsem prožíval tranzitní kvadraturu Plutona k Jupiteru. Každý den, když moje tehdejší žena odešla do práce, jsem si oblékl svůj těžký kabát a šálu, stáhl termostat a začal psát. Takhle jsme byli chudí; a to je také to, jak moc jsem chtěl napsat tu knihu. Bylo mi nabídnuto místo pisatele politických projevů ve Washingtonu – pro mě blyštivá, falešná cesta. Odmítl jsem to a místo toho jsem si vybral pojištění v nezaměstnanosti. (Nejsem na to hrdý, ale tohle je pravda.) Kniha, jakmile byla dokončena, byla široce odmítnuta. Jeden odmítavý dopis, který si budu vždy pamatovat: „Tahounem astrologické literatury je nyní a pravděpodobně vždy bude egocentrismus.“ Samozřejmě to nebylo nejsvižnější citové období, jaké jsem kdy zažil, ale nebylo ani hořké. Tehdy se ve mně ukovalo něco cenného: víra v sebe sama jako astrologa a spisovatele.

Pohyblivé měkké aspekty

V době, kdy Pluton přešel do sextilu k mému nativnímu Jupiteru, asi rok po zveřejnění *The Inner Sky*, právě vyšla *The Changing Sky*, a když jsem si právě koupil dům, tvrdě jsem pracoval na své další knize *Skymates*, kterou jsem napsal s Jodie, v té době mojí ženou.

Měkké sextily a trigony mezi Plutonem a Jupiterem představují otevření lepší budoucnosti nabitě vizí. V takových chvílích se sbíhají zdroje, spojení a příležitosti. Víra v sebe sama a ochota riskovat postup jsou klíčem k úspěšnému procházení takových období. Vnitřní pochybnost nesmí uchopit volant. Takové události vyžadují určitou troufalost a „ega“ – vlastnosti, které si nejlépe vychutnáte se smyslem pro humor a s vizí divadelnějších dimenzí života.

Pokud procházíme měkkým obdobím Jupiter-Pluton, a nic neměníme, stále nám to připadá v pořádku. Hnilobě, té hluboké existenciální nudě, chvíli trvá, než se dostane do varu. A do té doby se ta šťastná konstelace otevírání a možností vypaří.

Pluton a Saturn

Otec Času se svými přesýpacími hodinami a kosou – to je věčný obraz Saturna. Tradiční astrologické pohledy na planetu často zrodily tento zlověstný tón. Saturn však nepředstavuje stárí; představuje zralost a ctnosti, které nám pomáhají tam dospět.

Zralost — samotný význam slova se mění podle toho, kdo ho používá. Pro dítě na gymnáziu to může znamenat stát se jedním z těch vzorů sofistikovanosti, stylu a světské moudrosti: teenagerem. Člověku na vysoké škole by to mohlo naznačovat ten daleký horizont: střední věk. Padesátiletému muži či ženě to začíná trochu víc připomínat Otce Času: Stařešinu.¹⁶⁰

Zralost je vždy potenciál, který je vlastní další fázi životní cesty. Takový potenciál se nikdy nerealizuje automaticky; pouze jeho fyzický odraz, stárnutí, je automatický.

Aby člověk dosáhl dospělosti, musí se snažit. Ve svém jádru je toto úsilí o změně vlastní povahy vysoce saturnským směrem: přijetí toho, co je možné a skutečné, větší integrita, moudrost a odpovídající tolerance k životním porážkám a kompromisům.

Saturn roste díky masivnímu úsilí a aktů vůle. Je to část lidského vědomí, která může přijímat a dodržovat závazky. Pomalé uspokojování, vytrvalost, střízlivé hodnocení a konzervativní úsudky jsou pro něj zásadní. S dobrým a vědomým zacházením v nás Saturn v průběhu let plodí důstojnost a sebeúctu, stejně jako kvalitu přirozené autority. Tyto ctnosti jsou typicky vytvořeny v saturnských obdobích, kde se vynakládá obrovské úsilí „vykonej nebo zemři“: geografické přesuny, období usilovného vzdělávání, manželské závazky a nové povinnosti.

Energie Saturnu, s níž se zachází neinspirovaným způsobem, je tou naší částí, která dává přednost porážce před úsilím, které přináší úspěch. Je rychlé říkat slova jako „ne“, „nemožné“ a „nebude to fungovat“. Z krátkodobého hlediska je to frustrující. Ve středním horizontu je to depresivní. A z dlouhodobého hlediska není slabá reakce na Saturn nic menšího než rozhodnutí být mrtvý.

¹⁶⁰ Moudrý stařec. RS

Aspekty Saturn-Pluton v nativním horoskopu

Aspekt spojující Plutona a Saturn v horoskopu vytváří nerozlučné pouto mezi plutonským ideálem vášnivého života řízeného vizí a saturnským ideálem tvrdé práce a nasazení. Není to snadná asociace – ale slovo „snadné“ je příliš ztotožňováno s „pozitivním“ nebo „dobrým“. Saturn je ta část lidské psychiky, která si ve skutečnosti nic „snadného“ příliš neužívá. Je to naše část, která se ráda snaží, která oceňuje skutečnou dokonalost a charakter.

V takovém spojení jsou schopnosti koncentrace často velmi vysoké, stejně jako schopnost udržet soustředěné úsilí. Odbytiště pro energii je nezbytné a toto odbytiště musí oslovit saturnskou zálibu v dovednostech, nasazení a sebekázní.

Představte si koncertního pianistu. Roky tréninku a cvičení se v okamžiku vystoupení zúročí. Před našima očima se odehrává neuvěřitelný, téměř nadlidský výkon zručnosti a zapamatování. A přesto, pokud je klavírista skutečně virtuóz, „vypadá to jednoduše“, jako by vyjádření těch nádherných emocí prostřednictvím klaviatury bylo jen o něco obtížnější, než je prostě cítit.

To je duch Saturna a Plutona dohromady. Usilují o stejné snoubení plné vášně a těžce vydobyté dokonalosti. Cesta k vyjádření samozřejmě nemusí být umělecká. Může se odvíjet v manželství, v podnikání, ve zručné praxi jakéhokoli řemesla – od stomatologie přes počítačové programování, až po obchodování s akciemi.

Pokud se takové planetární spojení zhroutí, pak úzké zaměření a sebeovládání Saturnu chorobně interagují s plutonskou afinitou k temnotě. Bez zdravého uvolnění může být kombinace těchto dvou planet velmi bezútěšná. Zoufalství může naplnit vědomí jako plamen svíčky temnou místností. Pak začne mysl posednout; starosti a rozmrzelost se rozrůstají ve strach a zasmušilou fantazii, kterou nakonec komplikuje monomanické zaměření na nějaký aspekt tabu: například tajný, nutkavý masturbátor.

Tyto chmurné možnosti jsou reálné, ale zcela zbytečné. Se Saturnem spojeným s Plutonem je k dispozici extáze. Stačí se podívat do tváře virtuózního pianisty.

Nativní konjunkce

Úvaha o domě, ve kterém jsou obě planety, poskytuje solidní základ pro interpretaci konjunkce Plutona a Saturnu v horoskopu. Dobrým začátkem by mohlo být přečtení předchozí kapitoly této knihy, která popisuje Plutona v příslušném domě. Zde je nastíněno vnitřní uzdravení, které je třeba provést, a vnější ovoce, které taková práce může přinést. Přidání Saturnu do směsi zesiluje ústřední význam problému v životě a také přidává jedinečně saturnovské dimenze soběstačnosti, disciplíny a potřeby vykonat nějakou viditelnou „velkou práci“ v procesu plutonského ponoření.

Psychologové nám dali termín „deprese“, který je nyní téměř všude součástí pouličního jazyka. Jako většina slov může zastírat, stejně jako prozrazuje. Astrologicky by nebylo možné definovat „planetu deprese“. Jedním z důvodů je, že deprese je patologický stav a žádná planeta není ze své podstaty patologická. Další je, že deprese vzniká, když je skutečně základní potřeba chronicky a nevyhnutelně mařena. Protože každá planeta představuje jedinečnou základní potřebu, kterákoli z planet může ležet v srdci depresivní epizody.

Pluton a Saturn však mají tendenci v případech deprese vystupovat výrazněji než ostatní planety. Proč? Jednoduše proto, že jsou to planety, které nejaktivněji zastupují faktory, které maří touhu. Každá však představuje jiný druh maření. Saturnovy blokády bývají založeny na okolnostech – „Jsem v depresi, protože se mi zdá, že nedokážu překonat ten zatracený chlad!“ Na druhou stranu je těžší pochopit blokády Plutona. „Jsem jen v depresi, to je vše.“ Ale proč? Kdyby Pluton uměl mluvit, jeho odpověď by mohla znít: „Jsi v depresi, protože se ti rozpadá tvůj primární vztah a ty sis to ještě nepřiznal/a!“ Pokud jsme v depresi z plutonských důvodů, kterým jsme doopravdy nečelili, máme tendenci si vymýšlet nebo nafukovat saturnovské „důvody“, abychom si vysvětlili svůj stav: „Kéž bych měl/a trochu víc peněz...“

Jde o to, že když Pluton a Saturn leží v horoskopu pohromadě, dva potenciální faktory deprese jsou spojeny, a pokud se odchýlí od své cesty a začnou tuto vlastnost křížově zdůrazňovat, výsledek může být zničující.

U člověka, který se narodil s takovou konfigurací, je nezbytně nutné, aby definoval hory, na které se dá vylézt, v souladu se symbolikou kolem konjunkce

– a znovu, pozice domu konjunkce je produktivním místem, kde začít rámovat povahu hory. Takový život, vedený zdravě, může mít rysy, které kritici budou odsuzovat jako „obsedantní“ nebo „nevyvážený“, ale tento verdikt neodráží nic jiného než úzkoprsého masturbátora. Pro člověka Pluton-Saturn je život žitý bez tohoto druhu vášnivého zaměření životem depresivním. Geniální pianista, který cvičí mnoho hodin denně, ale téměř nečte noviny: je nebo není „dobrý občan“? Můžeme mu vyčítat, že nedrží krok s tím, co ti darebáci dělají – to je pravděpodobně jedna z povinností občana v demokracii. Na druhou stranu, jeho koncerty sbližují lidi ke společnému prožitku duše jejich civilizace.

Nativní tvrdé aspekty

Vzhledem k tomu, že Pluton a Saturn jsou v horoskopu narození ve spojení kvadraturou nebo opozicí, do centra pozornosti se dostávají otázky charakteru a morálky. Pluton je vášnivý, a Saturn ovládá, takže mezi nimi v tomto ohledu panuje přirozené napětí. Takové napětí se zhoršuje a zdůrazňuje inherentně napjatými vlastnostmi těchto tvrdých aspektů.

Již dříve jsme vyjádřili názor, že Pluton je úzce spojen s čímkoli, co člověka „zahřeje“. To znamená, že Pluton představuje nejintenzivnější chuť k jídlu a zápal. Přirozeně, že takto vysoce motivované psychické stavy mají někdy primitivní biologické rozměry, i když musíme rychle dodat, že takový „žár“ může vzniknout u fandý na cestě na modelářský sjezd či u hudebníka na cestě za vzrušujícím jamem.

Lidské bytosti se čas od času prostřednictvím zážitku takového žáru obnovují. Všichni máme základní plutonskou potřebu extatického uvolnění. Sex to může poskytnout. Stejně tak umění nebo náboženské rituály, ponoření se do tance nebo večírků, nebo vytváření podniků.

Avšak Saturn může tuto vášnivou potřebu přehnaně ovládat. To je extrémně delikátní pojem. K dosažení „velkých děl“ charakteristických pro nejvyšší projevy těchto aspektů Pluton-Saturn je nezbytný určitý stupeň sublimace a oddálení touhy. Ale příliš mnoho jejich obstrukcí může vytvořit chorobný stav v psychice, stejně jako přílišné sebezapření „dobroty“ může naklonit tradičně věřícího člověka k honu na čarodějnice ohledně požitků jiných lidí.

Morální výzva tvrdých aspektů mezi Saturnem a Plutonem spočívá v nalezení druhu osobní morálky nebo integrity, která je psychologicky udržitelná, a pak ji žít. Stručně řečeno, takový člověk se potřebuje naučit tempo a rovnováhu. Určitě bude potřebovat něco, do čeho se dostane; nějaký způsob skvělé práce je vždy přirozeným vyjádřením tohoto mocného planetárního spojení. Takový muž nebo žena však také těží z dlouhého přemýšlení o tom, proč Bůh uznal za vhodné vytvořit víkend.

Nativní měkké aspekty

Tyto sextily a trigony charakterizují vážnost a hloubku záměru. Normálně, když se díváme na měkké aspekty, musíme být opatrní ohledně jejich přirozeného sklonu k lenosti. Ale ani Pluton, ani Saturn nejsou ze své podstaty líné, takže past je zde menší hrozbou než u většiny jiných měkkých planetárních kombinací. Saturn především relaxuje při práci, a Pluton to může jednoduše okořenit špetkou vášnivé intenzity.

Klíč k udržení zdravé energie Pluton-Saturn však vždy spočívá v tom, aby obě planety byly vytížené a náročné; znamení a domy, ve kterých leží, nabízejí pohled na konkrétní síly, které je třeba v tomto spojit.

Obecně řečeno, pro lidské bytosti není snadné dívat se neustále do plutonské temnoty. Téměř z definice nás to činí nervózními, necítíme se pohodlně, a navádí nás k popření nebo útěku. Pod těmito měkkými aspekty se často skrývá lehká věcnost ohledně děsivých vláken života: smrti, nemoci, katastrofy, smutku. Pro takové lidi je snazší než pro většinu z nás přijmout „fakta“ za takových okolností. Tato kvalita může být v nejlepším případě pro jednotlivce, který je skutečným pokladem v dobách nouze – pevnou skálu Gibraltaru, která nám pomáhá překonat bezútěšné období. V nejhorším případě se stejné faktory mohou sejít a naznačit někoho, jehož necitlivost, přímočarost a zdánlivý chlad mohou být destruktivní, zraňující a odcizující.

Události Saturn-Pluton

Astrolog Grant Lewi před desítkami let začal mluvit o Saturnu jako o „kosmické výplatě“. Jeho důsledkem bylo, že pod procházející symbolikou Saturnu bychom všichni „dostali, co si zasloužíme“.

Tato fráze – „dostaneme, co si zasloužíme“ – je něco jako test inkoustových skvrn.¹⁶¹ Někteří z nás to možná slyší zlověstně, jiní povzbudivě. A obě možnosti jsou na obrazovce radaru, když se Pluton spojí se Saturnem prostřednictvím tranzitu nebo direkce.¹⁶²

Ať tak či onak, v den D existuje pocit, že se tyto dvě planety spojily. Je to čas, kdy se rozhoduje, nebo se to zlomí, kdy určitá konfrontace, jak se sebou samým, tak s okolnostmi, nabývá kvality nevyhnutelnosti nebo „osudovosti“.

Pluton je naše šílenství, protože jsme všichni „šílenci“ nevědomým obsahem, který ovlivňuje naše chování a pohled na život – kompasem otáčející se „plechovky od piva“, o čemž jsme mluvili na začátku knihy. A když Pluton vytvoří pohyblivé spojení se Saturnem, jsme připraveni čelit a porazit naše šílenství v rozhodující bitvě, čímž pro nás vytvoříme existenciální bod obratu. To je „kosmická výplata“; pokud jsme si ji vydělali, teď ji sbíráme.

Ale co když jsme se příliš vyžívali v popírání, projekci a lenosti? Jakou výplatu pak můžeme očekávat? Zde vidíme temnou stránku možností Pluton-Saturn: šílenství, které v sobě nosíme, krystalizuje v našem životě. Naše nejhorší obavy se naplní. Ve tváři se nám rýsuje „jedna věc, o které víme, že jsme ji prostě nezvládli“.

Pohyblivá konjunkce

Řekněme, že se nacházíte v jednom z těchto bodů obratu Pluton-Saturn. Zeptejte se sami sebe, co by v takové situaci udělal kouzelník ve mně? Nebo se zeptejte jinak: představte si, že jste zestárli, mnohem starší, než jste dnes. Představte si, že jste moudře a elegantně dospěli a na všech úrovních děláte jen chytrá rozhodnutí. Představte si tu kouzelnickou verzi sebe sama, mnohem moudřejší a zkušenější, než ve skutečnosti jste v tuto chvíli. Co by vám řekl/a o křižovatce, na kterou se díváte? Z této perspektivy, v tomto vyšším vědomí, jaký by byl nyní váš nejlepší krok? A co váš nejhoupější tah?

Tento druh zamyšlení je užitečný při pohyblivé konjunkci Saturnu a Plutona. Jste připraveni k evolučnímu skoku. V jeho středu je proces zrání,

¹⁶¹ Rorschachův test inkoustových skvrn je jedna z diagnostických metod užívaných v psychologii k rozboru struktury osobnosti. RS

¹⁶² Míňena direkce solárního oblouku. RS

jehož značná část je spojena s naší ušlechtilou snahou stát se v průběhu let méně šílenými – tedy méně kontrolovanými nevědomými faktory, které popíráte, překrucujete, nechápete, nebo o nich prostě nic nevíte.

Na křižovatce, na které stojíte, máte dvě možnosti. Jedna je stará a známá, druhá je ve vašem životě neznámou. První volba je poháněna opotřebovanými vzorci zranění ve vás, vzorci, které jste nyní připraveni opustit stejně přirozeně, jako jste opustili své dětství. Druhá volba je silnější, sebevědomější, více se podobá cestě Starších... a můžete si to dokázat tak, že přimhouříte oči, až v dálce rozeznáte tu šedovlasou postavu v kápi, která vás láká...

Pohyblivé tvrdé aspekty

Když Pluton a Saturn tvoří kvadratury a opozice, ve vzduchu je krize. Ani jedna z nich nejsou „jemnými“ planetami, a když si navzájem vytvoří bouřlivý aspekt, často se v životě člověka vyskytnou potíže.

Problém je však starý a známý: jedná se o krystalizaci starého vzorce sebeklamu nebo sebeomezení, které vás trápí už dlouho. Možná celé životy. A nyní to vyvrcholilo. Říct, že nemáte na výběr, by bylo zavádějící; vždy máme alespoň jednu volbu, a to, zda být vědomý nebo ne. Vědomá reakce na přechodné těžké aspekty mezi Plutonem a Saturnem zahrnuje kreativní a neočekávané jednání, které do staré patové situace vnáší nový prvek. Tím novým prvkem je nová úroveň moudrosti z vaší strany a část kouzelnické moci. Můžete být vyzváni, abyste na svou obranu použili sílu; můžete být za to označeni jako „zraňující“. Vzorec je třeba rozbít za každou cenu. Alternativou je pouze opakování.

Vnitřní práci spojenou s léčením sebe sama během těžké události Pluton-Saturn lze dramaticky zmírnit a urychlit vyhledáním rady jiného „kouzelníka“, ideálně staršího než vy. Saturn ztělesňuje téměř ztracený archetyp: Stařešinu. Po většinu lidských dějin neexistovala žádná kultura bez vážené třídy šedovlasých průvodců a učitelů. Pouhé stárnutí také automaticky nekvalifikovalo člověka jako Staršího – zkušenost se musela v onom celoživotním zasvěcení strávit, ne jen snášet. I když jsme ztratili mnoho rituálů a institucí kolem našich Starších, takové bytosti stále existují. A pokud byste

někdy mohli mít prospěch z dlouhého rozhovoru s jedním z nich, je to během tvrdého, pohyblivého aspektu Saturnu a Plutona.

Pohyblivé měkké aspekty

Zrání, směřování k moudrosti, vývoj a nejen stárnutí – tyto procesy vždy vyžadují úsilí. Bylo by však nepřiměřeně tvrdé a pesimistické říci, že jsou vždy obtížné. Někdy ve skutečnosti může být takové zrání radostným, přirozeným vývojem, ve kterém se potřebné úsilí cítí spíše jako zábava a oslava, nežli jako utrpení. To je typický případ, kdy Pluton a Saturn tvoří pohyblivé sextily a trigony.

Při takových konfiguracích je výhodné to, že se zamyslíte nad tím, kde se v životním cyklu nacházíte. Pro začátek se zamyslete nad jednou skutečností: dnes jste starší, než jste kdy v životě byli. To je jeden z těch pojmů, který je zarážející stejnou měrou pro svou hodnotu šoku při probuzení, a svou zjevnou hloupost. Ale je to pravda: každou minutu stárnete. Přesto máme tendenci udržovat statické, zapamatované obrazy sebe sama... obrazy, které jsou vždy a nevyhnutelně zakořeněné v tom, čím jsme bývali.

Společnost nás vybízí k tomu, abychom byli neurotičtí a nejistí ohledně procesu zrání. Ženy si často stěžují s přesvědčivými argumenty ve svůj prospěch, že jsou s věkem nespravedlivě devalvovány. Jako sympatický muž musím souhlasit: Vidím ty časopisy, kdykoli nakupuji – tady je tvář šedesátiletého muže, zde je tělo sedmnáctileté dívky/ženy. Vše, co bych dodal, je, že muži také platí své příspěvky kulturnímu šílenství, ale podle jiného rozvrhu: existuje platba,¹⁶³ která je splatná kolem důchodového věku. Zabíjí spoustu mužů, doslova.

Jde o to, že jsme ze stárnutí udělali plutonskou realitu v tom smyslu, že jsme ho tabuizovali. A vzhledem k velmi přímému propojení Saturnu s procesem zrání mají pohyblivé události mezi těmito dvěma planetami velmi často v srdci uvědomění si a integraci vlastního místa v životním cyklu. Poskytují klasický signál, že jsme připraveni „vzdát se dětských věcí“ a přijímat cyklické reality lidské cesty s takovou vírou, jak jen dokážeme. A pod sextilem či trigonem příležitostí k tomu přetékaají. K dispozici jsou starší vzory, existují

¹⁶³ Autor zde naráží na tzv. balónový úvěr: Pro balónové splácení je charakteristické pravidelné splácení nízkých měsíčních splátek a jedna větší splátka na konci trvání úvěru. RS

šance na to, abychom je brali vážněji, spolu s tím souvisejícím zvýšením odpovědnosti. Vyžádejte si je nyní, a těžit z těžších aspektů, které se nakonec vytvoří mezi Plutonem a Saturnem, bude úměrně méně vyčerpávající.

Pluton a Uran

Sociální řád a sociální svoboda: věčné napětí. Zdůrazňujeme-li řád, riskujeme, že si přivoláme strnulost a zatuchlost, možná fašismus. Klademe-li důraz na svobodu, může se tenká tkanina společenské smlouvy rozpadnout a my tak snadno upadneme do anarchie a chaosu. Zdá se, že zdravý rozum leží v křehkém, hraničním bodě rovnováhy mezi extrémy. Uran představuje jeden z těchto extrémů: radikální, totální potvrzení lidské individuality a svobody.

Skutečná individualita, pokud ji lze pozorovat prostřednictvím astrologické symboliky, by nikdy nemohla být doménou jediné planety. Vaše skutečná individualita je úplnost celého horoskopu narození ve všech jemnostech, paradoxech a rozporech. Ale proti výrazu této individuality jsou seskupené impozantní síly: síly akulturace¹⁶⁴ a socializace se vši jejich jednotvárností. Je to uranská síla v nás všech, která je naladěna na rozpoznání těchto hrozeb.

Rodiče pro nás mají sny; když dospíváme, jsme odměňováni a trestáni podle naší symetrie a kontrastu s těmito sny. Pak nastoupí vzájemné tlaky, které nás utvářejí podle rozmarů popkultury, když jsme mladí a „normální“, jak stárneme.

Tyto tlaky jsou součástí mechanismu, kterým se přenáší kultura v průběhu věků. Bylo by naivní si je všechny představovat jako destruktivní nebo negativní; to je způsob myšlení, který by nás přiměl vrátit se do nějakého mytického, spontánního ráje, který pravděpodobně nikdy ve skutečnosti neexistoval. Ale aby byl ve světě život a změna, musí být i jiná síla: divokost, nepředvídatelnost. A to je uranská doména. Tato planeta nepředstavuje vaši skutečnou individualitu – přesně tak. Přesněji řečeno, s čím se zde setkáváme, je strážce vaší skutečné individuality. Zde je vaše schopnost říci: „Ne!“ Zde je vaše schopnost dát výpověď v práci, postavit se tyranským a dominantním příbuzným, nosit fialové boty a nosit papouška na rameni, pokud se vám to líbí.

Když Uran zhořkne, místo toho, aby hlídal vaše právo žít svůj vlastní život po svém, spokojí se se symbolickými vzpourami. Místo toho, aby opustil

¹⁶⁴ Akulturace je psychosociální proces, který probíhá v situacích, kdy se dostávají do dlouhodobého kontaktu příslušníci dvou nebo více kulturních společenství. RS

tísňovou prací, krade tužky z kanceláře. Místo toho, abychom strýci Bobovi řekli, aby se překonal, člověk se na rodinném setkání zamračí a zjevně opije.

Tato temná uranská cesta je vždy charakterizována emocemi vzdoru a sebespravedlnosti. Typicky je tedy vyšší uranská cesta! Rozdíl je v tom, že ve zdravém projevu uranské energie slouží pumpování ega vysokému cíli: obraně našeho nezcizitelného duchovního práva žít život, který vyjadřuje, kdo skutečně jsme, co skutečně vidíme a jaká cesta životem nás slibuje skutečně žít.

Aspekty Uran-Pluton v nativním horoskopu

Uransko-plutonský svět je výbušný, který se každou chvíli může divoce vymknout kontrole. Pluton představuje obrovské zásoby vášnivé energie; Uran je od přírody rozbuška, daná náhlou, nečekanou akcí.

Obrázek: Tři panáky tequily následované nepromyšlenou nabídkou k sňatku.

Obrázek: Probuzení s tetováním.

Obrázek: Usmažení šéfa a odchod z kariéry.

Vstupme na tuto nestabilní půdu opatrně, konzervativně. Být člověkem je těžké. V průběhu historie to zmátlo spoustu chytrých lidí. Máme dva vzácné zdroje: naše předky a příběhy, které vyprávějí. Jsme dědici neocenitelného, ale chybného daru: lidské kultury. Máme etické systémy. Máme mytologie, které nám pomáhají učinit je živými a srozumitelnými. Máme umění a technologie. Máme duchovní tradice. To jsou neocenitelná dědictví. Pokud by člověk žil neprozkoumaný a neimaginativní život v souladu s těmito zděděnými vzorci, jeho život by se odvíjel tak hladce, jak jen lze v tomto světě očekávat.

Jakmile uděláme uranský krok vymanit se ze zavedených vzorců, jsme sami, odříznuti od stabilizující moudrosti osvědčených cest a rolí. Svoboda, přes všechen ten humbuk spojený se slovem, je děsivá. Oprávněně. Může nás to dostat do mnoha problémů.

To neznamená, že byste se neměli vyřadit! V kontextu plutonských realit to znamená pouze to, že pokud se chystáte porušit úroveň norem, budete mít prospěch z toho, že budete mít oči otevřené. Pluton je zdrcující, jde-li o naivitu. Když uvolníme pupeční šňůru, která nás poutá k bezpečnému území předků,

vyzvali jsme bohy chaosu. Měli bychom lépe znát své vlastní slabosti a něco z věčných nástrah života.

Člověk, který má v horoskopu narození aspekt Pluton-Uran, učinil nabídku na svobodu. Trik je vyvážit tuto nabídku moudrostí, disciplínou a určitou osobní morální srozumitelností.

Nativní konjunkce

Vášnivý žár totální emocionální angažovanosti: to je základní lidská potřeba, kterou symbolizuje Pluton. Jak jsme viděli, takové zapojení je charakterizováno cílevědomou intenzitou. I když je chování zdánlivě idealistické, je Plutonu stále vlastní jistý duch vlastního zájmu, jakmile vyjde najevo skutečná pravda. „Já zachráním velryby, protože mě to nakopne, a pokud ti to bude vadit, no, můžeš jít někam, a vypořádat se s tím!“

Tato nervózní, vzdorná energie vyhovuje Uranu stejně jako Plutonu, a v konjunkci se obě planety navzájem dramaticky potencují. Výsledkem může být nádherný výkvět vynalézavého génia, posílený uranskou ochotou čelit nepochopení a výsměchu, a poháněný plutonskou otevřeností klást „zakázané“ otázky. Tato schopnost pochybovat o autoritě – a poté na základě pochybností jednat – je kvintesencí spojení Uran-Pluton.

Ale je tu i druhá strana obrazu. Zhřešili jste někdy? Zábava, že? Slovo „hřích“ je jeden z těch nejednoznačných darů od našich předků. Církve ho příliš rychle aplikovaly na neškodné, dokonce láskyplné lidské činnosti. Chci zde použít slovo hřích v užším smyslu. V podstatě upozorňuji na představu vědomého ubližování sobě nebo druhým. Na konci stupnice můžeme mít okrajové „hříchy“, jako je ublížit si tím, že sníme příliš mnoho sladkostí – nebo nabízíme sladkosti příteli, o kterém víme, že má obavy z hubnutí. Sladké chutná dobře a sdílení zážitku může zvýšit naši radost. Náš přítel si to může také užít. Ale určitá malá míra újmy je součástí obrazu a dostáváme se do morálně okrajové oblasti. Hřích? Je to na vás.

Spát s někým způsobem, který vede k rozpadu rodiny. To je jasnější příklad... a solidně uransko-plutonský výraz je v tom, že někdo „porušuje pravidla“ (Uran), které se týkají základních potřeb (Pluton).

Pojďme ještě dále. Prokazatelně existují lidské bytosti, které mají potěšení z bití lidí nebo ze znásilnění či mučení. Jsou lidé, kteří rádi ubližují zvířatům, lidé, kteří mají radost z týrání dětí, lidé, kteří dávají kyanid do aspirinu či halucinogeny do cizích nealkoholických nápojů. Existují lidé, kteří vědomě, záměrně šíří pohlavně přenosné choroby. Ne každý má, díky bohu, z takové ničivosti radost. Ale my všichni, pokud jsme v kontaktu s naší plutonskou schopností sebekontroly, dokážeme hluboko v nás rozpoznat něco, co na těchto vlnových délkách rezonuje.

Co drží „démona“ pod kontrolou? Část odpovědi je tajemně krásná: vrozená slušnost, soucit, srdečná laskavost. Tyto vzácné vlastnosti nejsou ve světě vzácné.

Další část odpovědi je méně nebeská. Temnou destrukci drží na uzdě částečně samotná společnost. Máme věznice a policisty. Máme kazatele, kteří nás živě varují před podivným Bohem, který vyniká ve vymýšlení hrozných, věčných muk pro každého, koho přitahuje seznam zakázaných rozkoší. A děti vychováváme, aby byly „hodné“, pomocí systémů trestů a odměn. Takové „operantní podmiňování“ funguje skvěle u holubů v laboratorních experimentech, a funguje i u lidí. To vše vyvolává nepříjemné otázky ohledně toho, do jaké míry naše „dobré“ chování pramení z tenkého nánosů hrozeb a sociálního výcviku.

Když se Uran spojí s Plutonem, celá škála plutonského hédonismu, od nejzákladnějších sadistických radostí až po vrcholy extatické kreativity, se osvobodí od svých obvyklých ukotvení ve společenské smlouvě. Dům, ve kterém se nachází toto spojení, je nebezpečnou zónou – a zónou génia. Vládne tam jakási divoká, vynalézavá amorálnost. Tato energie se může projevit jako osvobozující osvobození od nesmyslných omezení či jako satanská radost dárce bolesti.

Uran a Pluton byly na obloze v konjunkci zhruba v letech 1962 až 1968 – říkám „zhruba“, protože mezi astrology existuje spor o tom, jak blízko musí být dvě planety, aby vytvořily konjunkci. Sotva někdo mohl namítnout, že to byly roky charakterizované vysokým stupněm experimentování za hranicemi tradičních verzí morálky, a že výsledky dosahovaly stupnice, kterou jsme právě prozkoumali, od vysokých k nízkým.

Ještě výraznější je, že děti narozené v těchto letech, z nichž některé právě přicházejí do své plné dospělosti, když píšu, v sobě nesou uransko-plutonskou směs pronikavé poctivosti, geniality a tvůrčí svobody při utváření jejich vztahů, jejich světa a jejich životů. Nesou také zárodky divokého volného pádu do nekonečné temnoty.

Nativní tvrdé aspekty

S Uranem v kvadrurním aspektu k Plutonu, nebo s opozicí mezi nimi, mohou být plutonské energie vystaveny neočekávaným, extrémním výbuchům. Jedním z důsledků je, že je proto prospěšné pro sebe i místní obyvatelstvo zůstat v těsném kontaktu se svými hlady a touhami! V konvenčních, moralistických pojmech to vypadá jako pochybné tvrzení, hlad a touha jsou často vnímány úkosem. Avšak plutonské síly kvasí, nejsou-li vyjádřeny. Když tento druh fermentované plutonské energie vytryskne z kokonu, výsledky mohou být bolestivé pro každého.

Afroameričanka s kvadraturou Uranu a Plutona v horoskopu narození může mít nezpracované plutonské zranění z toho, že ji korejský zelinář nedůvěřivě pozoroval, když byla malou holčičkou. Tehdy cítila tabuizovanou touhu vykřičet svůj vztek na podezřelého obchodníka. Možná dospěla k dospělosti jako milující, nerasistická lidská bytost oddaná velkému dílu rasového usmíření ve své komunitě. Ale ten rozzlobený plutonský hlad tu stále je – sedí na ostří uranské břitvy.

Je snadné si představit, že tato žena pravidelně vybuchuje v nezvyklé zuřivosti – a ne nutně na korejské zelináře! Pak by se mohla cítit zahanbená a zmatená vlastním chováním, napravit se – a nevědomky resetovat vnitřní časovanou bombu.

Z toho plyne ponaučení, že při tvrdých aspektech mezi Uranem a Plutonem mají všechny extrémní emoce, které v sobě nosíme, sklon k nepředvídatelným projevům přitaženým za vlasy. Čím více jich zadržíme, tím větší bude síla případné detonace. Jediná odpověď spočívá v provedení hlubokého plutonského ponoru, vyhlazení ran, a tím uvolnění vyššího výrazu této planetární kombinace: radikální, kulturu měnící kreativitu tváří v tvář věčným lidským problémům touhy, pravdy a temnoty.

Nativní měkké aspekty

Když Uran a Pluton v horoskopu narození tvoří trigony nebo sextily, existuje snadná souhra mezi myslí a obsahem, který je obvykle ohrožuje. Zde najdeme člověka, který „není snadno šokován“, který je ochoten – dokonce dychtivý – slyšet příběhy nebo podrobnosti, které by mohly většinu lidí přimět k mrzutosti. Podobně, pokud zbytek horoskopu narození nenaznačuje vysoký stupeň sociálního citění, zjistíme, že tito jedinci často znepokojují ostatní svou upřímností.

Přímočarost o lidské fyziologii, sexualitě, neschopnosti, metabolismu, psychologii – to může být vzácný závan vzduchu v dusivých podmínkách „slušnosti“. Může to také ublížit těm, kteří jsou méně připraveni zvládat oprávněně bolestivé či jednoduše trapné skutečnosti.

Dva obrazy odrážející stejnou měkkou konfiguraci Uran-Pluton: Na prvním obraze mám ležící babičku na smrtelné posteli. Po předvídatelném rozhovoru s dlouhou řadou konvenčních příznivců stará žena s potěšením vítá svého uransko-plutonského synovce, který říká: „Slyšel jsem, že umíráš. Jaké to je?“

Druhý obraz: Žena umírá, odpověď synovci má stále na rtech. Vyjde z nemocničního pokoje s bezstarostným: „Je pryč!“. A něco uvnitř manžela mrtvé ženy jako by dostalo kopanec. Jinými slovy, diplomacie nepřichází automaticky díky těmto měkkým aspektům Pluton-Uran. Lze ji však rozvíjet jako vědomý záměr.

Události Uran-Pluton

Rychlost a překvapení téměř vždy figurují v událostech symbolizovaných interakcemi Uranu a Plutona. Když tranzity nebo direkce¹⁶⁵ přivedou tyto planety do vzájemného kontaktu, málokdy máme mnoho času na přemýšlení. V důsledku toho mají tendenci extrémně odhalovat náš charakter, náš skutečný psychospirituální stav a naše skutečné priority a plány.

Jádrem věci je uvědomit si, že velká část plutonské pravdy je držena pod kontrolou jednoduše sociálním naprogramováním. Toto naprogramování má dvě formy, z nichž každá je stejně účinná. První je náš internalizovaný, často

¹⁶⁵ Míňena direkce solárního oblouku. RS

nevědomý trénink v „laskavosti“ nebo „normálnosti“. Druhým je současná síť mezilidských nebo komunitních omezení, která nás svazují. Když na scénu vstoupí Uran, síla všeho toho sociálního naprogramování se zmenšuje. Obvykle jsme naplněni emocemi, které jsou dobře vyjádřeny slovy: „Já bych za dva centy...“

„Plutonská pravda“, která je osvobozena uranským kontaktem, má také několik podob. První má co do činění s nevědomým, nezpracovaným obsahem: starými hněvy, ponížením a porušováním. Tyto emoce mají tendenci explozivně a nepředvídatelně vyplouvat na povrch pod tímto druhem podnětu. Mohou se objevit způsoby, které jsou skutečně zaměřeny – „Tati, drž hubu.“ Nebo pomou být pomýlené – náhle nás přepadne plná síla našeho hněvu vůči dominantnímu otci, ale nechápeme skutečný zdroj těchto emocí a místo toho si je vybíjíme na ostatních řidičích, spolupracovnících, rodinném psu.

Druhé vyjádření plutonské pravdy, jak je osvobozena uranským kontaktem, se týká náhlého vzestupu k vědomí toho, co skutečně chceme nebo potřebujeme. To může být pro nás stejně šokující jako pro naše okolí, ale je to součást přirozeně zdravého procesu. „Jacku, už mě to město nebaví. Nechme práci a přestěhujeme se do New Hampshire.“ Nebo: „Já už prostě nemůžu chodit na mši.“ Nebo: „Nezáleží mi na nepraktičnosti, musím mít kovbojského koně.“

Pohyblivá konjunkce

Když Uran a Pluton tvoří konjunkci prostřednictvím direkce¹⁶⁶ nebo tranzitů, platí předchozí odstavce bez úprav. Pravdy vyplouvají na povrch rychle. Je to období rychlé hojné osobní evoluce a náhlých nepřímých změn, hnaných stoupajícím uvědoměním vlastních skutečných tužeb a emocí. Spravedlivě je to sobecká doba a nejlepší je ji jednoduše přijmout, vlastnit a jasně to dát najevo všem, kdo se na to ptají nebo to zpochybňují.

Jeden varovný příběh. Mladá žena, která byla vychována v represivní rodině, zažije tranzit Plutona jejím nativním Uranem. Během jejího života byla její přirozená fascinace osobními ozdobami a krásou charakterizována její rodinou jako marnivost. Její sexualita byla zostuzena a démonizována jako „dílo

¹⁶⁶ Míňena direkce solárního oblouku. RS

dábla. A ona se stylizovala do celého tohoto jedovatého balíčku. Ale ve skutečnosti je pod ranami způsobenými tímto druhem rodinného hodnotového systému osobou s přirozenými touhami. Tak co se stane? Když Pluton zasáhne jejího Urana, vášnivě se zamiluje do muže, který pochází z jiného druhu. Její otec reaguje na mladý pár výbušně; tato událost ženu stojí její místo v její původní rodině. Začíná dávat najevo svou autentickou povahu a své skutečné lidské potřeby a vášně.

To by mohl být celý příběh, ale varovná poznámka nastává, když uvážíme, že pod pocitem naléhavosti, který charakterizuje tyto aspekty, by žena mohla ukvapeně přejít do manželství, či otěhotnět. A je možné, že muž, kterému projevila svou náklonnost, odráží ve své vlastní postavě některé temnější a pokroucenější dynamiku vztahu, který má se svým puritánským, zatracujícím otcem. Její nápadník se na první pohled vůbec netváří jako on. Ale časem začne projevovat odsuzující postoj k jejímu „koketnímu“ chování a jejímu „provokativnímu“ oblečení. Také se stává čím dál uzavřenějším vůči fyzické intimitě s ní, a odmítá jakékoli návrhy, které by mu mohla udělat. A pak už je to ten starý, ponuře známý plutonský příběh: co si nedokážeme vymyslet, musíme znovu prožít.

Pohyblivé tvrdé aspekty

Pluton tranzituje nebo přichází v direkci¹⁶⁷ do kvadrurního nebo opozičního aspektu s nativním Uranem, nebo Uran udělá totéž s nativním Plutonem: v každém případě to předznamenává nestálou situaci.

Velká část logiky a ducha takového období má tón toho, co jsme právě popsali v termínech pohyblivé konjunkce – kromě toho, že nyní velmi typicky pozorujeme přesvědčivé vnější okolnosti, které do benzínu přidávají hořící zápalky. Tyto vnější okolnosti mají tendenci vynucovat si vyjádření jakýchkoli potřeb, vášní nebo tužeb, které jsme chovali, a často tak činí prostřednictvím extrémně podivných nebo nepravděpodobných událostí. Trezor je otevřený – vezmete peníze?

Klíč k vědomému procházení takovým obdobím spočívá ve třídění dvou odlišných radostí, které jsou téměř totožné. První radost je poháněna

¹⁶⁷ Míňena direkce solárního oblouku. RS

vynořujícím se, objasňujícím pocitem naší skutečné individuality. Vyplývá to z nároku na to, co od života skutečně chceme a co si zasloužíme. Druhá radost je falešná, a i když může být v tuto chvíli docela přesvědčivá, uspokojení, které slibuje, nikdy netrvá déle než několik dní, a obvykle je brzy nahrazeno výčitkami svědomí. Je to potěšení, které pochází z hraní vyjádření nějakého dlouho zadržovaného hněvu nebo chtíče. Konceptuálním klíčem je zde pojem vytěsnění – naše vášnivá touha po drahém sportovním autě je ve skutečnosti vytěsněním naší potlačené touhy po hračce, která nám byla kdysi dávno odepřena v aktu čisté rodičovské krutosti. Maminka nebo tatínek se tvářili lépe, když jsme hračku nedostali, ale na nějaké instinktivní úrovni jsme věděli, že se nám to nelíbí. Přirozená přitažlivost, kterou pro nás hračka měla, tak byla umocněna jejím nevědomým ztotožněním s láskou, která nám byla odpírána. A celý ten nešťastný pytel hlodajících červů byl potlačen, aby se vynořil pod vlivem tvrdé události Uran-Pluton.

Ve smutné verzi tohoto příběhu se ocitáme hluboko v dluzích, řídíme honosné auto, jehož kouzlo rychle vyprchá a vystřídají ho rozpaky a zmatek. Pokud na druhou stranu dokážeme rozpoznat prázdnotu akutní touhy – žádný skutek –, a jen ji na chvíli zadržet, přirozeně má mysl tendenci vynést na povrch hlubší, opravdovější touhu. Naše vášeň pro *Schmoozmobil* se vytrácí a my si uvědomujeme, že se musíme vydat do Nepálu... výlet, který je na naší osobní cestě skutečně klíčový.

Pohyblivé měkké aspekty

Jsou-li Uran a Pluton spojeny sextily nebo trigony prostřednictvím direkce¹⁶⁸ nebo tranzitů, existují příležitosti nejprve poznat a poté dosáhnout toho, co skutečně chceme. Pořadí je důležité! Vědomí toho, co nás skutečně uspokojí, není zdaleka tak evidentní a očividné, jak jsme často přesvědčeni.

Pod těmito měkkými aspekty svět oplývá zprávami a znameními, které naznačují povahu vašich vznikajících vášní. Pokud je vám například souzeno začít s kanoistikou, narazíte ve stejném týdnu na dva nebo tři přátele, kteří všichni zmiňují kanoje. Pocítíte více než zdvořilý zájem o to, co říkají, i když jste o kánoích nikdy nepřemýšleli.

¹⁶⁸ Míňena direkce slunečního oblouku. RS

Dokážete zaregistrovat tu emoci a začít vyvozovat neočekávaný závěr? Synchronicity – ve skutečnosti předzvěsti – jako je kánoe, se budou množit. Otázkou je, věnujete jim nějakou pozornost? Jsou darem pohybujících se trigonů a sextilů Uranu a Plutona, a to, co nabízejí, je k nezaplacení: ukazují směr radosti.

Kromě několika biologických základů jsou lidské touhy a vášně nesmírně rozmanité. Někteří lidé milují astrologii; jiní ji považují za nudnou – a dávají přednost baseballu... což může astrologa unudit k slzám. V tom není nic správného ani špatného, pouze individualita. Navíc tyto oživující vášně podléhají rychlým změnám. Před deseti lety jsem se zahradnictví moc nevěnoval; teď jsem vášnivý zahradník – ale už mě neuhání touha po túře po místních lesích, jakou jsem cítil dříve.

Zachování uranské individuality v našich plutonských vášních je konečným bodem jakékoli interakce mezi těmito dvěma planetami. Pod pohyblivými měkkými aspekty můžeme číst vnitřní i vnější znamení a využít vznikajících, proměnlivých příležitostí, které rozpoznáváme. O to jde. A co když událost zaspíme? Pak je, jako vždy, šok – z jakýchkoli následných tvrdých aspektů Uran-Pluton – úměrně nervy drásající a nebezpečnější.

Pluton a Neptun

Zde je užitečná fikce, ke které se většina z nás hlásí, aby se vyrovnala se světem: Já jsem moje osobnost. Ústředním tajemstvím naší lidskosti však je, že každý z nás je schopen vstoupit do jiných rámců své osobnosti: spánek a snové *Já*. Meditace a duchovní *Já*. Představivost a fantazijní *Já*. Abychom vstoupili do těchto světů, existují dveře, kterými musíme projít. Astrologové mu říkají Neptun.

Vědomí. Prázdný list. Mysl bez myšlenky, bez předmětu zaměření nebo koncentrace. Hladké doširoka otevřené moře čistého vědomí. Tichý bazén bytí. Jazyk zní mysticky a exoticky, ale zážitek je univerzální.

Každou noc, když sklouznete z bdění do spánku, procházíte tímto územím. Většinou se průchod odvíjí neoznačený a my jsme brzy v dřímotě. Ale čas od času, nevysvětlitelně, jsme tím zaskočení. S trhnutím se vrátíme do bdělého stavu, když jsme se „přistihli, jak usínáme“. Mystici a šamani vstupují do této pohraniční oblasti záměrně a mají tradice plné technik pro její vyvolání: půst, modlitba, mantra, bdění, hledání vize, rituální požívání halucinogenů. Vstupují do ní i umělci, kteří používají své vlastní rituály.

Proč to někomu vadí? Je těžké odpovědět na otázku a možná je směšné to zkoušet. Desetileté dítě, které se poprvé naučí postup pohlavního styku, si může položit stejnou otázku: proč se obtěžovat? A všichni se usmíváme. Tyto vyšší stavy vědomí nabízejí své vlastní nevýslovné odměny. Slova blednou, ale mohli bychom mluvit o inspiraci, pocitu přítomnosti Boha, duchovní obnově, blaženosti.

Cokoli tak zvláštního a mocného musí mít zlověstný stín. Tak tomu jistě je i v tomto případě. Neptunská realita nás může svést pryč z tohoto světa atomů a molekul skutečných lidí a skutečných odpovědností. Mohou nás paradoxně vylákat ze scény většiny naší skutečné duchovní práce. Najdeme zde únik ve všech jeho rozmanitých, neustále se měnících podobách: problémy s drogami nebo alkoholem, televizní problémy, přitažlivost, lesk nebo problémy s penězi, deset tisíc tváří závislosti.

Tedy dvojice neptunských archetypů: Mystik a Piják. A někdy je rozlišování jednoho od druhého matoucí.

Aspekty Neptun-Pluton v nativním horoskopu

Pokud vy nebo vaše máma umíte zazpívat všechna slova písně Beatles, máte v horoskopu narození aspekt mezi Plutonem a Neptunem, a je to sextil.

Obě planety se pohybují velmi pomalu. Kolem poloviny druhé světové války mezi sebou vytvořily ten šedesátistupňový úhel a od té doby jsou víceméně takto. Aspekt nebude trvat věčně – svůj poslední skutečný sextil v tomto cyklu utvoří 26. února 2032 v 9:42 ráno EST, a během několika následujících let se postupně dostanou z orbisu. Ale od druhé světové války, a do té doby sdílí každý, kdo se narodil na Zemi, stejný základní rys ve svém horoskopu narození.

Představte si svět, ve kterém by se jednoho dne všichni náhle probudili s touhou po barvě chartreusek. Zpočátku by tato změna přišla jako šok, ale postupně by byla brána jako samozřejmost, jako by tato záliba byla samozřejmou součástí lidské povahy. Po generaci nebo dvou by nikdo neměl tušení, jak zvláštní byly okolnosti ve srovnání s lidskými normami v průběhu tisíciletí.

To je naše situace. V době, kdy píšu tato slova, nemůže být pro všechny mladší padesáti let nic přirozenějšího než snadné prolínání a vzájemné posilování (sextil) Plutona a Neptuna. Význam tohoto prohlášení je komplexní a vícerozměrný, a ne každý jej přivádí k zaměření stejným způsobem. Ale za všechny je tu spojení neptunské mystické transcendence a našeho setkání s plutonskou temnotou.

V této části použijeme trochu jiný formát než v předchozích. Protože sextil Neptuna s Plutonem je natolik univerzální, prozkoumáme ho podrobně. A protože mezi těmito dvěma planetami není téměř nikdo živý narozený v žádném jiném aspektu, získají tyto energie krátký sestřih. Jediný další aspekt zastoupený mezi živými lidmi – konjunkce – se objevil na jaře roku 1892.

Srdcem záležitosti Neptun-Pluton, z hlediska evoluce lidské kultury, je prolínání dvou dříve nesouvisejících pojmů: naší duchovní cesty, a naší psychologické práce na sobě samých. První je neptunská, druhá plutonská.

Formální jungovská psychologie může, ale nemusí mít ve světě dlouhou budoucnost, ale v tomto ohledu velmi dobře vystihuje ducha naší doby. Nikdo

se nemůže ponořit do jungovských textů nebo analýz na příliš dlouhou dobu, aniž by se setkal s pocitem duchovní rozlehlosti a transcendentních možností. Ale ani takový člověk se nemohl vyhnout nepříjemnému, pokornému rozjímání o své osobní démonologii. Kromě toho, selhání přímo čelit druhému by bylo považováno za nepřekonatelný blok rozkvětu prvního. Tento základní postoj nebo hodnota je podstatou sextilu Neptun-Pluton v jeho vědomé manifestaci.

Pro pochopení vaší vlastní zkušenosti s aspektem je klíčem přijmout, že vaše přímá zkušenost s vaší vlastní spiritualitou je posílena nebo blokována podle toho, jak efektivně reagujete na výzvy, které přináší váš nativní Pluton. Negativně bude váš vnitřní vesmír osídlen falešnými bohy, některými děsivými, jinými svůdnými, a tito bohové vás svážou do uzlů, kdykoli se pokusíte prozkoumat Nekonečno. Pozitivně může pouhá energie uvolněná do psýché záměrnou plutonskou prací posílit nepředstavitelné skoky ve vědomí.

A co tito „falešní bohové“, kteří nás mohou chytit do pasti a bránit našemu duchovnímu růstu? Zde je příklad: Chlapec od svého otce nikdy nedostane nic skutečného. Táta je pořád v práci nebo u televize. Jeho syna nikdy nebaví žádné učení, žádná společná hra, žádný smysl pro výjimečnost. V moderním aktuálním-psychologickém jazyce syn nikdy nezažije žádné mužské „zasvěcení“ nebo „spojení“.

Toto dítě vyrostе do fyzického mužství, jeho rány nikdy nebyly prozkoumány ani připuštěny. Jeho plutonské energie, v tomto případě překroucené, energicky interagují s jeho duchovní perspektivou prostřednictvím sextilu Neptun-Pluton. Jakého Boha si potom představuje? Jsou možné různé odpovědi. Možná ten člověk vidí vesmír, který je přímou reprodukcí jeho otcovského dramatu: lhostejné nebo neexistující božstvo vládne kosmu, v němž je pouhý brouk, jako je on, naprosto bezvýznamný. Taková metafyzická perspektiva by se objevila zvláště pravděpodobně, pokud by zbytek nativního schématu našeho protagonisty naznačoval jakýkoli stupeň pasivity.

Pokud jeho horoskop naznačuje větší náchylnost k hněvu, pak možná jeho nezpracovaná zuřivost na otce za to, že ho zklamal, by formovala jeho neptunskou spiritualitu. „Bůh“ by byl antagonist, usilující o vytváření neštěstí a osamělosti. Nebo bychom možná pozorovali fundamentalistu z pekelného ohně

a síry, jak šíří kolem sebe zatracení v křiklavém ztělesnění své vlastní nevědomé viny, hanby a „nedůstojnosti“.

Je tu další neptunská „klec duší“, které se musíme vyhnout: toto je planeta půvabu. To slovo má moderní nádech; myslíme například na „glamour“¹⁶⁹ časopisy. Zeptejte se dnes třídy střední školy, zda si myslí, že by ocenili, kdyby žili „okouzlující životní styl“, nebo kdyby je jejich vrstevníci považovali za „okouzlující“, a mám podezření, že většina mladých lidí by projevila určitý stupeň nadšení.

Legrační – a odhalující – jak se význam slov v průběhu času vyvíjí. *Glamour* je ve skutečnosti starý skotský termín, který označoval démonickou sílu klamu, obvykle používanou k vytvoření aury krásy nebo hodnoty kolem něčeho skutečně bezcenného, laciného nebo zlého.

Čistá, vysoká neptunská energie je těmi dveřmi vnímání, skrze které zažíváme naši duchovní přirozenost. Jedna zpráva, kterou nám takové vnímání přináší, je, že jsme všichni mnohem víc, než se zdá být. Jak „okouzlující“ být prastarou bytostí světla a energie! Ale tento dobře podložený pocit duchovního povznesení lze snadno proměnit v pochmurnější, keltský druh půvabu. Začneme sklouzávat k temně okouzlujícím představám o sobě samých nebo k uctívání temně okouzlujících bohů iluze.

Příklady? Pod naším dlouholetým sextilem Neptun-Pluton se jakýkoli nezpracovaný vnitřní pocit bezcennosti může okamžitě převést prostřednictvím půvabu do reaktivních grandiózních „duchovních“ představ – „ach ano, dobře si to pamatuji... v minulém životě jsem byl velkým jogínem.“ Fantazie se cítí dobře a psychicky kompenzuje nízké sebevědomí, ale pomáhá to někomu růst? Pravděpodobně ne. Pravděpodobnější je, že nás zaslepuje před realitou naší vlastní karmické nesnáze.

Podobně se mohou nezpracované plutonské pocity bezmoci projevit jako „duchovní“ výpadky síly. Kolik znáte ubohých duší, které si o sobě navzdory všem důkazům představují, že jsou „obdařeny léčivými schopnostmi“, nebo že jsou „oduševnělými“? Kolik zmatených lidí si o sobě myslí, že jsou „šamani“? Kolik jich pracuje s „channelingem“?

¹⁶⁹ Půvabné, okouzlující, svůdné atd. RS

Opuštěné nebo týrané dítě často touží být mrtvé... nebo zásadně, trvale otupělé, což je v podstatě maska přání smrti. Pokud by taková plutonská psychická rána zůstala nevzkříšena a neprozkoumaná, jak se propojí s neptunským transcendentním obvodem? Odpověď je smutná a dnes viditelná všude: touha po naprostém zapomnění. Drogy nebo alkohol, zneužité, mohou takový stav vytvořit. Člověk, který začíná sjíždět tou známou cestou, může zpočátku upřímně zaměnit otupělost za duchovno... připadá si přesně jako „bůh“, po kterém jako dítě tak žalostně toužil.

To jsou choulostivé záležitosti. Neobhajuji cynismus a bezohlednou nedůvěru v duchovní příběh každého, ani neobhajuji puritánství. Ale pod téměř univerzálním sextilem Neptun-Pluton zažíváme kolektivní mor takových psychologických zkreslení. Jakékoli strachy, nejistoty nebo hlubší psychické poškození, které nebyly poctivě prozkoumány, se okamžitě automaticky začnou ovlivňovat s našimi schopnostmi duchovního vnímání a utváření obrazu. A sextil je měkký aspekt, takže tendence směřuje k lenosti a nekritickým, jednoduchým postojům. Kromě toho má sextil sám o sobě závratnou, vzrušující kvalitu, která někdy může připomínat ducha nadšeného teenagera, poprvé opilého a náhle posedlého „fantastickým nápadem“.

Účinky trigonu jsou podobné, ale bez zcela stejné závratě a extrémnosti. Další trigon mezi Neptunem a Plutonem nastane mezi lety 2087 a 2091.

Neptun a Pluton se přesunou do kvadrurního aspektu o něco dříve, mezi lety 2061 a 2065. Naposledy tento aspekt planety vytvořily na začátku devatenáctého století, mezi lety 1816 a 1820. Zde se opět spojuje psychologické a duchovní, ale zdůrazňuje se kvalita napětí mezi nimi. Objevují se témata duch vs. tělo, s odpovídajícím zbožštěním „nadpozemských“, „transcendentních“ výrazů.

Všimněte si, že současný sextil je odlišný od těchto ostatních událostí Neptun-Pluton v tom, že zahrnuje celých osm desetiletí, na rozdíl od typičtějších období několika let. Důvod tohoto obrovského rozdílu je poměrně jednoduchý na pochopení. Dráha Plutona je poměrně eliptická. Když je nejbližší ke slunci, pohybuje se relativně rychle – dostatečně rychle, aby odpovídal tempu Neptunu, který je obvykle rychlejší z těchto dvou. Když Pluton náhodou dosáhne této rychlé části své oběžné dráhy, Neptun může být kdekoli.

Tentokrát se však ukázalo, že když se Pluton synchronizoval s Neptunem, byl na své oběžné dráze asi o šedesát stupňů pozadu – tedy neuvěřitelně dlouhotrvající sextil, který je astrologicky možná jediným nejunikátnějším rysem našeho historického věku.

Události Neptun-Pluton

Když Pluton a Neptun interagují prostřednictvím tranzitů nebo direkcí,¹⁷⁰ dominuje jeden základní princip: nic nedělejte! Myšlenka je samozřejmě přehnaná, ale ne tak negativní či dokonce tak prostoduchá, jak to zní. Zde je hlubší logika: Neptun je v zásadě planeta, která odkazuje na naši schopnost orientovat se ve vnitřním prostoru. Jako taková, když je stimulována, naše povědomí o jemných intuicích se zvyšuje. Neptunské události se shodují se zesílením naší schopnosti vizualizace a představivosti a rozšířením naší schopnosti soustředit se na tyto vnitřní krajiny. Jinými slovy, Neptun vyniká tím, že nám pomáhá zlepšit širokou škálu dovedností, které jsou mimořádně užitečné, pokud jde o mapování naší vnitřní topografie a přijímání inspirace a vhledu.

Takový vnitřní vývoj má hluboký nepřímý význam pro rozhodování a jednání. Ale když jsou středem pozornosti, naše inteligence není zaměřena na vnější, hmotný svět, ani by neměla být. Jsme optimálně přizpůsobeni navigačním požadavkům zcela jiného světa – toho vnitřního.

Což znamená, že jsme náchylní k hloupým pohybům ve vnější sféře událostí. Proto pořekadlo: Nic nedělejte. S Plutonem v obrazu mohou neptunské vizualizace a realizace nabýt tonality jakéhokoli psychického zranění, které jsme ještě neintegrovali. Bez ohledu na to, o jaký aspekt jde, je to silný čas pro intuitivní sebeobjevování v těchto nepříjemných oblastech. Metody zahrnující symboly jsou pak obzvláště produktivní: například tarotové karty, práce se sny a astrologie.

Jak postupujeme, do středu pozornosti se dostávají vyšší, šťastnější dimenze Plutona: v mysli se objevují obrazy inspirující nové směry a možnosti v životě člověka, slibující hlubší stupně emocionálního zapojení a autenticity. Opět platí, že spouštěcím činidlem pro tyto osvobozující obrazy může být

¹⁷⁰ Míňena direkce solárního oblouku. RS

nějaký druh symboliky. Ale i tam musíme být opatrní. Tyto neptunské inspirace pravděpodobně nejsou připraveny k uskutečnění tak, jak jsou vizualizovány. Dostávají se do vědomí obalené jako metafora a archetypy – záležitosti Neptuna. Vždy vyžadují uzemnění, důkladnou kontrolu a kompromisy.

Pohyblivá konjunkce

S Neptunem a Plutonem spojeným dohromady tranzitem nebo direkci¹⁷¹ existuje mimořádná příležitost... ale taková, která vás může naplnit ambivalencí. Za bleskové noci se u vašich dveří objeví zahalená postava, za ramenem má úplněk. „Mám tajemství,“ řekne a vy máte okamžitě husí kůži od hlavy až k patě. „Zeptej se a já ti to řeknu... ale jen když se zeptáš.“

Tak co budete dělat? V kostech cítíte, že dozvědět se tajemství maskovaného muže bude mít nějaké nepředvídatelné důsledky...

Možná byste to měli nechat být. Ale na druhou stranu je tu vážnost situace, pocit osudu. Mohla byste se někdy znovu dobře vyspat, když toho muže pošlete pryč?

„Muž v plášti“ v našem podobenství se může projevovat různými způsoby. Mnohokrát mají „okultní“ smysl. Máte možnost nechat si předvídat dobře doporučeným jasnovidcem. Jste v pokušení koupit si nějaké tarotové karty nebo se věnovat astrologii. Je vám nabídnuta příležitost udělat nějaký způsob hluboké vnitřní práce: hledání vize, postění, hloubková psychoterapie. Do města přichází hypnotizér specializující se na regrese minulých životů a silně zatěžuje vaši představivost. Možná, že do vašeho pole možností vstoupí nějaký druh terapie zaměřené na tělo nebo na dech a slibuje, že vynese na povrch nějaké dávno pohřbené... co?

To vše jsou tváře neptunsko-plutonského zahaleného muže. Všichni slibují předání tajemství. Žádný neposkytuje žádné záruky pohodlí, bezpečnosti nebo dokonce úspěchu. Někdy duchovní cesta dosáhne takové křížovanky. Pak se vynoří divoká tvář Boha a Bohyně, ta, která střeží vyšší tajemství a hlubší poznání, spíše vyzývavá než povzbuzující, spíše hrozivá než uklidňující, chladnější a lhostejnější než vlídný Santa Claus, kterého prodávají v kostelech za jasného nedělního rána.

¹⁷¹ Míňena direkce solárního oblouku. RS

Toto je období zasvěcení.

Pohyblivé tvrdé aspekty

Duchovně o sebe zakopáváte: to je varování před pohyblivou kvadraturou nebo opozicí mezi Neptunem a Plutonem. Vaše neptunická intuice se pokouší doručit zprávu, ale zranění ve vašem duchu blokuje příjem. Abyste dostali zprávu, musíte vyléčit zranění.

Je váš vnitřní obraz vesmíru zvrácený? Možná máma kouřila cigarety, když jste byli v jejím lůně. Možná byla plodová voda toxická nikotinem – a tento jednoduchý fakt vytvořil paradigma do vaší nejhlubší psychologické vrstvy, paradigma toxického vesmíru. Jak se to může projevit v dospělosti? Všepronikající strach, nedůvěra a předtuchy. Pod pohyblivým tvrdým aspektem zde nastal čas učinit tento nevědomý postoj vědomým. Proč? Protože jinak poselství naděje a možnosti nemůže proniknout do vašeho vědomí – váš „Bůh“ to nedovolí.

Pokud vás něco srazilo, když jste byli mladí, pak pod tímto pohyblivým tvrdým aspektem můžete zjistit, že nejste schopni postoupit vpřed do svého skutečného duchovního dědictví kvůli nepřirozené, zbytečné pokoře s hanbou. Pokud vás na druhou stranu něco bolelo tím, že jste si nafoukli ego, když jste byli mladí – byli jste například „rozmažené“ dítě –, pak tento aspekt naznačuje, že vás možná zaslepuje arogance nebo pýcha.

Jako vždy, kvadratury a opozice naznačují silné evoluční tlaky a potřebu angažovaného úsilí. Při vědomém zacházení naznačují průlom.

V nevědomém scénáři tvrdé aspekty mezi Plutonem a Neptunem znamenají, že získáme náš „negativní návrat karmy“, ¹⁷² abychom použili rozkošnou frázi Rama Dasse ¹⁷³ – naše „věci“ nás dostihnou a my se ocitneme v bolestivé nebo trapné situaci našeho vlastního stvoření.

Toto je období nápravy.

¹⁷² V originálu: „*karmuppance*“. RS

¹⁷³ Ram Dass, také známý jako Baba Ram Dass, byl americký duchovní učitel, guru moderní jógy, psycholog a spisovatel. RS

Pohyblivé měkké aspekty

Pohybující se trigony nebo sextily spojující Plutona a Neptuna, něžná ruka sahá přes propast. Dole se bílá voda vaří přes rozeklané skály. Chytnete se za ruku? Skočíte? No, to by byl chytrý tah. Vy se ale pochopitelně bojíte. A místo, kde stojíte, není tak špatné... trochu fádní, možná trochu omezené možnosti. To je lepší, než být rozbit na kusy na těch rozeklaných kamenech...

Nic vás nedonutí skočit. To není způsob měkkých aspektů. Nabízejí pouze příležitost a pomoc.

Existují vnitřní tajemství, pravděpodobně nějaké vnitřní rány, které by vám prospělo prozkoumat. Nebude to snadné. Taková práce není nikdy snadná. Ale peklo to taky nebude. Jste připraveni. Náповěda je k dispozici. Vaše okolnosti, pokud jde o to, co musíte udělat, jsou tak optimální, jak kdy jenom budou. Obavy, které cítíte, jsou v tomto případě přehnané. Jakmile bude práce hotová, budete se na ně dívat se stejným postojem, jaký cítíte ke své dětské hrůze z „muže ve skříni“, a „monstra pod postelí“.

A v sázce je pokračující vitalita vašeho duchovního života. Důvěřujte a jděte vpřed do temnoty. Toto je období andělů.

Pluton vůči sobě

Oheň se setkává s ohněm; temnota zesiluje temnotu. Co se stane, když Pluton interaguje se svou vlastní pozicí v horoskopu? Takové události se v životě člověka stávají jen zřídka, ale když k nim dojde, nastane den zúčtování. S odvahou, poctivostí a ochotou postavit se sami sobě čelem nás tyto zlomové body mohou posílit. Jinak odpovídají obdobím bezútěšnosti nebo pošetilosti.

Zde se budeme zabývat pouze malým počtem možných událostí, většina z nich jsou tranzity. I během dlouhého života se Pluton posune jen kousek od svého místa v natálním horoskopu;¹⁷⁴ můžeme to s klidem ignorovat.¹⁷⁵ Vzhledem k tomu, že se direkční¹⁷⁶ planeta pohybuje přibližně o jeden stupeň ročně, pravděpodobně se během života nevytvoří více než šedesátistupňový sextil a devadesátistupňová kvadratura – pokud se nedožijeme věku sto dvaceti let, kdy se vytvoří trigon.

Nejprve se podívejme na dvě pravděpodobnější direkce.

Direkční¹⁷⁷ Pluton v sextilu se svou nativní pozicí

S malými odchylkami prožívá tuto událost každý kolem svých šedesátých narozenin. Proč? Protože trvá přibližně šedesát let, než se direkční Pluton posune o šedesát stupňů, a sextil vzniká, když jsou dva body od sebe vzdáleny šedesát stupňů. V šedesáti letech tedy musí být Pluton v sextilu s nativní pozicí.

Když víme, že je člověku šedesát let, když k této události dojde, získáme přehled o tom, jak ji pochopit. Začněte tím, že zapomenete na astrologii a jednoduše se zapojíte do své zásobárny lidské moudrosti a zdravého rozumu. V šedesáti letech jsme obvykle stále vitální a živí, ale zjevně jsme se začali přesouvat do podzimu života. Možná nás čekají ještě dobrá a produktivní léta, ale mnohé sny, které podporují mladší lidi, nás už přestávají bavit. Začíná se projevovat určitá syrovost, pocit „už je to tady“. Ohlížíme se za více lety a životem, než na kolik se můžeme rozumně těšit. A naše minulost je na rozdíl od naší budoucnosti pevnou entitou; byla taková, jaká byla, s bradavicemi i se vším všudy.

¹⁷⁴ Zde má autor na mysli progresi. RS

¹⁷⁵ Progresivní pomalé planety mohou zdokonalovat nativní nepřesný aspekt. RS

¹⁷⁶ Míňena direkce solárního oblouku. RS

¹⁷⁷ V celé kapitole míněny direkce solárního oblouku. RS

Když se Pluton dostane do tohoto sextilu, je výzvou ohlédnout se za svým životem: s kousavou plutonskou přímočarostí. Zdá se to být tak jednoduché, téměř jasné: výzva spočívá v tom, abychom si vzpomněli na svůj život. Přesně. Upřímně. Bez lesku popírání. Vnitřně je to pokorný čas. Je paradoxní, že v šedesáti letech jsou lidé často na vrcholu své světské moci, postavení a vlivu. Z toho vyplývá další vlastnost tohoto období: pocit izolace. Tento pocit vzniká proto, že to, co skutečně cítíme, má tak chatrnou souvislost s naším vnějším vzhledem.

Sextily jsou „snadné“ aspekty; vytvoření poctivé a jasné vzpomínky na svůj život sice nikdy není skutečně snadné, ale nyní je tak snadné, jak jen může být. V psychice se začíná projevovat jistý odstup od závratného vzrušení ze světské slávy a dobývání. Pokud jsme žili dobře, máme už za sebou nějaká vítězství – a jen máloco tak podporuje naši ochotu podrobně zkoumat naše neúspěchy jako řada vítězství. Typické je, že v tomto věku jsou naše duševní síly ještě plně k dispozici a jsou zmírněny a nabity moudrostí a zkušenostmi. Jinými slovy, vše je připraveno k velkému dílu, kterým je vytvoření poctivé vzpomínky na svůj život, jak byl skutečně prožit. Komu jsme ublížili? Kde jsme se nechali vyvést z míry strachem či chamtivostí? Po jakých dobrých cestách jsme odmítli jít?

Co když zneužijeme „snadné“ energie sextilu? Smutné a prosté: sklouzáváme k lehkovážné racionalizaci. Vezmeme psychickou energii, která by správně měla přispět k vytvoření srozumitelnosti o naší cestě, a odkloníme ji do posedlosti sebeospravedlněním. Takový člověk téměř bez výjimky ustupuje mezi lidmi toho věku do známé pozice: soudí, přednáší a nabízí nevíтанou kritiku. Do psychiky vstupuje komicky chybný pocit „správnosti“.

Toto je období brány k moudrosti.

Direkční¹⁷⁸ Pluton v kvadratuře se svou nativní pozicí

Pouze menšina z nás zažívá direkci Plutona v kvadratuře se svou nativní pozicí. Důvod je prostý: aby se to stalo, musí člověk dosáhnout devadesátky. Svět ukrývá řadu jedinců, kteří před lety dovršili devadesátiny a stále vesele tančí irské tance s lahví vodky v ruce. Ale jsou vzácní. Většina z nás tak dlouho

¹⁷⁸ V celé kapitole míněny direkce solárního oblouku. RS

nevydrží a ti, kteří ano, obecně chápou, že ve starých hodinách pravděpodobně nezůstává příliš mnoho tiků. V devadesáti, zjednodušeně řečeno, se člověk zabývá tou nejplutonštější lidskou realitou: smrtí samotnou.

A smrt nám klade plutonské otázky: Co znamenal váš život? Co jste vytvořili, co vás přežije? Upřímně řečeno, žili jste svůj život – nebo jste dovolili „ostatním“ a „okolnostem“, aby vás o něj připravili? Kvadratury konfrontují; druh sebepozorování, který sextil zdvořile nabízel, nyní kvadratura vrhá na člověka.

Pokud to zvládneme dobře, úspěšně jsme dokončili život, se šťastnými lekcemi úspěchu a drahocennými lekcemi neúspěchu, který jsme si sami způsobili. Můžeme zemřít vědomě v radosti a víře, nebo můžeme zůstat ještě několik let jako zázrak a inspirace pro ostatní.

A pokud se s kvadraturou nevypořádáme dobře? Naše obrana slábne s nevyhnutelným drancováním našich fyzických zdrojů, a to časem. Šok z přenášení *nákladu*¹⁷⁹ temné plutonské energie může systém zlomit. Kvadratura může být spojena se samotnou smrtí, nebo ještě hůře, se ztrátou duševních schopností.

Tranzitní Pluton v aspektech se svou nativní pozicí

Před čtyřmi stoletími udělal Johannes Kepler krok do plutonské temnoty: uvědomil si, že planety nesledují „idealizované“ kruhové dráhy. V dnešní době se to může zdát jako malý objev, ale tehdy byla nebesa považována za říši vlastní Bohu; pozorovat v nich „nedokonalost“ znamenalo porušit hrozné tabu.

Jak je to téměř vždy vědecky nebo psychologicky, jakmile Kepler udělal ten jediný odvážný krok, všechno do sebe zapadlo. Poměrně rychle vytvořil model orbitální dynamiky, který, v podstatě nezměněný, dnes používá NASA při vykreslování trajektorií meziplanetárních sond.

Pro naše konkrétní účely nám Keplerův náhled pomáhá pochopit zdánlivě zvláštní chování Plutona: zrychluje a zpomaluje na různých místech své dlouhé oběžné dráhy faktorem dva nebo tři. Důvod je jednoduchý: Pluton sleduje kolem Slunce vysoce eliptickou dráhu. Když je relativně blízko středu sluneční

¹⁷⁹ Má vlastní kurzíva. RS

soustavy, pohybuje se rychle. Když je na konci svého gravitačního pouta, zpomalí se a začne se plazit. Nejrychlejší periody na oběžné dráze Plutona odpovídají jeho průchodům přes Štíra a Střelce; jeho nejpomalejší pohyb nastává u opačných znamení: Býka a Blíženců.

Když vezmeme v úvahu načasování tranzitních aspektů Plutona do jeho vlastní pozice v horoskopu narození, musíme si uvědomit, že jsou velmi variabilní. Jak jsme viděli, Plutonu trvá oběh kolem Slunce 245,33 let. Kdyby byla oběžná dráha kruhová a rychlost Plutona konstantní, opoziční aspekt by se pak objevil u nás všech v „útlém věku sto třiaadvaceti let“.¹⁸⁰ Ale takhle to nefunguje. Narodil jsem se v roce 1949; moje první plutonská opozice nastane 19. března 2033. Pokud budu nadále jíst svou zeleninu, možná budu poblíž a uvidím to; bude mi osmdesát čtyři let.

Uvědomujeme si tedy, že jedním z klíčů k pochopení tranzitů Plutona do jeho nativní pozice je to, že jejich načasování je vysoce generační. Některé generace „procházejí životem rychleji“ než jiné. V současné době se toto tvrzení všeobecně vztahuje na téměř každého na planetě, kdo ještě nedosáhl důchodového věku.

Tranzitní Pluton v sextilu se svou nativní pozicí

Toto je první hlavní plutonský aspekt „životního cyklu“, který se vytvořil – a aspektem „životního cyklu“ mám na mysli ty, které platí pro každého v jedné generaci přibližně ve stejnou dobu. Mezi generacemi se načasování může značně lišit. Například pro lidi z mé generace „baby boomers“¹⁸¹ se tato událost odehrála na začátku třicátých let. Pro někoho narozeného v roce 1970 se sextil vytvořil v polovině dvacátých let. Lidé narození během první světové války zažili tento aspekt kolem čtyřiceti let.

Chcete-li zjistit přesná data události pro jednotlivce, je nezbytně nutné porovnat jejich horoskop narození s efemeridami, nebo to nechat počítač vypočítat.

¹⁸⁰ Mé vlastní uvozovky. RS

¹⁸¹ Generace Baby boomers je označení lidí narozených během ekonomické prosperity v USA následující po 2. světové válce. RS

Jako vždy sextil představuje příležitost. Představa je, že vše je tak nějak připraveno k průlomu. Vše, co musíme udělat, je rozpoznat to a chopit se okamžiku.

Ale jaký druh průlomu? V tomto případě je průlom plutonský. V nejlepším případě jde o rozpoznání, kde v životě lze nalézt své „žhavé místo“. V jistém smyslu tento aspekt signalizuje konec mládí. Některé z „balících“ instinktů mladých lidí v nás slábnou; jsme méně povzbuzováni souhlasem skupiny a začínáme si stále více uvědomovat, že základní životní rozhodnutí jsou osobní a musí být nakonec učiněna sama, a v duchu osvětleného sobectví. Synchronně se otevírají dveře: zde je nová kariérní příležitost, zde je životní partner, na kterého si mohu nárokovat, zde je geografické místo, kde bych mohla strávit svůj život... i když si moji přátelé myslí, že jsem blázen, když uvažuji o stěhování.

Pokud to zkazíme, klíčem je stále pochopit, že jakékoli plutonské období vyžaduje vášnivé zapojení a intenzitu. Pokud si tento oheň nevyžádáme zdravým a život obohacujícím způsobem, jistě si ho vyžádáme destruktivním způsobem. V tomto sextilu je potřeba „vrcholných zážitků“ radikálně zvýšená. Téměř každý má zesílenou touhu po dramatu, změně, sexuálním uvolnění a „vzrušení“ všeho druhu. Pokud ale alespoň část plutonské energie nezaměřujeme na vytváření života zaměřeného na vizi, pak veškerá ta toužící šťáva má tendenci stékat biologickými kanály: prostá chuť k jídlu nekontrolovatelně bují a vykresluje známý obraz excesů: zbytečné sexuální aféry, velké přibírání na váze, účty za kreditní karty atd.

Tranzitní Pluton v kvadratuře se svou nativní pozicí

Jsme filozofující opice, neschopné šťastně žít „pouhým chlebem“. Je lidské hledat smysl života, interpretovat zkušenosti v nějakém metafyzickém kontextu. Tento princip je, jak se domnívám, univerzální a absolutní, stejně základní jako potřeba kyslíku. Mnoho lidí se nezdá být „filozoficky založení“ – ale při bližším zkoumání obvykle pozorujeme z jejich strany vehementní obhajobu myšlenky, že „život nic neznamená“, nebo „prostě to nemůžeme vědět“: jinými slovy, vysoce filozofické předpoklady.

Vzhledem k univerzálnosti této potřeby rámce významu měla každá lidská kultura, která kdy existovala, nějaký druh „náboženství“, široce

definovaného. A děti narozené v této kultuře jsou nevyhnutelně vyvíjeny pod značný tlak, aby se řídily stranickou linií. To nás utěšuje. Životní otázky jsou obtížné a těžko se jimi zabývá; uklidňuje nás, když se kolem nás shoduje spousta lidí, kteří s tím souhlasí, že ano, tak to opravdu je. Křesťané shledávají ostatní křesťany uklidňujícími; totéž lze říci o cynicích, existencialistech, muslimech, vědcích a astrolozích. Navěky.

Plutonská kvadrurní otázka: Do jaké míry jsou něčí přesvědčení pouze sociálním artefaktem, založeným nikoli na reálné zkušenosti, ale spíše na skupinovém tlaku podporovaném lidským strachem z bezvýznamnosti? Takové slabé, nekritické a neuvážené přesvědčení nemohou odolat prudším útokům života. Zcela se hroutí, například když člověk čelí tragické ztrátě blízké osoby nebo bídě.

Když tranzitující Pluton tvoří kvadraturu ke své nativní pozici, je to, jako by hurikán narazil do něčího přesvědčení a odfoukl vše, co není zakořeněno v pravdě zkušenosti. V pravém slova smyslu je tento aspekt zaměřen na přípravu člověka na smrt, i když doslovná smrt je obvykle ještě desítky let daleko. Jsme svlečení, ponecháni pokorní a prosební, a otevření Otci/Matce vesmíru.

Kvadratura Plutona ovlivňuje celý systém víry, a to daleko za hranice náboženství v úzkém slova smyslu. Odkud jste čerpali smysluplnost svého života, a do jaké míry jste si v této oblasti lhali kvůli krátkodobému pohodlí, které vám věrohodné lži poskytují? Má vaše manželství (nebo cokoli jiného) skutečně smysl? Vaše přátelství? Vaše práce? Nebo jste jen pískali na hřbitově?

Víra je hlubší než přesvědčení; víra je pocit a zkušenost, nikoli soubor myšlenek a argumentů. Pokud lidé elegantně procházejí kvadraturou, po skončení období mohou být jejich přesvědčení méně rozsáhlá a dogmaticky jistá než dříve, ale jejich víra je tisíckrát silnější. Vybudovali si něco, co jim bude dobře sloužit.

Z bezprostředního hlediska, když tranzitující Pluton prochází tímto kvadrurním aspektem do své nativní pozice, často pociťujeme emoce tíhy a prázdnoty. Jak je vždy u jakékoli plutonské události, cesta moudrosti spočívá v tom, abychom tyto pocity přijali jako vodítko, přiblížili se k nim, spíše než se od nich reflexivně vzdálili. Prázdnota, kterou cítíme, je zcela reálná; některé postoje a přesvědčení, které nám dříve poskytovaly útěchu a směr, už prostě

nefungují. Můžeme stále citovat stranickou linii, ale duch z ní vyprchal. Vše závisí na odvážném rozpoznání této nové reality, odpovídajícím uzpůsobení naší víry a našich životů a na dalším postupu v našich životech.

V nízkoenergetických reakcích na kvadraturu Plutona se člověk jednoduše vzdá. Obvykle se jedná o tichý přechod k pokornému přijetí „vrozené nesmyslnosti života“. Mottem těch, kteří se vydají touto ubohou cestou, je: „Koho to zajímá? Na čem vlastně záleží?“ Možná tato slova neřeknou nahlas, pokud nejsou opilí, ale je to vidět v jejich tvářích, ve volbách, které dělají, a v plochosti jejich následných životů.

Další temná možnost: někteří lidé jsou od přírody odolní vůči takovému nudnému odevzdání, které jsem právě nastínil. Jejich horoskopy ukazují spoustu planet v ohnivých znameních, nebo možná značný důraz na autoritativní kontrolu – možná mocného nativního Plutona se silnými saturnskými vlivy. Pokud takový člověk reaguje na kvadraturu Plutona pomalu, obvykle se nestane plochým, ale fanatickým: typem fanatika, jehož nadšení pro získávání konvertitů prozrazuje základní nejistotu ohledně jeho vlastního přesvědčení.

Tranzitní Pluton v trigonu se svou nativní pozicí

Jako astrolog si někdy bolestně uvědomuji jakýsi kosmický žert, který vesmír uznal za vhodné sehrát mně a mým kolegům. Abstraktní astrologické znalosti se nevyrovnají zkušenostem. Mohu mluvit s autoritou a možná i pravdou o astrologické události, kterou jsem nikdy osobně nezažil, ale jakmile si touto pasáží sám projdu, nevyhnutelně o ní vím mnohem víc. Jak stárnu, začíná se mi v hlavě formovat myšlenka, vtipná a zároveň drásavá: Až budu starý, budu opravdu připraven začít se svou astrologickou praxí. Pak samozřejmě okamžitě zemřu.

Věk sice automaticky nepřináší moudrost, ale v tomto ohledu přináší úžasné příležitosti. Bez ohledu na váš současný věk, vzpomeňte si na dobu, kdy vám bylo o polovinu méně, než je vám dnes: docela hloupí, co? To vůbec není negativní poznámka; ve skutečnosti je to vzrušující poznámka. Jsme rostoucí, vyvíjející se bytosti. Říct, že víte víc než tehdy, je nepochybně přesné. A co je důležitější, jste vědomější než tehdy. Nemluvíme o pouhých informacích, ani o hromadě fantastických metafyzických konceptů; díváme se na samotný základ,

na kterém tyto vjemy spočívají. Časem se zlepšuje, pokud se velmi nesnažíme tento proces uhasit.

Moudrost o lidském bytí v tomto světě, má-li být úplná, musí vycházet ze širšího základu, než jsou zkušenosti a vnímání mládí. Tyto mladistvé postřehy je třeba zahrnout a ctít, ale musíme k nim přidat moudrost středního věku a nadhled staršího člověka.

Když Pluton vytvoří trigon se svou nativní pozicí, otevře se brána do zralejší perspektivy. V průměru v historii k této události dochází těsně po osmdesátých narozeninách. To o tom hodně vypovídá. Žijeme však v epoše rychlého plutonského pohybu, jak jsme popsali dříve v této kapitole. Někdo narozený na konci 30. let 20. století zažil tento trigonový aspekt v polovině 90. let 20. století, když mu bylo něco málo přes padesát. Někdo narozený v roce 1970 jím projde na začátku roku 2020.

Kdykoli k tomu dojde, Plutonův trigon je pozváním k moudrosti. Abyste si moudrost nárokovali, musíte složit tři zkoušky.

První zkouškou je rozhodnutí čelit démonovi, který střeží bránu. Za branou leží poklad, ale zpočátku vidíme jen samotného démona: strach, založený na starém plutonském zranění. Klíčovým pozorováním je, že na nás není vyvíjen absolutně žádný tlak, abychom tomuto démonovi čelili; je to čistě dobrovolný akt podniknutý výhradně kvůli principu osobního růstu. Pokud se k tomuto principu nepřihlásíme, proces nepokračuje.

Druhou zkouškou – s démonem integrovaným a pochopeným – je nárokovat si poklad. Co by nás mohlo zastavit? Staří nepřátelé: setrvačnost, zvyk, stále zapamatované myšlenkové vzorce a sebeobrazy, které v nás „démon“ vyvolal. A co je tím pokladem? Žár, vášnivá intenzita, energizující zážitek vysokého plutonského vědomí. A jak si ho nárokuje? Rozpoznáním touhy tak hluboké, že její kořeny leží v samotné duši, a pak se bezostyšně vydáme, abychom si ho nárokovali.

Třetí zkouška je pro nás dostupná pouze tehdy, pokud jsme prošli druhou. Přijetí této touhy bude mít v našich životech viditelný dopad. Například nyní žijeme v jiném státě. Možná jsme si založili vlastní firmu, napsali knihu, opustili manželství nebo do něj vstoupili. Ať už jsou změny jakékoli, umožnily

rozkvést naši skutečnou moudrost a zralost. Tento rozkvět nám zpřístupňuje soubor vjemů charakteristických pro skutečného Stařešinu. Abychom prošli třetí zkouškou, musíme se nyní snažit uvědomit si, kde se v životním cyklu nacházíme, nárokovat si moudrost a autoritu našich let a integrovat do své „filozofie“ vjemy, které nám taková perspektiva zpřístupňuje.

A co nízká cesta? Ve skutečnosti znamená jen velmi málo. Příležitost pomíjí, nevyužitá a nepovšimnutá. Postupně stárneme a stáváme se tupějšími.

Tranzitní Pluton v opozici se svou nativní pozicí

Po většinu historie k této události jednoduše nedošlo. Jak jsme viděli, teprve když Pluton prochází nejrychlejšími částmi své oběžné dráhy, která trvá dva a půl století, má planeta čas dostat se do poloviny dráhy, než „překročíme naše tranzity“. K tomuto pozorování musíme dodat, že ve většině minulých století bylo neobvyklé, aby lidé žili tak dlouho jako dnes – takže i když se Pluton pohyboval rychle, většina už na světě nebyla, než se vytvořila opozice.

Pluton v opozici se svou nativní pozicí je tedy událost bez velké lidské historie. Mám pocit, že tato myšlenka má hlubší důsledky, než by se na první pohled mohlo zdát. Sextil s Plutonem například zažily nespočetné miliardy bytostí. Každá z nich přispěla k mytologii této události. Část této mytologie je jednoduše sociální; část je pravděpodobně spojena s tajemnými jungovskými realitami kolektivního nevědomí.

Aby se tato myšlenka nezdála příliš abstraktní, pojďme si ji hned ujasnit: co to znamená, když člověk dosáhne třiceti let? Jak se pak změní život? Jaké obecné principy existují? Jaké jsou vhodné postoje a vývoj spojené s tímto přechodem? V podstatě každý má na tyto otázky nějaké odpovědi, dokonce i mladší lidé. Připadá mi to jako známá půda.

A teď zkuste toto: co znamená dožít se sto dvaceti let? Jak přesně se to psychologicky liší od devadesáti? Jaké jsou psychologicky optimální realizace spojené s touto fází životního cyklu?

Když slyšíme tyto otázky, máme téměř neodolatelný impuls dělat si vtipy o stáří. Jinými slovy, a) neznáme odpovědi a b) tyto otázky nás trochu znervózňují.

Možná poprvé v historii je dnes na Zemi asi miliarda lidí, kteří v nadcházejících desetiletích zažijí bezprecedentní událost: tranzitující Pluton v opozici s jejich nativním Plutonem.

Opoziční aspekty naznačují napětí; také naznačují způsob, jakým se uvědomění vytváří střetem protikladů. Muži si jasněji uvědomí svou mužnost, když se otevřou ženám, a dozvídají se o nich; konzervativci lépe chápou své vlastní hodnoty, když vstupují do dialogu s liberály. To je princip. Jakému velkému „protikladu“ se mnozí z nás postaví v osmdesáti letech? Nabízí se jedna odpověď: samotná smrt, opak vtěleného života. A nevyhnutelnou představou je, že smrt bude pro lidi naší historické doby představovat jedinečné výzvy.

Je zřejmé, že smrt lze v jakémkoli kontextu vnímat jako „náročnou zkušenost“. Pokud jsme na správné cestě, musíme zkoumat hlouběji, než jen nesporná traumata spojená se smrtelností. Musíme se zaměřit na jedinečné silné stránky, a slepá místa naší současné společnosti.

V předchozí kapitole jsme zkoumali dlouhodobý sextil mezi Neptunem a Plutonem. V podstatě jsme pozorovali, že součástí ducha naší doby je neoddělitelné propojení neptunské duchovní práce s plutonskou psychologickou prací. Na tomto propojení je jistě mnoho zdravého a správného, ale mohlo by mít stín? Mohlo by existovat nějaké hledisko „psychospirituality“ naší doby, které se na konci života setká s obzvláště tvrdou výzvou?

Někteří lidé kritizují veškerou psychologickou práci jako „sebepožitkářství“ nebo „sebeuctívání“. Podle mého názoru správně identifikovali dimenzi Stínu dominantního Mýtu naší doby. Ale pošetile ignorovali jasnější realitu a zaměnili Stín s celkem. Přesto je v psychologickém paradigmatu zabudováno pohlčení osobním Já – a mnoho z toho, co se v moderním světě označuje jako „spiritualita“, nese stejnou totožnost sebestřednosti. Navíc existuje rozšířený mýtus o jedinci sestupujícím do temnoty, a vynořujícím se na druhé straně neporušený a silnější – mytický motiv, který se ve skutečnosti prolíná stránkami této knihy.

Ale ze smrti nevycházíme silnější, zářivější a připravení na velké kariérní změny. Vstupujeme do ní a jsme pryč. Nezaujímám zde „neduchovní“ postoj;

mluvím o fyzickém a osobním *Já*, které jsme byli zvyklí obývat po celá ta léta. Pro něj je smrt docela apokalyptická. Tibetský mistr Sogjal Rinpoče píše o tom, kolik lidí dnes „se dívá na smrt s naivní, bezmyšlenkovitou veselostí a myslí si, že z nějakého neznámého důvodu pro ně smrt dopadne dobře, a že se není čeho bát.“ Říká: „Lidé často dělají chybu, že jsou k smrti lehkovážní a myslí si: ‚No nic, smrt se stane každému. Není to nic velkého, je to přirozené. Budu v pořádku.‘“ Dodává: „To je hezká teorie, dokud člověk neumírá.“

Toto jsou delikátní záležitosti. Nezávisle na jakýchkoli otázkách ohledně povahy posmrtného života nebo dokonce jeho reality je jistě fér poznamenat, že lidské ego tuto myšlenku miluje. Smrt nás děsí; s radostí se uchylujeme k metafyzickým ujištěním, často aniž bychom se na ně velmi pozorně podívali. Pozorování Sogjala Rinpočeho se dotýká jádra věci: smrt je vážná, smrt je děsivá, smrt je základní duchovní zkouškou.

Náš „psychoduchovní“ věk nás paradoxně možná na tuto zkoušku nepřipravuje. Zkrátka se můžeme učit být příliš připoutáni k našemu malému *Já*, a toto připoutání se u mnohých z nás může setkat se svým „důstojným soupeřem“, když tranzitující Pluton bude v opozici vůči jeho nativní pozici.

Statisticky můžeme předpokládat, že řada z nás, kteří dnes žijeme, skutečně zemře pod tímto aspektem, ale chci zdůraznit, že mým názorem není, že tento aspekt „předpovídá vaši smrt“.

Spíše předpovídá konfrontaci na určité úrovni s tím, jak vás slepá místa ve vašem systému víry mohla zanechat špatně připravenými na vyrovnání se se smrtelností.

Vždy se setkáváme s těžkými aspekty – a tato plutonská opozice je jistě těžkým aspektem. Stejně spolehlivě nám však měkké aspekty, které těm těžkým předcházejí, nabízejí příležitosti relativně snadno se naučit to, co bychom se jinak museli později s určitou bolestí naučit. Pro nás všechny se tak objevuje další rozměr všech plutonských událostí, a zejména těch, které se týkají trigonů a sextilů: jsou to příležitosti naslouchat svým smrtím, dovolit jim, aby nám byly učiteli, říkaly nám, co je důležité a co ne, a co skutečně musíme v tomto životě dosáhnout, než zazní píšťalka.

V temném scénáři plutonská opozice vyvolává žalostné obrazy vyděšených starých lidí, kteří za pár desetiletí žebrají před lékařskou technologií, aby jim dala ještě pár ubohých týdnů fyzického života; jsou ochotni krást orgány živým, a hojně oslovují a popichují „guruy“ a apologety s jejich „duchovní“ racionalizací na celou tu ubohou podívanou.

A v pozitivním scénáři vidíme inspirativní vizi rodiny Neptun-Pluton, která triumfálně dokončuje studium psychologické spirituality tím, že do své vize lidského vývoje integruje mírumilovný a akceptující postoj ke smrti.

Jinými slovy vidíme vlnu generací, která zanechává budoucnosti jako odkaz tradice, mytologii, umění a instituce podporující vědomé umírání.

XII. Život s temnotou

Laskavost se dá ocenit. I tak jednoduchý projev laskavosti, jako je dát přednost jinému řidiči na přeplněné dálnici, může změnit světovou síť. A to není prázdný idealismus: je to zkušenost. Když se ke mně cizí člověk na silnici chová laskavě a ohleduplně, jsem mnohem více nakloněn tomu, abych mu projevil laskavost. Možná jste na tom stejně.

Kdo ví, kde tento řetězec laskavosti začal a kde skončí? Možná sahá nepřetržitě až k homo erectus a bude trvat, dokud poslední hřejivá hvězda nezhasne na troud. Možná právě to dává andělům víru.

Samotná laskavost však může být zraňující, a to je jeden z nejsložitějších paradoxů života. Motivem laskavosti může být, když rodič dovolí, aby plachý mladý člověk zůstal v rodinném domě příliš dlouho - a odsoudí ho tak k závislosti. Motivován laskavostí může manžel příliš rychle odpustit manželce, a nechat ji bez jasného pocitu, jak moc mu ublížila. Nebo může žena z laskavosti nechat manžela, aby zůstal chlapcem.

Laskavost bolí? Můžeme to říct? Ne, to je nápad tak jednoduchý, že se hodí pouze pro politické kampaně nebo rozhlasové diskusní pořady. Za prvé, laskavost je téměř vždy velmi dobrá, když přichází a odchází. Jde jen o to, že laskavost bez moudrosti může být potenciálně oslabující, vyčerpávající silou. Horší je, že to může být hezká tvář, kterou ukazuje rostoucí zášť a zuřivost.

V podstatě stejný soubor bodů lze říci o řadě dalších vzácných lidských vlastností: podpora, pozitivní myšlení, oddanost, trpělivost, snášenlivost, dobročinnost, sociální vědomí. Všechny jsou posvátné – a všechny nebezpečné, když jsou oddány špatným informacím či navenek líbivým, sladce páchnoucím fikcím.

Růžová okna

V astrologii, když to omezíme na to podstatné, každá planeta představuje aspekt uvědomění nebo určité „dveře vnímání“. Je to, jako bychom všichni seděli uprostřed kulaté tmavé kaple. Štěrbiny průsvitného barevného skla umožňují vstup části vnějšího světla, zabarveného barevnými tabulemi. Když se postupně díváme skrze jednotlivá okna, širší svět vypadá nejprve svítivě červeně, pak krystalicky modře a nakonec konejšivě zeleně.

Nějak se po letech v kapli v naší mysli začíná formovat složený obraz, který spojuje všechny barvy – všechny planetární postoje – do jakési podoby toho, co je ve skutečnosti „tam venku“. Když k tomuto splynutí dojde, začne se v nás utvářet paradoxní smysl pro svět ve všech jeho prolínajících se dimenzích a perspektivách. Plynule se pohybujeme mezi našimi různými vnitřními strukturami a vidíme život očima válečníka Marsu, kouzelníka Uranu, umělce či milence Venuše, mystika Neptuna atd. A nikdy se slepě nefixujeme na žádnou z nich, jako by to byla Jediná pravda a svět neměl jiné barvy.

V tomto okamžiku jsme plně vstoupili do svého lidského dědictví. Jsme osvobozeni od bláznivých a vášnivých jistot, které charakterizují každého, kdo se na život dívá pouze optikou jedné planety. Už se nebudeme zcela hroutit do opozičních běsů Marsu nebo bezduchých intelektuálních karetních zámků Merkuru. Pryč jsou nafouknuté, neuzemněné ego-úlety Jupitera nebo Neptuna. Už nikdy milostné šílenství Venuše či Saturnova hořká nemožnost, nebo ufnukaná neefektivita Měsíce. Do psýché vstupuje jistý druh svobody, svoboda psychického pohybu, schopnost odpoutat se od falešného kosmu iluze poháněné strachem či nadějí.

Svět podle Plutona

Na jedno z těchto vitrážových oken se zaměřila naše cesta po těchto stránkách. Pluton je ze všech oken tím, které nás nejvíce svádí k tomu, abychom se dívali jinam, abychom předstírali, že to, co vidíme, není skutečné. Plutonská vize je zuřivá a musíme ji přijmout pomalu. Přes to okno vidíme krátkost a křehkost našich životů. Jasně vidíme zdánlivou náhodnost katastrofy v lidské zkušenosti a navždy ztrácíme uklidňující představu, že „mně se to nemůže stát“. Vidíme svou lásku k zaslepenosti a vášeň pro popírání. Pozorujeme zeď, kterou stavíme mezi sebe a všechna zraněná místa v nás - a

všechno šílené, destruktivní chování, kterému se oddáváme, když se tato zraněná místa chopí existenciálního kormidla. Jinými slovy, nahlédneme do skutečného srdce temnoty a zjistíme, že je to podivně známá část nás samých.

Také se vyrovnáváme se vší bolestí a zraněním, které jsme způsobili druhým lidem, a s krásnými slovy, která jsme našli, abychom je zdůvodnili.

Nikdo nemá rád plutonskou práci. Ti, kteří si myslí, že to milují, buď teprve začali, nebo se spokojili s halucinací za osmdesát dolarů na hodinu. Ale když ucukneme před vlastní temnotou, stáhne se stínění přes jedno z těch vzácných oken kaple. Část světla pravdy se nemůže dostat do našeho vnitřního světa a my jsme zaslepeni.

Někteří z nás, když jsou takto zaslepeni, ztělesňují nejotřesnější možnosti Plutona a projevují svou bolest v záchvatech destruktivity. Zde najdeme závratnou extázi fašistického mučitele či rituálního vraha: satanismus v pravém slova smyslu. Jiní, stejně oslepení, se stavěli znovu a znovu, aby se stali potravou pro děla svých násilnějších sester a bratrů.

Zjemněte fialovou prózu mých posledních pár vět a dostanete typickou temnou plutonskou realitu: tyrany, násilníky, mocichtivce, hanebníky, lháře a sadisty ve všech jejich projevech na jídelním stole různého zahradního stylu, spolu s těmi, kteří jim poskytují cíle.

Je to bezútěšný pohled, který vidíme skrze plutonské vitráže. Musíme si však rychle uvědomit ostrý rozdíl mezi tím, když se staneme něčím temným, a tím, když si něco temného uvědomíme. Být si vědom ponurých aspektů života je naší nejlepší obranou proti tomu, abychom jim dovolili utvářet náš život. Je to pravděpodobně naše jediná obrana, kromě nadějných modlitby, aby se Bůh rozhodl „zbavit nás zla“.

Obzvláště laskavost těží z obohacení plutonského vědomí. Právě Pluton v nás rozpozná v člověku, který nás žádá o podporu, dítě, které prosí, aby navždy zůstalo dítětem. Je to Pluton, kdo za slzami vidí podvodníka a šejdiře, za zranitelností svůdnost, za sebeodhalením vypočítavost. Opět jsou to nepříjemné vjemy. Odoláváme jim, nechceme si myslet o druhých něco špatného. Pokud se otevřeme takovým vhlédům, mohli bychom být naplněni zuřivostí vůči těm, kdo prosí o naši laskavost. Ale i to je jen zastávka na cestě,

neboť pod skrytým podvodníkem či svůdcem je vždy další vrstva zranění, často tak znamenitě skrytá, že si to neuvědomuje ani ten, kdo nás tak horlivě oslovuje.

Otevření našich srdcí a naší inteligence tomuto zranění v druhé osobě je duší něčeho mnohem vyššího než laskavost; je to duše soucitu, která je pouze laskavostí zmírněnou a prohloubenou moudrostí.

Co má s tím společného láska?

Tyto plutonské dovednosti je nejtěžší udržet ve vztazích, kde je lidská láska nejhlubší. Závazná sexuální pouta, jako je manželství, jsou nejkrutější zkouškou. Robert Johnson ve své bystré knížce *Owning Your Own Shadow* vypráví plutonský manželský příběh, který zde uvádím v plném rozsahu:

„Nedávno jsem slyšel o páru, který měl dost rozumu, aby při předsvatebním obřadu povolal stín. Večer před svatbou uspořádali rituál, při kterém složili „stínový slib“. Ženich řekl: „Dám ti identitu a způsobím, že tě svět bude vnímat jako prodloužení mého já.“ Ženich se rozhodl, že se bude chovat jako stín. Nevěsta odpověděla: „Budu poddajná a milá, ale pod povrchem budu mít skutečnou kontrolu. Pokud se něco pokazí, vezmu si tvoje peníze a tvůj dům.“

Johnson dodává: „Pak pili šampaňské a srdečně se smáli svým slabostem, protože věděli, že v průběhu manželství tyto stínové postavy nevyhnutelně vyjdou na světlo. Byli napřed, protože poznali stín a odmaskovali ho.“

Jediné, co bych k Johnsonově příběhu dodal, je zdůraznění skutečnosti, že když se objeví stín v životě tohoto páru, jeho pochopení jen málo zmírní šok, bolest a pocit zrady, který jej doprovází. Znalosti jsou velmi tenkým polštářem, pokud jde o zmírnění těchto druhů zásahů. To, co získali, je však vzácné a praktické: je mnohem pravděpodobnější, že společně přečkají plutonskou bouři, než „sladší, pozitivnější“ pár, který nebude mít téměř žádnou kontrolu nad tím, co je zasáhne.

Nespočet mýtů ve světovém folklóru se točí kolem představy, že moc nad monstry a démony získáváme tím, že známe jejich jména. Jeden aspekt psychologické relevance tohoto mytického motivu je poměrně zřejmý: mít označení pro něco, co nás zraňuje nebo mate, nám umožňuje napojit se na

rozsáhlou sítí podpory. Řekněme, že „cítím žárlivost“, a okamžitě můžeme těžit ze sdílení zkušeností přátel, filozofů, básníků a bardů napříč staletími, kteří také žárlili a zamysleli se nad emocí. Řekněme: „Nevím, co cítím,“ a jsme sami, tváří v tvář zelenookému monstru.

Jazyk

V našem historickém věku se plutonský jazyk stal psychologickým jazykem. Tak v dnešní době „pojmenováváme démona“. Ve skutečnosti, od té doby, kdy Pluton po svém objevu v roce 1930 plně vstoupil do lidského vědomí, lidé na celém světě se ve svém myšlení stále více „plutonizovali“, což znamená, že se stali mnohem psychologičtějšími. Pojmy jako „nevědomá mysl“ nebo „stín“ se staly součástí populárního jazyka spolu s nesčetnými dalšími psychologickými a psychoanalytickými pojmy: deprese, integrace, komplexy, paranoia, vystupování, spoluzávislost, autonomní funkce, psychóza, funkční a dysfunkční rodiny. Ne všechny termíny slyšíme každý den v nákupních centrech, ale překvapilo by mě, kdyby se v technické astrologické knížce objevilo mnoho lidí, kteří by většinu z nich nedokázali přesně popsat.

Takový jazyk nám dává sílu, pokud si ovšem nepleteme všechny ty módní řeči s moudrostí. Předstírat zdravý rozum, předstírat duchovnost, předstírat moudrost - to jsou snadné úkoly, alespoň krátkodobě. Prvním krokem na takové falešné cestě sebeklamu musí být vždy naučení se jazyku. A to je záležitostí pouhého vzdělání, něčeho dostatečně úctyhodného, ale mnohem méně namáhavého při jeho získávání než moudrost.

Pravé plutonské moudré muže a moudré ženy poznáte téměř vždy. Jejich nedokonalosti jsou vidět. Mnozí z nich ovládají jazyk psychologie, protože představuje mocný nástroj. Nikdy však nejsou úlisní, nikdy nejsou „příliš dobří na to, aby to byla pravda“. Proč? Protože pravý plutonik sestoupil do temnoty, okusil popel, pocítil běsnění onoho intimního vnitřního ďábla, jehož církve rády umísťují do příhodné podzemní vzdálenosti. Člověk z takové zkušenosti vychází upřímný, nahý a skutečný.

I když takový člověk projevuje ohnivé sebevědomí a neochvějnou intenzitu vysokého plutonika, stále je v něm patrná pokora. Pozorujeme to mnoha způsoby, z nichž nejdojemnější je radikální schopnost takového jednotlivce pozorně naslouchat příběhu jiného člověka... pokud příběh zůstane

pravdivý. Ale když do jazyka vstoupí falešná poznámka či pozérství, plutonika si nikdo nesplete s absolventem školy šarmu.

Některé z těchto plutonských bytostí lze nalézt v programech dvanácti kroků,¹⁸² protože se kdysi dostaly na dno své závislosti. Někteří se stali obětí strašlivého zneužívání, z něhož se vrátili silní a se strašlivou autoritou. Několik z nich jsou psychologové nebo duchovní, kterým se podařilo zkrotit své vzdělání skutečnou lidskou zkušeností. Řada z nich, a jsem na to hrdý, jsou astrologové.

Všichni jsou vzácní pro lidské společenství, protože když se objeví temná stránka života, potřebujeme je. Nejsou ani tak utěšiteli, jako spíše vypravěči pravdy. S jejich pomocí můžeme pojmenovat demony, kterým musíme čelit.

Ale čelit těmto démonům, jako je umírání, je něco, co nakonec musíme podniknout sami. I když nás někdo drží za ruku, zůstáváme sami.

Tito plutonští pomocníci nemusí chodit v tělech. Část toho, o čem zde mluvím, se nachází v oblasti životních tajemství: ve své krajnosti vzýváme Ježíše, Bohyni, Ducha svatého, anděly, průvodce a učitele... a přihodíme modlitbu za moudrost, abychom se příliš nehádali o nálepky. Nic nemůže být méně důležité, když čelíme plné smrtelné intenzitě skutečné plutonské krize, než teologické hádky o tom, jak správně křičet „Pomoc!“.

Někteří z těchto pomocníků nechodí v tělech z prozaičtějšího důvodu: jsou mrtví. Modernímu člověku může například prospět, když si v těžkém období přečte slova Carla Junga nebo Jógánandy.¹⁸³ Opět platí, že cenou za vstup na všechny tyto pomocné akce je pouze správné pojmenování toho, s čím se potýkáme. Mnohdy to spočívá v tom, že máme emocionální odvahu rozplétat stopy, které máme všude kolem sebe. Jakmile to dokážeme pojmenovat nebo začneme pojmenovávat, můžeme se napojit na linii starších a získat vhled a podporu.

¹⁸² Dvanáctikrokové programy jsou svépomocné skupiny pro lidi zasažené závislostí. Jejich náplní je proces léčení, metoda, jak překonat chorobné potřeby, komplexy a nutkavé vzorce chování. RS

¹⁸³ Paramahansa Jógánanda (1893-1952) byl indický mnich, filozof, jogín a guru, jenž zpřístupnil učení meditace a jógy. RS

Kam se hodí astrologie

Astrologie může také pomoci, a to ze stejného důvodu. Historie našeho řemesla je dlouhá a jen odborníci znají jména více než několika historických astrologů. Přesto, nepopíratelně, moderní astrologie představuje syntézu moudrosti z mnoha myslí a mnoha kultur v průběhu tisíciletí. Studium místa Plutona ve vlastním horoskopu narození můžeme obdržet dar těchto zapomenutých učitelů, a tím poskytnout znepokojivý vhled do vlastního stínu – a povzbudit nás, abychom věděli, kam by nás mohla v tom místě zanést mimořádná energie, pokud se ji naučíme vědomě používat.

Uvědomění si tranzitů a progresí, které se týkají Plutona, nám může pomoci bezprostředně praktickým způsobem: řeknou nám, kdy můžeme bezpečně ignorovat všechny plutonské věci! Možná je to řečeno příliš silně, protože naše plutonské *Já* nikdy nezmizí. Přesto nám tranzity a progrese ukazují vývojová období života a určitě jsou období, kdy je naše cesta o lásce, laskavosti, naději a nevinné víře.

Když je však Pluton „nahore“, naše putování nabere úplně jiný směr. Jak jsme prozkoumali v textu knihy, taková astrologická událost signalizuje období prohlubujícího se sebeuvědomění, zejména pokud jde o vzpomínky, vjemy a možnosti, které bychom si možná raději neuvědomovali. Budeme vystaveni krutějším životním pravdám a budeme se ptát, zda se zmocníme nové úrovně energie a intenzity, nebo budeme nějak omezeni hořkou zkušeností. Vyšší cesta je tu vždy, dostupná a otevřená. Ale vydáme se po ní?

Dejte si pozor na dobrého krále

Tao te-ťing¹⁸⁴ v jednom ze svých mnoha překladů nám záhadně říká, že „když je král dobrý, v zemi vzniká velké zlo“. Stejně jako mnoho dalšího v této jedinečné duchovní příručce jsou slova plná bohatých rozměrů. Pro naše účely interpretuji „krále“ jako vědomé *Já* nebo jednoduše ego. Když je tento král zaujatý svým ztotožňováním se s dobrem, existuje tendence ke vzniku velkého zla „v zemi“ – což se mým uším zdá jako odkaz na dvojici stávajících možností. „Země“ může být naše vlastní pohřbené, pozemské animální *Já*: naše nevědomá mysl a všechny život formující reflexy a hodnoty, které tam sídlí.

¹⁸⁴ Kanonická kniha o Cestě Tao a Energii Te. RS

Nebo, přímočařeji, země může být jednoduše krajinou našich vlastních životů: co se nám ve skutečnosti děje ve zjevných, vnějších okolnostech.

Ať tak či onak, Tao te-ťing varuje ego-krále před příliš lehkomyšlným a bezmyšlenkovitým ztotožňováním se s „dobrotou“. Opět vrstvy významu: pokud hrdě vykračujeme ve svých ctnostech, je tento postoj sám o sobě formou arogance. „Pýcha předchází pád“ celkem dobře shrnuje zdejší rizika.

Další rovina: když Pluton od roku 1983 do začátku roku 1996 procházel Štírem odhalujícím pravdu, nabídla se nám nekonečná podívaná na náboženské vůdce, kteří byli chyceni v sexuálních excesech: evangelisté přistižení s prostitutkami, guruové přenášející HIV na své učedníky, kněží, kteří svými zvrácenostmi zraňují děti na celý život. Zdá se, že lidi, kteří se snaží nést obraz „čistoty a dobroty“ pro své společenství, sužuje něco nebezpečného. Příliš mnoho z nich se mění v ďábly, než abychom vycítili fungování mocného psychologického principu.

Je v tom jednoduché plutonské poselství, ale „dobrý král“ v nás všech ho ztěžuje: my lidé nejsme uzpůsobeni k tomu, abychom byli stále tak nesmlouvavě „dobří“!

Všichni v sobě máme dravé choutky, zabíjející vztek a vysušující destruktivitu: to je velká část poselství Plutona. Všichni neseme fůry cynismu, násilí a zoufalství. A žádné pouhé ego není dostatečně silné, aby udrželo takové síly plně pod kontrolou po celý život pouze silou svých dobrých úmyslů. Čím více se snažíme popírat jejich existenci, tím více síly hromadí v hluboké psýché. Jak můžeme žít laskavě a půvabně, když sedíme na hormonálním sudu se střelným prachem? To je v podstatě to, o čem tato kniha byla, a zaměřuje se na jedno základní téma: pravdivost převyšuje dobro. Celistvost v sobě samém je větší ctností a stabilnější než všechny konvenční projevy dobroty shrnuté do jednoho nádherného přání. Člověk, který se vědomě vyrovnal s vlastními vášněmi, sobectvím, ambicemi, bodrostí a sexualitou, se z dlouhodobého hlediska ukáže jako moudřejší než „světec“, a pravděpodobně i laskavější.

Léta sledování, jak ze sebe dělám pitomce, mě o Plutonu naučila dost. Navíc mám díky své poradenské praxi tu obrovskou výhodu, že jsem zažil skutečně důvěrné plutonské rozhovory. Ve skutečnosti, kdybych někdy chtěl odejít do důchodu do vily v Provence, napíšu knihu s názvem *Intimní šok* a jen

na základě jejího názvu se jí mezi pomáhajícími profesionály prodá miliarda výtisků.

XIII. Hádova přísloví pod plutonským podnětem

Následuje plutonská sada pro přežití založená na tom, co jsem se v těchto důvěrných rozhovorech dozvěděl. Sbírku myšlenek jsem nazval „*Hádova přísloví*“, jednak na počest Plutónova řeckého jména, jednak pro jeho nádherně démonický podtext.

1. **Pokud jste závislí na uklidňujících náboženských nebo psychologických fikcích, život vás šokuje...*důvěřivost přitahuje lži a lháře.***
2. **Pokud nadešel čas rozpoznat svůj strach z toho, že uvidíte svou vlastní stínovou stránku nebo stránku lidí, které milujete...*naivita přitahuje zradu.***
3. **Pokud jste se příliš dlouho schovávali mezi koťaty, pozitivními myšlenkami a květinami...*sladkost přitahuje hořkost.***
4. **Pokud jste váhali, zda jasně vidět realitu násilí ve všech jeho podobách...*zranitelnost přitahuje útok.***
5. **Pokud jste utekli před svou sexualitou...*skromnost přitahuje násilí; nevinnost přitahuje hanbu.***
6. **Existuje planeta spojená s planetárním vládcem Jižního uzlu?**
7. **Pokud jste se stali snadnou obětí tím, že jste utíkali před lidskou nutností stanovit – a bránit – hranice...*nevinnost přitahuje násilí.***
8. **Pokud jste dávali příliš mnoho materiálně, protože jste se podvědomě báli, že máte příliš málo na to, abyste mohli nabídnout něco jiného...*štědrost přitahuje parazity.***
9. **Pokud jste se z podvědomého pocitu viny nebo studu příliš emočně rozdávali...*živení přitahuje upíry.***
10. **Pokud jste si z lenosti dovolili „věřit“ tomu, co jste ve skutečnosti nezažili nebo necítili...*víra přináší rozčarování.***
11. **Pokud se vám ze zbabělosti nepodařilo získat vnitřního válečníka...*strach přitahuje divokost.***
12. **Pokud jste ve své horlivosti stát se osvícenými vynechali ze vzorců soucitnou službu...*duchovnost přivádí do rozpaků.***
13. **Pokud jste ve své soucitné službě ignorovali stíny v těch, kterým sloužíte...*starost přitahuje závislost.***

Všechny tyto zásady lze chápat dvěma způsoby. V prvním případě se sami připravujeme na to, že se staneme obětí nějakého útoku - například naše tvrdohlavé lpění na tom, abychom zůstali „důvěřiví“, přitahuje do našich životů lháře. Kdo jsou však lháři a proč jsou nuceni lhát? Jsou to lidé, kteří jsou také v sevření temného, nevědomého plutonského obsahu! S velkou pravděpodobností hrají roli překrucovače v nějakém nezpracovaném zraňujícím dramatu z vlastní psychologické historie. Pod vlivem plutonských podnětů můžete tuto roli hrát stejně snadno jako tu první. Jinými slovy, v každém přísloví si uvědomte, že je zde oběť i pachatel. Za všech okolností jsou obě možnosti otevřené pro každého.

Dovolte mi zdůraznit, že aby výše uvedené zásady mohly mít živý biografický význam, musí existovat dvě podmínky. První z nich je, že ve vás existuje plutonské zranění, kterému jste dosud nečelili. Jak jsme viděli, jakmile je hluboká plutonská práce dokončena, Pluton přestává být planetou temnoty a zranění; místo toho se stává symbolem energie, vášnivě angažovanosti a ohnivého cíle. Naštěstí pak tato přísloví ztrácejí na aktuálnosti.

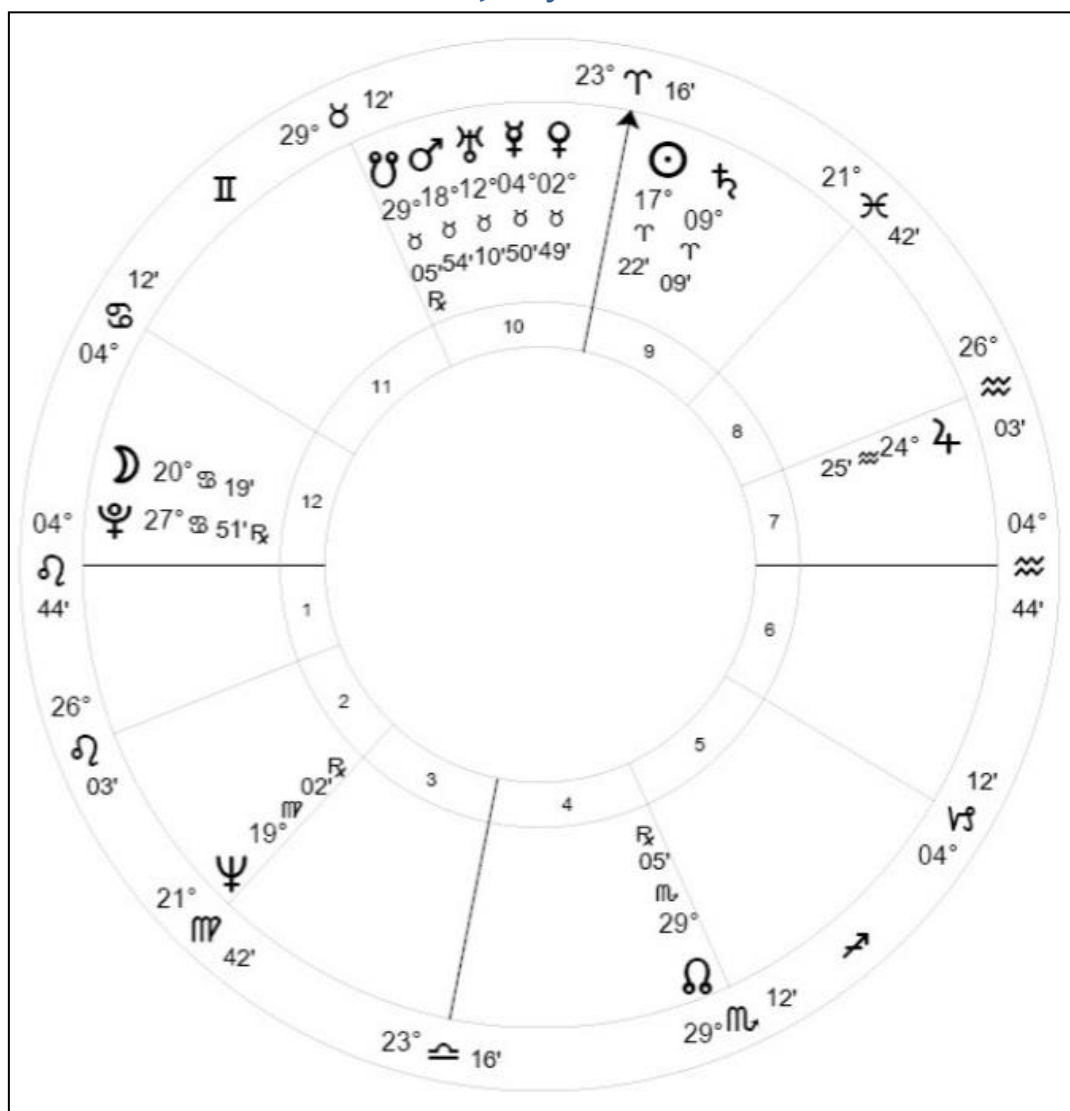
Druhá podmínka, která musí existovat ke spuštění přísloví, je, že právě zažíváte tranzity, progrese nebo direkce zahrnující Plutona.

Zbytek času se nechte vést svými vlastními přirozenými hvězdami, a pokud vás tyto hvězdy posunou směrem k důvěře, laskavosti a jemnému naladění na lidi kolem vás, děkuji vám.

Podívejme se na horoskopy

Veškerá plně výkonová astrologie integrujícím způsobem zachycuje panorama celého horoskopu. Taková analýza přirozeně chvíli trvá, a tak při psaní takové specializované knihy, jakou je tato, dochází k nevyhnutelnému kompromisu: abychom se pořádně podívali na stromy, musíme občas ztratit ze zřetele les. V závěrečných kapitolách, které následují, to je přesně to, co uděláme. Ale když se podíváme na horoskopy některých skutečných lidí, se zaměřením na roli Plutona v jejich životech, oživíme některé zde prezentované principy. To nutně omezí jejich vztah k duhám, růžím a štěňatům. Pojdme se podívat...

XIV. Jerry Brown

7. dubna 1938, 12:34 PST, San Francisco, CA, Rodden hodnocení: AA

Vezměme si nativní horoskop kalifornského guvernéra a kdysi prezidentské naděje Jerryho Browna. Narodil se 7. dubna 1938 v 12:34 PST v San Franciscu. Úplná analýza jeho astrologické signatury daleko přesahuje rámec této knihy, ale úvaha o jeho nativním Plutonu odhaluje mnoho principů, které jsme vyvinuli.

Brownův Pluton je umístěn v Raku ve dvanáctém domě v konjunkci s Měsícem. Už jen toto pozorování ho označuje jako plutonský typ – jeho lunární „srdce“ je silně naladěno na plutonskou energii. Prostřednictvím symboliky dvanáctého domu je tedy zdroj trvalého existenciálního ohně pro Browna neoddělitelně spojen s aktivní snahou o přímou duchovní zkušenost – nikoli s

hledáním „náboženství“ jako takového, ale spíše se zkušenostním zkoumáním hranic vědomí.

Vždy, jak jsme předvedli v sedmé kapitole, při každé životem potvrzené reakci na Plutona ve dvanáctém domě, figuruje téma soucitu. Úzce související téma se objevilo v kapitole osmé, když jsme se zamysleli nad významem dlouhého průchodu Plutona Rakem, kde je tak silně pociťován pečující archetyp „Velké matky“...a toto téma péče je zase urychleno v Brownově nativním horoskopu prostřednictvím blízkosti Plutona k Měsíci.

Náš astrologický závěr: pro Jerryho Browna, aby žil energický život, plný plutonské vášně, je nezbytné, aby horlivě přijal nějaký způsob duchovní disciplíny a spojil tuto disciplínu s nějakou formou zainteresované, soucitné činnosti. V posledním bodě můžeme mít ještě jasněji. Kromě konjunkce s Měsícem není Brownův Pluton příliš silně aspektován. Vytváří však kvadrurní aspekt k jeho Středu nebe a spojuje Brownův úspěch nebo neúspěch, alespoň pokud jde o jeho plutonské výzvy, s jeho veřejným, profesionálním osudem (MC). Účastníci se, pečující tvář spirituality se tak mocně, avšak neklidně prolíná (kvadrurní aspekt) s jeho životem ve světě politiky.

Měli bychom poznamenat, že Brownův desátý dům je mimořádně nabitý, jsou tam čtyři planety: Venuše, Merkur, Uran a Mars, všechny v Býku. Kdyby byl dům prázdný, nemuseli bychom klást tak silný důraz na pochopení důsledků jeho kvadrurny Pluton-MC. Toto napětí se tak stává jedním z klíčů k pochopení dynamiky jeho horoskopu: je to muž vedený smyslem pro veřejnou odpovědnost a větší osud (silný desátý dům). Tento pocit je nabitý žhavým soucitem (Pluton je v Raku a je v konjunkci s Měsícem) a silně oživován tím, co Brown objevuje a absorbuje ve svém duchovním hledání ve dvanáctém domě. A přesto existuje vnitřní napětí mezi samotářskými, světu vyhýbajícími se instinkty mystika na jedné straně a společenským pózováním, které se vyžaduje od každého úspěšného politika, na straně druhé.

Pokud se Brownovi nepodaří integrovat tyto dvě poněkud protichůdné stránky své bytosti, typická sestupná psychická trajektorie by se rozvinula asi takto: „větší“ ze dvou sil by porazila „menší“. V tomto případě bychom mohli očekávat, že důrazné energie vedené kariérou desátého domu přemohou a vyhladoví mystické potřeby dvanáctého domu. Pokud by se tento proces stal

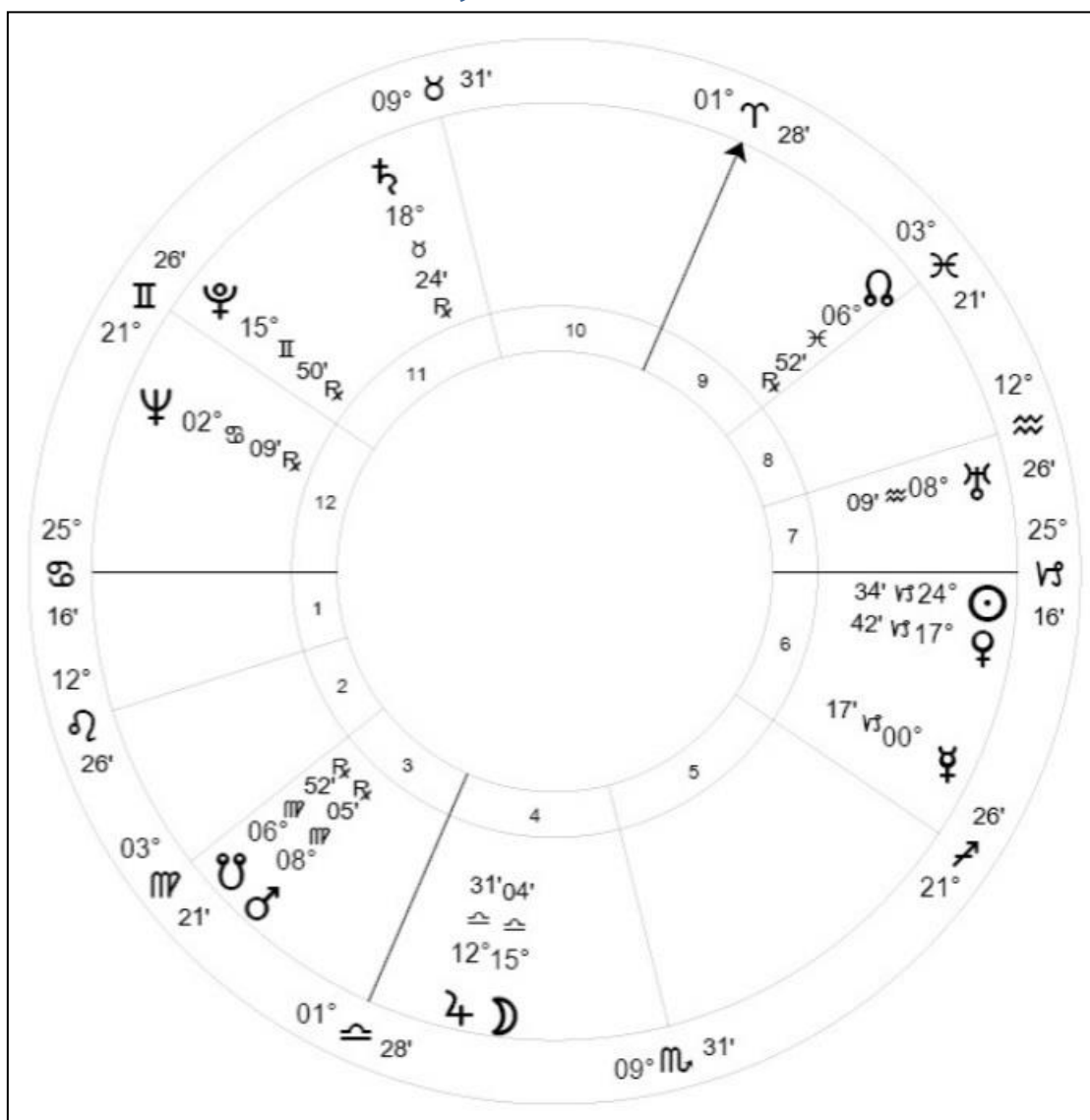
radikálním, pozorovali bychom klasické plutonské symptomy: devitalizaci, pocit prázdnoty a děsivou zranitelnost vůči promrhání velké části své skutečné individuality pouhým předváděním nevědomých zranění z minulosti... pravděpodobně v sebedestruktivních kariérních přesunech. Vzhledem k účasti Měsíce v Raku musíme také zmínit, že taková dezintegrace by také vedla k odcizení od toho, co bychom mohli nazvat Brownovou „ženskou“ stránkou, a pravděpodobně k odpovídajícímu zkreslení nebo snížení kvality jeho skutečných zkušeností se ženami. Úplná analýza těchto posledních bodů by však vyžadovala knihu spíše o Měsíci, nežli o Plutonu.

Jerry Brown je veřejná osobnost a mnoho o něm je veřejně známo. Když byl mladý, studoval jezuitské kněžství. Je známo, že často meditoval pět hodin denně. Jako guvernér Kalifornie zmátl mnoho lidí tím, že odmítl bydlet v guvernérově sídle nebo používat limuzínu a zdánlivě přijal asketický životní styl mnicha. Zdá se, že se jeho soucit veřejně projevil jako přesvědčivý zájem o neutěšenou situaci všech živých tvorů, nejen těch lidských: je pevně svázán s ekologickým hnutím. A samozřejmě svými odpůrci je posměšně označován za „guvernéra Měsíčního paprsku“ – což je podivně přímá astrologická narážka na jeho konjunkci Měsíc-Pluton, která symbolizuje zdroj jeho „bláznivých představ“ o zabezpečení biosféry pro lidskou budoucnost.

Pro naše účely je kritickým bodem této analýzy to, že zdroj čirého ohně života pro Jerryho Browna spočívá v jeho schopnosti zaznamenávat hodiny zkoumáním vnitřního prostoru. Pokud v tísní své kariéry nebo světských povinností ztratí tento přístup k meditativnímu času, riskuje, že se stane autematem s dobrým kariérním naprogramováním, který bude dělat všechny zdánlivě správné profesionální kroky pod mechanickým vedením planet desátého domu, ale nikdy nepocítí žádný jasný smysl či účel jakéhokoli okázalosti, která ho zachvacuje. Jak jsme řekli výše, pokud by se vydal touto cestou, pravděpodobně bychom nakonec pozorovali „sebesabotáž“ nebo sebedestruktivitu, která je tak charakteristická pro trpké energie dvanáctého domu: skandál, únik a nutkavé závislosti.

Jerry Brown z větší části zjevně následoval vyšší, moudřejší, život potvrzující instinkty, napojil se na plutonský hlad po životě a svou duchovní vizí veřejného života zasáhl mnoho milionů lidí.

XV: Johanka z Arku

6. ledna 1412, 16:30-LMT, Domremy La Pucelle, Francie,

Rodden hodnocení: DD

Mezi fascinující využití astrologie patří úvaha o nativních horoskopech historických postav, dávno mrtvých a zahalených v pavučinách mytologie, které je obvykle okrádají o jejich trojrozměrné lidství. Jakmile je člověk obeznámen s astrologickými základy, je možné zažít něco podobného večeru s Beethovenem nebo Napoleonem, pociťovat jejich přítomnost spíše jako lidské známé, nežli jako impozantní polobohy.

V tomto podniku často existuje jeden problém, zvláště s horoskopy lidí narozených před více než stoletím nebo dvěma: získat přesné časy narození.

Přirozeně, jak se vrátíme v čase, hodiny byly vzácnější a záznamy se často uchovávaly nepřesné. S Johankou z Arku, i když zemřela před více než pěti sty lety, máme štěstí. Její narození bylo zaznamenáno jako „při západu slunce“. Horoskop jsem objevil v nádherném přehledu nativních horoskopu Lois Rodden, *Profiles of Women*.

Jedna technická poznámka: horoskop, který zde uvádím, je totožný s horoskopem, který byl zveřejněn in *Profiles of Women*, až na to, že můj ukazuje Johanku narozenou 6. ledna, zatímco ve sbírce je datum narození 15. ledna. Může se to zdát jako vážná chyba, ale ve skutečnosti to odráží pouze technickou záležitost. V roce 1582 přestal být standardní kalendář na Západě oficiálně „starým“ nebo „juliánským“ kalendářem a stal se „novým“ nebo „gregoriánským“. V podstatě to znamenalo, že všichni okamžitě vycestovali časem devět dní dopředu. Svět jako celek však změněný kalendář nepřijal rychle. Anglie a Spojené státy ho zavedly až v roce 1752, zatímco Rusko lpělo na starém stylu až do roku 1918.

Při práci s historickými horoskopy je důležité přesně vědět, co datum narození ve skutečnosti znamená – zda bylo zaznamenáno v juliánském nebo gregoriánském kalendáři –, jinak může být horoskop, která je z velké části chybný, nepřesný. Představuji zde nativní horoskop Johanky z Arku ve starém stylu, oproti provedení in *Profiles of Women*, a to ze tří důvodů, z nichž všechny jsou zcela z mé vůle: prvním je, že se mi líbí ten pocit, že se držím narozenin, které Johanka z Arku sama poznala. Druhým je, že výpočetní program, který používám k výpočtu tranzitů a progresí, vyžaduje data starého stylu, aby vypočítal přesné výsledky pro horoskopy daného období. A zatřetí, i když jsem o něco mladší než Johanka, já sám jsem se také narodil 6. ledna a vždy jsem se těšil skromnému srovnávání se známými svatými, navzdory konečnému kariérnímu vývoji ubohé ženy.

Na počátku patnáctého století se Francie téměř stala součástí Anglie. Mezi Jindřichem V. Anglickým a Karlem VI. Francouzským byla podepsána mírová smlouva, jejímž výsledkem bylo, že když oba krátce nato zemřeli, Jindřichův syn se teoreticky stal vládcem obou království. Vyhlídka na anglického krále se přirozeně setkala s rozporuplnými názory mezi Francouzi a brzy se rozvinula válka, kdy Anglie a její francouzští burgundští spojenci vypadali jako lepší varianta. V roce 1428 obléhali město Orleans.

Mezitím ve vesnici Domremy la Puce začala třináctiletá dívka slyšet hlasy a mít velkolepé vize svatých a andělů, kteří ji nabádali, aby šla osobně na pomoc Francii. Jak obléhání Orleansu sílilo, rostly i její vize. Cítila se vedena Bohem, aby prolomila obležení a poté dovedla francouzského dauphina Karla VII. do Remeše, aby byl korunován králem – že je to vznešená ambice pro dospívající dívku v jakékoli době, netřeba dodávat.

Nechme na chvíli historii a podívejme se na její nativní horoskop. Narodila se „při západu slunce“. To samozřejmě není totéž jako přesný čas narození. Horoskop, který zde zobrazujeme, ukazuje Slunce v něčem, co se zdá být šestým domem, těsně pod obzorem. Pečlivý průzkum odhalí, že Slunce je pouze 41 obloukových minut pod obzorem – jinými slovy v konjunkci s hrotem sedmého domu. Mírný pokles pod obzorem byl připuštěn v rekonstruovaném horoskopu, neb předpokládám, že je třeba zohlednit atmosférickou refrakci: tento horoskop ukazuje astrologické podmínky v okamžiku, který by se vizuálně jevil okamžik západu slunce. Osobně by mě nepřekvapilo, kdybychom se dozvěděli, že její Slunce bylo v horoskopu možná o něco níže, spíše v šestém domě. Proč? Protože šestý dům se týká pocitů povinnosti a vysoké odpovědnosti, stejně jako pojmu podřízenosti vyšším autoritám, včetně myšlenky uřednictví: psychologických postojů, které byly samozřejmě ústředním bodem jejího života. V každém případě by takové poslušné, osudem pronásledované vlastnosti v jejím životě mocně existovaly, jednoduše odrážely těžké zaměření Kozoroha v jejím horoskopu, spolu se svědomitým Sluncem v Kozorohu, a vysoce postaveným Saturnem,¹⁸⁵ a v trigonu na její natální spojení Slunce-Venuše.

S vycházejícím Rákem musíme také věnovat zvláštní pozornost jejímu Měsíci. Je umístěn ve čtvrtém domě (jeho přirozené místo) v konjunkci s Jupiterem ve Vahách. Zde najdeme astrologické koreláty pro její hlubokou loajalitu k samotné Francii – čtvrtý dům je symbolem domova, krbu a země.

Jupiterovo sebevědomé a hrdé znamení je patrné v jejím životě, jak jsme ji vylíčili výše: teenagerka, která slyší anděly, jak ji osobně povzbuzují k záchraně své země, a jedná podle popudu, pravděpodobně netrpí příliš omezujícím sebeobrazem.

¹⁸⁵ Nejvýše postavená planeta. RS

Samotné vize a hlasy jsou částečně naznačeny nápadností vysoce subjektivních, vnitřně orientovaných lunárních motivů v jejím horoskopu, ale ještě více jejím silně umístěným Neptunem, který je umístěn ve svém vlastním přirozeném domě: ve 12. domě (mystika; psychické zážitky). Neptun je také v těsné opozici vůči Merkuru (hlasy, doslova) v šestém domě povinnosti – znovu cítila, že je její božskou povinností předat andělské, Neptunské poselství.

Samotný Pluton je umístěn v Blížencích, v trigonu s konjunkcí Měsíc-Jupiter, a v jedenáctém domě (cíle; strategie; skupinová dynamika). Dříve v knize, když jsme se dívali na deformující zranění spojené s Plutonem v jedenáctém domě, jsme pozorovali, „jste okusili hořkou, démonickou stránku skupinového vědomí...možná jste se narodili do skupiny, která se zbláznila nějakou formou nenávisti, temnoty, bezmoci nebo závislosti.“ Později, když byla Johanka zrazena a veřejně upálena jako čarodějnice, vynoří se tato témata v plné hrůze. Ale v jejím raném životě je také vidíme: velká část její milované Francie, včetně jejích králů, prožívala epizodu pasivity a bezmoci tváří v tvář anglickým ambicím. Sváry, politické vraždy, popírání a slabost mezi vedením zanechaly její zemi bez jakékoli obrany nebo skutečného směru. Toto vnímání se zjevně do ní otisklo na počátku jejího života a hluboce ji ovlivnilo...vzpomeňte si na snadné, přímé spojení Plutona prostřednictvím trigonu s jejím vlasteneckým spojením Měsíc-Jupiter ve čtvrtém domě.

Pozitivní je, že plutonská témata patrná v nativním horoskopu Johanky z Arku naznačují, že její osud je spojen s jejím přirozeným chápáním skupinové dynamiky, její vrozenou schopností myslet strategicky a politicky a se širokým pojetím jejího vrozeného vůdčího potenciálu, zejména v psychologicky nabitých situacích. (Pokud si chcete prohlédnout tyto specifické plutonské vzory jedenáctého domu, přečtěte si sedmou kapitolu.)

V létě roku 1423 Pluton poprvé vstoupil do Raka, poté strávil téměř dva roky tancováním sem a tam přes hranici znamení, a nakonec do znamení definitivně vstoupil v dubnu 1425. Vycházíme z toho, že začala slyšet andělské hlasy „ve svých třinácti letech“, což pěkně koresponduje se vstupem Plutona do Raka. Připomeňme, že její psychicky orientovaný Neptun ve dvanáctém domě leží asi na dvou stupních Raka. Od tohoto bodu svého krátkého života tedy Johanka procházela Plutonem v orbisech konjunkce s tímto vysoce citlivým

bodem, čímž spojovala svůj vnější plutonský osud s její původní neptunskou duchovní a psychickou citlivostí.

Počátkem roku 1429 se Johanka dostala do přítomnosti kapitána vojsk francouzského krále ve městě Vaucouleurs. Spíše zázračně ho přesvědčila o platnosti své božské inspirace. Oblečená jako páže a v doprovodu malé skupiny vojáků se vydala zmrzlou krajinou na hrad tehdejšího dauphina Karla VII., kde ho postupně přesvědčila, aby v ni také uvěřil. Dostala velení nad velkou posádkou vojáků a na jaře se oděna do bílé zbroje vydala zaútočit na anglické síly obléhající Orleans.

Připomeňme, že mluvíme o sedmnáctileté ženě, která tvrdila, že slyší hlasy! Nasajte realitu tohoto pozorování ve světle skutečnosti, že jí bylo svěřeno absolutní velení nad armádou, a získáme určitý přehled o rozsahu jejího plutonského charismatu a intenzity velení.

Johanka z Arku, projevující charakteristický instinkt pro strategii, který si spojujeme s nativním Plutonem v jedenáctém domě, brilantně zaútočila na anglické síly z nečekaného směru a porazila je, čímž je ujistila, že je ve spolku s Ďáblem. 17. července 1429 byl Karel VII. korunován na francouzského krále – v Remeši, s poctěnou Johankou po jeho boku. V té době její progresivní Měsíc stál asi jeden stupeň za přesnou konjunkcí s jejím nativním Plutonem, což krásně symbolizovalo přesné naplnění její dřívější prorocké korunovační vize.

Její příběh jde odtud z kopce a ztělesňuje jednu z temnějších dimenzí Plutonova pole možností jedenáctého domu: představu, že se stane obětí stínové dynamiky skupiny: „lynčujícího davu“, bez ohledu na to, jak vznešená může být vnější podoba davu.

V roce 1430 byla Johanka zajata burgundskými silami spojenými s Anglií. Král Karel, který se zjevně toužil zbavit její intenzivní, konfrontační osobnosti, nenabídl žádné výkupné. Burgundští ji pak prodali do Anglie za deset tisíc liber. Světské autority ji pak předaly tomu ještě zlomyslnějšímu soudu: „duchovním“ autoritám. Po předstíraném procesu byla Johanka z Arku upálena na hranici jako čarodějnice a kacířka na veřejném náměstí v Rouenu a její oči se obrátily k nebi, když církev svatá prokázala svou věčnou moudrost.

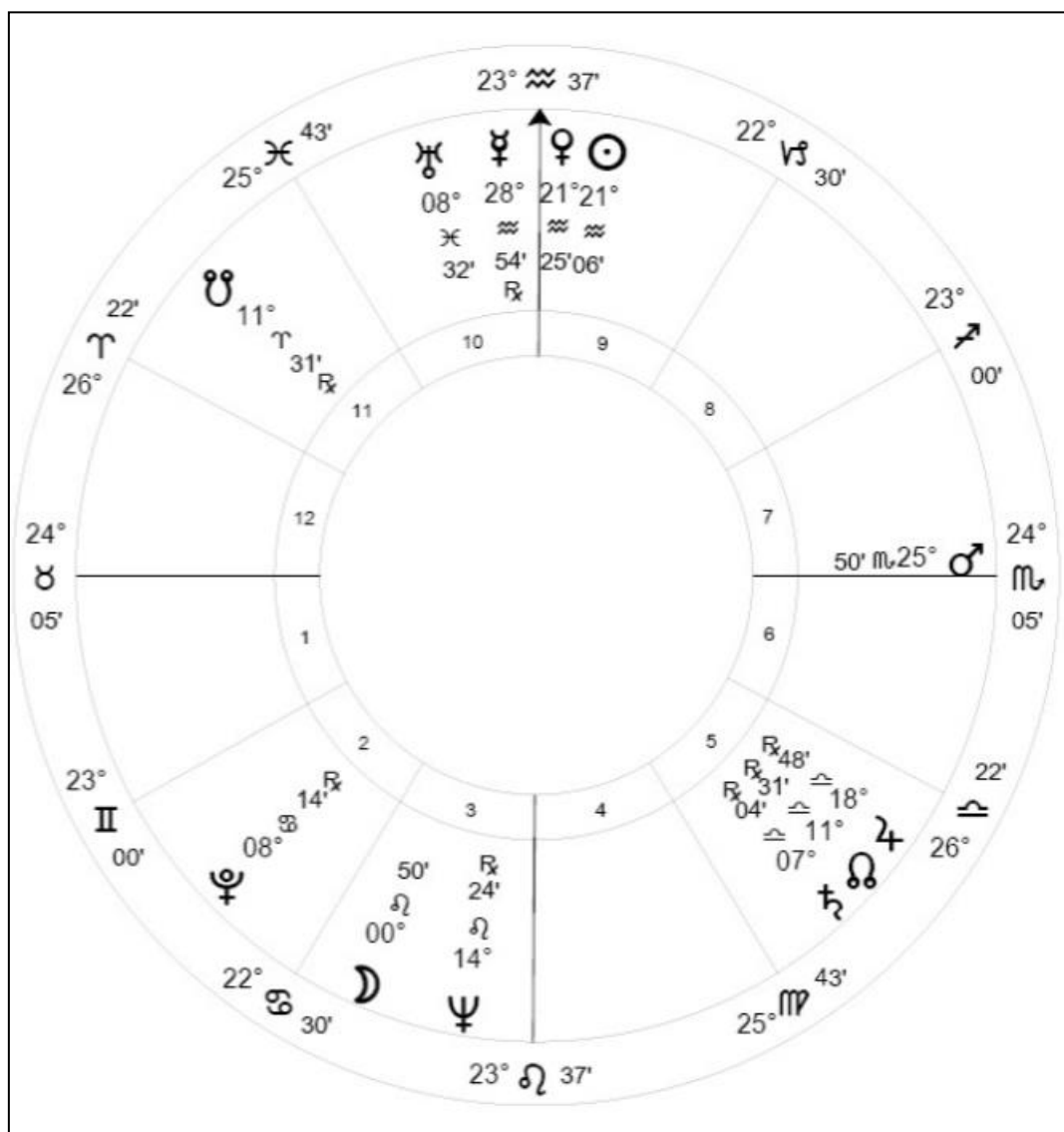
V době její popravy byl direkční¹⁸⁶ Saturn v přesné kvadratuře s nativním Marsem, dále tranzitoval Saturn stupněm jejího nativního Slunce, a tranzitující Slunce – méně než dva stupně – šlo konjunkcí s jejím natálním Plutonem – to je obvykle menší událost, ale v tomto kontextu se ukázalo, že je to shoda, která byla roznětkou vytvořenou polem energie Soudného dne.

Přesto, navzdory hořkosti konce jejího života, je Johanka z Arku dodnes symbolem síly lidské víry, spojené s vůlí Ducha, dosáhnout zdánlivě nemožného. Rozsudek nad ní byl oficiálně zrušen brzy po její smrti, v roce 1455, a Církev, která ji zabila, z ní nakonec učinila svatou v roce 1920. Nechám na vás, abyste se vyrovnali s otázkami, které tento vývoj vyvolává.

Bez ohledu na oficiální verdikty, pro svět a pro Francouze zvláště, zůstane Johanka vždy dívkou v bílé zbroji, která před sebou rozptýlí síly temnoty a nespravedlnosti: klasický plutonský obraz v jedenáctém domě, inspirativní, vášnivý a přesvědčivě skutečný.

¹⁸⁶ Direkce slunečního oblouku, symbolická direkce. RS

XVI. Mestre Gabriel

10. února 1922, 12:00, Feira De Santana, Brazílie

V amazonských džunglích Jižní Ameriky domorodci již dávno objevili určitou zvláštní kombinaci rostlin, z nichž lze uvařit výjimečný čaj. Zvaná ayahuasca¹⁸⁷ nebo yagé vyvolala u těch, kteří ji pili, vizionářský stav, naladila je na neviditelný svět duchů, posvátných zvířat a tajemných sil. Čaj, zahalený tabu, rituálem a exoterickým tajemstvím, byl po staletí ústředním bodem šamanských zvyků a praktik široké škály lidí z deštných pralesů...a okolnímu světu z velké části neznámý.

¹⁸⁷ Ayahuasca či ayawaska (výsl. „ajau-aska“; kečuánsky „liána duše“ nebo „liána mrtvých“), též známá jako yagé (výsl. „ja-he“) i pod mnohými jinými názvy, je entheogen připravovaný z liány *Banisteriopsis caapi* a dalších rostlin. Jménem ayahuasca se označuje též samotná liána a někdy se nápoj připravuje pouze z ní. Běžně se k ní ale přidávají listy rostlin obsahující dimethyltryptamin (DMT), podle potřeby někdy i rozličné jiné rostliny. RS

Dnes je v Brazílii situace jiná. Tajemství se rozplynulo; posvátný čaj je k dispozici všem, kteří jej hledají v duchu úcty. Náboženství, jehož průkopníkem je osoba našeho stávajícího vymezení, Mestre Gabriel, vyrostlo kolem vnitřní zkušenosti, kterou čaj poskytuje – i když tato představa může být zavádějící, pokud slovo „náboženství“ chápeme jako soubor rigidních dogmat. Popularita a vliv hnutí zvaného „União do Vegetal“¹⁸⁸ rychle rostly mezi všemi vrstvami brazilské společnosti, a to jak v městském, tak venkovském kontextu. Členové se scházejí každou sobotu večer, kdy popíjejí posvátný čaj pod bedlivým dohledem kasty „mestres“ – doslova „mistrů“ –, kteří jemně vedou průběh večera, starají se o každého, kdo zažívá úzkost, často tiše diskutují o duchovních tématech a pravidelně zpívají uklidňující, pomalé chorály.

Říci, že čaj není v Brazílii nelegální, je docela pravda, ale neříká ani zdaleka dost. Stalo se něco nevídaného: Ayahuasca se stala specificky legální; její použití je v celém národě pod zákonem stanovenou ochranou. Na rozdíl od rozdělovacích zkušeností Ameriky a Evropy s halucinogeny je v Brazílii tón vývoje mainstreamový, dokonce konzervativní. Prostřednictvím UDV¹⁸⁹ je nyní rituální použití ayahuascy integrováno do mnoha aspektů tamní konvenční kultury... členové organizace pocházejí ze všech společenských vrstev. Statisticky ve srovnání s brazilskou populací obecně vykazují členové UDV větší manželskou a profesní stabilitu, méně alkoholismu, méně duševních problémů a lepší zdraví. Je těžké se ubránit dojmu, že došlo ke skutečně mimořádné kulturní evoluci, k něčemu s důsledky, které se nepochybně rozšíří za hranice jihoamerické společnosti.

Tyto události teprve začaly získávat publicitu mimo Brazílii. Je jasné, že je zde velká novinka, která čeká na svůj okamžik, kdy exploduje. Členům UDV jsou nepříjemné zmínky o posvátném čaji jako o „droze“, především kvůli důsledkům tohoto slova zneužívání, závislosti a útěku, které odsuzují – morální standardy v UDV bývají ve skutečnosti spíše asketické. Přesto si lze snadno představit mediální cirkus, který se rozvine, až se hysterické síly přílišného zjednodušování a extremismu chopí představy, že velká západní demokracie legalizovala „silnou psychedelickou drogu“, a že její užívání se rozšířilo až na vysoké úrovni vedení v této společnosti.

¹⁸⁸ Cílem je podporovat mír a „pracovat pro vývoj lidských bytostí směrem k jejich duchovnímu rozvoji“. RS

¹⁸⁹ União do Vegetal. RS

Je příznačné, že osobou za touto počínající revolucí byl Vodnář. Mestre Jose Gabriel DaCosta pracoval s kaučukem, což znamená, že pracoval ručně a extrahoval mizu z kaučukovníků na amazonských plantážích. Byl to prostý muž bez velkého vzdělání, a přesto přinesl posvátný čaj z džungle do toho, co se stalo chrámem União do Vegetal.

Měl jsem tu čest setkat se v červnu roku 94 v Anglii s Mestre Jose Carlosem Garciou, Mestre Edsonem Lodim a jejich učedníkem Moacirem Bettencourtem. Laskavě mi poskytli informace o narození Mestre Gabriela, k čemuž mělo dojít v „poledne“ 10. února 1922, Fiera De Santana v Brazílii. Jsem také zavázán Patricii Domingo z UDV za to, že mě zasvětila do několika podrobností o jeho životě.

Okamžitě při pohledu na nativní horoskop Mestre Gabriela nás zasáhne silné zdůraznění Vodnáře: těsná konjunkce Slunce-Venuše se poměrně těsně shoduje s jeho nativním MC, také ve Vodnáři. Merkur je také ve spojení s MC ze strany desátého domu¹⁹⁰ – a vládce Vodnáře, Uran, doplňuje obraz MC a přidává do revolučního koktejlu mystický Rybí „smysl pro posvátno“. Je zřejmé, že Mestre Gabriel vlastnil horoskop člověka, jehož osud (desátý dům), pokud by se k němu postavil, by ho přímo a kontroverzně přenesl do očí veřejnosti. Zatímco byl v jejich očích, otřásl stávajícími paradigmaty a předpoklady, „dělal potíže“ – alespoň z pohledu sil konvenčnosti. (Jak už to tak bývá, když jsou vodnářské energie živě vyjádřeny ve veřejném kontextu, Mestre Gabriel byl nejméně jednou uvězněn za svou duchovní práci.)

Toto všeobecné naklánění tématu v životě našeho subjektu s konečnou platností naznačují jeho tři vodnářské planety, MC ve Vodnáři, a jeho prominentní Uran. Ale můžeme ten příběh posunout dál: Mestre Gabriel by tento pestrý úkol splnil z velké části pouhou silou své vlastní osobnosti – to je příspěvek Slunce k matrici desátého domu. Samo o sobě by takové prohlášení mohlo naznačovat velký vliv na ego – nebo prostý egoismus – ze strany Mestre Gabriela, zvláště když k našemu portrétu přidáme velké důsledky jeho královského Měsíce ve Lvu. Tato analýza je však značně zmírněna ústředním postavením venušských energií v jeho nativním horoskopu – „bohyně lásky“ je ve velmi těsném spojení s jeho Sluncem, a vládne také jeho Ascendentu v Býku.

¹⁹⁰ To znamená, že teprve projde MC. RS

Dojem, který by udělal na veřejnost, by tedy získal venušinu příchut' jemnosti, lásky a estetické citlivosti. Navíc ve svém osobním životě vyzařoval oblíbenou kvalitu tepla. Vhodně je venušský duch UDV shrnut v jejich krédu „Světlo, mír a láska“.

Musíme zdůraznit, že lidské bytosti jsou svobodnými působci; osoba s horoskopem, jako je Mestre Gabriel, by mohla potenciálně používat tyto energie manipulativními, dokonce kriminálními způsoby. Skutečná dobrosrdečnost je duchovní kvalita a do značné míry volba; podle mého názoru to nemůže být definitivně vidět v horoskopu narození. Čistě astrologicky, to, o čem zde mluvíme v kontextu horoskopu Mestre Gabriela, je společenské vzezření vřelosti, laskavosti a magnetismu. To, že oživil tato vystupování svou upřímnou pozicí, je něco, co bych raději připisoval k dobru jeho duši, než obíhajícím planetám.

Přesuneme-li svou pozornost k Plutonu, objevíme, že se nachází na začátku Raka, retrogradní, ve druhém domě horoskopu Mestre Gabriela. Vezmeme-li v úvahu jeho stav, objeví se jedna představa: ze čtyř horoskopů, o nichž jsme uvažovali, jsou zde plutonské významy nejobskurnější. Jak uvidíme, nečiní je to bezvýznamnými. Hlavní účinek toho, že je Pluton méně centralizován, spočívá v tom, že zneklidňující, někdy konfrontační vlastnosti charakteru spojené se silným Plutonem jsou méně patrné ve vnější osobnosti Mestre Gabriela, než by jinak mohly být v horoskopu ryze plutonského jedince.

Pluton tvoří pouze dva hlavní aspekty, i když oba jsou téměř přesné. První je kvadratura k Saturnu, druhým je trigon ve stejném stupni k vládci desátého domu, Uranu. Když přejdeme k menším aspektům, objevíme množství seskvikvadratur – ke Slunci, Venuši, Marsu a MC.

Druhý dům se týká otázek vlastní hodnoty. Když je tam Pluton, zranění bývají taková, která poškozují nebo omezují sebevědomí člověka. Často, jak jsme viděli dříve v knize, dochází k „oslabujícím“ zážitkům v mládí, které mají tendenci podřývat schopnost odvážně se vydat do světa. S planetou retrogradní a v subjektivním, internalizujícím Raku by byla tendence taková zranění spolknout, a nikdy je nevyjádřit. Proces hojení, jak jsme ho prozkoumali, zahrnuje nejprve uvědomění si zranění – vždy první krok s pozitivním plutonským úsilím. Potom, když z tohoto poznání vyvodí spravedlivé

rozhodnutí, musí člověk vyjít a „prokázat se sám sobě“ vykonáním nějakého velkého skutku.

Pro Mestre Gabriela bylo tímto činem vytvoření Uniao do Vegetal, kterého dosáhl na konci 60. let, když jeho veledůležité progresivní Slunce, pohybující se jedenáctým domem skupinového vědomí, bylo v kvadrurním aspektu k jeho nativnímu Plutonu. Jen o několik měsíců později jeho direkční Pluton¹⁹¹ vytvořil kvadraturu k jeho nativnímu Marsu, což naznačovalo atmosféru konfliktu, který se kolem hnutí brzy projevil – „světlo, mír a láska“ jsou témata, která paradoxně tak často vyvolávají násilně negativní reakce.

Stoupenci Mestre Gabriela vždy zdůrazňují, že byl „prostý člověk“. Jeho identita kaučukového dělníka nabyla stejné mýtické kvality, jakou křesťané připisují Ježíši, když zdůrazňují, že byl „synem tesaře“.

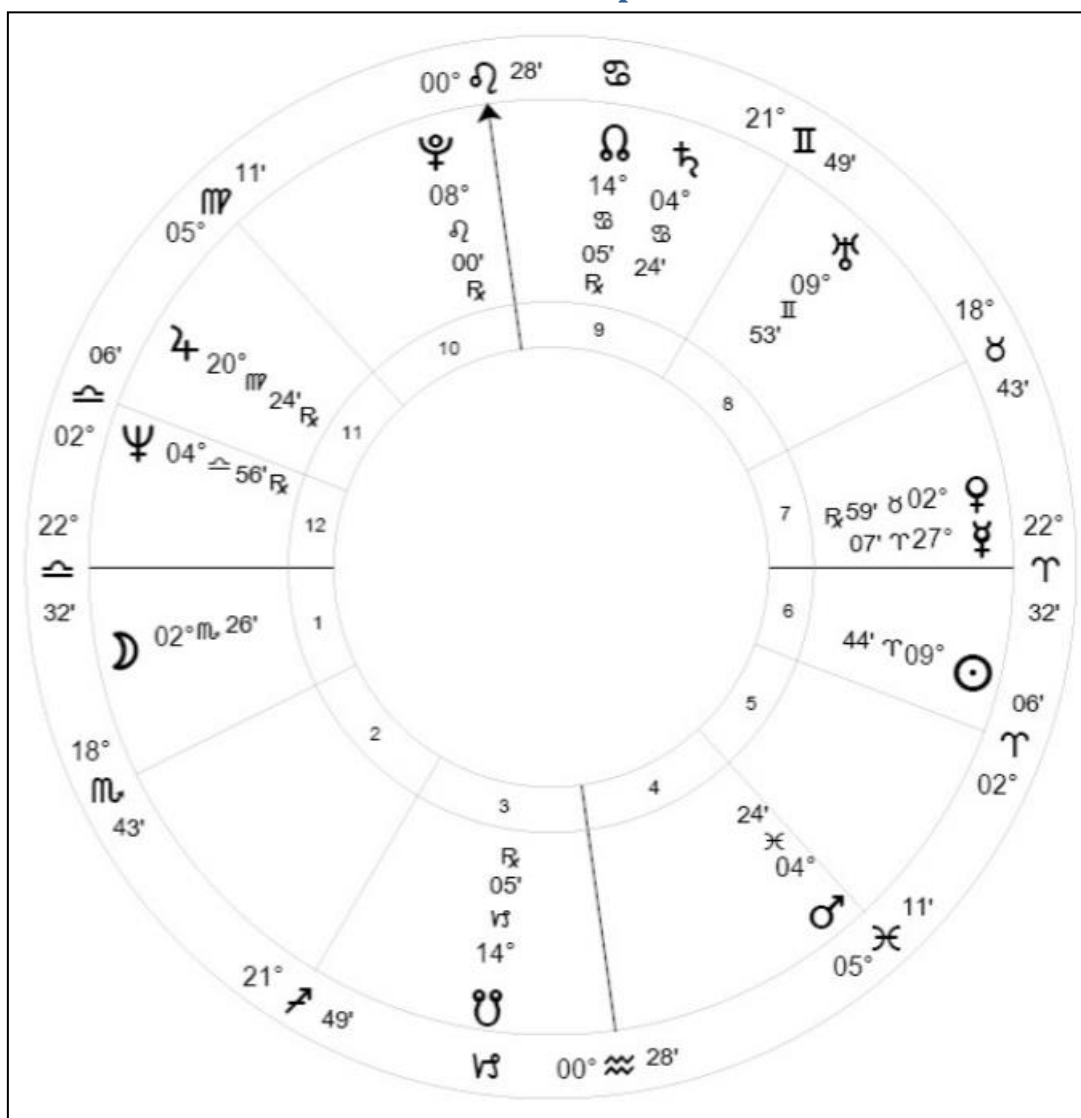
Mohl se Mestre Gabriel v této prostotě uchýlit a zadržet výraz své palčivé inteligence a mystického hladu? Jistě...to je alespoň poselství jakékoli astrologie skutečně zaměřené na výběr. Všichni jsme svobodní hráči. Kdyby se Mestre Gabriel vydal méně energickou cestou, mohl by se jednoduše nedostatečně rozšířit do světa, zadržován převážně neviditelnými řetězy pochybností o sobě samém či pocitů osobní nedostatečnosti. V takové situaci by byl stále populární a oblíbený v kontextu svého sociálního světa – to je příspěvek silného venušského magnetismu kolem něj. Jeho vodnářským kvalitám by však bylo zabráněno v dosažení jejich plného revolučního rozsahu a projevíly by se jednoduše jako emocionální odpoutanost nebo „nečitelnost“ – a dokonce i tyto odtažité rysy by byly zjevné pouze lidem, kteří by se pokoušeli tomuto muži skutečně přiblížit. Pro ostatní by byl jakýmsi druholigovým vzorem: velmi milým chlapíkem.

Po své smrti v roce 1971 za sebou Mestre Gabriel v tomto světě zanechal revoluční plutonské dědictví, které se pomalu šíří mimo jihoamerické kultury, které jej pěstovaly, dědictví lásky a společenství, skutečné spirituality a vědomé morálky, to vše nabité vysokou pokorou druhého domu před mocnými silami vesmíru a lidské mysli.

¹⁹¹ Direkce slunečního oblouku. RS

Jak už to tak bývá u lidí, kteří dosahují nejvyšších projevů své vrozené plutonské energie, práce Mestre Gabriela je teprve na začátku, i když jeho duše již nevyživuje jeho tělo.

XVII. Eric Clapton

30. března 1945, 20:45 BST, Ripley, Anglie. Rodden hodnocení: DD

Frontman kapely, zpěvák, skladatel, bluesman, popová hvězda a mimořádný kytarista Eric Clapton se narodil 30. března 1945 v Ripley, Surrey, Anglie. Arthur Blackwell cituje RF Nobel, „Babička říkala mezi 20:30 a 21:00.“ Rozdělil jsem rozdíl a sestavil horoskop na 20:45, což bude pro naše účely zde stačit.

Okamžitě nás zasáhne nejvyšší poloha Plutona, která je vysoko v desátém domě nativního horoskopu, ve volném spojení s MC. Planeta je také pevně spojena se zbytkem nativního horoskopu prostřednictvím sítě aspektů, nejvýrazněji v těsném trigonu ke Slunci, a v kvadratuře k jeho mocnému, Plutonem ovládanému Měsíci ve Štíru v prvním domě.

Společně se zbytkem jeho generace je Pluton Erika Claptona v sebevyjadřujícím Lvu. Jak jsme si všimli v osmé kapitole, tato konfigurace naznačuje zájem o hojnou kreativitu, o „být si všímán“ – a varuje před jistou egocentricitou nebo sebechválou. Zdůraznili jsme, že astrologické znamení, které zaujímá Pluton, nám dává dobrou perspektivu na generační kohortu, ale že musíme být opatrní a brát ho příliš vážně na individuální úrovni...pokud není Pluton v nativním horoskopu člověka výrazně prominentní. Eric Clapton se v této části kvalifikuje bez problémů: Jeho konjunkce Pluton-MC a silné aspekty, které dává jeho Slunci a Měsíci, naznačují zcela plutonského ducha. Kromě toho přítomnost Plutona v desátém domě (kariéra; pověst; veřejný obraz) naznačuje, že ať je jeho plutonská dynamika jakákoli, bude těžké ji skrýt. Desátý dům je ze své podstaty vždy veřejný. Nejsou tam žádná tajemství, alespoň ne z dlouhodobého hlediska.

Vášnivá, poněkud znervózňující energie, která charakterizuje lidi, kteří úspěšně integrovali silná plutonská umístění, je přítomná u Erica Claptona. Jak? Prostřednictvím radikálního odhodlání ke kreativně sebevyjadřující (Lev) kariéře (desátý dům.) Pluton je v trigonu se Sluncem v šestém domě, což naznačuje, že v této kariéře je silný prvek řemesla – a že vyžadoval období „učňovského období“ u „mistra“. V Claptonově případě se zdá, že tímto mentorem byl starší britský bluesman John Mayall, v jehož kapele začínal, a méně přímo se to odráží v jeho oddanosti bluesmanům o generaci dříve.

Venuše je „bohyně umění“ a představuje estetickou funkci v lidských bytostech: naši schopnost posuzovat krásu a vytvářet ji. V Claptonově horoskopu Venuše vládne jeho Ascendentu ve Váhách a je umístěna v mocném, úhlovém sedmém domě, jemuž také vládne. Dále zdůrazňujeme ústřední postavení Venuše a všimněte si, že planeta je v Býku, což je její další znamení, kde vládne. Po završení extrémního zdůraznění na Claptonovu Venušinu estetickou funkci si uvědomujeme, že Venuše vytváří mimořádně přesnou opozici vůči Měsíci ve Štíru.

To, co dělá tuto Venušinu konfiguraci tak hluboce relevantní pro naše užší analytické účely v této knize, je to, že Pluton vytváří kvadraturu k opozici Měsíc-Venuše a spojuje Claptonův veřejný plutonský osud s tímto „zájmem o umění“ v jeho charakteru...a s jeho náladovou, lunární stránkou.

Když se tedy snažíme pro Erica Claptona získat obrazy života plného plutonského angažmá, okamžitě rozpoznáme ústřední roli sebevyjadřující kariéry, ale když k našim úvahám přidáme aspekty Plutona v jeho desátém domě, začneme získávat přesnější obrázek: kariéra se bude pravděpodobně vyznačovat dokonalostí v řemesle, které v něm zdokonalil „mistr“ nebo „mistři“ (Pluton v trigonu na Slunce v šestém domě), a pravděpodobně se bude soustřeďovat na jeho schopnost uměleckého, estetického úsudku (silné plutonské vazby na jeho velmi centralizovanou Venuši.)

Jednoduše řečeno, Clapton tento osud samozřejmě prožil příkladným způsobem. Zůstal na vrcholu nestálého světa populární hudby po téměř bezprecedentní tři desetiletí. A, věrný symbolice Plutona ve Lvu, působí jako kreativní umělec, nejznámější je (plutonská) ohnivá intenzita jeho hry na kytaru. A ze všech hudebních stylů, které ovládl, ten, pro který je nejznámější, je příznačné prvotní lkající blues...možná ta nejryzeji plutonská hudba, která existuje.

Příběh Erica Claptona ztělesňuje mnoho rysů ideální integrace jeho natálních plutonských energií. A mám podezření, že v důsledku toho často pociťuje charakteristické plutonské emoce naplnění a ohnivého účelu. Ale můžeme se od něj dozvědět více, když vstřebáme jeden žhavě plutonský životopisný fakt: Když byl Eric Clapton mladý, opustili ho rodiče.

V sedmé kapitole jsme pozorovali, že zranění spojená s přítomností Plutona v desátém domě se soustředila na rané zkušenosti, které dítě přesvědčily, že svět je „nehostinné místo...přinejlepším si dovolí zabojovat o přežití“.

Je příznačné, že Pluton v desátém domě musí vždy nutně být v opozici s Nadirem nativního horoskopu: astrologickým bodem, který spolu s Měsícem nejpříměji odkazuje k ranému prostředí a původní rodině. Posílení stejné představy nám připomíná další rozměr kvadrurního aspektu mezi Plutonem a jeho prominentním Měsícem v prvním domě. Pokud jde o tvrdý kontakt Měsíc-Pluton, v jedenácté kapitole jsme pozorovali vzorec „temných nebo katastrofických faktorů, které se staly relevantními pro život v raném věku“, a že „takové aspekty se běžně vyskytují i v situacích, kdy tyto druhy mentorských

kontaktů nejen chyběly, ale byly zvrácené“. Opuštění dítěte přesně odpovídá tomuto popisu.

V 70. letech, když se tranzitující Pluton pohyboval orbisem opozice vůči jeho nativnímu Slunci v Beranu, byl Claptonův román s Patti Boyd Harrison veřejně spojen s rozpadem manželství Beatla George Harrisona. Znovu ztvárnil rodinná zranění, která mu byla způsobena? Morální úsudek zde není naším účelem, ale astrologická teorie by předpovídala, že se z jeho zásobárny nevědomého zranění v té době vynoří nějaké takové vzlínání – nebo zjevení ducha, pokud by se ho chtěl zmocnit. Je příznačné, že Clapton se v letech '71-'72 zbavil návyku na heroin, když se jeho direkční Pluton¹⁹² pohyboval opozičním aspektem vyvolávajícím krizi k jeho nativnímu Marsu, k čemuž mu napomáhal sextilní aspekt k Saturnu (sebedisciplína; kolize s realitou).

Je tragické, že když byl na jaře 1991 znovu stimulován Pluton, jeho malý syn náhodně vypadl z okna v 53. patře a zemřel. V době smutné události se tranzitující Saturn dostal do opozice s nativním Plutonem ze čtvrtého domu (domov), zatímco expandující a zvětšující Jupiter procházel konjunkcí. Venuše se mezitím vrátila do své natální pozice v nativním horoskopu a spustila základní dynamiku natální T-kvadratury Venuše-Měsíc-Pluton. Znovu bylo odehráno elementární plutonské zranění v umělcově psychice, protože rodič a dítě byli odděleni.

V alchymii tragédie explodoval Claptonův duch se srdceryvně silnou písní „Tears in Heaven“. Tak v něm pokračuje věčný tanec zranění a vysokého umění, odrážející se v plutonských pohybech kolem jeho nativního horoskopu.

Eric Clapton nám v příběhu svého života jistě ukázal temnotu i světlo, bolest i extázi. I když někdy musí padnout do tmy pod břemenem bolestí, kterou zažívá srdce, když má kytaru v rukou, dokáže se vznášet jako šaman do světů mimo tento svět, z jeho tváře vyzařuje světlo dionýského, plutonského ohně.

¹⁹² Direkce slunečního oblouku. RS

Doslov: Nová sluneční soustava¹⁹³

Nedávné degradování Plutona na „trpasličí planetu“ mnohé z nás rozčílilo. Nemělo by. My astrologové nazýváme Slunce a Měsíc „planetami“ už dlouho. Jinými slovy, máme dlouhou tradici v používání pojmu „planeta“ jinak než astronomové. Zkušenost nás naučila, že Pluton tak prostě funguje – víme, že je to „planeta“ a opravdu nepotřebujeme ničí souhlas, abychom tento termín používali.

A co je ještě lepší, většina z nás se bavila myšlenkami na nadcházející tranzity Plutona u těch astronomů z Mezinárodní astronomické unie, kteří degradovali Plutona! Jak by se vám to líbilo vysvětlit Pánu Podsvětí?

Ale jsou zde hlubší a znepokojivější problémy. Musíme je společně řešit. V kostech astrologie chrastí a není to jen kvůli partě akademiků, kteří se prou o záludných definicích.

V poslední době je módní říkat, že astrologie, jak ji známe, sahá až do 3. století před naším letopočtem v Řecku. Směřuji se té myšlence, když si vzpomenu na tvrdé důkazy – důkazy tak „tvrdé“ jako Stonehenge, Velké pyramidy v Egyptě a Teotihuacánu, a Venušin chrám známý jako Newgrange v Irsku.¹⁹⁴ To jsou tradice, které cítím žít uvnitř sebe, osobně. Kdo si vlastně představuje, že Stonehenge byla pouhá kalkulačka zatmění, a že lidé, kteří ho stavěli, nikdy neměli pocit, že k nim nebe smysluplně promlouvá? Náš původ je starodávný a neomezuje se jen na Středomořský svět.

Jakkoli stará astrologie může být, její kořeny byly otřeseny právě před 227 lety,¹⁹⁵ kdy William Herschel objevil Urana. Najednou úctyhodný systém „sedmi planet“ (počítající Měsíc a Slunce) už prostě neodrážel realitu. „Jak nahoře, tak dole“ bylo základním filozofickým kamenem astrologie po dlouhou, dlouhou dobu. Buď jsme to museli opustit, nebo se vypořádat s touto novou planetou, která všechno rozvrátila. Vypořádali jsme se s tím.

Dnes existují astrologové pracující v klasických, vědeckých a renesančních tradicích, kteří Urana raději ignorují. Jsem přesvědčen, že mnoho z nich má vynikající výsledky. Mají můj upřímný respekt. Slyšel jsem také ohromující a

¹⁹³ Původně publikováno in *The Mountain Astrologer*, srpen 2006.

¹⁹⁴ Knight, Christopher and Robert Lomas. *The Book of Hiram*, Element (Harper-Collins), 2003.

¹⁹⁵ Objev Uranu ohlásil William Herschel 13. března 1781, čímž poprvé v moderní době posunul známé hranice sluneční soustavy. RS

užitečné moderní astrologické analýzy založené pouze na Slunci a Měsíci. Ale kdo by se mohl upřímně dívat na realitu lidské zkušenosti a tvrdit, že tranzit Uranu – řekněme – vaším natálním Sluncem je neopakovatelná událost? Tato „neviditelná planeta“ přináší výsledky, které jsou zcela hmatatelné. Znovu, sláva těm, kteří dělají tradiční formy astrologie – mají nás toho hodně co naučit. Ale pokud se snaží předstírat, že nás posledních dva tisíce let nic nenaučilo, jen kroutím hlavou. Uran je skutečný a není to jediná nová astrologická realita. Venku je nová sluneční soustava.

Astrologie pohltila objev Uranu jako celku a dnes by se ho jen malá menšina z nás odvážila ignorovat. Zajímavé je, že jsme zjistili, že zatímco Uran má svou vlastní jedinečnou energetickou signaturu, funguje v podstatě stejně jako ostatních sedm planet. Jinými slovy, pokud má někdo Urana v konjunkci s Ascendentem, proslulá nezávislost či šílenství této planety je silně viditelná v jejím vnějším charakteru. Pokud ji má někdo spojenou s Venuší, jeho intimní život bude odrážet ony „zvláštní, výstřední nebo neobvyklé“ vlastnosti, kterým jsme začali říkat uranské. Naučit se pracovat s novou planetou – i když to bylo na teoretické úrovni matoucí pro „seskupení sedmi planet“ – se ukázalo, že není tak obtížné. A samozřejmě bonusem bylo, že zahrnutí Uranu zpřesnilo astrologii. Jsem si jist, že před rokem 1781 bylo mnoho astrologů zmateno, když viděli, jak se něčí život obrátil vzhůru nohama, přestože se „v horoskopu zdálo, že se nic neděje“. Znalost Uranu – součást objektivní pravdy sluneční soustavy – nás posílila.

Poté jsme měli několik desetiletí na rozmyšlenou – trvalo dalších šedesát pět let, kdy Neptun vstoupil do našeho slovníku. To se stalo v roce 1846. Poté uplynulo osmdesát čtyři let (přesně jeden uranský cyklus!), než se to stalo znovu: Clyde Tombaugh objevil další novou planetu – Plutona. To bylo v roce 1930.

Na lidské úrovni měla astrologická komunita čas na strávení mezi těmito objevy. V polovině minulého století se hledání a vstřebávání nových planet stalo téměř rutinní událostí – a generace astrologů měly čas překousnout nové hádanky. Čas a kolektivní zkušenost jsou mocnými filtry. Velmi efektivně oddělují pšenici od plev. My astrologové jsme byli vždy nejsilnější, když jsme pracovali jako skupina, vzájemně se opravovali, každý viděl něco, co druhý neviděl.

Kritickým bodem je, že astrologie se rozšířila tak, aby zahrnovala tyto tři nové planety, aniž by musela zcela zahodit elementární principy, na kterých byl systém založen. Tím chci říct, že tyto nové planety, stejně jako ty klasické, se zdají mít vnitřní významy, které byly poté modifikovány umístěním znamení a aspekty k jiným planetám a poté vyjádřeny navenek v domech. Chovaly se, jinými slovy, stejně jako Merkur nebo Jupiter. Abychom je začlenili do systému, nemuseli jsme měnit paradigmaty, na kterých bylo založeno naše myšlení. Museli jsme to jen trochu zkomplikovat a popasovat se s některými těžkými, přetrvávajícími otázkami o planetárním „vládcovství“ ve znamení.

Vím, že lidé praktikující některou ze starších tradic mohou být frustrováni mými zjednodušeními. Ale to, čemu dnes čelíme, je rozsáhlejší a znepokojivější než cokoli, čemu jsme čelili dříve, do té míry, že věřím, že tyto rozdíly mezi současnou a dřívější astrologickou tradicí brzy vyblednou před tlakem vznikající astronomické reality. Jako komunita a jako tradice budeme „viset spolu, nebo budeme viset odděleně“.

Nejprve trochu historie. Pouhých dvacet let po objevu Uranu se zdálo, že k planetárnímu objevu došlo znovu: Giuseppe Piazzi objevil Ceres v roce 1801. Nejprve byla oslavována jako nová planeta – ostatně kromě občasných komet jsme do té doby neobjevili nic jiného než planety, takže předpoklad byl přirozený.

Pak, jen o rok později, byla nalezena Pallas – v podstatě na stejné oběžné dráze jako Ceres. Astronomové a astrologové vždy chápali planety jako planety obíhající oddělenými oběžnými dráhami, takže se zde dělo něco zvláštního. Poté byla v roce 1804 objevena Junona a v roce 1807 Vesta, všechny na podobných drahách mezi Marsem a Jupiterem. Rychle se zjistilo, že tato tělesa jsou v jiné třídě než Merkur nebo Uran. Byl vytvořen termín „planetka“ a později naše známější slovo „asteroid“.

Na počátku devatenáctého století se sluneční soustava zjevně stávala komplexnějším místem, než jsme si kdy představovali. Měly tyto asteroidy smysl? Ano, jistě – každý, kdo je prozkoumá, si rychle uvědomí, že jde o významné symboly. Mnoho astrologů pracovalo s takzvanými asteroidy „Velké čtyřky“ – což jsou ve skutečnosti pouze první čtyři, které byly náhodou objeveny. (Hygeia, objevená de Gasparisem v roce 1849, je ve skutečnosti

mnohem větší než Junona.) Ale mým cílem zde ve skutečnosti není interpretovat asteroidy. Mnoho astrologů o nich ví mnohem více než já. Kniha Demetry George, *Asteroid Goddesses*, je skvělým místem, kde začít. Rád bych také upozornil na skvělý článek z časopisu *The Mountain Astrologer* – „*The Expansive Mirror of the Asteroids*“ od Johna Challenga, a také na *Mechanics of the Future: Asteroids* od Marthy Lang-Wescott.¹⁹⁶ Pokud vás přitahuje toto odvětví astrologického světa, a to praktickým způsobem, je dobré se zapojit do *Asteroid Special Interest Group (SIG)* Národní rady pro geokosmický výzkum.¹⁹⁷

Pozorování, které chci podtrhnout, je, že i když jsou asteroidy zcela prokazatelně skutečné ve svém astrologickém významu, většina současných astrologů je nepoužívá. Psychologicky je snadné pochopit proč. Jakmile jsme do systému přidali Urana, Neptuna a Plutona, horoskop už byl přeplněný! Existuje přirozená, pochopitelná nerozhodnost, zda příliš komplikovat obraz. Nemůžeme zůstat nad tím. Mysl se bouří. Jsme nervózní.

A možná bychom měli – k 17. září 2006 bylo celkem 341 328 známých asteroidů. 136 563 z nich má stálá číselná označení, a 13 479 má oficiální jména.¹⁹⁸ Mnoho dalších zbývá objevit. Současné odhady uvádějí celkový počet asteroidů, které mají průměr větší než jeden kilometr, někde mezi 1,1 a 1,9 milionu. Žádný astrolog by je nemohl použít všechny. Pokud byste se pokusili udělat astrologickou konzultaci zahrnující všechny z nich a pracovali byste šestnáct hodin denně a každému věnovali jedinou minutu, trvalo by toto sezení téměř šest let.

To neznamená, že asteroidy nejsou důležité! „Jak nahoře, tak dole“ stále funguje, až na neuvěřitelnou úroveň přesnosti. Následuje několik příkladů, na které asteroidová zastánkyně Demetra George poukázala na přednášce UAC v roce 1998. Asteroid Lust je na MC Moniky Lewinsky – a samozřejmě, bez ohledu na to, jak složitý může být vnitřní život ženy ve skutečnosti, její veřejná osobnost (MC) bude navždy nést znamení jejího „chtíče“ a sexuálního vztahu s

¹⁹⁶ Challen, John. „The Expansive Mirror of the Asteroids,” *The Mountain Astrologer*, February/March 2007, s 32. Lang-Wescott, Martha. *Mechanics of the Future: Asteroids*, Treehouse Mountain, 1991.

¹⁹⁷ <http://geocosmic.org/astsig>

¹⁹⁸ Dobrý úvod do současného stavu vědy o asteroidech lze nalézt na: <http://en.wikipedia.org/wiki/Asteroids>

Billem Clintonem. V Clintonově vlastním horoskopu stojí asteroid Monica naproti asteroidu Hillary.¹⁹⁹

Větší asteroidy jsou přístupné hlubším formám psychologické analýzy, zatímco mnohé z těch menších jako by přidávaly prvky překvapivě vytříbených, ale v konečném důsledku spíše drobných detailů: například jména manželky Billa Clintona a jeho milenky jsou v jeho horoskopu v opozici.²⁰⁰ Je to udivující – ale pouze to udivuje, aniž by nám to cokoli řeklo, co bychom ještě nevěděli.

Vzhledem k tomu, že každý den přicházejí tisíce pojmenovaných asteroidů a další, je potenciální vzrušení zmírněno pocitem, že je člověk zahlcen triviálními informacemi. Člověku by se dal odpustit pocit nostalgie z jednodušších dnů „sedmi planet“. Ale měli bychom tomuto pocitu nekriticky podlehnout?

Tento nově se objevující problém narůstajícího přemnoženého nebeského symbolismu je nyní starý více než dvě století. Je to podle mého názoru „slon v obývacím pokoji“ astrologické komunity. Vypořádali jsme se s Uranem, Neptunem a Plutonem tak, že jsme s nimi zacházeli víceméně jako s klasickými planetami. Vložili jsme je do starého systému, přizpůsobili je našim starým paradigmatům. Mnozí z nás se v podstatě vypořádali s „problémem“ asteroidů tím, že je zametli pod koberec.

Děj ale stále houstl. Cheirón byl objeven v roce 1977 na oběžné dráze za Saturnem, daleko mimo známý „pás asteroidů“. Začalo se mu říkat „Kentaur“, který je definován jako objekt podobný asteroidu obíhající mezi Jupiterem a Neptunem. Krátce poté, co byl objeven Cheirón, byl objeven další Kentaur – Folos. Je ještě větší. Nyní víme o mnoha dalších.

Na webových stránkách astrologa Philipa Sedgwicka se můžete o těchto objevech dozvědět mnoho a zůstat v obraze.²⁰¹ Mimochodem, rád bych zde uctil Philipa. Navrhl jména pro dva Kentaury, Thereus a Elatus, která byla přijata Mezinárodní astronomickou unií. Ostatní astrologové také pojmenovali Kentaury. Melanie Reinhart pojmenovala kentaura Nessos. Robert von Heeren nabídl Asbolus a Chariklo. Spolu se Zanem Steinem a dalšími přispěl von Heeren

¹⁹⁹ George, Demetra. “Amazing Asteroid Tales” audio lecture presented at UAC 1998, <http://www.demetra-george.com/resources/audio-downloads>

²⁰⁰ Asteroidy „Monica“ a „Hillary“. RS

²⁰¹ Philip Sedgwick’s website: www.philipsedgwick.com

také Hylonomie. S Philipem Sedgwickem a dalšími pojmenoval Cyllarus. John Delaney jmény Echeclus a Crantor.

Jako antropologické pozorování o „druhu“ astrologů považuji za zajímavé, že i když se Cheirón uchytil ve velkém, je těžké najít astrologa, který by dokonce dokázal jmenovat jiného Kentaura! Folos je větší než Cheirón. Kolik z nás dokonce dokáže najít Fola v našich vlastních nativních horoskopech? Opět se zdá, že se projevuje faktor „přemožení“. Zde je jádro toho, co říkám: Jako skupina se my astrologové odvracíme od objektivní složitosti moderní sluneční soustavy a důvody jsou spíše psychologické než racionální.

Ale možná bychom měli! Nemůžeme strávit šest let sezením s každým klientem. Na rozdíl od astrologů, kteří žili před rokem 1781, musíme nyní upravit sluneční soustavu! Není na výběr. Je to pro nás příliš složité. Ale naše nevyřešená strategie ignorování této vznikající složitosti, předstírání, že se to neděje, se začíná rozpadat.

V roce 1992 se systém otevřel dokořán. Byl nalezen první „objekt Kuiperova pásu“: těleso podobné planetě obíhající za Plutonem. („*Kuiper*“ se mimochodem rýmuje s „*viper*“).²⁰² Astrologové poznamenávají, že v roce 1992 začala konjunkce Uranu a Neptuna, která mění paradigma. Je zřejmé, že základní „mýtus světa“ se měl změnit. Cyklus konjunkcí mezi těmito dvěma planetami je dlouhý 171 let. Když se to stalo naposledy, přineslo nám to elektřinu, hromadnou dopravu poháněnou fosilními palivy a kolaps evropského kolonialismu – jinými slovy začátek moderního světa. Konjunkce Uran-Neptun jsou dlouhý příběh a ne ten, který teď vyprávím, i když pokud máte zájem, mám o tom k dispozici podrobnou zaznamenanou přednášku.²⁰³ Stačí říci, že skutečný mytický význam počátku a poloviny 90. let ještě není plně doceněn. Internet je nepochybně jeho součástí, ale pravděpodobně uplynou desítky let, než bude mít někdo skutečný pohled na ohromnou dobu. Jsem si velmi jistý, že objev prvního objektu Kuiperova pásu v roce 1992 si budoucí astrologové budou pamatovat jako ještě důležitější než objev Uranu o dvě století dříve, a že budeme vesele jásat nad skutečností „já jsem vám to říkal“, že k němu došlo za paradigmatu měnícího uspořádání Uranu a Neptunu.

²⁰² Zmije. RS

²⁰³ „Again The World Ends: Uranus Meets Neptune.“ <http://www.forreastrology.com/MP3-Audio-Downloads>

Když píšu tato slova, rok 1992 byl právě před patnácti lety. Dnes bylo objeveno přes osm set objektů Kuiperova pásu (KBO). Všechny jsou dále a obecně mnohem menší než Pluton – což je na planetární poměry už tak docela málo. Mnoho astrologů je do značné míry ignorovalo. V jistém smyslu to udělali i astronomové – dokud se jejich ignorování stalo nemožným, když byl v roce 2003 objeven další KBO. S tímto tělem, nyní známém jako Eris, byl zásadní rozdíl: bylo větší než Pluton. Jestliže Pluton byl planetou, jak by se pak Eris nemohla nazývat také planetou? Astronomové už tento problém nemohli ignorovat. Co vlastně znamenalo slovo „planeta“?

Na webových stránkách NASA se 29. července 2005 objevil titulek „Objevena desátá planeta“.²⁰⁴ Pokud se astrologové cítili trochu nervózně při pomýšlení na další planetu, kterou by přidali ke svým konzultacím, představte si ty ubohé astronomy! Rychle si uvědomili, že pokud by Pluton i Eris byly skutečně planety, mohlo by jich ve skutečnosti být asi o osm set více. Odhady pro celkový počet KBO s průměry přes sto kilometrů sahají k 70 000 – i když stojí za zmínku, že celková hmotnost Kuiperova pásu je pravděpodobně velmi nízká a všechny dohromady se rovnají či překračují hmotnost planety Země.²⁰⁵

IAU²⁰⁶ se rychle otočila, aby zamezila škodám. Na setkání v Praze v létě 2006 slavně (nebo neslavně!) degradovali Plutona – a Eris – na „trpasličí planety“ a prohlásili, že ve sluneční soustavě je nyní celkem osm planet.

Aby bylo těleso považováno za planetu, musí podle pražské definice IAU splňovat tři kritéria.

První: Obíhá kolem hvězdy. Jinými slovy, měsíce, které obíhají kolem planet, se nepočítají. To můžeme považovat za spravedlivé.

Druhé: Planeta má „dostatečnou hmotnost pro svou vlastní gravitaci, aby překonala síly tuhého těla, takže nabyla... téměř kulatého tvaru“.

Třetí: Planeta „vyčistila okolí své oběžné dráhy“. Jinými slovy, její gravitace smetla místní vesmírný odpad a obíhá v osamocené velkoleposti, na rozdíl od asteroidů, které často sdílejí velmi podobné dráhy.²⁰⁷

²⁰⁴ http://science.nasa.gov/headlines/y2005/29jul_planetx.htm

²⁰⁵ <http://www.ifa.hawaii.edu/>

²⁰⁶ Mezinárodní astronomická unie. RS

Pokud jde o druhé kritérium, „kulatost“, existuje mnoho diskusí. Většina malých asteroidů vypadá v podstatě jako brambory. Asteroid Ceres je dostatečně masivní, aby byl poměrně kulatý. To je důvod, proč IAU povýšila její status na „trpasličí planetu“, jako je Pluton. Ale problém je v tom, že Pallas je taky pěkně kulatá, a Vesta také. A když se na Jupitera podíváte dalekohledem, snadno zjistíte, že je uprostřed zcela zřetelně nadtý – v žádném přesném smyslu není kulatý. Být tělesem „víceméně kulatým“ jej stěží kvalifikuje přísným vědeckým standardem. V termínu je prostě příliš mnoho nejednoznačnosti. Ale pak se žádná z planet nekvalifikuje.

Podobné námitky existují pro nejasné třetí kritérium – že planeta „vyčistí svou oběžnou dráhu“. Trojanské asteroidy²⁰⁸ jsou uzamčeny v gravitační rezonanci s Jupiterem a sdílejí jeho oběžnou dráhu. Ještě podstatnější je, že různé formy kosmického odpadu prostě neustále sviští kolem sluneční soustavy a zařezávají se do všech planetárních drah. To je důvod, proč bychom se pravděpodobně měli obávat „blízkozemských asteroidů“, které pravidelně křížují naši vlastní oběžnou dráhu. Jeden z nich vyřadil dinosaury před pětadesáti miliony let, a kdo ví, co může přinést zítřek? Samotná Země také „nevyčistila svou oběžnou dráhu“. Nejsme planeta?

Alan Stern, hlavní badatel NASA New Horizons, to vyjádřil takto: „Řekněte mi, kde jinde v astronomii klasifikujeme objekty podle toho, co dalšího je kolem nich? Je to směšné.“ Dodal: „Jen si myslím, že se IAU ztrapnila... Pokud si přečtete definici, kterou dnes v té místnosti přijali, je vědecky neobhájitelná.“²⁰⁹

Někteří astrologové, dychtiví bránit náš vlastní *status quo* ohledně planetárních definic, také dychtivě kritizovali IAU. Ale pokud Pluton zůstane planetou, pak za ni musí být určité považována i Eris – a pravděpodobně Sedna a Quaoar, spolu s dalšími: Rhadamanthus, Varuna, Orcus, Chaos, Deucalion, Huya, Ixion... a mnoho dalších dosud nenalezených.

Jinými slovy, můžeme se se stávajícím stavem rozloučit. To je konec.

²⁰⁷ “It’s official: I.A.U. demotes Pluto.” August 24 and 25, 2006. Francis Reddy
<http://www.astronomy.com/asy/default.aspx?c=a&id=4474>

²⁰⁸ Troján (někdy též trojan či spíše zastarale trójan) je označení příslušníka skupiny planetek, obíhajících po stejné dráze jako planeta Jupiter. RS

²⁰⁹ “It’s official: I.A.U. demotes Pluto.” August 24 and 25, 2006. Francis Reddy
<http://www.astronomy.com/asy/default.aspx?c=a&id=4474>

Zde je podle mého názoru zásadní problém: slovo „planeta“ je kulturní artefakt, nic víc. Nemá to žádný konečný význam. Je to slovo, které zbylo z dob před dalekohledy, kdy byla obloha, kterou jsme viděli, mnohem jednodušší. S objevem Uranu nás začalo zrazovat slovo „planeta“, i když nám trvalo další dvě a čtvrt století, než jsme si to uvědomili.

Nikdy v dlouhé historii našeho řemesla jsme nečelili výzvě takového rozsahu. Pokud se slovo „planeta“ zhroutí, co je astrologie? Jak začneme přemýšlet o tom, co děláme?

Existuje silné pokušení odvrátit se od obludnosti těchto otázek a najít bezpečné intelektuální útočiště v historických formách astrologie. Ještě jednou, nekritizuji ty, kteří takové tradice studují. Mají nás toho hodně co naučit. Tato práce měla kořeny v době, kdy astrologie nebyla odsouvána na okraj, kdy byla místo toho integrována do podloží tehdejšího stávajícího světonázoru. Intelektuální smetánka společnosti aplikovala svou inteligenci do tohoto studia. Vážím si těch, kteří vykopávají tyto tradice. Ale chci se mít na pozoru před reakčním psychologickým impulsem odvrátit se od složitosti a nejednoznačnosti a uchýlit se do „starých dobrých časů“. Sluneční soustava je po pravdě řečeno mnohem složitější, než si toužíme připustit – a mnohem složitější, než jak se před pár generacemi předpokládalo, natož ve starověkém Egyptě, Indii nebo Řecku. Třetina z milionu známých asteroidů! Osm set známých „planet“ za Plutonem! Není divu, že jsme nervózní. Co budeme dělat?

Naším esem v jámě je, že se stále můžeme spolehnout na náš neselhávající hermetický princip: „Jak nahoře, tak dole.“ Struktura sluneční soustavy nadále odráží strukturu lidské mysli. Existuje o tom důkaz. Mnozí z nás přemítali o historických synchronicitách spojených s načasováním objevů Uranu (americké a francouzské revoluce), Neptunu (komunistický manifest a spiritualismus) a Plutona (jaderná energie a rozšířená kulturní integrace psychologického jazyka).

Ale objevy těchto tří planet byly jen prvními kapkami deště v poušti. Od roku 1992 je liják: nejen jedna nová planeta, ale jejich záplava.

Abychom si zachovali víru, pojďme si rychle ověřit realitu pokračující životaschopnosti hermetického konceptu „jak nahoře, tak dole“. Sluneční soustava se stala složitější. Prohloubil se za posledních dvě stě let také náš

smysl pro složitost lidské mysli? Bavíme se současně mnohem více způsoby vnímání a systémů víry než naši praprarodiče? Ztotožňuje se prakticky každý s nějakou „menšinovou perspektivou“? Jsme nyní v multikulturní době? Připadá vám život prostě složitější?

Jinými slovy „dole“ stále vypadá jako „nahore“. Vývoj v astronomii stále odráží kulturní sociologii. Hermes Trismegistos stále vládne!

Nová sluneční soustava je skutečná; je to smysluplné; a nezmizí. Pro astrologie je výzvou našeho věku přijít nejen na to, co to znamená, ale také jak se s tím intelektuálně vyrovnat a v astrologických poradnách budoucnosti. Je jasné, že staré styly kusého astrologického myšlení neuspějí.

Neznám odpověď, ale rád bych navrhl výchozí bod. Zde je radikální návrh: Pojdme experimentovat s vypuštěním slova „planeta“. Vyhodte bagáž a pak se objeví alespoň možnost jasného, nového myšlení.

Musíme uvažovat spíše z hlediska integrovaných systémů než oddělených, rozdělených planetárních kategorií. Podívejme se na sluneční soustavu novými očima. A podívejme se na to z perspektivy, která by doslova přesahovala rámec představ našich předků. Podívejme se na to z pozorovací paluby hvězdné lodi umístěné bilion mil nad severním pólem Slunce.

Podívejte se dolů. Co vidíte? Téměř ztraceny v oslnivé sluneční záři jsou čtyři maličké koule horniny: Merkur, Venuše, Země a Mars. Dvě z nich mají významnou atmosféru. Dvě ne. Ale konstrukčně jsou si všechny čtyři podobné: malé kulaté světy z kamene, všechny sedící blízko centrálního ohně a poletující kolem něj vysokou rychlostí.

Dále od Slunce je velký, široký opar. To je pás asteroidů. Dokonce i Ceres, zdaleka největší z nich, má méně než jednu pětinu průměru nejmenšího z kamenných světů, Merkura.²¹⁰ Zjevně se od nich liší – jen část oparu.

Opar prašného kamene se trochu ztenčuje, jak pokračujeme směrem ven, pryč od Slunce, i když stále můžeme vidět, jak se diafánně rozšiřuje za hlavní koncentraci asteroidu. Ale naše oči jsou rychle odtrženy od řídnoúciho oparu podívanou, která nás zasáhne jako další. Zde je bezpochyby hlavní

²¹⁰ Zeilik, Michael, *Astronomy: The Evolving Universe*, 1982, Harper & Row, New York.

atrakce sluneční soustavy. Je to druhé seskupení čtyř kulovitých těles – ale tentokrát jsou to gigantické křiklavé balóny. Jeden z nich má kolem sebe okázalou sadu prstenů. Jak mžouráme, vidíme, že i ostatní mají prsteny, jen slabší. Všichni čtyři tito jasní obři jsou obklopeni družinami měsíců o velikosti asteroidu.

Tyto čtyři jsou zcela odlišné od malých kamenných světů a zjevně dominantní. Pohybují se pomalu a majestátně, na rozdíl od nervózního cvrlikání vnitřní čtyřky. Jsou tvořené z plynu, houstnoucí do viskózního prostředí bez skutečných povrchů. A jsou obrovské. Úplně nejmenší z nich (Uran) má plně čtyřikrát větší průměr než největší z kamenných světů (Země), zatímco největší z nich (Jupiter) má třicetkrát větší průměr než maličký Merkur. Jeden z nich – Jupiter – má dokonce měsíc (Ganymédes), který je výrazně větší než celá „planeta“ Merkur! Další – Saturn – má měsíc (Titan) s jezery a hustou, zataženou atmosférou.

Neexistuje žádné srovnání mezi těmito plynnými obry a Zemí nebo Marsem. Kromě Slunce jsou tato čtyři tělesa jasně hlavními rysy sluneční soustavy. V jejich záři si možná ani nevšimnete malých kamenných světů.

Uvažte: Kdybyste byli na té hvězdné lodi, použili byste jediné slovo k popisu jak malých, frenetických kamenných světů, tak těchto plynových obrů? Kdybyste mohli vidět sluneční soustavu tak jasně a pravdivě, vymysleli byste někdy jediné slovo „planeta“

Pokračujme v naší cestě. Za Neptunem se dostáváme k dalšímu kamennému oparu, i když jeho struktura je hrubší než to, co jsme viděli u pásu asteroidů. Je to spíše pláž z oblázků, nežli pláž ze zrněk písku. A oceán za ním je oceánem hlubokého mezihvězdného prostoru. Pokud přimhouříte oči, můžete vidět malého kulovitého Plutona – jen poloviční velikosti Merkuru. (Neptun, poslední z plynných obrů, má více než jedenadvacetkrát větší průměr než Pluton: jasně v jiné třídě.) Eris, mnohem dále, je jen o něco větší než Pluton, ale stále je malinká. A zbytek (pokud nyní víme) je mnohem menší.

Toto je sluneční soustava, jak ji nyní lidstvo vidí a chápe. Toto je současná metafora na obloze, na které musí být založena jakákoli skutečně současná, nejmodernější astrologie. Zde je to skutečné „nahore“, které se nyní nacházíme „dole“. Lidské vědomí po obrovském vnitřním i vnějším úsilí dosáhlo tohoto

vrcholu porozumění – a pokud pár tisíc let astrologické zkušenosti něco znamená, pak toto nové pochopení nyní nastavuje zrcadlo před lidskou myslí. Je úkolem moderních astrologů porozumět této realitě, aby se astrologie nestala muzejním kouskem, odděleným od současných zkušenostních realit moderních lidských bytostí. Pokud si astrologie zachová svůj základní filozofický základ – že mysl a nebe jsou uzamčeny v rezonanci –, prostě nemůžeme ignorovat oblohu, jak ji nyní známe. Nemůžeme předstírat, že posledních dva tisíce let v pozorovací astronomii nic nenastalo.

Stále se vyhýbáme nástrahám archaického, zavádějícího slova „planeta“, co přesně tam vidíme? Je jasné, že Slunce je ve třídě samo o sobě. Pak existují dvě zcela odlišné, sjednocené skupiny hlavních těles, z nichž každá se skládá ze čtyř světů. Tyto dvě skupiny odděluje jako interpunkční znaménko husté pole asteroidového oparu, které se postupně zužuje, jak se dostáváme k plynným obrům – a pak možná něco trochu složitějšího než asteroidový opar začíná znovu za plynovými obry a dokončuje okraje systému, alespoň pokud nyní víme. Synchronicita říká, že tento „Kuiperův pás“ je něco, co teprve začínáme chápat – a to nejen z vnějšího vědeckého hlediska, ale pravděpodobně také z hlediska jeho tajemného vnitřního lidského významu.

Co si o tom všem můžeme myslet? To vlastně přesně nevím. Ale hodně jsem o tom přemýšlel. Zde je návrh na „systémový“ model současné planetární astronomie. Klidně to zpochybňujte, a argumentujte proti tomu – tak jde astrologie kupředu! Šance, že by někdo z vás, včetně mě, měl v tomto všem „naprostou pravdu“, je nepatrná.

Kamenité světy

Začnu něčím, co může být velká chyba. Ale někdo musí skočit z útesu...

Protože Zemi nikdy nevidíme na obloze, nemůže to být astrologický faktor – alespoň pokud se budeme držet geocentrického systému. Heliocentrické systémy mohou mít zářnou budoucnost, ale budu pokračovat v geocentrismu, dokud se „neproviní“, neboť nám dlouho sloužil.

Takže než abych v této soustavě použil Zemi, raději použiji Měsíc. Existuje pro to přinejmenším dobrá racionalizace. Měsíc je ve skutečnosti opět poloviční než Merkur a byl by zjevně dalším „kamenným světem“, pokud by volně obíhal kolem Slunce. A Země = Měsíc je věrohodný vzorec, protože jsou ve vazbě strukturálního modelu sluneční soustavy. A na rozdíl od Země, Měsíc vidíme na obloze.

V této navrhované perspektivě tedy nyní máme čtyři kamenné světy: Merkur, Venuši, Měsíc a Mars. Věřím, že tyto kamenné světy představují prvotní, základní „animální“ faktory v lidském vědomí.

MERKUR představuje jednoduše samotné smysly – vestavěná schopnost každého organismu vnímat a interpretovat své prostředí. Dělají to řasy, dělají to hlodavci, a my také.

VENUŠE a **MARS** jsou pro začátek jasně sexuální – opět v nás jasný, přesvědčivý „animální“ faktor. Ale myslím, že můžeme být ještě primárnější než to. Venuše přitahuje, a Mars odpuzuje. Co může být pro lidskou zkušenost základnější než přitažlivost, a vyhýbání se? Touha, a odpor? Láska, a nenávist? Krása, a ošklivost? Radost, a utrpení? Zeptejte se Buddhy. Venuše a Mars koreluje s těmito dvěma elementárními organismickými motivacemi. Venuše je potěšení, které vyhledáváme, a Mars je bolest, již se vyhýbáme.

MĚSÍC koreluje s nutkáním jíst a vyživovat, léčit se a regenerovat, odpočívat, zakládat si „hnízd“ a chránit mláďata.

Jde o to, že všechny tyto kamenné světy se týkají skutečně primárních funkcí vědomí organismů, které se neomezují pouze na lidi. Tak jako je naší součástí vnitřní zvíře, jsou součástí i tyto kamenné světy.

Jen pro přehlednost bych rád zdůraznil, že slovo „zvíře“ nepoužívám pejorativně, ale spíše ve zdravém pohanském smyslu. Aleluja tělu! Je dobré být naživu. A Bohyně pomáhej těm z nás, kteří se stydí za to, že jsou zvířata!

Dovolte mi dodat, že jak tyto funkce „kamenného světa“ interagují s vyššími úrovněmi lidského vědomí, potenciálně získávají vznešenější zabarvení. Merkur se stává celou stavbou jazyka a tím i kolektivní paměti kultury: příběhů a myšlenek, které nás spojují po tisíciletí. Venuše se stává uměním a sebezpřesahujícími aspekty lásky. Mars směřuje ke zdravé soutěživosti, která plodí dokonalost, a také ke schopnosti vysokého válečníka chránit nevinné a bezbranné. Měsíc se promění v bohatství našich psychických životů a oduševnělé pocity našich nezlomných závazků vůči sobě navzájem.

Ale nic z toho nemohou dosáhnout bez povznášejícího vlivu...

Plynní obři

Díky shodné čtveřici Jupiteru, Saturnu, Uranu a Neptunu se naše „systémová“ analýza sluneční soustavy přesouvá na nové území. V širším slova smyslu vstupujeme do oblasti psychických funkcí, které, jak se zdá, dosahují svého největšího rozkvětu pouze v lidském vědomí, na rozdíl od animálního vědomí – s jednou zajímavou výjimkou, kterou zmíním na konci této části.

JUPITER: Naděje a pocit, že zítřek může být lepší než dnešek – že se sami můžeme stát většími a „více“. Lidé, alespoň někteří, vědomě hledají sebezdokonalení, hledají „být vším, čím mohou být“. Jsme si vědomi stavu. Máme rádi slávu. Rádi jsme „cool“. Chlubil se někdy orel vědomě tím, že létá výše, než kterýkoli jiný orel v historii? Usiloval někdy tygr o to, aby byl ve své středoškolské ročence prohlášen za „nejdivočejšího“? Aby si to zapamatovali? Tyto pudy k expanzi a k získání místa v kolektivní paměti jsou podstatou Jupiteru. Nejsou to animální funkce.

SATURN: Jedna velmi praktická definice Saturnu je, že odkazuje na schopnost dělat to, co se nám nechce. Jinými slovy sebekázeň. Nebo bratranci sebekázně: morálka a integrita. Je touha po abstraktní dokonalosti součástí našeho animálního vědomí? Nutkání se omezovat a omezovat podle zásad? Oddálit uspokojení? K dosažení sebeúcty? Zdá se, že zvířata tyto záležitosti neberou v úvahu. Saturn je také hodně spojen s naší jedinečně lidskou

zkušeností s časem. Dohadujeme se o zítřku. Myslíme na to, že stárneme. Dělají to opice?

URAN: Individuace. Tibeťané nás učí, že hloupost je „hřích“ a že pokud si ji dopřejeme, vrátíme se jako zvířata. To je závažné učení. Myslím, že pod pojmem „hloupost“ mají na mysli „neříkat nic“, což znamená využít intelektuální lenost k tomu, abychom se dostali z evolučního háčku. A naznačují, že výsledky této chyby zahrnují naše znovuzrození do animální říše, kde kritickým prvkem je nekonečné opakování – jedním slovem nuda. Zvířata dělají stejné věci, znovu a znovu a znovu.²¹¹ Zdá se, že my lidé, do značné míry sami mezi pozemskými tvory, máme uranskou schopnost záměrně změnit naši samotnou povahu. Pokud máte dostatečné sebevědomí na to, abyste tohle četli, pravděpodobně jste to jako jednotlivci udělali – změnili jste se, vědomě a záměrně. Snažíme se odlišit jeden od druhého, odlišit se od ostatních našeho druhu. Znovu, opice? Souhrnně, my lidé jsme opice, které se naučily létat. Jsme opice, které se za šestašedesát let dostaly z Kitty Hawk na Měsíc. Existuje individualizace!

NEPTUN: I fyzici nyní potvrdili to, co mystici tvrdili od počátku lidského věku: vesmír prostě není trojrozměrný a je logicky neobhajitelné o něm takto uvažovat. Ostatní rozměry jsou složeny do těch, které vidíme. Neptun představuje schopnost znát tato fakta ve vašich kostech, přímo tyto pravdy prožívat. Je to místo, kam se vydáte, když „se sebe pustíte“. Jde o meditaci a vyšší stavy uvědomění. Jde o mechanismy vědomého umírání. Veverky a úhoři nevykazují žádné známky zapojení do těchto stavů vědomí. Je to lidská záležitost. Zvířata obecně nepřipravují své milované mrtvé na jiný svět. Tato kvalita uvědomění – představa, že za „planetární“ sférou ega leží „hluboký prostor“ samotného vědomí – je doménou Neptuna.

Pár modifikátorů: Při psaní těchto slov o rozdílech mezi kamennými světy a plynnými obry jsem si vědom toho, že jsem možná až příliš přísný, pokud jde o rozdíl mezi lidmi a zvířaty. Osobně věřím, že jsem potkal pár koček, které byly nejen příjemnější společností, ale také prostě uvědomělejší než někteří lidé. Domnívám se, že mezi druhy skutečně dochází k určitému překrývání

²¹¹ Trungpa, Chogyam. *Cutting Through Spiritual Materialism*, Shambhala 1987.

evolučních úrovní. Při psaní toho, co jsem napsal, jsem si vědom zjednodušení rozdílů mezi lidmi a zvířaty, aby byly základní principy lépe viditelné.

Také bych dodal, že zvířata, která žijí s lidmi, začnou rychle získávat některé z těchto vlastností „plynového obra“. Všichni jsme viděli psy, kteří se zdánlivě cítí provinile nebo se stydí, nebo kočky zjevně trpící rozzlobenými rozpaky po nějakém nešťastném akrobatickém pohybu. Dále, u koček ve volné přírodě je oční kontakt známkou agrese.²¹² Ale s mými vlastními kočkami jsem se někdy oddával v podstatě lidské praxi dlouhého, oduševnělého očního kontaktu. Naučily se významnému lidskému chování a myslím, že poznaly i jeho význam. Věřím, že to může být důležitý klíč k určité metafyzice, která stojí za Božským plánem pro přátelství mezi lidmi a zvířaty. Ale v tomto předmětu se jim nebudu věnovat – téma je příliš rozsáhlé.

Transneptunická tělesa

Za Plutonem se nacházejí „transneptunická tělesa“. Termín pochází od astronomů a mám podezření, že má velkou budoucnost. Může velmi dobře nahradit termín „těleso Kuiperova pásu“. Osobně mám pocit, že IAU měla naprostou pravdu, když si uvědomila, že Pluton není „planeta“ ve stejném smyslu jako Neptun nebo Merkur, ale že se v očích budoucích historiků vědy zahalili do nevědomosti, protože si neuvědomili, že skutečný problém je prostě v tom, že samotné slovo „planeta“ musí zaniknout. Stejně jako jejich intelektuální předkové před dvaceti generacemi, i oni se snažili udělat něco dobrého nebo užitečného, aby ubránili sluneční soustavu se středem Země. Jejich definice „planety“ je stejně mučivá jako ty před-kopernické „krystalické koule“, které ukazovaly Slunce obíhající kolem Země.

Takže po Neptunu, co tam je? S Neptunem jsme spustili schopnost transcendentního vnímání – ale vnímání čeho? Další dimenze, Nebe, astrální

²¹² Morris, Desmond. *Catlore*, Crown, 1987.

svět, dharmakája²¹³... (tady není nouze o slova!)...Tir Na Nog²¹⁴, hluboké Já, věčná loviště,²¹⁵ Bardo,²¹⁶ Númenor,²¹⁷ Země víl... vyberte si svou metaforu.

Co přesně tam vidíme? Neodpovídejte filozoficky. Buďte astrologem: nechte na otázku odpovědět samotnou strukturou sluneční soustavy. Nechť se „dole“ odráží v „nahore“. Za Neptunem se dostáváme k Plutonu. To znamená, že za Neptunem vstupujeme v podstatě do Nevědomé mysli. (Rychle dodávám, že samotná duše je součástí Nevědomé mysli – jednoduchým důkazem je, že většina z nás si to neuvědomuje!) Zde, počínaje Plutonem, vstupujeme do říše „andělů“ a „démonů“, bohů, bohyň, archetypů, komplexů, alternativních realit. Ať je to cokoli, je to větší než my!

PLUTON: Strážce brány. Jak dokonalé je, že Pluton stráví zhruba dvacet let ze své oběžné dráhy skutečně uvnitř Neptunovy sféry. Jako šaman protíná náš a další svět. Stejně jako Castenedův Don Juan²¹⁸ se „plynule pohybuje mezi světy“. Mám podezření, že v budoucnu, až bude objeveno a pochopeno více transneptunických těles, si uvědomíme, že jsme učinili naše interpretace Plutona příliš širokými; že jeho význam je soustředěnější, než jsme si mysleli, a že archetyp šamana bude stále více vnímán jako srdce plutonské hmoty.

V duchu Plutona vstoupíme do nevědomí, vstoupíme do šamanské říše – a první, co cítíme, je strach. Chceme vzdorovat, popírat, ovládat. Možná se „poddáme“ těmto chaotickým impulsům a staneme se temnotou, které se bojíme – staneme se Zlem nebo šílencem. Ale možná jsme odvážnější. Možná můžeme čelit Temné noci (Noci) Duše, aniž bychom ztratili dary integrity, které nám dal Saturn. Pokud ano, pak projdeme plutonským portálem a vstoupíme do Říše přičetných... těch, kteří pak mohou dále zkoumat.

²¹³ Dharmakája je v mahajánovém buddhismu termín, označující jakousi „dimenzi podstaty existence“, „zářivou prázdnotu prostoru prvotního stavu“, „nekonečnou energii bez formy“, absolutno. RS

²¹⁴ Tir na nOg je popisován jako idealizovaný zrcadlový obraz pozemského světa, plný věčných hostin, magie, hudby a kouzel. RS

²¹⁵ Koncept posmrtného života spojený s původními Američany ve Spojených státech. Fráze s největší pravděpodobností pochází z interpretace indického popisu britskými osadníky. RS

²¹⁶ Bardo (sanskrt: antarabhava) je tibetský buddhistický termín, který označuje různé stavy mezi smrtí a novým zrozením v různých formách života. Doslova se tento pojem dá přeložit jako „mezistav“. RS

²¹⁷ Númenor (anglicky Númenor) neboli Elenna-nórë je fiktivní země ve fantasy světě J. R. R. Tolkiena, inspirovaná příběhem o bájně Atlantidě. Název pochází z quenijského Númenórë, tedy Západní země. Tolkien uvádí také anglický název Westernesse, v českém překladu Západní říše. RS

²¹⁸ Učení dona Juana je první román Carlose Castanedy s podtitulem Cesta poznání Indiánů kmene Yaqui vydaný v roce 1968. RS

Toto je kritická informace: dnes jsou stále naživu lidé, kteří se narodili před objevením Plutona – předtím, než se otevřel portál do Nevědomí. Jak se svět změnil! Nyní žijeme ve věku, ve kterém jsou psychologická a duchovní práce neoddělitelné. Už si nebudeme idealizovat „svaté“, kteří nepočítali se svým vztekem, zoufalstvím, matkami, otci, sexualitou, zraněními, hanbou. Tato éra skončila v roce 1930, kdy Pluton vstoupil do našeho vědomí. Jen pomyslete na to, že požádáte kněze v celibátu, pravděpodobně sexuálně nezkušeného – nebo sexuálně otupělého či nadržného – o fundovanou radu ohledně výzev erotického partnerství, které trvá už patnáct let. Těžko si to představit? Vítejte v novém paradigmatu.

Mám určité myšlenky o některých dalších transneptunických tělesech. Jsem z nich vlastně docela nadšen. Zkušenost mi naznačuje, že Eris nám může říct víc než třeba Rhadamanthus (další transneptunická „planeta“). Ale nevím, možná se pletu. Možná je to tím, že já osobně mám konjunkci Měsíc-Eris, která mi začíná přicházet velmi smysluplná, jak pomalu, nervózně odemykám její symboliku.

Rád bych napsal článek o Eris, ale nejdřív bych chtěl vidět, co si o tomto článku myslí astrologická rodina. Je to příliš? Je to příliš zvláštní? Vítejte v 21. století. Vítejte v synchronním světě, ve kterém byla právě objevena Eris – bohyně Discordia.²¹⁹ Rozhlédněte se kolem sebe. Není symbolika dokonalá? Už jste někdy viděli svět v takovém rozporu – dokonce i astrologický svět?

Chci zdůraznit, že jsem přesvědčen, že kusá interpretace nových planet nás pouze přivede do zoufalství, omylu – nebo do labyrintů vyprahlé teorie. Potřebujeme makro pohled. Potřebujeme nový systém. Nemůžeme to udělat planetu po planetě. Už jich není devět nebo deset; jsou miliony.

V souhrnu se zdá, že nám nová sluneční soustava předkládá tři základní třídy symbolů – plus zajímavá mlha. Máme kamenné světy. Tyto zdánlivě korelují s primárními „animálními“ funkcemi. Máme plynové obry. Ty představují vyšší, rozsáhlejší možnosti ve smyslu rozvoje ega nebo seberealizace. Pak jsou tu transneptunická tělesa. Jejich poselstvím je, že pokud nejsme příliš vázáni na kamenné světy a podaří se nám dosáhnout určitého

²¹⁹ Římskou analogií Eridy je Discordia, jejímž protipólem je Concordia. Homér Eridu ztotožňuje s řeckou bohyní války Enyo, jejíž římskou analogií je Bellona. Eris se jako bohyně chaosu, sváru a zmatku stala rovněž ústředním božstvem postmoderního náboženství diskordianismu. RS

pokroku s plynnými obry, zdá se, že se objevuje nová možnost: taková, která zahrnuje identifikaci s transcendentními funkcemi v nás samých...nejen „vnímat“ vyšší světy (to je Neptun, funkce ega), ale ve skutečnosti do nich přímo vstupovat, jakkoli může být tato zkušenost těžká a „psychedelická“.

„Mlha“ asteroidů je něco, čemu jsem se zde v krátkosti věnoval. Můj odhad, inspirovaný prací Melanie Reinhart, je, že tato těla jsou jakýmsi „lymfatickým systémem“, který je spojen s léčením a regenerací v rámci tvrdších strukturních prvků „planet“.²²⁰ Zdá se také, že rezonují s „prachem“ nekonečných detailů, které tvoří tak velkou část minutového ohniska všedního zážitku.

Astrologové, kteří stáli na vrcholcích pyramid a zikkuratů, používali pouze své oči a svým lidem jistě pomohli. Byli jistě stejně inteligentní a moudří jako my. Ale parafrázujíc Isaaca Newtona, „stojíme na jejich ramenou, takže můžeme vidět o něco dále“. Můžeme oslavovat individuálního génia, ale génius lidského pokolení se pomalu posouvá vpřed, sdílí a vzpomíná, vidí trochu hlouběji do kosmu – a tím i do nás samotných.

Snadno si dovedu představit, že se astrologové za sto let budou nahlas smát tomu, co jsem zde napsal – ale jsem si velmi jistý, že ti nejmoudřejší z nich řeknou: „Ať už byly jeho chyby jakékoli, byly to skutečně otázky Věku.“

²²⁰ Reinhart, Melanie. *Saturn, Chiron and the Centaurs: To the Edge and Beyond*, CPA Press, 2002.